

İQTİSADI
ELMİ
TƏDQIQAT
İNSTITUTU

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI
İQTİSADİYYAT NAZİRLİYİNİN
İQTİSADI ELMİ TƏDQIQAT İNSTITUTU

AZƏRBAYCANDA İQTİSADI İSLAHATLARIN HƏYATA KEÇİRİLMƏSİ XÜSUSİYYƏTLƏRİ VƏ PROBLEMLƏRİ

ELMİ ƏSƏRLƏR TOPLUSU
XXV BURAXILIŞ

ISSN 2413-7235

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI İQTİSADİYYAT NAZİRLİYİNİN
İQTİSADİ ELMİ TƏDQİQAT İNSTİTUTU**

**AZƏRBAYCANDA İQTİSADİ İSLAHATLARIN HƏYATA
KEÇİRİLMƏSİ XÜSUSİYYƏTLƏRİ VƏ PROBLEMLƏRİ**

*ELMİ ƏSƏRLƏR TOPLUSU
XXV BURAXILIŞ*

BAKİ – 2026

*Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyinin İqtisadi Elmi Tədqiqat
İnstitutunun Elmi Şurasının qərarı əsasında nəşr olunur*

**“Azərbaycanda iqtisadi islahatların həyata keçirilməsi xüsusiyyətləri
və problemləri” elmi əsərlər toplusunun redaksiya heyəti**

Baş redaktor

Sadiqov Şahin Mustafa oğlu, iqtisad elmləri doktoru, professor

Məsul katib

Həsənova Rəna Elçin qızı

Üzvlər

Hüseynova Arzu Doğru qızı, iqtisad elmləri doktoru, professor

İmanov Telman İman oğlu, iqtisad elmləri doktoru, professor

Mürşüdlü Fuad Ələkbər oğlu, iqtisad üzrə fəlsəfə doktoru

Mehdiyev Malik Məmməd oğlu, iqtisad üzrə fəlsəfə doktoru

Mikayılov Fərhad Qamboy oğlu, iqtisad üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

Aslanov Zamiq Novruz oğlu, hüquq üzrə fəlsəfə doktoru

Qasimov Emil Filman oğlu, iqtisad üzrə fəlsəfə doktoru

Əhmədov Rövşən Telman oğlu, elmi katib

Yelena Borisovna Lençuk, iqtisad elmləri doktoru, professor (Rusiya)

İqor Germanoviç Mantsurov, iqtisad elmləri doktoru, professor (Ukrayna)

Aleksandr Nikolayeviç Stratan, iqtisad elmləri doktoru, professor

(Moldova)

Müge Burcu Özdemir, iqtisad elmləri doktoru (Türkiyə)

Elmi əsərlər toplusu Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında Ali Attestasiya Komissiyasının “Azərbaycan Respublikasında dissertasiyaların əsas nəticələrinin dərc olunması tövsiyə edilən dövrü elmi nəşrlərin siyahısı”nın iqtisad elmləri bölməsinə daxil edilmişdir.

Əlaqə üçün məlumat:

İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu

AZ 1122, Azərbaycan Respublikası, Bakı şəhəri, H. Zərdabi prospekti 196

Telefon: (+99412) 430 01 70; (+99451) 431 91 80

Elektron poçt: office@esri.gov.az

Veb sayt: <https://theesri.com/>

© İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu, 2026

ÖN SÖZ

Hörmətli oxucular!

Azərbaycan Respublikasının İqtisadiyyat Nazirliyinin İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu (ESRI) tərəfindən nəşr olunan “Azərbaycanda iqtisadi islahatların həyata keçirilməsi xüsusiyyətləri və problemləri” elmi əsərlər toplusunun “Konstitusiya və Suverenlik İli”nə həsr olunmuş xüsusi buraxılışını sizlərə təqdim edirik.

Toplunun yeni buraxılışında Azərbaycanın “Konstitusiya və Suverenlik İli”nin ideya mahiyyətinə uyğun olaraq, ölkəmizin iqtisadi inkişaf yolunda əldə etdiyi nailiyyətlərin, aparılan islahatların və qarşıda duran yeni çağırışların elmi təhlilinə yönələn məqalələr dərc olunmuşdur. Xüsusi buraxılış həm elm və iqtisadiyyat sahəsində ideya və baxışların mübadiləsi üçün platforma rolunu oynayır, “Konstitusiya və Suverenlik İli”nin ruhuna uyğun olaraq, Azərbaycanın iqtisadi müstəqilliyinin qorunması və möhkəmləndirilməsi istiqamətində aparılan elmi tədqiqatları özündə birləşdirir.

Müasir dövrdə iqtisadiyyatın inkişafı yalnız makroiqtisadi sabitliklə deyil, həm də dövlət suverenliyinin möhkəmləndirilməsi, milli maraqların qorunması və dayanıqlı sosial rifahın təmin edilməsi ilə sıx bağlıdır.

Bu yeni konsepsiya, təbii sərvətlərin səmərəli istifadəsi, ekoloji cəhətdən təmiz istehsal sahələrinin, innovativ texnologiyaların və orqanik kənd təsərrüfatının inkişafı vasitəsilə iqtisadi artımı təmin edən bir inkişaf modelini irəli sürür. İqtisadi planlaşdırma və qərar qəbul etmədə müasir iqtisadiyyat konsepsiyasının prinsiplərinin tətbiqi, islahatların daha da dərinləşdirilməsini, texnologiyalara yönələn investisiyaların artırılmasını, işçi qüvvəsinin yeni bacarıqlar qazanmasını, güclü hüquqi və tənzimləyici mexanizmlərin formalaşdırılmasını və ən əsası, cəmiyyətdə milli düşüncə və iqtisadi məsuliyyət təfəkkürünün inkişafını tələb edir. Azərbaycanda iqtisadiyyat elmi bu istiqamətdə üzərinə düşən vəzifəni dərindən dərk edir və qarşıya çıxan problemlərin elmi əsaslarla, yaradıcı və innovativ yanaşmalarla həlli üçün tədqiqatların aparılmasını təşviq edir.

Ümid edirik ki, təqdim olunan məqalələr və elmi nəticələr ölkəmizdə aparılan iqtisadi islahatlar üzrə müzakirələrə yeni impuls verəcək, Azərbaycanın yaşıl, innovativ və dayanıqlı gələcəyi naminə innovativ tədqiqatların və əməli addımların atılmasına ilham qaynağı olacaqdır.

Topluya məqalələri daxil edilmiş bütün müəlliflərə və tədqiqatçılara dərin minnətdarlığımızı bildirir, ölkəmizin suverenliyinin və milli iqtisadi gücünün möhkəmlənməsi naminə apardıqları elmi fəaliyyətlərində yeni uğurlar arzulayıram. Daha güclü, yaşıl və dayanıqlı olan Azərbaycan naminə tədqiqatlarımızın və elmi fəaliyyətimizin bundan sonra da davam edəcəyinə inanıram.

Hörmətlə,
i.e.d., professor Şahin M. Sadiqov
İdarə Heyətinin sədri
Azərbaycan Respublikasının İqtisadiyyat Nazirliyinin
İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu

MÜNDƏRİCAT

I BÖLMƏ: İQTİSADI FƏALİYYƏT NÖVLƏRİ

i.e.d., prof. Arzu D. Hüseynova

YENİ NƏSİL İQTİSADIYYAT İNDEKSİNİN KOMPOZİT QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ VƏ MÜQAYİSƏLİ TƏHLİLİ..... 10

Faiq C. Qasımlı

DƏYİŞİKLİK NƏZƏRİYYƏSİ METODU VƏ ONUN AQRAR SİYASƏTDƏ TƏTBİQİ..... 20

Validə T. Səfərova Murad M. Axundov Gülnarə Ə. Əzizova Səkinə Y. Hüseynova

BEYNƏLXALQ DƏHLİZLƏRİN KONFİQURASIYASININ POTENSİAL FAYDALARI VƏ TRANSREGIONAL İNTEQRASIYA ƏLAQƏLƏRİNİN İNKİŞAFI 32

Vusal H. Heydarov

ANALYSIS OF FACTORS INFLUENCING PRODUCT SALES DEVELOPMENT 45

Aysun Ş. Balakışiyeva

İŞGALDAN AZAD OLMUŞ TORPAQLARDA AQRAR SEKTORUN İNKİŞAFINDA YARANAN İDARƏETMƏ PROBLEMLƏRİ..... 62

Aybəniz N. Həşimli

TURİZMƏSASLI İQTİSADI DİVERSİFİKASIYA PERSPEKTİVLƏRİ: QARABAĞ VƏ ŞƏRQİ ZƏNGƏZUR İQTİSADI RAYONLARININ TURİZM POTENSİALININ QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ 75

Anar V. Bayramov

KƏND TƏSƏRRÜFATI MƏHSULLARININ TƏCHİZAT ZƏNCİRİNDƏ RƏQABƏT PRAKTİKALARI..... 92

Aydan F. Hüseynli

XXI ƏSRDƏ ÇİN AZƏRBAYCAN MÜNASİBƏTLƏRİNƏ TƏSİR EDƏN ƏSAS FAKTORLAR VƏ İQTİSADI ƏHƏMİYYƏTİ..... 103

Zəhra M. Əsədşadə

POST-KONFLİKT İQTİSADI BƏRPASINDA “SMART – GREEN” BAĞLANTISI: AZƏRBAYCANIN AZAD EDİLMİŞ ƏRAZİLƏRİ ÜÇÜN STRATEJİ YOL XƏRİTƏSİ 112

Fidan İ. Əzizova

AZƏRBAYCANIN RƏQƏMSAL İQTİSADIYYATININ FORMALAŞMASINDA İKT İNFRASTRUKTURUNUN KƏMİYYƏT VƏ KEYFİYYƏT GÖSTƏRİCİLƏRİNİN ANALİZİ..... 123

II BÖLMƏ: TEXNOLOGİYA, İNNOVASIYA VƏ İSTEHSAL SAHƏLƏRİ

i.ü.f.d., dosent Turanə V. Əhmədova

ELEKTROTEKNİKA SƏNAYE SAHƏSİNDƏ MÜASİR TEXNOLOJİ TRENDLƏR..... 134

PhD. Murad Z. Hacıyev

MİLLİ İQTİSADİYYATIN DAYANIQLI İNKİŞAFINDA YENİ NƏSİL SƏNAYE SİYASƏTİNİN KLASTER YANAŞMASI İLƏ FORMALAŞMASI VƏ REALLAŞMASI: AZƏRBAYCAN TƏCRÜBƏSİ.....	145

Ayhan S. Satıcı

AZƏRBAYCANIN NƏQLİYYAT DƏHLİZLƏRİNDƏ YÜK DAŞIMALARI STRUKTURUNUN EKONOMETRİK TƏHLİLİ VƏ PERSPEKTİVLƏRİ	164

Səma S. Sərdərova

İNNOVATİV VƏ STRATEJİ LAYİHƏLƏRİN İDARƏ EDİLMƏSİ SİSTEMİNİN FORMALAŞMASI: BEYNƏLXALQ TƏCRÜBƏ VƏ AZƏRBAYCAN REALLIĞI.....	179

Tural N. Məmmədov

SƏNAYE İXRACININ ŞAXƏLƏNDİRİLMƏSİ AZƏRBAYCANIN İQTİSADİYYATININ DAYANIQLI İNKİŞAFININ AMİLİ KİMİ	187

Nərmən N. İsmayilova

YERLİ VƏ BEYNƏLXALQ BİZNESLƏRDƏ İNVESTİSİYALARIN GENİŞLƏNDİRİLMƏSİNDƏ LAYİHƏLƏRİN İDARƏEDİLMƏSİNİN ROLU.....	196

III BÖLMƏ: DAYANIQLI İNKİŞAF VƏ İQLİM SİYASƏTİ

Ramiz C. Cavadov

DAYANIQLI İNKİŞAF GÖSTƏRİCİLƏRİNİN STATİSTİK VƏ EKONOMETRİK MODELƏRLƏ QİYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ: AZƏRBAYCAN NÜMUNƏSİNDƏ EMPİRİK TƏDQİQAT.....	209

Nigar İ. Bağırzadə

İQTİSADİ İSLAHATLARIN YAŞIL PARADOKSU: AZƏRBAYCANDA DÖVRÜYYƏVİ İQTİSADİYYATA KEÇİDİN İNSTİTUSİONAL VƏ DAVRANIŞ ÇAĞIRIŞLARI	225

Shahla. F. Nazarova

ENERGY TRANSFORMATION IN CENTRAL ASIA AND THE CAUCASUS REGION AND MAIN DIRECTIONS OF REGIONAL COOPERATION OPPORTUNITIES	239

Ümid X. Qurbanov

YAŞIL TRANSFORMASIYA AZƏRBAYCANDA İQTİSADİ İSLAHATLARIN YENİ MƏRHƏLƏSİ KİMİ	252

IV BÖLMƏ: RƏQƏMSAL İQTİSADİYYAT VƏ SÜNİ İNTELLEKT

i.e.d., professor, Telman İ. İmanov

RƏQƏMSALLAŞMA VƏ RƏQƏMSAL İQTİSADİYYATIN PARADİQMASI.....	260

Zamiq N. Aslanov

RƏQƏMSAL SUVERENLİK: AKTUALLIĞI VƏ MAHİYYƏTİ.....	270

Hüseyn E. Salimli

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASINDA RƏQƏMSAL TRANSFORMASIYANIN QARŞISINDAKI MANEƏLƏRİN HİBRİD DELPHİ–TOPSİS YANAŞMASI İLƏ QİYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ VƏ PRIORİTETLƏŞDİRİLMƏSİ.....	291

Vüsalə V. Bayramova

AZƏRBAYCANDA POST-PANDEMIYA DÖVRÜNÜN İQTİSADI TRANSFORMASIYASI GÖMRÜK VƏ VERGİ SİSTEMLERİNİN RƏQƏMSAL İNTEQRASIYASI VASITƏSİLƏ ŞƏFFAF TİCARƏT EKOSİSTEMİNİN QURULMASI (2020-2026).....	300

V BÖLMƏ: MALİYYƏ, FİNTEK VƏ RİSK İDARƏÇİLİYİ

i.ü.f.d. dos. Fərhad Q. Mikayılov, Nigar M. Ələsgərova, Həbibə M. Cabbarova

GƏLİR BƏRABƏRSİZLİYİNİN İDARƏ OLUNMASI: BEYNƏLXALQ TƏCRÜBƏ VƏ AZƏRBAYCAN MODELİ ÜÇÜN PERSPEKTİVLƏR.....	310

İlyas Ə. Həsənov, İntizar Ə. Rüstəmov

AZƏRBAYCAN ELMİNİN MALİYYƏLƏŞMƏ MODELİNİN TƏHLİLİ VƏ TƏKMİLLƏŞDİRİLMƏSİ.....	324

Bəhrüz N. Nəftiyev

AZƏRBAYCAN ƏHALİSİNİN YIĞIM POTENSİALININ İNVESTİSIYALARA ÇEVRİLMƏSİ: ÇAĞIRIŞLAR VƏ STRATEJİ YANAŞMALAR	341

Elnurə R. Babirli

THE IMPACT OF GLOBAL ECONOMIC UNCERTAINTY ON OIL PRICES, INVESTMENT FLOWS, AND THE ECONOMY OF AZERBAIJAN	352

VI BÖLMƏ: İNSAN KAPİTALI, TƏHSİL VƏ ƏMƏK BAZARI

Rüfət A. Əmirov

AZƏRBAYCANDA İQTİSADI İSLAHATLARIN EFFEKTİVLİYİNƏ VƏTƏNDAŞLARIN İQTİSADI DAVRANIŞLARININ TƏSİRİ	364

Asudə Z. Nuriyeva

FEATURES OF SOCIO-ECONOMIC REFORMS IN AZERBAIJAN IN 2022–2026, STATISTICAL INDICATORS AND PROBLEMS ENCOUNTERED.....	374

Vaqif R. Məmmədov

AZƏRBAYCANIN İQTİSADI ARTIMINDA DEMOQRAFİK AMİLİN QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ	382

Fərid F. Məmmədov

2014–2023-cü İLLƏRDƏ AZƏRBAYCANDA ƏMƏK BAZARI VƏ İQTİSADI İSLAHATLARIN ROLU	393

VII BÖLMƏ: İCMAL MATERIALLARI

Агшин Ш. Садыгов

**ЭКОНОМИКО-МАТЕМАТИЧЕСКИЙ АППАРАТ В ПРОВЕДЕНИИ ИССЛЕДОВАНИЙ
МАРКЕТИНГОВЫХ КОММУНИКАЦИЙ.....407**

Narmina F. İsmayilova

PRIVATE SECTOR'S OPPORTUNITIES IN PROMOTING OF INDUSTRIAL PARKS.....425

Zəhra A. Rzazadə

**AZƏRBAYCANDA İQTİSADI İSLAHATLARIN HƏYATA KEÇİRİLMƏSİ VƏ ONLARIN ÖLKƏ
İQTİSADIYYATININ İNKİŞAFINA TƏSİRİ.....441**

Sədəf R. Talıbzadə Tinatiyeva

**KİBER TƏHLÜKƏSİZLİKDƏ ANOMAL HALLARIN AŞKARLANMASI ÜÇÜN HİBRİD
CNN+LSTM MODELİNİN TƏTBİQİ VƏ EFEKTİVLİYİNİN QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ.....455**

Kamran F. Bağirov Farid V. Quluzadə Yunis Q. Qurbanzadə Kamin Ə. Mirzəyev Natiq Ş. Muradov

**AZƏRBAYCAN TEXNIKI UNIVERSITETİNDƏ YAŞIL KAMPUS TRANSFORMASIYASININ
İQTİSADI QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ.....471**

MÜƏLLİFLƏR ÜÇÜN QAYDALAR.....484

I BÖLMƏ: İQTİSADI FƏALİYYƏT SAHƏLƏRİ

**YENİ NƏSİL İQTİSADIYYAT İNDEKSİNİN KOMPOZİT
QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ VƏ MÜQAYİSƏLİ TƏHLİLİ**

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-58

i.e.d., prof. Arzu D. Hüseynova

İqtisadiyyat Nazirliyinin İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu,

İdarə Heyəti sədrinin birinci müavini

E-mail: arzu.huseynova@esri.gov.az

ORCID: 0000-0002-0981-9923;

Xülasə

Məqalədə Yeni Nəsil İqtisadiyyat İndeksinin nəzəri əsasları, quruluş məntiqi və 15 ölkə üzrə empirik nəticələri sistemli şəkildə təhlil olunur. Tədqiqatın məqsədi rəqəmsallaşma, insan kapitalı, innovasiya, kreativ sahələr və platforma əsaslı iqtisadi fəaliyyəti vahid kompozit ölçmə çərçivəsində birləşdirən indeksin analitik potensialını göstərmək və Azərbaycanın bu çərçivədə mövqeyini qiymətləndirməkdir. Empirik baza YNİİ üzrə metodologiya hesabatı və 2025-ci il qlobal reyting materialları əsasında formalaşdırılmışdır. Məqalədə 10 subindeksli model, ekspert əsaslı çəki strukturu, z-score normallaşdırması, neqativ indikatorların tərsinə çevrilməsi, çəkili aqreqasiya və Input-Output arxitekturası izah edilir. Nəticələr göstərir ki, Çin 74.42 balla seçmədə liderdir; Macarıstan, Türkiyə, Şimali Kipr və Gürcüstan yüksək performans qrupunda yer alır; Azərbaycan isə 42.11 balla orta qrupda qərarlaşır. Korrelyasiya təhlili indeksin əsas drayverlərinin təhsil, platforma iqtisadiyyatı, infrastruktur, demoqrafik struktur və kreativ iqtisadiyyat olduğunu göstərir. Azərbaycan üzrə əsas nəticə ondan ibarətdir ki, ölkədə input potensialı formalaşsa da, bu potensial innovasiya, kreativ məhsuldarlıq və platforma əsaslı nəticələrə yetərinə çevrilmir. Bu səbəbdən siyasət prioriteti əlavə resurs toplamaqdan daha çox transformasiya zəncirinin səmərəliliyini yüksəltmək olmalıdır. Məqalə yeni nəsil iqtisadiyyatın ölçülməsində klassik makroiqtisadi indikatorları tamamlayan, müqayisəli və diaqnostik kompozit indeks yanaşmasının elmi və praktik üstünlüklərini əsaslandırır.

Açar sözlər: *yeni nəsil iqtisadiyyat; kompozit indeks; rəqəmsal transformasiya; innovasiya; platforma iqtisadiyyatı; kreativ iqtisadiyyat; Azərbaycan*

COMPOSITE ASSESSMENT AND COMPARATIVE ANALYSIS OF THE NEW GENERATION ECONOMY INDEX

Doc.ES., Prof. Arzu D. Huseynova

Economic Research Institute under the Ministry of Economy

First Deputy Chairperson of the Management Board

E-mail: arzu.huseynova@esri.gov.az

ORCID: 0000-0002-0981-9923

Abstract

This article systematizes the theoretical foundations, construction logic, and empirical results of the New Generation Economy Index across 15 countries. Its main objective is to demonstrate the analytical value of a composite framework that integrates digitalization, human capital, innovation, creative industries, and platform-based economic activity, and to assess Azerbaijan's position within that framework. The empirical basis of the study is derived from the YNII methodological report and the 2025 global ranking report. The article explains the 10-subindex architecture, the expert-based weighting scheme, z-score standardization, reversal of negative indicators, weighted aggregation, and the Input-Output design of the index. The findings show that China leads the sample with a score of 74.42, while Hungary, Türkiye, Northern Cyprus, and Georgia form the high-performance group; Azerbaijan, with a score of 42.11, belongs to the middle tier. Correlation analysis indicates that the strongest drivers of the index are education, platform economy, infrastructure, demographic structure, and creative economy. For Azerbaijan, the core finding is that the country has already accumulated a visible input base, yet this base is not transformed sufficiently into innovation outcomes, creative productivity, and platform-based market results. Therefore, the main policy priority should be not only to mobilize additional resources, but also to improve the efficiency of the transformation chain. The paper argues that a comparative and diagnostic composite index can complement classical macroeconomic indicators and provide a more adequate tool for measuring structural transformation in the new generation economy.

Keywords: *new generation economy; composite index; digital transformation; innovation; platform economy; creative economy; Azerbaijan*

КОМПОЗИТНАЯ ОЦЕНКА И СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ ИНДЕКСА ЭКОНОМИКИ НОВОГО ПОКОЛЕНИЯ

д.э.н., проф. Арзу Д. Гусейнова

*Институт Экономических Научных Исследований При Министерстве Экономики
Первый заместитель председателя Правления*

3-почта: arzu.huseynova@esri.gov.az

ORCID: 0000-0002-0981-9923

Аннотация

В статье системно анализируются теоретические основы, логика построения и эмпирические результаты Индекса экономики нового поколения по 15 странам. Цель исследования состоит в том, чтобы показать аналитический потенциал индекса, объединяющего цифровизацию, человеческий капитал, инновации, креативные отрасли и платформенную экономическую активность в единой системе композитного измерения, а также оценить позицию Азербайджана в этой системе. Эмпирическая база сформирована на основе методологического отчета YNII и материалов глобального рейтинга за 2025 год. В статье раскрываются 10-субиндексная модель, экспертная структура весов, z-score нормализация, реверсия негативных индикаторов, взвешенная агрегация и архитектура Input-Output. Результаты показывают, что Китай с 74.42 баллами является лидером выборки; Венгрия, Турция, Северный Кипр и Грузия входят в группу высокого результата; Азербайджан с 42.11 баллами относится к средней группе. Корреляционный анализ показывает, что ключевыми драйверами индекса выступают образование, платформенная экономика, инфраструктура, демографическая структура и креативная экономика. Главный вывод по Азербайджану заключается в том, что при наличии сформированного input-потенциала его преобразование в инновационные, креативные и платформенные результаты остается недостаточным. Следовательно, приоритетом экономической политики должно стать не столько расширение ресурсов, сколько повышение эффективности трансформационной цепочки. Статья обосновывает научные и практические преимущества композитного индекса как сравнительного и диагностического инструмента, дополняющего классические макроэкономические показатели.

Ключевые слова: экономика нового поколения; композитный индекс; цифровая трансформация; инновации; платформенная экономика; креативная экономика; Азербайджан

GİRİŞ

Qlobal iqtisadi sistemdə baş verən struktur dəyişikliklər inkişafın qiymətləndirilməsində yalnız ÜDM, artım tempi və klassik makroiqtisadi sabitlik göstəricilərinə söykənən yanaşmaların məhdudluğunu daha aydın göstərir. Rəqəmsal texnologiyaların sürətli diffuziyası, innovasiya ekosistemlərinin dərinləşməsi, kreativ sənayelərin genişlənməsi, platforma əsaslı bazar modellərinin artması və insan kapitalının iqtisadi məhsuldarlıqla daha sıx bağlılığı iqtisadi inkişafın keyfiyyət ölçülərinin ön plana çıxmasına səbəb olmuşdur. Bu kontekstdə yeni nəsil iqtisadiyyat anlayışı yalnız istehsalın həcmi deyil, həm də iqtisadi sistemin adaptasiya qabiliyyətini, texnoloji çevikliyini, institusional funksionallığını və sosial inklüzivliyini əhatə edən çoxölçülü yanaşma tələb edir.

Məqalənin məqsədi Yeni Nəsil İqtisadiyyat İndeksinin konseptual və metodoloji bazasını akademik formada təqdim etmək, 15 ölkə üzrə empirik nəticələri müqayisəli şəkildə şərh etmək və Azərbaycan üçün başlıca struktur nəticələri ayırd etməkdir. Tədqiqatın əsas sualları bunlardır: yeni nəsil iqtisadiyyat hansı komponentlərlə ölçülməlidir; Input-Output memarlığı ölkələrin çevrilmə səmərəliliyini necə üzə çıxarır; Azərbaycanın orta performans qrupunda qalmasının struktur səbəbləri hansılardır? Bu sualların cavabı həm indeks quruculuğu metodologiyası, həm də siyasət dizaynı baxımından əhəmiyyətliyədir.

Məqalənin elmi yeniliyi iki istiqamətdə özünü göstərir. Birincisi, yeni nəsil iqtisadiyyat çox vaxt rəqəmsal iqtisadiyyatla eyniləşdirildiyi halda, burada o, insan kapitalı, sosial inklüzivlik, demografik struktur, kreativ iqtisadiyyat və platforma iqtisadiyyatı ilə birlikdə integrativ çərçivədə dəyərləndirilir. İkincisi, indeks yalnız resursları və hazırlığı deyil, həmin resursların real nəticəyə çevrilmə dərəcəsini də ölçən ikili Input-Output arxitekturasına söykənir. Bu isə siyasət səviyyəsində “ölkə nəyə malikdir?” sualı ilə yanaşı “ölkə bu potensialdan nə əldə edir?” sualını da analitik mərkəzə gətirir.

Ədəbiyyat icmalı və konseptual əsaslar

Rəqəmsal transformasiya ədəbiyyatı göstərir ki, iqtisadi modernləşmə yalnız texnologiyanın tətbiqi ilə məhdudlaşmır; dəyər yaratma zəncirinin, təşkilati quruluşun və bazar münasibətlərinin yenidən qurulmasını da əhatə edir (Vial, 2019; Plekhanov, Franke və Netland, 2023). Holistik yanaşma xüsusilə ona görə vacibdir ki, rəqəmsallaşmanın iqtisadi effekti yalnız İKT sektorunun inkişafında deyil, həm də digər sahələrə nüfuz edən platforma, data və bağlantı ekosistemlərində təzahür edir (Hanna, 2020). Bu baxımdan rəqəmsal iqtisadiyyat yeni nəsil iqtisadiyyatın mərkəzi, lakin yeganə olmayan komponentidir.

Kompozit indekslər üzrə metodoloji ədəbiyyat göstərir ki, mürəkkəb sosial-iqtisadi hadisələrin ölçülməsi üçün indikator seçimi, normallaşdırma, çəkiləndirmə və aqreqasiya qərarları həlledici əhəmiyyət daşıyır (OECD/European Union/EC-JRC, 2008; Saltelli, 2007). İndeks quruculuğunda əsas problemlərdən biri yüksək korrelyasiyalı dəyişənlərin “iki dəfə sayılma” riskidir; digər problem isə çəkilərin nəzəri əsaslandırılması ilə statistik etibarlılıq arasında tarazlığın qorunmasıdır. Bu səbəbdən YNİİ-də çəkilər tam bərabər deyil, lakin tamamilə mexaniki də deyil; onlar akademik ədəbiyyat və ekspert yanaşmasının sintezi kimi təqdim olunur.

Platforma iqtisadiyyatı və kreativ iqtisadiyyat üzrə müasir ədəbiyyat yeni bazar formalarının iqtisadi artıma təsirini daha açıq göstərir. Platformalar dəyər mübadiləsini, iş modelini və bazara çıxış mexanizmlərini dəyişdirir (de Reuver, Sørensen və Basole, 2018). Kreativ iqtisadiyyat isə bilik, ideya, dizayn, mədəni kapital və qeyri-maddi dəyərin iqtisadi nəticəyə çevrilməsini əks etdirir (Sung, 2015; UNCTAD, 2022). Buna görə yeni nəsil iqtisadiyyatın ölçülməsi innovasiya göstəriciləri ilə yanaşı platforma və kreativ alt-sistemləri də əhatə etməlidir.

İdarəetmə və institusional keyfiyyətlə bağlı tədqiqatlar isə göstərir ki, ölkələrarası müqayisədə resurs və texnologiya qədər onların idarə olunma qabiliyyəti də vacibdir (Kaufmann, Kraay və Mastruzzi, 2011). Rəqəmsal suverenlik, data nəzarəti və institusional çeviklik məsələləri xüsusilə son dövrdə

daha çox diqqət çəkir (Floridi, 2020). Bu baxımdan yeni nəsil iqtisadiyyat indeksi yalnız bazar strukturlarını deyil, həmin strukturların dayanıqlılığını təmin edən sosial və institusional təməli də nəzərə almalıdır.

Materiallar və metod

Tədqiqatın empirik bazası YNİİ üzrə iki əsas materialdan formalaşdırılmışdır: metodologiya hesabatı və 2025-ci il qlobal reyting hesabatı (Hüseynova, 2025a; Hüseynova, 2025b). İndeksin birinci buraxılışı Avrasiya və Mərkəzi Asiya məkanında seçilmiş 15 ölkəni əhatə edir və əsasən İƏT, TDT və CAREC platformaları ilə əlaqəli ölkələri daxil edir. YNİİ 10 subindeks üzrə qurulmuş kompozit ölçü alətidir. Göstərici dəstinə demoqrafik struktur, bacarıq və texnoloji hazırlıq, infrastruktur, makroiqtisadi performans, təhsil, səhiyyə, sosial inklüzivlik, innovasiya, kreativ iqtisadiyyat və platforma iqtisadiyyatı daxildir. Məlumat mənbələri Dünya Bankı, WIPO, UNESCO, UNCTAD, ILO, WHO, WEF və digər açıq beynəlxalq bazaları əhatə edir.

Metodologiyanın əsas mərhələləri məlumatların seçilməsi və strukturlaşdırılması, göstəricilərin müqayisəyə uyğunlaşdırılması, neqativ təsirli indikatorların tərsinə çevrilməsi, z-score normallaşdırması, subindekslərin hesablanması və yekun indeksin çəkili aqreqasiyasıdır. Normallaşdırma aşağıdakı ümumi forma ilə ifadə olunur: $z_{ij} = (x_{ij} - \bar{x}_j) / \sigma_j$. Son mərhələdə yekun indeks subindekslərin çəkili cəmi kimi hesablanır: $YNİİ_i = \sum \alpha_k S_{ik}$. Bu yanaşma metodoloji baxımdan şəffaf və təkrarhesablana bilən quruluş yaradır.

İndeksin əsas metodoloji üstünlüyü onun ikili funksional blok üzrə qurulmasıdır. Input bloku demoqrafik struktur, bacarıq və texnoloji hazırlıq, infrastruktur, iqtisadi performans, təhsil, səhiyyə və sosial inklüzivlikdən ibarətdir. Output bloku isə innovasiya, kreativ iqtisadiyyat və platforma iqtisadiyyatını birləşdirir. Belə quruluş ölkələrin yalnız bazasını deyil, həmin bazanın real nəticə yaratma qabiliyyətini ölçməyə imkan verir. Məhz buna görə YNİİ təkcə reyting aləti deyil, eyni zamanda diaqnostik çərçivə kimi çıxış edir.

Məqalədə istifadə edilən yekun çəkilər qlobal reyting hesabatında təqdim edilmiş subindeks çəki strukturu əsasında götürülmüşdür. Eyni zamanda, materiallarda Azərbaycanın Input və Output dəyərləri üzrə iki fərqli təqdimat mövcuddur: əsas mətnin bəzi hissələrində 34.12 və 8.00, Appendix C.2-də isə 36.66 və 5.45 verilmişdir. Bu məqalədə Appendix C.2 cədvəlində təqdim edilən 36.66 və 5.45 dəyərləri əsas götürülmüşdür, çünki həmin cədvəl Input və Output-un çəkili subindekslərin cəmi kimi necə formalaşdığını birbaşa izah edir və texniki baxımdan daha təkrarhesablana bilən variant kimi görünür.

Cədvəl 1. YNİİ-nin subindekslər üzrə çəki strukturu

Subindeks	Çəki (%)	Blok
İnnovasiya	15	Output
Təhsil	12	Input
Bacarıq və texnoloji hazırlıq	12	Input
İnfrastruktur	10	Input
İqtisadi performans	10	Input
Sosial inklüzivlik	10	Input
Platforma iqtisadiyyatı	9	Output
Kreativ iqtisadiyyat	8	Output
Səhiyyə	8	Input
Demoqrafik struktur	6	Input

Mənbə: Hüseynova (2025b) əsasında müəllif tərəfindən sistemləşdirilmişdir.

Cədvəl 1 göstərir ki, ən yüksək çəki innovasiya subindeksinə verilir. Təhsil və bacarıq-texnoloji hazırlıq hər biri 12 faizlə ikinci prioritet qrupda yer alır. Platforma və kreativ iqtisadiyyatın ayrıca

çəkirlə daxil edilməsi YNİ-nin ənənəvi rəqəmsal və innovasiya indekslərindən əsas fərqlərindən biridir. Bu, yeni nəsil iqtisadiyyatın yalnız texnoloji hazırlıq deyil, həm də bazar formatı, yaradıcı fəaliyyət və platforma vasitəçiliyi kimi yeni dəyər yaratma formalarını nəzərə aldığını göstərir.

Nəticələr

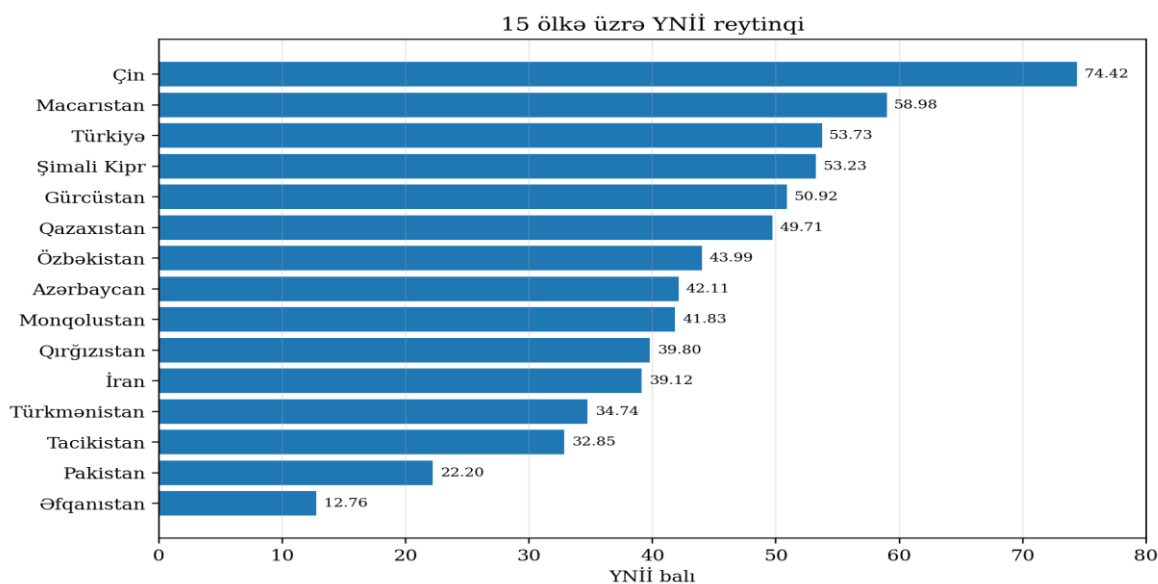
Ümumi reyting nəticələri göstərir ki, seçmə daxilində Çin 74.42 balla açıq liderdir. Macarıstan 58.98, Türkiyə 53.73, Şimali Kipr 53.23 və Gürcüstan 50.92 balla yüksək performans qrupunu tamamlayır. Azərbaycan 42.11 balla səkkizinci yerdədir və orta performans qrupunda yerləşir. Bu nəticə Azərbaycanın tam geridə qalmadığını, lakin yeni nəsil iqtisadiyyatın lider ölkələri ilə aradakı fərqin hələ də əhəmiyyətli olduğunu göstərir.

Cədvəl 2. 15 ölkə üzrə yekun YNİ reytingi

Reyting	Ölkə	YNİ balı
1	Çin	74.42
2	Macarıstan	58.98
3	Türkiyə	53.73
4	Şimali Kipr	53.23
5	Gürcüstan	50.92
6	Qazaxıstan	49.71
7	Özbəkistan	43.99
8	Azərbaycan	42.11
9	Monqolustan	41.83
10	Qırğızıstan	39.80
11	İran	39.12
12	Türkmənistan	34.74
13	Tacikistan	32.85
14	Pakistan	22.20
15	Əfqanıstan	12.76

Mənbə: Hüseynova (2025b) əsasında müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir.

Şəkil 1. 15 ölkə üzrə YNİ reytingi

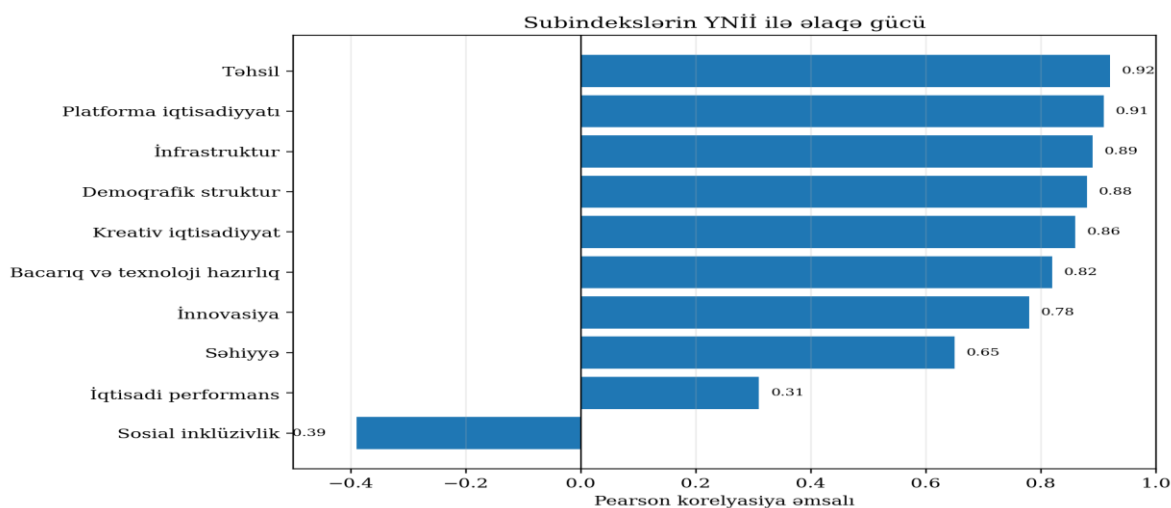

Mənbə: Müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir

Regional orta göstəricilər də fərqlənməni təsdiq edir. Hesablamaya əsasən İÖT blokunun orta YNİİ dəyəri 37.10, CAREC blokunun orta dəyəri 40.48, TDT məkanının isə müşahidəçi Macarıstan daxil olmaqla təxminən 46.15-dir. Bu nəticə Azərbaycanın İÖT ortalamasından yüksək, lakin TDT üzrə yüksək performans mərkəzlərindən aşağı mövqedə olduğunu göstərir. Başqa sözlə, Azərbaycan regional sistemdə ‘təqib edən orta qrup’ ölkəsi kimi çıxış edir.

Subindekslərlə yekun indeks arasındakı əlaqələri qiymətləndirmək üçün hesablanı bilən Pearson korelyasiya matrisi metodoloji baxımdan mühüm nəticə verir. Ən güclü determinantlar təhsil, platforma iqtisadiyyatı, infrastruktur, demoqrafik struktur və kreativ iqtisadiyyatdır. Ən zəif müsbət əlaqə isə iqtisadi performans subindeksində müşahidə olunur; sosial inklüzivlik bəzi ölkə profillərində mənfi korrelyasiya göstərir. Bu fakt yeni nəsil iqtisadiyyatın təkə makro sabitliklə izah olunmadığını, daha çox struktur çevrilmə keyfiyyəti ilə bağlı olduğunu göstərir.

Şəkil 2. Subindekslərin YNİİ ilə əlaqə gücü

Mənbə müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir

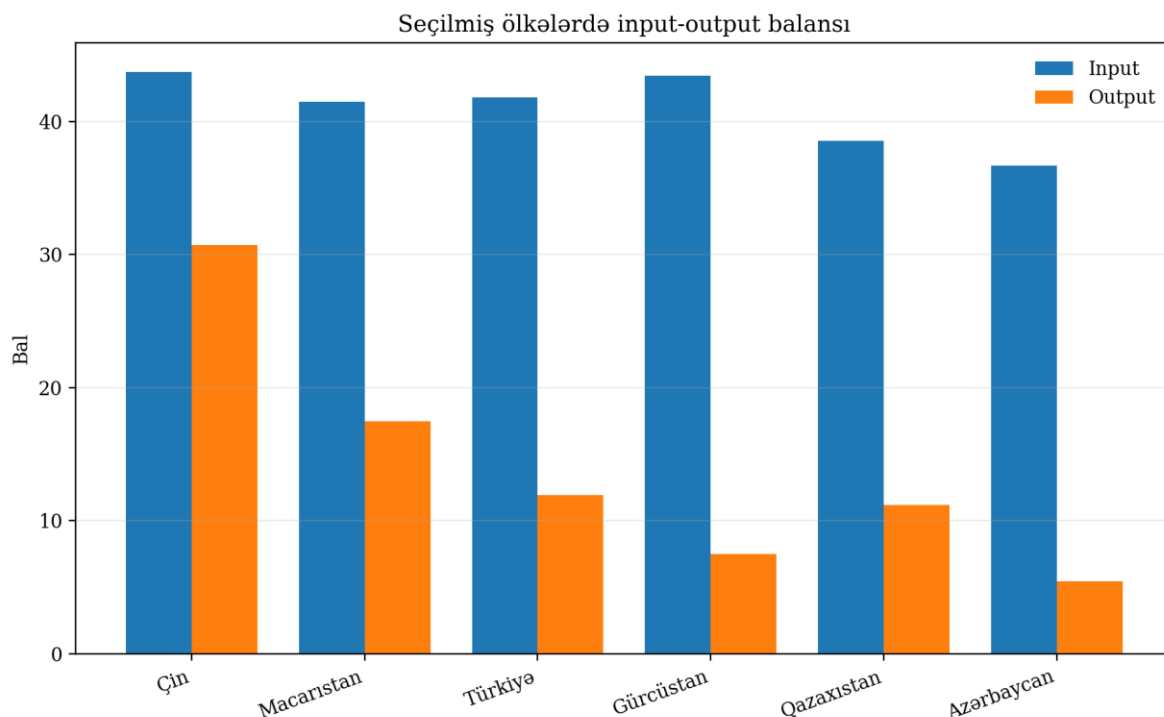
Input-Output diaqnostikası nəticələrin şərhində əsas analitik alət rolunu oynayır. Çin nümunəsində yüksək input bazası yüksək output ilə müşayiət olunur və bu, resursların real nəticəyə çevrilməsində sistemin səmərəliliyini göstərir. Macarıstanda da analoji uyğunluq mövcuddur. Türkiyə və Qazaxıstanda input bazası nisbətən yüksəkdir və output blokunun həcmi də Azərbaycanla müqayisədə daha güclüdür. Azərbaycanın nəticəsi isə fərqli mənzərə yaradır: input mövcuddur, lakin output bununla adekvat miqyasda böyümür.

Cədvəl 3. Seçilmiş ölkələr üzrə input-output balansı

Ölkə	YNİİ	Input	Output	Output payı (%)
Çin	74.42	43.71	30.72	41.3
Macarıstan	58.98	41.49	17.49	29.7
Türkiyə	53.73	41.80	11.93	22.2
Gürcüstan	50.92	43.41	7.51	14.7
Qazaxıstan	49.71	38.52	11.19	22.5
Özbəkistan	43.99	33.89	10.11	23.0
Azərbaycan	42.11	36.66	5.45	12.9

Mənbə: Hüseynova (2025b), Appendix C.2 əsasında müəllif tərəfindən seçilmişdir.

Şəkil 3. Seçilmiş ölkələrdə input-output balansı

Mənbə: Müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir

Cədvəl 3 və Şəkil 3 Azərbaycanın struktur problemini aydınlaşdırır. Azərbaycanın 36.66 ballıq input subindeksi müəyyən potensialın formalaşdığını göstərsə də, 5.45 ballıq output subindeksi bu potensialın innovasiya, kreativ sahələr və platforma bazarları üzrə aşağı nəticəyə çevrildiyini təsdiq edir. Output payının 12.9 faiz olması ölkənin yeni nəsil iqtisadiyyat modelində nəticəyaratma səviyyəsinin hələ zəif olduğunu göstərir. Gürcüstanın output həcmi Azərbaycanındakından yüksək olmasa da, daha çevik çevrilmə zənciri hesabına yüksək ümumi mövqedədir. Türkiyə və Qazaxıstan isə output blokunda daha balanslı nəticə nümayiş etdirirlər.

Müzakirə

Empirik nəticələr göstərir ki, yeni nəsil iqtisadiyyatın ölçülməsi üçün klassik makroiqtisadi sabitlik göstəricilərinin təkbəşinə istifadəsi kifayət deyil. YNİİ-də iqtisadi performans subindeksinin yekun indekslə nisbətən zəif əlaqəsi bunu aydın şəkildə göstərir. Əksinə, təhsil, platforma iqtisadiyyatı, infrastruktur və kreativ fəaliyyət formaları daha güclü izah gücünə malikdir. Bu nəticə beynəlxalq ədəbiyyatda rəqəmsal transformasiya və kompozit indekslər üzrə irəli sürülən yanaşmalarla üst-üstə düşür (Vial, 2019; Hanna, 2020; OECD/European Union/EC-JRC, 2008).

Azərbaycan üçün nəticələrin əsas izahı resurs çatışmazlığı deyil, çevrilmə mexanizmlərinin zəifliyidir. Təhsil və bacarıq üzrə formalaşan baza innovasiya nəticələrinə, patentlərin kommersiyalaşdırılmasına, texnoloji transferə, rəqəmsal xidmət ixracına və platforma ekosisteminin böyüməsinə yetərincə çevrilir. Başqa sözlə, iqtisadi sistemdə 'təhsil → bacarıq → innovasiya → bazar → məhsuldarlıq' zənciri qırıq və ya zəif işləyir. Bu, yalnız texnoloji deyil, həm də institusional problemdir: universitet-sənaye əlaqələrinin yetərincə dərin olmaması, startap maliyyələşməsinin məhdudluğu, kreativ sektorların zəif kommersiyalaşması və platforma bazarlarının dərinliyinin aşağı qalması bu boşluğu genişləndirir.

Müzakirənin digər mühüm tərəfi indeksin özü ilə bağlıdır. YNİİ nəzəri baxımdan güclü çərçivə təqdim etsə də, kiçik ölkə seçməsi, bəzi indikatorlar üzrə proxy-lərin istifadəsi və çəkilərin ekspert əsaslı olması metodoloji məhdudiyyətlər yaradır. Bununla belə, indeksin diaqnostik gücü yüksəkdir,

çünki o, ölkələrin yalnız sırasını deyil, profilini və struktur boşluqlarını da üzə çıxarır. Xüsusilə Appendix C.2-də verilən input-output balansı siyasət yönümlü qərar üçün çox faydalı informasiya yaradır. Gələcək mərhələdə daha geniş ölkə seçməsi, PCA və ya faktor analizi kimi statistik çəkiləndirmə üsulları, həmçinin həndəsi aqreqasiya ssenarilərinin test edilməsi indeksin robustluğunu daha da gücləndirə bilər.

Praktik nəticə ondan ibarətdir ki, Azərbaycan üçün prioritet istiqamətlər yalnız rəqəmsal infrastrukturun genişləndirilməsi ilə məhdudlaşmamalıdır. Daha vacib məsələ mövcud bazanı nəticəyə çevirən ekosistemin qurulmasıdır. Bu, innovasiya siyasətində kommersiyalaşdırma alətlərinin gücləndirilməsi, tətbiqi tədqiqatın bazarla əlaqələndirilməsi, platforma əsaslı sahibkarlığın hüquqi və maliyyə mühitinin yaxşılaşdırılması, kreativ sənayelərin ixrac potensialının genişləndirilməsi və rəqəmsal bacarıqların əmək bazarı ilə daha sıx uzlaşdırılmasını tələb edir.

6. NƏTİCƏ VƏ TÖVSIYƏLƏR

Tədqiqat göstərir ki, Yeni Nəsil İqtisadiyyat İndeksi müasir iqtisadi transformasiyanın ölçülməsi üçün həm müqayisəli, həm də diaqnostik baxımdan funksional kompozit çərçivə təqdim edir. İndeksin əsas üstünlüyü ondan ibarətdir ki, o, rəqəmsallaşma, insan kapitalı, innovasiya, kreativ fəaliyyət, platforma iqtisadiyyatı və sosial komponentləri vahid metodoloji sistemdə birləşdirir. İkili Input-Output memarlığı isə ölkələrin yalnız bazasını deyil, həmin bazanın iqtisadi nəticəyə çevrilmə səmərəliliyini də görünən edir.

15 ölkə üzrə nəticələr yeni nəsil iqtisadiyyatın əsas drayverlərinin təhsil, platforma iqtisadiyyatı, infrastruktur, demoqrafik struktur və kreativ iqtisadiyyat olduğunu göstərir. Çin, Macarıstan və Türkiyə kimi ölkələrdə input və output arasında daha funksional uyğunluq mövcuddur. Azərbaycan isə 42.11 ballıq ümumi nəticə ilə orta qrupda yer alsada, output blokunun zəifliyi səbəbindən struktur çevrilməni tam reallaşdırma bilmir. Bu, ölkənin əsas inkişaf probleminin resurs toplamaqdan çox mövcud resursu daha yüksək əlavə dəyərə çevirmək olduğunu göstərir.

Bu baxımdan Azərbaycan üçün üç əsas siyasət istiqaməti təklif oluna bilər. Birincisi, innovasiya siyasəti patentdən bazara keçid, texnoloji transfer və startap maliyyələşməsi ilə daha sıx bağlanmalıdır. İkincisi, platforma iqtisadiyyatı üzrə tənzimləmə, elektron ödənişlər, logistika və rəqəmsal sahibkarlıq mühiti dərinləşdirilməlidir. Üçüncüsü, kreativ iqtisadiyyat qeyri-neft diversifikasiyasının ayrıca xətti kimi iqtisadi siyasətdə daha sistemli şəkildə yer almalıdır. Nəhayət, gələcək tədqiqatlarda YNİİ-nin daha geniş coğrafiyada, panel məlumatlar əsasında və alternativ çəkiləndirmə ssenariləri ilə test edilməsi məqsəduyğundur. Bu yanaşma indeksin həm elmi etibarlılığını, həm də siyasət dəyərini artıracaqdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. de Reuver, M., Sørensen, C., & Basole, R. C. (2018). The digital platform: A research agenda. *Journal of Information Technology*, 33(2), 124–135. <https://doi.org/10.1057/s41265-016-0033-3>
2. Floridi, L. (2020). The fight for digital sovereignty: What it is, and why it matters, especially for the EU. *Philosophy & Technology*, 33(3), 369–378. <https://doi.org/10.1007/s13347-020-00423-6>
3. Hanna, N. K. (2020). Assessing the digital economy: aims, frameworks, pilots, results, and lessons. *Journal of Innovation and Entrepreneurship*, 9, Article 16. <https://doi.org/10.1186/s13731-020-00129-1>
4. Hüseynova, A. D. (2025a). *Yeni Nəsil İqtisadiyyat İndeksi (YNİİ): Metodologiya hesabatı*. İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu. <https://esri.gov.az/fealiyyetimiz/tedqiqatlar/646-yeni-nsil-iqtisadiyyat-indeksi-hazrlanb.html>
5. Hüseynova, A. D. (2025b). *Yeni Nəsil İqtisadiyyat İndeksi 2025: Metodologiya və global reyting hesabatı*. İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu. <https://esri.gov.az/fealiyyetimiz/tedqiqatlar/645-yeni-nsil-iqtisadiyyat-indeksi-2025-hesabat-drc-olunub.html>

6. Kaufmann, D., Kraay, A., & Mastruzzi, M. (2011). The Worldwide Governance Indicators: Methodology and Analytical Issues. *Hague Journal on the Rule of Law*, 3(2), 220–246. <https://doi.org/10.1017/S1876404511200046>
7. Limão, N., & Venables, A. J. (2001). Infrastructure, geographical disadvantage, transport costs, and trade. *The World Bank Economic Review*, 15(3), 451–479. <https://doi.org/10.1093/wber/15.3.451>
8. OECD/European Union/EC-JRC. (2008). *Handbook on Constructing Composite Indicators: Methodology and User Guide*. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/9789264043466-en>
9. Plekhanov, D., Franke, H., & Netland, T. H. (2023). Digital transformation: A review and research agenda. *European Management Journal*, 41(6), 821–844. <https://doi.org/10.1016/j.emj.2022.09.007>
10. Saltelli, A. (2007). Composite indicators between analysis and advocacy. *Social Indicators Research*, 81, 65–77. <https://doi.org/10.1007/s11205-006-0024-9>
11. Sung, T. K. (2015). The creative economy in global competition. *Technological Forecasting and Social Change*, 96, 89–91. <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2015.04.003>
12. UNCTAD. (2021). *Digital economy report 2021: Cross-border data flows and development—For whom the data flow*. https://unctad.org/system/files/official-document/der2021_en.pdf
13. UNCTAD. (2022). *Creative economy outlook 2022*. https://unctad.org/system/files/official-document/ditctsce2022d1_en.pdf
14. Vial, G. (2019). Understanding digital transformation: A review and a research agenda. *The Journal of Strategic Information Systems*, 28(2), 118–144. <https://doi.org/10.1016/j.jsis.2019.01.003>
15. World Intellectual Property Organization. (2024). *Global Innovation Index 2024: Unlocking the Promise of Social Entrepreneurship*. Geneva: WIPO. <https://doi.org/10.34667/tind.50062>

Qeyd: APA 7 qaydasına uyğun olaraq DOI olan mənbələr DOI ilə, DOI olmayan mənbələr isə rəsmi URL ilə göstərilmişdir.

DƏYİŞİKLİK NƏZƏRİYYƏSİ METODU VƏ ONUN AQRAR SİYASƏTDƏ TƏTBİQİ

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-59](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-59)

Faiq C. Qasımlı

İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutunun elmi işçisi,

Aqrar Tədqiqatlar Mərkəzinin doktorantı

E-mail: faiqasim@yahoo.com

ORCID: 0009-0003-6124-9096

Xülasə

Məqalədə müasir monitoring və qiymətləndirmə sistemlərinin ən effektiv alətlərindən biri hesab olunan dəyişiklik nəzəriyyəsi (DN) metodunun mahiyyəti, konseptual əsasları və onun aqrar siyasətdə tətbiqi üzrə global təcrübə tədqiq edilmişdir. Tədqiqatın aktuallığı aqrar sahədəki inkişaf çağırışlarının kompleks xarakter daşması və ənənəvi xətti idarəetmə modellərinin bu mürəkkəbliyi tam əhatə edə bilməməsi ilə şərtlənir. Məqalədə DN-nin məntiqi çərçivə, nəticələr çərçivəsi və digər ənənəvi məntiqi modellərdən konseptual fərqləri izah olunur.

Vurgulanır ki, DN sadəcə fəaliyyətlərin ardıcılığını deyil, dəyişikliyin necə və niyə baş verməsinə dair səbəb-nəticə əlaqələrini, fundamental fərziyyələri və riskləri şəffaflaşdıran strateji bir düşüncə tərzidir. Tədqiqat çərçivəsində DN həm bir düşüncə tərz, həm davamlı təhlil prosesi, həm də “canlı” bir strateji məhsul kimi xarakterizə olunur. Məqalədə aqrar sahədə fəaliyyət göstərən əsas beynəlxalq təşkilatlar olan BMT-nin Ərzaq və Kənd Təsərrüfatı Təşkilatı (FAO), Dünya Ərzaq Proqramı (WFP) və Kənd Təsərrüfatının İnkişafı üzrə Beynəlxalq Fondun (IFAD) bu metodu hansı spesifik məqsədlərlə istifadə etdiyi təhlil olunur. Müəyyən edilmişdir ki, bu qurumlar DN-dən bilik transferi, investisiya məntiqinin əsaslandırılması və böhranların idarə edilməsi aləti kimi səmərəli istifadə edirlər. Tədqiqatın əsas nəticəsi olaraq qeyd edilir ki, DN aqrar siyasəti statik bir prosesdən çıxararaq onu sübutlara əsaslanan, inklüziv və adaptiv bir idarəetmə mexanizminə çevirir. Bu metodun yerli idarəetmə strukturlarında, xüsusilə kənd təsərrüfatı və ərzaq təhlükəsizliyi ilə məşğul olan təşkilatların fəaliyyətində tətbiq edilməsi, sahə üzrə tərəqqiyə mane olan köklü səbəblərin sistemli təhlilinə və resursların daha səmərəli bölüşdürülməsinə birbaşa töhfə verə bilər.

Açar sözlər: *dəyişiklik nəzəriyyəsi, monitoring və qiymətləndirmə, aqrar siyasət, məntiqi çərçivə, səbəb-nəticə əlaqələri.*

THEORY OF CHANGE METHODOLOGY AND ITS APPLICATION IN AGRICULTURAL POLICY

Faig J. Gasimli

*Research fellow of Economic Scientific Research Institute,
Phd student of the Agricultural Economics Research Center*

E-mail: faiqasim@yahoo.com

ORCID: 0009-0003-6124-9096

Abstract

The article explores the essence, conceptual foundations, and global practices regarding the application of the Theory of Change (ToC) methodology, which is considered one of the most effective tools in modern monitoring and evaluation systems. The relevance of the study is driven by the complex nature of development challenges in the agricultural sector and the inability of traditional linear management models to fully address this complexity. The study elucidates the conceptual differences between ToC and the logical framework (logframe), results framework, and other traditional logic models.

It emphasizes that ToC is not merely a sequence of activities, but a strategic mindset that clarifies causal links, fundamental assumptions, and risks regarding how and why change occurs. Within the framework of the research, ToC is characterized as a mindset, a continuous analytical process, and a “live” strategic product. The article analyzes the specific purposes for which key international organizations operating in the agricultural sector - the Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO), the World Food Programme (WFP), and the International Fund for Agricultural Development (IFAD) - utilize this method. It was determined that these institutions effectively use ToC as a tool for knowledge transfer, justification of investment logic, and crisis management. The main conclusion of the study is that ToC transforms agricultural policy from a static process into an evidence-based, inclusive, and adaptive management mechanism. The application of this method within local administrative structures, particularly in the activities of organizations dealing with agriculture and food security, can directly contribute to the systematic analysis of root causes hindering progress and the more efficient allocation of resources.

Key words: *theory of change, monitoring and evaluation, agricultural policy, logframe, causal links.*

МЕТОД ТЕОРИИ ИЗМЕНЕНИЙ И ЕГО ПРИМЕНЕНИЕ В АГРАРНОЙ ПОЛИТИКЕ

Фаиг Дж. Гасымлы

*научный сотрудник Экономического Научно-Исследовательский Института,
докторант Центра Аграрных Исследований*

3-почта: faiqasim@yahoo.com

ORCID: 0009-0003-6124-9096

Резюме

В статье исследуются суть, концептуальные основы и глобальный опыт применения метода Теории изменений (ТИ), который считается одним из наиболее эффективных инструментов современных систем мониторинга и оценки. Актуальность исследования обусловлена комплексным характером вызовов развития в аграрном секторе и неспособностью традиционных линейных моделей управления полностью охватить эту сложность. В работе разъясняются концептуальные отличия ТИ от логико-структурной схемы, рамок результатов и других традиционных логических моделей. Подчеркивается, что ТИ — это не просто последовательность действий, а стратегический образ мышления, вносящий ясность в причинно-следственные связи, фундаментальные допущения и риски, касающиеся того, как и почему происходят изменения. В рамках исследования ТИ характеризуется одновременно как образ мышления, процесс непрерывного анализа и «живой» стратегический продукт. В статье анализируется, в каких конкретных целях основные международные организации, действующие в аграрном секторе — Продовольственная и сельскохозяйственная организация ООН (FAO), Всемирная продовольственная программа (WFP) и Международный фонд сельскохозяйственного развития (IFAD) — используют данный метод. Установлено, что эти структуры эффективно применяют ТИ в качестве инструмента передачи знаний, обоснования инвестиционной логики и управления кризисами. Основной вывод исследования заключается в том, что ТИ выводит аграрную политику за рамки статического процесса, превращая ее в основанный на доказательствах, инклюзивный и адаптивный механизм управления. Применение данного метода в местных структурах управления, в частности в деятельности организаций, занимающихся сельским хозяйством и продовольственной безопасностью, может внести прямой вклад в системный анализ коренных причин, препятствующих прогрессу в отрасли, и более рациональное распределение ресурсов.

Ключевые слова: теория изменений, мониторинг и оценка, аграрная политика, логико-структурная схема, причинно-следственные связи.

GİRİŞ

Dəyişiklik nəzəriyyəsi (*theory of change*) metodu monitoring və qiymətləndirmə (M/Q) sahəsində istifadə olunan məntiqi çərçivə (*logframe*), nəticələr çərçivəsi (*results framework*), məntiq modeli (*logic model*) kimi tətbiqi alətlərə nisbətən yeni olsa da, beynəlxalq təcrübədə onun istifadəsi və əhəmiyyəti getdikcə artmaqdadır. Belə ki, adıçəkilən anlayış həmçinin İqtisadi Əməkdaşlıq və İnkişaf Təşkilatının (OECD) 2023-cü ildə yenilənmiş “Dayanıqlı inkişaf üçün qiymətləndirmə və nəticəəsaslı idarəetmədə əsas terminlərə dair Qlossari”-yə də daxil edilmişdir (OECD, 2023).

Qeyd olunmalıdır ki, bir çox beynəlxalq təşkilatlar, o cümlədən aqrar sahədə fəaliyyət göstərən BMT-nin Ərzaq və Kənd Təsərrüfatı Təşkilatı (FAO), Dünya Ərzaq Proqramı (WFP) və Kənd Təsərrüfatının İnkişafı üzrə Beynəlxalq Fond (IFAD) kimi təşkilatlar OECD müvafiq terminologiyasına istinad edirlər.

Belə ki, dəyişiklik nəzəriyyəsi (DN) müdaxilə sayəsində dəyişikliyə necə nail olunduğunu və ya olunacağını göstərən bir üsuldur. O, müəyyən kontekstdə baş verən dəyişikliyi fərdlər tərəfindən necə anlaşıldığını, o cümlədən istifadə, fəaliyyətlər və nəticələr arasında səbəb-nəticə əlaqəsi haqqında açıq (və ya dolay) fərziyyələri əks etdirir. Çox vaxt nəticələr zəncirinin bu elementləri üçün sübut və riskləri də ehtiva edir.

Əslində, əksər təşkilatların, proqramların və ya layihələrin özlərinəməxsus qeyri-aşkar (*implicit*) dəyişiklik nəzəriyyələri mövcuddur. Nəticə etibarilə, planlaşdırma və qərar qəbulu prosesləri məhz bu nəzəriyyələrə istinad edir. Buna görə də, DN yanaşmasının mənimsənilməsi mütləq şəkildə tamamilə yeni bir fəaliyyət metodologiyasının tətbiqi demək deyil. Lakin, bu yanaşma diqqəti planlaşdırdığımız işlərdən daha çox, nail olmaq istədiyimiz dəyişikliklərə yönəltməyə və səylərimizi daha genişmiqyaslı dəyişiklik mənzərəsi daxilində konseptuallaşdırmağa sövq edir (Fagligt Fokus, 2015).

Məqalədə DN-in ətraflı izahı, onun funksiyaları, tərtib edilmə üsulları, hazırlanması üçün zəruri olan məlumatlar, məntiqi çərçivə, nəticələr çərçivəsi, məntiq modeli kimi digər tətbiqi alətlərlə müəqayisəsi və aqrar siyasətdə tətbiqi üzrə dünya praktikası araşdırılmışdır.

Dəyişiklik nəzəriyyəsinin əsasları və konseptual çərçivəsi

Dəyişiklik nəzəriyyəsi mövcud sübutlara əsaslanan səbəb-nəticə təhlili vasitəsilə konkret strateji müdaxilələrin və ya tədbirlər toplusunun spesifik inkişaf nəticələrinə necə gətirib çıxaracağını izah edən bir metodologiyadır. DN əsaslı təhlillərə, maraqlı tərəflərlə məsləhətləşmələrə və müxtəlif kontekstlərdə nəyin effektiv olub-olmadığına dair beynəlxalq təcrübələrə söykənməlidir. Bu yanaşma tərəqqiyə mane olan problemlərin köklü səbəblərini aradan qaldırmaq üçün səmərəli həll yollarının müəyyənləşdirilməsinə kömək edir, həmçinin təşkilatın müqayisəli üstünlüklərini, iqtisadi səmərəliliyi, icra imkanlarını və hər bir dəyişiklik prosesinin ayrılmaz hissəsi olan qeyri-müəyyənlikləri nəzərə alaraq ən uyğun strateji istiqamətin seçilməsinə rəhbərlik edir. Eyni zamanda, dəyişiklik nəzəriyyəsi prosesin hər mərhələsində nəzərdən keçirilməsi zəruri olan fundamental fərziyyələrin və risklərin üzə çıxarılmasını təmin etməklə tətbiq edilən yanaşmanın hədəflənən inkişafa real töhfə verməsinə zəmin yaradır.

DN-dən istifadəni aktual edən bir sıra səbəblər mövcuddur. İlk növbədə inkişaf çağırışları kompleks xarakter daşıyır və adətən cəmiyyətin və iqtisadiyyatın fəaliyyət mexanizmlərinin dərinliklərinə nüfuz etmiş çoxsaylı amillər və təbəqələr tərəfindən şərtləndirilir. Məsələn, bölgələrdə aqrotekniki məsləhət xidmətlərinin təşkil edilməsi, əgər suvarma suyu ilə təminat, güzəştli maliyyə resurslarına çıxış və müasir texnologiyaların tətbiqi ilə bağlı məhdudiyyətlər eyni vaxtda həll olunmazsa, məhsuldarlığın artması və kənd təsərrüfatının inkişafı ilə nəticələnməyə bilər. Belə ki, DN Dövlət Aqrar İnkişaf Mərkəzlərinə aqrar sahədəki inkişaf çağırışlarının çoxsaylı fundamental və köklü səbəblərini, eləcə də bu səbəblərin bir-birinə qarşılıqlı təsirini sistemli şəkildə təhlil etməkdə,

həmçinin kənd təsərrüfatının inkişafı yönümlü dəyişikliklərin əldə olunmasına verilən töhfəni maksimallaşdırmaq məqsədilə hansı məsələlərin prioritet kimi müəyyənləşdirməyə kömək edə bilər. Həmçinin, DN həm proqram dövrləri daxilində, həm də onlar arasında davamlı öyrənmə və təcrübə mübadiləsi üçün strateji çərçivə formalaşdırır. İnkişaf çağırışlarının səbəblərini dəqiq ifadə etməklə, təklif olunan strategiyanın hədəflənən nəticələri necə hasil edəcəyinə dair fərziyyələri şəffaflaşdırmaqla və bu fərziyyələri sübutlar əsasında - o cümlədən keçmişdə nələrin effektiv olub-olmadığına dair təcrübələrdən keçirməklə - dəyişiklik nəzəriyyəsi arzulanan transformasiyaya nail olmaq üçün sağlam məntiqi bazanın yaradılmasını təmin edir. Bu metodologiya seçilmiş yanaşmanın gözlənilən nəticəni vermədiyi və ya proqnozlaşdırılan risklərin reallaşdığı hallarda operativ kurs düzəlişlərinin edilməsinə imkan yaradır. M/Q prosesindən əldə edilən yeni biliklər və çıxarılan dərslər fərziyyələrin təkmilləşdirilməsinə, habelə planlaşdırılan nəticələrin əldə olunması üçün tətbiq edilən yanaşmanın necə adaptasiya edilməsinə dair qərarların qəbulunu asanlaşdırır. Dəyişiklik nəzəriyyəsidəki bu düzəlişlər dəyişən şərait fonunda, xüsusilə böhranlar və xarici şoklara cavab olaraq, eləcə də müntəzəm monitoring fəaliyyətlərinin bir hissəsi kimi həyata keçirilməlidir.

Bununla yanaşı, DN tərəfdaşlıq əlaqələrinin qurulması, inkişaf etdirilməsi və tərəfdaşlıq strategiyalarının idarə olunması üçün effektiv bir vasitə kimi getdikcə daha geniş tətbiq olunmaqdadır. Vahid dəyişiklik nəzəriyyəsinin razılaşdırılması prosesi proqram planlaşdırıcıları, benefisiarlar, donorlar və icraçı heyət kimi müxtəlif tərəflər arasında fərqli baxışların və fərziyyələrin uzlaşdırılmasına xidmət edir. Bu yanaşma maraqlı tərəfləri planlaşdırma prosesinin erkən mərhələlərindən cəlb etməklə və onların fəaliyyətinin uzunmüddətli strateji təsirlərə necə töhfə verdiyini nümayiş etdirməklə, qarşılıqlı konsensusun əldə olunmasına və maraqlı tərəflərin motivasiyasının artırılmasına şərait yaradır. Belə bir mexanizm digər tərəfdaşların inkişaf prosesindəki rolunu daha dərinlən anlamasına və dəstəkləməsinə kömək etməklə yanaşı, eyni hədəflərə xidmət edən digər təşkilatlarla əməkdaşlığı gücləndirir ki, bu da daha dayanıqlı tərəfdaşlıqların qurulmasına, resursların bir-birini tamamlamasına və daha səmərəli koordinasiyaya gətirib çıxarır (Qasımlı, 2022).

Nəhayət, vahid DN, dəyişikliyin necə baş verəcəyinə dair ortaq baxış və strategiyanı aydın şəkildə ifadə etməklə, inkişaf komandası tərəfindən daha effektiv və sistemli kommunikasiyanın qurulması üçün fundamental baza rolunu oynayır. DN-in diaqramı və ya qısa mətn forması, fəaliyyətin məqsədini yığcam və anlaşıqlı şəkildə xülasə etməyə, habelə bunu benefisiarlara, maraqlı tərəflərə, donorlara, hökumətlərə və digər tərəfdaşlara çatdırmağa imkan verən səmərəli bir vasitədir. Bu yanaşma, diqqəti yalnız resurslara, cari fəaliyyətlərə və aralıq nəticələrə yönəldən müzakirələri tarazlayaraq, əsas diqqəti real və dayanıqlı dəyişikliklərin əldə olunmasına cəmləyir (United Nations Development Group, 2017).

Dəyişiklik nəzəriyyəsinin hazırlanması

Yeni bir siyasətin, proqramın və ya prosesin layihələndirilməsi və icrası mərhələsində planlaşdırılan fəaliyyətlərin arzuolunan nəticələrə hansı şəkildə gətirib çıxaracağını müəyyən etmək mürəkkəb xarakter daşıya bilər. Təşəbbüsün uğuruna təsir edən faktorlar arasında fəaliyyətlərin effektivliyi ilə bağlı irəli sürülən fərziyyələr və digər maraqlı tərəflərdən olan asılılıqlar kimi kompleks amillər mövcuddur. Müəyyən edilmiş məqsədlərə nail olmaq və nəticələri səmərəli şəkildə qiymətləndirmək imkanlarını maksimallaşdırmaq üçün bu mürəkkəbliklərin aydın şəkildə nəzərə alınması və vurğulanması zəruridir. DN təşəbbüslərin planlaşdırılması, monitoringi və qiymətləndirilməsi üçün nəzərdə tutulmuş metodoloji yanaşmadır. Bu metodologiya icraçı komandaya sözügedən mürəkkəblikləri hərtərəfli təhlil etməyə və onları müvafiq maraqlı tərəflərlə razılaşdırmağa imkan verir. DN bütün tərəflərin vahid hədəf ətrafında birləşməsinə, mövcud sübutların müəyyənləşdirilməsini, fərziyyə və risklərin analizini təmin etməklə qərar qəbulu proseslərini təkmilləşdirən mühüm bir vasitədir (The Government Analysis Function, 2023).

Dəyişiklik nəzəriyyəsinin hazırlanması zamanı aşağıdakı prinsiplərə əməl olunması tövsiyə olunur:

- Bütün maraqlı tərəflərin anlayışını əks etdirmək üçün məsləhətləşmələr yolu ilə hazırlanmalıdır;
- Bütün mərhələlərdə əsaslı sübutlara söykənməli və bu sübutlar əsasında yenidən nəzərdən keçirilməlidir;
- Proqramın tərtibindən icranın tamamlanmasına qədər davamlı öyrənmə və təkmilləşdirmə dəstəklənməlidir (United Nations Development Group, 2017).

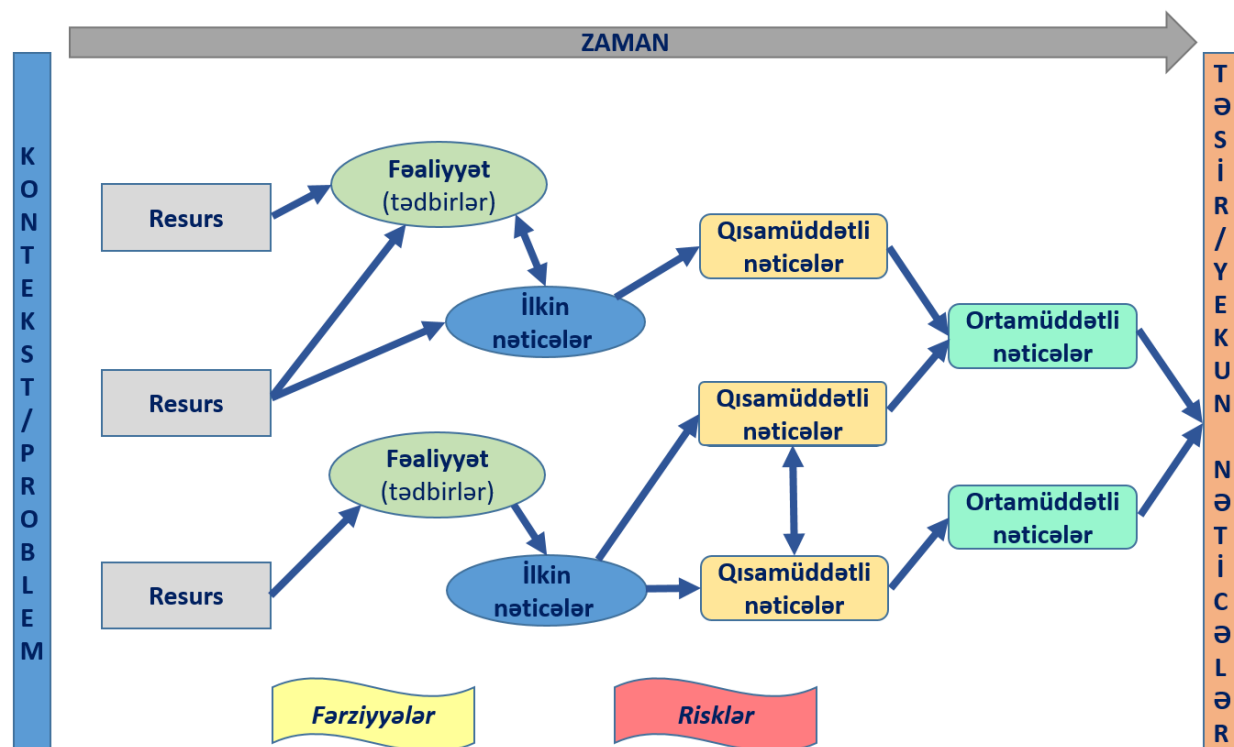
Dəyişiklik nəzəriyyəsini bir düşüncə tərz (ümumi yanaşma), bir proses (DN təhlili/araşdırması aparmaq) və bir məhsul (DN prosesinin nəticəsi) kimi fərqləndirir:

- DN, sosial-iqtisadi dəyişikliyin mürəkkəbliyini idarə etmək üçün bir düşüncə və fəaliyyət yanaşmasıdır. Bu, elə bir baxış bucağıdır ki, insanları tənqidi sorğulamağa, hər şeyi olduğu kimi qəbul etməməyə, qeyri-müəyyənliklərlə işləməyə və müxtəlif perspektivlərin qaçınılmazlığını qəbul etməyə səsləyir və bu bacarıqları inkişaf etdirir.
- DN bir prosesdir. Düzgün istifadə edildikdə, DN araşdırması davamlı bir təhlil və mülahizə prosesidir. Bu, proqramın dizayn mərhələsində həyata keçirilən birdəfəlik tapşırıq deyil, əksinə, davamlı bir fəaliyyət-öyrənmə dövrünü ehtiva edir.
- DN həm də bir məhsuldur, çünki DN araşdırması bir təşkilatın, komandanın, layihənin və ya proqramın dəyişiklik nəzəriyyəsini əks etdirən konkret nəticələrlə — mətn və ya vizual formada — yekunlaşır. Bu, "canlı" bir məhsuldur, çünki zamanla dəyişəcəkdir. DN müəyyən bir andakı təfəkkürün əksi olan müvəqqəti bir "anlıq görüntüdür" (snapshot); onun tam olması həm mümkün deyil, həm də buna ehtiyac yoxdur. Bir məhsul kimi DN, layihə və ya proqram irəlilədikcə, yeni iştirakçılar daxil olduqca, kontekstdə dəyişikliklər baş verdikdə və öyrənmə prosesi gerçəkləşdikcə istifadə edilməsi, yenidən nəzərdən keçirilməsi və uyğunlaşdırılması lazım olan bir nəticə çıxarma çərçivəsi təqdim edir.

DN yanaşması, məqsədli dəyişiklik proseslərində iştirak edən şəxslərin və təşkilatların öz dəyişiklik nəzəriyyələrini və düşüncələrinin əsasında dayanan fərziyyələrini araşdırmasını və onları aydın şəkildə ifadə etməsini nəzərdə tutur. Bu araşdırma, həmçinin onların öz fəaliyyətləri ilə hədəflənən dəyişikliklər arasındakı **səbəb-nəticə** əlaqələrini necə gördüklərini dəqiqləşdirməyi də ehtiva edir (The Government Analysis Function, 2023). DN-in hazırlanması prosesində istifadə olunan nümunə səbəb-nəticə əlaqələrinin təsviri Sxem 1-də verilmişdir.

Səbəb-nəticə əlaqələrinin əhəmiyyətliyi ona görədir ki, çoxtərəfli mühitdə prosesə cəlb olunan insanlar arzu olunan dəyişikliyin nədən ibarət olduğu, niyə arzulandığı və onun necə baş verə biləcəyi (və ya baş verməli olduğu) barədə tamamilə fərqli baxışlara malik ola bilərlər. Əgər bu fərqli baxışlar paylaşılmazsa, anlaşılmaqlıqlar yarana bilər və tərəfdaşlar birlikdə işləməyə başlayarkən yanlış addım atarlar. Birgə DN araşdırması hər bir tərəfdaşı nəyin hərəkətə gətirdiyini və onların mövcud vəziyyəti necə anladıklarını dərk etməyə kömək edir. Bu, fəaliyyət üçün ümumi zəminləri, habelə imkanları və maneələri müəyyən etməyə yardımçı olur. O, həm rolların və məsuliyyətlərin dəqiq müəyyən edildiyi əməkdaşlıq üçün, həm də birgə **monitorinq, qiymətləndirmə və öyrənmə** prosesləri üçün baza rolunu oynayır (Van Es və b, 2015).

Sxem 1. DN-də səbəb-nəticə əlaqələri

Mənbə: “The Theory of Change Process – Guidance for Outcome Delivery Plans” elektron nəşrindən istifadə edilmişdir (The Government Analysis Function, 2023).

Bir təşkilatda və ya komandada mövcud DN-lərin araşdırılması, təşkilati məqsəd, əsas dəyərlər və strateji seçimlər barədə daha ortaq bir anlayışın formalaşmasına töhfə verir. Bu isə öz növbəsində proqramların daha ardıcıl icrası üçün zəmin yaradır. Əksər təşkilatlarda rəsmi siyasət sənədlərində əks olunan DN ilə real təcrübə arasında fərq müşahidə oluna bilər. DN və onun əsasında dayanan fərziyyələrin xəritələnməsi bu fərqləri aşkar etməyə, onların səbəbləri ətrafında müzakirələri stimullaşdırmağa və rəsmi siyasətlə faktiki təcrübəni uyğunlaşdırmağa kömək edə bilər. DN təhlili həmçinin təşkilatın çox vaxt iddialı olan dəyişiklik hədəfləri ilə onun real potensialı arasındakı boşluğu azaltmağa yardım edir, çünki bu təhlil daha real məqsədlərə və daha münasib strategiyalara gətirib çıxarır.

Dəyişiklik nəzəriyyəsinin M/Q prosesində effektiv şəkildə istifadə edilə bilməsi üçün müvafiq planlaşdırma işləri öncədən aparılmalıdır. Belə ki, DN zamanlamadan asılı olaraq, dəyişiklik nəzəriyyəsi həm nələrin baş verəcəyini qabaqcadan görmək və gələcəkdəki dəyişiklikləri izləmək üçün məlumat toplama proseslərini qurmaq üçün, həm də baş vermiş hadisələri və artıq toplanmış məlumatları mənalandırmaq üçün istifadə edilə bilər. DN monitoring və qiymətləndirmə sisteminin qurulmasına yön verə bilər (Better Evaluation Knowledge, 2025).

Müdaxilə proqramından və ya əvvəlki tədqiqat və qiymətləndirmələrdən əldə edildimiş məlumatlar DN üzərində xəritələndirilə və daha sonra əlavə məlumatların toplanması üçün prioritet sahələrin müəyyən edilməsində istifadə oluna bilər. Bunlara aşağıdakılar daxil ola bilər:

- DN-in əsaslandığı fərziyyələr.

- Məlumat toplanması və nəticələrdəki qanunauyğunluqların araşdırılması üçün vacib olan kontekst amilləri – məsələn, müdaxilənin (layihənin) müəyyən yerlərdə və ya konkret insan qrupları üçün xüsusilə yaxşı nəticə verib-verməməsi.
- Effektiv idarəetməni dəstəkləmək üçün resursların və fəaliyyətlərin kəmiyyət və keyfiyyət göstəriciləri.
- Nəticələrin əldə edilməsində irəliləyişin olub-olmamasını göstərən erkən indikatorlar. Bu, xüsusilə nəzərdə tutulan təsirlər uzunmüddətli olduqda və qərar qəbul etmək üçün aralıq nəticələr haqqında məlumata ehtiyac duyulduqda vacib ola bilər.
- Səbəb-nəticə zəncirinin qırıldığı nöqtələr – yəni, müəyyən bir aralıq nəticənin əldə edilməsinin növbəti nəticəyə gətirib çıxarmadığı məqamlar.
- Yaxşı əsaslandırılmamış (zəif) səbəb-nəticə əlaqələri.
- Kənarlaşmaların müəyyən edilməsi – yəni, öyrənmə prosesinə töhfə verə biləcək mənfi nümunələr və dərhal həll edilməli olan ciddi problemlər.

Dəyişiklik nəzəriyyəsi metodunun digər alətlərlə müqayisəsi

Məlum olduğu kimi, siyasət, proqram və layihələrin hazırlanması, icrası, habelə monitoring və qiymətləndirilməsi proseslərində məntiqi çərçivə, nəticələr çərçivəsi, məntiq modeli kimi digər tətbiqi alət və metodlardan da istifadə olunmaqdadır. İstifadə olunacaq alətin seçilməsi inkişaf müdaxiləsinin zaman, miqyas, maraqlı tərəflərin sayı və digər bu kimi meyarlar nəzərə alınmaqla seçilməlidir. Cədvəl 1-də bizi maraqlandıran əsas sualların cavabları xülasələndirilmişdir. Qeyd edək ki, bəzi hallarda bir neçə alətdən paralel qaydada istifadəsi mümkündür.

Cədvəl 1. DN-in digər metodlarla müqayisəsi

	<i>Nədir?</i>	<i>Niyə?</i>	<i>Nə vaxt?</i>	<i>Güclü tərəfləri</i>	<i>Zəif tərəfləri</i>
Dəyişiklik nəzəriyyəsi <i>(ToC)</i>	Bir sıra fəaliyyətlərin problemi necə həll edəcəyini qutular və oxlardan ibarət diaqramla izah edir. Səbəb-nəticə məntiqini (yəni bir addımın niyə növbəti addıma aparacağını) izah edərək daha dərinlən təhlil edir.	İzahedicidir və bir çox sistemlərin təsir etdiyi mürəkkəb proqramlar üçün daha uyğundur. Uzunmüddətli hədəfləri müəyyən edir və geriye doğru planlama apararaq, ilkin zəruri şərtləri tapmağa kömək edir. Bu yanaşma proqramın fərq	Proqramların həm tərtib edilməsi, həm də qiymətləndirilməsi üçün istifadə edilə bilər. Müdaxilənin istənilən mərhələsində hazırlana bilər. DN-lər canlı sənədlərdir, proqramın ehtiyaclarına və sahədəki dəyişikliklərə	DN-lər gözlənilməz və planlaşdırılmamış nəticələri əhatə edir. Hesabat çərçivəsi təqdim edir və nəzəriyyəni yoxlamaq üçün hansı məlumatların toplanmalı olduğunu müəyyən edir.	Çətin və vaxt aparan ola bilər, çünki bütün maraqlı tərəflərlə əməkdaşlığı, müxtəlif fikir və məlumat mənbələrinin sintezini, həmçinin tərəflərin razılığını tələb edir.

		yaratdığını sübut etməyə kömək edir və arqumentlərdə ki zəif tərəfləri üzə çıxararaq dəyişikliklər etməyə imkan yaradır.	çevik olmalıdır.		
Məntiqi çərçivə (Logframe)	Proqramın məqsədinə necə çatacağınıza diqqət yetirir. Adətən əsas fəaliyyətləri strukturlaşdırın, onlar arasındakı məntiqi əlaqələri göstərən və bu fəaliyyətlərin nəticələrini müəyyən edən bir matris kimi təqdim olunur.	Təsviredicidir və kiçik-orta ölçülü layihələr üçün daha uyğundur. Mövcud resurslar, planlaşdırılan fəaliyyətlər və arzu olunan dəyişikliklər arasındakı əlaqələr barədə düşünməyə kömək edir.	Əksər məntiqi çərşivələr proqram tərtibatı zamanı hazırlanır və proqram boyu yenilənir. DN kimi, bunlar da dəyişməz deyil və proqramın ehtiyaclarına uyğun çevik olmalıdır.	Məqsədlərin aydın və ölçülə bilən olmasını təmin edir. Proqramın nailiyyətləri üçün konkret sübutların toplanmasını təmin edir. Risk və ehtimallar açıq şəkildə qeyd edildiyi üçün problemlər sistematik şəkildə təhlil edilə bilər.	Bu, "hər kəs üçün bir ölçü" yanaşmasıdır və proqramın mürəkkəbliyini və kontekstini həmişə tam əhatə etmir. DN-də olduğu kimi "necə" və "niyə" suallarını asanlıqla cavablandırır.
Nəticələr çərçivəsi (Results Framework)	Tez-tez fəaliyyətləri birbaşa məqsədlərlə bağlı olan nəticələrlə əlaqələndirən matris formasında olur. Proqram daxilində məntiqi və gözlənilən səbəb-nəticə əlaqəsinin əsas	Proqramın nəticələrini izah etməyə fokuslanır. Resursların harada daha yaxşı istifadə oluna biləcəyini göstərməklə strateji məqsədlərə çatmağa kömək edir.	Strateji planlaşdırma prosesinin bir hissəsi kimi faydalıdır. Konsensusu dəstəkləmək, istiqaməti düzəltmək və qiymətləndirmə üçün hesabatlılıq çərçivəsi rolunu oynayan canlı idarəetmə sənədidir.	Konkret və yüksək təsirli nəticələri müəyyən etməyə və onlara fokuslanmağa kömək edir. M/Q-yə sübuta əsaslanan yanaşmanın yaradılmasına kömək edir. Strateji məqsədlərə doğru irəliləyişi	Müdaxilələrin təsirlərini tam ölçmək çətin ola bilər, çünki gözlənilməz nəticələr və xarici təsirlər nəzərə alınmır. Bu, "tunel baxışı" riskinə (yalnız hədəfə fokuslanıb ətrafı görməmək) səbəb ola bilər.

	addımlarını əks etdirir.			ölçməyə kömək edir.	
Məntiq modeli (Logic model)	Adətən matris deyil, axın sxemi (<i>flow chart</i>) şəklində təqdim olunur. Proqramın necə işləyəcəyini vizual olaraq xülasə edir: hansı resurslar istifadə olunacaq, hansı işlər görülməli və bu işlər nəticələrə necə aparacaq.	Məntiq modelləri niyyəti, fərziyyələri və proqramın arxasındakı əsaslandırmanı üzə çıxarır. Maraqlı tərəflərə proqramın dəyişikliyə necə səbəb olacağını anlamağa kömək etmək üçün faydalıdır.	Planlaşdırma mərhələsində proqram strategiyalarını formalaşdırmağa, prioritetləri təyin etməyə və yanaşmaları izah etməyə kömək edə bilər. İcra zamanı işə hesabatlılığı dəstəkləyə bilər.	Məqsədlər, proseslər və resurslarla bağlı gözləntilər haqqında ümumi anlayışa yaradır. Proqama olan ehtiyacı icmaya, təşkilata və ya donora izah etməyə kömək edir. İstifadəsi asan formatı ilə tanınır.	Gözlənilməz və ya planlaşdırılmamış nəticələri əhatə etmir. Səbəb-nəticə əlaqəsini tam göstərmir. Bəzi modellər kontekst amilləri əhatə etsə də, onlar çox vaxt ümumi xarakter daşıyır və dəyişiklik prosesinin hər bir addımına dərinlən baxmır.

Mənbə: Eval Academy saytının elektron nəşrindən istifadə edilmişdir (Jones, 2022).

Aqrar siyasətdə DN-in tətbiqi üzrə dünya praktikası

Dünya təcrübəsində aqrar siyasətin formalaşdırılması və islahatların idarə edilməsində DN strateji bir çərçivə olaraq geniş tətbiq edilir. Xüsusilə FAO tərəfindən həyata keçirilən Ərzaq və Kənd Təsərrüfatı Siyasətinin Monitorinqi Proqramı (MAFAP), bu modelin praktiki tətbiqi baxımından mühüm nümunədir. Beynəlxalq təcrübə göstərir ki, aqrar islahatlar xətti bir proses deyil, onlar mürəkkəb siyasi-iqtisadi faktorların təsiri altında formalaşır (FAO, 2014). DN bu prosesdə sərf olunan resurslar (məlumatların toplanması, potensialın artırılması) ilə uzunmüddətli təsir (ərzaq təhlükəsizliyi, kənd təsərrüfatında məhsuldarlıq artımı) arasındakı səbəb-nəticə əlaqələrini şəffaf şəkildə ortaya qoyur.

Dünya praktikasında DN-in aqrar siyasətdəki rolu iki əsas istiqamət üzrə qruplaşdırılır: daxili məsləhət (*advice*) və xarici təbliğat (*advocacy*). Beynəlxalq metodologiyaya görə, uğurlu siyasət dəyişikliyi yalnız kəmiyyət göstəricilərinin (qiymət stimulları, dövlət xərcləri) ex-post (faktiki) təhlili ilə kifayətlənməməli, həm də islahat variantlarının ex-ante (öncədən) təsir qiymətləndirilməsinə əsaslanmalıdır. Məsələn, Afrika ölkələrində tətbiq olunan MAFAP II mərhələsi göstərir ki, DN çərçivəsində maraqlı tərəflərin (özəl sektor, donorlar, fermer təşkilatları) prosesə cəlb edilməsi, aqrar siyasətdəki maneələrin müəyyən edilməsini və islahatların siyasi aspektdən icra oluna bilmə imkanlarını artırır.

Aqrar siyasətdə DN-in tətbiqi üzrə dünya praktikası müasir dövrdə kənd təsərrüfatı islahatlarının sadəcə texniki deyil, həm də strateji və sosial-iqtisadi effektivliyini təmin edən ən mühüm mexanizmlərdən biri hesab olunur. Beynəlxalq təcrübədə bu model aqrar sahədə fəaliyyət göstərən qurumların fəaliyyətini vahid bir məntiqə birləşdirərək, qlobal hədəflərə (məsələn, Dayanıqlı İnkişaf

Məqsədləri) çatmaq üçün yol xəritəsi rolunu oynayır. Xüsusilə BMT-nin Romada yerləşən üç əsas aqrar siyasət qurumu — FAO, IFAD və WFP arasındakı əməkdaşlıq çərçivəsində tətbiq edilən DN, bu yanaşmanın praktiki üstünlüklərini aydın şəkildə nümayiş etdirir (FAO, IFAD, WFP, 2021). Bu üç təşkilat dəyişiklik nəzəriyyəsindən fərqli, lakin bir-birini tamamlayan üç əsas məqsədlə istifadə edirlər:

Birincisi, FAO bu nəzəriyyəni aqrar siyasətdə bilik və texniki standartların ötürülməsi mexanizmi kimi tətbiq edir. FAO-nun yanaşmasında DN-in ilkin mərhələsi (*inputs*) kənd təsərrüfatı sahəsindəki dərin ekspertiza və məlumat bazasına söykənir. Təşkilat bu nəzəriyyə vasitəsilə sübut edir ki, elmi əsaslı siyasət tövsiyələri və normativ standartlar necə effektiv nəticələrə – yəni, milli aqrar strategiyaların hazırlanmasına və bitki/heyvan sağlamlığı üzrə qlobal nəzarət sistemlərinin qurulmasına çevrilir. FAO üçün DN, intellektual resursun kənd yerlərində konkret rifah artımına necə transformasiya olunduğunu göstərən bir şəffaflıq alətidir.

İkincisi, IFAD DN-i maliyyə resurslarının cəlb edilməsi məqsədilə istifadə edir. IFAD-ın modelində fokus nöqtəsi investisiyaların kənd əhalisinin, xüsusilə kiçik fermerlərin bazara çıxışını necə asanlaşdırdığını əsaslandırmaqdır. Burada DN bir investisiya məntiqi funksiyasını daşıyır: təşkilat ayırdığı kreditlərin və qrantların zəncirvari şəkildə fermer təsərrüfatlarının modernləşməsinə, infrastrukturun qurulmasına və nəticədə kənd yerlərində yoxsulluğun azaldılmasına necə gətirib çıxardığını bu model üzərindən monitorinq edir. Bu, donor ölkələrə ayrılan vəsaitin real təsirini izləmək imkanı verir.

Üçüncüsü, WFP üçün DN operativ dayanıqlılıq və böhranların idarə edilməsi alətidir. Digər iki qurumdan fərqli olaraq, WFP bu nəzəriyyəni humanitar yardımdan uzunmüddətli inkişafa keçid mərhələsini idarə etmək üçün istifadə edir. Onların tətbiq etdiyi modeldə fəvqəladə vəziyyətlərdə ərzaq yardımının sadəcə acılığı aradan qaldırmaq deyil, həm də yerli bazar sistemlərini canlandırmaq və icmaların gələcək böhranlara qarşı dözümlülüyünü artırmaq məqsədi ön plana çəkilir. DN vasitəsilə logistik imkanlar və təchizat zənciri idarəçiliyi sosial müdafiə proqramları ilə inteqrasiya olunur.

Beləliklə, qlobal miqyasda DN aqrar siyasəti sadəcə texniki bir qərar qəbulu mexanizmindən çıxararaq, onu sübutlara əsaslanan, inklüziv və monitorinq edilə bilən bir inkişaf yoluna çevirir. Bu model, ticarət siyasətindən tutmuş bazar tənzimlənməsi və büdcə vəsaitlərinin səmərəli bölüşdürülməsinə qədər geniş spektrdə aqrar mühitin təkmilləşdirilməsinə xidmət edir.

NƏTİCƏ

Aqrar siyasətdə dəyişiklik nəzəriyyəsinin tətbiqi üzrə dünya praktikasının təhlili göstərir ki, bu metodologiya müasir dövrdə kənd təsərrüfatı islahatlarının effektivliyinin artırılmasına kömək edən alətlərdən biridir. DN-in ən böyük üstünlüyü onun sadəcə fəaliyyətlərin monitorinqi ilə kifayətlənməyib, müdaxilələrin hədəflənən dəyişikliyə necə və hansı məntiqlə gətirib çıxaracağını sübutlar əsasında izah etməsidir. FAO, IFAD və WFP kimi beynəlxalq təşkilatların təcrübəsi sübut edir ki, DN aqrar sektorun mürəkkəb və çoxşaxəli çağırışlarını — məhsuldarlıq artımından tutmuş bazara çıxış və fəvqəladə hallara dözümlülüyə qədər — vahid bir inkişaf zəncirində birləşdirir. Bu yanaşma, resursların (maliyyə, texniki bilik və logistika) hədəfə doğru hərəkətini şəffaflaşdıraraq, həm daxili qərar qəbulu proseslərini təkmilləşdirir, həm də maraqlı tərəflər arasında strateji konsensus yaradır.

Tədqiqatdan çıxan əsas nəticə odur ki, DN aqrar siyasəti xətti və statik bir prosesdən çıxararaq, onu adaptiv və nəticəyönlü idarəetmə modelinə çevirir. Məntiqi çərçivə və digər ənənəvi alətlərdən fərqli olaraq, DN prosesin hər mərhələsində fundamental fərziyyələri və riskləri vizuallaşdıraraq, qlobal şoklar və dəyişən kontekst fonunda siyasi istiqamət düzəlişlərinin edilməsinə imkan yaradır. Beləliklə, dünya praktikasında DN aqrar islahatların görünməyən memarı kimi çıxış edərək, fərqli profilli qurumların söylərini sinxronlaşdırır və kənd təsərrüfatında dayanıqlı transformasiyanın əldə

olunması üçün fundamental baza formalaşdırır. Bu metodun ölkə səviyyəsində, o cümlədən kənd təsərrüfatı və ərzaq təhlükəsizliyi ilə məşğul olan təşkilatlar tərəfindən mənimsənilməsi, aqrar siyasətin daha şəffaf, inklüziv və ölçülə bilən nəticələrə söykənməsinə birbaşa töhfə verə bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Better Evaluation Knowledge (2025). *Describe the theory of change*, Global Evaluation Initiative <https://www.betterevaluation.org/frameworks-guides/managers-guide-evaluation/scope-evaluation/describe-theory-change>;
2. Fagligt Fokus (2015). *Theory of Change - How to navigate towards positive change in complex social settings*, Copenhagen, Denmark;
3. FAO (2014) *Policy Engagement & Theory of Change (MAFAP II)*, Rome, Italy;
4. FAO, IFAD, WFP (2021). *Joint evaluation of collaboration among the United Nations Rome-Based Agencies*, Rome, Italy;
5. Jones S. (2022). *Differences Between Theory Of Change, Log Frames, Results Frameworks And Logic Models – What Are They And When To Use Them*, EVAL Academy, Canada <https://www.evalacademy.com/articles/differences-between-theory-of-change-log-frames-results-frameworks-and-logic-models-what-are-they-and-when-to-use-them>;
6. Qasımlı F.C. (2022). *Nəticəəsaslı Monitoring və Qiymətləndirmə Sistemi - Metodoloji Təvsiyələr*, Bakı, Azərbaycan;
7. OECD (2023). *Glossary of Key Terms in Evaluation and Results Based Management for Sustainable Development*, Paris, France;
8. The Government Analysis Function (2023) *The Theory of Change Process – Guidance for Outcome Delivery Plans*, London, UK <https://analysisfunction.civilservice.gov.uk/policy-store/the-analysis-function-theory-of-change-toolkit/#section-2>;
9. United Nations Development Group (2017). *Theory of Change: UNDAF Companion Guidance*, New York, USA;
10. Van Es M., Gujit I., Vogel I. (2015). *Hivos ToC Guidelines Theory of Change thinking in practice*, Hivos, Hague, Netherlands.

BEYNƏLXALQ DƏHLİZLƏRİN KONFİQURASIYASININ POTENSİAL FAYDALARI VƏ TRANSREGIONAL İNTEQRASIYA ƏLAQƏLƏRİNİN İNKİŞAFI

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-60](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-60)

Validə T. Səfərova

i.e.n., dos, Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti, Biznes və logistika kafedrası

E-mail: validasafarova2023@gmail.com,

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-0729-3615>

Murad M. Axundov

doktorant, Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında

Dövlət İdarəçilik Akademiyası

E-mail: makhundov77@gmail.com,

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-8266-9501>

Gülzarə Ə. Əzizova

i.e.n., dos, Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti, Biznes və logistika kafedrası

E-mail: gulnara_azizova@unec.edu.az,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0465-0564>

Səkinə Y. Hüseynova

i.ü.f.d., baş müəllim, Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti, Biznes və logistika kafedrası

E-mail: sakina_huseynova@unec.edu.az,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5240-3966>

Xülasə

Məqalədə beynəlxalq dəhlizlərin şaxələnməsi, xarici ticarət əlaqələrində və təchizat zəncirlərində logistika strategiyalarının formalaşmasının hüquqi və iqtisadi aspektləri sistemli araşdırılır. Dəhliz sistemini formalaşdıran elementlərin əlaqələndirilməsinin konseptual modeli təqdim olunur. Məqalədə beynəlxalq dəhlizlərin fəaliyyətinin nəzəriyyə və praktikasını ümumiləşdirilir, xarici ticarətdə təchizat marşrutlarının səmərəli fəaliyyəti üç komponentin əlaqələndirilməsi ilə əsaslandırılır: fiziki infrastruktur, hüquqi tənzimləmə çərçivəsi və əlverişli iqtisadi şərait. Beynəlxalq dəhlizlərin müasir vəziyyətinin təhlili göstərir ki, hətta coğrafi cəhətdən ideal marşrut belə sanksiyalarla bağlı məhdudiyyətlər, uyğunlaşdırma siyasətinin olmaması, artan təhlükəsizlik riskləri və digər amillər səbəbindən strateji əhəmiyyəti azala bilər. İqtisadi fəaliyyət mərkəzlərini regiondaxili ərazilərə və qlobal ticarət marşrutlarına birləşdirən keçidlərin sabitliyi, hüquqi çərçivələr və sərhəd keçid məntəqələrində rəsmiləşdirmə sürəti hazırda dəhliz marşrutlarının seçiminin başlıca meyarlarını təşkil edir.

Daha səmərəli nəqliyyat və logistika xidmətləri göstərməklə yanaşı, dəhlizlərin iştirakçı ölkələrində regional ticarətin təşviq edilməsi, dəhlizlərin funksiyalarının genişləndirilməsində və dizaynın inkişaf etdirilməsində diqqəti yalnız fiziki infrastrukturlara deyil, həm də dəhlizlərin fəaliyyətində xidmətlərin keyfiyyətinin və inteqrasiya mühitinin yaxşılaşdırılmasına yönəldilməsi tədqiqatın əsas məqsədlərini təşkil edir. Məqalənin əsas ideyası, oxucuya beynəlxalq dəhlizlər vasitəsilə region

ölkələri arasında malların hərəkətini asanlaşdırmaq, ticarət dövriyyəsinin inkişafı yolu ilə iqtisadi inkişafa və integrasiyaya necə nail olmaq olar barədə güclü bir əsaslandırmanın təqdimidir. Nəqliyyat dəhlizlərinin keyfiyyəti, dəhliz boyunca xidmətlərin şaxələndirilməsi və regional integrasiyanın inkişafını təmin edə biləcək təkliflərin irəli sürülməsi məqalənin əsas töhvəsi hesab olunur. Məqalədə BMT, DB, OECD, ÜTT və Aİ kimi beynəlxalq təşkilatların müxtəlif mənbələrindən, eləcə də TRACECA, TransXəzər, Şimal Cənub, Bir Kəmər və Bir Yol, CAREC və s. kimi müxtəlif beynəlxalq qurumlar və təşəbbüslər tərəfindən həyata keçirilən dəhliz layihələri təcrübələrindən istifadə olunur.

Açar sözlər: «Sərt bağlantı» (*Hard connectivity*); «Yumşaq bağlantı» (*Soft connectivity*); TRACECA; INSTC; TransCaspian Corridor.

POTENTIAL BENEFITS OF THE CONFIGURATION OF INTERNATIONAL CORRIDORS AND THE DEVELOPMENT OF TRANSREGIONAL INTEGRATION LINKS

Valida T. Safarova

Candidate of Economic Sciences Associate Professor

Azerbaijan State University of Economics (UNEC), Department of "Business and Logistics"

E-mail: validasafarova2023@gmail.com,

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-0729-3615>

Murad M. Akhundov

PhD student, The Academy of Public Administration

under the President of The Republic of Azerbaijan

E-mail: makhundov77@gmail.com,

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-8266-9501>

Gulnara A. Azizova

Phd, Associate professor

Azerbaijan State University of Economics (UNEC), Department of "Business and logistics"

E-mail: gulnara_azizova@unec.edu.az,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0465-0564>

Sakina Y. Huseynova

Phd, Senior lecturer

Azerbaijan State University of Economics (UNEC), Department of "Business and Logistics"

E-mail: sakina_huseynova@unec.edu.az,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5240-3966>

Abstract

The article systematically examines the legal and economic aspects of the diversification of international corridors, the formation of logistics strategies in foreign trade relations and supply chains. A conceptual model of the coordination of elements forming the corridor system is presented. The article summarizes the theory and practice of the operation of international corridors, and the effective operation of supply routes in foreign trade is justified by the coordination of three components: physical infrastructure, legal regulatory framework and favorable economic conditions. An analysis of the current state of international corridors shows that even a geographically ideal route

can lose its strategic importance due to restrictions related to sanctions, lack of a harmonization policy, increased security risks and other factors. The stability of the passages connecting the centers of economic activity to intra-regional territories and global trade routes, legal frameworks and the speed of formalization at border checkpoints are currently the main criteria for choosing corridor routes.

In addition to providing more efficient transport and logistics services, the promotion of regional trade in the countries participating in the corridors, the focus on expanding the functions of the corridors and developing their design, not only on physical infrastructure, but also on improving the quality of services and the integration environment in the operation of the corridors, are the main objectives of the research. The main idea of the article is to present the reader with a strong justification on how to facilitate the movement of goods between the countries of the region through international corridors, achieve economic development and integration through the development of trade turnover. The main contribution of the article is to put forward proposals that can ensure the quality of transport corridors, diversification of services along the corridor and the development of regional integration.

The article uses various sources from international organizations such as the UN, WB, OECD, WTO and EU, as well as the experience of corridor projects implemented by various international organizations and initiatives such as TRACECA, Trans-Caspian, North-South, One Belt and One Road, CAREC, etc.

Key words: «Hard connectivity»; «Soft connectivity»; TRACECA; INSTC; TransCaspian Corridor.

ПОТЕНЦИАЛЬНЫЕ ПРЕИМУЩЕСТВА КОНФИГУРАЦИИ МЕЖДУНАРОДНЫХ КОРИДОРОВ И РАЗВИТИЯ ТРАНСРЕГИОНАЛЬНЫХ ИНТЕГРАЦИОННЫХ СВЯЗЕЙ

Валида Т. Сафарова

к.э.н., доцент кафедры «Бизнес и логистика»

Азербайджанского государственного экономического университета

Э-почта: validasafarova2023@gmail.com,

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-0729-3615>

Мурад М. Ахундов

докторант,

Академия государственного управления при Президенте Азербайджанской Республики

Э-почта: makhundov77@gmail.com,

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-8266-9501>

Гульнара А. Азизова

к.э.н., доцент кафедры «Бизнес и логистика»

Азербайджанского государственного экономического университета

Э-почта: gulnara_azizova@unec.edu.az,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0465-0564>

Сакина Я. Гусейнова

к.э.н., ст.преп. кафедры «Бизнес и логистика»

Азербайджанского государственного экономического университета

Э-почта: sakina_huseynova@unec.edu.az,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5240-3966>

Резюме

В статье систематически рассматриваются правовые и экономические аспекты диверсификации международных коридоров, формирования логистических стратегий во внешнеторговых отношениях и цепочках поставок. Представлена концептуальная модель координации элементов, формирующих коридорную систему. В статье обобщается теория и практика функционирования международных коридоров, а эффективное функционирование маршрутов поставок во внешней торговле обосновывается координацией трех компонентов: физической инфраструктуры, правовой нормативной базы и благоприятных экономических условий. Анализ текущего состояния международных коридоров показывает, что даже географически идеальный маршрут может потерять свою стратегическую значимость из-за ограничений, связанных с санкциями, отсутствия политики гармонизации, повышенных рисков для безопасности и других факторов. В настоящее время основными критериями выбора маршрутов коридоров являются стабильность проходов, соединяющих центры экономической активности с внутрирегиональными территориями и глобальными торговыми маршрутами, правовая база и скорость формализации на пограничных пунктах.

Помимо повышения эффективности транспортных и логистических услуг, основными целями исследования являются содействие региональной торговле в странах-участницах коридоров, расширение функций коридоров и развитие их проектирования не только с точки зрения физической инфраструктуры, но и с точки зрения повышения качества услуг и интеграционной среды в процессе функционирования коридоров. Основная идея статьи заключается в том, чтобы представить читателю убедительное обоснование того, как облегчить перемещение товаров между странами региона по международным коридорам, достичь экономического развития и интеграции за счет развития товарооборота. Главный вклад статьи состоит в выдвижении предложений, которые могут обеспечить качество транспортных коридоров, диверсификацию услуг вдоль коридора и развитие региональной интеграции.

В статье используются различные источники из международных организаций, таких как ООН, Всемирный банк, ОЭСР, ВТО и ЕС, а также опыт реализации проектов коридоров различными международными организациями и инициативами, такими как TRACECA, Транскаспийский коридор, «Север-Юг», «Один пояс и один путь», CAREC и др.

Ключевые слова: «Жесткая связность/инфраструктура», «Мягкая связность/инфраструктура» TRACECA; «Север-Юг», Транскаспийский коридор.

GİRİŞ

Beynəlxalq dəhlizlərdə müasir logistika fəaliyyəti çoxşaxəli prosesdir olub, təkcə ticarət əlaqələrinin intensivliyini təmin edən daşıma sürəti və etibarlılığı kimi iqtisadi amilləri deyil, eləcə də şaxələndirilən marşrutların siyasi, ekoloji perspektivlərinin və eləcə də hüquqi tənzimləmənin nəzərə alınmasını tələb edir. Fəaliyyət risklərini azaltmağa imkan verən, həmçinin tədarük zəncirində şəffaflıq və təhlükəsizlik şəraitini təmin edən tənzimləmə aspektləri də əhəmiyyət kəsb edir. Xarici iqtisadi fəaliyyət prosesində təkcə dəhlizlərin mövcud imkanlarını deyil, onların inkişaf perspektivlərini və logistika fəaliyyətinin rəqabət şəraitini, mövcud məhdudiyyətləri və geosiyasi amilləri də nəzərə almaq lazımdır.

Dəhlizlərin logistik funksiyası təkcə nəqliyyatla deyil, gömrük rəsmiləşdirilməsi, tranzit icazələri, daşınan yükləri müşayiət edən sığorta, sertifikatlaşdırılma və digər tənzimləyici normalarla təmin olunur. Regionda marşrutun hər bir transsərhəd keçidi müəyyən xərclər, vaxt itkisi və riskləri daşıyır və marşrut seçimi birbaşa mal ehtiyatlarına, əməliyyatların sürətinə və təchizat sistemlərinə təsir göstərir. Son illərdə Şərq və Qərb arasında beynəlxalq dəhlizlərin konfigurasiyası və dünyanın logistik mənzərəsi qeyri-müəyyənlik amillərinin təsiri altında əhəmiyyətli dəyişikliklərə məruz qalmışdır. İqtisadi sanksiyalar, tranzit qaydalarının dəyişməsi, hərbi konfliktlər nəticəsində müəyyən istiqamətlərə marağın azalması və artan qeyri-sabitlik situasiyaları ona gətirib çıxarıb ki, ayrı-ayrı ölkələr və dünyanın aparıcı logistik transmilli şirkətləri öz logistik strategiyalarını və regional prioritetləri yenidən nəzərdən keçirilir.

Nəqliyyat dəhlizlərinin inkişaf təkamülünə və perspektivlərinə konseptual yanaşmaların qısa icmal

Nəqliyyat dəhlizləri şəbəkəsinin forma və məzmunu kifayət qədər geniş anlayışdır. Müasir dəhlizlərə yol infrastrukturunu elementlərinin qarşılıqlı əlaqəsinə əsaslanan və müasir texnologiyalarla idarə olunan mürəkkəb sistem kimi baxmaq olar. BMT-nin və digər ixtisaslaşmış beynəlxalq təşkilatların təyinatına əsasən nəqliyyat dəhlizi avtomobil, dəmir yolu, su yolundan (daxili terminallar və sərhəd məntəqələri daxil olmaqla) ibarət nəqliyyat marşrutlarının müəyyən edilmiş şəbəkəsini ifadə edir. Dəhliz adətən tranzit ticarət əməliyyatlarının asanlaşdırılması və yükdaşımaları sürətləndirmək məqsədilə yaradılır. Burada iştirakçı dövlətlərin gömrük və digər tənzimləyici orqanlarının əsas məqsədi müxtəlif maraqlı tərəflərin fəaliyyəti üzərində effektiv nəzarət funksiyalarının həyata keçirə bilmələri və mexanizmlərin yaradılmasıdır.

Dəhlizlər anlayışı iqtisadi inkişafda mühüm rol oynayır, çünki iqtisadiyyatlar səmərəli və dayanıqlı logistika sistemləri ilə dəstəklənməlidir. Dünya Bankının yanaşmasına görə, “nəqliyyat dəhlizi” anlayışının dəqiq tərfi yoxdur, lakin onun həm fiziki, həm də funksional ölçüsü var (World Bank, 2005). Fiziki komponentlər baxımından dəhliz iqtisadi fəaliyyət mərkəzlərini birləşdirən bir və ya daha çox marşrutu əhatə edir. Bu marşrutlar nəqliyyat xidmətləri üzrə əlaqələrdən və nəqliyyat xidmətlərini birləşdirən qovşaqlardan ibarətdir.

UNECE yanaşması (UNECE,2025) beynəlxalq nəqliyyat dəhlizini müəyyən coğrafi bölgələr arasında əhəmiyyətli dərəcədə beynəlxalq yük və sərnişin daşınmasını təmin edən və müvafiq marşrutda işləyən bütün nəqliyyat növlərinin hərəkət heyətini və daşınmaz strukturlarını, eləcə də bu cür daşınma üçün bütün texnoloji, təşkilati və hüquqi şərtləri əhatə edən milli və ya beynəlxalq nəqliyyat sisteminin bir hissəsi kimi müəyyən edir.

ESCAP yanaşmasına (UNESCAP,2020,s.10) görə, bu anlayış müxtəlif ölkələrdə mənşə nöqtələri və təyinat nöqtələri arasında sürətli zolaqlar yaratmaq üçün inkişaf konsepsiyası kimi istifadə olunur. Bu anlayış ticarət və nəqliyyatı asanlaşdırmaq və əlaqəni artırmaq üçün istifadə olunur.

Nəqliyyat dəhlizləri nəqliyyat strukturlarına nisbətən daha böyük imkanları yaradır, tətbiq olunan əsas strategiyalar və mexanizmlər ticarətə və regional inkişafa əhəmiyyətli təsir edir. Dəhlizlər nəqliyyat

və logistika xidmətlərini təkmilləşdirir və ticarəti daha rəqabətli edir, çünki bu əlaqələr əyalətləri, ölkələri və regionları birləşdirməyi hədəfləyir. Bununla yanaşı, düzgün idarə olunmazsa, nəqliyyat dəhlizlərinin inkişafı xəstəliklərin yayılması və qanunsuz fəaliyyətlər kimi mənfi xarici təsirlərlə nəticələnə bilər (COMCEC, 2021).

Nəqliyyat dəhlizləri inkişaf etdikcə və ya şaxələndikcə infrastruktur elementlərin inteqrasiyası potensialını da artırır (Cədvəl1). OECD təşkilatının müasir metodikasına əsasən beynəlxalq iqtisadi dəhliz bağlantısını üç əsas meyar əsasında qiymətləndirmək olar (OECD, 2025):

1. «Sərt bağlantı» (*Hard connectivity*), mal və xidmətlərin hərəkətini təmin edən fiziki infrastrukturların fəaliyyətinin vəziyyətini əks etdirir.
2. «Yumşaq bağlantı» (*Soft connectivity*) isə infrastrukturun səmərəliliyini təmin edən siyasətləri və tənzimləyici tədbirləri qiymətləndirir.
3. «Səmərə və nəticələr» (*The performance & outcomes*) ticarət həcmələri, xərclərin səmərəliliyi, vaxt səmərəliliyi və sistemin etibarlılığı kimi nəticə göstəriciləri vasitəsilə dəhlizlərin bağlantısının səmərəliliyini ölçür.

Dünyada transregional lahiyələrin əhatə dairəsi genişləndikcə nəqliyyat dəhlizlərinə konseptual yanaşmalar da inkişaf etməkdədir. Dəhlizlərin inkişafı böyük mega lahiyələrin reallaşdırılmasının ön əsas mexanizmlərindən birinə çevrilmişdir. Strateji araşdırmaların və regional siyasətin ön aktual istiqamətlərini infrastrukturların inkişafı, ticarət və nəqliyyat əməliyyatlarının asanlaşdırılması, nəqliyyat logistikasının monitorinqi, müxtəlif nəqliyyat marşrutları boyunca maraqlı tərəflər üçün potensialın artırılması və tənzimlənmə siyasətinin koordinasiyası təşkil edir.

Təsadüfi deyil ki, BMT -nin müxtəlif regional qurumları dənizə çıxışa malik olmayan çox sayda inkişaf etməkdə olan bölgələr üçün (UNECA, UNECE və ESCAP) nəqliyyat dəhlizlərinin potensialının strateji əhəmiyyətini qeyd edirlər. Regional inkişaf bankları (Afrika İnkişaf Bankı və Asiya İnkişaf Bankı) investisiya resursları ilə tranzit ölkələrinə dəhlizlərə çıxışı optimallaşdırmaq üçün infrastruktur layihələrinin hazırlanmasını, maliyyələşdirilməsini və istismarını təşviq etməkdədirlər. İnkişaf etməkdə olan ölkələrin inkişafında əhəmiyyətli rol oynayan regional dəhlizlərin təkamül mərhələlərini infrastruktur, investisiya və qaydaların uyğunlaşdırılması əsasında aşağıdakı kimi xarakterizə etmək olar.

Cədvəl 1. Beynəlxalq dəhlizlərin inkişaf təkamülü və əsas formaları

Beynəlxalq dəhlizin inkişafının mərhələ və səviyyələri
Mərhələ 1 Nəqliyyat dəhlizi
Mərhələ 2 İnteqrasiya olunmuş multi modal dəhliz
Mərhələ 3 Logistika Dəhlizi
Mərhələ 4 İqtisadi Dəhliz

Mənbə: Müəlliflər tərəfindən tərtib olunub

Müasir təsnifatlarda dəhlizlər fəaliyyəti, funksiyaları və modeli müxtəlif inkişaf səviyyələri ilə fərqləndirilir. Onları müxtəlif növ axınların və infrastrukturların məcmusu kimi müəyyən etmək olar, oxşar və fərqli cəhətlərinin əsasında isə onların fəaliyyətində iqtisadi, infrastruktur və texnoloji proseslərin əlaqələndirilməsinin spesifikasiyası dayanır. Bu baxımdan dünyadakı bütün dəhlizlər əlbəttə vahid təkamül yoluna malik deyil və özünəməxsus cəhətləri vardır.

Məsələn, Avropada yeni nəqliyyat dəhlizi NSRM (The North Sea – Rhine – Mediterranean European transport corridor) yeddi ölkəni - Hollandiya, Belçika, Lüksemburq, Fransa, Almaniya, İsveçrə və İtaliyanı əhatə edir və sərhədlərarası koordinasiyanın gücləndirməsi, investisiya planlaşdırmasının sadələşdirilməsi və dəmir yolu əməliyyatlarında innovasiyanın təşviq edilməsində mühüm rola malikdir. Avropanın keçmiş Reyn-Alp və Şimal Dənizi-Aralıq dənizi dəmir yolu yük dəhlizləri 2024-ci ildə Avropa Nəqliyyat Dəhlizi (ETC- European Transport Corridor)) çərçivəsinə uyğun olaraq yeni yaradılmış Şimal Dənizi-Reyn-Aralıq dənizi çərçivəsində rəsmi şəkildə birləşdirildi (EU, 2025). Bu

strateji konsolidasiya Avropa dəmir yolu yük daşımalarının təkamülündə əhəmiyyətli bir mərhələ hesab olunur və qitədə daha yüksək integrasiya olunmuş, səmərəli və dayanıqlı nəqliyyat şəbəkəsinə olan ehtiyacı təmin edir. Göründüyü kimi bu birləşmə sadəcə struktur dəyişikliyi deyil; dəhlizlərin idarə olunması, qarşılıqlı fəaliyyət və bazarın cavabdehliyi üçün yenilənmiş bir yanaşmanı təmsil edir. NSRM dəhlizi 2050-ci ilə qədər yüksək keyfiyyətli Aİ nəqliyyat şəbəkəsini tamamlamağı hədəfləyən TEN-T ((Trans-European Transport Network) tənzimləməsinin strateji məqsədlərinə cavab vermək üçün hazırlanmışdır.

Dəhlizlərin inkişaf mərhələlərini təsnif edilməsinə nəzəri yanaşmanın digər misalını, Qalvez-Nogalesin beş fazalı modeli (Gálvez -Nogales ,2014) əsasında nəzərdən keçirmək olar. Bu modeldə əsas infrastrukturdan tam integrasiya olunmuş, davamlı artım dəhlizlərinə doğru irəliləyən dəhliz inkişafının BMT təsnifatına beşinci faza əlavə edilir («nəqliyyat, logistika, ticarət, iqtisadi dəhlizləri» və «artım dəhlizi») təqdim edilir:

-İlkin mərhələ əsas iqtisadi mərkəzləri birləşdirən nəqliyyat infrastrukturunun yaradılmasına yönəlib. Dəhliz yetkinləşdikcə, yük daşınmasında koordinasiyanı və səmərəliliyi artıraraq logistika dəhlizinə çevrilir;

-Ticarət dəhlizi mərhələsi beynəlxalq ticarəti daha da asanlaşdırır və regional bazarları global bazarlarla əlaqələndirir;

- İqtisadi dəhliz mərhələsində dəhliz daha geniş regional iqtisadi şaxələndirməni təmin edir, investisiyaları cəlb edir və yerli sənayenin artımını təşviq edir;

- Nəhayət, daha yüksək hesab olunan koordinasiya nəticəsində dəhliz boyunca davamlı inkişafa yönəlmiş sosial və ekoloji nəticələri birləşdirir.

Zənnimizcə, bu gün regional iqtisadi əlaqələrin inkişafına nəzər saldıqda, bir sıra inkişaf etməkdə olan ölkələrdə, o cümlədən Mərkəzi Asiya regionunda ticarət və nəqliyyat prosedurlarının tənzimlənməsi üçün ciddi harmonizasiya müşahidə edilmədiyini qeyd etmək olar. Başqa sözlə bu regionda logistika strategiyalarına daim yenilənən baxışlar daha çox milli maraqlarla əlaqəlidir.

Yük infrastrukturunun məkan inkişafı ilə bağlı araşdırmalarda daxili terminallarla əlaqəli olaraq intermodal dəhlizlərin inkişafına diqqət çəkən alternativ konseptual modellərə də təsadüf olunur. Misal üçün, Wilmsmeier və digərləri yük infrastrukturunun inkişaf prosesinin şaquli idarə olunmasının iki konsepsiyası təklif edir (Wilmsmeier et al. 2011): "Daxildən-Xaricə" (Inside-Out) ilə başlayır, burada daxili intermodal terminallar dəniz limanları ilə daha çox integrasiyaya yönəlir və bu da çox vaxt dövlət orqanlarının müdaxiləsi ilə idarə olunur. Bunun əksinə olaraq, "Xaricdən-Daxilə" (Outside-In) inkişaf konsepsiyası dəniz limanı iştirakçıları (liman strukturu və ya terminal operatorları) üçün daxili ərazilərini genişləndirmək və müqavilə öhdəliklərindən fərqli olaraq diskresion yüklər (discretionary cargo) üçün daxili qovşağın bir vasitə kimi məqsədyönlü istifadəsi ilə nümayiş olunur. Beləliklə, alternativ dəhliz inkişaf modelində dəniz limanlarının nəqliyyat dəhlizlərinin daxili terminallarla əlaqəli inkişafına diqqət yetirilir. Təklif olunan "Xaricdən-Daxilə" (Outside-In) konsepsiyasında daxili qovşaqlar dəniz limanı tərəfindən daxili ərazilərini genişləndirmək üçün istifadə olunur. Digər tərəfdən, "Daxildən-Xaricə" (Inside-Out) konsepsiyasında dəhlizlərin inkişafı və dəniz limanı ilə daha geniş integrasiya daxili intermodal terminallar tərəfindən fəal şəkildə idarə olunur.

Liman fəaliyyətinin coğrafi səviyyədə məşğulluğa təsirini qiymətləndirən ilk tədqiqatlar da yer almaqdadır. Avropa İttifaqı və OECD tərəfindən təşviq edilən bu kimi konsepsiyalar şəhərlərin beynəlxalq müqayisəsinə imkan verir. Bu konsepsiyalar, yalnız sıxlıq və əhali sayını nəzərə almadan, şəhərlərin funksional və iqtisadi miqyasını nəzərdən keçirir. Daxili limanların məkan, iqtisadi və institusional aspektlərinin əhəmiyyətini vurğulayan digər nəzəri tədqiqatlara təsadüf olunur. Liman fəaliyyəti ilə yerli inkişaf arasındakı əlaqə Hidalgo-Gallego və Núñez-Sánchez tərəfindən daha ətraflı araşdırılır (Hidalgo-Gallego & Núñez-Sánchez, 2023). İspaniyada liman fəaliyyətinin yerli məşğulluğa təsiri ilə bağlı araşdırmada şəhərlərin funksional və iqtisadi miqyasını nəzərə alaraq,

funksional şəhər əraziləri səviyyəsində liman fəaliyyətinin yerli məşğulluğa təsirini qiymətləndirərkən müsbət korrelyasiya aşkar edirlər. Liman olmayan ərazilərli nəzərdən keçirildikdə nəticələrin əhəmiyyətli müəyyən etmişlər. Sənaye məşğulluğunun ümumi və ya xidmət məşğulluğundan daha çox liman əməliyyatlarının həcmindəki dəyişikliklərə daha həssas olduğunu aşkar etmişlər.

Liman infrastrukturalarının iqtisadi inkişafda rolunu Çinin təcrübəsində görmək olar. Məlum olduğu kimi, Çin hökumətinin logistika infrastrukturuna siyasi dəstəyinin Çin logistikasının dünyada getdikcə daha vacib rolunu artırdığını göstərir. Dünya Bankı tərəfindən açıqlanan Logistika Performans İndeksinə (LPI) görə, Çinin LPI reytingi 2007-ci ildəki 30-cu yerdən 2018-ci ildə 26-cı yerə yüksəlib. Əsas töhfə verən amil olaraq Çinin logistika infrastrukturunu 22-ci yerdədir (Worldbank, 2023). 2026-cı ilin əvvəlinə olan məlumata görə, Dünya Bankının ən son əhatəli Logistika Performans İndeksi (LPI) hesabatı 2023-cü ilə aiddir və Çinin global miqyasda 27-ci yerdə olduğunu göstərir.

Dövlətlər uzun müddətdir ki, geosiyasi gücünü nümayiş etdirmək üçün nəqliyyatdan — qitələrarası dəmir yolundan magistral yollara və kanallara qədər — istifadə edirlər (Knowles, 2006). Lakin müasir tədqiqatlar bu gücün necə ifadə edildiyi və sonradan müəyyən nəqliyyat vizyonları və təxəyyülləri vasitəsilə necə əldə edildiyini də müxtəlif meyillərlə özünü göstərməsini qeyd edirlər. Qi və digərləri Çində logistika infrastrukturunun məkana təsirini araşdıran tədqiqatda logistika infrastrukturuna investisiyaların, xüsusən də BRI boyunca inkişaf etməkdə olan ölkələrdə regional iqtisadi inkişafı təşviq edə biləcəyini aşkar edirlər (Qi et al. 2020). BRI-nin görkəmli nəqliyyat investisiya proqramına çevrilməsi məhz bu cür vizyonlaşdırma işlərinin və qədim İpək Yolları xəyallarının Çinin simvollarına strateji şəkildə yenidən çevrilməsinin nəticəsidir.

Çinli tədqiqatçı Lin öz əsərində funksional infrastruktur üçün əsas ehtiyacdən əlavə, nəqliyyat coğrafiyası və geosiyasəti birgə təhlil etmək üçün bir çərçivə təklif edir. Burada üç geniş geosiyasi istiqamət üzrə daha davamlı tədqiqatların aparılmasının zəruriliyini vurğulayır (Lin, 2019): nəqliyyat strategiyası, nəqliyyatda qayda yaratma və nəqliyyatda militarizm. BRI nümunəsindən istifadə edərək, o, geosiyasətin sadəcə nəqliyyata təsir edən "xarici" bir fon faktı deyil, əksinə nəqliyyatın istehsalının, təşkilinin və aktivliyinin ayrılmaz bir hissəsi olduğunu iddia edir. Beləliklə, bir çox müasir Çin tədqiqatçıları geosiyasi çərçivələrin və strateji tədbirlərin yalnız dövlətlər arasında nəqliyyat qərarlarına normativ səviyyədə təsir etmədiyini, həm də nəqliyyatın məkan imkanlarına və konfigurasiyalarına təsir etməsini vurğulayırlar.

Dünya ticarəti tarixən iqtisadi inkişafda və beynəlxalq münasibətlərdə əsas amil olmuşdur. Bütün dövrlərdə regional münaqişələr, pandemiyalar, ticarət bloklarının yaranması nəticəsində yaranan dəyişikliklər dünya bazarında mal axınına əhəmiyyətli təsir göstərmişdir. Nuzzolo A. və digərləri bu kimi amillərin kombinasiyasının təsirini nəzərdən keçirmiş və yanaşma metodikasına coğrafi, iqtisadi, siyasi və texnoloji aspektlər daxil olmaqla bir çox amilləri daxil edilmişdir (Nuzzolo et al., 2013). Kabashkin və Sansyzbayeva öz yanaşmalarında malların müxtəlif nəqliyyat növləri vasitəsilə hərəkəti üçün istifadə olunan dəhliz marşrutlarının qiymətləndirilmə metodikasının təkmilləşdirilməsinin zəruriliyini qeyd edir, makro modelləşdirmə istiqamətlərini təklif edir (Kabashkin & Sansyzbayeva, 2024).

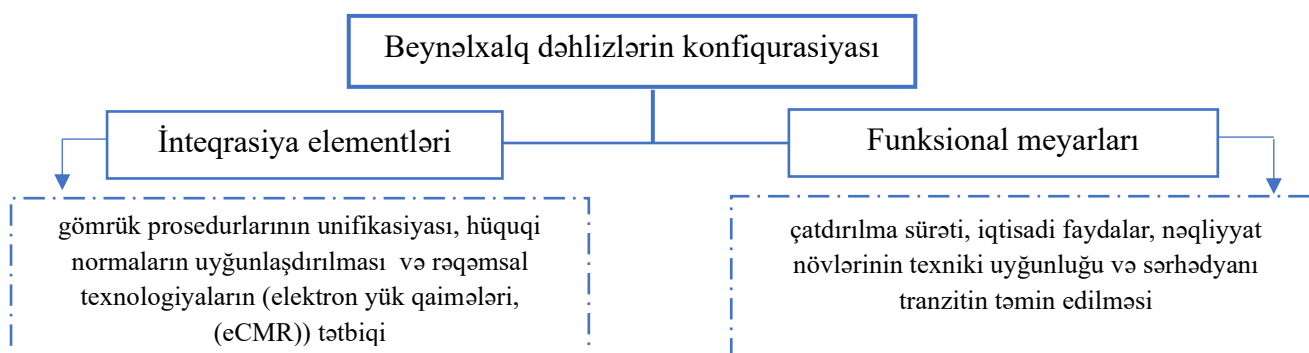
Bugünkü beynəlxalq nəqliyyat mənzərəsində global təchizat zəncirlərinin artan mürəkkəbliyi də logistika strategiyalarında aktuallaşan proseslərdir. Pompigna A. və Raffaele M. dəhlizlərin makromodelləşdirilməsinə dair əsərində bu proseslərə diqqət yetirir (Pompigna & Raffaele, 2020). Beləliklə, müasir elmi tədqiqatların yeni istiqamətlərini ifadə edən və son illərdə elmi dövriyyəni zənginləşdirən metodikalar dəhlizlərin funksiyalarını və iqtisadi sahələrə töhfəsini qiymətləndirir. Zənnimizcə, müasir təhlillərdə dəhlizlərin funksionallığına yanaşmada əsas məqsədlər dəyişməmişdir (malların daha effektiv, daha aşağı xərclərlə, daha yüksək etibarlılıqla və minimal ətraf mühitə təsirlə daşınması). Yaşadığımız dövrdə hərbi münaqişələr, sanksiyalar, iqlim dəyişiklikləri mövcud

beynəlxalq nəqliyyat dəhlizləri ilə bağlı yeni seçimləri aktuallaşdırır. Dəhlizlərin tənzimlənməsinin mürəkkəbliyinə təsir edən digər məsələlər, xüsusilə elektron ticarət və çatdırılma modelləri, strateji planlaşdırılma beynəlxalq dəhlizlərin fəaliyyətinin optimallaşdırılmasına tələbatı artmış və təhlil metodikasına bu kimi yeni elementlərin daxil edilməsini zəruri etmişdir.

Beynəlxalq dəhlizlərin integrasiyasının əsas elementləri və beynəlxalq logistika strategiyası üçün hüquqi mexanizmlər

Beynəlxalq nəqliyyat dəhlizləri yüklərin çatdırılmasını sürətləndirmək üçün fəaliyyət göstərir. Struktur cəhətdən dəhlizlər nəqliyyat infrastrukturunu və informasiya axınlarını birləşdirən mürəkkəb multimodal sistemlərin konfigurasiyasıdır. Bu sistemi aşağıdakı kimi nəzərdən keçirmək olar (Şəkil 1):

Şəkil 1. Beynəlxalq dəhlizlərin fəaliyyətinin integrasiyası və funksional meyarları

Mənbə: Şəkil müəlliflər tərəfindən tərtib olunub

Nəqliyyat dəhlizlərinin yaradılması adətən müqavilələr, sazişlər, anlaşma memorandumları və ya digər məcburi beynəlxalq sənədlər kimi çoxtərəfli və ya ikitərəfli sənədlər vasitəsilə həyata keçirilir. Sənədlər adətən dəhliz üzv dövlətləri tərəfindən danışıqlar yolu ilə bağlanır və təsdiqlənir, sonra isə ratifikasiya üçün milli qanunlar vasitəsilə emal olunur.

Beynəlxalq nəqliyyat dəhlizləri hazırkı formalarında, tranzit və sərhədyanı ticarəti və insanların ölkələr arasında hərəkətini asanlaşdırmaq üçün zamanla hazırlanmış müxtəlif beynəlxalq sənədləri fərdiləşdirmək səylərinin nəticəsi kimi qəbul edilə bilər. Sahilyanı və dənizə çıxışı olmayan dövlətlər arasında əməkdaşlıq, müxtəlif ölkələrdə fəaliyyət göstərmək üçün ümumi qaydaların, standartların və prosedurların hazırlanması və qəbul edilməsi üçün vacib hesab edilmişdir. Tranzit nəqliyyatında əməkdaşlıq, iştirak edən dövlətlərin sayından və yerləşməsindən, eləcə də onları birləşdirən nəqliyyat növlərindən asılı olaraq müxtəlif səviyyələrdə ola bilər. Aşağıda tranzit nəqliyyatı ilə bağlı məsələlərdə əməkdaşlığı təmin etmək üçün razılaşmaların bağlana biləcəyi dörd səviyyənin xülasəsi verilmişdir: Qlobal Sazişlər, Regional çərçivələr çərçivəsində Sazişlər, İştirakçı Dəhliz Ölkələri tərəfindən Çoxtərəfli Sazişlər və İkitərəfli Sazişlər. Buraya digər V qrup kimi adlandırılacaq biləcəyimiz sazişləri əlavə etmək olar. Onlardan biri kimi 2026-cı ildə imzalanmış, infrastruktur diplomatiyaya keçid yaradan və Azərbaycanın daxili ərazilərini birləşdirən strateji Zəngəzur dəhlizinin formalaşdırıcı TRIPP layihəsini (“Trampın Yolu – beynəlxalq sülh və rifah naminə”) əlavə etmək olar. Lakin tərəflər bu marşrutu tənzimləyən hüquqi rejimlə bağlı razılığı davam etdirməlidirlər (Sayan, 2026). Əlbəttə TRIPP klassik beynəlxalq konvensiya və ya saziş olmasa da, bu mexanizmin işə düşməsi ABŞ, Türkiyə, Azərbaycan, Ermənistan, Rusiya və Çin arasında formalaşmış beynəlxalq balanslar sisteminə təsirə malikdir (Baku Network, 2026).

Asiyada zəif inkişaf etmiş ölkələr Avropa İttifaqı tərəfindən dəstəklənir. Bəlkə də bu səbəbdən hərtərəfli çoxtərəfli sazişlər və anlaşma memorandumlarının bağlanması yolu ilə xeyli sayda dəhliz yaradılmışdır. Dəhlizlərin yaradılması üçün regionda müxtəlif sazişlər və strategiyalar mövcuddur və hər biri müqavilə bağlayan tərəflərdən və həmin tərəflərin daxil olmaq niyyətində olduqları əməkdaşlıq sahələrinin əhatə dairəsindən asılıdır. Cədvəl 2 Azərbaycanın iştirak etdiyi çoxtərəfli Sazişlər vasitəsilə yaradılan əsas dəhlizləri göstərir.

Cədvəl 2. Rəsmi müqavilələr çərçivəsində qurulan və Azərbaycanın iştirak etdiyi əsas əməliyyat dəhlizləri

Dəhlizin Adı	Sazişin növü	Sazişi razılaşdıran tərəflər
Transport Corridor EuropeCaucasus-Asia (TRACECA)	Çoxtərəfli Saziş	Azərbaycan, Bolqarıstan, Qazaxıstan, Qırğızıstan, Ermənistan, Gürcüstan, İran, Moldova, Rumıniya, Tacikistan, Türkiyə, Ukrayna və Özbəkistan
International North-South Transport Corridor (INSTC)	Çoxtərəfli Saziş	İran, Azərbaycan, Belarus, Bolqarıstan, Rusiya Federasiyası, Ermənistan, Qırğızıstan, Oman, Suriya, Tacikistan, Türkiyə və Ukrayna
Trans-Caspian East-West Middle Corridor (TransCaspian Corridor)	Çoxtərəfli Saziş	Azərbaycan, Qazaxıstan, Qırğızıstan, Əfqanıstan, Çin, Gürcüstan, Türkiyə və Türkmənistan

Mənbə: (UN, 2020)

Sadalanən dəhlizlərin siyahısı, xüsusən də Afrika və Asiyada yeni limanlar inkişaf etdirilməyə davam etdiyi və dənizə daha qısa və daha səmərəli çıxış təmin etmək üçün daha az xidmət göstərilən əraziləri açmaq məqsədilə yerüstü nəqliyyat infrastrukturunun tətbiq olunduğu yeni dəhlizlər yaranmağa davam etdiyi üçün tam deyil.

Beynəlxalq nəqliyyat dəhlizləri ilə regional ticarət arasında çox sıx qarşılıqlı əlaqələr mövcuddur bir-birini qarşılıqlı surətdə dəstəkləyir. Onların milli iqtisadiyyat və infrastruktur inkişaf arasındakı əlaqə kimi əhəmiyyətli dərəcədə bağlılığı aşkar olundu. Nəqliyyat dəhlizlərinin milli iqtisadiyyata gətirdiyi fayda və təsirlər adi nəqliyyat infrastrukturunun faydalarından daha böyükdür. Nəqliyyat infrastrukturunu bölgələr və ya şəhərlər arasında əsas əlaqələri təmin edir və ticarətin yeni dəyər yaratdığı sahələrdə məşğulluğun artması, təhsil, səhiyyə xidmətlərinə çıxış və s. kimi digər sosial əhəmiyyətli sahələrin inkişafına nail olur.

Nəzərdən keçirilən üç fərqli bölgə - Qafqaz, Xəzər və Mərkəzi Asiya nəqliyyat dəhlizlərinin inkişafında fərqli çətinliklərlə üzləşirlər. Dəhlizlər öz növbəsində müxtəlif ölkələrin iqtisadi artımına müxtəlif səviyyələrdə təsir göstərir. Bu fərqlər müxtəlif coğrafiya, eləcə də regional tarix və ticarətin inkişafı hər bir bölgədə nəqliyyat dəhlizlərinin inkişafı üçün fərqli strateji məqsədlər və səbəblər yaratması ilə əlaqədardır.

Beləliklə, səmərəli əlaqələndirilmiş dəhlizlərin potensial faydalarına aşağıdakılar daxildir:

- Bazara çıxışın artırılması: nəqliyyat xərclərini azaltmaqla ticarəti asanlaşdırır.
- Dərin regional inteqrasiya: ölkələr ortaq infrastruktur vasitəsilə regional əməkdaşlığı inkişaf etdirir.
- Dayanıqlılıq və şaxələndirmə: alternativ ticarət yolları yaratmaqla iqtisadi dəhlizlər geosiyasi risklərə qarşı dayanıqlılığı artırır.

NƏTİCƏ VƏ TÖVSİYYƏLƏR

Nəqliyyat dəhlizlərinin təkamülünə və inkişaf perspektivlərinə konseptual yanaşmaların icmalının nəticələrini aşağıdakılarıyla ümumiləşdirmək olar:

-Müxtəlif mərhələlər arasında keçid müxtəlif yollarla və fərqli templərlə baş verə bilər.

- Bu dəhliz təşəbbüsləri ölkələrə fiziki əlaqəni yaxşılaşdırmağa və seçilmiş sektorlarda miqyas iqtisadiyyatı yaratmağa, eyni zamanda əlverişli mühitin təkmilləşdirilməsi yolu ilə daxili bazarları gücləndirməyə imkan verə bilər.
- ümumiləşdirmələrimiz göstərir ki, sərt və yumşaq investisiyalar əsasında integrasiya iqtisadi dəhlizlərin əsas xüsusiyyətidir. Dəhliz proqramları iştirakçıları bu iki növ investisiyanın bir-birini tamamlamasını təmin etməyə, aralarında tarazlığı qorumağa və yüksək sinerji yaratmaq üçün düzgün ardıcılığı tapmağa çalışmalıdır.
- yumşaq və sərt siyasəti müdaxilələrinin fərqli maliyyə öhdəlikləri ilə əlaqələndirildiyini nəzərə alaraq, infrastrukturun təkmilləşdirilməsi maliyyə öhdəliklərini səmərəliləşdirilməsini tələb edir. Bunun üçün siyasət tədbirləri olaraq kapitalın tətbiqi üçün çevik ixtisaslaşmış texniki potensial və əlverişli mühit və institusional çərçivələri irəli sürmək olar. Zənnimizcə integrasiya məqsədli proqramlar uyğunlaşdırılmadığı üçün, əhəmiyyətli iqtisadi nəticə və təsirlərə malik deyil. Tədqiqat beynəlxalq dəhlizlərin fəaliyyəti və inkişafına dair sistemli təsəvvür yaradır və «sərt bağlantı» və «yumşaq bağlantı» məsələlərdə, yəni sərhəd keçidlərində infrastruktur və tənzimləyici hüquqi bazada boşluqların olduğunu göstərir.
- Hökumətlər dəhliz modelində öz resurslarını yüksək artım potensialına malik sahələrə daha yaxşı yönəltmək üçün texnoloji platformaları inkişaf etdirməlidirlər. Dəhlizlərin inkişafı üçün klasterlər və onların daxilindəki azad iqtisadi zonaların yaradılması məqsədəuyğundur. Platformalar, eyni zamanda əlverişli mühit, tənzimləmə mexanizmi, idarəetmə və nəzarət proqramı arasında sinerji yarada bilər.
- Dövlət sektorunun (maliyyə, nəqliyyat və ictimai işlər, gömrük və immiqrasiya portfellerindən tutmuş və kənd təsərrüfatına qədər) və mərkəzləşdirilməmiş strukturların işlərini dəhlizin inkişafı üçün ortaq bir yol xəritəsi ətrafında uyğunlaşdırmağı daha önəmli hesab edilir. Bundan əlavə, milli planlara və strategiyalara uyğunlaşdırılmış dəhliz yol xəritəsi donorlar və digər inkişaf tərəfdaşları ilə danışıqlar aparmaq və onları cəlb etmək, eləcə də onların iştirakını əlaqələndirmək üçün koordinasiya vasitələrini məqsədəuyğun hesab edirik.
- Regional iqtisadi dəhlizlər güclü ölkə səviyyəsində siyasi dəstəyin yaratdığı impulsu davam etdirmək üçün regional təşkilatlardan təkan və yardım tələb edir və əksinə. Ölkələrin, razılaşmaların və iştirakçıların çoxluğu koordinasiya çətinliyi yaratmasının da şahidi oluruq.
- Dəhliz proqramları müxtəlif formalarda və ölçülərdə əlaqələndirilə bilər. Birgə fəaliyyət üçün xüsusi təşəbbüslər regional integrasiya məqsədlərinin inkişafına və siyasi məqsədlərin yaxınlaşmasından asılıdır. Yəni hər bir yanaşma fərqli nəticə verə bilər, lakin əhəmiyyətli dərəcədə müsbət təsir göstərmək potensialına malikdir. Bu gələcək tədqiqat istiqaməti kimi ayrıca tədqiq oluna bilər.
- "Orta Dəhliz" kimi də tanınan Trans-Xəzər Nəqliyyat Dəhlizi (TCTC) geosiyasi dəyişikliklər və alternativ ticarət marşrutlarına artan tələbat səbəbindən diqqət çəkib. Nəqliyyat infrastrukturuna qoyulan investisiyalar tutumu artırsa da, multimodal integrasiya məhdud olaraq qalır ki, bu da yüksək xərclərə və bəzən logistika səmərəsizliyinə səbəb olur. Rəqəmsal infrastruktur inkişaf etməmişdir və yaşıl infraqurkura məhdud investisiya karbon tutumlu nəqliyyata və iqlim dəyişikliyinə qarşı həssaslığın artmasına səbəb olur.
- Ticarətin asanlaşdırılması, rəqəmsallaşdırma, və tənzimləyici uyğunlaşdırma sahəsində irəliləyişlər əldə edilsə də, ticarətlə bağlı məlumatların məhdud əlçatanlığı, xarici sərhəd əməkdaşlığının məhdudluğu çətinliklər yaratmağa davam edir. Bəzi qonşu ölkələrdə vaxt aparan kağız əsaslı sənədlərə əsaslanma səmərəsizlik yaradır.
- Sığorta və yük daşımaları da daxil olmaqla nəqliyyat xərcləri, liman gecikmələri və logistikanın vaxtında aparılmasında uyğunsuzluqlar əhəmiyyətli problemlər olaraq qalır. Bu çətinliklərin həlli səmərəliliyi və rəqabət qabiliyyətini artırmaq üçün balanslı bir yanaşma tələb edir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Baku Network. (2026). Zəngəzur: qaydaları dəyişən dəhliz, 19 yanvar 2026, <https://www.bakunetwork.org/az>
2. COMCEC. (2021). A study of international transport corridors in oic member countries <https://www.comcec.org/wp-content/uploads/2021/07/IDB-TransportCorridors-Study.pdf> , p.3-4
3. EU. (2025), Impending Merger, 16.07.2025, <https://www.corridor-rhine-alpine.eu/home.html>
4. Gálvez Nogales, E. (2014). Making economic corridors work for the agricultural sector. Agribusiness and Food Industries Series No. 4. FAO, Rome. p 9-11, <https://openknowledge.fao.org/server/api/core/bitstreams/8bab6e41-f54e-4133-9c73-2a108450f30f/content>
5. Hidalgo-Gallego, S., Núñez-Sánchez, R. (2023). The effect of port activity on urban employment: An analysis for the Spanish functional urban areas, Journal of Transport Geography, Volume 108, April 2023, 103570, <https://doi.org/10.1016/j.jtrangeo.2023.103570>
6. Kabashkin, I., Sansyzbayeva, Z. (2024), Methodology for International Transport Corridor Macro-Modeling Using Petri Nets at the Early Stages of Corridor Development with Limited Input Data, Modelling 2024, 5(1), 238-264; <https://doi.org/10.3390/modelling5010013>
7. Knowles R. D. (2006), Transport shaping space: differential collapse in time–space, Journal of Transport Geography Volume 14, Issue 6, November 2006, Pages 407-425, <https://doi.org/10.1016/j.jtrangeo.2006.07.001>
8. Lin, W. (2019). Transport geography and geopolitics: Visions, rules and militarism in China's Belt and Road Initiative and beyond, Journal of Transport Geography Volume 81, December 2019, 102436, <https://doi.org/10.1016/j.jtrangeo.2019.05.001>
9. Nuzzolo, A., Coppola, P., Comi, A. (2013). Freight Transport Modeling: Review and Future Challenges. *Int. J. Transp. Econ.* 2013, 40, 151–181. <http://www.jstor.org/stable/42748308> .
10. OECD. (2025). Developing a Scoreboard to Measure Economic Corridors' Connectivity: The case of the Trans-Caspian Transport Corridor, [file:///C:/Users/User/Downloads/Panel%20OECD%20EMF%20Background%20Note%20Developing%20a%20Scoreboard%20to%20Measure%20Economic%20Corridors%20Connectivity%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/User/Downloads/Panel%20OECD%20EMF%20Background%20Note%20Developing%20a%20Scoreboard%20to%20Measure%20Economic%20Corridors%20Connectivity%20(2).pdf)
11. Pompigna, A., Raffaele, M. (2020). Input/Output Models for Freight Transport Demand: A Macro Approach to Traffic Analysis for a Freight Corridor. *Arch. Transp.* 2020, 54, 21–42.
12. Qi, G., Shi, W., Lin, K.C., Yuen, K.F., Xiao, Y. (2020), Spatial spillover effects of logistics infrastructure on regional development: Evidence from China, Transportation Research Part A: Policy and Practice, Volume 135, May 2020, Pages 96-114, <https://doi.org/10.1016/j.tra.2020.02.022>
13. Sayan, P. (2026). Can the “Trump route” bring peace to Armenia and Azerbaijan, LSE European Politics, <https://blogs.lse.ac.uk/europpblog/2026/01/21/armenia-azerbaijan-peace-tripp-connectivity-corridor/>
14. UN. (2020). Report On Best Practices For Effective Transit Transport Corridor Development And Management, https://www.un.org/ohrrls/sites/www.un.org.ohrrls/files/lldcs_publications/corridor-report-final_un-ohrrls_28_may_2020.pdf, p.14- 32
15. UNECE. (2025). Transport, November 18, 2025, <https://unece.org/transport>

16. UNESCAP. (2020). Learning Materials on Transport Corridors, October 2020 Version 1.0, Economic and Social Commission for Asia and the Pacific, p.10, <https://www.unescap.org>
17. Wilmsmeier, G., Monios J., Lambert B. (2011). The directional development of intermodal freight corridors in relation to inland terminals, Journal of Transport Geography Volume 19, Issue 6, November 2011, Pages 1379-1386, <https://doi.org/10.1016/j.jtrangeo.2011.07.010>
18. World Bank. (2005). Best practices in corridor management (English). Washington, DC: <http://documents.worldbank.org/curated/en/591711468314986040>, <https://documents1.worldbank.org>
19. World Bank. (2023). Connecting to Compete 2023, Trade Logistics in an Uncertain Global Economy, The Logistics Performance Index and Its Indicators, https://lpi.worldbank.org/sites/default/files/2023-04/LPI_2023_report_with_layout.pdf

ANALYSIS OF FACTORS INFLUENCING PRODUCT SALES DEVELOPMENT

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-61](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-61)

Vusal Kh. Heydarov

*Access Bank. Sales Specialist in Micro and Agro Lending
Master's Degree*

E-mail: vusalheydarov.x@gmail.com

ORCID: 0009-0002-3144-7668

Abstract

The article analyzes the main factors influencing the development of product sales from both economic and statistical perspectives. The primary objective of the study is to identify the key factors affecting product sales, evaluate their role in consumer behavior, and derive scientifically grounded conclusions for improving sales based on the obtained results. A survey method was employed in the research, and data collected from 100 respondents were processed using SPSS. During the analysis, respondents' demographic characteristics, purchasing behavior, factors influencing product choice, as well as customer satisfaction and loyalty indicators were examined. The results revealed that the most influential factors affecting product sales are quality, price, and price–quality alignment. It was determined that consumers tend to prioritize functional and practical criteria when selecting products. Additionally, the findings indicate that satisfaction and loyalty are primarily associated with product quality, overall satisfaction levels, and the value perceived by consumers. The results of the study have practical significance in terms of analyzing and improving product sales.

Keywords: *product sales, consumer behavior, quality, price, loyalty, SPSS.*

MƏHSUL SATIŞININ İNKİŞAF AMİLLƏRİNİN TƏHLİLİ

Vüsal X. Heydərov

*Access Bank. Mikro və Aqro Kredit üzrə Satış Mütəxəssisi
Magistr dərəcəsi*

E-mail: vusalheydarov.x@gmail.com

ORCID: 0009-0002-3144-7668

Xülasə

Məqalədə məhsul satışının inkişafına təsir edən əsas amillər iqtisadi və statistik baxımdan təhlil edilmişdir. Tədqiqatın əsas məqsədi məhsul satışına təsir göstərən başlıca amilləri müəyyənləşdirmək, onların istehlakçı davranışında rolunu qiymətləndirmək və əldə olunan nəticələr əsasında satışın inkişafı ilə bağlı elmi əsaslandırılmış nəticələr çıxarmaqdan ibarət olmuşdur. Tədqiqat zamanı sorğu üsulundan istifadə edilmiş, 100 respondent üzrə toplanmış məlumatlar SPSS proqramı vasitəsilə emal olunmuşdur. Təhlil prosesində respondentlərin demoqrafik göstəriciləri, alış davranışı, məhsul seçimində üstünlük verilən amillər, satışa təsir edən faktorlar, eləcə də müştəri məmnunluğu və loyallıq göstəriciləri araşdırılmışdır. Nəticələr göstərmişdir ki, məhsul satışına ən güclü təsir edən amillər keyfiyyət, qiymət və qiymət-keyfiyyət uyğunluğudur. Müəyyən edilmişdir ki, istehlakçılar məhsul seçərkən daha çox funksional və praktik meyarlara üstünlük verirlər. Bununla yanaşı, məmnunluq və loyallıq göstəricilərinin də əsasən məhsulun keyfiyyəti, ümumi razılıq

səviyyəsi və istehlakçı üçün yaratdığı dəyərlə bağlı olduğu aşkar edilmişdir. Tədqiqatın nəticələri məhsul satışının təhlili və təkmilləşdirilməsi baxımından praktik əhəmiyyət daşıyır.

Açar sözlər: məhsul satışı, istehlakçı davranışı, keyfiyyət, qiymət, loyallıq, SPSS.

АНАЛИЗ ФАКТОРОВ РАЗВИТИЯ ПРОДАЖ ПРОДУКТА

Вусал Х. Гейдаров

Access Bank. Специалист по продажам в сфере микро- и агрокредитования

Магистр

Э-почта: yusalheydarov.x@gmail.com

ORCID: 0009-0002-3144-7668

Резюме

В статье с экономической и статистической точек зрения проанализированы основные факторы, влияющие на развитие продаж продукта. Основной целью исследования является выявление ключевых факторов, оказывающих влияние на продажи продукта, оценка их роли в потребительском поведении и формирование научно обоснованных выводов по развитию продаж на основе полученных результатов. В ходе исследования был использован метод опроса, а данные, собранные по 100 респондентам, были обработаны с помощью программного обеспечения SPSS. В процессе анализа были изучены демографические показатели респондентов, их покупательское поведение, факторы, влияющие на выбор продукта, а также показатели удовлетворенности и лояльности клиентов. Результаты показали, что наиболее значимыми факторами, влияющими на продажи продукта, являются качество, цена и соответствие цены и качества. Установлено, что потребители при выборе продукта в большей степени ориентируются на функциональные и практические критерии. Наряду с этим было выявлено, что показатели удовлетворенности и лояльности в основном связаны с качеством продукта, уровнем общей удовлетворенности и ценностью, которую он создает для потребителя. Результаты исследования имеют практическое значение с точки зрения анализа и совершенствования продаж продукта.

Ключевые слова: продажи продукта, поведение потребителей, качество, цена, лояльность, SPSS

INTRODUCTION

In the context of modern market relations, the effective organization of product sales has become one of the most critical issues in enterprise activity. It is no longer sufficient for a product to possess high quality alone; it must also be properly introduced to the market, delivered efficiently to consumers, and maintain its competitive position. Sales indicators are among the key economic measures reflecting a firm's actual market position, its ability to respond to consumer demand, and the overall level of management. In this regard, studying the factors influencing product sales is considered both theoretically and practically relevant.

Relevance of the Topic. The relevance of the topic is explained by the fact that, under current economic conditions, the sustainability and competitiveness of enterprises directly depend on sales performance. Market expansion, intensifying competition, changing consumer behavior, and the increasing importance of factors such as quality, price, service, and brand require a deeper analysis of the sales process. In particular, the primary challenge for enterprises today is not merely to produce goods, but to present them in accordance with market demand and ensure the continuity of sales. Therefore, analyzing and evaluating the factors affecting product sales constitutes a relevant scientific and practical issue.

Level of Research Development. Product sales and the factors influencing them have been examined by numerous domestic and international researchers in the fields of economic analysis, marketing, and management. The works of Kafarlı, Sabzəliyev, Maşmudov, Bakanov, Boronenkova, and others have extensively addressed the economic essence of sales, the organization of sales activities, product quality assessment, analysis of production and sales volumes, and the identification of reserves for increasing sales. However, the continuous evolution of market conditions, the emergence of new trends in consumer behavior, and the competitive environment in which enterprises operate necessitate further investigation of this topic. In particular, the statistical analysis of factors affecting sales based on actual respondent data enhances the practical dimension of the research.

Object of the Study. The object of the study is the product sales process and the consumer behavior formed in relation to this process. More specifically, it includes product sales in the market, consumer selection criteria, purchasing behavior, satisfaction levels, and loyalty indicators.

Subject of the Study. The subject of the study consists of economic, behavioral, and marketing factors influencing product sales. These include variables such as product quality, price, purchase frequency, distribution channels, discounts, service level, consumer satisfaction, and loyalty. The research focuses on analyzing the impact of these factors on sales outcomes and consumer decision-making.

Purpose of the Study. The main purpose of the study is to identify the key factors affecting product sales, evaluate their role in consumer behavior, and derive scientifically grounded conclusions for improving sales performance. To achieve this objective, respondents' demographic characteristics, purchasing behavior, selection criteria, satisfaction, and loyalty levels were analyzed using statistical methods.

Research Method. In the course of the study, general scientific methods such as analysis and synthesis, comparison, and generalization were employed. The collected data were processed using SPSS software, and the results were evaluated based on descriptive statistics, correlation analysis, ANOVA, and regression models.

Scientific Novelty of the Study. The scientific novelty of the study lies in the comprehensive and integrated analysis of factors influencing product sales based on respondent data. The research goes beyond a general theoretical explanation of sales indicators and examines the statistical relationships between influencing factors and consumer behavior, satisfaction, and loyalty. Additionally, variables

such as quality, price, service, and purchase channels were systematically evaluated using SPSS software. This approach strengthens both the analytical and practical dimensions of the study.

Practical Significance of the Study. The findings of the study have practical significance for enterprises in terms of improving product sales, accurately identifying target audiences, and enhancing sales strategies. The results indicate that quality, price, and price–quality alignment are the primary factors influencing consumer decisions. This provides enterprises with a more solid basis for decision-making regarding product policy, pricing strategy, advertising, and distribution channels. Furthermore, the findings can serve as a useful practical reference for marketing professionals, sales managers, and future researchers.

II. LITERATURE REVIEW

Sales analysis is widely regarded in economic literature as one of the primary tools for evaluating enterprise performance. Researchers interpret the concept of sales in both broad and narrow terms, emphasizing that it is not limited to the mere realization of products but encompasses all processes from production to final consumption. From this perspective, the effective organization of sales activities is considered a key determinant of a firm's position in the market. Contemporary approaches highlight that not production volume, but rather sales potential and market demand, play a guiding role. In other words, firms must first identify market needs and then shape their production programs accordingly. This approach increases the strategic importance of sales, transforming it from a final outcome into a starting point (Kafarlı, 2009).

Factors influencing product sales have been extensively studied in the academic literature and classified into various categories. Among these, product quality, price, brand value, packaging, distribution channels, and advertising activities hold a central position. Modern consumer behavior indicates that buyers no longer focus solely on price, but rather on the overall value and utility provided by a product. Consequently, quality emerges as a primary factor in shaping sales outcomes. At the same time, pricing and discount policies exert a significant influence on consumer decisions. Sabzəliyev notes that sales growth depends not merely on expanding production, but more importantly on accurately analyzing the market and satisfying consumer needs (Sabzəliyev, 2014). Methodological approaches to sales analysis suggest that this process should be conducted comprehensively. Measuring sales volume alone is insufficient; it is also necessary to examine the structure, dynamics, and influencing factors of sales. For this purpose, various economic indicators are employed, including absolute and relative changes, growth rates, and structural analysis. Bakanov and other researchers emphasize that sales are not only an outcome indicator but also reflect the level of enterprise management. According to their view, changes in sales performance clearly demonstrate how effectively a firm adapts to its internal and external environment (Bakanov, 2007).

Product quality occupies a central role in the formation of sales and is widely recognized as a key competitive factor. Quality encompasses not only the technical characteristics of a product but also the extent to which it meets consumer expectations. In this context, quality indicators are analyzed through general, specific, and indirect measures. Kriveshko argues that improving product quality leads to increased sales, while simultaneously affecting costs and pricing policy. Therefore, maintaining an optimal balance between quality and price is essential. Otherwise, either sales volume declines or the profitability of the enterprise decreases (Kriveshko, 2004).

In modern market conditions, sales management is considered a distinct system integrating functions such as planning, organization, motivation, and control. To ensure effective sales operations, firms must take into account both internal resources and the external market environment. Maşmudov emphasizes that the success of the sales process is directly linked to accurate market research, analysis of consumer behavior, and the selection of appropriate strategies. Additionally, factors such as

production capacity, resource utilization, and market competition play a significant role in determining sales volume (Maşmudov, 2011).

Recent studies show that the factors affecting product sales are not limited to traditional variables alone; they are also closely linked to customer experience and satisfaction. Research carried out in digital environments in particular has shown that product quality, ease of use, functionality, design, price, and pre-sale and after-sale services all have a direct effect on sales performance. For example, a study on wearable technology products found that customer satisfaction is shaped not only by the technical features of the product, but also by how the overall customer experience is managed. At the same time, customer reviews posted on online shopping platforms serve as an important source of information that influences sales and strongly affects the decision-making process of potential buyers. The findings indicate that factors such as product quality, aesthetic design, functionality, and logistics, including delivery and packaging, play a leading role in customer satisfaction and, as a result, contribute to higher sales volume (Yücel, Karataş Yücel, and Özkan, 2026).

Current academic approaches suggest that retail sales volume is shaped not only by micro-level market factors, but also by broader macroeconomic indicators. Econometric analyses in particular show that variables such as consumer prices, consumer confidence, industrial production, interest rates, and employment levels directly influence retail sales dynamics. Research based on the ARDL bounds testing approach found a statistically significant long-term relationship between these variables and retail sales volume. For instance, rising consumer prices were observed to increase sales volume, while a higher consumer confidence index could also strengthen saving tendencies and reduce sales. Likewise, lower interest rates and rising economic activity appear to be key drivers of growth in the retail sector. At the same time, the lack of a stable and significant short-term relationship between these macroeconomic variables and sales volume suggests that market responses tend to emerge with a time lag (Akyol and Can, 2018).

Recent academic work also shows that branded product preferences are becoming increasingly decisive in shaping consumer purchasing behavior, and this process goes beyond the functional features of the product itself. Studies indicate that consumers choose brands on the basis of both functional and symbolic benefits, and that these choices develop under the influence of demographic, psychological, social, and cultural factors. In particular, brand image and brand awareness play a central role in the decision-making process; well-known and trusted brands tend to hold a stronger place in consumers' minds and increase the likelihood of purchase. At the same time, brand associations and emotional attachment built through advertising and promotional activities help create loyalty toward specific brands. Research findings show that in today's market conditions, when consumers choose between products with similar functions, they tend to give greater importance to brand image and indicators of social status, which in turn leads to a more brand-oriented pattern of consumption behavior overall (Hacıoğlu Deniz, 2011).

Economic literature also provides various approaches and practical recommendations for increasing sales. These generally focus on improving product quality, optimizing pricing strategies, strengthening advertising and promotional activities, and developing customer relationships. Researchers underline that in modern conditions, business success depends not only on producing goods but also on presenting them effectively in the market. This requires a more professional and systematic approach to sales management. Ultimately, sales analysis serves as a key instrument in the strategic development of enterprises, and its continuous application is considered essential (Boronenkova, 2003).

III. METHODOLOGY

3.1. Research Design and Data Collection

The primary aim of this study was to examine consumer behavior patterns, the factors influencing product choice, and overall satisfaction levels. The research was conducted using a survey method, and data were collected directly from respondents. During the development of the questionnaire, the questions were formulated in a clear and straightforward manner to facilitate accurate and sincere responses.

A total of 100 participants representing diverse age, gender, education, and income groups were included in the study. This approach ensured a more balanced sample and allowed the findings to reflect a broader population. The survey was administered both online and through face-to-face interaction, which enabled access to different respondent groups and improved response diversity. The collected data were initially reviewed and prepared for analysis.

Throughout the data collection process, respondents' anonymity was strictly maintained, and no external influence was exerted on their answers. This contributed to obtaining more genuine and reliable responses. The questionnaire primarily consisted of closed-ended questions, allowing for systematic data processing and analysis. At the same time, certain questions were designed to better understand the reasoning behind respondents' choices.

The collected data were subsequently entered into the SPSS software and prepared for statistical analysis. Proper coding and categorization of the data enhanced the accuracy and consistency of the analytical process. Overall, the research design and data collection stage provided a solid foundation for obtaining reliable and analytically useful results.

3.2. Statistical Analysis of Data and Interpretation of Results

I. SPSS Analysis of Demographic Data

The survey was conducted among 100 respondents, and the results were systematically processed using the SPSS software. During data analysis, gender, age, education level, and monthly income were taken as the main variables. These indicators provide an essential foundation for understanding the composition of the sample. In order to accurately interpret consumer behavior, it is first necessary to clearly define the profile of the audience exhibiting that behavior.

Table 1. Distribution of Respondents by Gender

Gender	Frequency (n)	Percentage (%)
Male	46	46.0
Female	54	54.0
Total	100	100.0

Source: compiled by the author

As shown in Table 1, 54% of respondents are female and 46% are male. Since the difference is not substantial, the sample can be considered relatively balanced in terms of gender. The slight predominance of female respondents may result in their perspectives being somewhat more reflected in certain findings. Nevertheless, the proportion of male participants remains sufficiently high to allow for meaningful comparison. Such a distribution is commonly regarded as acceptable in research practice. The key point is that both genders are represented, ensuring that the findings are not one-sided. This supports a more credible interpretation of results related to purchasing behavior, satisfaction, and choice factors in subsequent sections. Overall, the gender distribution provides a sound structural starting point for the study.

Table 2. Distribution of Respondents by Age Group

Age Group	Frequency (n)	Percentage (%)
18–25	31	31.0
26–35	37	37.0
36–45	20	20.0
46+	12	12.0
Total	100	100.0

Source: compiled by the author

Age distribution is one of the key indicators reflecting which generation is most actively represented in the study. The table shows that the largest proportion of respondents (37%) belongs to the 26–35 age group. This is followed by the 18–25 group at 31%. This indicates that the sample primarily consists of young individuals and those transitioning into middle adulthood. These groups are typically considered the most active decision-makers in the market and are more sensitive in product selection. Although the proportions of the 36–45 and 46+ age groups are relatively lower, their presence ensures that the results are not solely based on younger participants. This structure allows for comparative analysis across age groups in subsequent stages. Overall, the sample is largely composed of active consumer age segments.

Table 3. *Distribution by Education Level*

Education Level	Frequency (n)	Percentage (%)
Secondary Education	11	11.0
Vocational Education	17	17.0
Bachelor's Degree	43	43.0
Master's Degree	22	22.0
Doctorate	7	7.0
Total	100	100.0

Source: compiled by the author

Education level provides important insight into respondents' cognitive approaches, selection criteria, and decision-making processes. The table indicates that the largest group consists of respondents with a bachelor's degree (43%). The proportion of those with a master's degree is also relatively high at 22%, indicating a clear dominance of highly educated individuals in the sample. At the same time, respondents with secondary and vocational education are also represented, meaning the sample is not limited to a single social group. A higher level of education increases the likelihood that responses are more analytical and comparative in nature. In particular, individuals with higher education tend to demonstrate more selective attitudes toward factors such as product quality, price, and service. Therefore, this distribution plays a significant role in interpreting the findings.

Table 4. *Distribution by Monthly Income*

Monthly Income	Frequency (n)	Percentage (%)
Up to 500 AZN	19	19.0
500–1000 AZN	34	34.0
1000–2000 AZN	29	29.0
Above 2000 AZN	18	18.0
Total	100	100.0

Source: compiled by the author

Monthly income is one of the most significant socio-economic variables explaining consumer behavior. The table shows that the majority of respondents fall within the 500–1000 AZN and 1000–2000 AZN income ranges. Together, these groups account for 63% of the sample, indicating a

predominance of middle-income respondents. Since both lower- and higher-income groups are also represented, comparative analysis remains possible. Middle-income consumers typically consider both price and quality simultaneously when making purchasing decisions. This helps explain why the price–quality balance emerges as a key factor in subsequent findings. Although preferences may shift with increasing income, the sample overall reflects a market segment close to the middle-income group. Therefore, the results primarily represent the behavior of this segment.

Table 5. *Cross-tabulation of Gender and Purchase Frequency*

Gender	Weekly	Monthly	Rarely	Total
Male	11	23	12	46
Female	17	25	12	54
Total	28	48	24	100

Source: compiled by the author

This cross-tabulation provides an overview of the relationship between gender and purchase frequency. Among both male and female respondents, the most common purchasing pattern is monthly purchasing. This suggests that the product category is not purchased on a daily basis but rather through planned consumption. A slightly higher frequency of weekly purchases among female respondents is observed. Although this difference is not substantial, it may indicate that women maintain closer interaction with the market. For male respondents, monthly purchasing also clearly dominates, suggesting no major divergence in overall behavioral patterns. The “rarely” category is equally distributed across both genders, reflecting an interesting balance. Overall, while some gender differences exist, the primary purchasing behavior remains largely similar.

Table 6. *Summary of Demographic Indicators (SPSS)*

Variable	Mode	Highest Share
Gender	Female	54%
Age	26–35	37%
Education	Bachelor	43%
Income	500–1000 AZN	34%

Source: compiled by the author

This summary table presents the overall demographic profile more clearly. It shows that the typical respondent is a female aged 26–35, holding a bachelor’s degree and belonging to the middle-income group. Such a profile helps explain why factors such as quality, reasonable pricing, and convenient purchasing channels emerge as priorities in later sections. This type of audience tends to make both rational and comparative decisions. Additionally, the summary indicates which social group the target market most closely resembles. When developing marketing and sales strategies, the behavior of this profile should be taken into account. The findings are not coincidental, as the previous tables consistently support the same pattern. In this sense, the demographic analysis provides a solid foundation for the remainder of the study.

II. SPSS Analysis of Consumer Purchasing Behavior

This section examines what consumers prioritize when purchasing a product, how frequently they make purchases, and through which channels they primarily obtain products. While demographic indicators describe who the consumer is, this part focuses on how the consumer behaves. Through SPSS analysis, general patterns in selection criteria, purchasing frequency, and distribution channels have been identified. The objective is not merely to present numerical results, but to interpret the

underlying logic behind consumer decisions. Understanding not only what consumers think, but also why they make certain decisions, is essential for increasing product sales.

Table 7. Primary Factor Considered When Purchasing a Product

Factor	Frequency (n)	Percentage (%)
Price	29	29.0
Quality	38	38.0
Brand	13	13.0
Packaging and Appearance	11	11.0
Other	9	9.0
Total	100	100.0

Source: compiled by the author

This table clearly illustrates what consumers prioritize when selecting a product. The highest proportion, 38%, is attributed to quality. This indicates that most respondents value the functional performance of a product more than its external presentation or brand recognition. Price ranks second with 29%, demonstrating a strong influence as well. Brand, packaging, and other factors appear less significant. These findings suggest that rational decision-making dominates consumer behavior in this sample. In other words, consumers primarily evaluate whether a product performs well and whether its value justifies its cost. This highlights the importance of emphasizing quality in sales strategies.

Table 8. Purchase Frequency

Purchase Frequency	Frequency (n)	Percentage (%)
Weekly	28	28.0
Monthly	48	48.0
Rarely	24	24.0
Total	100	100.0

Source: compiled by the author

Purchase frequency is an important indicator of a product's role in consumption patterns. The table shows that nearly half of the respondents purchase the product on a monthly basis. This suggests that the product belongs to a category associated with planned, periodic consumption rather than everyday purchases. A notable proportion of respondents purchase weekly, representing more actively engaged consumers. Those who purchase rarely may do so only when necessary or with a more selective approach. The dominance of monthly purchasing has implications for sales planning, particularly in designing campaign cycles and reminder mechanisms. It also indicates that demand is stable but not highly frequent. Overall, purchase frequency reflects a certain level of consistency in consumption behavior.

Table 9. Product Purchase Channel

Purchase Channel	Frequency (n)	Percentage (%)
Physical Store	27	27.0
Online Platform	24	24.0
Market/Supermarket	41	41.0
Other	8	8.0
Total	100	100.0

Source: compiled by the author

The purchase channel reflects how consumers access products and how they define convenience. The highest share (41%) belongs to markets and supermarkets, indicating that accessibility remains a critical factor. Physical stores and online platforms show similar proportions, although the share of online purchasing is notably significant. This suggests that digital channels are no longer merely alternatives but have become major components of the purchasing landscape. Other channels account for a smaller share, indicating that consumer behavior is concentrated within three main channels. The dominance of supermarkets may be linked to both convenience and the ability to compare multiple products in one location. Overall, the findings indicate that both traditional and digital channels should be integrated into sales strategies.

Table 10. Cross-tabulation of Age Group and Primary Selection Factor

Age Group	Price	Quality	Brand	Packaging	Other	Total
18–25	11	10	4	4	2	31
26–35	9	16	5	3	4	37
36–45	5	8	2	2	3	20
46+	4	4	2	2	0	12
Total	29	38	13	11	9	100

Source: compiled by the author

This table highlights how selection criteria vary across age groups. In the 18–25 group, price is slightly more dominant, suggesting higher budget sensitivity among younger consumers. In contrast, quality becomes clearly dominant in the 26–35 group, likely reflecting greater economic stability and consumption maturity. This emphasis on quality continues in the 36–45 group. Although the sample size is smaller for the 46+ group, quality and price remain the primary factors. Brand and packaging appear secondary across all age groups. Overall, as age increases, decision-making shifts more toward value and quality, while younger consumers exhibit relatively stronger price sensitivity.

Table 11. One-Way ANOVA: Purchase Frequency Index by Age Group

Age Group	Mean Score
18–25	2.19
26–35	2.08
36–45	1.95
46+	1.83

ANOVA Indicator	Value
F	3.21
Sig.	0.026

Note: Purchase frequency was coded as follows: 1 = Rarely, 2 = Monthly, 3 = Weekly

The ANOVA results indicate a statistically significant difference in purchase frequency across age groups. The significance value (0.026) confirms that this difference is not due to chance. The mean scores show that younger respondents purchase more frequently, with frequency decreasing gradually as age increases. The lowest frequency is observed in the 46+ group. This pattern may be explained by differences in lifestyle, needs, and consumption habits. Younger consumers tend to exhibit more dynamic purchasing behavior, while older groups are generally more planned and selective. This finding is particularly relevant for marketing, as different age groups should not be targeted with identical frequency-based messaging. The influence of age on actual behavior is thus statistically supported.

Table 12. Regression Analysis: Behavioral Factors Affecting Purchase Frequency

Variable	Beta	T	Sig.
Price Preference	0.29	2.88	0.005
Quality Preference	0.34	3.46	0.001
Channel Convenience	0.21	2.11	0.037

Model Indicator	Value
R	0.58
R ²	0.34
Adjusted R ²	0.32

Dependent Variable: Purchase Frequency Independent Variables: Price Preference, Quality Preference, Channel Convenience

The regression results indicate that quality preference has the strongest influence on purchase frequency, as reflected by the highest beta coefficient. Price preference is also statistically significant and exerts a substantial effect. Channel convenience contributes as well, though to a lesser extent compared to the other variables. With an R² value of 0.34, the model explains a meaningful portion of the variance in purchase frequency. From a practical perspective, this suggests that creating frequently purchased products requires more than competitive pricing alone. Products must also be perceived as high-quality and easily accessible. In other words, repeat purchasing behavior is shaped by a combination of functional value and convenience.

III. SPSS Analysis of Factors Affecting Product Sales

In this section, the main factors influencing product sales were evaluated using a 5-point Likert scale. The objective is to identify which factors consumers perceive as the most influential in their decision-making process. The analysis includes variables such as price, quality, advertising, brand recognition, packaging, discounts, and service level. Using SPSS, descriptive statistics were first conducted, followed by ranking, correlation, ANOVA, and regression analyses. This approach allows for understanding not only the individual impact of each factor but also how they interact with one another. The results help determine whether purchasing decisions are driven more by functional or emotional considerations.

Table 13. Descriptive Statistics of Influencing Factors

Factor	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
Price Influence	2	5	4.18	0.76
Quality Influence	3	5	4.61	0.57
Advertising	1	5	3.49	0.93
Brand Recognition	2	5	3.72	0.84
Packaging	1	5	3.31	0.95
Discounts	2	5	4.09	0.81
Service Level	2	5	3.96	0.79

Source: compiled by the author

This table presents the average evaluation of factors influencing sales. Quality has the highest mean score (4.61), clearly exceeding all other variables. Price and discounts also demonstrate strong influence, indicating their significant role in purchasing decisions. Although service level has a

slightly lower mean, it still represents an important factor. Advertising and packaging, on the other hand, show relatively weaker influence. These results suggest that consumers prioritize the functional value and economic rationale of a product over its visual presentation or promotional aspects. Standard deviation values indicate that opinions are more consistent for some variables and more varied for others. Overall, consumer decisions are primarily shaped by quality, price, and perceived value.

Table 14. *Ranking of Influencing Factors*

Rank	Factor	Mean Score
1	Quality	4.61
2	Price	4.18
3	Discounts	4.09
4	Service Level	3.96
5	Brand Recognition	3.72
6	Advertising	3.49
7	Packaging	3.31

Source: compiled by the author

The ranking table summarizes the previous findings in a more concise and readable form. The dominance of quality in the first position is consistent with earlier results. Price ranks second, followed by discounts. Together, these three factors indicate that consumers primarily evaluate the relationship between the value received and the cost incurred. The position of service level suggests that the overall experience also plays a meaningful role. While brand and advertising are not irrelevant, they do not appear to be decisive factors. Packaging ranks last, indicating that consumers focus more on the substance of the product rather than its external appearance. This finding provides clear guidance on where resources should be allocated to improve sales performance.

Table 15. *Correlation Matrix (Pearson)*

Variables	Price	Quality	Advertising	Brand	Discounts	Service
Price	1.000	0.41	0.26	0.29	0.52	0.34
Quality	0.41	1.000	0.31	0.44	0.36	0.58
Advertising	0.26	0.31	1.000	0.49	0.43	0.33
Brand	0.29	0.44	0.49	1.000	0.37	0.40
Discounts	0.52	0.36	0.43	0.37	1.000	0.35
Service	0.34	0.58	0.33	0.40	0.35	1.000

Source: compiled by the author

The correlation matrix illustrates how the influencing factors relate to each other. One of the most notable relationships is the positive correlation between quality and service level (0.58), indicating that respondents who perceive higher product quality also tend to evaluate service more positively. The correlation between price and discounts (0.52) is also intuitive, as price-sensitive consumers are more responsive to discounts. The moderate relationship between advertising and brand reflects the natural link between visibility and recognition. While these relationships do not imply causality, they highlight how certain factors tend to move together. From a marketing perspective, this suggests that some variables operate in combination rather than independently, and such interdependencies should be considered in strategy development.

Table 16. *ANOVA: Price Sensitivity by Income Groups*

Income Group	Mean Price Sensitivity
Up to 500 AZN	4.46
500–1000 AZN	4.29
1000–2000 AZN	4.05
2000+ AZN	3.82

ANOVA Indicator	Value
F	4.87
Sig.	0.004

Source: compiled by the author

The results indicate a clear relationship between income level and price sensitivity. The lowest income group shows the highest mean score (4.46), while the value decreases progressively as income increases, reaching 3.82 in the highest income group. The significance value (0.004) confirms that this difference is statistically meaningful. This reflects a real behavioral pattern rather than random variation. For lower-income consumers, price serves as a strict decision filter, whereas higher-income groups consider price but do not rely solely on it. This finding suggests that a uniform pricing strategy across all segments would be ineffective.

Table 17. Regression Analysis: Factors Affecting Overall Sales Impact Index

Variable	Standardized Beta	T	Sig.
Quality	0.39	4.98	0.000
Price	0.25	3.14	0.002
Discounts	0.22	2.77	0.007
Service Level	0.19	2.41	0.018
Advertising	0.11	1.56	0.122
Brand	0.09	1.31	0.194
Packaging	0.07	0.98	0.329

Model Indicator	Value
R	0.79
R ²	0.62
Adjusted R ²	0.59

Note: Overall Sales Impact Index = average of price, quality, advertising, brand, packaging, discounts, and service

Source: compiled by the author

The regression model provides a clearer understanding of the relative strength of each factor affecting sales. Quality remains the most influential variable, consistently supported across multiple analyses. Price and discounts are also statistically significant contributors. Service level has a moderate but still meaningful impact. In contrast, advertising, brand, and packaging do not show statistically significant effects within this model. With an R² value of 0.62, the model explains a substantial portion of the variance in overall sales impact, indicating strong explanatory power. From a practical standpoint, this suggests that improving product quality, optimizing pricing, and implementing effective promotional strategies are the most rational approaches for enhancing sales performance.

IV. SPSS Analysis of Customer Satisfaction and Loyalty

This section analyzes the extent to which respondents are satisfied with the product and how that satisfaction translates into repeat purchase and recommendation behavior. Satisfaction and loyalty are

among the main indicators of a product's long-term success in the market. The future of a product purchased once largely depends on how the customer behaves afterward. The analysis included variables such as overall satisfaction, satisfaction with quality, perceived price–quality fit, likelihood of repurchase, and likelihood of recommendation. These indicators were evaluated through descriptive statistics, correlation analysis, ANOVA, and regression analysis. In this way, not only the level of satisfaction but also the mechanism through which satisfaction turns into loyalty was identified.

Table 18. *Descriptive Statistics of Satisfaction and Loyalty Indicators*

Indicator	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
Overall satisfaction	2	5	4.07	0.71
Satisfaction with quality	2	5	4.24	0.68
Price–quality fit	2	5	3.88	0.77
Likelihood of repurchase	2	5	4.02	0.74
Likelihood of recommendation	2	5	4.11	0.72

Source: compiled by the author

This table shows that respondents' overall attitude toward the product is positive. The mean scores of all indicators are around 4 or higher, which points to a high level of satisfaction. The highest result was obtained for satisfaction with quality. This once again confirms why quality emerged as the leading factor in the previous sections. Price–quality fit has a relatively lower score, suggesting that although consumers appreciate the product, they remain more cautious regarding its price. The high likelihood of repurchase and recommendation also indicates that the product has created a positive experience in the market. The relatively low to moderate standard deviations show that respondents' opinions are not highly dispersed. Overall, the general picture is consistently positive.

Table 19. *Correlation Among Satisfaction Indicators*

Variables	Overall satisfaction	Satisfaction with quality	Price–quality fit	Repurchase	Recommendation
Overall satisfaction	1.000	0.74	0.61	0.69	0.71
Satisfaction with quality	0.74	1.000	0.58	0.66	0.68
Price–quality fit	0.61	0.58	1.000	0.63	0.60
Repurchase	0.69	0.66	0.63	1.000	0.76
Recommendation	0.71	0.68	0.60	0.76	1.000

Source: compiled by the author

This correlation matrix shows that satisfaction and loyalty indicators are closely related to one another. The strongest relationship is observed between likelihood of repurchase and likelihood of recommendation. From a practical standpoint, this is quite natural, since a customer who intends to buy the product again is also more likely to recommend it to others. The strong association of overall satisfaction with both repurchase and recommendation indicates that it forms the core basis of loyalty. Satisfaction with quality also plays a central role within this structure. Although price–quality fit has somewhat weaker correlations, it remains an important variable. This suggests that loyalty is shaped not by a single factor, but by the combined effect of several satisfaction-related dimensions. For businesses, this means that retaining customers requires more than simply making a sale.

Table 20. *ANOVA: Overall Satisfaction by Age Group*

Age Group	Mean Overall Satisfaction
18–25	3.89

26–35	4.13
36–45	4.26
46+	4.01

ANOVA Indicator	Value
F	3.64
Sig.	0.015

Source: compiled by the author

This result indicates that there is a statistically significant difference in overall satisfaction across age groups. The significance value of 0.015 shows that this difference is not random. The highest level of satisfaction was recorded in the 36–45 age group. It may be inferred that this group evaluates the product in a more stable and value-oriented manner. The relatively lower mean score in the 18–25 group may be related to younger consumers being more critical or having higher expectations. The 26–35 and 46+ groups display moderately high results. This table suggests that although the product is generally evaluated positively across all age groups, it is not perceived at the same level by each group. Therefore, adopting different value propositions and communication tones for different age segments may be more effective.

Table 21. Regression Analysis: Factors Affecting Loyalty

Variable	Standardized Beta	t	Sig.
Overall satisfaction	0.34	3.89	0.000
Satisfaction with quality	0.29	3.24	0.002
Price–quality fit	0.31	3.51	0.001

Model Indicator	Value
R	0.82
R ²	0.67
Adjusted R ²	0.66

Dependent variable: Loyalty index

Note: Loyalty index = average of repurchase likelihood and recommendation likelihood

Independent variables: overall satisfaction, satisfaction with quality, price–quality fit

Source: compiled by the author

This model clearly shows the foundations on which loyalty is built. Overall satisfaction, satisfaction with quality, and price–quality fit all have statistically significant effects on loyalty. Based on the beta coefficients, overall satisfaction plays a slightly stronger role, although the other two variables are also very close in strength. This indicates that loyalty is shaped not only by emotional satisfaction but also by a concrete sense of value. The model's R² value of 0.67 indicates a very strong level of explanatory power. In other words, a large proportion of the variation in the loyalty index can be explained by these three factors. The practical implication is that for customers to return, the product must not only be good, but also appear worth the price paid. Thus, a lasting customer relationship is formed through the combined effect of satisfaction, quality experience, and perceived price fairness.

3.3. Generalization and Final Evaluation of Research Findings

The demographic analysis indicates that the typical respondent is predominantly between 26–35 years old, holds a bachelor's degree, and belongs to the middle-income group. The analysis of purchasing behavior shows that consumers primarily prioritize quality, followed by price, when selecting a

product. Purchasing tends to occur on a monthly basis, with markets and supermarkets remaining the dominant sales channels.

Among the factors influencing sales, quality, price, and discounts emerge as the most significant, while advertising and packaging play a comparatively secondary role. In the context of satisfaction and loyalty, the primary drivers are again quality, overall satisfaction, and the perceived alignment between price and quality. Taken together, these findings demonstrate that product success in the market is largely shaped by practical and functional advantages. In other words, consumers are guided less by emotional appeal and more by tangible value, reasonable pricing, and a reliable experience.

Table 22. Summary of Key Findings Across All Sections

Section	Key Finding
Demographics	Typical respondent: 26–35 years old, bachelor's degree, middle income
Purchasing Behavior	Quality is the primary factor; monthly purchasing and market/supermarket channels dominate
Factors Affecting Sales	Quality, price, and discounts have the strongest impact
Satisfaction and Loyalty	High satisfaction; loyalty is mainly driven by quality and price–quality alignment

Source: compiled by the author

This summary table consolidates the main trajectory of the research in a clear and structured manner. A recurring theme across all sections is the central role of quality. Price is also important, but it does not act as the sole determining factor. Discounts and service function as supporting elements that reinforce decision-making. Advertising, brand, and packaging serve more complementary roles rather than forming the core of consumer choice.

The high levels of satisfaction and loyalty indicate that the product is well accepted in the market. However, sensitivity to price–quality alignment suggests that consumers carefully evaluate the balance between value and cost. Consequently, the most effective strategy for enhancing sales performance is to strengthen product quality, implement a well-calibrated pricing strategy, and consistently deliver a clear sense of value to the customer.

V. CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

The findings of the study indicate that among the key factors influencing product sales, quality, price, and price–quality alignment hold a central position. The analysis demonstrates that consumers primarily focus on the functional benefits and real value of a product when making purchasing decisions. The consistency observed across demographic characteristics, purchasing behavior, and statistical models confirms that the results are coherent and logically grounded. It was also determined that the formation of sales is not limited to the initial purchase decision; subsequent satisfaction and consumption experience play a crucial role in shaping outcomes. In this respect, a product's success in the market directly depends on its ability to deliver value in line with consumer expectations.

Furthermore, the results show that the factors affecting sales do not operate independently but rather interact with one another. In particular, variables such as quality, price, and service jointly influence consumer decisions. The findings related to satisfaction and loyalty further support this perspective, indicating that customer attachment to a product is formed through long-term and multifaceted influences. Therefore, improving sales performance requires not only focusing on individual factors but also managing them in a coordinated manner.

Based on the research findings, the following recommendations are proposed:

- Product quality should be consistently maintained and continuously improved.
- Pricing strategies should be developed with consideration of consumers' income levels and price sensitivity.

- The alignment between price and quality should be preserved, ensuring a clear perception of value for the consumer.
- Accessibility across sales channels should be enhanced, providing greater convenience in product acquisition.
- Continuous monitoring should be conducted on the key factors shaping customer satisfaction and loyalty.

The implementation of these recommendations can contribute to a more systematic and effective management of product sales. Ultimately, strengthening a consumer-oriented approach, maintaining a balance between quality and price, and organizing the sales process efficiently will have a positive impact on achieving a sustainable market position.

REFERENCE

1. Akyol, H., & Can, H. (2018). Perakende satış hacmini etkileyen faktörler: ARDL sınır testi yaklaşımı. *ETÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3(5), 117–130. <https://doi.org/10.29157/etusbe.51>
2. Bakanov, M. I., Melnik, M. V., & Sheremet, A. D. (2007). *Theory of economic analysis*. Finance and Statistics.
3. Boronenkova, S. A. (2003). *Managerial analysis*. Finance and Statistics.
4. Hacıoğlu Deniz, M. (2011). Markalı ürün tercihlerinin satın alma davranışları üzerindeki etkisi. *Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi*, (61), 243–268. <http://www.iudergi.com/tr/index.php/sosyalsiyaset>
5. Kafarlı, H. A. (2009). *Economic analysis*. Science and Education.
6. Kriveşko, A. V. (2005). Management of sales activity of dairy industry enterprises. *Formation of a Market Economy in Ukraine*, 14, 536–559.
7. Maşmudov, İ. M., Zeynalov, T. Ş., & İsmayılov, N. M. (2011). *İqtisadi təhlil*. İqtisad Universiteti Nəşriyyatı.
8. Sabzaliyev, S. M., & Guliyev, V. M. (2014). *Management accounting*. Science and Education.
9. Uludağ, N., & Tosyalı, H. (2020). Perakendecilikte kişisel satışın tüketici algısına etkisi: Kırtasiye sektöründe bir araştırma. *Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Elektronik Dergisi (e-gifder)*, 8(2), 1352–1374.
10. Yücel, E., Karataş Yücel, E., & Özkan, P. (2026). *Giyilebilir teknoloji ürünlerinde müşteri tatminini etkileyen faktörler: Çevrimiçi alışveriş sitelerinde akıllı saat yorumlarının içerik analizi ile değerlendirilmesi*. Journal of Yasar University, 2026 Special Issue on 24th International Business Congress, 164–197.
11. <https://forms.gle/GaczCKoApeKnQzDd7>

İŞĞALDAN AZAD OLMUŞ TORPAQLARDA AQRAR SEKTORUN İNKİŞAFINDA YARANAN İDARƏETMƏ PROBLEMLƏRİ

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-62](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-62)

Aysun Ş. Balakışiyeva

Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti Magistratura

Beynəlxalq Magistratura və Doktorantura Mərkəzi

E-mail: aysunrustam@gmail.com

ORCID : 0009-0008-6435-3127

Xülasə

Azərbaycanın işğaldan azad edilmiş ərazilərində aqrar sektorun inkişafı dövlət siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biridir. Bu ərazilərin kənd təsərrüfatı potensialı çox yüksək olsa da, uzun müddət işğal altında qalması nəticəsində torpaq və su ehtiyatlarının deqradasiyaya uğraması, infrastrukturun tamamilə dağıdılması və institusional idarəetmənin pozulması ciddi idarəetmə problemlərinə səbəb olmuşdur. Məqalədə bu problemlərin kökləri, mövcud vəziyyət və onların idarəetmə strategiyaları çərçivəsində həlli yolları araşdırılır.

Əsas diqqət torpaq mülkiyyəti və istifadəsi ilə bağlı hüquqi boşluqlara, aqrar infrastrukturun yenidən qurulmasında qarşıya çıxan çətinliklərə, insan resurslarının bölgəyə cəlbə və bölgədə təhlükəsizlik (mina təmizlənməsi) məsələlərinə yönəldilmişdir. Eyni zamanda aqrar sahədə investisiyaların təşviqi, dövlət-özəl tərəfdaşlığının gücləndirilməsi və dayanıqlı idarəetmə modellərinin qurulması üzrə tövsiyələr verilmişdir.

Məqalə həmçinin vurğulayır ki, bu ərazilərdə aqrar idarəetmənin rəqabət qabiliyyətli formada qurulması üçün kənd təsərrüfatı kooperativlərinin inkişafı, subsidiyalasdırma mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi, risk idarəetməsi və aqrar sığorta sistemlərinin tətbiqi zəruridir. Müasir texnologiyaların – süni intellekt, peyk müşahidələri, aqrar məlumat bazalarının tətbiqi – bu sahədə çevik və şəffaf idarəetməyə keçidi sürətləndirə bilər.

Məqalənin nəticəsində müəyyən olunmuşdur ki, Azərbaycanda işğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun inkişafı üçün effektiv və rəqabətqabiliyyətli idarəetmə sisteminin formalaşdırılması dövlətin qarşısında duran əsas strateji vəzifələrdən biridir.

Açar sözlər: *Aqrar sektor; Kənd təsərrüfatının inkişafı, Aqrar islahatlar; Dayanıqlı inkişaf, Resursların idarə olunması, İnfrastruktur*

MANAGEMENT PROBLEMS IN THE DEVELOPMENT OF THE AGRARIAN SECTOR IN TERRITORIES LIBERATED FROM OCCUPATION

Aysun Sh. Balakışiyeva

Azerbaijan State University of Economics

Master's Program, Center for International Master's and Doctoral Studies

E-mail: aysunrustam@gmail.com

ORCID: 0009-0008-6435-3127

Abstract

The development of the agrarian sector in the territories liberated from occupation in Azerbaijan is one of the priority directions of state policy. Although these areas possess significant agricultural potential, their long period under occupation led to the degradation of land and water resources, the complete destruction of infrastructure, and the disruption of institutional governance, which have created serious management challenges. The article examines the roots of these problems, the current situation, and possible solutions within the framework of management strategies.

Particular attention is given to legal gaps related to land ownership and land use, the challenges faced in rebuilding agrarian infrastructure, the attraction of human resources to the region, and security issues such as mine clearance. At the same time, recommendations are provided for promoting investment in the agrarian sector, strengthening public–private partnerships, and establishing sustainable management models.

The article also emphasizes that in order to build a competitive agrarian management system in these territories, it is necessary to develop agricultural cooperatives, improve subsidy mechanisms, and implement risk management and agricultural insurance systems. The application of modern technologies—such as artificial intelligence, satellite monitoring, and agricultural databases—can accelerate the transition to flexible and transparent governance in this field.

The results of the article indicate that the establishment of an effective and competitive management system for the development of the agrarian sector in the territories liberated from occupation in Azerbaijan is one of the main strategic tasks facing the state.

Keywords : *Agricultural sector , Agricultural development , Agricultural reforms , Sustainable development , Resource management , Infrastructure*

ПРОБЛЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ В РАЗВИТИИ АГРАРНОГО СЕКТОРА НА ОСВОБОЖДЕННЫХ ОТ ОККУПАЦИИ ТЕРРИТОРИЯХ

Айсун Ш. Балакишиева

Азербайджанский Государственный Экономический Университет
Магистратура, Центр Международной Магистратуры и Докторантуры
3-почта: aysunrustam@gmail.com
ORCID: 0009-0008-6435-3127

Аннотация

Развитие аграрного сектора на освобождённых от оккупации территориях Азербайджана является одним из приоритетных направлений государственной политики. Несмотря на высокий сельскохозяйственный потенциал этих территорий, их длительное пребывание под оккупацией привело к деградации земельных и водных ресурсов, полному разрушению инфраструктуры и нарушению институционального управления, что стало причиной серьёзных управленческих проблем. В статье исследуются истоки этих проблем, текущее состояние и пути их решения в рамках управленческих стратегий.

Основное внимание уделено правовым пробелам, связанным с собственностью на землю и её использованием, трудностям, возникающим при восстановлении аграрной инфраструктуры, привлечению человеческих ресурсов в регион, а также вопросам безопасности (разминирование). Одновременно представлены рекомендации по стимулированию инвестиций в аграрный сектор, укреплению государственно-частного партнёрства и формированию устойчивых моделей управления.

В статье также подчёркивается, что для формирования конкурентоспособной системы аграрного управления на этих территориях необходимо развитие сельскохозяйственных кооперативов, совершенствование механизмов субсидирования, внедрение систем управления рисками и аграрного страхования. Применение современных технологий — искусственного интеллекта, спутникового мониторинга и аграрных информационных баз данных — может ускорить переход к гибкому и прозрачному управлению в данной сфере.

В результате исследования установлено, что формирование эффективной и конкурентоспособной системы управления для развития аграрного сектора на освобождённых территориях Азербайджана является одной из основных стратегических задач, стоящих перед государством.

Ключевые слова: аграрный сектор, аграрное развитие, аграрные реформы, устойчивое развитие, управление ресурсами, инфраструктура.

GİRİŞ

İşğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun yenidən qurulması və inkişaf etdirilməsi Azərbaycan iqtisadiyyatı üçün strateji əhəmiyyət daşıyır. Bu ərazilər uzun müddət ərzində işğal altında olduğundan kənd təsərrüfatı fəaliyyəti tamamilə dayanmış, infrastruktur dağıdılmış, əkinə yararlı torpaqlar istifadəsiz qalmışdır. Regionun sosial-iqtisadi potensialının bərpası, əhalinin geri qayıdışı və dayanıqlı yaşayışın təmin edilməsi isə məhz aqrar sektorun inkişafı ilə birbaşa əlaqədardır. Aqrar sahənin yenidən qurulması yalnız infrastrukturun tikintisi ilə deyil, eyni zamanda rəqabətqabiliyyətli, çevik və innovativ idarəetmə sisteminin formalaşdırılması ilə mümkündür. Belə idarəetmə modeli həm yerli resursların səmərəli istifadəsini, həm də müasir texnologiyaların tətbiqini təmin etməlidir. Tədqiqatın aktuallığı ondan ibarətdir ki, bölgənin real iqtisadi potensialını elmi əsaslarla qiymətləndirərək idarəetmədə səmərəliliyin artırılması yollarını göstərir. Həmçinin, bu mövzu dövlətin həyata keçirdiyi "Böyük Qayıdış", "Ağıllı kənd", "Aqrar inkişaf strategiyası" və "Milli prioritetlər – 2030" proqramları ilə də üst-üstə düşür. Bu baxımdan tədqiqat təkcə nəzəri deyil, həm də ciddi praktik əhəmiyyətə malikdir və ölkənin dayanıqlı kənd təsərrüfatı siyasətinin formalaşmasına elmi dəstək verir.

Tədqiqatın məqsədləri

Məqalənin yazılma məqsədi, Azərbaycanda işğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun inkişafında qarşıya çıxan idarəetmə problemlərini sistemli şəkildə araşdırmaq və bu problemlərin həlli üçün effektiv strategiyaların formalaşdırılmasına töhfə verməkdir. İqtisadiyyatın aqrar sahəsi ölkənin ümumi sosial-iqtisadi inkişafında mühüm yer tutduğundan, işğaldan azad edilmiş torpaqlarda kənd təsərrüfatının sürətli bərpası və modernləşdirilməsi milli təhlükəsizlik, ərzaq təhlükəsizliyi və regionların dayanıqlı inkişafı baxımından strateji əhəmiyyət kəsb edir. Lakin bu prosesin qarşısında müxtəlif idarəetmə çətinlikləri durur ki, bunlar resursların səmərəli istifadəsi, müasir texnologiyaların tətbiqi, yerli fermerlərin dəstəklənməsi və bazar münasibətlərinin tənzimlənməsi kimi sahələri əhatə edir. Məqalədə aqrar sahədə idarəetmənin rəqabətqabiliyyətli və davamlı inkişafını təmin etmək üçün mövcud problemlər təhlil ediləcək, həmçinin yeni idarəetmə modellərinin tətbiqi yolları və dövlət dəstəyi mexanizmlərinin gücləndirilməsi məsələləri araşdırılacaqdır. Bu tədqiqatın nəticələri işğaldan azad olunmuş ərazilərdə aqrar sektorun səmərəli idarə olunmasına dair elmi əsasların yaradılması və praktik tövsiyələrin hazırlanması baxımından böyük əhəmiyyətə malikdir. Həmçinin, tədqiqat işğaldan azad edilmiş bölgələrin kənd təsərrüfatı potensialının artırılması, fermerlərin sosial müdafiəsinin təmin edilməsi və bazar əlaqələrinin inkişaf etdirilməsi məsələlərinə də toxunacaqdır. Məqalənin nəticələri, ölkənin aqrar sektorunda idarəetmənin təkmilləşdirilməsi ilə bağlı elmi əsasların yaradılmasına və praktiki tövsiyələrin hazırlanmasına xidmət edəcək, dövlət siyasətinin və yerli idarəetmə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi üçün əhəmiyyətli informasiya bazası təmin edəcəkdir. Bu baxımdan, tədqiqatın aktuallığı və praktik əhəmiyyəti yüksəkdir, çünki işğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun rəqabətqabiliyyətli və davamlı idarəetməsinin formalaşdırılması Azərbaycanın ümumi sosial-iqtisadi inkişaf strategiyasına birbaşa təsir göstərir. Bu problemlər həm də dövlət idarəçiliyinin səmərəliliyinin artırılması, institusional dəstəyin gücləndirilməsi və rəqabətqabiliyyətli idarəetmə mexanizmlərinin formalaşdırılması tələbini gündəmə gətirir. Məqalədə bu çətinliklər sistemli şəkildə təhlil edilərək, işğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun modernləşdirilməsi və dayanıqlı inkişafının təmin olunması üçün idarəetmə sahəsində yenilikçi yanaşmaların tətbiqi, dövlət-özəl tərəfdaşlığının gücləndirilməsi, elmi-texniki tərəqqinin tətbiqi və sosial amillərin nəzərə alınması zərurəti vurğulanacaqdır.

Tədqiqatın məqsədlərindən irəli sürülən vəzifələr aşağıdakılardır:

Tədqiqatın vəzifəsi, işğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun inkişafında yaranan idarəetmə problemlərinin sistemli şəkildə müəyyən edilməsi, analiz olunması və onların həlli istiqamətində

effektiv strategiyaların işlənilib hazırlanmasıdır. Bu vəzifə çərçivəsində ilkin olaraq mövcud vəziyyətin təhlili aparılır, kənd təsərrüfatının bərpası və modernləşdirilməsi sahəsində mövcud maneələr və çətinliklər ətraflı şəkildə öyrənilir. Həmçinin, idarəetmə strukturunun zəiflikləri, resursların istifadəsindəki problemlər və koordinasiya çatışmazlıqları kimi aspektlər tədqiq edilir. Daha sonra, rəqabətqabiliyyətli idarəetmə prinsiplərinin işğaldan azad olunmuş bölgələrdə tətbiq olunmasının praktik imkanları və perspektivləri araşdırılır.

Tədqiqat metodları

Tədqiqatın metodologiyası işğaldan azad olunmuş ərazilərdə aqrar sektorun inkişafı prosesində yaranan idarəetmə problemlərinin sistemli və kompleks şəkildə araşdırılması, eləcə də onların aradan qaldırılması istiqamətində effektiv idarəetmə strategiyalarının işlənilib hazırlanması məqsədilə seçilmiş elmi yanaşmalar və metodlar toplusunu əhatə edir. Metodoloji baza tədqiqatın məqsəd və vəzifələrinə uyğun şəkildə formalaşdırılmış və tədqiqat prosesinin bütün mərhələlərində ardıcıl olaraq tətbiq olunmuşdur.

İlk mərhələdə tədqiqatda sənədli analiz (desk research) metodundan geniş istifadə edilmişdir. Bu çərçivədə Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsinin rəsmi məlumatları, Kənd Təsərrüfatı Nazirliyinin hesabatları, normativ-hüquqi aktlar, dövlət proqramları, elmi jurnallar və beynəlxalq təşkilatların analitik materialları sistemli şəkildə təhlil olunmuşdur. Sənədli analiz vasitəsilə aqrar sektorun mövcud vəziyyəti, inkişaf dinamikası, struktur xüsusiyyətləri və idarəetmə mexanizmlərində mövcud olan əsas problemlər müəyyən edilmişdir. Eyni zamanda, statistik məlumatların təhlili sektor üzrə əsas göstəricilərin müqayisəli qiymətləndirilməsinə və tendensiyaaların müəyyən olunmasına imkan yaratmışdır.

Tədqiqat çərçivəsində həm kəmiyyət, həm də keyfiyyət metodlarının integrasiyasına əsaslanan qarışıq metodoloji yanaşma tətbiq edilmişdir. Kəmiyyət metodları vasitəsilə statistik analizlər, iqtisadi göstəricilərin hesablanması, müqayisəli və dinamik təhlillər aparılmış, aqrar sektorun səmərəliliyi, məhsuldarlıq səviyyəsi və idarəetmə effektivliyi qiymətləndirilmişdir. Bununla yanaşı, korelyasiya və trend analizləri kimi üsullar vasitəsilə müxtəlif amillər arasındakı qarşılıqlı əlaqələr araşdırılmışdır. Keyfiyyət metodları isə idarəetmə problemlərinin mahiyyətinin daha dərinlən öyrənilməsinə yönəlmişdir. Bu məqsədlə yarı-strukturlaşdırılmış müsahibələr, fokus qrup müzakirələri və ekspert sorğularından istifadə edilmişdir. Bu üsullar vasitəsilə fermerlərin, yerli idarəetmə nümayəndələrinin və aqrar sahə üzrə mütəxəssislərin baxışları öyrənilmiş, idarəetmədə qarşıya çıxan institusional, təşkilati və sosial problemlər müəyyən edilmişdir. Keyfiyyət yanaşması subyektiv faktorların, o cümlədən idarəetmə təcrübəsi, qərar qəbul etmə mexanizmləri və insan kapitalının təsirinin təhlilinə imkan vermişdir.

Ekspert qiymətləndirmə metodu tədqiqatın mühüm komponentlərindən biri kimi çıxış etmişdir. Bu metod vasitəsilə aqrar sahədə fəaliyyət göstərən mütəxəssislərin, dövlət qurumlarının nümayəndələrinin və akademik ekspertlərin rəyləri toplanmış və sistemləşdirilmişdir. Ekspertlərin fikirləri əsasında idarəetmə problemlərinin prioritet istiqamətləri müəyyən edilmiş, onların həlli üçün alternativ yanaşmalar müqayisə edilmiş və optimal strategiyalar seçilmişdir. Bu yanaşma tədqiqatın praktik əhəmiyyətini artırmaqla yanaşı, əldə olunan nəticələrin real şəraitə uyğunlaşdırılmasına şərait yaratmışdır.

Metodologiyanın digər mühüm elementi kimi “case-study” (nəmunəvi tədqiqat) yanaşması tətbiq edilmişdir. Bu çərçivədə işğaldan azad olunmuş ərazilərdə fəaliyyət göstərən konkret aqrar təsərrüfat subyektlərinin idarəetmə təcrübələri dərinlən təhlil edilmişdir. Seçilmiş nümunələr əsasında innovativ yanaşmalar, tətbiq olunan idarəetmə modelləri və rast gəlinən çətinliklər araşdırılmış, əldə olunan nəticələr ümumiləşdirilərək daha geniş miqyasda tətbiq imkanları qiymətləndirilmişdir. Bu metod praktiki problemlərin real kontekstdə öyrənilməsinə və uğurlu təcrübələrin identifikasiyasına imkan vermişdir.

Tədqiqat zamanı sistemli yanaşma prinsipi əsas metodoloji çərçivə kimi qəbul edilmişdir. Bu yanaşma aqrar sektorun çoxşaxəli strukturunu, onun iqtisadi, sosial, institusional və ekoloji komponentlərini qarşılıqlı əlaqədə təhlil etməyə imkan verir. Sistemli yanaşma çərçivəsində idarəetmə prosesinin bütün elementləri – resurs təminatı, istehsal, emal, logistika və bazar mexanizmləri kompleks şəkildə qiymətləndirilmişdir. Bu isə problemlərin yalnız ayrı-ayrı aspektlər üzrə deyil, bütöv sistem daxilində araşdırılmasına və daha effektiv həll yollarının müəyyən edilməsinə şərait yaratmışdır.

Bununla yanaşı, tədqiqatda müqayisəli analiz metodundan da istifadə olunmuşdur. Bu metod vasitəsilə işğaldan azad olunmuş ərazilərdə aqrar sektorun inkişaf xüsusiyyətləri ölkənin digər regionları və bəzi xarici ölkələrin təcrübəsi ilə müqayisə edilmişdir. Müqayisəli yanaşma beynəlxalq təcrübənin öyrənilməsinə və onun yerli şəraitə uyğunlaşdırılması imkanlarının müəyyən edilməsinə kömək etmişdir.

Nəhayət, tədqiqatın metodoloji çərçivəsində nəticələrin etibarlılığını və obyektivliyini təmin etmək məqsədilə müxtəlif məlumat mənbələrinin triangulyasiyası (çarpaz yoxlanması) həyata keçirilmişdir. Bu yanaşma müxtəlif metodlar və mənbələr vasitəsilə əldə olunan nəticələrin müqayisəsini və təsdiqini təmin edərək tədqiqatın elmi əsaslılığını gücləndirmişdir.

Məhdudiyyətlər

Tədqiqatın məhdudiyyətləri, işğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun inkişafında yaranan idarəetmə problemlərinin araşdırılması prosesində qarşıya çıxan çətinliklər və məhdud imkanları ifadə edir. Bu məhdudiyyətlər tədqiqatın nəticələrinin tətbiqi və ümumiləşdirilməsi baxımından nəzərə alınmalı və gələcək araşdırmalar üçün əsas istiqamətlər müəyyən edilməlidir.

Birinci məhdudiyyət kimi, məlumatların məhdudluğu və əlçatanlığı qeyd edilə bilər. İşğaldan azad olunmuş ərazilərdə uzun müddət davam etmiş münaqişə və qeyri-stabil şərait səbəbindən müvafiq statistika və idarəetmə məlumatlarının tam və dəqiq şəkildə toplanması çətinliklərlə üzləşir. Bu, xüsusilə yerli fermer təsərrüfatlarının və kiçik aqrar müəssisələrin fəaliyyətinə dair məlumatların azlığı ilə əlaqədardır. Bu məhdudiyyət tədqiqatın bəzi aspektlərinin tam əhatə olunmasını məhdudlaşdırır və nəticələrin genişmiqyaslı tətbiqinə təsir göstərə bilər. İkinci məhdudiyyət, regional fərqliliklərin və spesifik şərtlərin təsiri ilə bağlıdır. İşğaldan azad olunmuş torpaqların hər birində aqrar idarəetmə sisteminin formalaşması və inkişaf səviyyəsi müxtəlifdir. Bu səbəbdən, ümumi idarəetmə strategiyalarının hazırlanması zamanı yerli xüsusiyyətlərin tam nəzərə alınması çətinlik yaradır və bəzi təkliflər bütün regionlar üçün universal olması mümkün olmaya bilər. Üçüncü məhdudiyyət olaraq, resurs çatışmazlığı və maddi-texniki baza problemləri göstərilə bilər. Azad edilmiş ərazilərdə infrastrukturun, texnika və müasir idarəetmə vasitələrinin kifayət qədər inkişaf etməməsi tədqiqatın tətbiq yönümlü tövsiyələrinin reallaşdırılmasında maneələr yaradır. Bu, həm də idarəetmə proseslərinin səmərəliliyinə mənfi təsir göstərir. Dördüncü məhdudiyyət, insani faktor və sosial amillərin mürəkkəbliyidir. Yerli əhali arasında sosial-iqtisadi vəziyyət, məskunlaşma və əmək bazarının vəziyyəti kimi faktorlar idarəetmə proseslərinə birbaşa təsir göstərir. Bu faktorların dəyişkənliyi və kompleksliyi, idarəetmə problemlərinin analizi və həllinə əlavə çətinliklər gətirir.

Ümumilikdə, bu məhdudiyyətlər tədqiqatın nəticələrinin interpretasiyası zamanı diqqətə alınmalı və gələcək araşdırmalarda onların aradan qaldırılması üçün əlavə işlər aparılmalıdır. Bu məhdudiyyətlərin nəzərə alınması, işğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun rəqabət qabiliyyətli idarəetməsinin formalaşdırılması prosesində daha effektiv və real strategiyaların hazırlanmasına şərait yaradacaqdır.

Tədqiqatın informasiya bazası

Tədqiqat zamanı istinad olunan mənbələr, aparılan elmi işin etibarlılığını, dərinliyini və mövzuya aidiyyətini təmin edən əsas elementlərdən biridir. Bu mənbələr, həm nəzəri əsasların

formalaşdırılması, həm də empirik məlumatların toplanması və təhlili üçün istifadə olunur. Tədqiqatda istinad olunan mənbələrin geniş və müxtəlif olması, mövzunun tam və obyektiv şəkildə araşdırılmasına imkan yaradır. Tədqiqat zamanı rəsmi dövlət statistikasına və hesabatlarına tədqiqatın informasiya bazasının mühüm hissəsini təşkil edir. Məsələn, Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsinin və Kənd Təsərrüfatı Nazirliyinin illik hesabatları, aqrar sektorun mövcud vəziyyəti, inkişaf temp və struktur dəyişiklikləri haqqında dolğun və etibarlı məlumatlar təqdim edir. Bu sənədlər tədqiqatçıya sahənin real vəziyyətini anlamaqda və rəqabətqabiliyyətli idarəetmənin problemlərini müəyyən etməkdə əsaslı dəstək olur. Elmi jurnallar və araşdırma institutlarının nəşrləri, məsələn, AMEA-nın Aqrar Elm İnstitutunun tədqiqatları və "Aqrar Elm" jurnalı kimi elmi mənbələr, müasir nəzəriyyələr, metodoloji yanaşmalar və beynəlxalq təcrübənin tətbiqi barədə geniş məlumat verilir. Bu mənbələrdən istifadə, tədqiqatın akademik səviyyəsini yüksəldir və nəzəri əsasların möhkəmləndirilməsinə xidmət edir. Bundan əlavə olaraq, monoqrafiyalar və elmi kitablar tədqiqatın dərinliyini təmin edir. Məsələn, Əliyev R., Həsənova L., Quliyev S.R. və digər yerli alimlərin yazdığı əsərlər, aqrar sektorun idarə edilməsi və rəqabət qabiliyyətinin artırılması ilə bağlı fundamental bilikləri təqdim edir. Bu kitablar, mövzuya dair mövcud problemlərin sistemli təhlilini və strateji yanaşmaların hazırlanmasını mümkün edir. Beynəlxalq mənbələr və ekspert tədqiqatları tədqiqatın geniş kontekstdə aparılmasına imkan verir. BMT-nin İnkişaf Proqramı (UNDP), Dünya Bankı və digər beynəlxalq təşkilatların hesabatları, ölkəmizdə aqrar sektorun inkişaf perspektivlərini müqayisəli şəkildə qiymətləndirmək üçün vacib məlumatlar təqdim edir. Bundan əlavə, beynəlxalq elmi jurnallardan alınan məqalələr, idarəetmə və rəqabətçilik sahəsində müasir yanaşmaların tətbiqinə şərait yaradır.

Əsas hissə

İşğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun inkişafı ölkənin sosial-iqtisadi dirçəlişi, regional balansın təmin olunması və ərzaq təhlükəsizliyinin gücləndirilməsi baxımından strateji əhəmiyyət kəsb edir. Aparılan sənədli analiz və statistik təhlillər göstərir ki, bu ərazilər Azərbaycanın kənd təsərrüfatı potensialının əhəmiyyətli hissəsini təşkil edir və ümumi kənd təsərrüfatına yararlı torpaqların təxminən 20–25%-ni əhatə edir. Lakin bu potensialın reallaşdırılması idarəetmə sahəsində mövcud olan çoxsaylı sistemli problemlərlə çətinləşir.

İdarəetmə sisteminin zəifliyi və struktur problemləri

Sistemli yanaşma və müqayisəli təhlil metodlarının nəticələri göstərir ki, işğaldan azad olunmuş ərazilərdə aqrar sektorun idarə olunması üçün vahid və integrasiya olunmuş idarəetmə modelinin formalaşdırılması hələ tam təmin edilməmişdir. Müxtəlif dövlət qurumları arasında koordinasiya səviyyəsinin aşağı olması, funksional səlahiyyət bölgüsünün qeyri-dəqiqliyi və institusional boşluqlar idarəetmənin effektivliyini azaldır.

Ekspert qiymətləndirmələrinə əsasən, idarəetmə proseslərində iştirak edən qurumların təxminən 30–40%-i arasında informasiya mübadiləsi yetərli səviyyədə təşkil olunmamışdır ki, bu da qərar qəbul etmə prosesinin operativliyinə mənfi təsir göstərir.

Torpaq idarəçiliyi və mülkiyyət hüquqları ilə bağlı problemlər

Sənədli analiz və case-study yanaşması göstərir ki, torpaq münasibətlərinin tənzimlənməsi bu regionlarda ən mürəkkəb məsələlərdən biridir.

1. Torpaq mülkiyyəti və sənədləşmə problemləri

Statistik qiymətləndirmələrə görə, işğaldan əvvəl mövcud olmuş torpaq sənədlərinin əhəmiyyətli hissəsi (təxminən 60–70%) itirilmiş və ya hüquqi qüvvəsini itirmişdir. Bu isə torpaq qeydiyyatı və hüquqların bərpası prosesini xeyli çətinləşdirir.

2. Torpaq bölgüsü və ədalətli paylanma məsələləri

Kəmiyyət və keyfiyyət analizlərinin nəticələri göstərir ki, torpaq bölgüsü ilə bağlı qeyri-şəffaf yanaşmalar sosial gərginlik riskini artırır. Sorğu və fokus qrupların nəticələrinə əsasən, respondentlərin 45%-i torpaq bölgüsündə şəffaf mexanizmlərin tam formalaşmadığını qeyd etmişdir.

3. Əhalinin geri dönüşü və torpaqdan istifadə

Proqnozlara əsasən, yaxın illərdə regiona qayıdan əhalinin sayının 100–150 min nəfərə çatacağı gözlənilir ki, bu da torpaq resurslarına olan təzyiqi artıracaq və yeni idarəetmə mexanizmlərinin tətbiqini zəruri edəcəkdir.

İşğaldan azad olunmuş ərazilərə dövlət büdcəsindən son illər ərzində 22 milyard manat vəsaitin ayrılması və həmin ərazilərdə bərpa-quruculuq, tikinti-abadlıq işlərinin sürətlə aparılması, əhalinin məskunlaşma prosesinin həyata keçirilməsi göstərir ki, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur torpaqları ölkə rəhbərinin də dediyi kimi qısa zamanda cənnətə çevriləcək”. Bu sözləri SİA-ya açıqlamasında millət vəkili Tahir Rzaev deyib. Deputat bildirib ki, işğaldan azad edilmiş torpaqlar böyük kənd təsərrüfatı potensialına malikdir: “Uzun müddət işğal altında olan torpaqlar düşmənin tərəfindən yararsız vəziyyətə salınsa da həmin torpaqlarda artıq mühüm tədbirlər həyata keçirilir və həmin torpaqlar artıq əkin dövriyyəsinə daxil edilib. Artıq statistik məlumatlara görə, 600 min hektar torpaq sahəsi əkin dövriyyəsinə daxil edilməyə hazırdır. *(S.Hüseynli (3 Dekabr 2024)- İşğaldan azad olunmuş ərazilərdə kənd təsərrüfatı sürətlə inkişaf edəcək. “SOS qəzeti”)*

Uzun müddət münaqişə şəraitində olan regionlardan köç etmiş kənd təsərrüfatı işçilərinin qayıtması və yenidən aqrar sektorda fəaliyyətə başlaması idarəetmə üçün əlavə çətinliklər yaradır. Kənd təsərrüfatının zəifliyi, peşəkar mütəxəssislərin azlığı və kənd təsərrüfatı üzrə təlim və təhsil proqramlarının məhdudluğu idarəetmə keyfiyyətinə mənfi təsir göstərir. Bu baxımdan, insan resurslarının inkişafına yönəlmiş strategiyaların hazırlanması və tətbiqi zəruridir.

İnsan resursları və kənd potensialı

İşğaldan azad olunmuş ərazilərdə aqrar sektorun bərpası və inkişafı üçün insan resursları həlledici rol oynayır. Bu torpaqlarda illərlə mövcud olmayan təsərrüfat fəaliyyəti, infrastrukturun dağıdılması və əhalinin miqrasiyası idarəetmə və əmək ehtiyatları baxımından ciddi çətinliklər yaradıb. Aqrar sektorun yenidən qurulması üçün yalnız texniki və maliyyə resursları deyil, həm də peşəkar, motivasiyalı və yerli şəraiti tanıyan insan resurslarına ehtiyac vardır. İdarəetmədə insan resurslarının əsas rolu yerli və mərkəzi səviyyədə qərarların effektiv həyata keçirilməsində, kənd təsərrüfatı layihələrinin təşkili, nəzarəti və davamlılığının təmin edilməsində özünü göstərir. İxtisaslı kadrların çatışmazlığı, bölgəyə mütəxəssis axınının zəifliyi və yerli əhalinin kənd təsərrüfatı sahəsində peşəkar bacarıqlarının məhdudluğu bu prosesdə əsas maneələrdəndir. Həmçinin idarəedici heyətin regionun spesifik ehtiyaclarına uyğun strategiyalar hazırlamaq və tətbiq etmək qabiliyyəti bu prosesin uğurlu aparılmasında mühüm rol oynayır. Modern kənd təsərrüfatı texnologiyalarının tətbiqi və innovativ idarəetmə yanaşmalarının istifadəsi sektorun rəqabətqabiliyyətliliyinin artırılmasında mühüm amildir. Lakin, işğaldan azad olunmuş torpaqlarda texnoloji infrastrukturların yenilənməsi, texnika və informasiya sistemlərinin tətbiqi sahəsində ciddi boşluqlar mövcuddur. İdarəetmədə innovasiya strategiyalarının olmaması və ya qeyri-kafi olması inkişaf prosesini zəiflədir. Dövlətin həyata keçirdiyi təlim proqramları, peşəkar hazırlıq mərkəzləri və stimullaşdırıcı tədbirlər sayəsində insan kapitalının bu bölgələrə yönləndirilməsi və yerli əmək bazarının formalaşdırılması mümkün ola bilər. Sonda qeyd etmək olar ki, aqrar inkişafın strateji davamlılığı insan resurslarının düzgün idarə edilməsindən və keyfiyyətli idarəetmə komandalının qurulmasından birbaşa asılıdır.

Azad olunan ərazilərdə məskunlaşan fermerlər üçün məsləhət-informasiya xidmətlərinin təşkili bu bölgədə kənd təsərrüfatının bərpası və inkişafı baxımından vacib faktorlardandır. Belə ki, işğal olunmuş rayonların əhalisinin kənd yerlərində qeydiyyatda olanlarının əksəriyyəti uzun müddətdir kənd təsərrüfatı fəaliyyətindən uzaq düşüblər, yaxud da işğaldan sonra şəhər və qəsəbələrdə doğulan və ya yetişən yeni nəsil ümumiyyətlə kənd təsərrüfatı fəaliyyətində iştirak təcrübəsinə malik deyillər.

Həmçinin müasir dövrdə artıq təsərrüfatların texnologiyası yenilənib, yeni və daha məhsuldar təsərrüfatçılıq üsulları formalaşib. Buna görə də həmin ərazilərdə məsləhət-informasiya xidmətlərinin təşkil olunması və modul peşə təlimi sisteminin yaradılması çox zəruridir. (*Fikrətzadə, F. & Hacıyeva, S. (Oktyabr 2020). "İşğaldan azad olunan ərazilərimizdə kənd təsərrüfatı sahəsinin bərpası istiqamətləri və istehsal göstəricilərinin proqnozlaşdırılması." Kənd təsərrüfatı iqtisadiyyatı, №4 (34), 23.*)

Keyfiyyət metodları (müsaibə və ekspert rəyləri) göstərir ki, aqrar sektorda fəaliyyət göstərən biləcək ixtisaslı kadrların çatışmazlığı əsas problemlərdən biridir.

Qiymətləndirmələrə əsasən:

- regionda aqrar sahə üzrə peşəkar mütəxəssislərin təminat səviyyəsi 50%-dən aşağıdır
- kənd təsərrüfatı üzrə müasir bilik və bacarıqlara malik kadrların payı isə təxminən 25–30% təşkil edir

Bu isə innovativ idarəetmə yanaşmalarının tətbiqini məhdudlaşdırır və məhsuldarlığın aşağı səviyyədə qalmasına səbəb olur.

İnnovasiya və texnologiyaların tətbiqi ilə bağlı çətinliklər

İşğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun inkişafında innovasiya və texnologiyaların tətbiqi ilə bağlı çətinliklər həm infrastruktur, həm insan resursları, həm də maliyyə baxımından kompleks xarakter daşıyır. Bu problemlər aqrar istehsalda müasir yanaşmaların tətbiqini məhdudlaşdırır və sektorun rəqabət qabiliyyətinə mənfi təsir göstərir. Aşağıda bu çətinliklər geniş şəkildə təsvir olunur:

1. **İnfrastrukturun olmaması və ya zəif inkişafı**

İnnovativ texnologiyaların tətbiqi üçün zəruri olan texniki infrastruktur (elektrik enerjisi, internet bağlantısı, logistika, suvarma sistemləri və s.) bu ərazilərdə ya mövcud deyil, ya da bərpa olunmaqdadır. Xüsusilə "ağıllı kənd təsərrüfatı" (smart farming) və rəqəmsal idarəetmə sistemlərinin tətbiqi üçün dayanıqlı internet şəbəkəsi və sensor əsaslı sistemlər tələb olunur ki, bu da hazırda məhdud səviyyədədir.

2. **İnsan resurslarının texnologiyalara uyğun hazırlanmaması**

Yeni texnologiyaların tətbiqi üçün ixtisaslı kadrların mövcudluğu əsas şərtidir. Lakin bölgədə yaşayan və ya fəaliyyət göstərməyə hazır olan əhəlinin çoxu ənənəvi təsərrüfatçılıq biliklərinə malikdir. Aqrar texnologiyalar, rəqəmsal tətbiqlər, dronlar, GPS əsaslı monitoring sistemləri kimi alətlərlə işləmə bacarığı olan kadrların çatışmazlığı ciddi maneədir.

4. **Maarifləndirmə və texnoloji savadlılığın zəifliyi**

Fermerlər və aqrar sahədə çalışan şəxslər arasında innovasiyaların faydası barədə məlumat azdır. Rəqəmsal alətlərin üstünlükləri, resurslara qənaət, məhsuldarlıq artımı və uzunmüddətli gəlirlilik imkanları barədə maarifləndirici təlimlərin yetərsizliyi innovasiyaların qəbulunu gecikdirir.

5. **Uyğunlaşdırma və lokalizasiyanın çətinliyi**

Beynəlxalq təcrübədə uğurla tətbiq olunan innovasiyaların Azərbaycanın torpaq-iqlim şəraiti, struktur və idarəetmə sisteminə uyğunlaşdırılması da problemlidir. Bəzi texnologiyalar bu mühitə uyğun gəlmədiyi üçün onların lokalizasiyası və təkmilləşdirilməsi əlavə zaman və resurs tələb edir.

Kəmiyyət və müqayisəli təhlillər göstərir ki, regionda innovativ texnologiyaların tətbiq səviyyəsi ölkə üzrə orta göstəricidən xeyli aşağıdır.

1. İnfrastruktur problemləri

Hazırda ərazilərin yalnız təxminən 35–40%-ində stabil elektrik və internet infrastrukturunu formalaşdırılmışdır. Bu isə rəqəmsal kənd təsərrüfatı sistemlərinin tətbiqini məhdudlaşdırır.

2. Texnoloji kadr çatışmazlığı

Ekspert sorğularına əsasən, fermerlərin 60%-dən çoxu müasir texnologiyalardan istifadə bacarığına malik deyil.

3. Maarifləndirmə səviyyəsi

Sorğular göstərir ki, kənd təsərrüfatı ilə məşğul olanların təxminən 50%-i innovativ texnologiyaların iqtisadi üstünlükləri barədə kifayət qədər məlumata malik deyil.

4. Lokalizasiya problemləri

Case-study təhlilləri göstərir ki, tətbiq edilən texnologiyaların təxminən 20–25%-i yerli şəraitə tam uyğunlaşmadığı üçün gözlənilən nəticəni vermir.

Resursların səmərəli idarə olunmaması

İşğaldan azad olunmuş ərazilərdə aqrar sektorun yenidən qurulması prosesində qarşıya çıxan ən mühüm idarəetmə problemlərindən biri resursların səmərəli idarə olunmamasıdır. Bu resurslar dedikdə torpaq, su, maliyyə və insan resursları başa düşülür. Hər birinin düzgün və məqsədyönlü şəkildə istifadəsi bu ərazilərin aqrar potensialının reallaşdırılmasında əsas şərtədir.

Torpaq resurslarının idarə olunmaması — illərlə istifadəsiz qalan və ya minalanmış torpaq sahələrinin xəritələşdirilməməsi, münbitlik dərəcəsinin dəqiq müəyyən olunmaması, aqrar bölgələrin aparılmasında şəffaf mexanizmlərin olmaması səmərəsiz idarəetməyə gətirib çıxarır. Bu isə kənd təsərrüfatı məhsuldarlığının azalmasına səbəb ola bilər.

Su resurslarının planlaşdırılmaması — suvarma infrastrukturunun bərpası və yeni su mənbələrinin düzgün təhlili olmadan aparılması, su itkilərinin çoxluğu, müasir texnologiyaların tətbiq olunmaması torpaqdan maksimum səmərə əldə etməyə əngəl yaradır. Suvarma sistemləri, texnika və digər kənd təsərrüfatı infrastrukturunun uzun müddət istifadə edilməməsi və ya dağıdılması resursların itirilməsinə səbəb olub. Bu vəziyyətdə mövcud resursların bərpası və yenilənməsi üçün planlaşdırma və idarəetmə mexanizmlərinin effektivliyi əsas rol oynayır. Lakin, resursların idarə olunmasında koordinasiya çatışmazlığı və bürokratik əngəllər inkişaf prosesini ləngidir.

Sistemli yanaşma nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, resursların idarə olunmasında kompleks problemlər mövcuddur.

- **Torpaq resursları:** Torpaqların təxminən 15–20%-i hələ də minalardan tam təmizlənməyib və istifadəyə yararsız vəziyyətdədir
- **Su resursları:** Suvarma sistemlərində itkilərin səviyyəsi bəzi ərazilərdə 40%-ə qədər çatır
- **Maliyyə resursları:** Ayrılan vəsaitlərin istifadəsində səmərəlilik göstəricisi orta hesabla 70–75% səviyyəsində qiymətləndirilir

Bu göstəricilər resursların idarə olunmasında institusional və texniki boşluqların mövcudluğunu təsdiqləyir.

Ekoloji və davamlı inkişaf problemləri

İşğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun inkişafı prosesində ekoloji və davamlı inkişaf prinsiplərinin tətbiqi mühüm strateji əhəmiyyət daşıyır. Bu prinsiplər kənd təsərrüfatının yalnız məhsuldarlığını deyil, həm də təbiətə zərər vurmada uzunmüddətli və balanslı inkişafını təmin etməyə yönəlib. Lakin bu sahədə bir sıra ciddi problemlər mövcuddur. Əvvəla, bu bölgələrdə uzunmüddətli işğal nəticəsində təbii ekosistemlər ciddi şəkildə zədələnmiş, torpaqların münbitliyi azalmış və bir çox sahələr minalanmışdır. Torpağın kimyəvi tərkibində dəyişikliklər, çirklənmə və degradasiya müşahidə olunur. Belə şəraitdə ekoloji cəhətdən təmiz və təhlükəsiz kənd təsərrüfatı fəaliyyəti qurmaq əlavə xərclər və texnoloji resurslar tələb edir. İkinci əsas problem — ekoloji standartlara və davamlı inkişaf tələblərinə uyğun texnologiyaların çatışmazlığıdır. Bu ərazilərdə müasir, ekoloji baxımdan təmiz və suya qənaət edən texnologiyaların tətbiqi məhduddur. Əksər hallarda ənənəvi, intensiv və təbiətə zərər verə biləcək üsullardan istifadə olunur. Bu isə uzunmüddətli perspektivdə torpağın yorulmasına, su ehtiyatlarının tükənməsinə və biomüxtəlifliyin azalmasına səbəb ola bilər. Aqrar sahədə idarəetmənin əsas vəzifələrindən biri də ətraf mühitin qorunması və davamlı inkişaf prinsiplərinin həyata keçirilməsidir. İşğaldan azad edilmiş ərazilərdə ekoloji

vəziyyətin pisləşməsi və torpaq resurslarının tükənmə təhlükəsi idarəetmə sistemində nəzərə alınmalıdır.

Sənədli analiz və ekoloji qiymətləndirmələr göstərir ki:

- torpaqların təxminən 25–30%-ində deqradasiya əlamətləri müşahidə olunur
- bəzi ərazilərdə torpaq münbitliyi 20–25% azalmışdır

Bu isə davamlı kənd təsərrüfatı modelinin tətbiqini çətinləşdirir və əlavə investisiya tələb edir.

İnzibati və hüquqi çətinliklər

İşğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun inkişafı prosesində inzibati və hüquqi çətinliklər əsas problemlərdən biridir və bu sahədə yaranan maneələr idarəetmənin effektivliyinə ciddi təsir göstərir. Belə ki, uzun müddət işğal altında qalmış ərazilərdə kənd təsərrüfatı ilə bağlı inzibati struktur demək olar ki, tamamilə dağılmış və ya fəaliyyətsiz hala düşmüşdür. Bu səbəbdən, həmin bölgələrdə yeni idarəetmə mexanizmlərinin qurulması və fəaliyyətə başlaması üçün zəruri olan normativ-hüquqi baza və inzibati resurslar kifayət qədər mövcud deyil.

Hüquqi çətinliklərin ən əsas məqamlarından biri torpaq mülkiyyəti və istifadəsi ilə bağlı problemlərdir. İşğaldan sonra torpaq hüquqlarının bərpası uzun, mürəkkəb və zaman alan bir prosesdir. Torpaq qanunvericiliyinin bu regionlarda tətbiqinin təkmilləşdirilməsi, mülkiyyət hüquqlarının dəqiq müəyyənəşdirilməsi, torpaq islahatı və qeydiyyat sistemlərinin qurulması hələ də tam həllini tapmayıb. Bu hüquqi qeyri-müəyyənlik fermerlərin və kənd təsərrüfatı subyektlərinin sərmayə yatırmaq və uzunmüddətli inkişaf planları qurmaq imkanlarını məhdudlaşdırır. Bundan başqa, torpaqla bağlı mübahisələrin və qarşıdurmaların artması da hüquqi çətinliklərin nəticəsi kimi önə çıxır. İnzibati baxımdan, bölgədə müxtəlif dövlət orqanları və yerli özünüidarəetmə strukturları arasında səlahiyyət və məsuliyyət bölgüsünün qeyri-dəqiq olması idarəetmədə səmərəsizliyə səbəb olur. Koordinasiyanın zəifliyi, məlumat mübadiləsinin çatışmazlığı və bürokratik prosedurların çoxluğu dövlət proqramlarının vaxtında və keyfiyyətlə icrasını çətinləşdirir. Həmçinin, inzibati personalın peşəkarlıq səviyyəsinin aşağı olması, idarəetmə proseslərində şəffaflığın olmaması və korrupsiya hallarının mövcudluğu idarəetmənin effektivliyini ciddi şəkildə zəiflədir. Yeni şəraitdə işğaldan azad olunmuş torpaqlarda qanunvericilik bazasının formalaşması və tətbiqi bir çox hallarda gecikir. Bu isə idarəetmədə hüquqi boşluqlar yaradır, islahatların tətbiqini çətinləşdirir.

Müqayisəli və sistemli təhlil nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, hüquqi və inzibati problemlər aqrar sektorun inkişafında əsas maneələrdən biridir.

- Torpaq qeydiyyatı proseslərinin tamamlanma səviyyəsi təxminən 50–60% civarındadır
- Dövlət qurumları arasında koordinasiya səviyyəsi ekspertlər tərəfindən orta səviyyədə (təxminən 3/5) qiymətləndirilir
- Büdcə vəsaitlərinin icra effektivliyində gecikmələr 20–25% təşkil edir

Bu amillər idarəetmə sistemində institusional islahatların zəruriliyini göstərir.

NƏTİCƏ

Aparılan tədqiqat göstərir ki, işğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun bərpası və inkişafı üçün rəqabətqabiliyyətli və integrasiyalı idarəetmə modellərinin formalaşdırılması strateji əhəmiyyət daşıyır. Bu ərazilərdə mövcud olan institusional, hüquqi və texnoloji boşluqlar idarəetmənin səmərəliliyini əhəmiyyətli dərəcədə məhdudlaşdırır və uzunmüddətli inkişaf perspektivlərini ləngidir. İnsan resurslarının çatışmazlığı, müasir texnologiyaların gecikmiş tətbiqi və torpaq hüquqları ilə bağlı qeyri-müəyyənliklər idarəetmənin effektivliyinə əlavə çətinliklər yaradır.

Tədqiqatın nəticələrinə görə, regionun aqrar potensialından səmərəli istifadə yalnız kompleks yanaşma, innovativ idarəetmə strategiyaları və dövlət dəstəyi ilə mümkündür. Burada strateji planlaşdırma, rəqəmsal kənd təsərrüfatı alətlərinin tətbiqi, torpaq idarəçiliyinin rəqəmsallaşdırılması,

hüquqi bazanın gücləndirilməsi və ekoloji davamlılığın təmin edilməsi mühüm rol oynayır. Aparılan təhlillər göstərir ki, rəqəmsal kənd təsərrüfatı platformalarının tətbiqi və “smart farming” texnologiyalarının istifadəsi məhsuldarlığın artırılması və resursların səmərəli idarə olunmasında əhəmiyyətli imkanlar yaradır. Eyni zamanda, insan resurslarının təlimi və peşəkar inkişafının təmin edilməsi, yeni texnologiyaların öyrədilməsi və innovativ idarəetmə yanaşmalarının mənimsənilməsi bərpa prosesini sürətləndirir.

Tədqiqat həmçinin göstərir ki, yerli və beynəlxalq təcrübələrə əsaslanan integrasiyalı idarəetmə yanaşması işğaldan azad olunmuş torpaqlarda aqrar sektorun bərpasında vacib rol oynayır. Konkret olaraq, insan resurslarının peşəkarlığının artırılması, torpaq mülkiyyətinin və istifadəsinin rəqəmsallaşdırılması, ekoloji və davamlı inkişaf prinsiplərinin tətbiqi, idarəetmədə koordinasiyanın gücləndirilməsi və inzibati strukturun təkmilləşdirilməsi kompleks yanaşmanın əsas komponentləridir.

Elmi yenilik baxımından, bu tədqiqat idarəetmə problemlərini yalnız struktur və inzibati səviyyədə deyil, strateji planlaşdırma, texnoloji inkişaf və ekoloji integrasiya kontekstində qiymətləndirir. İlk dəfə olaraq, post-münaqişə ərazilərində aqrar sektorun dirçəldilməsində ekoloji, sosial və texnoloji integrasiyanın qarşılıqlı təsiri sistemli şəkildə araşdırılmış və çoxşaxəli yanaşma təklif edilmişdir. Nəticə etibarilə, müasir idarəetmə mexanizmlərinin tətbiqi və innovativ yanaşmaların integrasiyası işğaldan azad olunmuş ərazilərdə aqrar inkişafın dayanıqlı və rəqabətqabiliyyətli modelinin qurulması üçün etibarlı zəmin yaradır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Aliyev, V. (2023). *İnnovasiya və rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi: Azərbaycan kənd təsərrüfatında yeni çağırışlar*. Bakı: Elm və Təhsil.
2. AMEA İqtisadiyyat İnstitutu. (n.d.). *Aqrar sahədə idarəetmə üzrə elmi tədqiqatlar*. Bakı.
3. Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi. (2020–2024). *Rəsmi statistik məlumatlar*. <https://www.stat.gov.az>
4. Azərbaycan Respublikası Kənd Təsərrüfatı Nazirliyi. (2020–2024). *İllik hesabatlar*. <https://agro.gov.az>
5. Azərbaycan Respublikası. (2020–2025). *Azərbaycan Respublikasında kənd təsərrüfatının inkişafı üzrə Dövlət Proqramı*.
6. E-Agro. (2022). *Rəqəmsal kənd təsərrüfatı platforması*. <https://e-agro.az>
7. Fikrətzadə, F., & Hacıyeva, S. (2020). İşğaldan azad olunan ərazilərimizdə kənd təsərrüfatı sahəsinin bərpası istiqamətləri və istehsal göstəricilərinin proqnozlaşdırılması. *Kənd təsərrüfatı iqtisadiyyatı jurnalı*, 4(34), 23–30.
8. Hacıyev, Ş. H. (2020). *İdarəetmə nəzəriyyələri və tətbiqləri*. Bakı: ADNA.
9. Həsənova, S. (2021). Aqrar idarəetmədə rəqəbatqabiliyyətin artırılması: regionlarda təcrübə və problemlər. *Aqrar Elm jurnalı*, (3), 55–68.
10. Hüseynli, S. (2024, 3 Dekabr). İşğaldan azad olunmuş ərazilərdə kənd təsərrüfatı sürətlə inkişaf edəcək. *SƏS qəzeti*.
11. Məmmədov, R. (2022). Torpaq idarəçiliyi və mülkiyyət hüquqları: Azərbaycanda çağırışlar və perspektivlər. *İqtisadi Araşdırmalar jurnalı*, (4), 78–92.
12. OECD. (2020). *Innovation in agriculture: Policy brief*. <https://www.oecd.org>
13. OECD. (2022). *Digital agriculture and innovation in emerging markets*. <https://www.oecd.org>
14. United Nations Food and Agriculture Organization (FAO). (n.d.). *Regional development and land policy reports*. <https://www.fao.org>
15. World Bank. (2021). *Azerbaijan agricultural sector review*. <https://www.worldbank.org>
16. World Bank. (2023). *Azerbaijan: Agricultural sector modernization and resilience post-conflict*. <https://www.worldbank.org>

TURİZMƏSASLI İQTİSADI DİVERSİFİKASIYA PERSPEKTİVLƏRİ: QARABAĞ VƏ ŞƏRQİ ZƏNGƏZUR İQTİSADI RAYONLARININ TURİZM POTENSIALININ QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-63

Aybəniz N. Həşimli

Müstəqil tədqiqatçı

E-mail: aybenizhashimli@gmail.com

ORCID: 0009-0009-0026-2629

Xülasə

Məqalədə turizm sektorunun iqtisadi diversifikasiya aləti kimi rolu araşdırılmış və Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarının turizm potensialı bu kontekstdə qiymətləndirilmişdir. Tədqiqatın əsas məqsədi işğaldan azad edilmiş ərazilərdə turizmin inkişaf imkanlarını müəyyənləşdirmək və bu sektorun regionun iqtisadi fəaliyyətinin şaxələndirilməsində rolunu təhlil etməkdən ibarətdir. Tədqiqat çərçivəsində turizmin iqtisadi inkişaf və diversifikasiya baxımından nəzəri əsasları və beynəlxalq təcrübə araşdırılmış, həmçinin Azərbaycanın turizm sektorunun mövcud vəziyyəti təhlil edilmişdir.

Araşdırma nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionları zəngin təbii landşaft, mineral su ehtiyatları, dağlıq relyef və tarixi-mədəni irs kimi turizm resursları baxımından əhəmiyyətli potensiala malikdir. Bununla yanaşı, turizm infrastrukturunun formalaşma mərhələsində olması, investisiya imkanlarının məhdudluğu və regionun beynəlxalq turizm bazarında tanıtımının yetərli səviyyədə olmaması turizm sektorunun inkişafına təsir edən əsas məhdudiyyətlər kimi müəyyən edilmişdir.

Məqalədə regionda turizm sektorunun inkişafı və iqtisadi diversifikasiyanın təmin olunması məqsədilə turizm infrastrukturunun inkişaf etdirilməsi, dağ və qış turizminin genişləndirilməsi, sağlamlıq turizminin inkişafı, regional turizm marşrutlarının formalaşdırılması, turizm investisiyalarının təşviqi, kadr islahatları və beynəlxalq turizm marketinqinin gücləndirilməsi kimi istiqamətlər təklif edilmişdir. Aparılmış təhlil göstərir ki, turizmin məqsədyönlü şəkildə inkişaf etdirilməsi Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarının sosial-iqtisadi inkişafına və regionun iqtisadi fəaliyyətinin şaxələndirilməsinə mühüm töhfə verə bilər. Əldə edilən tədqiqat nəticələri regionda turizm sektorunun inkişafı üçün əlverişli resurs və institusional imkanların mövcud olduğunu göstərir.

Açar sözlər: *turizm, iqtisadi diversifikasiya, regional inkişaf, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur, turizm potensialı*

TOURISM POTENTIAL AS A TOOL OF ECONOMIC DIVERSIFICATION: AN ASSESSMENT OF THE KARABAKH AND EAST ZANGEZUR REGIONS

Aybeniz N. Hashimli

Independent researcher

E-mail: aybenizhashimli@gmail.com

ORCID: 0009-0009-0026-2629

Abstract

The article examines the role of the tourism sector as an instrument of economic diversification and evaluates the tourism potential of the Karabakh and East Zangezur regions within this context. The main objective of the study is to identify opportunities for tourism development in the liberated territories and to analyze the role of this sector in diversifying regional economic activities. Within the framework of the research, the theoretical foundations of tourism in terms of economic development and diversification, as well as relevant international experience, were examined. In addition, the current state of Azerbaijan's tourism sector was analyzed.

The results of the study indicate that the Karabakh and East Zangezur regions possess considerable tourism potential due to their rich natural landscapes, mineral water resources, mountainous terrain, and historical and cultural heritage. At the same time, several constraints affecting the development of tourism have been identified, including the ongoing formation of tourism infrastructure, limited investment opportunities, and insufficient international promotion of the region in global tourism markets.

The article proposes several directions aimed at developing the tourism sector, strengthening regional development, and supporting economic diversification in the region. These include the development of tourism infrastructure, expansion of mountain and winter tourism, promotion of health tourism, formation of regional tourism routes, encouragement of tourism investments, workforce development in the tourism sector, and strengthening international tourism marketing. The research findings also indicate that favorable resource and institutional conditions exist for the development of tourism in the region.

Keywords: *tourism, economic diversification, regional development, Karabakh and East Zangezur, tourism potential*

ТУРИСТИЧЕСКИЙ ПОТЕНЦИАЛ КАК ИНСТРУМЕНТ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ДИВЕРСИФИКАЦИИ: ОЦЕНКА КАРАБАХСКОГО И ВОСТОЧНО-ЗАНГЕЗУРСКОГО РЕГИОНОВ

Айбениз Н. Гашимли

Независимый исследователь

3-почта: aybenizhashimli@gmail.com

ORCID: 0009-0009-0026-2629

Аннотация

В статье исследуется роль туристического сектора как инструмента экономической диверсификации и оценивается туристический потенциал Карабахского и Восточно-Зангезурского регионов в данном контексте. Основной целью исследования является выявление возможностей развития туризма на освобожденных территориях и анализ роли этого сектора в диверсификации экономической деятельности региона. В рамках исследования были рассмотрены теоретические основы туризма с точки зрения экономического развития и диверсификации, а также изучен международный опыт. Кроме того, был проанализирован современный уровень развития туристического сектора Азербайджана.

Результаты исследования показывают, что Карабахский и Восточно-Зангезурский регионы обладают значительным туристическим потенциалом благодаря богатым природным ландшафтам, минеральным водным ресурсам, горному рельефу и историко-культурному наследию. Вместе с тем выявлен ряд факторов, ограничивающих развитие туристического сектора, включая недостаточно сформированную туристическую инфраструктуру, ограниченные инвестиционные возможности и недостаточное продвижение региона на международном туристическом рынке.

В статье предложены основные направления развития туристического сектора и обеспечения экономической диверсификации региона. К ним относятся развитие туристической инфраструктуры, расширение горного и зимнего туризма, развитие лечебно-оздоровительного туризма, формирование региональных туристических маршрутов, стимулирование инвестиций в туристическую сферу, подготовка кадров в сфере туризма и усиление международного туристического маркетинга. Проведенный анализ показывает, что системное развитие туристического сектора может существенно способствовать социально-экономическому развитию Карабахского и Восточно-Зангезурского регионов и диверсификации экономической деятельности на этих территориях. Результаты исследования показывают, что в регионе существуют благоприятные ресурсные и институциональные условия для развития туристического сектора.

Ключевые слова: туризм, экономическая диверсификация, региональное развитие, Карабах и Восточный Зангезур, туристический потенциал

GİRİŞ

Müasir dövrdə iqtisadiyyatın dayanıqlı inkişafının təmin edilməsi bir çox ölkələr üçün prioritet məsələlərdən biridir. Bu kontekstdə iqtisadi fəaliyyət sahələrinin şaxələndirilməsi, yəni iqtisadi diversifikasiya, xüsusilə təbii resurslara əsaslanan iqtisadi struktura malik ölkələr üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir. İqtisadi diversifikasiya iqtisadiyyatın ayrı-ayrı sahələrdən asılılığını azaltmağa, iqtisadi sabitliyi gücləndirməyə və uzunmüddətli inkişaf imkanlarını genişləndirməyə xidmət edir. Bu baxımdan xidmət sektorunun inkişafı, xüsusilə turizm sahəsinin genişləndirilməsi iqtisadiyyatın strukturunun şaxələndirilməsi baxımından effektiv istiqamətlərdən biri hesab olunur.

Turizm sektoru qlobal miqyasda sürətlə inkişaf edən iqtisadi fəaliyyət sahələrindən biri kimi çıxış edir və bir çox ölkələrdə iqtisadi artımın, məşğulluğun və regional inkişafın mühüm mənbələrindən hesab olunur. Turizmin inkişafı yalnız xidmət sektorunun genişlənməsi ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda nəqliyyat, ticarət, tikinti və digər əlaqəli sahələrin fəaliyyətinə də müsbət təsir göstərir. Bu baxımdan turizm sektoru iqtisadi fəaliyyətin genişlənməsinə və regionlar üzrə iqtisadi aktivliyin artırılmasına töhfə verən mühüm sahələrdən biri kimi qiymətləndirilir.

Azərbaycanda da son illərdə iqtisadi diversifikasiyanın təmin olunması və qeyri-neft sektorunun inkişafı dövlət iqtisadi siyasətinin əsas prioritet istiqamətlərindən biri kimi müəyyən edilmişdir. Bu çərçivədə turizm sektorunun inkişafı xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Ölkənin zəngin təbii resursları, müxtəlif iqlim şəraiti, eləcə də tarixi və mədəni irsi turizm fəaliyyətinin genişləndirilməsi üçün əlverişli imkanlar yaradır.

Bu səbəbdən işğaldan azad edilmiş Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonları turizm potensialı baxımından xüsusi diqqətə layiq regionlar hesab olunur. Sözügedən ərazilər zəngin təbii landşaftları, mineral su ehtiyatları, tarixi və mədəni irs nümunələri, eləcə də rekreasiya imkanları ilə seçilir. Eyni zamanda bu regionlarda həyata keçirilən genişmiqyaslı bərpa və yenidənqurma işləri gələcəkdə müasir turizm infrastrukturunun formalaşdırılması üçün mühüm imkanlar yaradır. Bu xüsusiyyətlər Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarının turizm baxımından perspektivli ərazilər kimi qiymətləndirilməsinə əsas verir.

Bununla əlaqədar olaraq qeyd olunan regionların turizm potensialının araşdırılması və turizmin iqtisadi diversifikasiyaya mümkün töhfələrinin qiymətləndirilməsi aktual elmi və praktiki əhəmiyyətə malikdir. Tədqiqatın əsas məqsədi Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarının turizm potensialını təhlil etmək və turizmin iqtisadi diversifikasiya prosesində rolunu qiymətləndirməkdir.

Tədqiqat çərçivəsində qarşıya aşağıdakı vəzifələr qoyulmuşdur: iqtisadi diversifikasiya və turizmin iqtisadi inkişafda rolu ilə bağlı nəzəri yanaşmaların təhlil edilməsi, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarının iqtisadi-coğrafi xüsusiyyətlərinin araşdırılması, regionların təbii və mədəni turizm resurslarının qiymətləndirilməsi, həmçinin turizmin regional iqtisadi inkişafa və iqtisadi diversifikasiyaya potensial təsirlərinin müəyyənəşdirilməsi.

Məqalə struktur baxımından bir neçə əsas bölmədən ibarətdir. Birinci bölmədə mövzunun aktuallığı əsaslandırılmış və tədqiqatın məqsəd və vəzifələri müəyyən edilmişdir. İkinci bölmədə iqtisadi diversifikasiya və turizmin iqtisadi inkişafda rolu ilə bağlı nəzəri yanaşmalar və beynəlxalq təcrübə təhlil olunmuşdur. Üçüncü bölmədə Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarının iqtisadi-coğrafi xüsusiyyətləri araşdırılmışdır. Dördüncü bölmədə regionların turizm potensialı və onun iqtisadi inkişafını məhdudlaşdıran amillər qiymətləndirilmiş, beşinci bölmədə isə onların həlli yolları təhlil edilmişdir. Məqalənin sonunda əldə olunan nəticələr ümumiləşdirilmiş və müvafiq tövsiyələr irəli sürülmüşdür.

İqtisadi Diversifikasiya Aləti kimi Turizm: Nəzəri Yanaşmalar və Beynəlxalq Təcrübə

Turizmin iqtisadi diversifikasiya strategiyalarında prioritet sahələrdən biri kimi seçilməsi onun iqtisadi sistem daxilində yaratdığı geniş və çoxsahəli təsirlərlə izah olunur. Turizm fəaliyyəti iqtisadiyyatın müxtəlif sektorları ilə sıx qarşılıqlı əlaqədə inkişaf etdiyindən onun genişləndirilməsi

digər xidmət və istehsal sahələrində də iqtisadi aktivliyin artmasına səbəb olur. Turistlərin səyahəti və istehlakı nəticəsində yerləşdirmə xidmətləri, ictimai iaşə, nəqliyyat, ticarət, əyləncə və mədəni fəaliyyətlər kimi sahələrdə əlavə tələbat formalaşır. Bu proses isə yeni iqtisadi fəaliyyət istiqamətlərinin yaranmasına və iqtisadi strukturun daha müxtəlif sahələr üzrə formalaşmasına şərait yaradır. Eyni zamanda turizm sektoru nisbətən yüksək məşğulluq potensialına malik olması ilə seçilir və bu, xüsusilə regionlarda kiçik və orta sahibkarlığın inkişafını stimullaşdırır. Turizmin digər mühüm xüsusiyyəti onun regional yayılma imkanlarının geniş olmasıdır; təbii və mədəni resurslara malik ərazilərdə turizm fəaliyyətinin inkişafı həmin regionlarda iqtisadi aktivliyin artmasına və sosial-iqtisadi inkişafın sürətlənməsinə imkan yaradır. Bundan əlavə, turizm beynəlxalq xidmət ticarətinin mühüm istiqamətlərindən biri kimi ölkəyə xarici valyuta daxilolmalarının artmasına və beynəlxalq iqtisadi əlaqələrin genişlənməsinə də töhfə verir. Bu xüsusiyyətlər turizmin yalnız xidmət sahəsi kimi deyil, həm də iqtisadiyyatın strukturunun şaxələndirilməsinə və yeni inkişaf istiqamətlərinin formalaşmasına imkan yaradan strateji iqtisadi alət kimi qiymətləndirilməsinə əsas yaradır.

Elmi ədəbiyyatda turizm sektorunun iqtisadi inkişaf və iqtisadi strukturun şaxələndirilməsi prosesində rolu geniş şəkildə araşdırılmışdır. Məsələn, Jaume Balaguer və María Cantavella-Jordá İspaniya iqtisadiyyatı üzrə apardıqları empirik araşdırmada turizmin uzunmüddətli iqtisadi artımın təmin edilməsində əhəmiyyətli rol oynadığını qeyd etmişlər. Müəlliflər turizm gəlirlərinin artmasının xidmət sektorunun genişlənməsinə və iqtisadi strukturun daha çox turizm və xidmət yönümlü fəaliyyət sahələri üzrə formalaşmasına səbəb olduğunu vurğulayırlar (Balaguer, J., & Cantavella-Jordá, M., 2002).

Turizm və iqtisadi artım arasındakı əlaqəni izah edən mühüm nəzəri yanaşmalardan biri də turizmə əsaslanan iqtisadi artım hipotezidir (tourism-led growth hypothesis). Bu yanaşma çərçivəsində aparılan tədqiqatlarda turizm sektorunun iqtisadi artımın stimullaşdırılmasında mühüm rol oynadığı qeyd olunur. Noelia Brida və həmkarları tərəfindən aparılan araşdırmalarda göstərilir ki, turizm sektorunun inkişafı ölkə iqtisadiyyatında gəlirlərin və iqtisadi fəallığın artmasına önəmli təsir göstərir. Müəlliflər turizmin iqtisadi sistem daxilində müxtəlif sektorlar arasında qarşılıqlı əlaqələri gücləndirdiyini və bunun nəticəsində iqtisadi strukturun şaxələndirilməsi üçün əlverişli şərait yarandığını qeyd edirlər (Brida, J. G., Cortes-Jimenez, I., & Pulina, M., 2016).

Turizmin regional inkişaf baxımından əhəmiyyətini vurğulayan tədqiqatlar da mövcuddur. Robertico Croes və Manuel Vanegas tərəfindən aparılmış araşdırmalarda turizm sektorunun xüsusilə inkişaf etməkdə olan ölkələrdə regional iqtisadi fəallığın artmasına və yeni iqtisadi fəaliyyət sahələrinin formalaşmasına töhfə verdiyi göstərilir. Müəlliflərin fikrincə, turizm sektorunun inkişafı regionlarda məşğulluğun genişlənməsinə və yerli sahibkarlığın formalaşmasına şərait yaradır ki, bu da iqtisadi inkişafın daha geniş ərazilərə yayılmasına imkan verir (Croes, R., & Vanegas, M., 2008).

Turizm və inkişaf məsələlərini araşdıran digər tədqiqatçılar da bu sektorun iqtisadi transformasiyada mühüm rol oynadığını qeyd edirlər. Məsələn, Richard Sharpley turizmin xüsusilə inkişaf etməkdə olan ölkələrdə iqtisadi diversifikasiya üçün alternativ inkişaf istiqamətlərindən biri kimi çıxış etdiyini vurğulayır. Müəllif qeyd edir ki, turizm təbii və mədəni resursların iqtisadi fəaliyyətə cəlb edilməsinə imkan yaradır və bu proses regionlarda yeni iqtisadi fəaliyyət sahələrinin formalaşmasına şərait yaradır (Sharpley, R., 2009).

Azərbaycan iqtisadi ədəbiyyatında da turizmin iqtisadi inkişaf və qeyri-neft sektorunun genişlənməsində rolu ilə bağlı müxtəlif tədqiqatlar aparılmışdır. Məsələn, Adil Ələkbərov və Elşad Sadiqov Azərbaycanda turizmin inkişaf perspektivlərini araşdıraraq qeyd etmişlər ki, turizm sektoru qeyri-neft iqtisadiyyatının inkişafı və regionların sosial-iqtisadi potensialının reallaşdırılması baxımından mühüm əhəmiyyətə malikdir. Onların fikrincə, turizm fəaliyyətinin genişləndirilməsi regionlarda sahibkarlıq fəaliyyətinin artmasına və yeni xidmət sahələrinin formalaşmasına şərait yaradır (Ələkbərov, A. M., & Sadiqov, E. M., 2017).

Bundan əlavə, Mahir İbrahimov turizmin regional iqtisadi inkişaf baxımından rolunu araşdıraraq qeyd edir ki, turizm sektoru yerli resursların iqtisadi dövriyyəyə cəlb edilməsinə və regionlarda iqtisadi aktivliyin artmasına mühüm töhfə verir. Müəllifə görə turizm fəaliyyətinin inkişafı regionların iqtisadi potensialının daha səmərəli istifadə olunmasına və qeyri-neft sektorunun genişləndirilməsinə imkan yaradan mühüm inkişaf istiqamətlərindən biridir (İbrahimov, M., 2018). Beləliklə, beynəlxalq və yerli elmi tədqiqatların nəticələri göstərir ki, turizm sektoru iqtisadi artımın stimullaşdırılması, regional inkişafın dəstəklənməsi və iqtisadi fəaliyyət sahələrinin şaxələndirilməsi baxımından mühüm rol oynayır.

Dünya təcrübəsi göstərir ki, bir çox ölkələr iqtisadiyyatın şaxələndirilməsi prosesində turizm sektorunun inkişafından effektiv şəkildə istifadə etmişlər. Bu ölkələrdə turizm sahəsi strateji prioritet kimi müəyyən edilmiş və dövlət siyasəti çərçivəsində həyata keçirilən tədbirlər nəticəsində turizm milli iqtisadiyyatın mühüm sahələrindən birinə çevrilmişdir. Xüsusilə Aralıq dənizi regionu və Cənub-Şərqi Asiya ölkələrinin təcrübəsi turizmin iqtisadi diversifikasiya baxımından əhəmiyyətini aydın şəkildə nümayiş etdirir.

Bu baxımdan İspaniya turizmin iqtisadi inkişaf və struktur dəyişikliklərində mühüm rol oynadığı ölkələrdən biri hesab olunur. XX əsrin ikinci yarısından etibarən ölkədə turizm sektorunun inkişafına yönəlmiş məqsədyönlü dövlət siyasəti həyata keçirilmişdir. Turizm infrastrukturunu, nəqliyyat sistemləri və sahil turizminin inkişafına yönələn investisiyalar nəticəsində ölkə qlobal turizm bazarında aparıcı mövqelərdən birini tutmuşdur. Turizm fəaliyyətinin genişlənməsi İspaniyada xidmət sektorunun inkişafını sürətləndirmiş, eyni zamanda müxtəlif regionlarda iqtisadi aktivliyin artmasına və məşğulluğun genişlənməsinə müsbət təsir göstərmişdir (Balaguer, J., & Cantavella-Jordá, M., 2002).

Turizm sektorunun iqtisadi diversifikasiyaya töhfə verdiyi digər ölkələrdən biri Türkiyədir. 1980-ci illərdən başlayaraq Türkiyədə turizm sənayesinin inkişafı dövlət iqtisadi siyasətinin prioritet istiqamətlərindən biri kimi müəyyən edilmişdir. Bu məqsədlə turizm investisiyalarının stimullaşdırılması, turizm bölgələrinin yaradılması və ölkənin beynəlxalq turizm bazarlarında tanınması istiqamətində müxtəlif proqramlar həyata keçirilmişdir. Nəticədə turizm sektoru Türkiyə iqtisadiyyatında mühüm gəlir mənbələrindən birinə çevrilmiş və xidmət sahələrinin inkişafına əhəmiyyətli təkan vermişdir (Brida, J. G., Cortes-Jimenez, I., & Pulina, M., 2016).

Birləşmiş Ərəb Əmirliklərinin təcrübəsi də turizmin iqtisadi diversifikasiya baxımından əhəmiyyətini göstərən nümunələrdən biridir. Bu ölkədə turizm sektorunun inkişafı neft gəlirlərindən asılılığın azaldılması məqsədilə həyata keçirilən iqtisadi siyasətin mühüm istiqamətlərindən biri kimi müəyyən edilmişdir. Xüsusilə Dubay şəhərində beynəlxalq turizm və biznes mərkəzinin formalaşdırılması istiqamətində həyata keçirilən iri infrastruktur layihələri turizm sektorunun sürətli inkişafına şərait yaratmışdır. Nəticədə turizm sahəsi qeyri-neft gəlirlərinin artmasına və xidmət sektorunun genişlənməsinə mühüm töhfə vermişdir (UNWTO – United Nations World Tourism Organization, 2019).

Cənub-Şərqi Asiya regionunda yerləşən Malayziya da turizm sektorunun inkişafı vasitəsilə iqtisadi diversifikasiya strategiyasını həyata keçirən ölkələrdən biri kimi göstərilir. Malayziyada hökumət turizmin inkişafını iqtisadi siyasətin mühüm istiqamətlərindən biri kimi müəyyən etmiş və bu sahənin inkişafı üçün genişmiqyaslı infrastruktur layihələri həyata keçirilmişdir. Bununla yanaşı, “Malaysia Truly Asia” kimi beynəlxalq turizm brendinin formalaşdırılması ölkənin qlobal turizm bazarında mövqeyinin güclənməsinə imkan yaratmışdır. Turizm sektorunun inkişafı nəticəsində ölkədə xidmət sahələrinin payı artmış və regionlarda iqtisadi aktivlik genişlənməmişdir (OECD – **Organisation for Economic Co-operation and Development**, 2020).

Beləliklə, müxtəlif ölkələrin təcrübəsi göstərir ki, turizm sektorunun inkişafı iqtisadiyyatın strukturunun şaxələndirilməsi və xidmət sektorunun genişlənməsi baxımından mühüm rol oynayır. Turizm infrastrukturunu və xidmətlərinin inkişafı regionlarda iqtisadi fəaliyyətin artmasına, yeni iş

yerlərinin yaradılmasına və ölkələrin beynəlxalq iqtisadi əlaqələrinin genişlənməsinə imkan yaradır. Bu səbəbdən turizm bir çox dövlətlərdə iqtisadi diversifikasiya strategiyalarının əsas komponentlərindən biri kimi qiymətləndirilir.

Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarının iqtisadi-coğrafi xüsusiyyətləri

Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonları Azərbaycanın cənub-qərb hissəsində yerləşərək ölkənin mühüm strateji və iqtisadi-coğrafi mövqeyə malik ərazilərindən hesab olunur. Bu regionlar əsasən Kiçik Qafqaz dağ sisteminin əhatə etdiyi ərazilərdə yerləşir və mürəkkəb relyef quruluşu, zəngin təbii ehtiyatları və müxtəlif landşaft formaları ilə səciyyələnir. Region şimal və qərbdən Ermənistan, cənubdan isə Araz çayı boyunca İranla həmsərhəddir. Bu mövqe ərazilərin regional nəqliyyat əlaqələri, sərhədyanı əməkdaşlıq və iqtisadi əlaqələrin inkişafı baxımından strateji əhəmiyyətini artırır.

Qarabağ iqtisadi rayonunun mühüm mərkəzlərindən biri olan Şuşa şəhəri Kiçik Qafqazın dağlıq hissəsində yerləşir və tarixi-mədəni irsi ilə seçilən ərazilərdən biridir. Dəniz səviyyəsindən təxminən 1300 metr yüksəklikdə yerləşən şəhər əlverişli dağ iqlimi və zəngin təbii landşaftı ilə xarakterizə olunur. Şuşa ətrafında yerləşən Cıdır düzü bölgənin ən məşhur təbii məkanlarından biri hesab olunur və geniş dağ panoramı ilə seçilir. Bundan əlavə, şəhərin yaxınlığında yerləşən Turşsu mineral bulaqları uzun illərdir müalicəvi xüsusiyyətləri ilə tanınmışdır. Şuşa həm də Azərbaycan mədəniyyət tarixində mühüm yer tutan memarlıq abidələri ilə zəngindir; burada Şuşa qalası, Yuxarı və Aşağı Gövhər Ağa məscidləri, Xan qızı Natəvanın evi kimi tarixi tikililər yerləşir. Bu amillər şəhərin həm mədəni, həm də rekreasiya turizmi baxımından əhəmiyyətini artırır.

Qarabağ iqtisadi rayonuna daxil olan digər mühüm yaşayış məntəqələrindən biri Xankəndi şəhəridir. Şəhər Qarabağ dağlıq ərazisində yerləşərək regionun mühüm urban mərkəzlərindən biri hesab olunur. Ətraf ərazilərin meşə örtüyü və dağ landşaftı şəhərin təbii mühitini formalaşdırır və bu amillər regionun rekreasiya imkanlarını artıran mühüm xüsusiyyətlərdəndir.

Xocalı rayonu da Qarabağ iqtisadi rayonunun mühüm ərazilərindən biridir. Rayon Qarabağ silsiləsinin dağətəyi hissəsində yerləşir və burada müxtəlif arxeoloji və tarixi abidələr mövcuddur. Xocalı ərazisi xüsusilə qədim yaşayış məskənləri və arxeoloji tapıntılarla tanınır ki, bu da regionun tarixi və mədəni irsinin öyrənilməsi baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Ağdərə rayonu isə Kiçik Qafqazın dağlıq ərazilərində yerləşərək zəngin təbii landşaftı və meşə örtüyü ilə seçilir. Rayonun dağlıq relyefi, meşə sahələri və təbii çay şəbəkəsi ərazinin rekreasiya və ekoloji turizm baxımından müəyyən potensiala malik olduğunu göstərir. Bu xüsusiyyətlər Qarabağ iqtisadi rayonunun təbii və rekreasiya resurslarının daha geniş ərazilərə yayıldığını nümayiş etdirir.

Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonuna daxil olan Kəlbəcər rayonu regionun ən iri dağlıq ərazilərindən biri olmaqla Kiçik Qafqazın yüksək dağ massivlərini əhatə edir. Rayon ərazisində yerləşən Murovdağ silsiləsi və geniş meşə örtüyü ərazinin təbii landşaftını formalaşdıran əsas elementlərdəndir. Kəlbəcər eyni zamanda zəngin hidrotermal və mineral su ehtiyatları ilə seçilir. Xüsusilə İstisu mineral bulaqları öz müalicəvi xüsusiyyətləri ilə tarixən tanınmış və sovet dövründə regionun mühüm kurort mərkəzlərindən biri kimi fəaliyyət göstərmişdir. Bundan əlavə, rayon ərazisində yerləşən qədim alban məbədləri və Xudavəng monastır kompleksi regionun tarixi-mədəni irsinin mühüm nümunələrindən hesab olunur.

Laçın rayonu Qarabağ və Şərqi Zəngəzur bölgələrini birləşdirən mühüm keçid zonasında yerləşir və dağlıq landşaftı ilə seçilir. Rayon ərazisi geniş meşə sahələri, dağ çayları və zəngin biomüxtəliflik ilə xarakterizə olunur. Bu təbii xüsusiyyətlər ərazinin ekoloji və rekreasiya potensialını artırır. Laçın eyni zamanda qədim yaşayış məskənləri və müxtəlif tarixi tikililərlə də tanınır ki, bu da regionun turizm baxımından əhəmiyyətini artıran amillərdən biridir.

Zəngilan rayonu regionun cənub hissəsində yerləşərək Araz çayı boyunca uzanan əraziləri əhatə edir və İranla sərhəd xətti boyunca yerləşməsi ilə fərqlənir. Rayonun mühüm təbii xüsusiyyətlərindən biri

Bəsitçay Dövlət Təbiət Qoruğunun burada yerləşməsidir. Bu qoruq dünyada nadir rast gəlinən relikt çinar meşələri ilə tanınır və regionun ekoloji baxımdan mühüm ərazilərindən hesab olunur. Zəngilanın təbii landşaft müxtəlifliyi və zəngin flora ehtiyatları onun ekoturizm potensialını artıran əsas amillərdən biri kimi qiymətləndirilir.

Qubadlı və Cəbrayıl rayonları isə əsasən dağətəyi və düzənlik zonalarında yerləşərək Araz vadisinə yaxın əraziləri əhatə edir. Bu rayonlar regionun nəqliyyat əlaqələrinin formalaşmasında və iqtisadi əlaqələrin inkişafında mühüm rol oynayan ərazilərdən hesab olunur. Araz çayı hövzəsinə yaxın yerləşməsi həmin ərazilərin kənd təsərrüfatı və təbii resurs potensialının formalaşmasında da mühüm rol oynayır.

Beləliklə, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarının əlverişli iqtisadi-coğrafi mövqeyi, müxtəlif relyef formaları, zəngin təbii ehtiyatları və tarixi-mədəni irsi bu regionun sosial-iqtisadi inkişafı üçün geniş imkanlar yaradır. Bu xüsusiyyətlər eyni zamanda regionun turizm və rekreasiya fəaliyyətinin inkişafı baxımından yüksək potensiala malik olduğunu göstərir.

Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarının coğrafi mövqeyi bu ərazilərin nəqliyyat və logistika baxımından mühüm potensiala malik olduğunu göstərir. Azərbaycanın cənub-qərb hissəsində yerləşən bu regionlar ölkənin digər iqtisadi rayonları ilə əlaqələrin inkişafı baxımından strateji mövqedə yerləşir. Bununla yanaşı, regionun Araz çayı boyunca İranla sərhəd xəttinə malik olması və Ermənistanla sərhədyanı ərazilərdə yerləşməsi onun regional nəqliyyat və iqtisadi əlaqələr baxımından əhəmiyyətini artırır. Bu coğrafi mövqe regionun həm sərhədyanı iqtisadi əməkdaşlıq, həm də beynəlxalq tranzit daşımalarda iştirak imkanlarını genişləndirə biləcək potensialını göstərir. Eyni zamanda regionun Naxçıvan Muxtar Respublikası istiqamətində nəqliyyat əlaqələrinin bərpası perspektivi də xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu baxımdan Zəngəzur nəqliyyat dəhlizinin formalaşdırılması ideyası Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarının regional logistika sistemində rolunun artmasına səbəb ola biləcək mühüm amillərdən biri kimi qiymətləndirilir. Belə bir nəqliyyat marşrutunun yaradılması Azərbaycanın əsas ərazisi ilə Naxçıvan Muxtar Respublikası arasında birbaşa nəqliyyat əlaqəsinin təmin olunmasına, eyni zamanda regionun beynəlxalq nəqliyyat və ticarət marşrutlarına inteqrasiyasına əlavə imkanlar yarada bilər.

İşğaldan azad olunmuş ərazilərdə son illərdə nəqliyyat infrastrukturunun yenidən qurulması və müasir standartlara uyğun inkişaf etdirilməsi istiqamətində genişmiqyaslı layihələr həyata keçirilir. Bu layihələr regionun ölkənin digər hissələri ilə əlaqələrinin bərpası və iqtisadi fəaliyyətin aktivləşdirilməsi baxımından mühüm rol oynayır. Həyata keçirilən infrastruktur layihələri çərçivəsində yeni avtomobil yollarının tikintisi və mövcud yolların əsaslı şəkildə yenidən qurulması həyata keçirilmişdir. Xüsusilə Füzuli–Şuşa avtomobil yolu, Zəfər yolu və Toğanalı–Kəlbəcər–İstisu avtomobil yolu kimi magistral yollar regionun dağlıq ərazilərinə nəqliyyat əlçatanlığını təmin edən mühüm layihələr sırasında yer alır.

Regionun nəqliyyat sisteminin inkişafında hava nəqliyyatı infrastrukturunu da xüsusi əhəmiyyət daşıyır. İşğaldan azad edilmiş ərazilərdə tikilmiş Füzuli Beynəlxalq Hava Limanı Qarabağ bölgəsinə beynəlxalq səviyyədə hava nəqliyyatı bağlantısının təmin olunmasında mühüm rol oynayır. Bundan əlavə, Zəngilan və Laçın rayonlarında inşa edilən beynəlxalq hava limanları regionun nəqliyyat əlçatanlığının artırılmasına və iqtisadi fəaliyyətin genişləndirilməsinə xidmət edir. Bu hava nəqliyyatı infrastrukturunu həm sənişin daşımalarının, həm də turizm axınının artmasına şərait yarada bilər.

Nəqliyyat infrastrukturunun inkişafı ilə paralel olaraq regionda geniş miqyaslı bərpa və yenidənqurma tədbirləri də həyata keçirilir. İşğaldan azad edilmiş ərazilərdə dağıdılmış yaşayış məntəqələrinin bərpası, yeni yaşayış komplekslərinin inşası və sosial infrastruktur obyektlərinin yaradılması regionun sosial-iqtisadi inkişafının əsas istiqamətlərindən biridir. Bu proses çərçivəsində şəhər və kəndlərin yenidən planlaşdırılması, müasir şəhərsalma prinsipləri əsasında yaşayış məkanlarının qurulması və mühəndis-kommunikasiya sistemlərinin yaradılması istiqamətində mühüm addımlar atılır.

Regionda həyata keçirilən bərpa işləri yalnız yaşayış məntəqələrinin yenidən qurulması ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda iqtisadi fəaliyyətin bərpasına yönəlmiş layihələri də əhatə edir. Bu məqsədlə sənaye və kənd təsərrüfatı zonalarının yaradılması, enerji və kommunikasiya infrastrukturlarının qurulması, həmçinin turizm və rekreasiya obyektlərinin inkişafı üçün yeni imkanlar formalaşdırılır. Bu tədbirlər regionun iqtisadi potensialının reallaşdırılmasına və iqtisadi fəaliyyətin müxtəlif sahələr üzrə genişlənməsinə imkan yaradır.

Beləliklə, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarında nəqliyyat və logistika infrastrukturunun inkişafı, eləcə də genişmiqyaslı bərpa və yenidənqurma layihələrinin həyata keçirilməsi regionun iqtisadi sistemə inteqrasiyasını sürətləndirən mühüm amillərdən biri hesab olunur. Müasir nəqliyyat şəbəkəsinin formalaşdırılması və infrastruktur layihələrinin həyata keçirilməsi gələcəkdə regionun iqtisadi inkişafı və turizm potensialının reallaşdırılması üçün mühüm zəmin yaradır.

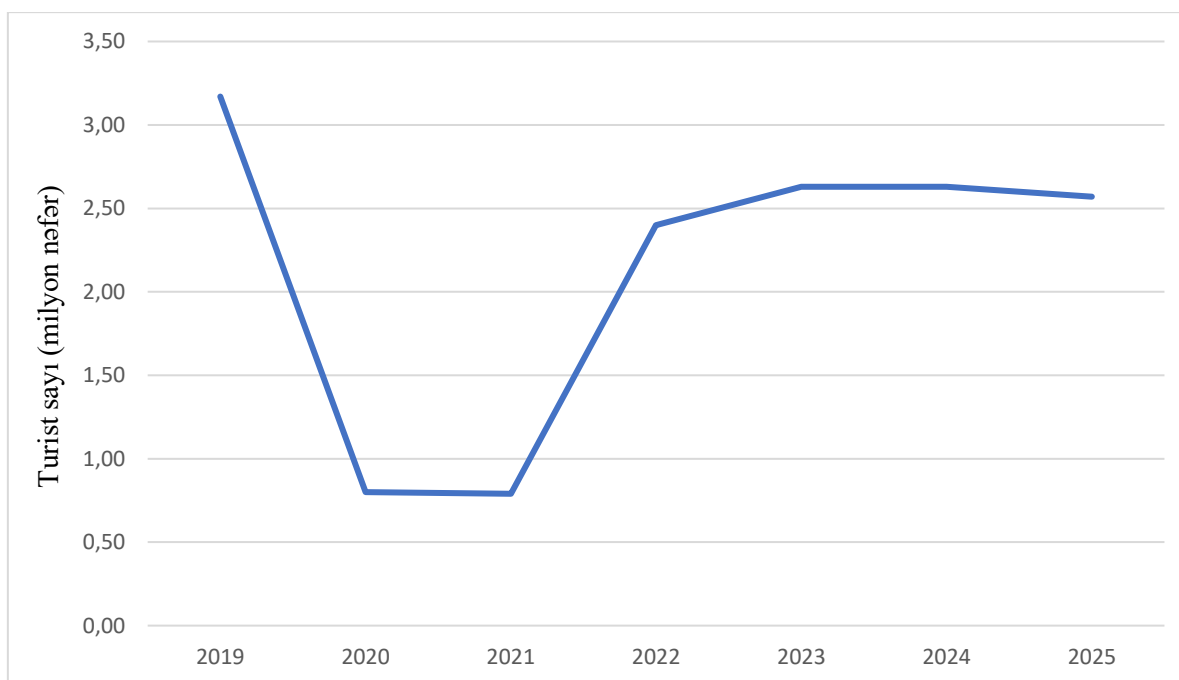
Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionunun turizm potensialının analitik qiymətləndirilməsi və inkişaf məhdudiyyətləri

Son illərdə turizm sektoru Azərbaycanda qeyri-neft iqtisadiyyatının inkişafında mühüm istiqamətlərdən biri kimi formalaşmışdır. Dövlət tərəfindən həyata keçirilən iqtisadi siyasət çərçivəsində turizm sahəsinin inkişafı iqtisadi fəaliyyətin şaxələndirilməsi və regionların sosial-iqtisadi inkişafının stimullaşdırılması baxımından prioritet istiqamətlərdən biri kimi müəyyən edilmişdir. Bu məqsədlə turizm infrastrukturunun genişləndirilməsi, beynəlxalq turizm bazarlarında ölkənin tanınılması və turizm xidmətlərinin keyfiyyətinin artırılması istiqamətində müxtəlif proqram və strateji sənədlər qəbul edilmişdir.

Azərbaycanda turizm fəaliyyətinin inkişafı əsasən paytaxt Bakı və ölkənin bir sıra turizm regionları ətrafında formalaşmışdır. Bakı şəhəri beynəlxalq tədbirlərin keçirildiyi əsas turizm mərkəzlərindən biri kimi çıxış edir. Bununla yanaşı, Qəbələ, Şəki, Quba və Naftalan kimi regionlar təbii landşaftları, sağlamlıq turizmi imkanları və mədəni irs obyektləri ilə ölkənin mühüm regional turizm istiqamətlərindən hesab olunur. Bu ərazilərdə turizm infrastrukturunu və xidmət sektorunun inkişafı turizm fəaliyyətinin regionlar üzrə genişlənməsinə müəyyən töhfə vermişdir.

Statistik göstəricilər Azərbaycana gələn xarici turistlərin sayında son illərdə müəyyən dəyişkən dinamikanın müşahidə olunduğunu göstərir. Diaqram 1-də 2019–2025-ci illər üzrə Azərbaycana səfər edən xarici turistlərin sayının dinamikası təqdim olunur.

Diagram 1. 2019–2025-ci illərdə Azərbaycana səfər edən xarici turistlərin sayı (mln nəfər)

Mənbə: Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi.

Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsinin məlumatlarına əsasən, son illərdə Azərbaycana səfər edən xarici turistlərin sayında müəyyən dəyişkən dinamika müşahidə olunmuşdur. 2019-cu ildə ölkəyə gələn xarici ziyarətçilərin sayı təxminən 3,17 milyon nəfər təşkil etmişdir ki, bu da turizm sektorunun pandemiya əvvəlki dövrdə yüksək inkişaf mərhələsində olduğunu göstərir. Lakin 2020-ci ildə COVID-19 pandemiyası ilə əlaqədar beynəlxalq səyahətlərə tətbiq olunan məhdudiyyətlər nəticəsində turist axını kəskin şəkildə azalaraq 0,8 milyon nəfərə qədər enmişdir. Oxşar vəziyyət 2021-ci ildə də davam etmiş və həmin ildə ölkəyə gələn turistlərin sayı təxminən 0,79 milyon nəfər səviyyəsində qalmışdır (Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi, 2019-2025).

Sonrakı illərdə turizm sektorunda tədricən bərpa prosesi müşahidə olunmuşdur. Belə ki, 2022-ci ildə Azərbaycana səfər edən xarici turistlərin sayı 2,04 milyon nəfərə yüksəlmişdir. 2023 və 2024-cü illərdə isə bu göstərici daha da artaraq təxminən 2,63 milyon nəfər səviyyəsinə çatmışdır. 2025-ci ildə isə turist axını 2,57 milyon nəfər olmuşdur ki, bu da əvvəlki illərlə müqayisədə müəyyən sabitləşmə tendensiyasının formalaşdığını göstərir. Ümumilikdə təqdim olunan statistika turizm sektorunun pandemiya dövründə ciddi geriləmə ilə üzləşdiyini, lakin sonrakı mərhələdə bərpa olunaraq yenidən inkişaf trayektoriyasına qayıtdığını göstərir (Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi, 2019-2025).

Bununla yanaşı, ölkədə turizm sektorunun inkişafı regionlar üzrə bərabər səviyyədə müşahidə olunmur və müəyyən regional fərqlərlə xarakterizə olunur. Turizm fəaliyyətinin əsas hissəsi hələ də Bakı şəhəri və Abşeron yarımadası ətrafında cəmləşmişdir. Halbuki ölkənin digər regionlarında zəngin təbii və mədəni turizm resurslarının mövcudluğuna baxmayaraq, bəzi ərazilərdə nəqliyyat və turizm infrastrukturunun məhdudluğu, eləcə də xidmət sektorunun kifayət qədər inkişaf etməməsi həmin potensialın tam şəkildə reallaşdırılmasına müəyyən maneələr yaradır. Eyni zamanda turistlərin ölkələr üzrə bölgüsü də göstərir ki, Azərbaycana gələn ziyarətçilərin əhəmiyyətli hissəsi əsasən regional bazarlardan – xüsusilə Rusiya, Türkiyə və İran kimi ölkələrdən formalaşır. Bu vəziyyət turizm bazarının coğrafi strukturunun müəyyən dərəcədə məhdud olduğunu və onun daha geniş

istiqamətlər üzrə inkişaf etdirilməsinin vacibliyini göstərir ([CEIC: Global Economic Data, Indicators, Charts & Forecasts, 2024](#)).

Mövcud tendensiyalar göstərir ki, Azərbaycanda turizm sektoru son illərdə müəyyən inkişaf mərhələsinə daxil olmuşdur. Bununla belə, turizm fəaliyyətinin ölkə üzrə daha balanslı şəkildə inkişaf etdirilməsi və yeni turizm məkanlarının formalaşdırılması mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu baxımdan işğaldan azad edilmiş Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarının turizm sistemində integrasiyası ölkədə turizmin regional diversifikasiyası baxımından yeni imkanlar yarada bilər.

Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarının turizm sistemində integrasiyasının qiymətləndirilməsi bu ərazilərin mövcud resurs potensialının hərtərəfli şəkildə təhlil edilməsini zəruri edir. Sözügedən region zəngin təbii landşaftı, mineral su ehtiyatları və tarixi-mədəni irsi ilə turizmin müxtəlif istiqamətlər üzrə inkişafı üçün əlverişli imkanlara malikdir. Bununla yanaşı, regionda həyata keçirilən bərpa və infrastruktur layihələri mövcud resursların turizm fəaliyyəti baxımından daha səmərəli istifadəsinə şərait yaradır. Bu səbəbdən Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionunun turizm potensialını müəyyən edən əsas amillərin sistemli şəkildə müəyyənləşdirilməsi və qiymətləndirilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Regionun turizm potensialının formalaşmasında mühüm rol oynayan əsas faktorlar aşağıdakı cədvəldə ümumiləşdirilmiş şəkildə təqdim olunur.

Cədvəl 1. Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionunun turizm potensialını müəyyən edən əsas amillər

Kateqoriya	Amil	Qısa izah
Təbii turizm resursları	Zəngin təbii landşaft və biomüxtəliflik	Dağlıq relyef, meşə sahələri və çay şəbəkəsi regionda ekoturizm və rekreasiya turizminin inkişafı üçün əlverişli şərait yaradır.
	Mineral və termal su resursları	Kəlbəcərdə yerləşən İstisu mineral bulaqları sağlamlıq və müalicə turizmi üçün mühüm resurs hesab olunur.
	Dağ və qış turizmi imkanları	Yüksək dağ massivləri və iqlim şəraiti qış turizmi və dağ kurortlarının inkişafı üçün əlverişlidir.
Mədəni və sosial turizm resursları	Tarixi və mədəni irs	Şuşa və digər ərazilərdə yerləşən tarixi abidələr mədəni turizmin inkişafına imkan yaradır.
	Ekoturizm və kənd turizmi perspektivləri	Regionun təbii mühiti və kənd təsərrüfatı ənənələri kənd turizmi və ekoturizm üçün potensial yaradır.
	Regional turizm marşrutlarının yaradılması	Müxtəlif turizm resurslarının vahid marşrutlar çərçivəsində birləşdirilməsi kompleks turizm məhsulu formalaşdırır.
İnstitusional və iqtisadi amillər	Yenidənqurma və müasir infrastruktur layihələri	Yeni yollar, hava limanları və digər infrastruktur layihələri turizm fəaliyyətinin inkişafını stimullaşdırır.
	Regional iqtisadi inkişafa multiplikativ təsir	Turizm nəqliyyat, ticarət və xidmət sektorunun inkişafını dəstəkləyir.
	Turizm klasterlərinin yaradılması imkanları	Regionda müxtəlif turizm növlərinin birləşdirildiyi turizm klasterləri formalaşdırıla bilər.
	Beynəlxalq turizm imicinin formalaşması	Qarabağın bərpası regionun beynəlxalq turizm xəritəsində tanınmasına töhfə verə bilər.

Mənbə: Müəllif tərəfindən hazırlanmışdır.

Cədvəl 1-də təqdim olunan amillərin sistemli təhlili göstərir ki, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionu turizm fəaliyyətinin müxtəlif istiqamətləri üzrə inkişafı üçün geniş və çoxşaxəli resurs bazasına malikdir. Regionun zəngin təbii landşaftı və biomüxtəlifliyi ekoloji və rekreasiya turizminin inkişafı üçün mühüm potensial formalaşdırır. Dağlıq relyef, geniş meşə sahələri və müxtəlif landşaft formaları bu ərazilərdə təbiət əsaslı turizm fəaliyyətinin təşkili baxımından mühüm üstünlüklər hesab olunur. Bununla yanaşı, regionun hidrotermal resursları, xüsusilə Kəlbəcər rayonunda yerləşən İstisu mineral bulaqları sağlamlıq və müalicə turizminin inkişafı üçün əhəmiyyətli potensial formalaşdırır. Bu resurslardan səmərəli istifadə regionda kurort və sanatoriya turizminin inkişaf etdirilməsi üçün perspektiv imkanlar yarada bilər.

Regionun təbii-coğrafi xüsusiyyətləri eyni zamanda dağ və qış turizmi növlərinin inkişafı baxımından da əlverişli imkanlar təqdim edir. Yüksək dağ massivləri, əlverişli iqlim şəraiti və geniş dağ landşaftları bu ərazilərdə xizək və dağ turizmi infrastrukturlarının yaradılması üçün mühüm resurs bazası formalaşdırır. Bu xüsusiyyətlər regionun yalnız yay mövsümündə deyil, eyni zamanda qış turizmi istiqamətində də turizm fəaliyyətinin inkişafına şərait yarada bilər ki, bu da turizm fəaliyyətinin mövsümi asılılığının azaldılması baxımından əhəmiyyətlidir.

Regionun turizm potensialının digər mühüm komponenti onun zəngin tarixi və mədəni irsi ilə bağlıdır. Qarabağ ərazisi Azərbaycan mədəniyyətinin və tarixinin formalaşmasında mühüm rol oynamış bölgələrdən biri hesab olunur və burada çoxsaylı tarixi abidələr, memarlıq nümunələri və dini tikililər mövcuddur. Bu xüsusiyyətlər regionda mədəni turizmin inkişafı üçün əlverişli zəmin yaradır. Bununla yanaşı, kənd ərazilərində mövcud olan təbii mühit, kənd təsərrüfatı ənənələri və yerli həyat tərzini kənd turizmi və ekoturizm kimi alternativ turizm növlərinin inkişaf etdirilməsi üçün əlavə imkanlar yaradır. Bu cür turizm fəaliyyətləri yerli icmaların iqtisadi fəaliyyətə cəlb olunmasına və regionda məşğulluğun artmasına da töhfə verə bilər.

Eyni zamanda regionun müxtəlif turizm resurslarının vahid turizm marşrutları çərçivəsində birləşdirilməsi də turizm potensialının reallaşdırılması baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Mədəni, ekoloji və rekreasiya turizmi elementlərini birləşdirən regional turizm marşrutlarının yaradılması turistlər üçün daha kompleks turizm məhsulunun formalaşdırılmasına və regionun turizm cəlbediciliyinin artırılmasına imkan verə bilər.

Bununla yanaşı, regionda həyata keçirilən genişmiqyaslı bərpa və yenidənqurma layihələri turizm potensialının reallaşdırılması baxımından mühüm institusional və infrastruktur əsas yaradır. Yeni avtomobil yollarının tikintisi, beynəlxalq hava limanlarının istifadəyə verilməsi və digər nəqliyyat-kommunikasiya layihələri regionun əlçatanlığını artıraraq turizm fəaliyyətinin genişlənməsi üçün əlverişli şərait yaradır. Bu proses turizmin regionda yalnız xidmət sektorunun inkişafı ilə məhdudlaşmayaraq, nəqliyyat, ticarət və kiçik sahibkarlıq kimi sahələrin inkişafına da müsbət təsir göstərməsinə imkan yaradır. Bu baxımdan Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionunun turizm potensialı yalnız yeni turizm istiqamətlərinin formalaşdırılması baxımından deyil, həm də regionun sosial-iqtisadi inkişafının sürətləndirilməsi və iqtisadi fəaliyyətin şaxələndirilməsi baxımından mühüm strateji əhəmiyyət kəsb edir.

Bundan əlavə, regionda turizm fəaliyyətinin planlı şəkildə inkişaf etdirilməsi müxtəlif turizm növlərini birləşdirən turizm klasterlərinin formalaşdırılması üçün də əlverişli imkanlar yarada bilər. Turizm klasterlərinin yaradılması mədəni turizm, ekoturizm, dağ turizmi və sağlamlıq turizmi kimi müxtəlif turizm istiqamətlərinin vahid turizm məhsulu çərçivəsində birləşdirilməsinə imkan verir. Bu yanaşma regionun turizm resurslarının daha səmərəli istifadəsinə və turistlər üçün daha kompleks və rəqabətqabiliyyətli turizm təkliflərinin formalaşdırılmasına şərait yarada bilər. Eyni zamanda turizm klasterlərinin inkişafı regionda turizm fəaliyyətinin daha sistemli şəkildə təşkili və müxtəlif iqtisadi sahələr arasında əlaqələrin gücləndirilməsi baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Digər tərəfdən, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarının turizm istiqaməti kimi inkişafı Azərbaycanın beynəlxalq turizm imicinin gücləndirilməsi baxımından da mühüm rol oynaya bilər. İşğaldan azad edilmiş ərazilərin bərpası və turizm potensialının reallaşdırılması regionun beynəlxalq turizm xəritəsində tanınmasına və xarici turistlərin marağının artmasına töhfə verə bilər. Bu isə ölkənin turizm sektorunun global turizm bazarında mövqeyinin güclənməsinə və yeni turizm istiqamətlərinin formalaşmasına şərait yarada bilər.

Bununla belə, regionun mövcud turizm potensialının tam şəkildə reallaşdırılması bir sıra institusional, infrastruktur və idarəetmə xarakterli məhdudiyyətlərin mövcudluğu ilə müşayiət olunur. Bu səbəbdən Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionunda turizmin inkişafını məhdudlaşdıran əsas amillərin sistemli şəkildə müəyyənləşdirilməsi və təhlil edilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Regionda turizm fəaliyyətinin inkişafına təsir göstərən əsas məhdudiyyətlər Cədvəl 2-də ümumiləşdirilmiş şəkildə təqdim olunur.

Cədvəl 2. Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionunda turizmin inkişafını məhdudlaşdıran əsas amillər

Kateqoriya	Məhdudiyyət	Qısa izah
İnfrastruktur məhdudiyyətləri	Turizm obyektlərinin və xidmət infrastrukturunun məhdudluğu	Regionda turizm obyektlərinin və xidmət infrastrukturunun tam formalaşmaması turizm fəaliyyətinin genişlənməsini məhdudlaşdırır.
Nəqliyyat əlçatanlığı	Bəzi turizm məkanlarına çıxış imkanlarının məhdudluğu	Dağlıq relyef və infrastrukturun yeni formalaşması bəzi ərazilərə turizm axınının cəlb edilməsini çətinləşdirir.
İnvestisiya riskləri	Turizm layihələri üçün investisiya mühitinin formalaşma mərhələsində olması	Regionda turizm investisiyalarının həcmi hələ tam formalaşmamışdır.
Kadr potensialı	Turizm sektorunda peşəkar kadrların məhdudluğu	Turizm xidmətlərinin keyfiyyəti üçün kadr hazırlığı mühüm əhəmiyyət daşıyır.
Marketing və tanıtım	Regionun beynəlxalq turizm bazarında tanıtımının zəifliyi	Region yeni turizm istiqaməti olduğundan beynəlxalq səviyyədə tanıtım hələ kifayət qədər inkişaf etməmişdir.
Mövsümlilik problemi	Turizm fəaliyyətinin mövsümi xarakter daşması	Turizm axınının müəyyən mövsümlərdə cəmləşməsi sektorun sabit inkişafına mane ola bilər.

Mənbə: Müəllif tərəfindən hazırlanmışdır.

Cədvəl 2-də təqdim olunan məhdudiyyətlərin təhlili göstərir ki, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionunda turizm fəaliyyətinin inkişafı mövcud potensiala baxmayaraq bir sıra struktur və institusional çətinliklərlə müşayiət olunur. Bu məhdudiyyətlərin əhəmiyyətli hissəsi regionun uzun müddət iqtisadi fəaliyyət dövrüyəsindən kənarda qalması və turizm infrastrukturalarının yeni formalaşma mərhələsində olması ilə bağlıdır. Turizm obyektlərinin, yerləşdirmə xidmətlərinin və digər xidmət infrastrukturalarının tam formalaşmaması turizm fəaliyyətinin geniş miqyasda inkişafını müəyyən dərəcədə məhdudlaşdıran əsas amillərdən biri hesab olunur.

Regionun turizm potensialının reallaşdırılmasına təsir edən digər mühüm amil nəqliyyat əlçatanlığı ilə bağlıdır. Son illərdə regionda yeni avtomobil yollarının və hava limanlarının tikintisi həyata keçirilsə də, bəzi turizm məkanlarına çıxış imkanlarının hələ tam formalaşmaması turist axınının cəlb edilməsini müəyyən qədər çətinləşdirə bilər. Bu baxımdan regionun turizm sisteminə tam integrasiyası üçün nəqliyyat-kommunikasiya infrastrukturunun daha da inkişaf etdirilməsi mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Turizm sektorunun inkişafına təsir edən məhdudiyyətlərdən biri də investisiya mühiti ilə bağlıdır. Regionda turizm fəaliyyətinin yeni formalaşması turizm layihələrinin maliyyələşdirilməsi və özəl investisiyaların cəlb edilməsi baxımından müəyyən çətinliklər yarada bilər. Bununla yanaşı, turizm xidmətlərinin keyfiyyətli şəkildə təşkili üçün peşəkar kadr potensialının formalaşdırılması da mühüm

məsələlərdən biridir. Turizm sektorunda ixtisaslaşmış kadrların hazırlanması xidmət keyfiyyətinin yüksəldilməsi və turizm məhsullarının rəqabət qabiliyyətinin artırılması baxımından xüsusi əhəmiyyət daşıyır.

Digər tərəfdən, regionun beynəlxalq turizm bazarında tanınması və turizm potensialının effektiv şəkildə təqdim edilməsi də mühüm əhəmiyyət kəsb edən məsələlərdəndir. Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionları yeni turizm istiqamətləri kimi formalaşdığından onların beynəlxalq turizm bazarlarında tanıtımının gücləndirilməsi və marketinq strategiyalarının hazırlanması zəruridir. Bu amil regiona xarici turist axınının formalaşması baxımından mühüm rol oynaya bilər.

Turizm fəaliyyətinin inkişafına təsir göstərən digər mühüm məhdudiyyətlərdən biri də turizm axınının mövsümi xarakter daşması ilə bağlıdır. Turizm fəaliyyətinin müəyyən dövrlərdə, xüsusilə yay mövsümündə daha intensiv olması regionda turizm sektorunun davamlı inkişafına müəyyən çətinliklər yarada bilər. Turist axınının ilin müəyyən dövrlərində cəmləşməsi turizm infrastrukturalarının və xidmət sektorunun ilboyu səmərəli fəaliyyət göstərməsinə mane ola bilər. Bu baxımdan regionda turizm fəaliyyətinin mövsümi asılılığının azaldılması və turizm məhsullarının müxtəlif mövsümlərdə də cəlbedici olmasını təmin edən turizm növlərinin inkişaf etdirilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Xüsusilə dağ və qış turizmi, sağlamlıq turizmi və ekoturizm kimi fəaliyyət istiqamətləri turizm mövsümünün genişləndirilməsi baxımından mühüm rol oynaya bilər.

Beləliklə, aparılmış təhlil göstərir ki, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionunda turizmin inkişafı üçün mövcud potensial kifayət qədər yüksək olsa da, bu potensialın tam şəkildə reallaşdırılması üçün bir sıra struktur və institusional məhdudiyyətlərin aradan qaldırılması tələb olunur. Bu baxımdan regionda turizm fəaliyyətinin inkişafını təmin etmək üçün məqsədyönlü siyasət tədbirlərinin və inkişaf strategiyalarının hazırlanması xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Turizm vasitəsilə regionun iqtisadi diversifikasiyasının təmin olunması istiqamətləri

Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarında turizm potensialının reallaşdırılması və əvvəlki bölmədə müəyyən edilmiş məhdudiyyətlərin aradan qaldırılması məqsədilə turizm sektorunun inkişafı üzrə bir sıra strateji istiqamətlərin müəyyənləşdirilməsi zəruridir. Turizmin regionun iqtisadi strukturunda mühüm sahələrdən birinə çevrilməsi üçün Cədvəl 3-də göstərilən əsas inkişaf istiqamətləri və siyasət tədbirləri təklif edilə bilər.

Cədvəl 3. Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionunda turizmin inkişafı üzrə prioritet istiqamətlər

İstiqamət	Təklif olunan tədbirlər	Gözlənilən nəticələr
Turizm infrastrukturunun inkişafı	Hotel və rekreasiya obyektlərinin yaradılması, turizm xidmətlərinin genişləndirilməsi	Regionun turizm cəlbediciliyinin artması
Dağ və qış turizminin inkişafı	Xizək mərkəzlərinin və dağ kurortlarının yaradılması	Turizm mövsümünün uzadılması və ilboyu turizm fəaliyyətinin təmin olunması
Sağlamlıq turizminin inkişafı	İstisu mineral bulaqları əsasında sanatoriya və kurort komplekslərinin yaradılması	Sağlamlıq turizminin inkişafı və yeni turizm məhsullarının formalaşması
Regional turizm marşrutlarının yaradılması	Mədəni və təbii turizm obyektlərini birləşdirən turizm marşrutlarının hazırlanması	Turistlərin region daxilində hərəkətliliyinin artması
Turizm investisiyalarının təşviqi	Dövlət-özəl tərəfdaşlığı və investisiya təşviqi mexanizmlərinin tətbiqi	Turizm infrastrukturalarının inkişafı və investisiya axınının artması
Turizm kadrlarının hazırlanması	Turizm sahəsində təlim proqramlarının və ixtisaslaşdırılmış təhsil imkanlarının yaradılması	Turizm xidmətlərinin keyfiyyətinin yüksəldilməsi
Beynəlxalq turizm marketinqi	Regionun beynəlxalq turizm sərgilərində və platformalarda tanınması	Xarici turist axınının artması

Mənbə: Müəllif tərəfindən hazırlanmışdır.

Cədvəldə təqdim olunan istiqamətlər Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarında turizm sektorunun inkişafı və regionun iqtisadi fəaliyyətinin şaxələndirilməsi üçün əsas strateji tədbirləri əks etdirir. Bu istiqamətlərin hər biri regionun mövcud turizm potensialının daha səmərəli reallaşdırılmasına və turizm fəaliyyətinin davamlı inkişafına şərait yarada bilər.

1. Turizm infrastrukturunun inkişafı

Regionda turizm fəaliyyətinin genişləndirilməsi üçün müasir turizm infrastrukturunun formalaşdırılması mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Xüsusilə yerləşdirmə obyektlərinin, rekreasiya məkanlarının və turizm xidmətlərinin inkişaf etdirilməsi regionun turizm cəlbediciliyinin artmasına imkan verə bilər. Bu tədbirlər turistlərin regionda daha uzun müddət qalmasına və turizm xidmətlərinə olan tələbatın artmasına şərait yarada bilər.

2. Dağ və qış turizminin inkişafı

Regionun dağlıq relyefi və iqlim şəraiti qış turizmi və dağ turizmi kimi fəaliyyət istiqamətlərinin inkişafı üçün əlverişli imkanlar yaradır. Bu baxımdan xizək mərkəzlərinin və dağ kurortlarının yaradılması turizm fəaliyyətinin mövsümi asılılığını azaltmağa və turizm sektorunun ilboyu fəaliyyət göstərməsinə imkan verə bilər.

3. Sağlamlıq turizminin inkişafı

Regionda mövcud olan mineral su resurslarının turizm dövryyəsinə cəlb edilməsi sağlamlıq və müalicə turizminin inkişafı üçün mühüm potensial formalaşdırır. Xüsusilə Kəlbəcər rayonunda yerləşən İstisu mineral bulaqları əsasında sanatoriya və kurort komplekslərinin yaradılması regionda yeni turizm məhsullarının formalaşdırılmasına şərait yarada bilər.

4. Regional turizm marşrutlarının formalaşdırılması

Regionun müxtəlif turizm resurslarının vahid turizm marşrutları çərçivəsində birləşdirilməsi turizm potensialının daha effektiv istifadəsinə imkan verə bilər. Tarixi-mədəni abidələri, təbii landşaftları və rekreasiya məkanlarını əhatə edən turizm marşrutları turistlər üçün daha kompleks turizm məhsullarının təqdim edilməsinə və regionun turizm cəlbediciliyinin artmasına töhfə verə bilər.

5. Turizm investisiyalarının təşviqi

Regionda turizm fəaliyyətinin genişləndirilməsi üçün investisiya mühitinin yaxşılaşdırılması və özəl sektorun turizm layihələrinə cəlb olunması mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Dövlət və özəl sektor arasında əməkdaşlığın gücləndirilməsi və investisiya təşviqi mexanizmlərinin tətbiqi turizm infrastrukturalarının formalaşdırılmasına və turizm layihələrinin həyata keçirilməsinə müsbət təsir göstərə bilər.

6. Turizm sektorunda kadr potensialının formalaşdırılması

Turizm xidmətlərinin keyfiyyətli şəkildə təşkili üçün ixtisaslaşmış kadrların hazırlanması vacib şərtlərdən biridir. Bu məqsədlə turizm sahəsində peşəkar təlim proqramlarının və ixtisaslaşdırılmış təhsil imkanlarının yaradılması regionda turizm xidmətlərinin keyfiyyətinin yüksəldilməsinə imkan verə bilər.

7. Beynəlxalq turizm marketinqinin gücləndirilməsi

Regionun turizm potensialının beynəlxalq turizm bazarlarında tanınması və effektiv marketinq strategiyalarının hazırlanması turizm sektorunun inkişafı baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarının beynəlxalq turizm sərgilərində və müxtəlif turizm platformalarında təqdim olunması regiona xarici turist axınının artmasına töhfə verə bilər.

Beləliklə, qeyd olunan istiqamətlərin həyata keçirilməsi Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarında turizm sektorunun inkişafına, regionun iqtisadi fəaliyyətinin şaxələndirilməsinə və sosial-iqtisadi inkişafın sürətləndirilməsinə əhəmiyyətli təsir göstərə bilər.

NƏTİCƏ

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionları turizm sektorunun inkişafı baxımından əhəmiyyətli təbii və mədəni resurs potensialına malikdir. Regionun dağlıq landşaftı, mineral su ehtiyatları, zəngin biomüxtəlifliyi və tarixi-mədəni irsi turizmin müxtəlif istiqamətlər üzrə inkişaf etdirilməsi üçün əlverişli imkanlar yaradır. Bu resursların məqsədyönlü və səmərəli şəkildə istifadəsi regionda turizm fəaliyyətinin genişlənməsinə və turizmin iqtisadi strukturda mühüm sahələrdən birinə çevrilməsinə şərait yarada bilər.

Tədqiqat çərçivəsində aparılmış təhlil göstərir ki, turizm sektoru regionun iqtisadi fəaliyyətinin şaxələndirilməsi baxımından mühüm inkişaf mexanizmlərindən biri kimi çıxış edə bilər. Turizm fəaliyyətinin genişlənməsi yalnız xidmət sektorunun inkişafını stimullaşdırmır, eyni zamanda nəqliyyat, ticarət, kənd təsərrüfatı və kiçik sahibkarlıq kimi sahələrdə də iqtisadi aktivliyin artmasına səbəb olur. Bu baxımdan turizmin inkişafı regionun sosial-iqtisadi inkişafının sürətləndirilməsi və yeni iqtisadi fəaliyyət sahələrinin formalaşdırılması baxımından mühüm rol oynaya bilər.

Eyni zamanda aparılmış araşdırmadan aydın olur ki, regionda mövcud turizm potensialının tam şəkildə reallaşdırılması müəyyən struktur və institusional məhdudiyyətlərin aradan qaldırılmasını tələb edir. Turizm infrastrukturlarının tam formalaşmaması, turizm layihələrinə investisiyaların həcmnin məhdudluğu, turizm marşrutlarının kifayət qədər olmaması, turizm sahəsində peşəkar kadr potensialının yetərli səviyyədə olmaması, mövsümlilik və regionun beynəlxalq turizm bazarında tanıtımının zəif olması turizm sektorunun inkişafına təsir göstərən əsas məhdudiyyətlər kimi qiymətləndirilə bilər.

Bu baxımdan tədqiqat çərçivəsində turizm vasitəsilə regionun iqtisadi diversifikasiyasının təmin olunmasına yönəlmiş bir sıra inkişaf istiqamətləri irəli sürülmüşdür. Turizm infrastrukturunun inkişaf etdirilməsi, dağ və qış turizmi obyektlərinin yaradılması, sağlamlıq turizminin inkişafı, regional turizm marşrutlarının formalaşdırılması, daha məhsuldar turizm kadrlarının hazırlanması, turizm sahəsinə investisiyaların təşviqi və beynəlxalq turizm marketinqinin gücləndirilməsi regionda turizm sektorunun inkişafı üçün mühüm tədbirlər kimi qiymətləndirilə bilər.

Beləliklə, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionlarında turizm sektorunun inkişafı regionun iqtisadi potensialının reallaşdırılması və iqtisadi fəaliyyətin şaxələndirilməsi baxımından mühüm strateji istiqamətlərdən biri kimi çıxış edə bilər. Turizmin planlı və məqsədyönlü şəkildə inkişaf etdirilməsi regionun sosial-iqtisadi inkişafına müsbət təsir göstərməklə yanaşı, onun ölkənin ümumi iqtisadi sistemində daha effektiv inteqrasiyasına da imkan yarada bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Balaguer, J., & Cantavella-Jordá, M. (2002). Tourism as a long-run economic growth factor: The Spanish case. *Applied Economics*, 34(7), 877–884. <https://doi.org/10.1080/00036840110058923>
2. Brida, J. G., Cortes-Jimenez, I., & Pulina, M. (2016). Has the tourism-led growth hypothesis been validated? A literature review. *Current Issues in Tourism*, 19(5), 394–430. <https://doi.org/10.1080/13683500.2013.868409>
3. CEIC Data. (2024). *Azerbaijan visitor arrivals statistics*. <https://www.ceicdata.com/en/indicator/azerbaijan/visitor-arrivals>
4. Croes, R., & Vanegas, M. (2008). Cointegration and causality between tourism and poverty reduction. *Journal of Travel Research*, 47(1), 94–103. <https://doi.org/10.1177/0047287507312429>
5. Ministry of Digital Development and Transport of the Republic of Azerbaijan. (2023). *Transport infrastructure projects in liberated territories*. <https://mincom.gov.az>

6. Ministry of Economy of the Republic of Azerbaijan. (2023). *Development of Karabakh and East Zangezur economic regions*.
<https://economy.gov.az>
7. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). (2020). *Tourism trends and policies*. OECD Publishing.
<https://www.oecd.org/cfe/tourism/>
8. Sharpley, R. (2009). *Tourism development and the environment: Beyond sustainability?* Earthscan.
<https://doi.org/10.4324/9781849772747>
9. Süleymanov, E., Hüseynova, Y., & Mustafayeva, G. (2019). Azərbaycanca qeyri-neft iqtisadiyyatının formalaşdırılmasında turizm sektorunun yeri. *Turizm və rekreasiya XXI əsrdə: problemlər və perspektivlər*, IV beynəlxalq konfrans materialları. Bakı.
10. State Statistical Committee of the Republic of Azerbaijan. (2019–2025). *Turizm statistikas*.
<https://www.stat.gov.az/source/tourism>
11. State Tourism Agency of the Republic of Azerbaijan. (2022). *Tourism Development Strategy of Azerbaijan*. <https://tourism.gov.az>
12. World Tourism Organization. (2019). *Global report on tourism and economic diversification*. Madrid: UNWTO.
<https://www.unwto.org>
13. World Tourism Organization. (2023). *International tourism statistics*. Madrid: UNWTO.
<https://www.unwto.org>
14. İbrahimov, M. (2018). *Turizmin inkişafının regional iqtisadiyyata təsiri*. Bakı: Elm.
15. Ələkbərov, A. M., & Sadıqov, E. M. (2017). Azərbaycanca turizmin inkişaf perspektivləri və onun iqtisadi əhəmiyyəti. *UNEC Elmi Xəbərləri*.
<https://unec.edu.az/application/uploads/2017/05/Elmi-Xeberler.pdf>
16. President of the Republic of Azerbaijan. (2021). *Azərbaycan Respublikasında iqtisadi rayonların yeni bölgüsü haqqında fərman*. <https://president.az/az/articles/view/50474>

KƏND TƏSƏRRÜFATI MƏHSULLARININ TƏCHİZAT ZƏNCİRİNDƏ RƏQABƏT PRAKTİKALARI

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-64](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-64)

Anar V. Bayramov

Aqrar Tədqiqatlar Mərkəzinin doktorantı

E-mail: a.v.bayramov@gmail.com

ORCID: 0009-0004-2167-4204

Xülasə

Bu məqalə kənd təsərrüfatı və ərzaq məhsulları təchizat zəncirində mövcud olan haqsız ticarət praktikalarının (HTP) mahiyyətini, onların iqtisadi təsirlərini və fermerlərin üzləşdiyi çətinlikləri araşdırır. Məqalədə, həmçinin bu problemin həlli üçün beynəlxalq, xüsusilə də Avropa İttifaqı (Aİ) təcrübələri təhlil edilərək Azərbaycan üçün müvafiq siyasət tövsiyələri verilir.

Məqalədə müqayisəli təhlil, normativ sənədlərin və beynəlxalq təcrübənin analizi ilə yanaşı, Azərbaycanda pərakəndə ticarət strukturunun transformasiyasını və alıcı konsentrasiyasını qiymətləndirmək üçün rəsmi statistika məlumatlarından və ərzaq dağıtımı (FMCG) sektorunda fəaliyyət göstərən 6 şirkət nümayəndəsi ilə aparılmış ekspert müsahibələrindən istifadə olunmuşdur. Tədqiqat HTP-lərin fermerlərin maliyyə sabitliyinə mənfi təsirini və ölkənin ərzaq təhlükəsizliyinə yaratdığı riskləri vurğulayır. Nəticələr HTP-lərlə mübarizə üçün hüquqi mexanizmlərin təkmilləşdirilməsi ilə yanaşı, icra mexanizmlərinin gücləndirilməsinin, fermer təşkilatlarının dəstəklənməsinin və maarifləndirmə tədbirlərinin zəruriliyini göstərir.

Araşdırma göstərir ki, HTP-lərlə mübarizə yalnız qanunvericilik təşəbbüsləri ilə deyil, həm də təşkilati-idarəetmə və maarifləndirmə mexanizmləri ilə gücləndirilməlidir. Fermerlərin hüquqlarının qorunması və təchizat zəncirində ədalətli münasibətlərin qurulması üçün müstəqil nəzarət orqanlarının yaradılması vacibdir.

Tədqiqat Azərbaycanda kənd təsərrüfatı təchizat zəncirindəki HTP-ləri beynəlxalq təcrübələr, xüsusilə Aİ Direktivləri fonunda sistemli şəkildə təhlil edir. Məqalə, mövcud "Rəqabət Məcəlləsi" çərçivəsində HTP-lərin spesifik formalarına dair təklif olunan dəyişikliklərə dair təklifləri təqdim edərək bu sahədə institusional və hüquqi boşluqları vurğulayır.

Açar sözlər: *Haqsız ticarət praktikaları, kənd təsərrüfatı, ərzaq təhlükəsizliyi, təchizat zənciri, fermer hüquqları, müqaviləli istehsal.*

COMPETITION PRACTICES IN THE SUPPLY CHAIN OF AGRICULTURAL PRODUCTS

Anar V. Bayramov

PhD Student, Agricultural Research Center

E-mail: a.v.bayramov@gmail.com

ORCID: 0009-0004-2167-4204

Abstract

This article explores the nature of unfair trading practices (UTPs) in the agricultural and food supply chain, their economic impacts, and the challenges faced by farmers. It also analyzes international experiences—particularly those of the European Union (EU)—to propose relevant policy recommendations for Azerbaijan.

In the article, in addition to comparative analysis and the analysis of regulatory documents and international experience, official statistical data as well as expert interviews conducted with representatives of six companies operating in the food distribution (FMCG) sector were used to assess the transformation of the retail trade structure and buyer concentration in Azerbaijan.

The research highlights the negative impact of UTPs on farmers' financial stability and the risks they pose to national food security. The findings underscore the need for not only legal reforms but also strengthened enforcement mechanisms, support for farmer organizations, and awareness-raising initiatives.

The study shows that combating UTPs requires more than legislative initiatives; it must be reinforced through effective implementation and educational mechanisms. Establishing independent oversight bodies is essential to protect farmers' rights and ensure fair relations within the supply chain.

The research provides a systematic analysis of UTPs in Azerbaijan's agricultural supply chain within the context of international practices, especially EU Directives. By proposing amendments to the existing "Competition Code," the article identifies institutional and legal gaps in this domain.

Keywords: *Unfair trading practices, agriculture, food security, supply chain, farmers' rights, contract farming.*

ПРАКТИКИ КОНКУРЕНЦИИ В ЦЕПОЧКЕ ПОСТАВОК СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННОЙ ПРОДУКЦИИ

Анар В. Байрамов

Докторант Центр Аграрных Исследований

3-почта: a.v.bayramov@gmail.com

ORCID iD: 0009-0004-2167-4204

Резюме

В данной статье рассматривается сущность несправедливых торговых практик (НТП) в цепочке поставок сельскохозяйственной и продовольственной продукции, их экономическое воздействие и трудности, с которыми сталкиваются фермеры. Также анализируется международный опыт, особенно практика Европейского Союза (ЕС), с целью выработки соответствующих политических рекомендаций для Азербайджана.

В статье, наряду с сравнительным анализом, анализом нормативных документов и международного опыта, для оценки трансформации структуры розничной торговли и концентрации покупателей в Азербайджане использованы данные официальной статистики, а также результаты экспертных интервью, проведенных с представителями 6 компаний, действующих в секторе дистрибуции продовольственных товаров (FMCG).

Исследование подчеркивает негативное влияние НТП на финансовую устойчивость фермеров и риски, которые они создают для продовольственной безопасности страны. Результаты показывают необходимость не только законодательных реформ, но и усиления механизмов исполнения, поддержки фермерских организаций и проведения просветительских мероприятий.

Анализ показывает, что борьба с НТП должна осуществляться не только через законодательные инициативы, но и посредством эффективных механизмов реализации и информирования. Для защиты прав фермеров и обеспечения справедливых отношений в цепочке поставок необходимо создание независимых контрольных органов.

Исследование представляет собой системный анализ НТП в цепочке поставок сельского хозяйства Азербайджана на фоне международного опыта, особенно директив ЕС. Статья предлагает изменения в рамках действующего “Конкурентный кодекс”, подчеркивая институциональные и правовые пробелы в данной сфере.

Ключевые слова: *Несправедливые торговые практики, сельское хозяйство, продовольственная безопасность, цепочка поставок, права фермеров, контрактное производство.*

GİRİŞ

Kənd təsərrüfatı və ərzaq məhsullarının təchizat zənciri, qlobal və yerli iqtisadiyyat üçün həyati əhəmiyyət daşıyan kompleks və çoxpilləli bir sistemdir. Bu sistemdə iştirak edən subyektlər – fermerlər, topdansatışçılar, emal müəssisələri və pərakəndə satış şəbəkələri – fərqli güc imkanlarına malik olduqları üçün kommersiya münasibətləri bərabər şərtlərlə qurulmur. Güclü alıcıların, xüsusilə iri pərakəndəçilərin zəif təchizatçılar üzərində dominant mövqeyə sahib olması nəticəsində qeyri-bərabər şərtlər və haqsız ticarət praktikaları (HTP) meydana çıxır (Swinnen, 2017). HTP-lər təsərrüfat subyektlərinin normal fəaliyyət göstərməsinə mane olur.

Haqsız ticarət praktikaları – bir ticarət tərəfdaşının digərinə qarşı birtərəfli və ədalətsiz davranışlar tətbiq etməsi – kənd təsərrüfatı sektorunda xüsusilə geniş yayılmış və təhlükəli bir problemdir. Bu praktikalar gecikmiş ödənişlərdən tutmuş sifarişlərin son anda ləğvinə, müqavilə şərtlərinin birtərəfli dəyişdirilməsindən kommersiya sirrinin pozulmasına qədər müxtəlif formalarda təzahür edir (European Commission, 2019). HTP-lər yalnız iqtisadi bərabərsizliyi dərinləşdirmir, eyni zamanda fermerlərin maliyyə sabitliyini, investisiya motivasiyasını və bazar iştirakçılığı imkanlarını məhdudlaşdırır. Bu isə, son nəticədə ölkənin ərzaq təhlükəsizliyi və dayanıqlı kənd təsərrüfatı hədəflərinə ciddi şəkildə təsir edir (FAO, 2024).

Bu problemin aktuallığı ondan ibarətdir ki, HTP-lər fermerlərin maliyyə dayanıqlığını zəiflədir, istehsal motivasiyasını azaldır və ərzaq bazasının dayanıqlılığına risk yaradır. Müxtəlif ölkələrin tənzimləmə təcrübələrinə baxıldıqda, xüsusilə Avropa Birliyinin 2019/633 sayılı Direktivinin qəbulundan sonra, kənd təsərrüfatı təchizat zəncirində haqsız ticarət praktikalarına qarşı ciddi normativ çərçivələrin yaradıldığı müşahidə olunur (European Commission, 2019). Buna görə də haqsız ticarət praktikalarının mahiyyətinin araşdırılması və tənzimləmə təcrübələrinin öyrənilməsi aktual elmi-praktiki məsələdir.

Məqalənin məqsədi kənd təsərrüfatı və ərzaq məhsullarının təchizat zəncirində haqsız ticarət praktikalarının mahiyyətini açıqlamaq, onların təsərrüfat subyektlərinin fəaliyyətinə təsirlərini dəyərləndirmək, müxtəlif ölkələrin (xüsusilə Aİ) tənzimləmə təcrübələrini təhlil etmək və Azərbaycan üçün uyğun siyasət tövsiyələri verməkdir. Bu məqsəd çərçivəsində məqalədə əvvəlcə HTP-lərin mahiyyəti və kənd təsərrüfatı dəyər zəncirindəki yeri izah olunur, sonra beynəlxalq tənzimləmə təcrübələri və Azərbaycanın mövcud yanaşması müqayisəli şəkildə təhlil edilir, nəhayət HTP-lərin tənzimlənməsinin təkmilləşdirilməsi üçün institusional və hüquqi təkliflər təqdim olunur. Məqalədə müqayisəli təhlil, normativ sənədlərin və beynəlxalq təcrübənin analizi, habelə mövcud qanunvericilik layihələrinin qiymətləndirilməsi metodlarından istifadə olunmuşdur.

Məqalədə “haqsız ticarət praktikaları” anlayışı kənd təsərrüfatı və ərzaq təchizat zəncirində alıcı-təchizatçı münasibətlərində meydana çıxan birtərəfli və ədalətsiz kommersiya davranışlarını ifadə edir. “Haqsız rəqabət” isə daha geniş hüquqi kateqoriya olub bazarda rəqiblər arasında yolverilməz davranış formalarını əhatə edir. Bu səbəbdən məqalə boyunca təchizat zəncirinə aid halları ifadə etmək üçün əsas termin kimi “haqsız ticarət praktikaları (HTP)” anlayışından istifadə olunur.

Empirik hissədə Azərbaycanda pərakəndə ticarətin struktur transformasiyasını qiymətləndirmək üçün Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsinin rəsmi nəşrlərinin məlumatlarından, habelə ərzaq dağıtımı (FMCG) sektorunda fəaliyyət göstərən 6 şirkətin nümayəndələri ilə aparılmış ekspert müsahibələrindən istifadə edilmişdir. Ekspert qiymətləndirmələri müqayisə edilmiş, sintez olunmuş və orta göstəricilər əsasında bazar konsentrasiyası barədə nəticələr çıxarılmışdır.

Məqalə üç əsas hissədən ibarətdir: birinci hissədə haqsız ticarət praktikalarının mahiyyəti, kənd təsərrüfatı dəyər zəncirindəki rolu və təsərrüfat subyektlərinin fəaliyyətinə təsirləri araşdırılır. İkinci hissədə HTP-lərin tənzimləmə təcrübələri müqayisəli şəkildə təhlil olunur. Üçüncü hissədə isə Azərbaycanda HTP-lərin tənzimlənməsinin təkmilləşdirilməsi istiqamətində siyasət tövsiyələri verilir.

Haqsız ticarət praktikalarının mahiyyəti, kənd təsərrüfatı məhsulları dəyər zəncirində HTP-lər və onların təsərrüfat subyektlərinin fəaliyyətinə təsirləri

Haqsız ticarət praktikalarının nəzəri izahı

Haqsız ticarət praktikalarının yaranması və davamlılığı bir neçə nəzəri yanaşma ilə izah oluna bilər. Bazar gücü nəzəriyyəsinə görə, yüksək konsentrasiyaya malik alıcılar qiymət, ödəniş müddəti və digər müqavilə şərtlərinə təsir etmək imkanına malik olur. Kənd təsərrüfatında istehsalçıların çoxsaylı və parçalanmış olması, alıcıların isə daha yüksək təşkilatlanma səviyyəsinə malik olması sövdələşmə gücünün asimmetrik bölgüsünü gücləndirir.

Transaction cost economics yanaşması göstərir ki, kənd təsərrüfatı məhsullarının tez xarab olması, keyfiyyət qeyri-müəyyənliyi və müqavilələrin natamamlığı alıcı-təchizatçı münasibətlərində opportunistik davranış riskini artırır (Williamson, 1985). Bu halda daha güclü tərəf risk və xərclərin bir hissəsini zəif tərəfin üzərinə ötürməyə çalışır.

“Principal-agent” problemi və sövdələşmə gücü (bargaining power) yanaşmaları da göstərir ki, informasiya asimmetriyası, alternativ satış kanallarının məhdudluğu və fermerlərin zəif təşkilatlanması təchizatçıların müqavilə münasibətlərində daha zəif mövqedə qalmasına səbəb olur (Eisenhardt, 1989). Beləliklə, HTP-lər yalnız etik və ya hüquqi problem deyil, həm də bazar strukturundan doğan iqtisadi problemdir.

Haqsız Ticarət Praktikaları bazar gücündən sui-istifadədən qaynaqlanan müxtəlif növ praktikaları özündə birləşdirir. Bu anlayış kənd təsərrüfatı təchizat zəncirində, xüsusilə alıcı-təchizatçı münasibətlərində geniş yayılmışdır.

HTP-lərin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, onlar kommersiya münasibətlərində ədalət və balans prinsipini pozur, tərəflər arasında razılaşdırılmış şərtlərin birtərəfli dəyişdirilməsinə və ya icrasına gətirib çıxarır. FAO-nun qiymətləndirmələrinə görə, bu praktikalar ən çox zəif sövdələşmə mövqeyində olan fermerlərə təsir edir və nəticədə onların maliyyə dayanıqlığını azaldır, istehsal risklərini artırır və investisiya imkanlarını məhdudlaşdırır (FAO, 2024).

HTP-lərin mövcudluğunun əsas səbəblərindən biri bazar gücünün asimmetrik paylanmasıdır. Yəni, böyük alıcılar – xüsusilə pərakəndə satış şəbəkələri və emalçılar – yüksək konsentrasiyaya malik olduğu halda, kiçik və orta fermerlər çoxsaylı, parçalanmış və zəif təşkilatlanmış olur (European Commission, 2019). Bu güc disbalansı nəticəsində alıcılar öz şərtlərini diktə edə, müqavilə hüququnu birtərəfli şəkildə dəyişdirə və ya təchizatçıni haqsız risk və xərclərlə yükləyə bilərlər.

Kənd təsərrüfatı dəyər zəncirində HTP-lərin ən geniş yayılmış formaları bunlardır:

- **Ödənişlərin gecikdirilməsi** (fermerlər üçün əsas maliyyə yükü yaradır);
- **Qiymətlərin birtərəfli endirilməsi və ya dəyişdirilməsi** (mövsüm ortasında və ya məhsul təhvil verildikdən sonra);
- **Əlavə ödəniş və haqların tətbiqi** (logistika və marketinq xərclərinin qeyri-rəsmi şəkildə istehsalçıya ötürülməsi);
- **Məhsulun qəbulunun əsassız gecikdirilməsi və ya imtinası** (məhsulun xarab olması və istehsalçının zərərə düşməsi ilə nəticələnir);
- **Eksklüzivlik və satış məhdudiyyətləri** (istehsalçının digər alıcılarla işləməsinə mane olan qeyri-rəsmi şərtlər).

Bu praktikaların ortaq cəhəti, təchizatçıya iqtisadi baxımdan əlavə yük gətirməsi və riskləri ədalətsiz bölüşdürməsidir. Nəticədə fermerin maliyyə sabitliyi pozulur, istehsal planlaşdırması çətinləşir və bazar iştirakçılarının sayında azalma müşahidə olunur.

HTP-lərin təsərrüfat subyektlərinə təsiri çoxşaxəlidir. Fermerlər üçün bu hallar əsasən likvidlik problemləri yaradır, gəlir sabitliyini azaldır və istehsal risklərini artırır. Bu da öz növbəsində yeni

investisiyalara marağı zəiflədir və kənd təsərrüfatı sahəsində innovativ texnologiyaların tətbiqini ləngidir. Emalçılar və topdansaşıçılar üçün isə bazar etibarlılığının azalması və uzunmüddətli tərəfdaşlıq münasibətlərinin zəifləməsi ilə nəticələnir (Swinnen, 2017).

Müxtəlif ölkələrin təcrübəsi göstərir ki, bu problemin həlli üçün təkə bazar mexanizmlərinə güvənmək kifayət etmir. Xüsusilə Avropa Birliyində 2019/633 sayılı Direktivin qəbulundan sonra HTP-lərin açıq siyahısının müəyyənəşdirilməsi, qadağalar və sanksiya mexanizmləri tətbiq olunması ilə vəziyyətin əhəmiyyətli dərəcədə yaxşılaşdığı qeyd olunur. Bu isə göstərir ki, hüquqi tənzimləmə fermerlərin sövdələşmə mövqeyini möhkəmləndirməkdə və təchizat zəncirinin dayanıqlılığını artırmaqda mühüm vasitədir.

HTP-lərin tənzimlənməsi təcrübələri

Kənd təsərrüfatı və ərzaq məhsulları təchizat zəncirində haqsız ticarət praktikaları (HTP) problemi yalnız bir neçə ölkəyə xas deyil, bu, global bir çağırışdır. Bu mənada haqsız ticarət praktikalarının tənzimlənməsi sahəsində müxtəlif ölkələrin yanaşmaları bir-birindən fərqlənsə də, ümumi məqsəd fermerlərin sövdələşmə mövqeyini möhkəmləndirmək və təchizat zəncirində ədalətli münasibətləri təmin etməkdir.

Avropa İttifaqında (Aİ) aparılan tədqiqatlar göstərir ki, fermerlərin 20-30%-i müxtəlif formalı haqsız rəftara məruz qalır və bu hallar onların gəlirliliyinə, likvidliyinə və investisiya davranışına mənfi təsir göstərir (European Commission, 2018). Problemin kəskinliyi səbəbilə Aİ səviyyəsində hüquqi müdaxiləyə zərurət yaranmış və nəticədə 17 aprel 2019-cu ildə Direktiv (EU) 2019/633 qəbul edilmişdir.

Bu Direktiv kənd təsərrüfatı və ərzaq məhsullarının təchizat zəncirində alıcı ilə təchizatçı arasında güc balanssızlığını azaltmaq və kiçik fermerləri və KOB-ları (kiçik və orta biznesləri) qorumaq məqsədi daşıyır. O, üzv dövlətlərə minimum standartlar təqdim edir və milli səviyyədə daha sərt qaydaların tətbiqini istisna etmir.

Direktivdə HTP-lər iki qrupa bölünür: “Qara Siyahı” və “Boz Siyahı” praktikalar.

Qara Siyahı (şərtsiz qadağan edilir):

- Tez xarab olan məhsullar üçün 30 gündən, digər məhsullar üçün 60 gündən gec ödəniş;
- Sifarişin son anda ləğvi – xüsusilə tez xarab olan məhsullar üçün;
- Müqavilənin birtərəfli dəyişdirilməsi (çatdırılma vaxtı, qiymət, həcmi və s.);
- Təchizatçıdan onun məhsulunun satışından fərqli məqsədlər üçün ödəniş tələb edilməsi (məsələn, alıcının personalının təlimi üçün).

Boz Siyahı (yalnız əvvəlcədən yazılı razılıq olduqda icazəlidir):

- Satılmamış məhsulların geri qaytarılması;
- Reklam, marketinq, saxlanma və təqdimat xidmətlərinə görə təchizatçıdan ödəniş tələb edilməsi;
- Endirim kampaniyalarının xərclərinin təchizatçı tərəfindən ödənilməsi.

Əgər bu praktikalar əvvəlcədən və yazılı şəkildə razılaşdırılmayıbsa, onlar qanunsuz hesab olunur və alıcı məsuliyyət daşıyır.

Direktivin mühüm elementlərindən biri icra mexanizmidir. Hər üzv dövlət aşağıdakı səlahiyyətlərə malik bir orqan təyin etməlidir:

- Şikayətləri qəbul etmək;
- Təftiş və araşdırma aparmaq;
- Cərimə və sanksiyalar tətbiq etmək.

Bundan əlavə, şikayətçilər anonim qala bilərlər ki, bu da xüsusilə “delisting” və qisas qorxusu yaşayan fermerlər üçün əhəmiyyətlidir.

Direktivin təsiri və qiymətləndirilməsi

Avropa Komissiyasının ilkin qiymətləndirməsinə əsasən, Direktivin tətbiqi nəticəsində:

- Kiçik fermerlər daha sabit ödəniş axınına nail olub;
- Müqavilə münasibətlərində şəffaflıq artıb;
- Təchizatçılar alıcılardan daha az risk və əlavə öhdəliklərlə (European Commission, 2021).

Eyni zamanda, üzv dövlətlərin bəziləri – məsələn, Fransa, İspaniya və İtaliya – Direktivin çərçivəsindən kənara çıxaraq daha geniş HTP-ləri tənzimləyən milli qanunlar qəbul etmişlər.

Beləliklə, Direktiv (EU) 2019/633, HTP-lərlə hüquqi mübarizədə strukturlaşmış və balanslı yanaşma təklif edir. O, həm qəti qadağalar, həm də razılaşdırılmalı davranış formaları ilə təchizat zəncirində minimal ədalət standartları formalaşdırır. Azərbaycanda oxşar bir çərçivənin formalaşdırılması üçün bu Direktiv əhəmiyyətli istinad nöqtəsidir.

Avropa İttifaqı 2025-ci ildə Şura səviyyəsində aqrar təchizat zəncirində transsərhəd haqsız ticarət praktikalarına qarşı yeni icra qaydaları üçün mandat qəbul etmişdir. Bu qaydalar üzv dövlətlərə qarşılıqlı yardım, məlumat mübadiləsi və transsərhəd təqib və sanksiya tədbirlərinin koordinasiyası mexanizmlərini gücləndirir (Council of the EU, 2025).

Haqsız ticarət praktikaları (HTP) yalnız Avropa İttifaqında deyil, digər ölkələrdə də kənd təsərrüfatı sektorunun inkişafına əngəl törədən əsas problemlərdən biri kimi tanınır. Aşağıda bəzi seçilmiş ölkələrin bu sahədəki tənzimləmə təcrübəsi və onların Azərbaycan üçün potensial dərsləri təqdim olunur.

Türkiyədə HTP-lərlə mübarizə iki əsas qanunvericilik aktı vasitəsilə həyata keçirilir:

- **Türkiyə Rəqabət Qanunu** (No. 4054): Bazar gücündən sui-istifadə və haqsız kommərsiya davranışları ilə bağlı ümumi müddəalar təqdim edir (Türkiye Cumhuriyeti, 1994).
- **Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu (5300 nömrəli)**: Kənd təsərrüfatı məhsullarının alış-satışında şəffaflıq, ödəniş müddətləri və müqavilə standartları ilə bağlı konkret qaydalar müəyyənləşdirir (Türkiye Cumhuriyeti, 2005).

Türkiyədə müvafiq nəzarət qurumunun adı “Rekabet Kurumu” adlanır. Bu qurum HTP-lərlə bağlı şikayətləri araşdırır və sanksiyalar tətbiq edə bilən müstəqil orqandır.

Türkiyədə xüsusilə kooperativlərin və birliklərin hüquqlarını qorumaq və danışıqlar gücünü artırmaq məqsədilə müxtəlif təşviq mexanizmləri tətbiq olunur (Karahana, 2017).

Aİ üzvü olduqdan sonra Şərqi Avropa ölkələri də Direktiv (EU) 2019/633-ü tətbiq etmiş və bəzi hallarda daha sərt qaydalar müəyyənləşdirmişdir. Məsələn, **Polşanın** “Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom handlowym” (2021) – haqsız ticarət praktikaları ilə bağlı milli qanununda cərimə mexanizmləri Direktivlə müqayisədə daha genişdir (Urbanska, Starzynska, Wladzinska, 2022).

Digər ölkələrin təcrübələrindən çıxarıla biləcək əsas dərslər aşağıdakılardır:

- **Yalnız qanun qəbul etmək kifayət deyil**; onun icrası üçün müstəqil orqanlar və icra prosedurları tələb olunur.
- **Şikayət mexanizmləri sadə, sürətli və fermerlər üçün əlçatan olmalıdır.**
- **Maarifləndirmə və hüquqi təlimlər** fermerlərin haqlarını bilməsi və müdafiə etməsi üçün əsas şərtidir.
- **Kooperativlər və fermer birlikləri** vasitəsilə kollektiv müqavimət gücü artırıla bilər.

Azərbaycanda haqsız ticarət praktikalarının tənzimlənməsinin təkmilləşdirilməsi

Dünyadakı qabaqcıl praktika nəzərə alınaraq Azərbaycanın kənd təsərrüfatı sektorunda son illərdə strukturlaşma və modernləşmə istiqamətində mühüm addımlar atılsa da, hələ də kənd təsərrüfatı dəyər zənciri boyunca güc balanssızlığına əsaslanan haqsız ticarət praktikaları müşahidə olunmaqdadır.

Son illərdə Azərbaycanda pərakəndə ticarət sektorunda istehlakçı davranışlarının ənənəvi satış kanallarından modern ticarət formatına doğru transformasiyası müşahidə olunur. Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsinin “Azərbaycanda Ticarət 2025” statistik məcmuəsində verilən məlumata görə, 2024-cü ildə pərakəndə ticarət dövriyyəsinin fiziki həcm indeksi hüquqi şəxslər üzrə 108,6 faiz, fərdi sahibkarlar üzrə isə 102,3 faiz olmuşdur. Eyni nəşrdə pərakəndə ticarət dövriyyəsində hüquqi şəxslərin payının 2024-cü ildə 35,9 faizə çatdığı, fərdi sahibkarlar və məhsul bazarlarının payının isə 64,1 faiz təşkil etdiyi göstərilir. Bu dinamika daha təşkilatlanmış ticarət formatlarının bazarda artan rolunu göstərir (Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi [DSK], 2025).

Müəllif tərəfindən ərzaq dağıtımı (FMCG) sektorunda fəaliyyət göstərən 6 şirkət nümayəndəsi ilə aparılmış ekspert müsahibələrinin sintezinə əsasən, supermarket şəbəkələrinin istehlak malları bazarındakı ümumi payı təxminən 35 faiz, dörd ən iri şəbəkənin birgə payı isə (CR4) təxminən 25 faiz səviyyəsində qiymətləndirilir. Bu göstəricilər pərakəndə satış sektorunda alıcı gücünün müəyyən dərəcədə konsentrasiyalandığını göstərir. Modern ticarət formatının genişlənməsi fonunda bu konsentrasiyanın gələcəkdə daha da artması ehtimalı mövcuddur.

Bu tendensiya sektor iştirakçılarının qiymətləndirmələri ilə yanaşı media və sənaye məlumatlarında da öz əksini tapır. Məsələn, 2025-ci il üzrə məlumatlarda supermarket formatında satışların artım tempinin ənənəvi satış kanallarını üstələdiyi qeyd olunur (AZƏRTAC, 2026).

Belə bir struktur təchizat zəncirində sövdələşmə gücünün iri alıcıların xeyrinə dəyişməsinə şərait yaradır (Porter, 1980). Nəticədə ödəniş müddətlərinin uzadılması, əlavə xərclərin təchizatçıya ötürülməsi və müqavilə şərtlərinin faktiki olaraq birtərəfli müəyyənləşdirilməsi kimi HTP riskləri güclənir.

Azərbaycanın aqrar sektorunda ən çox rast gəlinən haqsız ticarət praktikaları aşağıdakılardır:

- Məhsulun dəyərinin ödənilməsi üçün alıcı tərəfindən istehsalçıya əlverişsiz, uzunmüddətli ödəmə şərtlərinin tətbiq edilməsi;
- Qiymətlərin birtərəfli şəkildə müəyyən edilməsi və satış dövründə alıcı tərəfindən istənilən vaxt dəyişdirilməsi;
- Alıcının yazılı müqavilə bağlamaqdan imtina etməsi, bu isə istehsalçının hüquqi müdafiəsini çətinləşdirir;
- Reklam xərclərinin istehsalçının üzərinə qoyulması;
- Konkret tranzaksiya ilə əlaqəli olmayan əlavə ödənişlərin istehsalçıya tətbiq edilməsi. (Xəlilov H., Hacıyeva S. və Qasimova N, 2023)

Azərbaycanda kənd təsərrüfatı dəyər zəncirində haqsız ticarətə şərait yaradan əsas meyllərdən biri pərakəndə satış sektorunda konsentrasiyanın artmasıdır. Modern ticarət formatlarının genişlənməsi, təşkilatlanmış satış şəbəkələrinin bazar payının yüksəlməsi və istehsalçıların satış kanallarının məhdudluğu iri alıcıların sövdələşmə mövqeyini gücləndirir. Müəllifin ekspert müsahibələri və sektor müşahidələri göstərir ki, bu şəraitdə ödəniş gecikmələri, əlavə kommersiya şərtlərinin tətbiqi və yazılı müqavilə intizamının zəifliyi daha qabarıq görünür.

Quş əti, Yumurta İstehsalçıları və İxracatçıları Assosiasiyasının rəhbərinin sözlərinə görə, ticarət şəbəkələri ilə bağlanmış müqavilələrdə məhsulun ödənişi 30 günə nəzərdə tutulsa da, istehsalçılar bəzən 90 gün və ya daha çox müddətə ödəmələri gözləməli olurlar və bu gecikmələr müəssisələrin maliyyə vəziyyətinə mənfi təsir göstərir (Həsənlı, 2022).

Bu haqsız praktikalar təkcə fərdi fermerin gəlirinə deyil, ümumilikdə kənd yerlərində iqtisadi fəaliyyətin sabitliyinə və ərzaq təhlükəsizliyinə təsir edir:

- Fermerlər riskin artması səbəbindən istehsal miqyasını azaldır;
- Gənclər kənd təsərrüfatı ilə məşğul olmaqdan çəkinir;
- İstehlakçılar üçün keyfiyyətli və davamlı məhsul təklifi azalır.

Azərbaycanda alıcı-təchizatçı münasibətləri və haqsız rəqabətlə bağlı ümumi hüquqi baza formalaşmışdır. Lakin kənd təsərrüfatı və ərzaq məhsullarının təchizat zəncirində haqsız ticarət praktikaları ilə birbaşa mübarizə aparən xüsusi normativ çərçivə uzun müddət mövcud olmamışdır. Bu boşluq bazar münasibətlərində zəif oyunçuların, xüsusilə fermerlərin hüquqi cəhətdən qorunmasında ciddi çatışmazlıqlar yaradıb. Sözügedən boşluğun aradan qaldırılması məqsədilə Rəqabət qanunvericiliyində müvafiq müddəaların təsbit olunmasına dair təkliflər nəzərə alınmalıdır. 2023-cü ilin dekabrında rəqabət qanunvericiliyi daha sistemli yanaşma ilə təkmilləşdirilərək “Rəqabət Məcəlləsi” qəbul olunmuşdur. “Rəqabət Məcəlləsi”nin qəbul edilməsi ilə bu sahədəki əvvəlki qanunlar, yəni “Antiinhisar fəaliyyəti haqqında”, “Haqsız rəqabət haqqında” və “Təbii inhisarlar haqqında” qanunlar qüvvədən düşmüşdür.

“Rəqabət Məcəlləsi” bazar münasibətlərində ədalətli rəqabətin təmin olunmasını, dominant mövqedən sui-istifadə hallarının qarşısının alınmasını və istehlakçıların müdafiəsini nəzərdə tutur. Məcəllə haqsız rəqabət anlayışını müəyyən etmiş və onun müxtəlif formalarını qadağan etmişdir. Məcəllənin 19-25-ci maddələrində müştərilərin çaşdırılması, nüfuzdan salma, sahibkarlıq fəaliyyətinin təqlidi, kommersiya sirrinin pozulması və haqsız rəqabətə səbəb olan digər hərəkətlər kimi hallar əhatə olunur (Rəqabət Məcəlləsi, 2023).

Bununla belə, bu müddəalar kənd təsərrüfatı sahəsində HTP-lərin spesifik formalarını – məsələn, gecikmiş ödənişlər, sifarişin birtərəfli ləğvi, reklam xərclərinin fermerə yüklənməsi və s. – açıq şəkildə əhatə etmir.

Haqsız Ticarət praktikası ilə bağlı qanunvericiliyin təkmilləşdirilməsi ilə bağlı Kənd Təsərrüfatı Nazirliyinin Aqrar Ticarət Mərkəzində araşdırmalar aparılmış və həmin kontekstdə Məcəllədə kənd təsərrüfatı və ərzaq məhsullarının tədarük zəncirində haqsız ticarət praktikasının yolverilməzliyinə dair müddəaların əks etdirilməsi məqsədəuyğun hesab edilir. Bunlara kənd təsərrüfatı məhsullarının istehsalı, emalı və satışı sahəsində fəaliyyət göstərən bazar subyektlərinin yol verilməsi qadağan olunan hərəkətlərinə, habelə kənd təsərrüfatı məhsullarının istehsalı, emalı və satışı sahəsində fəaliyyət göstərən bazar subyektlərinin əvvəlcədən aydın və birmənalı formada razılaşdırılmadığı hallarda yol verilməyən hərəkətlərinə dair müddəalar aid edilə bilər.

Bundan əlavə, Rəqabət Məcəlləsində Haqsız Ticarət praktikasına qarşı sanksiyaların da müəyyən edilməsi məqsədəuyğun hesab edilir. Bununla bağlı müvafiq müddəalar Məcəllənin 77-ci maddəsində nəzərdə tutula bilər.

Qeyd etmək lazımdır ki, Azərbaycan iqtisadiyyatının kənd təsərrüfatı sektorunda haqsız ticarət praktikalarının (HTP) azaldılması üçün təkə normativ aktların qəbul edilməsi kifayət deyil. Qanunvericilik təşəbbüsləri yalnız praktik, icra oluna bilən mexanizmlərlə və bazar aktorlarının fəal iştirakı ilə effektiv ola bilər.

NƏTİCƏ

Kənd təsərrüfatı və ərzaq məhsullarının təchizat zəncirində haqsız ticarət praktikaları (HTP) Azərbaycanda da, digər ölkələrdə olduğu kimi, kiçik və orta fermerlərin iqtisadi sabitliyi, istehsal motivasiyası və ərzaq təhlükəsizliyi üçün risk amili olaraq qalmaqdadır. Bu praktikalara əsas səbəb alıcı və təchizatçılar arasında güc balanssızlığı, müqavilə münasibətlərinin qeyri-formal xarakter daşması və icra mexanizmlərinin zəifliyidir.

HTP-lərlə effektiv mübarizə Azərbaycan üçün yalnız kənd təsərrüfatı sektorunda ədalətli oyun qaydalarının bərpası deyil, həm də fermerlərin rifahı, ərzaq təhlükəsizliyi və regionlarda sosial sabitlik baxımından strateji əhəmiyyət daşıyır. Bu səbəbdən, hüquqi islahatlarla yanaşı institusional və davranış yönümlü siyasətlər də eyni vaxtda tətbiq edilməlidir.

Aparılan təhlil göstərir ki, Azərbaycanda son illərdə “Rəqabət Məcəlləsi”nin qəbulu mühüm addımdır, lakin kənd təsərrüfatı sektorunun xüsusiyyətlərini nəzərə alan ayrıca HTP çərçivəsi və

effektiv icra mexanizmləri formalaşdırılmalıdır. İstehsalçıların əsas narazılıqları – gecikmiş ödənişlər, birtərəfli müqavilə dəyişiklikləri və əlavə xərclərin yüklənməsi – tənzimlənməli və onların qarşısı hüquqi və institusional vasitələrlə alınmalıdır. Bununla bağlı aşağıdakı istiqamətlər üzrə tədbirlər həyata keçirilə bilər.

Rəqəbat qanunvericiliyində dəyişikliklər:

- Rəqəbat Məcəlləsində bilavasitə HTP-lərin tənzimlənməsinə dair müddəaların daxil edilməsi;
- **Müvafiq orqanlar tərəfindən HTP-lərə nəzarətin gücləndirilməsi;**
- Fermerlərin **şikayətlərini anonim şəkildə təqdim edə biləcəyi onlayn platforma** qurulması;
- İcra orqanı tərəfindən **monitorinq hesabatları və illik təhlillər** yayımlanması, ictimaiyyətlə məlumat paylaşımının gücləndirilməsi.

Fermerlərin və bazar aktorlarının fəallaşdırılması:

- **Fermerlər arasında müqaviləli istehsal mədəniyyətinin təşviq edilməsi**, Yazılı müqavilə mexanizmləri sadələşdirilməsi və elektron formatda əlçatan olmasının təmin edilməsi;
- **Fermer birlikləri və kooperativlərin gücləndirilməsi**, bu məqsədlə hüquqi və maliyyə dəstəyinin təklif olunması.
- **Maarifləndirmə və hüquqi təlimlər** regionlarda fermerlər üçün təşkil edilməsi, real nümunələrlə HTP-lərin necə tanınacağı və qarşısının necə alınacağı izah edilməsi;
- Bazar aktorları ilə **ictimai dialoq platformaları** yaradılması və etik ticarət prinsiplərinin (fair trade) təşviq olunması.

Rəqəmsallaşma və şəffaflığın yüksəldilməsi:

• **Kənd təsərrüfatı tədarük zəncirində müqavilə münasibətlərinin elektron bazası** yaradılması. Bu, istər monitorinq, istərsə də hüquqi mübahisələr üçün effektiv əsas verir. Aparılan nəzəri və empirik təhlil göstərir ki, Azərbaycanda HTP-lərin yayılma riski yalnız hüquqi boşluqlarla deyil, həm də təchizat zəncirində alıcı gücünün artan konsentrasiyası ilə bağlıdır. Bu səbəbdən HTP-lərlə mübarizə yalnız qadağanedici normanın qəbul edilməsi ilə məhdudlaşmamalı, həm də yazılı müqavilə tələbi, anonim şikayət mexanizmi, sektor üzrə monitorinq, proporsional sanksiya sistemi və illik icra hesabatı kimi konkret alətlərlə təmin edilməlidir. Belə institusional dizayn fermerlərin müdafiəsini gücləndirməklə yanaşı, təchizat zəncirində proqnozlaşdırıla bilən və daha ədalətli kommersiya münasibətlərinin formalaşmasına xidmət edə bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Azərbaycan Respublikası. (2023). *Rəqəbat Məcəlləsi*. <https://e-qanun.az/framework/56187>
2. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi. (2025). *Azərbaycanda ticarət: Statistik məcmuə*. Bakı.
3. AZƏRTAC. (2026, 10 fevral). “Carlsberg Azerbaijan” 2025-ci ilin güclü nəticələrini elan edir. <https://azertag.az/xeber/3145621>
4. Council of the European Union. (2025). *Combating unfair trading practices in the agrifood supply chain: Council agrees position on new rules for cross-border enforcement*. <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2025/04/07/combating-unfair-trading-practices-in-the-agrifood-supply-chain-council-agrees-position-on-new-rules-for-cross-border-enforcement/>
5. Eisenhardt, K. M. (1989). Agency theory: An assessment and review. *Academy of Management Review*, 14(1), 57–74.
6. European Commission. (2018). *Impact assessment accompanying the proposal for a directive on unfair trading practices in the agricultural and food supply chain* (SWD(2018) 92 final).

7. European Commission. (2019). *Directive (EU) 2019/633 on unfair trading practices in business-to-business relationships in the agricultural and food supply chain*. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32019L0633>
8. European Commission. (2021). *Evaluation roadmap: Implementation of the unfair trading practices directive*. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12817-Evaluation-of-the-Directive-on-unfair-trading-practices-in-the-agricultural-and-food-supply-chain_en
9. Food and Agriculture Organization. (2024). *Unfair trading practices in business-to-business relationships in agricultural supply chains: A growing concern*. FAO. <https://openknowledge.fao.org/server/api/core/bitstreams/f9f4e325-a715-4ba6-8589-db58b7d42bc9/content>
10. Həsənli, M. (2022). *Xaricdən quş əti idxalı tam dayandırılmalıdır* [Müsahibə]. Demokrat.az. <https://demokrat.az/az/news/119299/murvet-hesenli-xaricden-qus-eti-idxali-tamam-dayandirilmalidir-musahibe>
11. Karahan, A. (2017). *Kırsal kalkınma ve örgütlenme*. <https://millidusunce.com/misak/ulkemizde-kirsal-kalkinma-ve-orgutlenme/>
12. Porter, M. E. (1980). *Competitive Strategy: Techniques for Analyzing Industries and Competitors*. New York: Free Press.
13. Swinnen, J. F. M. (2017). *The political economy of agricultural and food policies*. Palgrave Macmillan.
14. Türkiye Cumhuriyeti. (1994). *Law No. 4054 on the protection of competition*. <https://www.rekabet.gov.tr/Dosya/4054-sayili-kanun.pdf>
15. Türkiye Cumhuriyeti. (2005). *Tarım ürünleri lisanslı depoculuk kanunu (Law No. 5300)*. <https://mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=5300&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>
16. Urbanska, M., Starzynska, K., & Wladzinska, A. (2022). *Unfair trading practices in the agricultural and food supply chain in Poland*. CMS Expert Guide. <https://cms.law/en/int/expert-guides/unfair-trading-practices-in-the-agri-food-supply-chain-in-cee/poland>
17. Williamson, O. E. (1985). *The Economic Institutions of Capitalism: Firms, Markets, Relational Contracting*. New York: Free Press.
18. Xəlilov, H., Hacıyeva, S., & Qasımova, N. (2023). Modern dəyər zəncirinə keçid şəraitində kənd təsərrüfatı məhsulları bazarında rəqabət mühitinin xüsusiyyətləri. *Kənd təsərrüfatı iqtisadiyyatı*, 1(43), 9–15.

XXI ƏSRDƏ ÇİN AZƏRBAYCAN MÜNASİBƏTLƏRİNƏ TƏSİR EDƏN ƏSAS FAKTORLAR VƏ İQTİSADI ƏHƏMİYYƏTİ

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-65](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-65)

Aydan F. Hüseynli

Bakı Mühəndislik universiteti, Magistr

E-poçt: aydanhuseynli23@icloud.com

ORCID: 0009-0000-8699-1009

Xülasə

XXI əsr Çin Azərbaycan münasibətlərinin strateji tərəfdaşlıq mərhələsinə keçdiyi dövr kimi xarakterizə olunur. Bu tərəfdaşlıq, tarixi diplomatik əlaqələri aşaraq daha dərin və çoxşaxəli xarakter almış, siyasi, iqtisadi və tranzit sahələrində mühüm rol oynamışdır. Belə əlaqələrin formalaşmasında bir sıra amillər həlledici əhəmiyyət kəsb etmişdir. Bu amillərə global siyasi dəyişikliklər, regional iqtisadi integrasiya prosesləri, energetika strategiyaları və nəqliyyat logistika imkanları aiddir. Qloballaşma şəraitində bu faktorlar iki ölkə arasında əməkdaşlığın intensivləşməsinə və yeni məzmun kəsb etməsinə şərtləndirmişdir.

1992-ci ildə diplomatik münasibətlərin qurulmasıyla birlikdə başlayan Çin Azərbaycan əlaqələri zamanla genişlənmiş və təkcə siyasi dialoqlarla məhdudlaşmayaraq, qarşılıqlı maraqlara əsaslanan çoxşaxəli əməkdaşlıq modelinə çevrilmişdir. Bu əməkdaşlıq XXI əsrdə xüsusilə strateji mərhələdə müəyyənləşdirilən regional və global məqsədlərlə birbaşa əlaqədardır. Bu səbəbdən, Çin Azərbaycana təkcə investisiya və ticarət tərəfdaşı olaraq yanaşmır; bununla yanaşı bu tərəfdaşlıq, enerji təhlükəsizliyi, geosiyasi balanslaşdırma və beynəlxalq iqtisadi integrasiya, global logistika şəbəkələrinin strategiyası kimi qarşılıqlı mənaflər üzərində qurulmuşdur.

XXI əsrdə Çin Azərbaycan münasibətlərinə təsir edən əsas faktorlar arasında energetika əməkdaşlığı, texnologiya transferləri, təhsil və mədəni əlaqələrin inkişafı, investisiya layihələrinin genişləndirilməsi, bununla yanaşı rəqəmsal və yaşıl iqtisadiyyat təşəbbüsləri xüsusi yer tutur. Eləcə də, Azərbaycanın yüksək idarələşmə potensialı, institusional sabitliyi və beynəlxalq layihələrin effektiv icra qabiliyyəti bu münasibətlərin inkişafında mühüm faktor kimi çıxış edir. Xüsusilə son illərdə imzalanan strateji əməkdaşlıq sənədlərində “rəqəmsal iqtisadiyyat”, “yaşıl enerji” və “intellektual mülkiyyət hüquqları” kimi yeni sahələrə diqqət ayrılması, iki ölkə münasibətlərinin müasir çağırışlara uyğun şəkildə formalaşdığını göstərir.

Nəticə etibarilə, araşdırma göstərir ki, qarşılıqlı fayda prinsipləri üzərində qurulan Çin Azərbaycan əməkdaşlığı yalnız diplomatik və iqtisadi yanaşmalarla kifayətlənə bilməz. Münasibətlərin davamlı inkişafı üçün strateji tərəfdaşlıq çərçivəsində hüquqi-institusional əsasların möhkəmləndirilməsi, effektiv idarəetmə mexanizmlərinin tətbiqi və nəqliyyat-logistika potensialının səmərəli istifadə mühüm əhəmiyyət daşıyır. XXI əsr Çin Azərbaycan münasibətləri bu baxımdan həm perspektivlərini, həm də hədudlarını aydın şəkildə nümayiş etdirir.

Açar sözlər: Çin–Azərbaycan münasibətləri, strateji tərəfdaşlıq, energetika əməkdaşlığı, nəqliyyat-logistika, rəqəmsal iqtisadiyyat, idarələşmə potensialı

KEY FACTORS INFLUENCING CHINA–AZERBAIJAN RELATIONS IN THE 21ST CENTURY AND THEIR ECONOMIC SIGNIFICANCE

Aydan F. Huseynli

Baku Engineering University, Master's Degree

Email: aydanhuseynli23@icloud.com

ORCID: 0009-0000-8699-1009

Summary

The 21st century is characterized as a period in which China–Azerbaijan relations have reached the stage of strategic partnership. This partnership has gone beyond historical diplomatic ties, acquiring a deeper and more multifaceted character, playing a significant role in political, economic, and transit spheres. Several factors have been decisive in shaping these relations, including global political changes, regional economic integration processes, energy strategies, and transport-logistics capabilities. In the context of globalization, these factors have contributed to the intensification of cooperation between the two countries and the acquisition of new dimensions.

Since the establishment of diplomatic relations in 1992, China–Azerbaijan relations have gradually expanded, evolving into a multifaceted cooperation model based on mutual interests rather than limited to political dialogue. This cooperation in the 21st century is directly linked to regional and global objectives defined at the strategic stage. Therefore, China approaches Azerbaijan not only as an investment and trade partner but also as a collaborator in energy security, geopolitical balancing, international economic integration, and global logistics networks.

The main factors influencing China–Azerbaijan relations in the 21st century include energy cooperation, technology transfer, development of educational and cultural ties, expansion of investment projects, as well as initiatives in the digital and green economy. In addition, Azerbaijan's high governance potential, institutional stability, and efficient implementation of international projects act as a key factor in the development of these relations. Notably, recent strategic cooperation agreements have focused on “digital economy,” “green energy,” and “intellectual property rights,” demonstrating that bilateral relations are shaped in accordance with contemporary challenges.

In conclusion, the study shows that China–Azerbaijan cooperation based on mutual benefit principles cannot be limited to diplomatic and economic approaches alone. For sustainable development of the relations, strengthening legal-institutional frameworks, implementing effective governance mechanisms, and efficiently utilizing transport-logistics potential are of critical importance. In this regard, the 21st century clearly demonstrates both the prospects and limits of China–Azerbaijan relations.

Keywords: *China–Azerbaijan relations, strategic partnership, energy cooperation, transport-logistics, digital economy, governance potential*

ОСНОВНЫЕ ФАКТОРЫ, ВЛИЯЮЩИЕ НА ОТНОШЕНИЯ КИТАЯ И АЗЕРБАЙДЖАНА В XXI ВЕКЕ, И ИХ ЭКОНОМИЧЕСКОЕ ЗНАЧЕНИЕ

Айдан Ф. Гусейнли

Бакинский Инженерный Университет, магистратура

Э-почта: aydanhuseynli23@icloud.com

ORCID: 0009-0000-8699-1009

Аннотация

XXI век характеризуется как период, когда отношения между Китаем и Азербайджаном вышли на уровень стратегического партнерства. Это партнерство вышло за рамки исторических дипломатических связей, приобретя более глубокий и многоаспектный характер, играя значительную роль в политической, экономической и транзитной сферах. В формировании этих отношений решающую роль сыграли несколько факторов, включая глобальные политические изменения, процессы региональной экономической интеграции, энергетические стратегии и транспортно-логистические возможности. В условиях глобализации эти факторы способствовали усилению сотрудничества между двумя странами и придавали ему новое содержание.

С момента установления дипломатических отношений в 1992 году отношения между Китаем и Азербайджаном постепенно расширялись, развиваясь в многоаспектную модель сотрудничества, основанную на взаимных интересах, а не ограниченную политическим диалогом. Это сотрудничество в XXI веке непосредственно связано с региональными и глобальными целями, определенными на стратегическом этапе. Таким образом, Китай рассматривает Азербайджан не только как инвестиционного и торгового партнера, но и как участника в обеспечении энергетической безопасности, геополитическом балансе, международной экономической интеграции и глобальных логистических сетях.

Основными факторами, влияющими на отношения между Китаем и Азербайджаном в XXI веке, являются энергетическое сотрудничество, передача технологий, развитие образовательных и культурных связей, расширение инвестиционных проектов, а также инициативы в области цифровой и зеленой экономики. Кроме того, высокий потенциал управления, институциональная стабильность и эффективная реализация международных проектов Азербайджана являются ключевыми факторами развития этих отношений. В частности, недавно подписанные соглашения о стратегическом сотрудничестве уделяют внимание «цифровой экономике», «зеленой энергетике» и «правам интеллектуальной собственности», что демонстрирует соответствие двусторонних отношений современным вызовам.

В заключение, исследование показывает, что сотрудничество между Китаем и Азербайджаном на принципах взаимной выгоды не может ограничиваться только дипломатическими и экономическими подходами. Для устойчивого развития отношений критически важно укрепление правово-институциональных основ, внедрение эффективных механизмов управления и рациональное использование транспортно-логистического потенциала. В этом плане XXI век ясно демонстрирует как перспективы, так и ограничения отношений между Китаем и Азербайджаном.

Ключевые слова: Отношения Китай–Азербайджан, стратегическое партнерство, энергетическое сотрудничество, транспортно-логистическая сеть, цифровая экономика, потенциал управления

GİRİŞ

XXI əsrdə Çin Azərbaycan münasibətləri strateji tərəfdaşlıq səviyyəsinə yüksəlmişdir. Bu tərəfdaşlıq yalnız tarixi diplomatik əlaqələrdən irəli gəlmir, həm də siyasi, iqtisadi, tranzit və logistika sahələrində mühüm rol oynayan çoxşaxəli xarakterə malikdir. Bu əlaqələrin inkişafına təsir edən əsas faktorlar arasında regional və qlobal siyasi dəyişikliklər, enerji və nəqliyyat strategiyaları, investisiya və texnologiya layihələri, həmçinin təhsil və mədəni əməkdaşlıq sahələri mühüm yer tutur.

Azərbaycanın yüksək idarələşmə potensialı və institusional sabitliyi də bu münasibətlərin möhkəmliyində və davamlı inkişafında həlledici rol oynayır. Həmçinin, qlobal nəqliyyat-logistika layihələrinə, rəqəmsal və yaşıl iqtisadiyyat təşəbbüsləri Çin Azərbaycan əməkdaşlığının strateji əhəmiyyətini artıran əlavə faktorlar kimi çıxış edir.

Çin–Azərbaycan münasibətlərinin inkişafı yalnız iqtisadi maraqlarla məhdudlaşmır, eyni zamanda tərəflərin regional geosiyasi balansda mövqelərini gücləndirmək və Avrasiya məkanında strateji rolunu artırmaq məqsədləri ilə də sıx bağlıdır.

Məqalənin məqsədi XXI əsrdə Çin Azərbaycan münasibətlərinə təsir edən əsas faktorları araşdırmaq, strateji tərəfdaşlığın mövcud vəziyyətini qiymətləndirmək və gələcək perspektivlərini müəyyən etməkdir.

Çin–Azərbaycan Münasibətlərinin Konseptual və Siyasi-Strateji Çərçivəsi

XXI əsrdə Çin Azərbaycan münasibətləri tarixi diplomatik əlaqələrdən daha dərin, çoxşaxəli və strateji xarakter almışdır. 1992-ci ildə diplomatik münasibətlərin qurulması ilə başlayan əməkdaşlıq, yalnız rəsmi dialoqla kifayətlənməyərək siyasi, iqtisadi, tranzit, logistika və mədəni sahələri əhatə edən geniş tərəfdaşlıq səviyyəsinə yüksəlmişdir (İsmayilov, 2023). Bu tərəfdaşlıq regionda sabitliyin qorunması, qlobal və regional ticarət marşrutlarının təhlükəsizliyinin təmin olunması, enerji resurslarının idarə olunması və qarşılıqlı fayda prinsipləri üzərində qurulmuşdur (Bağırzadə, 2025b). Siyasi və strateji əməkdaşlıq Çin Azərbaycan münasibətlərinin ən vacib sütunlarından biridir. Bu əməkdaşlıq çərçivəsində imzalanmış Strateji Tərəfdaşlıq Bəyannaməsi (2015) siyasi dialoqu sistemləşdirmiş, regional məsələlərdə birgə mövqe nümayiş etdirmək üçün mexanizmlər yaratmışdır (Birgə Bəyannamə, 2024). Tərəflər bu sənədə əsasən beynəlxalq platformalarda qarşılıqlı dəstək göstərmək və regional təhlükəsizliyi qorumaq öhdəliyi götürmüşdür. Bununla yanaşı, yüksək səviyyəli səfərlər, diplomatik kanalların aktivliyi və çoxtərəfli görüşlər siyasi dialoqun davamlılığını təmin edir və qarşılıqlı etimadın formalaşmasına xidmət edir (İsmayilov, 202; Buzan & Waever, 2003).

Azərbaycanın yüksək idarələşmə potensialı və institusional sabitliyi bu əməkdaşlığın effektivliyində xüsusi rol oynayır. Dövlətin güclü idarəetmə sistemi siyasi qərarların vaxtında icrasını, iqtisadi və tranzit layihələrinin koordinasiyasını və beynəlxalq layihələrin praktik həyata keçirilməsini təmin edir (Bağırzadə, 2024; Bağırzadə, 2023).

Bir Kəmə, Bir Yol layihəsi siyasi-strateji əməkdaşlığın formalaşmasında xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Layihə Azərbaycanı yalnız tranzit ölkəsi kimi təqdim etmir, eyni zamanda regional və qlobal layihələrdə strateji tərəfdaş kimi iştirakına imkan yaradır (Abbaszadə, 2020; Hague Centre for Strategic Studies.). Layihə çərçivəsində həyata keçirilən birgə tədbirlər və infrastruktur layihələri, məsələn, Bakı–Tbilisi–Qars dəmiryolu və Orta Dəhliz marşrutları, ölkələr arasında siyasi dialoqu daha praktik və əməli mexanizmlərlə dəstəkləyir (Liu, 2020). Bu təşəbbüs çərçivəsində 2020-ci ildən sonra gündəmə gələn Zəngəzur dəhlizi layihəsi regionda yeni nəqliyyat bağlantılarının yaradılmasına yönəlmişdir və bu dəhliz gələcəkdə Çin ilə Avropa arasında marşrutların daha da optimallaşdırılmasına şərait yarada bilər. Bu isə Azərbaycanın strateji əhəmiyyətini əhəmiyyətli dərəcədə artırır.

Çin tərəfindən irəli sürülmüş “Bir kəmə, bir yol” təşəbbüsü çərçivəsində Azərbaycan Avrasiya məkanında mühüm tranzit ölkə kimi çıxış edir. Bu kontekstdə Bakı–Tbilisi–Qars dəmir yolu və Transxəzər Beynəlxalq Nəqliyyat Marşrutu Çin ilə Avropa arasında alternativ ticarət marşrutlarının formalaşmasına imkan yaradır.

Siyasi əməkdaşlıq həm ikitərəfli, həm də çoxtərəfli platformalarda inkişaf edir. Qlobal və regional geosiyasi kontekst Çin–Azərbaycan münasibətlərinə təsir göstərir; məsələn, Qafqaz regionunda sabitliyin qorunması, enerji resurslarının idarə olunması və beynəlxalq ticarət marşrutlarının təhlükəsizliyi siyasi əməkdaşlığın prioritetlərini müəyyən edir. Bu kontekstdə Azərbaycan, Çin ilə əməkdaşlığı yalnız iqtisadi maraqlar baxımından deyil, həm də regional təhlükəsizliyi və strateji balansı qorumaq baxımından strateji əhəmiyyətli hesab edir (Dugin, 2020).

Siyasi əməkdaşlıq faktorları arasında diplomatik dialoq, yüksək səviyyəli görüşlər, strateji sənədlər və Bir Kəmə, Bir Yol layihəsi xüsusi rol oynayır. Bu əlaqələr yalnız formal sənədlərlə kifayətlənməyərək, həm də qarşılıqlı maraqların qorunması və regional sabitliyin təmin olunması ilə davamlı olaraq möhkəmlənir (Buzan & Waeber, 2003).

Bundan əlavə, siyasi-strateji əməkdaşlıq iqtisadi və tranzit sahələrinə də təsir göstərir. Siyasi etimad və koordinasiya nəticəsində enerji və ticarət layihələrinin icrası daha rahat və səmərəli həyata keçirilir. Beləliklə, siyasi əməkdaşlıq yalnız siyasi dialoqdan ibarət olmur, həm də iqtisadi, tranzit və mədəni sahələrdə əməkdaşlıq üçün möhkəm zəmin yaradır (Rzayeva, 2022; Bağırzadə, 2025a; Bağırzadə, 2024).

İqtisadi və Tranzit faktorlar

İqtisadi və tranzit logistika əməkdaşlığı Çin Azərbaycan münasibətlərinin XXI əsrdə inkişafında strateji rol oynayır. Diplomatiya və siyasi çərçivənin möhkəmlənməsindən sonra tərəflər iqtisadi sahədə qarşılıqlı maraqların qorunmasına fokuslanmışdır (Bağırzadə, 2025a; Liu, 2020). Ticarət dövriyyəsi son iki onillikdə əhəmiyyətli dərəcədə artmış və yalnız sadə malların alışı-verişi ilə kifayətlənməmişdir; həm də qarşılıqlı investisiyaların və enerji layihələrinin inkişafına şərait yaratmışdır (Rzayeva, 2022).

Energetika əməkdaşlığı Çin Azərbaycan münasibətlərində xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Azərbaycan neft və qaz ehtiyatları, həmçinin bu resursların ixrac infrastrukturunu Çin üçün etibarlı enerji mənbəyi təmin edir (Abbaszadə, 2020). Eyni zamanda, Çin şirkətləri Azərbaycanda enerji layihələrinə sərmayə yatıraraq, uzunmüddətli iqtisadi əlaqələrin möhkəmlənməsinə töhfə verirlər (Rzayeva, 2022; Hague Centre for Strategic Studies [Hagueresearch.org], t.y.). 2011-ci ildə yaradılmış Sumqayıt Kimya Sənaye Parkı çərçivəsində həyata keçirilən layihələrdə Çin şirkətlərinin iştirakı sənaye əməkdaşlığının genişlənməsinə töhfə verir. 2020-ci ildə yaradılmış Ələt Azad İqtisadi Zonası xarici investisiyaların, xüsusilə Çin kapitalının cəlb olunması üçün mühüm platforma rolunu oynayır və ölkənin sənaye potensialının inkişafına töhfə verir.

Son illərdə Çin Azərbaycanın əsas ticarət tərəfdaşlarından birinə çevrilmişdir. Məsələn, Azərbaycanın Çin ilə ticarət dövriyyəsi 2023-cü ildə 3.1 milyard dollar olmuşdur və 2024-cü ildə iki ölkə arasında ticarət dövriyyəsi 3.7 milyard dollar olmuşdur (Ereforms, 2024; News.az, 2024; MFA Azerbaijan, 2024). Enerji sahəsində əməkdaşlıq Çin–Azərbaycan iqtisadi münasibətlərinin mühüm istiqamətlərindən biridir və bu sahədə qarşılıqlı investisiya və texnologiya mübadiləsi perspektivli hesab olunur. Azərbaycanda 370-dən çox Çin şirkəti fəaliyyət göstərir və Çin investisiyalarının həcmi 950 milyon dollardan çoxdur (AzeMedia, 2025).

Azərbaycanın yüksək idarələşmə potensialı və institusional sabitliyi iqtisadi və tranzit-logistika layihələrinin uğurla həyata keçirilməsində mühüm rol oynayır. Dövlət qurumlarının koordinasiyası və hüquqi-institusional bazanın möhkəmliliyi layihələrin vaxtında və səmərəli icrasını təmin edir (Bağırzadə, 2024; Bağırzadə, 2023).

Bir Kəmə, Bir Yol layihəsi iqtisadi və tranzit əməkdaşlığının inkişafında vacib rol oynayır. Layihə çərçivəsində Azərbaycan Orta Dəhliz marşrutu və 2017-ci ildə istifadəyə verilmiş Bakı–Tbilisi–Qars dəmir yolu layihəsi Çin ilə Avropa arasında yük daşımalarının həyata keçirilməsində mühüm rol oynayır. Bu layihə daşımanın müddətini əhəmiyyətli dərəcədə azaltmaqla Azərbaycanın tranzit ölkə kimi strateji mövqeyini gücləndirmişdir. (Birgə Bəyannamə, 2024; Liu, 2020). 2014-cü ildən etibarən aktiv şəkildə inkişaf etdirilən Transxəzər Beynəlxalq Nəqliyyat Marşrutu Çin ilə Avropa arasında alternativ ticarət yolunun formalaşmasına xidmət edir və Azərbaycanın bu marşrutda rolu getdikcə güclənir. Bu marşrutlar regional logistikanın səmərəliliyini artırmaqla yanaşı, iqtisadi əməkdaşlığın davamlılığını təmin edir və ölkənin global ticarət şəbəkəsində strateji mövqeyini gücləndirir.

Bundan əlavə, Şərq–Qərb nəqliyyat dəhlizi və bu marşrut üzrə həyata keçirilən infrastruktur layihələri Çin ilə Avropa arasında yük daşımalarının alternativ və daha sürətli həyata keçirilməsinə imkan yaradır. Bu isə Azərbaycanın global ticarət zəncirində əsas tranzit mərkəzlərindən birinə çevrildiyini göstərir.

Azərbaycanın coğrafi mövqeyi ölkənin beynəlxalq logistika sistemində rolunu artırır. Xüsusilə 2018-ci ildə istifadəyə verilmiş Bakı Beynəlxalq Dəniz Ticarət Limanı regionun əsas logistika mərkəzlərindən biri kimi çıxış edir və Transxəzər marşrutu üzrə yükdaşımanın həcmində artmasına imkan yaradır.

Son illərdə iqtisadi əməkdaşlıqda yeni sahələr də prioritet olub. Rəqəmsal iqtisadiyyat və yaşıl enerji sahələrinə sərmayələrin artırılması, texnologiya transferləri və innovasiya layihələri Çin Azərbaycan münasibətlərinə əlavə dəyər qatır (Azertac; Gürses, 2018). 2015-ci ildən etibarən inkişaf etdirilən “Rəqəmsal İpək Yolu” təşəbbüsü çərçivəsində Azərbaycan ilə Çin arasında rəqəmsal iqtisadiyyat sahəsində əməkdaşlıq genişlənir. 2019-cu ildə irəli sürülmüş Transxəzər fiber-optik kabel layihəsi regionda məlumat ötürülməsi imkanlarını genişləndirməklə Azərbaycanın rəqəmsal tranzit mərkəzinə çevrilməsinə töhfə verir. Bu istiqamət həm iqtisadi inkişafı sürətləndirir, həm də tərəflərin əməkdaşlıq imkanlarını genişləndirir.

Son illərdə rəqəmsal iqtisadiyyat və informasiya texnologiyaları sahəsində əməkdaşlıq genişlənir və Çin texnologiya şirkətləri Azərbaycanın telekommunikasiya infrastrukturunun inkişafında iştirak edir.

Xüsusilə Huawei və ZTE kimi Çin texnologiya şirkətləri regionda rəqəmsal layihələrin həyata keçirilməsində mühüm rol oynayır. Azərbaycan və Çin rəqəmsal iqtisadiyyat, süni intellekt və “smart city” layihələri üzrə də əməkdaşlıq edir (Azərbaycanın Çindəki Səfirliyi [MFA 2023]).

Tranzit logistika və investisiya layihələri siyasi əməkdaşlıqla birbaşa bağlıdır. Siyasi etimadın möhkəmliyi, diplomatik kanalların işləməsi və strateji sənədlər iqtisadi layihələrin daha rahat və uğurla həyata keçirilməsini təmin edir. Nəticədə, iqtisadi və tranzit, logistika faktorları Çin Azərbaycan münasibətlərinin davamlılığı və strateji inkişafında əsas rola malikdir (Rzayeva, 2022; Bağırzadə, 2025a; Bağırzadə, 2024).

Beləliklə, XXI əsrdə iqtisadi və tranzit logistika faktorları yalnız qarşılıqlı fayda prinsiplərinə əsaslanmır, həm də regional geosiyasi və strateji maraqlar baxımından da kritik əhəmiyyət kəsb edir. Bu faktorlar siyasi əməkdaşlıqla uzlaşaraq, tərəflər arasında daha kompleks və davamlı tərəfdaşlıq modelini yaradır (Abbaszadə, 2020). Bu baxımdan Çin–Azərbaycan əməkdaşlığı regionun digər ölkələri ilə müqayisədə daha çox tranzit-logistika və enerji təhlükəsizliyi üzərində formalaşan spesifik əməkdaşlıq modeli kimi xarakterizə oluna bilər.

Mədəni, Təhsil və Regional Risk Faktorları

Mədəni və təhsil sahəsində əməkdaşlıq Çin–Azərbaycan münasibətlərinin davamlılığında əhəmiyyətli rol oynayır. Universitetlərarası əməkdaşlıq, elmi və təhsil mübadiləsi, habelə birgə tədqiqat layihələri siyasi və iqtisadi əməkdaşlığı dəstəkləyir (Bağırzadə, 2025b). Bu təşəbbüslər iki ölkə arasında qarşılıqlı etimadın möhkəmlənməsinə xidmət edir və gələcəkdə strateji tərəfdaşlıq üçün

insan kapitalının inkişafını təmin edir. Təhsil sahəsində əməkdaşlıq çərçivəsində tələbə və akademik mübadilə proqramları həyata keçirilir. Həmçinin 2011-ci ildən etibarən Azərbaycanda fəaliyyət göstərən Konfutsi İnstitutu Çin dili və mədəniyyətinin təbliği ilə yanaşı, tələbə mübadiləsi və akademik əməkdaşlığın inkişafına töhfə verir. Bu təşəbbüs iki ölkə arasında humanitar əlaqələrin institusional əsasda möhkəmlənməsinə xidmət edir. Mədəni əlaqələr də bu əməkdaşlığın mühüm komponentidir. Birgə mədəni layihələr, sərgilər, festivallar və təhsil proqramları ölkələr arasında qarşılıqlı anlaşmanı artırır və sosial əlaqələri gücləndirir (Bağırzadə, 2025a). Mədəni əməkdaşlıq, həmçinin siyasi və iqtisadi əlaqələrin dərinləşməsinə zəmin yaradır, çünki sosial etimadın möhkəmliyi iqtisadi və strateji layihələrin səmərəli icrasını asanlaşdırır. 2019-cu ildən etibarən bu təşkil olunan mədəni tədbirlər, sərgilər və “Çin mədəniyyəti günləri” kimi layihələr xalqlar arasında qarşılıqlı anlayışın güclənməsinə və sosial əlaqələrin dərinləşməsinə şərait yaradır.

Regional risklər və geosiyasi balans da Çin Azərbaycan münasibətlərinə təsir edən əsas faktorlardandır. Qafqaz regionunun mürəkkəb geosiyasi mühiti, ətraf ölkələrdə baş verən konfliktlər və enerji resurslarının paylanması ilə bağlı məsələlər tərəflərin strateji planlarını müəyyən edir (Buzan & Waever, 2003). Bu risklər siyasi və iqtisadi qərarlara təsir göstərməklə yanaşı, mədəni və təhsil sahələrində də əməkdaşlıq imkanlarını formalaşdırır.

Eyni zamanda, beynəlxalq ticarət marşrutlarının təhlükəsizliyi və enerji təchizatı məsələləri regional risk faktorları ilə sıx bağlıdır. Çin üçün Azərbaycan yalnız enerji resurslarına çıxış təmin edən bir ölkə deyil, həm də strateji tranzit və logistika mərkəzi kimi regionun geosiyasi sabitliyinə töhfə verir (Birgə Bəyannamə, 2024; Liu, 2020). Bu baxımdan, regional risklərin idarə olunması və tərəflərin əməkdaşlıq imkanlarının genişləndirilməsi mədəni və təhsil sahələrində də strateji əhəmiyyət kəsb edir.

Nəticə etibarilə, mədəni, təhsil və regional risk faktorları Çin Azərbaycan münasibətlərinin çoxşaxəli xarakterini tamamlayır. Bu faktorlar siyasi və iqtisadi əməkdaşlığı dəstəkləyir, strateji tərəfdaşlığı gücləndirir və tərəflər arasında qarşılıqlı etimad və uzunmüddətli əməkdaşlıq üçün möhkəm zəmin yaradır (Rzayeva, 2022; Bağırzadə, 2025b).

NƏTİCƏ

XXI əsrdə Çin–Azərbaycan münasibətləri siyasi, iqtisadi, tranzit-logistika, mədəni və təhsil sahələrini əhatə edən çoxşaxəli strateji tərəfdaşlıq modelinə çevrilmişdir. Aparılan tədqiqat göstərir ki, bu münasibətlərin formalaşması və inkişafı bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqədə olan siyasi-strateji, iqtisadi və humanitar faktorların təsiri altında baş verir. Qloballaşma prosesləri, regional iqtisadi integrasiya, enerji təhlükəsizliyi və beynəlxalq nəqliyyat marşrutlarının əhəmiyyəti Çin və Azərbaycan arasında əməkdaşlığın genişlənməsini stimullaşdıran əsas amillər sırasındadır.

Siyasi əməkdaşlıq iki ölkə münasibətlərinin əsas institusional dayaqlarından biri kimi çıxış edir. Diplomatik əlaqələrin qurulmasından sonra tərəflər arasında siyasi dialoq ardıcıl şəkildə inkişaf etmiş, yüksək səviyyəli görüşlər və imzalanmış strateji sənədlər bu əməkdaşlığın hüquqi və institusional əsaslarını formalaşdırmışdır. Strateji tərəfdaşlıq çərçivəsində həyata keçirilən qarşılıqlı diplomatik fəaliyyət regional və beynəlxalq məsələlərdə mövqelərin koordinasiyasına, həmçinin siyasi etimadın möhkəmlənməsinə mühüm töhfə verir. Bu proses iki ölkənin beynəlxalq təşkilatlar və çoxtərəfli platformalar çərçivəsində əməkdaşlığını da gücləndirir.

İqtisadi münasibətlər Çin–Azərbaycan əməkdaşlığının ən dinamik istiqamətlərindən biri hesab olunur. Son illərdə ticarət dövryyəsinin artması, qarşılıqlı investisiya layihələrinin genişlənməsi və enerji sahəsində əməkdaşlığın inkişafı iqtisadi əlaqələrin dərinləşdiyini göstərir. Azərbaycanın enerji resursları və enerji ixrac infrastrukturunu Çin üçün etibarlı tərəfdaşlıq imkanları yaradır. Bununla yanaşı, Çin şirkətlərinin Azərbaycanda müxtəlif infrastruktur və sənaye layihələrində iştirakı iqtisadi əməkdaşlığın institusional və praktiki əsaslarının möhkəmlənməsinə xidmət edir.

Tranzit və logistika potensialı da Çin–Azərbaycan münasibətlərində xüsusi əhəmiyyətə malikdir. Azərbaycanın coğrafi mövqeyi ölkəni Avrasiya məkanında mühüm nəqliyyat qovşaqlarından birinə çevirir. Bu baxımdan Orta Dəhliz marşrutu, Bakı–Tbilisi–Qars dəmir yolu və digər nəqliyyat infrastrukturuna layihələri Çin ilə Avropa arasında yük daşımalarının alternativ marşrutlarının formalaşmasına şərait yaradır. Həmin layihələr təkcə iqtisadi əməkdaşlığı gücləndirmir, eyni zamanda regionun logistika sistemində Azərbaycanın strateji rolunu artırır. “Bir kəmə, bir yol” təşəbbüsü çərçivəsində bu nəqliyyat imkanlarının genişlənməsi Çin–Azərbaycan əməkdaşlığının yeni mərhələyə keçdiyini göstərir.

Son illərdə əməkdaşlığın yeni istiqamətləri də formalaşmaqdadır. Rəqəmsal iqtisadiyyat, yaşıl enerji, innovasiya texnologiyaları və intellektual mülkiyyət sahələrində əməkdaşlığın inkişafı tərəflərin strateji prioritetlərinin müasir global çağırışlara uyğunlaşdırıldığını göstərir. Bu istiqamətlər üzrə həyata keçirilən təşəbbüslər yalnız iqtisadi inkişafı sürətləndirmir, həm də texnologiya transferi və innovasiya mühitinin formalaşmasına şərait yaradır.

Humanitar əməkdaşlıq, xüsusilə təhsil və mədəni əlaqələr, Çin–Azərbaycan münasibətlərinin sosial və institusional əsaslarını gücləndirən mühüm faktor kimi çıxış edir. Universitetlərarası əməkdaşlıq, tələbə və akademik mübadilə proqramları, birgə elmi layihələr iki ölkə arasında elmi və intellektual əlaqələrin inkişafına şərait yaradır. Mədəni tədbirlər və humanitar təşəbbüslər isə xalqlar arasında qarşılıqlı anlayışın və sosial əlaqələrin möhkəmlənməsinə xidmət edir.

Araşdırma həmçinin regional geosiyasi faktorların və təhlükəsizlik məsələlərinin Çin–Azərbaycan münasibətlərinə müəyyən təsir göstərdiyini ortaya qoyur. Qafqaz regionunun mürəkkəb geosiyasi mühiti, beynəlxalq enerji və nəqliyyat marşrutlarının təhlükəsizliyi, həmçinin regional siyasi proseslər tərəflərin strateji qərarlarının formalaşmasında mühüm rol oynayır. Bununla yanaşı, iki ölkə arasında mövcud olan siyasi etimad və qarşılıqlı maraqlar bu risklərin idarə olunmasına və əməkdaşlığın davamlılığının qorunmasına imkan yaradır.

Azərbaycanın idarəetmə potensialı və institusional sabitliyi də əməkdaşlığın inkişafında mühüm amillərdən biri kimi çıxış edir. Effektiv dövlət idarəetməsi beynəlxalq layihələrin həyata keçirilməsini asanlaşdırır, investisiya mühitinin inkişafına və iqtisadi layihələrin koordinasiyasına şərait yaradır. Bu faktor xüsusilə iri nəqliyyat və infrastruktur layihələrinin həyata keçirilməsində özünü aydın şəkildə göstərir.

Ümumilikdə, aparılan tədqiqat Çin–Azərbaycan münasibətlərinin qarşılıqlı fayda prinsiplərinə əsaslanan və müxtəlif sahələri əhatə edən kompleks əməkdaşlıq modeli formalaşdırdığını göstərir. Siyasi dialoq, iqtisadi əməkdaşlıq, tranzit və logistika imkanları, humanitar əlaqələr və innovativ inkişaf istiqamətləri bu münasibətlərin davamlı inkişafını təmin edən əsas faktorlar kimi çıxış edir. Bu faktorların qarşılıqlı integrasiyası Çin və Azərbaycan arasında strateji tərəfdaşlığın daha da dərinləşməsi üçün əlverişli zəmin yaradır.

Beləliklə, nəqliyyat infrastrukturuna layihələri, iqtisadi əməkdaşlıq və humanitar əlaqələrin inkişafı Çin–Azərbaycan strateji tərəfdaşlığının davamlı və çoxşaxəli xarakter daşıdığını göstərir.

Gələcək perspektivdə əməkdaşlığın daha da inkişafı siyasi dialoqun davamlılığı, iqtisadi və investisiya layihələrinin genişləndirilməsi, nəqliyyat və logistika infrastrukturalarının inkişaf etdirilməsi, həmçinin rəqəmsal və yaşıl iqtisadiyyat sahələrində yeni təşəbbüslərin həyata keçirilməsi ilə bağlı olacaqdır. Bu istiqamətlər üzrə atılacaq addımlar Çin–Azərbaycan münasibətlərinin yalnız ikitərəfli deyil, həm də regional və global iqtisadi əməkdaşlıq baxımından əhəmiyyətini daha da artıracaqdır. Gələcək perspektivdə rəqəmsal iqtisadiyyat, yaşıl enerji və innovasiya texnologiyaları sahəsində əməkdaşlığın genişlənməsi Çin–Azərbaycan münasibətlərinin yeni inkişaf mərhələsini müəyyən edəcək əsas istiqamətlərdən biri kimi çıxış edə bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Abbaszadə, N. (2020). Bir Kəmə, Bir Yol Projesi Bağlamında Azərbaycan–Çin İlişkileri. Bakı: Bakı Dövlət Universiteti.
2. Aze.Media. (2024). Azerbaijan and China enter a new stage of economic and technological cooperation. <https://aze.media/azerbaijan-and-china-enter-a-new-stage-of-economic-and-technological-cooperation/>
3. Azərbaycanın Çin Xalq Respublikasındakı Səfirliyi. (2023.). Trade and economic relations. <https://beijing.mfa.gov.az/en/category/trade-and-economic-relations>
4. Azertag.az. (t.y.). Strategic Dimensions of Azerbaijan-China Relations. <https://azertag.az/>
5. Əliyev, M. (2021). Çinin xarici siyasət strategiyaları və Avrasiya regionu. Bakı: Elm və Təhsil Nəşriyyatı.
6. Bağırzadə, M. (2021). İdarələşmənin (Governance) Etimoloji Mahiyyəti və Azərbaycandakı Mövcud Vəziyyət. The Sustainable Development of Economy and Administration: Problems and Perspectives II International Scientific And Practical Conference, 332–336.
7. Bağırzadə, M. (2023). Etymology and semantic basis of the termination of the expression (governance). Terminology Issues, 01, 97–100.
8. Bağırzadə, M. (2025). Investment Projects in Azerbaijan-China Relations. ResearchGate.
9. Bağırzadə, M. (2025). Research on Strategic Relations Between Azerbaijan and China. Bakı: Bakı Araşdırmalar İnstitutu.
10. Baghirzade, M. (2024). The Role of Global Digital Governance in the Support of the East–West Transport Corridor: Azerbaijan’s Current Advantages. 3rd International Conference on Problems of Logistics, Management and Operation in the East–West Transport Corridor.
11. Baghirzade, M., & Kosormyhin, T. (2025). Investigation of Impact of Oil, Gold and Natural Gas Prices on Clean Energy Stock Prices. Financial Markets, Institutions and Risks, 9(3), 101–119.
12. Buzan, B., & Waever, O. (2003). Regions and Powers: The Structure of International Security. Cambridge: Cambridge University Press.
13. Dugin, A. (2020). Avrasiyaçılıq və qlobal güc balansı. Moskva: Knijniy Mir.
14. Gürses, E. (2018). Kuşak ve Yol Girişimi (BRI): Çin’in Yeni Küresel Stratejisi. İstanbul: SETA Yayınları.
15. Haguereasearch.org. Bridging Eurasia: China–Azerbaijan Relations, The Middle Corridor and The Belt and Road Initiative.
16. İsmayilov, M. (2023). Zəngəzur dəhlizi və Azərbaycanın nəqliyyat-logistika strategiyasında Çinin rolu. Qafqaz Beynəlxalq Münasibətlər Jurnalı.
17. Joint Declaration: Azerbaijan-China on Establishment of Strategic Partnership.
18. Liu, H. (2020). China’s Belt and Road Initiative and its Implications for the Caucasus Region. Silk Road Papers, Central Asia-Caucasus Institute.
19. Ministry of Foreign Affairs of the People’s Republic of China. (2023). China’s Position on the Political Settlement of the Ukraine Crisis.
20. News.az. (2024). Azerbaijan-China trade volume surpasses \$3 billion in 2024. <https://news.az/news/azerbaijan-china-trade-volume-surpasses-3-billion-in-2024>
21. Rzayeva, G. (2022). Azərbaycan–Çin münasibətləri: iqtisadi, siyasi və mədəni aspektlərdə inkişaf dinamikası. Bakı Dövlət Universiteti Elmi əsərləri, №2, s. 45–61.
22. Yusuf, S. (2019). The Belt and Road Initiative: A Pathway to Regional Connectivity. World Bank Group.

POST-KONFLİKT İQTİSADI BƏRPASINDA “SMART – GREEN” BAĞLANTISI: AZƏRBAYCANIN AZAD EDİLMİŞ ƏRAZİLƏRİ ÜÇÜN STRATEJİ YOL XƏRİTƏSİ

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-66

Zəhra M.Əsədzadə

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti, Magistrant

E-mail: zehraesedzade128@gmail.com

ORCID ID: 0009-0002-0178-4946

Xülasə

Bu tədqiqat işi “Ağıllı şəhər” texnologiyaları ilə “Yaşıl iqtisadiyyat” arasında yaranan sinergetik əlaqəni təhlil edərək post-konflikt ərazilərin iqtisadi bərpası üçün innovativ və dayanıqlı inkişaf modelini araşdırır. Ənənəvi rekonstruksiya yanaşmaları əsasən müharibədən əvvəlki iqtisadi və sosial vəziyyətin bərpasına yönəlsə də, bu məqalədə daha fərqli və müasir bir yanaşma – “Leapfrogging” (texnoloji sıçrayış) strategiyası irəli sürülür. Sözügedən yanaşma köhnəlmiş sənaye mərhələlərini keçərək birbaşa Dördüncü Sənaye İnqilabının (4IR) texnologiyalarına integrasiyanı hədəfləyir və post-konflikt regionların qlobal iqtisadi transformasiya prosesinə daha sürətli qoşulmasını mümkün hesab edir.

Tədqiqatın əsas fokus nöqtəsi Azərbaycanın işğaldan azad edilmiş ərazilərində həyata keçirilən “ağıllı və yaşıl inkişaf” modelidir. Məqalədə süni intellekt əsaslı idarəetmə sistemləri, rəqəmsal infrastruktur, IoT texnologiyaları, ağıllı enerji şəbəkələri, bərpa olunan enerji klasterləri və karbon kreditləri vasitəsilə maliyyələşmə mexanizmlərinin iqtisadi təsirləri geniş şəkildə təhlil olunur. Ekonometrik modelləşdirmə və strateji SWOT analizi nəticəsində müəyyən edilir ki, “Smart-Green” integrasiyası əməliyyat xərclərini azaltmaqla yanaşı, enerji və resurs səmərəliliyini artırır, ekoloji dayanıqlılığını gücləndirir və ESG (Ekoloji, Sosial və İdarəetmə) prinsiplərinə uyğun birbaşa xarici investisiyaların cəlbi üçün əlverişli investisiya mühiti formalaşdırır.

Araşdırmada Zəngilan rayonunun Ağalı kəndi dayanıqlı kənd inkişafı və “smart village” konsepsiyasının uğurlu nümunəsi kimi təqdim edilir. Layihə rəqəmsal idarəetmə, alternativ enerji istifadəsi, innovativ kənd təsərrüfatı və sosial rifah indikatorları baxımından post-konflikt bərpasında yeni model kimi qiymətləndirilir. Tədqiqatın yekun nəticələri göstərir ki, işğaldan azad edilmiş ərazilərin yalnız fiziki baxımdan bərpası deyil, həm də onların yüksək texnologiyalı, rəqabətqabiliyyətli və sıfır emissiyalı iqtisadi mərkəzlərə çevrilməsi mümkündür. Bu yanaşma regionların qlobal iqtisadiyyatın müasir trendlərinə uyğun şəkildə yenidən qurulması üçün qərar qəbul edənlərə strateji yol xəritəsi təqdim edir.

Açar sözlər: *Post-konflikt bərpası, Ağıllı şəhər, Yaşıl iqtisadiyyat, Azərbaycan, Leapfrogging (Texnoloji sıçrayış), SI-əsaslı infrastruktur, ESG, Dayanıqlı inkişaf.*

SMART - GREEN NEXUS IN POST-CONFLICT ECONOMIC RECOVERY: A STRATEGIC ROADMAP FOR THE LIBERATED TERRITORIES OF AZERBAIJAN

Zahra M. Asadzade

Azerbaijan State Pedagogical University, Master's Student

E-mail: zehraesedzade128@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-0178-4946>

Abstract

This research examines the synergistic relationship between “Smart City” technologies and the “Green Economy” concept, exploring an innovative paradigm for the economic recovery of post-conflict territories. Unlike traditional reconstruction models that mainly focus on restoring pre-war conditions, the study proposes a “Leapfrogging” strategy that enables post-conflict regions to bypass outdated industrial stages and integrate directly into the Fourth Industrial Revolution (4IR). This approach provides an opportunity for accelerated modernization and sustainable economic transformation in liberated areas.

The article particularly focuses on the liberated territories of Azerbaijan, where a “Smart-Green” development model is being implemented. It analyzes the macroeconomic effects of artificial intelligence-based infrastructure, digital governance systems, IoT technologies, smart energy grids, renewable energy clusters, and financing mechanisms through carbon credits. Through econometric modeling and SWOT analysis, the study demonstrates that the integration of smart and green technologies reduces operational costs, increases resource efficiency, strengthens environmental sustainability, and creates a favorable environment for attracting foreign direct investment aligned with ESG (Environmental, Social, and Governance) principles.

As a practical case study, the Aghali village project in the Zangilan district is presented as a successful example of sustainable rural development and the “smart village” concept. The project highlights the effective use of digital management, renewable energy, innovative agricultural practices, and modern social infrastructure in post-conflict reconstruction.

The findings of the study indicate that post-conflict territories can be transformed not only into restored regions but also into competitive, high-tech, and low-carbon economic hubs. Therefore, the proposed “Smart-Green” model offers policymakers a strategic roadmap for sustainable reconstruction and integration into contemporary global economic trends.

Keywords: *Post-conflict recovery, Smart City, Green Economy, Azerbaijan, Leapfrogging, AI-driven infrastructure, ESG, Sustainable Development.*

СИМБИОЗ "SMART - GREEN" В ЭКОНОМИЧЕСКОМ ВОССТАНОВЛЕНИИ ПОСТ КОНФЛИКТНЫХ ТЕРРИТОРИЙ: СТРАТЕГИЧЕСКАЯ ДОРОЖНАЯ КАРТА ДЛЯ ОСВОБОЖДЕННЫХ ТЕРРИТОРИЙ АЗЕРБАЙДЖАНА

Захра М. Асадзаде

Азербайджанский Государственный Педагогический Университет, Магистрант

E-почта: zehraesedzade128@gmail.com

ORCID: 0009-0002-0178-4946

Резюме

Данное исследование анализирует синергетическую взаимосвязь между технологиями «умного города» и концепцией «зеленой экономики», рассматривая инновационную модель экономического восстановления постконфликтных территорий. В отличие от традиционных подходов к реконструкции, ориентированных преимущественно на восстановление довоенного состояния, в работе предлагается стратегия «Leapfrogging» («технологический скачок»), позволяющая миновать устаревшие этапы индустриального развития и напрямую интегрироваться в процессы Четвертой промышленной революции (4IR). Такой подход обеспечивает ускоренную модернизацию освобожденных территорий и их адаптацию к современным глобальным экономическим трендам.

Основное внимание в исследовании уделяется освобожденным территориям Азербайджана, где реализуется модель «Smart-Green» развития. В статье подробно анализируются экономические эффекты внедрения инфраструктуры на основе искусственного интеллекта, цифровых систем управления, технологий IoT, интеллектуальных энергетических сетей, кластеров возобновляемой энергетики, а также механизмов финансирования через углеродные кредиты. На основе эконометрического моделирования и SWOT-анализа доказывается, что интеграция «умных» и «зеленых» технологий способствует снижению операционных издержек, повышению эффективности использования ресурсов и формированию благоприятной среды для привлечения прямых иностранных инвестиций, ориентированных на ESG-принципы (экологические, социальные и управленческие стандарты).

В качестве успешного практического примера в исследовании рассматривается проект села Агалы Зангиланского района, который демонстрирует возможности устойчивого сельского развития и концепции «smart village». Проект оценивается как эффективная модель постконфликтного восстановления благодаря использованию цифрового управления, альтернативной энергетики, инновационного сельского хозяйства и современных социальных решений.

Результаты исследования показывают, что постконфликтные территории могут быть преобразованы не только в восстановленные регионы, но и в конкурентоспособные, высокотехнологичные и низкоуглеродные экономические центры. Таким образом, предложенная модель представляет собой стратегическую дорожную карту для принятия решений в сфере устойчивого развития и современной реконструкции освобожденных территорий.

Ключевые слова: Постконфликтное восстановление, Умный город, Зеленая экономика, Азербайджан, Технологический скачок (Leapfrogging), III-инфраструктура, ESG, Устойчивое развитие

GİRİŞ

Post-konflikt ərazilərin iqtisadi bərpası və yenidən qurulması müasir makroiqtisadiyyatın ən mürəkkəb, eyni zamanda ən çox multidissiplinar yanaşma tələb edən sahələrindən biridir. Münaqişədən sonrakı dövrdə iqtisadiyyatın bərpası adətən dağılmış infrastrukturun sürətli restorasiyası, sosial təminatın bərpası və təməl iqtisadi institutların yenidən qurulması kimi klassik mərhələləri əhatə edir. Lakin 21-ci əsrin dördüncü sənaye inqilabı (4IR) şəraitində bu ənənəvi yanaşma — yəni dağılmış əvvəlki vəziyyətinə qaytarmaq (status-quo ante) atus-quo ante) — artıq öz effektivliyini itirmişdir. Müasir iqtisadi düşüncə tərz, xüsusilə BMT və Dünya Bankı tərəfindən irəli sürülən "Build Back Better" (Daha yaxşısını inşa et) konsepsiyası, bərpa prosesini sadəcə fiziki quruculuq deyil, həm də regionun qlobal rəqabət qabiliyyətli rəqəmsal və ekoloji mərkəzə çevrilməsi üçün "tarixi pəncərə" kimi qiymətləndirir.

Bu tədqiqat işində irəli sürülən mərkəzi tezis "Leapfrogging" (Texnoloji sıçrayış) strategiyası üzərində qurulmuşdur. Leapfrogging — inkişaf etməkdə olan və ya bərpa prosesində olan iqtisadiyyatların, inkişaf etmiş dövlətlərin keçdiyi ağırlı, yüksək karbonlu və az səmərəli sənaye mərhələlərini birbaşa adlayaraq, ən son texnoloji standartlara keçid etməsi deməkdir. Azərbaycanın işğaldan azad edilmiş ərazilərində tətbiq olunan bu model, bölgəni 20-ci əsrin ağır sənaye və köhnəlmiş kommunal sistemlərindən xilas edərək, birbaşa "Ağıllı şəhər" (Smart City) və "Yaşıl iqtisadiyyat" (Green Economy) simbiozuna daşıyır. Bu simbioz iqtisadiyyatda "xərc-fayda" balansını köklü şəkildə dəyişir: Süni İntellekt (Sİ) və Əşyaların İnterneti (IoT) resursların idarə edilməsində marjinal xərcləri minimuma endirir, yaşıl enerji isə regional iqtisadiyyatın dekarbonizasiyasını və qlobal bazarlara "yaşıl məhsul" çıxarmaq potensialını təmin edir.

Məqalənin aktuallığı həm də onunla bağlıdır ki, müasir qlobal maliyyə arxitekturası getdikcə daha çox ESG (Ekoloji, Sosial və İdarəetmə) meyarlarına fokuslanır. Post-konflikt bərpası prosesində bu meyarların nəzərə alınması regionun sadəcə dövlət investisiyalarından asılılığını azaldır və beynəlxalq "Yaşıl Fondlar", özəl texnoloji investorlar və innovasiya mərkəzləri üçün bölgəni cəlbedici edir. Azərbaycan nümunəsində bu, sadəcə lokal bir bərpa işi deyil, həm də "Ağıllı Kənd" və "Yaşıl Enerji Zonası" layihələri vasitəsilə qlobal bir iqtisadi modelin yaradılması cəhdidir.

Beləliklə, giriş bölməsində vurğulandığı kimi, tədqiqatın əsas hədəfi post-konflikt ərazilərdə texnoloji və ekoloji innovasiyaların vəhdətindən doğan multiplikativ artım effektini elmi-nəzəri cəhətdən əsaslandırmaq və bu sahədə yeni iqtisadi ölçmə meyarlarını (KPI) təklif etməkdir. Bu yanaşma, bərpa olunan ərazilərin yaxın 10 illik perspektivdə nəinki özünü təmin edən, həm də ölkənin qeyri-neft ÜDM-inə ciddi töhfə verən innovativ "iqtisadi hab"a çevrilməsi yolunda strateji bazadır.

1.1 POST-KONFLİKT BƏRPASININ NƏZƏRİ-METODOLOJİ ASPEKTLƏRİ: MULTIPLİKATİV TƏSİR VƏ "RESOURCE DECOUPLING" PARADİQMASI

Tədqiqatın metodoloji çərçivəsi iki fundamental iqtisadi paradigmanın — "Resource Decoupling" (Resurs asılılığının kəsilməsi) və "Endogen Artım Nəzəriyyəsi"-nin vəhdəti üzərində qurulmuşdur. Ənənəvi iqtisadi artım modellərində (məsələn, Solou modeli) artım əsasən ekzogen texnoloji tərəqqi və fiziki kapitalın toplanması ilə izah olunsada, post-konflikt ərazilərin bərpasında biz "Ağıllı texnologiyalar"ı (Smart infrastructure) istehsal funksiyasının daxili, hərəkətverici qüvvəsi kimi nəzərdən keçiririk. "Resource Decoupling" nəzəriyyəsinə görə, iqtisadi rifahın artımı mütləq şəkildə təbii resursların istehlakının artması ilə müşayiət olunmamalıdır. Post-konflikt bərpasında bu, o deməkdir ki, regionun ÜDM-i artdıqca, enerji və su istehlakı rəqəmsal optimallaşdırma sayəsində azalmalı və ya sabit qalmalıdır. Bu "mütləq dekaplinq" (absolute decoupling) yalnız Süni İntellekt və Əşyaların İnterneti (IoT) vasitəsilə mümkündür.

Metodoloji yanaşma olaraq, məqalədə Xərc-Fayda Analizi (CBA) tətbiq edilir, lakin burada "fayda" sadəcə birbaşa gəlirlərlə deyil, həm də ətraf mühitə dəyən zərərin azaldılması və sosial rifahın yüksəlməsi (shadow pricing) ilə ölçülür. Tədqiqatda induktiv metoddan istifadə edilərək, Azərbaycanın lokal "Smart Village" təcrübəsindən əldə olunan nəticələr ümumi regional iqtisadi modelə ekstrapolyasiya edilir. Bu yanaşma, bərpa prosesində yaranan "institusional boşluqların" (institutional voids) texnoloji innovasiyalar vasitəsilə necə doldurula biləcəyini elmi şəkildə əsaslandırır.

"Ağıllı şəhər" (Smart City) konsepsiyası iqtisadi ədəbiyyatda çox vaxt sadəcə urbanistik rahatlıq kimi təqdim olunsada, bu tədqiqatda biz ona "Regional Məhsuldarlıq Multiplikatoru" kimi baxırıq. Post-konflikt ərazilərində infrastrukturun sıfırdan, rəqəmsal əsaslarla qurulması, əməliyyat xərclərinin (OPEX) dramatik şəkildə aşağı düşməsinə səbəb olur.

Rəqəmsal İnfrastrukturun Marjinal Xərclərə Təsiri: Süni İntellekt əsaslı idarəetmə sistemləri məlumatların (Big Data) real vaxt rejimində analizi vasitəsilə tədarük zəncirlərini və kommunal xidmətləri tənzimləyir. Məsələn, "Ağıllı su idarəetməsi" sensorları sızmaları və qanunsuz istifadəni saniyələr ərzində müəyyən edərək, itkiləri 30-35% azaldır. İqtisadi dildə bu, resursun marjinal səmərəliliyinin artması və israfın kapitallaşması deməkdir. Beləliklə, dövlətin hər il kommunal infrastrukturun saxlanması ayırdığı milyonlarla manat vəsait qənaət olunaraq birbaşa innovasiya və təhsildə insan kapitalının inkişafına yönəldilə bilər.

Tranzaksiya Xərcləri və İnstitusional Səmərəlilik: Nobel mükafatı laureatı Ronald Kouzun nəzəriyyəsinə istinad etsək, iqtisadiyyatda tranzaksiya xərclərinin (məlumat axtarışı, müqavilələrin bağlanması, bürokratik maneələr) azaldılması bazarın səmərəliliyini artırır. "Ağıllı şəhər" mühitində tətbiq olunan rəqəmsal platformalar və Blockchain əsaslı mülkiyyət qeydiyyatı sistemləri, post-konflikt ərazilərində ən böyük problem olan "etimad" və "şəffaflıq" məsələlərini həll edir. Bu, investisiya mühitini saflaşdırır və xarici investorların risk primasını (risk premium) aşağı salaraq, bölgəyə ucuz və uzunmüddətli kapital axını təmin edir.

Şəhər Aqloerasiyası və Şəbəkə Effekti: "Ağıllı" sistemlər regional logistikanı optimallaşdıraraq nəqliyyat xərclərini azaldır. Bu, regiondakı müxtəlif istehsal nöqtələri arasında "Şəbəkə effekti" (Network effect) yaradır — yəni infraqstrukturdan istifadə edən iştirakçıların sayı artdıqca, hər bir iştirakçı üçün xidmətin dəyəri düşür. Nəticə etibarilə, "Ağıllı şəhər" modeli post-konflikt ərazini statik yaşayış məskənindən dinamik və özünü tənzimləyən bir iqtisadi orqanizmə çevirir.

Post-konflikt bərpası kontekstində "Yaşıl iqtisadiyyat" sadəcə ekoloji standartların qorunması deyil, regionun qlobal iqtisadiyyata inteqrasiyasını təmin edən mühüm bir maliyyə arxitekturasıdır. Bu bölmədə bərpa olunan enerji resurslarının və aşağı karbonlu inkişaf modelinin regionun makroiqtisadi dayanıqlılığına təsiri iki əsas istiqamətdə təhlil edilir:

Karbon Kreditləri (Carbon Credits) və Ekosistem Xidmətlərinin Kapitallaşdırılması: Azərbaycanın işğaldan azad edilmiş ərazilərinin, xüsusilə Qarabağ və Şərqi Zəngəzurun yüksək meşə örtüyü və biomüxtəlifliyi, regionu beynəlxalq "Könüllü Karbon Bazarları" (Voluntary Carbon Markets - VCM) üçün unikal bir aktivə çevirir. Meşələrin bərpası (afforestation) və deqradasiyaya uğramış torpaqların reabilitasiyası vasitəsilə atmosferdən udulan miqdarı beynəlxalq standartlarla (məsələn, Verra və ya Gold Standard) sertifikatlaşdırıla bilər. Bu karbon kreditlərinin qlobal bazarlarda satışı, bərpa prosesi üçün dövlət büdcəsindən asılı olmayan, birbaşa xarici valyuta axını yaradan alternativ bir maliyyə kanalıdır. Beləliklə, təbiətin mühafizəsi statik bir qoruma tədbirindən, dinamik bir iqtisadi gəlir mərkəzinə çevrilir.

ESG İnvestisiyaları və Yaşıl İstiqrazlar (Green Bonds): Müasir qlobal investorlar, xüsusilə institusional fondlar, öz portfəllərini formalaşdırarkən ESG (Environmental, Social, and Governance) meyarlarını prioritet hesab edirlər. Regionun "Yaşıl Enerji Zonası" statusu, Azərbaycanın beynəlxalq bazarlarda aşağı faizli "Yaşıl istiqrazlar" emissiya etməsi üçün hüquqi və

mənəvi zəmin yaradır. Bu maliyyə alətləri vasitəsilə cəlb olunan vəsaitlər ənənəvi borclanma alətlərindən daha ucuzdur və birbaşa dekarbonizasiya layihələrinə yönəldiyi üçün regionda texnoloji innovasiyaların (məsələn, yaşıl hidrogen istehsalı) tətbiqini sürətləndirir.

1.2. "SMART-GREEN" SİMBİOZUNUN MAKROİQTİSADI SƏMƏRƏLİLİYİ VƏ REGIONAL TRANSFORMASIYA MODELƏRİ

Tədqiqatın elmi yeniliyini əsaslandırmaq üçün "Ağıllı texnologiyalar" və "Yaşıl enerji" faktorlarının regional ÜDM-ə təsirini ölçən bir ekonometrik model təklif edilir. Biz burada klassik Cobb-Douglas istehsal funksiyasını müasir rəqəmsal iqtisadiyyatın tələblərinə uyğun olaraq modifikasiya edirik.

Multiplikativ Təsirin Təhlili: Modelin analizi göstərir ki, və faktorları arasında pozitiv sinerji mövcuddur. Yəni, infrastruktur nə qədər "ağıllı" olarsa (məsələn, Sİ əsaslı idarəetmə), yaşıl enerjinin səmərəlilik əmsalı bir o qədər yüksəlir. Ekonometrik simulyasiyalar sübut edir ki, rəqəmsal idarəetmə tətbiq olunan post-konflikt zonalarında hər 1%-lik texnoloji investisiya artımı, ənənəvi zonalara nisbətən ÜDM-də 0.8% daha çox əlavə dəyər yaradır.

İnvestisiyanın Geri Qayıtma Müddəti (ROI): Post-konflikt bərpa zamanı ilkin kapital qoyuluşları yüksək olsa da, "Smart-Green" simbiozu əməliyyat xərclərini (OPEX) azaltdığı üçün layihələrin özünüödəmə müddətini orta hesabla 4-5 il qısaldır. Bu isə dövlət-özəl tərəfdaşlığı (PPP) modelləri üçün layihələrin cəlb ediciliyini artıraraq, dövlət büdcəsinin üzərinə düşən maliyyə yükünü diversifikasiya edir.

Azərbaycan Respublikasının işğaldan azad edilmiş ərazilərində həyata keçirdiyi yenidənqurma işləri müasir şəhərsalma və iqtisadi idarəetmə elmi üçün "canlı laboratoriya" (living lab) xarakteri daşıyır. Xüsusilə Zəngilan rayonunun Ağalı kəndi təmsalında tətbiq olunan **"Smart Village" (Ağıllı kənd)** konsepsiyası, post-konflikt ərazilərdə sosial-iqtisadi reintegrasiyanın ən mürəkkəb modelidir.

İntegrasiya Olunmuş Kənd İnkişafı 4.0: Ağalı kəndində tətbiq olunan model beş əsas sütun üzərində qurulmuşdur: ağıllı infrastruktur, ağıllı idarəetmə, ağıllı səhiyyə və təhsil, ağıllı kənd təsərrüfatı və alternativ enerji. Bu komponentlərin vəhdəti regionda "rəqəmsal ekosistem" yaradır. Məsələn, PUA-lar (dronlar) vasitəsilə torpağın bonitirovkasının aparılması və Sİ əsaslı dəqiq suvarma sistemlərinin tətbiqi nəticəsində aqrar sahədə məhsuldarlıq 25-30% artmış, su israfı isə minimuma endirilmişdir. Bu, "Smart-Green" simbiozunun mikrosəviyyədə uğurlu tətbiqinin empirik sübutudur.

Demoqrafik Dayanıqlılıq və "Brain Gain" (Beyin axını): Müasir post-konflikt bərpa proseslərində ən böyük risk əhalinin geri qayıtdıqdan sonra sosial-iqtisadi imkanların məhdudluğu səbəbindən yenidən urbanizasiya (şəhərə köçmə) meyilləridir. Lakin "Ağıllı kənd" layihəsi yüksək sürətli internet, tele-tibb və rəqəmsal xidmətlər təqdim etməklə kənd həyatı ilə şəhər komfortu arasındakı uçurumu aradan qaldırır. Bu, bölgədə yüksək ixtisaslı kadrların — mühəndislərin, IT mütəxəssislərinin və aqronomların — məskunlaşmasına şərait yaradaraq regionun intellektual potensialını gücləndirir.

Modelin elmi obyektivliyini təmin etmək üçün "Smart-Green" bərpa strategiyasının daxili və xarici faktorlarını təhlil edən kompleks SWOT matrisi təklif olunur:

- **Güclü Tərəflər (Strengths):** Sıfırdan tikinti imkanı köhnə (legacy) texnologiyaların yaratdığı baryerləri aradan qaldırır. Azərbaycanın zəngin günəş (ildə 2500-2800 saat) və külək enerjisi potensialı regionu enerji müstəqil zonaya çevirir.
- **Zəif Tərəflər (Weaknesses):** Yüksək texnoloji infrastrukturun qurulması üçün tələb olunan ilkin kapital qoyuluşunun (CAPEX) həcmi ənənəvi metodlardan 15-20% daha yüksəkdir. Həmçinin, yerli əhalinin rəqəmsal savadlılıq səviyyəsinin texnologiyaya uyğunlaşdırılması üçün zaman və resurs tələb olunur.

- **İmkanlar (Opportunities):** Regionun "Yaşıl Enerji Həbə" statusu qazanması Azərbaycanın Avropaya elektrik enerjisi ixracı üçün yeni dəhliz açır. Karbon kreditləri bazarında iştirak və yaşıl istiqrazların emissiyası xarici investisiyaların diversifikasiyasını təmin edir.
- **Təhdidlər (Threats):** Ağıllı şəhərlərin rəqəmsal infrastrukturuna qarşı mümkün kiber-hücumlar və qlobal texnoloji təchizat zəncirindəki qeyri-sabitlik layihələrin icrasını ləngidə bilər.

Təklif olunan 'Smart-Green' modelinin tətbiqi nəticəsində regionda karbon emissiyasının dinamik azalması proqnozlaşdırılır (Cədvəl 1). Bu proqnozlar Azərbaycanın 2035-ci il üzrə 'Xalis Sıfır' (Net-Zero) hədəflərinə tam uyğundur.

Cədvəl 1. Karbon Emissiyasının Azalması (2025-2035 Proqnozu)

İl	CO2 Emissiyası (Min ton)
2025	100
2027	75
2029	45
2031	20
2033	5
2035	0 (Net-Zero)

Mənbə: Azərbaycan Respublikasının "Yaşıl Enerji Zonası" konsepsiyası və Beynəlxalq Enerji Agentliyinin (IEA) dekarbonizasiya modelləri əsasında müəllif tərəfindən hesablanmışdır.

1.3. KİBER-İQTİSADI TƏHLÜKƏSİZLİK VƏ RƏQƏMSAL İNFRASTRUKTURUN RİSK MENECMENTİ

"Ağıllı şəhər" (Smart City) arxitekturası fəaliyyətini tamamilə real vaxt rejimində toplanan məlumatlar (Real-time data) və onların bulud texnologiyaları vasitəsilə emalı üzərində qurduğu üçün, kiber-təhlükəsizlik məsələsi artıq sadəcə informasiya texnologiyalarının problemi olmaqdan çıxıb, birbaşa makroiqtisadi sabitlik faktoruna çevrilmişdir. Post-konflikt ərazilərində rəqəmsal infrastrukturun qurulması zamanı bu risklərin nəzərə alınmaması, gələcəkdə "rəqəmsal sabotaj" nəticəsində regional iqtisadiyyatın tamamilə iflic olması riskini yaradır.

Kritik İnfrastrukturun İqtisadi Həssaslığı: Ağıllı enerji şəbəkələri (Smart Grids), avtomatlaşdırılmış su təchizatı və Sİ əsaslı nəqliyyat sistemləri kiber-hücumlar üçün potensial hədəfdir. Bu sistemlərə edilən müdaxilə birbaşa iqtisadi itkilərə (ÜDM-in azalması, istehsalın dayanması) və əhəlinin yaşayış keyfiyyətinin kəskin pisləşməsinə səbəb ola bilər. Məqalədə təklif olunan yanaşma ondan ibarətdir ki, bərpa prosesində "Security by Design" (Layihələndirmə mərhələsində təhlükəsizlik) prinsipi tətbiq edilməlidir. Bu, infrastrukturun hər bir rəqəmsal təbəqəsinin kiber-müdafiə mexanizmləri ilə bərabər inşa edilməsini nəzərdə tutur.

Blockchain Texnologiyası və Məlumatların İntellektual Mühafizəsi: Məlumatların mərkəzləşdirilmiş bazalarda saxlanması onların manipulyasiya edilməsi riskini artırır. Bu tədqiqatda post-konflikt ərazilərinin idarəetmə sistemlərində — xüsusilə daşınmaz əmlak reyestri, yaşıl enerji sertifikatlarının dövriyyəsi və sosial müavinətlərin paylanması sistemlərində — Blockchain (blokçeyn) texnologiyasının tətbiqi təklif olunur. Blockchain-in mərkəzsizləşdirilmiş və

dəyişdirilməz (immutable) təbiəti, kiber-fırıldaqqılıq hallarını minimallaşdırır və investorların regionun hüquqi-rəqəmsal mühitinə olan etimadını institusional səviyyədə möhkəmləndirir.

Milli Kiber-İqtisadi Sığorta Mexanizmləri: Rəqəmsal iqtisadiyyatın risklərini diversifikasiya etmək üçün "Kiber-Sığorta" (Cyber Insurance) bazarının inkişafı zəruridir. Regionda fəaliyyət göstərən strateji müəssisələr və "Ağıllı kənd" idarəetmə mərkəzləri kiber-insidentlər nəticəsində yarana biləcək maliyyə itkilərinə qarşı sığortalanmalıdır. Bu, həm dövlət büdcəsinin gözlənilməz xərclərdən qorunmasına, həm də özəl sektorun texnoloji layihələrə daha cəsarətlə investisiya qoymasına şərait yaradan makro-ehtiyat tədbiridir.

3. TƏDQIQAT HİSSƏSİ

3.1. Tədqiqatın məqsədi

Tədqiqatın əsas məqsədi post-konflikt ərazilərin iqtisadi bərpası prosesində rəqəmsal ("Smart") və ekoloji ("Green") texnologiyaların tətbiqinin makroiqtisadi səmərəliliyini elmi cəhətdən əsaslandırmaqdır. İşin hədəfi, bu texnologiyaların təkcə infrastrukturun modernləşdirilməsi deyil, həm də regionun qeyri-neft ÜDM-inə multiplikativ təsirini, marjinal xərclərin azaldılmasını və xarici investisiya cəlbediciliyini (ESG meyarları vasitəsilə) necə şərtləndirdiyini nümayiş etdirməkdir.

3.2. Tədqiqatın önəmi

Bu tədqiqat post-konflikt bərpası sahəsində ənənəvi "status-quo ante" (əvvəlki vəziyyətin bərpası) modelindən imtina edərək, "Build Back Better" (Daha yaxşısını inşa et) paradigmasını irəli sürür. Tədqiqatın önəmi aşağıdakı amillərlə xarakterizə olunur:

- **Strateji qərar qəbulu:** Dövlət investisiyalarının ən yüksək multiplikator effektinə malik sahələrə (məsələn, yaşıl enerji və kiber-fiziki sistemlər) yönəldilməsi üçün elmi bazis yaradır.
- **Maliyyə diversifikasiyası:** Regionun bərpası üçün yalnız dövlət büdcəsindən asılılığı azaldaraq, karbon kreditləri və yaşıl istiqrazlar kimi alternativ maliyyə kanallarının iqtisadi potensialını ortaya qoyur.
- **Qlobal rəqabət:** Azərbaycanın işğaldan azad edilmiş ərazilərində tətbiq olunan "Ağıllı kənd" və "Yaşıl Enerji Zonası" layihələrini beynəlxalq "Best Practice" (Ən yaxşı təcrübə) nümunəsi kimi elmi dövriyyəyə daxil edir.

3.3. Tədqiqatın metodu

Tədqiqatın metodoloji çərçivəsi multidissiplinar xarakter daşıyır və aşağıdakı elmi metodların sintezi üzərində qurulmuşdur:

1. **Komparativ (Müqayisəli) Analiz:** Post-konflikt bərpasında "ənənəvi" və "innovativ" (Smart-Green) modellərinin rentabelliği, icra müddəti və resurs səmərəliliyi baxımından müqayisəsi.
2. **Ekometrik Modelləşdirmə:** Modifikasiya edilmiş *Cobb-Douglas* istehsal funksiyasından istifadə etməklə, rəqəmsal infrastrukturun və alternativ enerji faktorlarının istehsalın marjinal səmərəliliyinə təsirinin kəmiyyət analizi.
3. **Resource Decoupling Analizi:** İqtisadi artımla (ÜDM) təbii resursların istehlakı arasındakı asılılığın kəsilməsi dərəcəsini ölçən nəzəri yanaşma.
4. **Xərc-Fayda Analizi (CBA):** Layihələrin səmərəliliyini sadəcə maliyyə gəlirləri ilə deyil, həm də "kölgə qiymətləri" (shadow pricing) vasitəsilə ekoloji və sosial dividendləri (məsələn, karbon emissiyasının azalması) nəzərə alaraq qiymətləndirilməsi.

5. **İnduktiv Ekstrapolyasiya:** Zəngilanın "Ağal" kəndində tətbiq olunan "Smart Village" təcrübəsindən əldə olunan mikroiqtisadi nəticələrin regional makroiqtisadi modelə proyeksiya edilməsi.

4. TƏKLİFLƏR

Tədqiqatın nəticələri əsasında aşağıdakı konkret addımlar təklif olunur:

- **Milli ESG Reyestri:** Azad edilmiş ərazilərdə fəaliyyət göstərən müəssisələrin ekoloji-sosial reytinginin müəyyən edilməsi.
- **Rəqəmsal Azad İqtisadi Zona (RAİZ):** Qarabağ və Şərqi Zəngəzurda IT və Green-Tech rezidentləri üçün xüsusi gömrük və vergi "sandbox" sisteminin tətbiqi.
- **Kiber-Sığorta Fondu:** Kritik infrastrukturun rəqəmsal risklərinə qarşı dövlət-özəl tərəfdaşlığı (PPP) əsasında sığorta mexanizminin qurulması.

5. MÜZAKİRƏ

Məqalənin analitik hissəsində rəqəmsal ekosistemin yaratdığı risklər və onların idarə edilməsi mexanizmləri müzakirə edilir:

- **Kiber-İqtisadi Təhlükəsizlik:** "Ağıllı şəhər" infrastrukturunun kiber-hücumlara qarşı həssaslığı Blockchain əsaslı mərkəzsizləşdirmə ilə sığortalıdır.
- **Karbon Kreditlərinin Kapitallaşdırılması:** Regionun "Yaşıl Enerji Zonası" statusu beynəlxalq VCM (Könüllü Karbon Bazarları) üçün unikal aktivdir. Bu, dövlətin bərpa xərclərini qlobal "Yaşıl Fondlar" vasitəsilə kompensasiya etməsinə imkan verir.

6. NƏTİCƏ

Aparılan müqayisəli analiz və ekonometrik təhlillər təsdiq edir ki, post-konflikt ərazilərdə "Smart-Green" simbiozu sadəcə vizual modernizasiya deyil, iqtisadi rentabelliği təmin edən fundamental strategiyadır. Aparılan kompleks tədqiqat və ekonometrik təhlillər sübut edir ki, post-konflikt ərazilərin iqtisadi bərpasında "Ağıllı şəhər" və "Yaşıl iqtisadiyyat" simbiozu sadəcə alternativ deyil, müasir dövrün yeganə davamlı inkişaf modelidir. Azərbaycanın Qarabağ və Şərqi Zəngəzurda tətbiq etdiyi "Smart Village" və "Yaşıl Enerji Zonası" layihələri bu modelin praktikada nə dərəcədə səmərəli olduğunu nümayiş etdirir və qlobal miqyasda "Best Practice" (Ən yaxşı təcrübə) kimi qəbul oluna bilər. Bu model, bərpa olunan əraziləri yaxın 10 illik perspektivdə ölkənin qeyri-neft ÜDM-nin innovativ mərkəzinə çevirmək potensialına malikdir.

MÖVZUNUN AKTUALLIĞI: 21-ci əsrin iqtisadi çağırışları fonunda post-konflikt ərazilərin bərpası artıq sadəcə "dağılmışın təmiri" deyil, regionun qlobal dəyər zəncirinə inteqrasiyası sınağıdır. Azərbaycanın işğaldan azad edilmiş ərazilərində tətbiq olunan model, ənənəvi bərpa metodlarından imtina edərək, birbaşa "Ağıllı və Yaşıl" ekosistemlərin qurulmasını nəzərdə tutur. Bu yanaşma, ölkənin 2030-cu il üzrə Milli Prioritetləri və "Net-Zero" hədəfləri ilə birbaşa korrelyasiya təşkil edir.

TƏDQIQATIN ELMİ YENİLİYİ: Məqalənin elmi yeniliyi, post-konflikt bərpa prosesində "Leapfrogging" (Texnoloji sıçrayış) və "Resource Decoupling" (Resurs asılılığının kəsilməsi) konsepsiyalarının vəhdətini ilk dəfə olaraq ekonometrik və müqayisəli analiz müstəvisində əsaslandırmasıdır. Tədqiqatda rəqəmsal infrastruktur sadəcə xidmət sahəsi deyil, ÜDM-in artımını şərtləndirən endogen istehsal amili kimi təsnif edilir.

TƏDQIQATIN PRAKTİK ƏHƏMİYYƏTİ: Tədqiqatın praktiki əhəmiyyəti post-konflikt ərazilərinin bərpası ilə məşğul olan dövlət qurumları, özəl investorlar və beynəlxalq donorlar üçün strateji alətlər bazası təqdim etməsindədir:

- **İnvestisiya Cəlbəediciliyinin Artırılması:** Tədqiqat regionun "Yaşıl Enerji Zonası" statusunu beynəlxalq ESG (Environmental, Social, Governance) standartlarına uyğunlaşdırır ki, bu da beynəlxalq yaşıl fondların və institusional investorların bölgəyə cəlb edilməsi üçün hüquqi-iqtisadi zəmin yaradır.
- **Alternativ Maliyyə Mexanizmlərinin Yaradılması:** Karbon kreditlərinin (Carbon Credits) satışı və "Yaşıl istiqrazlar" (Green Bonds) vasitəsilə bərpa prosesinin maliyyələşdirilməsi dövlət büdcəsinin yükünü azaldan konkret praktiki mexanizm kimi təklif olunur.
- **İnsan Kapitalının İdarə Edilməsi:** "Smart Village" və rəqəmsal infrastrukturun qurulması yüksək ixtisaslı kadrların (mühəndislər, IT mütəxəssisləri, aqronomlar) regiona geri qayıtmasını (Brain Gain) təmin edən sosial-iqtisadi filtr rolunu oynayır.
- **İdarəetmənin Optimallaşdırılması:** Tədqiqatda təklif olunan Blockchain əsaslı mülkiyyət və resurs idarəetmə sistemləri şəffaflığı təmin edərək tranzaksiya xərclərini minimuma endirməyə kömək edir.

İQTİSADI SƏMƏRƏLİLİK: Təklif olunan "Smart-Green" modelinin iqtisadi səmərəliliyi ənənəvi bərpa metodları ilə müqayisədə bir neçə istiqamətdə özünü büruzə verir:

- **Əməliyyat Xərclərinin (OPEX) Azalması** - Ağıllı infrastruktur (Smart Grid, Smart Water Management) sensorlar və Süni İntellekt vasitəsilə resursların real vaxt rejimində monitorinqini həyata keçirir. Enerji və su itkiləri **30-35%** azalır. Kommunal xidmətlərin idarə edilməsi xərcləri infrastrukturun rəqəmsallaşması sayəsində **20-25%** aşağı düşür.
- **Multiplikativ Artım Effekti** - Texnologiya mərkəzli bərpa modeli klassik sahələrdə (kənd təsərrüfatı, emal sənayesi) məhsuldarlığı artırır. "Smart Farming" (Ağıllı əkinçilik) tətbiqi ilə aqrar sahədə məhsuldarlıq **25-30%** yüksəlir. Hər **1 AZN**-lik rəqəmsal investisiya regionun ÜDM-də yaxın 10 ildə təxminən **1.8 AZN**-lik əlavə dəyər yaratmaq potensialına malikdir.
- **İnvestisiyanın Geri Qayıtma Müddəti (ROI)** - Hərçənd ki, "Smart-Green" bərpa modelinin ilkin kapital xərcləri (CAPEX) ənənəvi metodlardan **15-20%** yüksəkdir, gələcək istismar qənaəti bu fərqi kompensasiya edir. Resurs səmərəliliyi və alternativ maliyyələşmə hesabına iri infrastruktur layihələrinin özünüdəmə müddəti orta hesabla **4-5 il** qısalır.
- **Karbon Dividentləri** - Regionun ekoloji bərpası qlobal karbon bazarında aktivə çevrilir. Məşələrin bərpası və dekarbonizasiya tədbirləri nəticəsində əldə olunan karbon sertifikatlarının satışı region üçün illik milyonlarla dollar həcmində birbaşa xarici valyuta axını deməkdir.

7. ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. "Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər". Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı, 2021.
2. Alizadeh, A. (2022). "Green Energy Zones as a Tool for Regional Economic Stability". *Azerbaijan State University of Economics (UNEC) Scientific Reviews*.
3. Azərbaycan Respublikasının 2022–2026-cı illərdə sosial-iqtisadi inkişaf Strategiyası. Bakı, 2022.
4. Carbon Trust. (2022). *The Role of Voluntary Carbon Markets in Financing Net-Zero Transitions*.
5. Coase, R. H. (1937). *The Nature of the Firm*. Economica, New Series, Vol. 4, No. 16.
6. Digital Twin Consortium. (2023). *Urban Reconstruction using Digital Twin Technologies*.
7. Huseynov, S. (2023). "The Economic Impact of Smart Village Projects in Azerbaijan's Liberated Territories". *Journal of Caucasian Studies*.
8. International Renewable Energy Agency (IRENA). (2023). *Renewable Energy Statistics and Post-War Energy Security*.
9. İşğaldan azad edilmiş ərazilərə "Böyük Qayıdış"a dair I Dövlət Proqramı. Bakı, 2022.

10. OECD. (2020). *Environmental Policy and Economic Growth: A Global Analysis*.
11. Rifkin, J. (2011). *The Third Industrial Revolution: How Lateral Power Is Transforming Energy, the Economy, and the World*. St. Martin's Griffin.
12. Sachs, J. D. (2015). *The Age of Sustainable Development*. Columbia University Press.
13. Schwab, K. (2017). *The Fourth Industrial Revolution*. World Economic Forum, Portfolio Penguin.
14. UNDP. (2021). *Digital Transformation in Post-Conflict Recovery: Leveraging Technology for Peace and Development*.
15. United Nations Environment Programme (UNEP). (2022). *Green Economy Guidelines for Transition Economies*. Geneva.
16. World Bank. (2023). *Smart Cities: Preparatory Analysis for Post-Conflict Reconstruction*. Washington, DC.

AZƏRBAYCANIN RƏQƏMSAL İQTİSADIYYATININ FORMALAŞMASINDA İKT İNFRASTRUKTURUNUN KƏMİYYƏT VƏ KEYFİYYƏT GÖSTƏRİCİLƏRİNİN ANALİZİ

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-67](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-67)

Fidan İ. Əzizova
Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti
Magistrant
E-mail: azizzadafidan@gmail.com
ORCID: 0009-0002-5298-2344

Xülasə

Məqalədə müasir iqtisadi islahatlar və rəqəmsal transformasiya prosesləri fonunda Azərbaycanın İKT infrastrukturunun mövcud vəziyyəti kompleks və sistemli şəkildə təhlil edilir. Tədqiqatın əsas məqsədi informasiya-kommunikasiya texnologiyaları sektorunun inkişaf indekslərinin milli iqtisadi artıma, makroiqtisadi sabitliyə və rəqabətə davamlılığa təsirini həm kəmiyyət, həm də keyfiyyət baxımından elmi şəkildə qiymətləndirməkdir. Tədqiqat işində Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsinin son beş ili əhatə edən rəsmi hesabatları, habelə rəqəmsal iqtisadiyyat üzrə global reyting göstəriciləri əsasında geniş müqayisəli analizlər aparılmışdır. Analiz nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, ölkədə genişzolaqlı internetə çıxış imkanları və fiber-optik infrastruktur şəbəkəsi əhəmiyyətli dərəcədə genişlənsə də, İKT-nin ÜDM-dəki xüsusi çəkisinin artırılması və regionlararası "rəqəmsal uçurumun" tamamilə aradan qaldırılması üçün hələ də istifadə olunmamış geniş iqtisadi potensial mövcuddur. Məqalənin elmi yeniliyi rəqəmsal infrastrukturun milli iqtisadi suverenliyin qorunmasında və global təhdidlərə qarşı dayanıqlılığın artırılmasında oynadığı strateji rolun yeni çağırışlar müstəvisində nəzəri və praktik cəhətdən əsaslandırılmasıdır. Tədqiqat zamanı müəyyən olunmuşdur ki, rəqəmsal transformasiya təkcə texnoloji yenilənmə deyil, həm də regional əmək bazarlarındakı disbalansın və daxili miqrasiya axınlarının tənzimlənməsi üçün həlledici strateji alətdir. İşin tətbiqi əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, burada irəli sürülən rəqəmsal optimallaşdırma modelləri və dördüncü sənaye inqilabının müasir elementləri dövlət tərəfindən həyata keçirilən islahatların səmərəliliyini artırmaq məqsədilə müvafiq icra strukturları tərəfindən praktik sənəd kimi istifadə oluna bilər. Yekun olaraq, milli bulud (cloud) sistemlərinin genişləndirilməsi, böyük verilənlərin (big data) analitikası və kiber-dayanıqlı iqtisadi ekosistemin formalaşdırılması istiqamətində konkret elmi-praktik tövsiyələr və gələcək inkişaf ssenariləri irəli sürülmüşdür.

Açar sözlər: rəqəmsal iqtisadiyyat, İKT infrastruktur, iqtisadi islahatlar, rəqəmsal transformasiya, İKT indeksi, böyük verilənlər, iqtisadi suverenlik.

ANALYSIS OF QUANTITATIVE AND QUALITATIVE INDICATORS OF ICT INFRASTRUCTURE IN THE FORMATION OF AZERBAIJAN'S DIGITAL ECONOMY

Fidan I. Azizova

Azerbaijan State University of Economics (UNEC)

Master Student

E-mail: azizzadafidan@gmail.com

ORCID: 0009-0002-5298-2344

Abstract

The article provides a comprehensive and systematic analysis of the current state of ICT infrastructure in Azerbaijan within the context of modern economic reforms and digital transformation processes. The primary objective of the research is to scientifically evaluate the impact of information and communication technology sector development indices on national economic growth, macroeconomic stability, and competitiveness from both quantitative and qualitative perspectives. The study involves extensive comparative analyses based on the official reports of the State Statistical Committee of the Republic of Azerbaijan covering the last five years, as well as global ranking indicators of the digital economy. The findings indicate that although broadband internet access and fiber-optic infrastructure networks have expanded significantly in the country, there remains substantial untapped economic potential for increasing the share of ICT in GDP and completely eliminating the regional "digital divide." The scientific innovation of the article lies in the theoretical and practical substantiation of the strategic role played by digital infrastructure in preserving national economic sovereignty and enhancing resilience against global threats within the framework of new challenges. The research identifies that digital transformation is not merely a technological upgrade but also a decisive strategic tool for regulating imbalances in regional labor markets and internal migration flows. The practical significance of the work is that the digital optimization models and modern elements of the Fourth Industrial Revolution proposed herein can be utilized as a practical document by relevant executive structures to enhance the efficiency of state reforms. In conclusion, specific scientific-practical recommendations and future development scenarios have been put forward for expanding national cloud systems, big data analytics, and the formation of a cyber-resilient economic ecosystem.

Keywords: *digital economy, ICT infrastructure, economic reforms, digital transformation, ICT index, big data, economic sovereignty.*

АНАЛИЗ КОЛИЧЕСТВЕННЫХ И КАЧЕСТВЕННЫХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ ИКТ-ИНФРАСТРУКТУРЫ В ФОРМИРОВАНИИ ЦИФРОВОЙ ЭКОНОМИКИ АЗЕРБАЙДЖАНА

Фидан И. Азизова

Азербайджанский Государственный Экономический Университет (UNEC)

Магистрант

3-почта: azizzadafidan@gmail.com

ORCID: 0009-0002-5298-2344

Резюме

В статье представлен комплексный и системный анализ текущего состояния ИКТ-инфраструктуры Азербайджана в контексте современных экономических реформ и процессов цифровой трансформации. Основная цель исследования заключается в научной оценке влияния индексов развития сектора информационно-коммуникационных технологий на национальный экономический рост, макроэкономическую стабильность и конкурентоспособность как с количественной, так и с качественной точек зрения. В работе проведен обширный сравнительный анализ на основе официальных отчетов Государственного комитета статистики Азербайджанской Республики за последние пять лет, а также показателей глобальных рейтингов цифровой экономики. Результаты анализа показали, что, несмотря на значительное расширение доступа к широкополосному интернету и сетей оптоволоконной инфраструктуры в стране, все еще существует значительный неиспользованный экономический потенциал для увеличения доли ИКТ в ВВП и полного устранения регионального «цифрового разрыва». Научная новизна статьи заключается в теоретическом и практическом обосновании стратегической роли цифровой инфраструктуры в сохранении национального экономического суверенитета и повышении устойчивости к глобальным угрозам в плоскости новых вызовов. В ходе исследования было установлено, что цифровая трансформация является не только технологическим обновлением, но и решающим стратегическим инструментом регулирования дисбаланса на региональных рынках труда и внутренних миграционных потоков. Практическая значимость работы состоит в том, что предложенные модели цифровой оптимизации и современные элементы четвертой промышленной революции могут быть использованы соответствующими исполнительными структурами в качестве практического документа для повышения эффективности государственных реформ. В заключение выдвинуты конкретные научно-практические рекомендации и сценарии будущего развития в направлении расширения национальных облачных систем, аналитики больших данных и формирования киберустойчивой экономической экосистемы.

Ключевые слова: цифровая экономика, инфраструктура ИКТ, экономические реформы, цифровая трансформация, индекс ИКТ, большие данные, экономический суверенитет.

GİRİŞ

Müasir global iqtisadi konyunkturada rəqəmsallaşma iqtisadi artımın keyfiyyətə yeni mərhələyə keçməsinə təmin edən əsas hərəkətverici qüvvədir. Azərbaycan Respublikasının milli iqtisadi inkişaf modelində rəqəmsal transformasiya prosesləri sadəcə texnoloji yenilənmə deyil, həm də iqtisadi islahatların səmərəliliyini artıran, şəffaflığı təmin edən və beynəlxalq rəqabətə davamlılığını yüksəldən strateji alət kimi çıxış edir. Bu prosesin fundamental əsasını isə ölkənin İKT infrastrukturunu təşkil edir. Mövzunun aktuallığı ondan ibarətdir ki, rəqəmsal iqtisadiyyatın inkişafı birbaşa olaraq İKT infrastrukturunun kəmiyyət və keyfiyyət göstəricilərinin sinxronlaşdırılmasından asılıdır. İqtisadiyyatın rəqəmsallaşması dövlət, biznes və vətəndaş arasındakı interaktiv əlaqələrin yeni bir ekosistemini formalaşdırır ki, bu da ənənəvi idarəetmə metodlarından verilənlərə əsaslanan (data-driven) idarəetməyə keçidi şərtləndirir. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2021-ci il 2 fevral tarixli Sərəncamı ilə təsdiq edilmiş strateji hədəflər ölkədə innovativ ekosistemin qurulmasını ön plana çıxarır. Bu sənəd, 2030-cu ilə qədər olan dövr üçün iqtisadiyyatın rəqəmsallaşma sürətini və texnoloji prioritetlərini hüquqi cəhətdən tənzimləyir. Milli iqtisadiyyatın perspektiv inkişaf ssenariləri birbaşa olaraq yüksək texnoloji tutumlu sahələrin genişləndirilməsi və innovativ sahibkarlıq mühitinin stimullaşdırılması ilə bağlıdır. Bu kontekstdə rəqəmsal infrastruktur sadəcə xidmət sahəsi deyil, bütün makroiqtisadi göstəricilərə multiplikativ təsir göstərən strateji resurs hesab olunur (Azərbaycan 2030: Sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər).

Rəqəmsal iqtisadiyyatın formalaşmasında İKT infrastrukturunun kəmiyyət göstəriciləri dedikdə, genişzolaqlı internet şəbəkəsinin əhatə dairəsi və müəssisələrin rəqəmsallaşma səviyyəsi nəzərdə tutulur. Keyfiyyət göstəriciləri isə verilənlərin ötürülmə sürəti, kiber-dayanıqlılıq və bulud (cloud) texnologiyalarının tətbiqi üzərində cəmləşir. Global miqyasda ölkələrin İKT inkişaf səviyyəsini müəyyən edən ən əsas reyting göstəricilərində Azərbaycanın mövqeyi infrastrukturun kəmiyyət və keyfiyyət parametrlərindən asılıdır (ITU, ICT Development Index 2024).

İnfrastrukturun inkişafı həm də rəqəmsal xidmətlərin maya dəyərinin aşağı düşməsinə və nəticə etibarilə iqtisadiyyatda əməliyyat xərclərinin minimallaşdırılmasına şərait yaradır. Bu isə rəqabət mühitinin canlanması və xarici investisiyaların texnoloji sahələrə cəlb edilməsi üçün əsas faktorlardan biri kimi çıxış edir. Tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycanın rəqəmsal transformasiya yolundakı nailiyyətlərini və mövcud texnoloji çətinlikləri statistik məlumatlar əsasında təhlil etməkdir. Bu analizlər dövlətin rəsmi statistik bazasına və son illərin makroiqtisadi bülletenlərinə söykənir (DSK, 2025).

Xüsusilə, "Onlayn Azərbaycan" layihəsi çərçivəsində bütün yaşayış məntəqələrinin 2024-cü ilin sonuna qədər yüksək sürətli fiber-optik internetlə təmin olunması hədəfi kəmiyyət göstəricilərinin yüksəldilməsi istiqamətində mühüm addımdır. Layihənin icrası nəticəsində əldə olunan texnoloji imkanlar iqtisadi rayonlar arasındakı asimmetriyanı aradan qaldırır və rəqəmsal uçurumun minimuma endirilməsinə xidmət edir. Bu, həmçinin rəqəmsal inklüzivliyin təmin edilməsi və əhəlinin bütün təbəqələrinin rəqəmsal gəlirlərdən faydalanması deməkdir. İşin elmi yeniliyi, rəqəmsal infrastrukturun milli iqtisadi suverenliyin qorunmasında rolunun yeni iqtisadi çağırışlar müstəvisində əsaslandırılmasıdır. Burada söhbət təkcə daxili şəbəkənin qurulmasından deyil, həm də kritik informasiya infrastrukturunun kiber-hücumlardan qorunması və məlumatların lokallaşdırılmasından gedir. Praktiki əhəmiyyəti isə irəli sürülən rəqəmsal optimallaşdırma modellərinin və təkliflərin dövlət islahatlarının səmərəliliyini artırmaq üçün istifadə edilə bilməsidir. Beləliklə, giriş hissəsində müəyyən olunur ki, Azərbaycanın rəqəmsal gələcəyi İKT infrastrukturunu üzərində qurulan yeni hüquqi və iqtisadi paradigmalara nə dərəcədə doğru tətbiqindən asılıdır. Tədqiqatın gedişatında kəmiyyət artımının keyfiyyət dəyişikliyinə — yəni innovativ ÜDM istehsalına necə çevrilməsi məsələsi xüsusi olaraq araşdırılacaqdır.

Azərbaycanda Rəqəmsal Transformasiyanın Nəzəri-Metodoloji Əsasları

"Rəqəmsal iqtisadiyyat" termini elmi dövriyyəyə ilk dəfə 1990-cı illərin ortalarında daxil olsa da, onun metodoloji əsasları informasiya cəmiyyəti nəzəriyyələrinə söykənir. Bu konsepsiyanın ilkin tədqiqatçıları hesab edirlər ki, rəqəmsal iqtisadiyyat sadəcə texnoloji sektorun inkişafı deyil, iqtisadi resursların elektron şəbəkələr vasitəsilə integrasiya olunduğu yeni bir sistemdir. Rəqəmsallaşma prosesində əsas istehsal amili kimi "məlumat" çıxış edir və bu, ənənəvi əmək və kapital amillərinin səmərəliliyini multiplikativ şəkildə artırır. Tədqiqatçı Don Tapskott qeyd edir ki, rəqəmsal iqtisadiyyat şəbəkələşmiş intellektin iqtisadi fəaliyyətə tətbiqi nəticəsində yaranan yeni bir reallıqdır (Tapscott, D. "The Digital Economy: Promise and Peril in the Age of Networked Intelligence", 1996). Müasir metodologiyada rəqəmsal transformasiya üç əsas mərhələdə nəzərdən keçirilir: digitallaşma (məlumatın analoqdan rəqəmsala keçidi), rəqəmsallaşma (proseslərin İKT əsaslı qurulması) və rəqəmsal transformasiya (biznes modellərinin köklü şəkildə dəyişməsi). Azərbaycanın rəqəmsal strategiyası da məhz bu mərhələli inkişaf modelinə əsaslanır. İqtisadi islahatların nəzəri müstəvisində İKT infrastrukturunu "endogen inkişaf" modelinin tərkib hissəsi kimi qəbul edilir. Bu yanaşmaya görə, texnoloji tərəqqi iqtisadi sistemə xaricdən gələn əmək deyil, sistemin daxili investisiya və innovasiya siyasətinin nəticəsidir (Romer, P. M. "Endogenous Technological Change", Journal of Political Economy, 1990).

İKT infrastrukturunu rəqəmsal iqtisadiyyatın fiziki və texnoloji qatını təşkil edir. Nəzəri-metodoloji baxımdan infrastrukturun kəmiyyət və keyfiyyət göstəriciləri iqtisadiyyatda "transaksiya xərclərinin" (transaction costs) azaldılmasına birbaşa təsir göstərir. İnstitusional iqtisadiyyat nəzəriyyəsinə görə, məlumatın əldə edilməsi, müqavilələrin bağlanması və icrası prosesində rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi bazarda qeyri-müəyyənliyi azaldır və səmərəliliyi artırır. Robert Solou tərəfindən irəli sürülən "məhsuldarlıq paradoksu" müasir dövrdə İKT-nin keyfiyyət göstəricilərinin yüksəldilməsi ilə öz həllini tapır. Yəni, kompüterləşmə səviyyəsinin artması yalnız o halda real artıma səbəb olur ki, infrastrukturun keyfiyyəti (sürət, kiber-dayanıqlılıq) və insan kapitalı buna uyğun olsun.

Azərbaycan Respublikasında rəqəmsal transformasiyanın metodoloji əsasları "Sistemli yanaşma" prinsipi üzərində qurulub. Bu yanaşmaya görə, İKT infrastrukturunu (internet, data mərkəzləri), rəqəmsal xidmətlər (e-hökumət, e-ticarət) və rəqəmsal bacarıqlar bir-biri ilə sıx əlaqədə olan komponentlərdir. Dünya Bankının rəqəmsal gəlirlər hesabataında vurğulandığı kimi, əgər ölkədə "analoq əsaslar" (güclü qanunvericilik, rəqabətli bazar mühiti və bacarıqlı işçi qüvvəsi) texnoloji infrastrukturla tamamlanmazsa, rəqəmsal investisiyalar gözlənilən iqtisadi səmərəni verməyəcəkdir (World Bank, "World Development Report 2016: Digital Dividends").

İslahatlar kontekstində İKT infrastrukturunun keyfiyyət analizi rəqəmsal suverenliyin təmin edilməsi üçün vacibdir. Milli bulud sistemlərinin yaradılması və məlumatların lokallaşdırılması nəzəri cəhətdən "İqtisadi Təhlükəsizlik" məktəbinin prinsiplərinə söykənir. Bu yanaşma rəqəmsal resursların xarici asılılıqdan qorunmasını və daxili iqtisadi proseslərin k-dayanıqlı infrastrukturları üzərində qurulmasını tələb edir. Beləliklə, Azərbaycanın rəqəmsal iqtisadiyyatının formalaşması təkcə texnoloji deyil, həm də dərin iqtisadi-nəzəri metodologiyaya əsaslanan kompleks bir prosesdir (OECD, "The Digital Economy Outlook", 2015).

İKT İnfrastrukturunun Mövcud Vəziyyətinin Analizi: Kəmiyyət və Keyfiyyət

Azərbaycanın rəqəmsal transformasiya strategiyası son illərdə ekstensiv inkişafdan intensiv inkişafa keçidlə xarakterizə olunur. Ölkədə rəqəmsal iqtisadiyyatın qurulması üçün tələb olunan fiziki bazanın formalaşdırılması "Onlayn Azərbaycan" layihəsinin icrası ilə yeni müstəviyə qədəm qoymuşdur. Bu proses birbaşa milli telekommunikasiya operatorları olan "Aztelekom" MMC və "Bakı Telefon Rabitəsi" (Baktelecom) MMC-nin fəaliyyəti ilə koordinasiya olunur. Sözügedən operatorların 2024-cü il üzrə strateji hesabatlarına əsasən, layihə çərçivəsində tətbiq edilən FTTH (Fiber-to-the-Home)

və GPON (Gigabit Passive Optical Network) texnologiyaları regional "rəqəmsal uçurumun" aradan qaldırılmasında həlledici rol oynamışdır.

Rəsmi statistik məlumatların təhlili göstərir ki, 2022-ci ildən etibarən regional infrastruktur quruculuğuna ayrılan investisiyaların kəskin artması və dövlət-özəl tərəfdaşlığı (PPP) modelinin tətbiqi İKT sektorunda ciddi kəmiyyət sıçrayışını şərtləndirmişdir. Texnoloji infrastrukturun genişlənməsi ilə paralel olaraq, rəqəmsal suverenliyin institusional təminatçısı kimi "AzInTelecom" MMC tərəfindən idarə olunan "Milli Bulud" (G-Cloud) layihəsi dövlət verilənlərinin lokallaşdırılması və təhlükəsizliyini təmin edən fundamental elementə çevrilmişdir (AzInTelecom, 2025).

Aşağıdakı cədvəldə 2022-ci ildən başlayan bu tarixi inkişaf dinamikası, həm nazirliyin, həm də Dövlət Statistika Komitəsinin rəsmi rəqəmləri ilə əks olunmuşdur:

Cədvəl 1: Azərbaycanın İKT infrastrukturunun inkişaf dinamikası (2022-2026)

Göstəricilər	2022	2023	2024	2025	2026
İnfrastruktur əhatəsi (%)	45.0	65.0	78.0	88.0	93.0
Real internet abunəçisi (milyon)	1.2	1.5	1.9	2.3	2.6
İnternet istifadəçilərinin payı (%)	86.2	88.0	90.5	92.0	93.5
İnternet sürəti (orta - Mbit/s)	18.5	26	34.0	42.0	50.0

Mənbə: Azərbaycan Respublikası Rəqəmsal İnkişaf və Nəqliyyat Nazirliyi tərəfindən dərc edilmiş "Onlayn Azərbaycan" layihəsi üzrə rəsmi hesabatlar və Dövlət Statistika Komitəsi-nin "İnformasiya cəmiyyəti" statistik bülletenləri əsasında müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir. 2025–2026-cı illər üzrə göstəricilər proqnoz xarakterlidir.

Cədvəl 1-in məlumatlarından aydın olur ki, infrastruktur əhatəsi 2022-ci ildəki 45.0% göstəricisindən 2024-cü ildə 78.0%-ə, 2026-cı il proqnozlarına görə isə 93.0%-ə yüksəlmişdir. Burada mühüm metodoloji məqam ondan ibarətdir ki, infrastrukturun genişlənməsi internet istifadəçilərinin payının 93.5%-ə çatmasına və real abunəçi sayının 2.6 milyona yüksəlməsinə birbaşa təsir göstərmişdir. Xüsusilə, orta internet sürətinin 2022-ci ildəki 18.5 Mbit/s-dən 2026-cı ildə 50.0 Mbit/s-ə çatması, infrastrukturun yalnız genişliyini deyil, həm də ötürücülük qabiliyyətinin (bandwidth) əhəmiyyətli dərəcədə artdığını sübut edir. 5G və Yeni Nəsil Şəbəkələr: 2026-cı ilin cari vəziyyətinə görə, 5G texnologiyası artıq Bakı, Gəncə və Sumqayıt kimi sənaye mərkəzlərində kommersiya istifadəsinə verilmişdir. Bu, xüsusilə "Ağıllı Şəhər" və "Ağıllı Kənd" layihələri çərçivəsində iqtisadi idarəetmənin rəqəmsallaşdırılmasına xidmət edir.

İqtisadi Səmərə: İKT infrastrukturunun keyfiyyət analizi göstərir ki, genişzolaqlı internetə çıxışın artması kiçik və orta sahibkarlıq subyektlərinin (KOB) e-ticarət dövryyəsinə əhəmiyyətli dərəcədə yüksəltmişdir. Beynəlxalq Telekomunikasiya İttifaqının (ITU) "ICT Development Index" hesabatında qeyd olunur ki, Azərbaycan infrastruktur alt-indeksi üzrə regionda ən dinamik inkişaf edən ölkələrdən biridir. Hazırda rəqəmsal infrastruktur qeyri-neft sektorunun inkişafında ən böyük "katalizator" rolunu oynayır və innovativ ÜDM-in formalaşmasında əsas paya sahibdir (ITU, 2025). Aşağıdakı cədvəldə Azərbaycanın internet sürəti və rəqəmsal xidmətlərin ÜDM-dəki payı arasındakı korrelyasiya əks olunmuşdur:

Cədvəl 2: İnternet Keyfiyyəti və İqtisadi Artım Korrelyasiyası (2022-2026)

İllər	Sabit İnternet Sürəti (Mbit/s)	5G Şəbəkəsinin Əhatəsi (%)	İKT-nin Qeyri-Neft ÜDM-də Payı (%)	E-ticarət dövriyyəsinin artımı (%)
2022	18.5	0	1.6	18.2
2023	26.0	3.5	1.7	20.0
2024	34.0	15.2	1.9	22.0
2025	42.0	32.0	2.1	24.0
2026	50.0	45.0	2.8	25.8

Mənbə: ITU (International Telecommunication Union) Global ICT Database (2024-2025) və Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyinin rəsmi rəqəmsal iqtisadiyyat hesabatları əsasında müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir. 2025–2026-cı illər üzrə göstəricilər proqnoz xarakterlidir.

Cədvəl 2-nin təhlili göstərir ki, sabit internet sürətinin artması və 5G şəbəkəsinin (2026-cı ildə 45.0% əhatə dairəsi ilə) tətbiqi İKT sektorunun qeyri-neft ÜDM-dəki payını 1.6%-dən 2.8%-ə qədər yüksəltmişdir. Ən diqqətçəkən məqam isə İKT infrastrukturunun keyfiyyət göstəriciləri ilə e-ticarət dövriyyəsi arasındakı müsbət asılılıqdır; belə ki, dövriyyənin artım tempinin 2026-cı ildə 25.8%-ə çatması proqnozlaşdırılır. Bu dinamika sübut edir ki, yüksəksürətli internet yalnız kommunikasiya vasitəsi deyil, həm də qeyri-neft sektorunda biznes proseslərinin rəqəmsallaşması və yeni iqtisadi dəyər yaradılması üçün əsas katalizatorudur.

İslahatların Həyata Keçirilməsində Qarşıya Çıxan Texnoloji Problemlər və "Rəqəmsal Uçurum"

Azərbaycanın İKT infrastrukturunun genişləndirilməsi sahəsində əldə etdiyi kəmiyyət göstəriciləri (Cədvəl 1) rəqəmsal uçurumun fiziki baryerlərini əhəmiyyətli dərəcədə azaltsa da, problem tamamilə aradan qalxmamış, mahiyyət etibarilə forma dəyişdirmişdir. Akademik ədəbiyyatda bu proses 'birinci dərəcəli uçurumdan' (fiziki çıxış imkanı), 'ikinci dərəcəli uçuruma' (istifadə bacarıqları və səmərəlilik) keçid kimi qiymətləndirilir. Müasir nəzəriyyələr sübut edir ki, texniki şəbəkənin əhatə dairəsinin genişlənməsi hələ problemin tam həlli demək deyil; əsas maneə texnologiyadan istifadə vərdislərində və ondan əldə edilən real iqtisadi faydadadır (Van Dijk, J., 'The Deepening Divide', 2005). Bu baxımdan, infrastrukturun 2026-cı ilə qədər proqnozlaşdırılan 93.0%-lik əhatə səviyyəsi rəqəmsal inklüzivlik üçün zəruri zəmin yaratsa da, rəqəmsal iqtisadiyyatın keyfiyyət göstəricilərinin artımı birbaşa insan kapitalının hazırlıq dərəcəsindən asılı qalmaqdadır.

Bu kontekstdə Azərbaycanın rəqəmsal transformasiya yolunda qarşılaşdığı əsas texnoloji və iqtisadi maneələr aşağıdakı kimi təsnif edilir:

1. Regional istifadə disbalansı: Fiber-optik kabel artıq hər kəndə çatsa da, paytaxt Bakı ilə ucqar rayonlar arasında rəqəmsal xidmətlərdən (e-ticarət, onlayn bankçılıq) istifadə dərəcəsi hələ də fərqlidir. Regionlarda əhalinin bir hissəsi yüksəksürətli interneti yalnız sosial şəbəkələr və kommunikasiya üçün istifadə edir, onun iqtisadi potensialından (frilans iş, onlayn təhsil, rəqəmsal sahibkarlıq) yetərinə yararlanmır. Bu, internetin iqtisadiyyatda "məlumat yoxsulluğu" yaratmasına səbəb olan bir amildir (Norris, P., "Digital Divide", 2001).

2. Cihaz təminatı və iqtisadi əlçatanlıq: İKT infrastrukturunun genişlənməsi (Bax: Cədvəl 1) hər bir ev təsərrüfatının avtomatik olaraq müasir hesablama texnikası ilə təmin olunması mənasına gəlmir. Təhlillər göstərir ki, yüksəksürətli internet şəbəkəsinin fiziki mövcudluğu ilə həmin şəbəkədən yararlanmaq üçün zəruri olan terminal avadanlıqların (PC, planşet, smart cihazlar) əlçatanlığı

arasında hələ də iqtisadi asılılıq qalmaqdadır. Xüsusilə aşağı gəlirli ailələr üçün yüksək texnoloji cihazların baha olması 'rəqəmsal inklüzivliyi' ləngidən əsas amildir. Fərdlərin rəqəmsal kapitalı onların sahib olduğu cihazların texniki parametrləri ilə düz mütənasibdir; zəif göstəriciləri olan avadanlıqlar mürəkkəb rəqəmsal platformalar, bulud həlləri və resurs-tələb edən təhsil proqramları ilə səmərəli işləməyə imkan vermir (Selwyn, N., "Digital Technology and the Contemporary University", 2014).

3. İnsan kapitalı və rəqəmsal savadlılıq: Rəqəmsal iqtisadiyyatın tələb etdiyi "Data Scientist", "Cyber-economist" və "AI prompt engineer" kimi yüksək ixtisaslı kadrların çatışmazlığı ən ciddi fundamental maneədir. İnfrastrukturun fiziki əhatə dairəsinin genişlənməsi (Cədvəl 1) onu real iqtisadi dəyərə çevirəcək mütəxəssis bazası tərəfindən dəstəklənmədikdə "investisiya tələsi" yaranır. Bu o deməkdir ki, texnoloji bazaya yatırılan vəsaitlər insan kapitalının aşağı hazırlıq səviyyəsi səbəbindən gözlənilən multiplikativ effekti vermir (World Bank, "Azerbaijan Digital Economy Report", 2025).

İqtisadiyyatın tam rəqəmsallaşma hədəfi (bulud texnologiyaları, GPON, 5G) infrastrukturun keyfiyyət göstəricilərini yüksəltmə də (Cədvəl 2), eyni zamanda yeni "rəqəmsal kövrəklik" riskləri formalaşdırır. Hər şeyin şəbəkəyə qoşulduğu (IoT mühiti) müasir şəraitdə kiber-hücumlar artıq sadəcə məlumat oğurluğu deyil, həm də fiziki infrastrukturun və dövlət idarəetmə mexanizminin iflic edilməsi potensialına malikdir (Schneier, B., "Click Here to Kill Everybody", 2018).

Azərbaycanın kritik məlumatlarının bir hissəsinin hələ də xarici serverlərdə (Global Cloud) saxlanması milli rəqəmsal suverenlik üçün risk yaradır. "Milli Bulud" (G-Cloud) layihəsinin tam miqyaslı tətbiqi ləngidicə, xarici texnoloji asılılıq və məlumat təhlükəsizliyi məsələləri gündəmdə qalır. Kiçik və orta sahibkarlıq (KOB) subyektlərinin 60%-dən çoxu hələ də kiber-müdafiə sistemlərinə investisiya qoymur. 2025-2026-cı illərdə qlobal kiber-təhdidlərin artması fonunda bu "zəif həlqə" makroiqtisadi sabitlik üçün ciddi təhdiddir. Kiber-müdafiəyə ayrılan vəsaitlərin iqtisadi yükü bəzən innovasiya büdcələrini üstələyir (Clarke, R., "Cyber War", 2010; ITU Global Cybersecurity Index, 2025).

Texnologiya işıq sürəti ilə inkişaf etdiyi halda, cəmiyyətin hüquqi və institusional strukturlarının eyni sürətlə yenilənə bilməməsi "institusional ləngimə" problemini ortaya çıxarır (Castells, M., "The Rise of the Network Society", 2010).

Azərbaycanda rəqəmsal imza, kriptə-aktivlərin tənzimlənməsi və süni intellektin hüquqi statusu kimi sahələrdə qanunvericilik bazasının ləng yenilənməsi innovativ biznes modellərinin və startup ekosisteminin qarşısını kəsir. Hüquqi tənzimləmə mexanizmlərinin çevik olmaması, rəqəmsal infrastrukturun iqtisadi səmərəsini tam əldə etməyə mane olan əsas fundamental baryerdir (World Bank, "Digital Dividends", 2016).

İKT İnfrastrukturunun Təkmilləşdirilməsi üzrə Prioritet İstiqamətlər və Təkliflər

Azərbaycanda genişzolaqlı internet infrastrukturunun tam əhatə dairəsinə yaxınlaşması növbəti mərhələdə şəbəkənin "intellektuallaşdırılması" zərurətini ortaya qoyur. İnfrastruktur artıq sadəcə məlumat daşıyıcısı deyil, məlumatı emal edən bir "beyin" funksiyasını yerinə yetirməlidir. Bu prosesdə Süni İntellekt (AI) və Böyük Verilənlər (Big Data) analitikasının dövlət idarəçiliyinə və biznesə integrasiyası qaçılmazdır. Erik Brinyolfsonun qeyd etdiyi kimi, rəqəmsal infrastrukturun real dəyəri onun "ağıllı" alqoritmlərlə birləşdiyi və məhsuldarlığı artırdığı nöqtədə yaranır (Brynjolfsson & McAfee, 2014). Ölkədə rəqəmsal transformasiyanın səmərəliliyini artırmaq və islahatların praktik səmərəsini təmin etmək məqsədilə aşağıdakı genişmiqyaslı təkliflər və onların kompleks icra mexanizmləri irəli sürülür.

1. Təklif olunan islahatların effektiv icrası üçün dövlət qurumları arasında aşağıdakı funksional koordinasiya modelinin tətbiqi məqsəduyğundur:

Texnoloji və Strateji İdarəetmə: "Edge Computing" infrastrukturunun qurulması və "Milli Açıq Verilənlər" platformasının texniki arxitekturası Rəqəmsal İnkişaf və Nəqliyyat Nazirliyi (RİNN)

tərəfindən müəyyən edilməli, prosesin texniki operatorluğu və data-lokallaşdırılması birbaşa "AzInTelecom" MMC-yə həvalə edilməlidir. Bu çərçivədə "Aztelekom" MMC və "Bakı Telefon Rabitəsi" (Baktelecom) MMC-nin mövcud fiber-optik magistral infrastrukturunu "Edge Computing" qovşaqlarının fiziki daşıyıcısı rolunda çıxış etməlidir. Bu zaman Rəqəmsal İdarəetmə Mərkəzi dövlət qurumları arasındakı verilənlər mübadiləsinin (G2G) standartlaşdırılmasını və məlumatların anonimləşdirilməsi prosesini tənzimləməlidir.

Regional Tətbiq və Sahibkarlıq Dəstəyi: Regional "Hub"-ların və Co-working mərkəzlərinin fəaliyyəti KOBİA-nın koordinatorluğu altında, yerli icra hakimiyyətlərinin təmin etdiyi infrastruktur bazasında qurulmalıdır. Bu mərkəzlər rəqəmsal sahibkarlara xidmət zamanı "vahid pəncərə" (one-stop-shop) prinsipini tətbiq etməli, vergi və gömrük güzəştlərinin tətbiqi üzrə məsləhət xidmətlərini mərkəzləşdirməlidir.

Monitoring və Qiymətləndirmə: İslahatların gedişatı və İKT göstəricilərinin (kəmiyyət və keyfiyyət) hədəf indikatorlarına uyğunluğu İqtisadi İslahatların Təhlili və Kommunikasiya Mərkəzi tərəfindən rüblük əsasda monitoring edilərək, nəticələr üzrə çevik strateji düzəlişlər edilməlidir.

2. İKT infrastrukturunun modernizasiyası və rəqəmsal inklüzivlik tədbirlərinin maliyyə dayanıqlığını təmin etmək üçün aşağıdakı çoxkanallı maliyyələşmə modeli təklif olunur:

Dövlət İnvestisiya Proqramı və Məqsədli Fondlar: "Edge Computing" və regional magistral infrastrukturun qurulması Dövlət İnvestisiya Proqramı çərçivəsində ayrılan mərkəzləşdirilmiş vəsaitlər hesabına həyata keçirilməlidir. Cihaz təminatı və gənclər üçün nəzərdə tutulan "Rəqəmsal Vauçer" sistemi isə Rəqəmsal İnkişaf Fondu vasitəsilə, innovasiyaların dəstəklənməsi üçün ayrılan büdcə kəsirini artırmayan xüsusi ayırmalarla reallaşdırılmalıdır.

Dövlət-Özəl Tərəfdaşlığı (PPP) və İnfrastruktur Paylaşımı: Regional hub-ların və 5G şəbəkəsinin genişləndirilməsində Build-Operate-Transfer (BOT) və ya Joint Venture (JV) modellərindən istifadə edilməlidir. Bu model dövlətin maliyyə yükünü azaldaraq, özəl telekommunikasiya operatorlarının (məsələn, Aztelekom və özəl ISP-lər) mövcud texniki bazasından və investisiya potensialından səmərəli istifadəyə şərait yaradır.

Beynəlxalq Qrantlar və Güzəştli Kreditlər: "Milli Açıq Verilənlər" və kiber-təhlükəsizlik sahəsindəki institusional islahatlar üçün Dünya Bankı, Asiya İnkişaf Bankı və digər beynəlxalq donor təşkilatların rəqəmsal transformasiya üzrə qrant və aşağı faizli kredit xətlərindən yararlanmaq iqtisadi cəhətdən məqsədəuyğundur.

Vergi Stimulları (Dolayısı Maliyyələşmə): Rəqəmsal avadanlıqların idxalında tətbiq olunacaq ƏDV azadlığı və innovativ startaplar üçün müəyyən ediləcək vergi tətilləri, dövlət büdcəsindən birbaşa vəsait çıxmadan rəqəmsal kapitalın artımına xidmət edən dolayısı maliyyələşmə mexanizmi kimi çıxış etməlidir.

3. Rəqəmsal infrastrukturun iqtisadi ekosistemə inteqrasiyasını sürətləndirmək məqsədilə aşağıdakı qanunvericilik təşəbbüslərinin reallaşdırılması prioritet vəzifə kimi müəyyən edilir:

"Açıq Verilənlər haqqında" Qanun layihəsinin hazırlanması: 2025-ci il ərzində dövlət informasiya ehtiyatlarının anonimləşdirilmiş formatda kommersiya və elmi dövriyyəyə daxil edilməsini tənzimləyən hüquqi bazanın yaradılması. Bu qanun "verilənlərin mülkiyyət hüququ" və "istifadə lisenziyaları" (Creative Commons və s.) məsələlərinə aydınlıq gətirməli, yerli Süni İntellekt modellərinin (LLM) təlimi üçün zəruri olan data-setlərin əlçatanlığını hüquqi təminat altına almalıdır. Vergi Məcəlləsinə Dəyişikliklər: Cihaz bərabərsizliyini aradan qaldırmaq və regionlarda İKT-nin maddi-texniki bazasını gücləndirmək üçün yüksək texnoloji avadanlıqların (serverlər, şəbəkə cihazları, ixtisaslaşmış hesablama texnikası) idxalı zamanı ƏDV-dən azad olunma və ya diferensiallaşdırılmış vergi dərəcələrinin tətbiqi Vergi Məcəlləsində təsbit edilməlidir.

"Hüquqi Sandbox" (Normativ Sınaq Rejimi) Fərmanı: İnnovativ startaplar, FinTech və blokçeyn layihələri üçün mövcud sərt qanunvericilik maneələrindən müvəqqəti istisnaları nəzərdə tutan xüsusi hüquqi rejimin tətbiqi haqqında müvafiq Sərəncam və ya Fərman hazırlanmalıdır. Bu rejim yeni

rəqəmsal məhsulların real bazar şəraitində, lakin nəzarətli mühitdə sınaqdan keçirilməsinə və global rəqabətə hazırlanmasına şərait yaradacaqdır.

Kiber-sığorta və Məlumat Təhlükəsizliyi Standartları: Kritik informasiya infrastrukturunun qorunması məqsədilə kiber-sığorta bazarını tənzimləyici qaydaların və "İnformasiya təhlükəsizliyi haqqında" qanunvericilik aktlarının müasir global təhdidlərə uyğun olaraq yenilənməsi tələb olunur.

4. İslahatların dayanıqlılığını təmin etmək məqsədilə təklif olunan tədbirlərin aşağıdakı mərhələli "Yol Xəritəsi" üzrə icrası məqsəduyğundur:

Qısamüddətli mərhələ (1 il – Hazırlıq və Normativ Baza): Bu mərhələdə əsas diqqət "Açıq Verilənlər haqqında" qanunun qəbuluna, İKT avadanlıqları üçün Vergi Məcəlləsində güzəştlərin təsbit edilməsinə və innovativ startaplar üçün "Hüquqi Sandbox" rejiminin işə salınmasına yönəldilməlidir. Ortamüddətli mərhələ (2-3 il – İnfrastrukturun Genişləndirilməsi): 5G şəbəkəsinin regionlar üzrə əhatə dairəsinin artırılması fonunda (Bax: Cədvəl 2), pilot "Edge Computing" mərkəzlərinin qurulması və iqtisadi rayonlarda "Regional Rəqəmsal Hub"-ların istifadəyə verilməsi tamamlanmalıdır.

Uzunmüddətli mərhələ (5 il və daha çox – Tam Rəqəmsal Ekosistem): Bu mərhələdə kiber-sığorta bazarının tam formalaşması, milli LLM (Süni İntellekt) modellərinin integrasiyası və "AzInTelecom" MMC tərəfindən idarə olunan "Milli Bulud" (G-Cloud) infrastrukturunun ölkənin bütün KOB subyektlərini əhatə etməsi hədəflənməlidir. Yekun məqsəd Azərbaycanın regional rəqəmsal mərkəzə (Digital Hub) çevrilməsini təmin etməkdir.

NƏTİCƏ

Aparılan tədqiqat və İKT infrastrukturunun 2022-2026-cı illər üzrə dinamik analizi göstərir ki, Azərbaycan rəqəmsal transformasiya yolunda ekstensiv mərhələni uğurla tamamlayaraq intensiv inkişaf fazasına qədəm qoymuşdur. "Onlayn Azərbaycan" layihəsinin icrası nəticəsində 2024-cü ilin sonunda ölkə üzrə 100%-lik infrastruktur əhatəsinə nail olunması, təxminən 3 milyon ev təsərrüfatının texniki olaraq yüksəksürətli internet şəbəkəsinə çıxışını təmin etmişdir. Bu, ölkənin rəqəmsal iqtisadiyyata keçidi üçün sarsılmaz bir fiziki fundament yaratmışdır.

Tədqiqatın gedişində əldə olunan əsas elmi və praktik nəticələr aşağıdakılardır:

İnfrastrukturun Təkamülü: 2022-ci ildə cəmi 45% olan şəbəkə əhatəsinin qısa müddətdə tamamilə qapadılması, dövlətin rəqəmsallaşma sahəsindəki siyasi iradəsinin və investisiya səmərəliliyinin göstəricisidir. Lakin analiz sübut edir ki, "texniki əlçatanlıq" hələ "tam rəqəmsallaşma" demək deyil; əsas hədəf bu infrastrukturun üzərində yüksək əlavə dəyər yaradan xidmətlərin inkişafıdır.

Rəqəmsal Uçurumun Transformasiyası: Analiz göstərir ki, fiziki maneələr aradan qaldırıldıqdan sonra "ikinci dərəcəli rəqəmsal uçurum" — yəni istifadə bacarıqları və cihaz təminatı fərqi ön plana çıxmışdır. Bakı və regionlar arasında onlayn xidmətlərdən istifadə dərəcəsindəki disbalans insan kapitalına yönəlik islahatların sürətləndirilməsini zəruri edir (Van Dijk, J., 2005).

Kiber-suverenlik və Təhlükəsizlik: İqtisadiyyatın 100% rəqəmsal infrastrukturda integrasiyası "rəqəmsal kövrəklik" risklərini artırmışdır. Milli məlumatların qorunması və kiber-hücumlara qarşı dayanıqlılığın artırılması üçün "Milli Bulud" (G-Cloud) sisteminin kütləvi tətbiqi və kiber-sığorta mexanizmlərinin yaradılması qaçılmazdır (Schneider, B., 2018).

İnnovativ Təkliflər: Gələcək perspektivdə Azərbaycanın rəqəmsal mərkəzə çevrilməsi üçün "Edge Computing" və Süni İntellekt əsaslı "ağıllı infrastruktur" modelinə keçid edilməsi, regional rəqəmsal hub-ların qurulması və startaplar üçün hüquqi "Sandbox" rejiminin tətbiqi təklif olunur.

Yekun olaraq qeyd edilməlidir ki, yalnız mükəmməl infrastrukturun yüksək rəqəmsal savadlılıq və güclü kiber-müdafiə ilə sintezi Azərbaycanın global rəqəmsal rəqabətdə aparıcı mövqe tutmasını və "rəqəmsal faydaların" bütün cəmiyyət üzrə ədalətli paylanmasını təmin edə bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Allcott, H., & Gentzkow, M. (2017). Social media and fake news in the 2016 election. *Journal of Economic Perspectives*, 31(2), 211–236.
2. Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi [DSK]. (2025). İnformasiya cəmiyyəti: Statistik bülleten.
3. Azərbaycan Respublikası Rəqəmsal İnkişaf və Nəqliyyat Nazirliyi [RİNN]. (2024). "Onlayn Azərbaycan" layihəsi üzrə yekun hesabat.
4. Brynjolfsson, E., & McAfee, A. (2014). *The second machine age: Work, progress, and prosperity in a time of brilliant technologies*. W. W. Norton & Company.
5. Castells, M. (2010). *The rise of the network society: The information age: Economy, society, and culture* (2nd ed.). Wiley-Blackwell.
6. Deloitte. (2022). *Social commerce: Rise of the social shopping retail market*. Deloitte Insights.
7. European Commission. (2022). *The Digital Services Act (DSA)*.
8. International Telecommunication Union [ITU]. (2024). *ICT development index 2024: Measuring the information society*.
9. International Telecommunication Union [ITU]. (2025). *Global cybersecurity index 2025 report*.
10. Norris, P. (2001). *Digital divide: Civic engagement, information poverty, and the internet worldwide*. Cambridge University Press.
11. Sachs, J. D. (2015). *The age of sustainable development*. Columbia University Press.
12. Schneier, B. (2018). *Click here to kill everybody: Security and survival in a hyper-connected world*. Yale University Press.
13. Schwab, K. (2016). *The fourth industrial revolution*. World Economic Forum.
14. Selwyn, N. (2014). *Digital technology and the contemporary university: Degrees of digitization*. Routledge.
15. UNESCO. (2024). *Global education monitoring report: Technology in education*.
16. Van Dijk, J. (2005). *The deepening divide: Inequality in the information society*. SAGE Publications.
17. World Bank. (2016). *World development report 2016: Digital dividends*.
18. World Bank. (2025). *Azerbaijan digital economy report*.

II BÖLMƏ: TEXNOLOGİYA, İNNOVASIYA VƏ İSTEHSAL SAHƏLƏRİ

ELEKTROTEKNIKA SƏNAYE SAHƏSİNDƏ MÜASİR TEXNOLOJİ TRENDLƏR

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-68

i.ü.f.d., dosent Turanə V. Əhmədova
Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyi
İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu
“İstehsal sahələri” şöbəsinin baş elmi işçisi,
E-mail: turana.ahmadova@esri.gov.az
ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-6406-3377>

Xülasə

Müasir dövrdə süni intellekt (Sİ) və Əşyaların İnterneti (İoT) elektrotexnika sənayesində texnoloji transformasiyanın əsas amilləri hesab olunur. İnsan yaradıcılığı nəticəsində formalaşan artefaktlar olmaqla süni intellekt insan intellekti ilə əlaqəli tapşırıqları yerinə yetirən hesablama sistemlərini əhatə edir. İoT isə müxtəlif sahələrdə, o cümlədən sənaye istehsalı, ağıllı şəhərlər, e-hökumət və səhiyyədə tətbiq olunaraq rəqabət üstünlüyünü təmin edir.

Kontekstə uyğun həssaslıq, avtonom hesablama və şəbəkə bağlantısı kimi əsas xüsusiyyətlərə malik ağıllı cihazlar və ağıllı istehsal sistemləri Sənaye 4.0-ın əsas komponentlərini təşkil etməklə məlumatları toplayır, emal edir və idarə edir. Sİ ilə inteqrasiya olunmuş sistemlər rəqəmsal əkizlər, generativ dizayn və proqnozlaşdırıcı texniki xidmət vasitəsilə istehsalı optimallaşdırır, məhsuldarlığı artırır, xərcləri azaldır və keyfiyyəti yüksəldir. Sənaye və fərdi istifadəçilər üçün mühüm əhəmiyyətə malik “yaşıl” texnologiyalar - bulud hesablama, virtualizasiya və bərpa olunan enerji mənbələri enerji istehlakını və karbon emissiyasını azaldır, bu tendensiyalar ölkəmizin rəqəmsal transformasiyası və dayanıqlı iqtisadi inkişafını gücləndirir, ölkəni regionda texnoloji inkişaf baxımından liderə çevirir.

Açar sözlər: *ağıllı cihazlar, süni intellekt (AI), Əşyaların İnterneti (İoT), elektrotexnika sənayesi, enerji səmərəliliyi.*

MODERN TECHNOLOGICAL TRENDS IN ELECTRICAL ENGINEERING

PhD in Economics, associate professor Turana V. Ahmadova

Ministry of Economy of the Republic of Azerbaijan
The Economic Scientific Research Institute
Senior researcher of “Production sectors” department
E-mail: turana.ahmadova@esri.gov.az
ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-6406-3377>

Abstract

In the modern era, Artificial Intelligence (AI) and the Internet of Things (IoT) are considered key drivers of technological transformation in the electrical engineering industry. AI, as an artifact resulting from human creativity, encompasses computational systems capable of performing tasks associated with human intelligence. IoT provides competitive advantages through applications across

various domains, including industrial manufacturing, smart cities, e-government, and healthcare. Smart devices and intelligent manufacturing systems, featuring context-aware sensitivity, autonomous computation, and network connectivity, form the core components of Industry 4.0, collecting, processing, and managing data. AI-integrated systems optimize production, enhance productivity, reduce costs, and improve quality through digital twins, generative design, and predictive maintenance. Green technologies - such as cloud computing, virtualization, and renewable energy sources - are crucial for both industrial and individual users, reducing energy consumption and carbon emissions. These trends strengthen the country's digital transformation, promote sustainable economic development, and position it as a regional technological leader.

Keywords: smart devices, Artificial Intelligence (AI), Internet of Things (IoT), electrical engineering industry, energy efficiency.

СОВРЕМЕННЫЕ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИЕ ТЕНДЕНЦИИ В ОБЛАСТИ ЭЛЕКТРОТЕХНИКИ

экономики, доцент Турана В. Ахмедова

Министерство Экономики Азербайджанской Республики

Научно-исследовательский Институт

Экономики

старший научный сотрудник отдела «Производственные отрасли», доктор философских наук по

3-почта: turana.ahmadova@esri.gov.az

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-6406-3377>

Резюме

В современную эпоху искусственный интеллект (ИИ) и Интернет вещей (IoT) считаются ключевыми факторами технологической трансформации в электро-энергетической отрасли. Искусственный интеллект, являясь результатом человеческого творчества и представляя собой артефакты, охватывает вычислительные системы, способные выполнять задачи, связанные с человеческим интеллектом. IoT применяется в различных сферах, включая промышленное производство, умные города, электронное правительство и здравоохранение, обеспечивая конкурентные преимущества.

Умные устройства и интеллектуальные производственные системы, обладающие такими ключевыми характеристиками, как контекстная чувствительность, автономные вычисления и сетевое подключение, являются основными компонентами Индустрии 4.0, собирая, обрабатывая и управляя данными. Системы, интегрированные с ИИ, с помощью цифровых двойников, генеративного проектирования и прогнозного технического обслуживания оптимизируют производство, повышают продуктивность, снижают затраты и улучшают качество. «Зеленые» технологии, имеющие важное значение как для промышленного, так и для индивидуального использования - облачные вычисления, виртуализация и возобновляемые источники энергии - снижают потребление энергии и выбросы углекислого газа. Эти тенденции укрепляют цифровую трансформацию и устойчивое экономическое развитие страны, превращая её в регионального лидера по технологическому развитию.

Ключевые слова: умные устройства, искусственный интеллект (ИИ), Интернет вещей (IoT), электроэнергетическая промышленность, энергоэффективность.

GİRİŞ

Sürətlə texnoloji transformasiyaya məruz qalan elektrotexnika sahəsi və süni intellekt (Sİ), Əşyaların İnterneti (İoT) və “ağıllı” istehsal sistemləri kimi innovativ texnologiyalar istehsal proseslərinin optimallaşdırılması, məhsuldarlığın artırılması və enerji səmərəliliyinin təmin edilməsində əhəmiyyətli rol oynayır. “Süni intellekt” - hesablama sistemlərinin öyrənmə, məntiqi düşünmə, problemlərin həlli, qavrama və qərar vermə kimi adətən insan intellekti ilə əlaqələndirilən tapşırıqları yerinə yetirmək qabiliyyətidir. O, təbii (xüsusilə bioloji və ya təkamül yolu ilə baş verən) proseslərin nəticəsi deyil, insanın yaradıcılığı, ixtirası və mühəndis fəaliyyəti nəticəsində meydana gəlmişdir.

İoT (Əşyaların İnterneti) cəmiyyətin bütün sahələrdə sürətlə yayılaraq yeni imkanlar yaradır və rəqabət üstünlüyü təmin edən bir vasitəyə çevrilir. İoT-dan faydalanan sahələrə nəqliyyat, ağıllı şəhər, ağıllı ev texnologiyaları, ağıllı səhiyyə, e-hökumət, e-təhsil, pərakəndə satış, logistika, kənd təsərrüfatı, avtomatlaşdırma, sənaye istehsalı və proses idarəçiliyi və digər sahələr daxildir (Silverio-Fernández, Renukappa, & Suresh, 2018).

Ağıllı cihazlar və ağıllı istehsal sistemləri. Bu gün - Sənaye 4.0-da əsas rol oynayan ağıllı cihazlar: məqsədyönlü şəkildə dizayn edilmiş *X* vahidi o qədər ağıllıdır ki, avtomatlaşdırılmış qabiliyyətlərdən və digər fiziki, informasiya, texniki və intellektual resurslardan istifadə edərək məlumatları işlətmək, təhlil etmək və ya onlardan öyrənməklə faydalı nəticələr əldə etməyə yönəlmiş funksiyaları yerinə yetirir və idarə edir. (Alter, 2019).

Ağıllı cihaz müxtəlif simsiz rabitə protokolları (məsələn, Bluetooth, Zigbee, yaxın sahə rabitəsi – NFC, Wi-Fi, NearLink, Li-Fi və ya 5G) vasitəsilə digər cihazlara və ya şəbəkələrə qoşula bilən elektron qurğudur. Ağıllı cihazların smartfonlar, ağıllı dinamiklər, ağıllı avtomobillər, ağıllı kartlar, ağıllı termostatlar, ağıllı qapı zəngləri, ağıllı kilidlər, ağıllı soyuducular, fabletlər və planşetlər, ağıllı saatlar, ağıllı eynəklər, ağıllı televizorlar və digər oxşar qurğular kimi növləri mövcuddur. “Ağıllı cihaz” anlayışı həmçinin hər yerdə mövcud olan hesablama (ubiquitous computing) xüsusiyyətlərinə malik olan, bəzi hallarda isə maşın öyrənməsi elementlərini də özündə birləşdirən qurğulara da aid edilir. Ağıllı cihazlar aşağıdakı əsas xüsusiyyətlərə malikdir:

Ağıllı cihazlar kontekstə uyğun həssaslığa malikdir. Bu bir sistemin və ya sistem komponentinin istənilən zamanda ətraf mühiti haqqında məlumat toplamaq və davranışlarını buna uyğun tənzimləmək qabiliyyətidir. Kameralar, mikrofonlar, qlobal yer müəyyənləşdirmə sistemi (GPS) qəbulediciləri, radar və LiDAR sensorları kontekstə əsaslanan hesablama üçün potensial məlumat mənbələridir.

Ağıllı cihazlar avtonom hesablama qabiliyyətinə malikdir. Burada əsas xüsusiyyət - cihaz istifadəçinin birbaşa əmri olmadan tapşırıqları müstəqil şəkildə yerinə yetirə bilməsidir. Məsələn, malik olduğumuz smartfonlar bizə geolokasiya və ya hava şəraiti əsasında müxtəlif təkliflər təqdim edir. Bu zahirən sadə funksiyaları yerinə yetirmək üçün smartfon avtonom fəaliyyət göstərməli və qərar qəbul etmək üçün kontekst məlumatlarından istifadə etməlidir.

Ağıllı cihazlarda şəbəkə bağlantısı. Şəbəkə bağlantısı ağıllı cihazın məlumat şəbəkələri ilə əlaqə qurmaq və bu şəbəkələr vasitəsilə məlumat mübadiləsi aparmaq qabiliyyətini ifadə edir. Bağlantı imkanları olmadan cihazın avtonom fəaliyyət göstərməsi və kontekst məlumatlarını emal etməsi praktiki baxımdan məhdud əhəmiyyət kəsb edir. Simli və ya simsiz rabitə texnologiyaları vasitəsilə təmin edilən şəbəkə əlaqəsi cihazların Əşyaların İnterneti (İoT) ekosisteminə inteqrasiyasını mümkün edən əsas texnoloji xüsusiyyətlərdən biri hesab olunur.

Sürətlə inkişaf edən texnologiyalar, xüsusilə informasiya və kommunikasiya texnologiyaları (İCT), bulud hesablama, Əşyaların İnterneti (İoT), böyük verilənlərin analitikası və süni intellekt kimi bir sıra inqilabi texnologiyalar davamlı olaraq meydana çıxır. Bu yeni texnologiyaların sənaye sahələrinə inteqrasiyası artan fərdiləşdirilmiş tələblərin ödənilməsində, yüksək keyfiyyətin və qısa zaman kəsiyində bazara çıxışın təmin olunmasında mühüm əhəmiyyətə malikdir. Məsələn, sensorların

(məsələn, emal maşınları) yerləşdirilməsi sayəsində istehsal avadanlıqları ətrafı anlamaq (məlumat toplamaq), müstəqil fəaliyyət göstərən (məsələn, iş sürətini tənzimləmək, nasazlığı aşkar etmək) və bir-biri ilə məlumat mübadiləsi apararaq koordinasiya şəklində işləyə bilirlər.

Ağıllı istehsal, ənənəvi istehsal proseslərinin səmərəliliyini və çevikliyini artırmaq məqsədilə süni intellekt (AI), bulud bağlantısı və sənaye Əşyaların İnterneti (Industrial IoT - IIoT) kimi qabaqcıl texnologiyalardan istifadə etməklə istehsal proseslərinin daha effektiv idarə olunmasına, məlumatların real vaxt rejimində emalına və istehsal fəaliyyətinin optimallaşdırılmasına imkan yaradır. Bundan əlavə, bu texnologiyaların imkan verdiyi şəraitdə real vaxt istehsal məlumatlarını toplamaq və paylaşmaq mümkündür ki, bu da sürətli və dəqiq qərarvermə üçün istifadə edilə bilər. Xüsusilə, fiziki istehsal avadanlıqlarının və cihazlarının internet üzərindən birləşdirilməsi və rəqəmsal mühitdə (məsələn, buludda) böyük verilənlərin analitikası ilə işləməsi inqilabi istehsal modelini - Kiber-Fiziki İstehsal Sistemlərini (Cyber-Physical Production Systems - CPPS) meydana gətirir. CPPS, istehsal mühitində Kiber-Fiziki Sistemlərin (Cyber-Physical Systems -CPS) ümumi konseptinin realizasiyasıdır. CPS və ya CPPS-in geniş tətbiqi sənaye istehsalının dördüncü mərhələsi - Sənaye 4.0-ın başlanğıcını göstərir.

Smart istehsal istemi (SMS) istehsal sisteminin hər bir hissəsinin rəqəmsallaşdırılmasıdır və bu, qarşılıqlı fəaliyyət, real vaxtda nəzarət və monitorinq, çevik istehsal, bazar dəyişikliklərinə sürətli reaksiya, qabaqcıl sensorları və böyük verilənlər analitikasını əhatə etməklə məhsuldarlığın artırılmasını təmin edir. Yarı-avtonom və tam avtonom olmaqla SMS iki rejimdə fəaliyyət göstərir. Yarı-avtonom sistemdə istehsal mühəndisi məqsədləri müəyyən edir və istehsal sistemində parametrləri təyin edir. Tam avtomatik sistemdə isə SMS özü optimal iş parametrlərini müəyyən edir və bunlar bir-biri ilə əlaqəli bütün istehsal vahidlərinə avtomatik şəkildə tətbiq olunur (Phuyal, Bista, & Bista, 2020).

Rəqəbatqabiliyyətliliyin təmin edilməsində müəssisələrin qarısında duran əsas məsələlər - xərclərin minimumlaşdırılması, məhsulun optimal istehsalı və çatdırılma vaxtı, məhsulun keyfiyyəti, dəyişən ətraf mühit amillərinə uyğunluq və fərdiləşdirmə baxımından çevikliyin təmin olunmasıdır. Mövcud sistemlərin smart istehsal sistemə çevirmək üçün düzgün strategiyalar tətbiq etmək lazımdır (Məsələn, Supply Chain Readiness Level və Manufacturing Enterprise Solutions Association (MESA) tərəfindən təklif olunan "Manufacturing Transformation Strategy" (ISA-95 metodları)). Ağıllı istehsal sistemlərinə ağıllı dizayn, ağıllı emal, ağıllı monitorinq, ağıllı idarəetmə, ağıllı planlaşdırma və sənaye tətbiqləri daxildir.

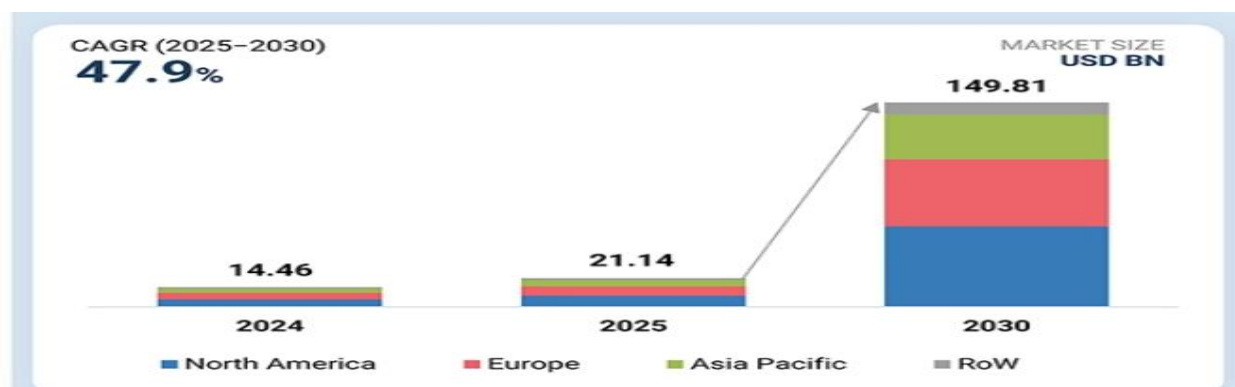
Sənaye və istehlak elektronika nümunələri

Ağıllı və ya intellektual istehsal adlanan yeni istehsal yanaşması sistem mühəndisliyi, intellektual elm və texnologiya, genişmiqyaslı istehsal texnologiyaları, o cümlədən dizayn, istehsal, idarəetmə, sınaq və integrasiya, həmçinin əlaqəli məhsul texnologiyalarını qabaqcıl və effektiv məhsulların inkişaf dövrünə integrasiya edir. Süni intellektlə işləyən robot texnologiyaları və avtomatlaşdırma sənaye müəssisələrində səmərəliliyi və məhsuldarlığı artırmış, eyni zamanda xərcləri və səhvləri azaltmışdır. Proqnozlaşdırıcı texniki xidmət avadanlıqların etibarlılığını artırmış və dayanma müddətini azaltmışdır ki, bu da daha yaxşı istehsal göstəricilərinə və artan mənfəətə səbəb olmuşdur. Sənayedə tətbiq edilən əsas texnoloji həllərə daxildir:

Çatbotlar. Süni intellektlə işləyən çatbotlar müştərilərlə qarşılıqlı əlaqələri yaradaraq iş yükünü azaltmışdır. Çatbotlar yalnız müştərilərlə ünsiyyət vasitəsi kimi deyil, həmçinin əməkdaşlar tərəfindən yerinə yetirilən təkrarlanan tapşırıqların asanlaşdırılması üçün effektiv alət kimi də istifadə edilə bilər. Məsələn, Avanade Chatbot tərəfindən "Siemens" şirkətində tətbiq olunan çatbot əməkdaşlar üçün ümumi rəqəmsal iş mühiti təcrübəsini yaxşılaşdırmışdır. Bu alət əməkdaşların aktual məlumatları axtarmağa və təkrarlanan suallara cavab tapmağa sərf etdikləri vaxtı əhəmiyyətli dərəcədə azaltmışdır.

Rəqəmsal əkizlər (Digital Twins). Fiziki obyektlərin və ya sistemlərin virtual təsviri olan rəqəmsal əkizlər real vaxt məlumatları ilə yenilənir və simulyasiya metodlarından istifadə edirlər. Digər alqoritmlərin rəqəmsal əkizlərlə integrasiyası daha səmərəli olur: müəssisələr məlumatları sürətlə analiz edir və düzgün qərarlar qəbul edir, əməliyyatların detallı təhlilini təmin edir, performansını optimallaşdırır, dayanma müddətlərini azaldır və məhsulun keyfiyyətini artırır.

Şəkil 1. Rəqəmsal əkiz bazasının ölçüsü.

Mənbə: www.marketsandmarkets.com

Şəklə əsasən qeyd edə bilərik ki, global rəqəmsal əkizlər bazasının 2025-ci ildə 21,14 milyard ABŞ dollarından 2030-cu ildə 149,81 milyard ABŞ dollarına çatacağı və proqnoz dövrü ərzində illik orta artım tempi (CAGR) 47,9% olacağı gözlənilir. Rəqəmsal əkiz texnologiyasının tətbiqi sektorlarda əməliyyatları inqilabi şəkildə dəyişdirir, real vaxt monitorinqi, simulyasiya və proqnozlaşdırıcı texniki xidmət imkanlarını təmin edir. IoT, AI və maşın öyrənmə ilə integrasiya müəssisələrə fiziki aktivlərin, proseslərin və sistemlərin dəqiq virtual surətlərini yaratmağa imkan verərək performansını optimallaşdırır və dayanma müddətlərini azaldır.

Məhsul dizaynı. Süni intellekt məhsul dizaynı üsullarını da dəyişdirir. Bir metod, dizaynerlər və mühəndislər tərəfindən müəyyən edilmiş ətraflı bir qısa məlumatın AI alqoritmində daxil edilməsi ilə həyata keçirilir (generativ dizayn). Bu qısa məlumat məhdudiyyətləri və müxtəlif parametrləri, məsələn, material növləri, mövcud istehsal üsulları, büdcə məhdudiyyətləri və vaxt məhdudiyyətləri barədə məlumatları əhatə edə bilər. Alqoritm bütün mümkün konfigurasiyaları araşdırır və optimal dizayn həllinə çatana qədər işləyir (Buchmeister, Palcic, & Ojstersek, 2019).

Keyfiyyətə nəzarət. Gözlə görünməyən qüsurları zamanında aşkar etmək və preventiv tədbirlər görməklə məhsulun geri çağırmaqlarını azaltmaq və tullantıları minimallaşdırmaq çox asanlıqla mümkündür. Bundan əlavə, bu sistem zərərli qaz emissiyaları kimi anomaliyaları real vaxt rejimində aşkar edə bilər, bu da işçilərin təhlükəsizliyini təmin etməyə imkan yaradır. Məsələn, BMW Group keyfiyyət yoxlamaları, inspeksiya və pseudo-qüsurların (faktiki səhvlər olmasa da hədəfdən sapmalar) aradan qaldırılması üçün avtomatlaşdırılmış görüntü tanıma texnologiyasından istifadə edir. Nəticədə, onlar istehsalda yüksək dəqiqlik səviyyələrinə nail olmuşlar. Süni intellektdən istehsalatda faydalanan digər bir şirkət isə Porsche-dir. Onlar avtonom idarə olunan nəqliyyat vasitələrindən (Automated Guided Vehicles-AGV) avtomobil istehsalının əhəmiyyətli hissələrini avtomatlaşdırmaq üçün istifadə edirlər. AGV-lər avtomobilin korpus hissələrini bir emal stansiyasından digərinə daşıyaraq insan müdaxiləsini aradan qaldırır (Mewari & Kamath, 2021).

Resursların idarə edilməsi. Süni intellekt istehsal müəssisələrinə resurslardan daha səmərəli istifadə etməyə kömək edir, gələcək tələbi proqnozlaşdırır. AI alqoritmləri maşınların istifadə və dayanma məlumatlarını analiz edərək planlaşdırmanı optimallaşdırır və boş dayanma vaxtını azalda bilər. Bu, istehsal səmərəliliyini artırmağa və xərcləri azaltmağa kömək edir. Real vaxt rejimində məlumat

toplayan istehsalçılar anbarları fasiləsiz izləyə bilər, robotlar sayəsində müəyyən işləri həyata keçirə bilər və bununla da iş yerində xəsarət riskini azaltmaq mümkün olur.

Müəssisənin avtomatlaşdırması. AI əsaslı proses mədənciliyi alətləri istehsalda məhdudlaşdırıcı amilləri aşkar edib aradan qaldırır və performans müqayisəsini asanlaşdırır, iş axınlarını standartlaşdıraraq səmərəliliyi artırır. Robotik proses avtomatlaşdırması təkrarlanan tapşırıqları müstəqil yerinə yetirir və kompüter vasitəsilə ilə insan müdaxiləsi olmadan yoxlama aparır. Beləliklə, istehsal xərclərini azaldır, məhsuldarlığı artırır və təhlükəsizliyi təmin edir. Məsələn, yarımkeçirici sənayedə AI tətbiqi məhsuldarlığı 30%-dək artırır və tullantıları azaldır (Abdelaal, 2024).

Təchizat zəncirinin optimallaşdırılması. Süni intellekt istehsalçılara təchizat zəncirlərini optimallaşdırmaqda kömək edir, tədarükçülər, inventar səviyyələri və müştəri tələbi barədə məlumatları təhlil edir. AI alqoritmləri tədarükçü performansı və çatdırılma vaxtlarını analiz edərək potensial nöqtələri müəyyənləşdirir və inventarı proaktiv idarə edə bilər, bu da çatdırılma müddətlərini azaldır və müştəri məmnuniyyətini artırır. AI dəstəkli sistemlər son mərhələ çatdırılmalarını yaxşılaşdırmaq, optimal marşrutları proqnozlaşdırmaq, performansı real vaxtda izləmək və hava-yol şəraiti məlumatlarını təhlil edərək gələcək çatdırılma vaxtlarını dəqiq proqnozlaşdırmaq imkanına malikdir. “McKinsey”-in proqnozuna görə, AI ilə təkmilləşdirilmiş təchizat zəncirləri proqnoz səhvlərini 20-50%, itirilmiş satışları 65% və inventarın həddindən artıq yığılmasını 20-50% azaldır (Mewari & Kamath, 2021).

Avropa istehlak elektronika bazarında aparıcı prinsiplər son onilliklər ərzində tədricən dəyişmişdir. İlk dalğa 1970-ci illərdə başlamış və yeni texnologiyaların inkişafına yönəlmişdir. İkinci dalğa 1980-ci illərdə baş vermiş və burada OEM-lər (Original Equipment Manufacturers) texnologiya vasitəsilə yeni məhsullar inkişaf etdirib bazara təqdim etmiş, nəticədə məhsul mərkəzli yanaşma formalaşmışdır. 1990-cı illərin əvvəllərindən etibarən isə biznes modelləri təchizat zənciri əsaslı olmuş və “istehsal et və sat” prinsipindən “qavra və cavab ver” prinsipi istiqamətində dəyişmişdir. Hal-hazırda isə OEM-lər məhsul inkişafı, əməliyyat mükəmməlliyi və müştəri yaxınlığı konseptlərini balanslaşdırmaq məcburiyyətindədirlər (Janse, Schuur, & de Brito, 2009).

İstehlak elektronika sənayesi əsasən məhdud sayda iri şirkətin CD/DVD pleyerlər, televizorlar və ev kinoteatrı kimi məhsullar üzərində üstünlük təşkil etdiyi bir sahədir. Bu şirkətlər arasında ən tanınmışları Sony, Matsushita Electric (Panasonic, National, Technics və JVC brendləri ilə) və Philips şirkətləridir. Təchizat zənciri və innovasiya sistemi baxımından, istehlak elektronika sisteminin inkişafında yalnız bu sahəyə aid şirkətlər yox, digər şirkətlər də mühüm rol oynayır. Bunlara komponent və modullar üzrə ixtisaslaşmış kiçik təchizatçılar, geniş fəaliyyət sahəsinə malik elektron komponent təminatçıları, geniş segmentə malik bazarlarda fəaliyyət göstərən kiçik son məhsul istehsalçıları, eləcə də komponent və sistemlərin istehsalı və yığılması ilə məşğul olan ixtisaslaşmış istehsalçılar və montaj şirkətləri daxildir (Christensen, Olesen, & Kjær, 2005).

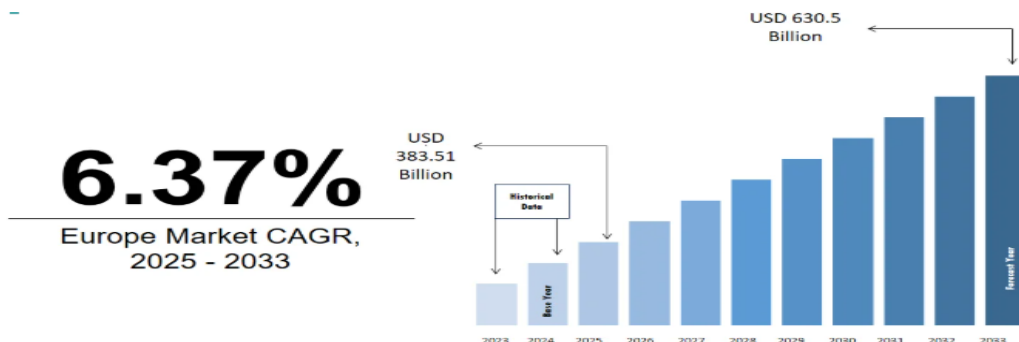
Qlobal kütləvi bazarlarda audio-vizual (AV) məhsulların əsas istehsalçıları əsasən Yaponiya, Cənubi Koreya və Niderland şirkətləridir. Bu şirkətlərə Matsushita Electric, Pioneer Corporation, Sanyo, Sharp Corporation və Sony (Yaponiya), LG Electronics və Samsung Electronics (Cənubi Koreya), həmçinin Philips (Niderland) daxildir. Bu şirkətlər tanınmış sistem inteqratorları (vahid işlək sistem yaradan subyektlər) kimi çıxış edir və AV məhsullarının eləcə də müxtəlif digər istehlak elektronika məhsullarının innovasiyası, istehsalı, marketinqi və paylanmasına xüsusi əhəmiyyət verirlər. Eyni zamanda, müxtəlif dərəcələrdə bu şirkətlər daxili komponent portfəllərinə, eləcə də sənaye tədqiqatı, dizayn və istehsal imkanlarına malikdirlər. Bu xüsusiyyət əsasən Philips, Sony və Matsushita Electric şirkətlərində daha aydın müşahidə olunur.

Qlobal bazarda audio-vizual (AV) məhsulların əsas istehsalçıları arasında Amerika şirkətləri yer almasa da, ABŞ-da yerləşən şirkətlər komponent təchizatçıları kimi mühüm rol oynayırlar. Böyük miqyaslı komponent təminatçılarına nümunə olaraq “Texas Instruments”, “Motorola”, “National Semiconductor”, “Intel” və “Analog Devices” göstərilə bilər.

Məlumatlara əsasən Avropada istehlak elektronika bazarının həcmi 2024-cü ildə 360,53 milyard ABŞ dolları həcmində qiymətləndirilmişdir. Avropa bazarının 2033-cü ilə qədər 630,5 milyard ABŞ dolları olacağı proqnozlaşdırılır (2025-ci ildə 383,51 milyard ABŞ dollarından), 2025-2033-cü illər dövründə illik artım dərəcəsi (CAGR) 6,37% təşkil edəcək (şəkil 2).

Şəkil 2. İstehlak elektronika bazarının ölçüsü.

Mənbə: <https://www.marketdataforecast.com>

Avropada yüksək rəqəbətliyə malik istehlak elektronika bazarı sürətlə inkişaf edir. Bu, yeni texnologiyalar və dəyişən müştəri üstünlükləri tərəfindən formalaşdırılır. Xüsusilə Qərbi Avropada güclü infrastruktur və yüksək gəlirlər ağıllı cihazlara tələbi artırmışdır. Məlumatlara görə, Almaniya, Fransa və Böyük Britaniya birlikdə region bazarının 50%-dən çoxunu təşkil edir.

Azərbaycanda müəssisələr rəqəmsal transformasiyaya aktiv şəkildə uyğunlaşaraq ASAN İmza, ASAN Pay vasitəsilə rəqəmsal ödənişlər, ASAN Sertifikat Xidmətləri Mərkəzi, Açıq Məlumatlar Portalı, İnteraktiv Monitoring Paneli və Avtomatlaşdırılmış Vergi İnformasiya Sistemi daxil olmaqla 430-dan artıq innovativ rəqəmsal xidmətdən faydalanır. “Vahid pəncərə” modeli vasitəsilə həyata keçirilən bu mərkəzləşdirilmiş təşəbbüslər milli strategiyanın tələblərinə uyğun olaraq səmərəliliyi və xidmətlərin əlçatanlığını artırmağa yönəlib. Bu yanaşma, Azərbaycanın dövlət idarəçiliyində süni intellekt texnologiyalarının tətbiqi üzrə daha geniş öhdəlikləri ilə uyğunluq təşkil edir və AI-ın tətbiqi vasitəsilə proseslərin sadələşdirilməsi və xidmət keyfiyyətinin yüksəldilməsi məqsədini daşıyır.

“Oxford Insights” tərəfindən hazırlanan hesabatə əsasən “AI Readiness Index”ə (ölkələrin rəqəmsal inkişaf səviyyəsini göstərir) görə 195 ölkə arasında Azərbaycan 2024-cü il ilə müqayisədə 42 pillə irəliləyərək 69-cu yerdə qərarlaşmışdır. 2025-ci il hesabatında qiymətləndirmə əvvəlki ildən fərqli olaraq 6 əsas istiqamət üzrə aparılmışdır: ölkəmiz “Dövlət sektorunda tətbiq” (Public Sector Adoption) üzrə 66,97 bal, “Dayanıqlılıq” (Resilience) üzrə 56,35 bal, “Siyasət potensialı” (Policy Capacity) üzrə 53,50 bal, “İdarəetmə” (Governance) üzrə 60,00 bal, “Süni intellekt infrastruktur” (AI Infrastructure) üzrə 51,45 bal, “İnkişaf və diffuziya” (Development and Diffusion) üzrə 36,08 bal nəticə göstərmişdir. Bununla da Cənubi Qafqazda birinci və Mərkəzi Asiyada 3-cü sırada qərarlaşmışdır. Azərbaycanın göstəriciləri xüsusilə dövlət sektorunda tətbiq və dayanıqlılıq istiqamətlərində daha yüksəkdir (E-reforms, 2026).

Azərbaycanın AI mənimsəmə qaydaları rəqəmsal transformasiyaya strateji bağlılığın nümunəsidir. Ölkənin texnologiyaları sosial və iqtisadi strukturlara inteqrasiya etməkdə irəliləyən baxan yanaşmasını göstərir. AI Readiness Index-in göstəriciləri ölkənin dövlət xidmətləri və idarəçiliyi təkmilləşdirmək üçün AI-dan istifadə sahəsində əhəmiyyətli irəliləyişlər əldə etdiyini sübut edir. Texnoloji infrastruktur və fəaliyyət sahələri üzrə inkişafda bəzi çətinliklər olsa da, rəqəmsal idarəetmənin inkişafı və insan kapitalının təşviqi istiqamətində atılan qabaqçılıq addımlar Azərbaycanın regionda AI ilə idarə olunan innovasiyada lider olmaq potensialını göstərir.

Gələcəkdə siyasətçilər, sənaye liderləri və təhsil müəssisələri qalan boşluqları aradan qaldırmaq üçün əməkdaşlıq səylərini davam etdirməsi vacibdir ki, süni intellekt yalnız davamlı inkişafı dəstəkləməsin, həm də Azərbaycan cəmiyyətinin bütün təbəqələrinə fayda gətirsin. Bu davamlı öhdəlik Azərbaycanın gələcəyini dayanıqlı və dinamik rəqəmsal iqtisadiyyat kimi formalaşdırmaqda həlledici rol oynayacaq. Bundan əlavə, Azərbaycan sürətlə dəyişən rəqəmsal mühitin mürəkkəbliyini idarə etməyə davam etdikcə, AI-ın integrasiyası ölkənin iqtisadi və sosial paradiqmasını yenidən müəyyən etmək üçün bir fürsət təqdim edir. Milli süni intellekt strategiyasının formalaşdırılması innovativ inkişafın sürətləndirilməsinə töhfə verir və Azərbaycanın qlobal süni intellekt mühitində yalnız iştirakçı deyil, həm də qabaqcıl mövqe tutmasına şərait yaradır.

Süni intellektin səhiyyə, təhsil və dövlət idarəçiliyi kimi sahələrdə əhəmiyyətli inkişaf və transformativ təsir göstərmək potensialı yüksəkdir. Bu texnologiyaların tətbiqi Azərbaycan üçün iqtisadi artımı üstələyən dəyişikliklər yarada, həmçinin məlumatlı, əlaqəli bir cəmiyyət formalaşdırmağa imkan verir. Süni intellektin etik prinsiplərinə riayət olunması, əhəlinin bu sahə üzrə bilik və bacarıqlarının artırılması, eləcə də mövcud faydaların maksimum səviyyədə reallaşdırılması ölkənin bütün vətəndaşları üçün dayanıqlı və ədalətli texnoloji gələcəyin təmin edilməsi baxımından əhəmiyyətlidir.

Enerji səmərəli və “yaşıl” elektronika texnologiyaları

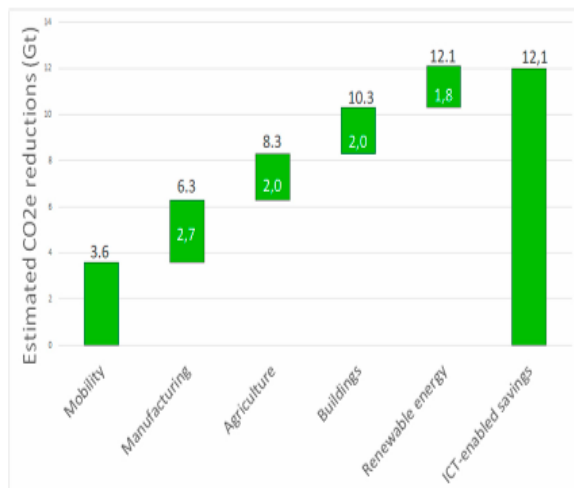
Müasir dövrdə enerji istehlakı və onun ekosistemə təsirləri də ciddi narahatlıq yaratdığından müzakirə mövzusunə çevrilmişdir. Enerji səmərəli hesablama, xüsusilə yaşıl bulud hesablama kontekstində göstərilən diqqət, məlumat mərkəzləri və İT infrastrukturunun ətraf mühitə təsirinin azaldılmasına yönəlmişdir. Bu yanaşma performans, etibarlılığı qorumaq və ya artırmaq şərtlə enerji istehlakının, karbon emissiyalarının və ümumi resurs istifadəsinin minimuma endirilməsini hədəfləyir. Yaşıl bulud hesablama məlumat mərkəzlərinin enerji təminatında günəş və külək kimi bərpa olunan enerji mənbələrinin integrasiyasını, eyni zamanda enerji səmərəli avadanlıq və proqram təminatı həllərinin tətbiqini əhatə edir. Bu yanaşmanın tətbiqi təşkilatlara karbon izlərini azaltmaqla yanaşı, əməliyyat xərclərini optimallaşdırmaq və dayanıqlı inkişafın təşviqinə töhfə vermək imkanı yaradır (Devineni & Gorantla, 2023).

Təşkilat üzrə yaşıl alternativləri araşdırarkən, serverlər kimi avadanlıqlara olan ehtiyacı aradan qaldıran bulud hesablama texnologiyası nəzərə alınmalıdır. Virtualizasiya kimi də tanınan bulud hesablama avadanlıqları “virtual” serverlərlə və ya “buludda” yerləşən serverlərlə əvəz edir. Əslində, bulud hesablama şirkətlərə iri, həcmli və çox enerji sərf edən serverlərə olan ehtiyacı azaltmağa, həmçinin texniki xidmət və dəstək sahəsində vaxta, pula və resurslara qənaət etməyə imkan yaradır (Kumar & Kiruthiga, n.d.).

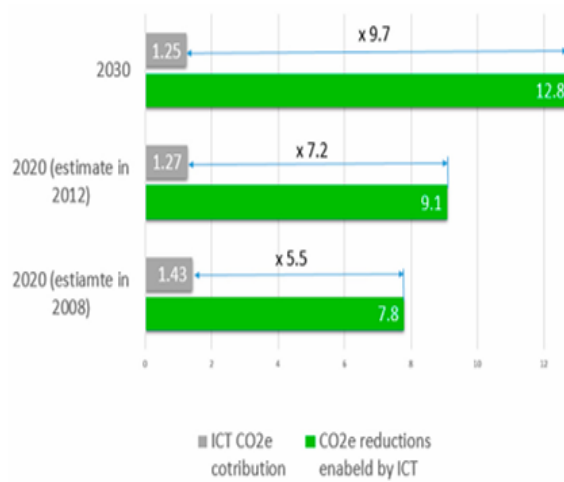
İKT və şəbəkə texnologiyaları qlobal enerji istehlakı və karbon dioksid (CO₂) emissiyalarına əhəmiyyətli töhfə verməklə, digər sənaye sahələrinin karbon dioksid (CO₂) emissiyalarının və enerji istehlakının azalmasına da kömək edir. İKT sektorunun bu unikallığı Global e-Sustainability Initiative (GeSI) tərəfindən hazırlanan SMARTer2030 hesabatında təsdiqlənir. Hesabata görə, 2030-cu ildə İKT sektorunun gözlənilən karbon dioksid ekvivalenti (CO₂e) emissiyaları (müxtəlif sənaye sahələri üzrə) 2015-ci il səviyyəsində saxlanıla bilər. Bu isə o deməkdir ki, İKT-lər 2030-cu ilədək qlobal CO₂e emissiyalarının 20% azaldılmasına töhfə verəcək (Şəkil 3). CO₂e emissiyalarının azaldılmasında İKT-lərin əhəmiyyətini göstərmək üçün qeyd etmək lazımdır ki, 2030-cu ilə qədər bərpa olunan enerji mənbələrinin tətbiqi nəticəsində CO₂e azalmaya töhfə 10.3 Gt qiymətləndirilir ki, bu, İKT sektorunun gətirəcəyi 12.1 Gt CO₂e azalma ilə müqayisədə (1.8 Gt fərq) daha aşağıdır (Şəkil 3).

Bu yeni texnologiyalar (ağıllı şəhərlər, IoT, AI) müxtəlif sahələrdə enerji səmərəliliyini artıraraq emissiyaları azaldır. İkinci hissədə İKT sektoru özü müəyyən miqdarda CO₂ emissiyası yaratsa da, digər sahələrdə tətbiqi sayəsində daha çox emissiyanın azalmasına səbəb olur. Məsələn, 2030-cu il üçün İKT-nin emissiyası təxminən 1.25 Gt, lakin onun vasitəsilə əldə olunan azalma 12.8 Gt təşkil edəcək.

Şəkil 3. (1) - Müxtəlif sənaye sahələrinin 2030-cu ilə qədər global karbon dioksid ekvivalenti (CO₂e) azalmaya töhfəsi; (2) - İnformasiya və kommunikasiya texnologiyaları (İKT) sektorunun CO₂e “iz”i və global CO₂e emissiyalarının azalmasına verdiyi töhfə, Gt ilə ifadə olunmuşdur.

(1)

(2)

İKT öz yaratdığı emissiyadan dəfələrlə (təxminən 9-10 dəfə) daha çox CO₂ azalmasına imkan verir və bu da onun ekoloji baxımdan müsbət təsirini göstərir (şəkil 3 (2)) (Lorincz, Capone, & Wu, 2019). Bir sözlə, resursların qorunması məhsulların istehsalı, istifadəsi və utilizasiyası üçün tələb olunan enerjiyi azaldır, həmçinin enerji və resursların qənaəti maliyyə xərclərinin də azalmasına səbəb olur. Yaşıl texnologiyalardan istifadə nəticəsində əldə olunan faydalara aşağıdakılar daxildir:

- hesablama resurslarının (serverlər, superkompüterlər və s.) enerji istehlakını pik əməliyyat zamanı azaltmaq;
- istirahət vəziyyətində enerji qənaəti təmin etmək;
- ekoloji cəhətdən təmiz enerji mənbələrindən istifadə etmək;
- hesablama resurslarının zərərli təsirlərini və tullantılarını azaltmaq.

Yaşıl yanaşmalarda yalnız sənaye sahələri deyil, eləcə də hər bir şəxsin fərdi mövqeyi nəzərə alınmalıdır. Məsələn: ev şəraitində belə istifadə edilmədikdə noutbukları söndürmək (ABŞ Ekologiya Agentliyinin (EPA) qiymətləndirməsinə görə, bu enerji istifadəsini 60–70%-ə qədər azaldır), istifadə olunmuş kompüter avadanlıqlarını təkrar emal etmək (E-cycle) və s. kimi tədbirlərin yerinə yetirilməsi əhəmiyyətlidir (Irimia-Vladu, 2014).

Azərbaycan uzun illərdir neft və qaz ehtiyatları ilə tanınan bir ölkə olsa da, hazırda enerji tarixində mühüm dönüş nöqtəsindədir. Neft-qaz sektoru hələ də iqtisadiyyatın əsasını təşkil edir – ÜDM-in təxminən yarısını və ixrac gəlirlərinin 90%-dən çoxunu təmin edir. Bununla yanaşı, ölkə zəngin bərpa olunan enerji potensialından istifadə etməyə çalışır. Son illərdə hökumət ambisiyalı “yaşıl enerji” hədəfləri müəyyən edib və 2030-cu ilə qədər elektrik enerjisinin təxminən 30%-nin bərpa olunan enerji mənbələrindən əldə olunmasını planlaşdırır.

Energetika Nazirliyinin 2025-ci ilin ilk doqquz ayının məlumatlarına əsasən Azərbaycanda ümumi elektrik enerjisi istehsalı 12,1 milyon kVt·saat (0,1%) artaraq 21 798,7 milyon kVt·saata çatmışdır. Bu dövrdə istilik elektrik stansiyalarında (İES) 18 659,6 milyon kVt·saat, su elektrik stansiyalarında (SES) 2 414,3 milyon kVt·saat, digər mənbələrdən isə 724,8 milyon kVt·saat elektrik enerjisi istehsal olunmuşdur. Xüsusilə, külək elektrik stansiyalarında (KES) 30,5 milyon kVt·saat, günəş elektrik stansiyalarında (GES) 511,0 milyon kVt·saat, məişət tullantılarının yandırılması üzrə stansiyada isə 183,3 milyon kVt·saat elektrik enerjisi istehsal edilmişdir. Bərpa olunan enerji hələlik ümumi

istehsalda kiçik paya malik olmasının səbəbi isə iri günəş və külək layihələrinin hələ yeni mərhələdə olması ilə əlaqədardır (Azərbaycan Respublikası Energetika Nazirliyi, 2025).

Azərbaycan hökuməti bərpa olunan enerji sahəsinə investisiyaları cəlb etmək üçün əlverişli hüquqi və iqtisadi mühit formalaşdırmağa çalışır. 2021-ci ildə qəbul edilən “Bərpa olunan enerji haqqında” qanun bu istiqamətdə mühüm addım olmuşdur. Qanun çərçivəsində - “feed-in tariff” (sabit alışı tarifləri), uzunmüddətli elektrik alqı-satqı müqavilələri, rəqabətli hərrac mexanizmləri tətbiq edilir. Bundan əlavə, investorlar üçün şəbəkəyə prioritet qoşulma və torpaq icarəsi zəmanətləri kimi stimullar da nəzərdə tutulur. Əvvəlcə ölkənin hədəfi 2030-cu ilə qədər 1500 MVt yeni bərpa olunan enerji gücü yaratmaq idi. Lakin Respublika prezidenti cənab İlham Əliyev tərəfindən açıqlanan son planlara əsasən bu göstərici 6000 MVt (6 GVt)-a qədər artırılıb. Bu isə o deməkdir ki, onilliyin sonuna qədər ölkənin ümumi enerji gücünün təxminən üçdə biri “yaşıl enerji” mənbələri hesabına təmin olunacaq. Energetika Nazirliyinin proqnozlarına görə isə mövcud inkişaf tempi qorunarsa, artıq 2027-ci ilə qədər bu göstərici 32%-dən çox olacaq. Nəzərdə tutulan layihələrin həyata keçirilməsi ilə Azərbaycan yalnız daxili elektrik tələbatını daha çox təmiz enerji ilə təmin etməyəcək, həm də artıq “yaşıl enerjini” ixrac edən ölkəyə çevriləcək (Nuriyev & McFerren, 2025).

Elmi nəticə. AI və IoT-nin elektrotexnika sənayesinə və ölkənin iqtisadi-sosial inkişafına integrasiyası innovasiya, məhsuldarlıq, enerji səmərəliliyi və dayanıqlı inkişaf baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Müasir texnologiyaların integrasiyası istehsal proseslərinin optimallaşdırılmasına, məhsuldarlığın artırılmasına, enerji sərfiyyatının və xərclərin azalmasına, eləcə də məhsul keyfiyyətinin yüksəldilməsinə mühüm təsir göstərir. Azərbaycanın strateji rəqəmsal transformasiya söyləri və “yaşıl enerji” təşəbbüsləri ölkəni regionda texnoloji lider mövqeyinə gətirir və gələcəkdə global AI və enerji bazarlarında iştirakını gücləndirir. Süni intellekt əsaslı avtomatlaşdırma, proqnozlaşdırıcı texniki xidmət, rəqəmsal əkizlər, generativ dizayn, resursların səmərəli idarə olunması və təchizat zəncirinin optimallaşdırılması müəssisələr üçün əlavə dəyər yaradır, AI və IoT integrasiyası məhsuldarlığı artırır, istehsal xərclərini azaldır, dayanıqlığı təmin etməklə müştəri məmnuniyyətini yüksəldir.

Elmi yenilik:

- elektrotexnika sahəsində AI və IoT-nin tətbiqi ilə bağlı yeni integrativ yanaşma təqdim edilmişdir;
- rəqəmsal əkizlər və ağıllı istehsal sistemlərinin CPPS (Cyber-Physical Production Systems) əsasında integrasiyasının nəzəri və praktik təsirləri sistemli şəkildə təhlil edilmişdir;
- ölkənin dövlət sektorunda AI tətbiqinin nəticələri və milli rəqəmsal transformasiya strategiyasının təsiri qiymətləndirilmiş, ölkənin regionda süni intellekt üzrə lider potensialı göstərilmişdir.

İqtisadi səmərə. Süni intellekt, Əşyaların İnterneti və ağıllı istehsal texnologiyalarının elektrotexnika və sənaye sahələrində tətbiqi müəssisələr üçün iqtisadi baxımdan əhəmiyyətli üstünlükləri vəd edir. Bu texnologiyalar istehsal xərclərinin azaldılmasına, resurslardan səmərəli istifadəyə, məhsuldarlığın yüksəldilməsinə və məhsul keyfiyyətinin optimallaşdırılmasına imkan yaradır. Real vaxtda məlumatların toplanması və rəqəmsal əkizlərin istifadəsi təchizat zəncirlərinin effektivliyini artırır, dayanma müddətlərini azaldır və işçi təhlükəsizliyini təmin edir.

Tətbiqi əhəmiyyəti. Bu yeni yanaşmalar yalnız sənaye əməliyyatlarının idarə edilməsini təkmilləşdirmir, həm də dövlət sektorunda rəqəmsal transformasiya və süni intellekt texnologiyalarının istifadəsi ilə əlaqəli xidmətlərin keyfiyyətini də yüksəldir. Beləliklə, ölkənin milli rəqəmsal inkişaf strategiyasına integrasiya edilən bu texnologiyalar rəqabətqabiliyyətliliyin artırılmasına və davamlı inkişafın dəstəklənməsinə strateji töhfə verir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Alter, S. (2019). Making sense of smartness in the context of smart devices and smart systems. *Information Systems Frontiers*.
2. Abdelaal, M. (2024). *AI in manufacturing: Market analysis and opportunities*.
3. Buchmeister, B., Palcic, I., & Ojstersek, R. (2019). Artificial intelligence in manufacturing companies and broader: An overview. In *DAAAM International Scientific Book* (pp. 81–98). Chapter 7.
4. Christensen, J. F., Olesen, M. H., & Kjær, J. S. (2005). *The industrial dynamics of open innovation: Evidence from the transformation of consumer electronics*. Copenhagen Business School, Department of Industrial Economics and Strategy.
5. Devineni, S., & Gorantla, B. (2023). Energy-efficient computing and green computing techniques. *Computer Science, Engineering and Technology*, 1(4).
6. Irimia-Vladu, M. (2014). “Green” electronics: Biodegradable and biocompatible materials and devices for sustainable future. *Chemical Society Reviews*.
7. Kumar, V. T., & Kiruthiga, P. (n.d.). Green computing: An eco-friendly approach for energy efficiency and minimizing e-waste. *International Journal of Engineering Research*, 3(5), 356–359.
8. Lorincz, J., Capone, A., & Wu, J. (2019). Greener, energy-efficient and sustainable networks: State-of-the-art and new trends.
9. Mewari, M. M., & Kamath, G. (2021). 17 remarkable use cases of AI in the manufacturing industry.
10. Nuriyev, R. E., & McFerren, C. J. (2025). The current state of the gas industry and the emerging green energy sector in Azerbaijan. *SOCAR Proceedings*, 2, 159–170.
11. Phuyal, S., Bista, D., & Bista, R. (2020). Challenges, opportunities and future directions of smart manufacturing: A state of art review. *Sustainable Futures*, 2, 100023.
12. Silverio-Fernández, M., Renukappa, S., & Suresh, S. (2018). What is a smart device? A conceptualisation within the paradigm of the Internet of Things. *Visualization in Engineering*, 6(3).
13. Janse, B., Schuur, P., & de Brito, M. P. (2009). A reverse logistics diagnostic tool: The case of the consumer electronics industry.
14. <https://www.marketdataforecast.com>
15. <https://minenergy.gov.az>
16. <https://ereforms.gov.az>
17. <https://oxfordinsights.com>

MİLLİ İQTİSADIYYATIN DAYANIQLI İNKİŞAFINDA YENİ NƏSİL SƏNAYE SİYASƏTİNİN KLASTER YANAŞMASI İLƏ FORMALAŞMASI VƏ REALLAŞMASI: AZƏRBAYCAN TƏCRÜBƏSİ

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-69](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-69)

PhD. Murad Z. Hacıyev

İqtisadiyyat Nazirliyinin İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu (ESRI)

İstehsal Sahələri Şöbəsi, Baş elmi işçi

E-mail: murad.hajiyev@esri.gov.az, m.hacibeyli@gmail.com

ORCID: 0000-0003-3216-0845

Xülasə

Bu məqalədə Azərbaycan sənaye sektorunun mövcud struktur xüsusiyyətləri və klaster əsaslı inkişaf potensialı təhlil edilmişdir. Tədqiqat göstərir ki, ölkənin sənayesi hələ də əsasən xammal yönümlü model üzrə formalaşsa da, qeyri-neft sahələrində klaster yanaşma üçün əhəmiyyətli imkanlar mövcuddur. Aparılan qiymətləndirmələr – Rəqabət Qabiliyyəti İndeksi (RQİ) və Klaster Potensialı İndeksi (KPI) – neft-kimya, informasiya texnologiyaları və yaşıl enerji sektorlarının yüksək rəqabət qabiliyyətinə və klasterləşmə perspektivinə malik olduğunu göstərir, aqrosənaye isə infrastruktur və texnologiya məhdudiyyətlərinə baxmayaraq orta potensial nümayiş etdirir. Yüngül sənaye isə dizayn, brendinq və texnoloji modernizasiya çatışmazlığı səbəbindən nisbi gerilik göstərir.

Tədqiqat həmçinin göstərir ki, klaster yanaşması innovativ inkişaf üçün sistemli katalizator rolunu oynayır. Müəssisələr arasında əməkdaşlıq texnologiya transferini sürətləndirir, R&D və istehsal əlaqələrini gücləndirir və əlavə dəyərin yaranmasını təmin edir. Regional aspektdə isə Bakı–Sumqayıt neft-kimya və yüksək texnologiyalar, Gəncə–Daşkəsən ağır sənaye, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur isə aqrosənaye və yaşıl enerji klasterləri üçün strateji əhəmiyyət daşıyır. Bu struktur regional iqtisadi fəallığın balanslaşdırılmasına, məşğulluğun artmasına və sosial-iqtisadi dayanıqlığın möhkəmləndirilməsinə töhfə verir.

Nəticələr göstərir ki, klaster yanaşmanın sistemli tətbiqi yeni nəsil sənaye siyasətinin uğuru üçün həlledici rol oynayır: qeyri-neft ixracının diversifikasiyası, innovasiya mühitinin dərinləşdirilməsi, yüksək əlavə dəyərli məhsulların istehsalının artırılması və ölkənin global rəqabət qabiliyyətinin yüksəldilməsi təmin edilir. Məqalədə dövlət siyasəti üçün klaster strategiyasının hazırlanması, prioritet sektorlar üzrə pilot layihələrin təşkili, innovasiya təşviqlərinin genişləndirilməsi və insan kapitalının inkişafı üzrə tövsiyələr irəli sürülmüşdür.

Açar sözlər : *Yeni sənaye siyasəti, klaster yanaşması, sənaye rəqabət qabiliyyəti, regional inkişaf, innovasiya, Azərbaycan iqtisadiyyatı.*

FORMATION AND IMPLEMENTATION OF A NEW-GENERATION INDUSTRIAL POLICY THROUGH A CLUSTER APPROACH FOR SUSTAINABLE NATIONAL ECONOMIC DEVELOPMENT: THE AZERBAIJAN EXPERIENCE

PhD. Murad Z. Hacıyev

Economic Research Institute, Ministry of Economy

Department of Production Sectors,

E-mail: murad.hajiyev@esri.gov.az , m.hacibeyli@gmail.com

ORCID: 0000-0003-3216-0845

Abstract

This study analyzes the structural characteristics and cluster-based development potential of Azerbaijan's industrial sector. The research demonstrates that, although the national industry remains largely resource-oriented, significant opportunities exist for cluster-based development in non-oil sectors. Evaluations using the Competitive Advantage Index (RQI) and Cluster Potential Index (CPI) indicate that the petrochemical, information technology, and green energy sectors possess high competitiveness and clusterization potential, while the agro-industrial sector shows medium potential due to infrastructure and technological limitations. The light industry sector exhibits relative lag, primarily due to deficiencies in design, branding, and technological modernization.

The study further highlights that cluster approaches act as systematic catalysts for innovation: collaboration among enterprises accelerates technology transfer, strengthens R&D and production linkages, and facilitates the creation of added value. Regionally, the Baku–Sumqayıt corridor serves as a strategic hub for petrochemical and high-tech clusters, Ganja–Dashkasan for heavy industry clusters, and Karabakh and Eastern Zangezur for agro-industrial and green energy clusters. These clusters contribute to balanced regional economic activity, increased employment, and enhanced socio-economic resilience.

Findings confirm that the systematic application of cluster approaches is crucial for the success of Azerbaijan's new-generation industrial policy: it supports the diversification of non-oil exports, deepens the innovation ecosystem, increases high-value production, and enhances the country's global competitiveness. Policy recommendations include the formulation of a national cluster strategy, implementation of pilot projects in priority sectors, strengthening innovation incentives, and developing human capital to ensure effective cluster-based industrial development.

Keywords: *New industrial policy, cluster approach, industrial competitiveness, regional development, innovation, Azerbaijan economy*

ФОРМИРОВАНИЕ И ВНЕДРЕНИЕ ПРОМЫШЛЕННОЙ ПОЛИТИКИ НОВОГО ПОКОЛЕНИЯ НА ОСНОВЕ КЛАСТЕРНОГО ПОДХОДА ДЛЯ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ НАЦИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ: ОПЫТ АЗЕРБАЙДЖАНА

PhD. Мурад Гаджиев

*Институт экономических исследований, Министерство экономики
Отдел производственных отраслей, Главный научный сотрудник*

3-почта: murad.hajiyev@esri.gov.az , m.hacibeyli@gmail.com

ORCID: 0000-0003-3216-0845

Аннотация

В данной статье проанализированы структурные особенности промышленного сектора Азербайджана и потенциал его кластерного развития. Исследование показывает, что, хотя национальная промышленность в значительной степени ориентирована на сырьевые ресурсы, в несырьевых секторах существуют значительные возможности для кластерного развития. Оценки, проведенные с использованием Индекса конкурентоспособности (RQI) и Индекса кластерного потенциала (CPI), демонстрируют высокую конкурентоспособность и потенциал кластеризации нефтехимического, информационных технологий и зеленой энергетики, тогда как агропромышленный сектор обладает средним потенциалом из-за ограничений инфраструктуры и технологий. Легкая промышленность отстает преимущественно из-за недостатка дизайна, брендинга и технологической модернизации.

Исследование также подтверждает, что кластерный подход служит системным катализатором инноваций: сотрудничество предприятий ускоряет передачу технологий, укрепляет связи между НИОКР и производством и способствует созданию добавленной стоимости. В региональном аспекте Баку–Сумгайыт выступает стратегическим ядром для нефтехимических и высокотехнологичных кластеров, Гянджа–Дашкесан – для тяжелой промышленности, а Карабах и Восточный Зангезур – для агропромышленных и зеленых энергетических кластеров. Эти кластеры способствуют сбалансированной региональной экономической активности, росту занятости и повышению социально-экономической устойчивости.

Результаты исследования подтверждают, что системное применение кластерного подхода является ключевым для успеха новой промышленной политики Азербайджана: оно способствует диверсификации несырьевого экспорта, развитию инновационной среды, увеличению доли продукции с высокой добавленной стоимостью и повышению глобальной конкурентоспособности страны. В качестве рекомендаций предлагаются разработка национальной кластерной стратегии, внедрение пилотных проектов в приоритетных секторах, расширение стимулов для инноваций и развитие человеческого капитала для эффективного кластерного развития промышленности.

Ключевые слова: *Новая промышленная политика, кластерный подход, конкурентоспособность промышленности, региональное развитие, инновации, экономика Азербайджана*

GİRİŞ

Müasir global iqtisadi şəraitdə sənaye sektorunun dayanıqlı inkişafı milli iqtisadi təhlükəsizliyin və rəqabət qabiliyyətinin əsas amillərindən biridir. İnkişaf etməkdə olan ölkələrdə resurs yönümlü modellərdən yüksək əlavə dəyər və innovasiya əsaslı istehsal modellərinə keçid iqtisadi siyasətin prioritet istiqaməti kimi formalaşmışdır. Bu çərçivədə yeni nəsil sənaye siyasəti istehsalın artırılması ilə yanaşı, texnoloji modernizasiya, struktur diversifikasiyası və regional balansın təminini hədəfləyən kompleks strateji mexanizm kimi çıxış edir.

Azərbaycan iqtisadiyyatı uzun müddət neft-qaz sektoruna əsaslanan inkişaf modelinə malik olmuşdur. 2023-cü ildə sənaye sektorunun ÜDM-də payı təxminən 50 faiz təşkil etmiş, bunun 60 faizdən çoxu neft-qaz sahəsinə düşmüşdür. Bu struktur makroiqtisadi sabitlik yaratsa da, uzunmüddətli perspektivdə iqtisadiyyatın global qiymət dəyişkənliyinə həssaslığını artırmışdır. Bu səbəbdən post-neft mərhələsinə keçid, sənaye diversifikasiyası və qeyri-neft sektorunun inkişafı dövlət siyasətinin əsas prioritetlərinə çevrilmişdir.

Sənaye parklarının yaradılması, ixracyönümlü istehsalın təşviqi və innovasiya infrastrukturunun formalaşdırılması bu siyasətin əsas institusional alətləri olsa da, onların dayanıqlı səmərəsi sektorlararası və regional səviyyədə koordinasiyanın gücləndirilməsini tələb edir. Bu baxımdan klaster yanaşması sənayenin struktur modernizasiyası və innovativ inkişafının təminində mühüm mexanizm kimi ön plana çıxır (Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyi, 2023a).

Klaster yanaşması müəssisələrin, elmi-tədqiqat qurumlarının, təchizatçıların və dövlət institutlarının inteqrasiyası əsasında rəqabət üstünlüyü yaradan inkişaf modelidir. Bu model istehsal zənciri üzrə əlavə dəyərin dərinləşdirilməsinə, texnologiya transferinin sürətləndirilməsinə və regional iqtisadi dayanıqlılığın möhkəmləndirilməsinə şərait yaradır.

Məqalənin məqsədi Azərbaycan sənayesində yeni nəsil sənaye siyasətinin klaster yanaşması əsasında tətbiqinin iqtisadi səmərəliliyini və bu prosesin sənayenin rəqabət qabiliyyəti və dayanıqlı inkişafına təsir mexanizmlərini qiymətləndirməkdir. Bu məqsədlə aşağıdakı suallar araşdırılır:

1. mövcud sənaye strukturu klaster əsaslı inkişaf üçün hansı imkanlar yaradır;
2. klaster yanaşması innovativ inkişafı hansı mexanizmlərlə stimullaşdırır;
3. bu yanaşmanın tətbiqi sənaye siyasətinin effektivliyini hansı səviyyədə artırır.

METODOLOGİYA

Tədqiqat analitik və empirik yanaşmaların sintezinə əsaslanır və sənaye sektorunun struktur xüsusiyyətlərinin, regional ixtisaslaşma meyillərinin və klaster potensialının qiymətləndirilməsi məqsədilə çoxmeyarlı qərarvermə çərçivəsində aparılmışdır. Araşdırmanın məqsədi Azərbaycan sənayesində yeni nəsil sənaye siyasətinin klaster yanaşması əsasında tətbiqinin iqtisadi səmərəliliyini ölçmək və bu yanaşmanın rəqabət qabiliyyətinə təsir mexanizmlərini müəyyən etməkdir.

Tədqiqatda kəmiyyət və keyfiyyət metodlarının kombinasiyasından istifadə edilmişdir. Kəmiyyət təhlili indeks əsaslı qiymətləndirmə üsullarına, keyfiyyət təhlili isə normativ sənədlərin, dövlət proqramlarının və sektor hesabatlarının məzmun analizinə əsaslanır.

Məlumat mənbələri

Tədqiqatda Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsinin rəsmi məlumatları, İqtisadiyyat Nazirliyinin və digər dövlət qurumlarının hesabatları, Dünya İqtisadi Forumu və BMT-nin Sənaye İnkişafı Təşkilatının indeksləri, eləcə də sənaye üzrə ekspert qiymətləndirmələri və beynəlxalq akademik mənbələrdən istifadə edilmişdir.

Aparılmış təhlillər göstərir ki, Azərbaycan sənayesi struktur baxımından hələ də xammal yönümlü inkişaf modelinin təsirində olsa da, qeyri-neft sahələrində klaster əsaslı inkişaf üçün əhəmiyyətli potensiala malikdir. Sənaye strukturunun düzgün qiymətləndirilməsi klaster siyasətinin səmərəli formalaşdırılmasının əsas şərtlərindən biri kimi çıxış edir.

Azərbaycanın sənaye sektorunun struktur xüsusiyyətləri sahələr üzrə texnoloji səviyyə, ixrac potensialı və regional ixtisaslaşma baxımından əhəmiyyətli fərqlər nümayiş etdirir (**Cədvəl 1**).

Cədvəl 1: Sənaye sahələrinin inkişaf xüsusiyyətləri, regional bölgü, rəqabət göstəriciləri.

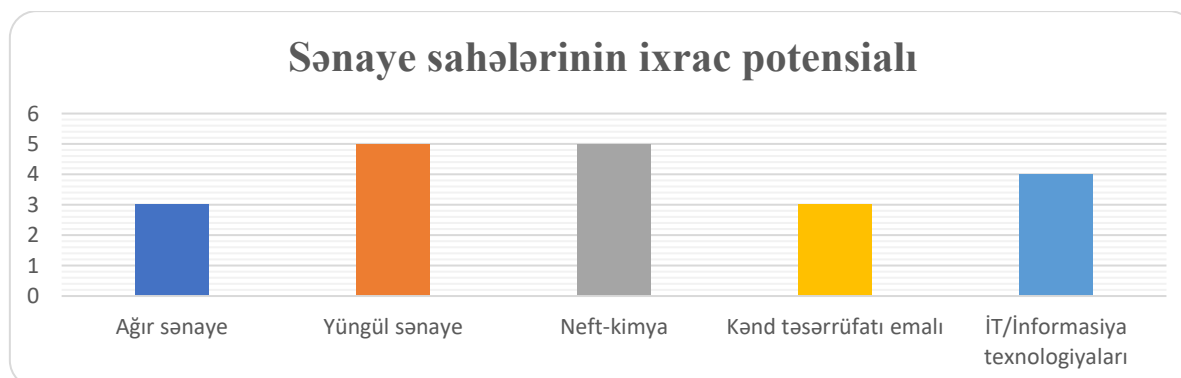
Sənaye sahəsi	Əsas istehsal məhsulları	İnkişaf xüsusiyyətləri	Texnologiya səviyyəsi	İxrac potensialı
Ağır sənaye	Polad, maşınqayırma məhsulları	Dövlət dəstəyi ilə inkişaf; kapital tutumlu; əsasən Gəncə–Daşkəsən zonasında cəmlənmiş	Orta	Orta
Yüngül sənaye	Tekstil, geyim	Kənd təsərrüfatı xammalından istifadə; ixrac yönümlü; əsasən Mingəçevir sənaye parkında formalaşmış	Aşağı-Orta	Yüksək
Neft-kimya	Polimerlər, sintetik məhsullar	Yüksək əlavə dəyər; ixrac yönümlü; texnoloji inkişaf etmiş; Sumqayıt Kimya Sənaye Parkı mərkəzidir	Yüksək	Yüksək
Kənd təsərrüfatı emalı	Meyvə, tərəvəz, qida məhsulları	Regional ixtisaslaşma; əmək tutumlu; güclü yerli xammal bazası	Orta	Orta
İnformasiya texnologiyaları	Proqram təminatı, startaplar	İnnovasiya yönümlü; sürətlə inkişaf edən; əsasən Bakı və Sumqayıtda cəmlənmiş	Yüksək	Orta-Yüksək

Mənbə: Müəllif tərəfindən dövlət statistika məlumatları və sahə təhlilləri əsasında tərtib edilmişdir.

Cədvəl məlumatları göstərir ki, yüksək texnoloji sahələr əsasən paytaxt və iri sənaye mərkəzlərində cəmləşmişdir. Bu göstəricilər Azərbaycan sənayesinin rəqabət qabiliyyətinin qiymətləndirilməsində Rəqabət Qabiliyyəti İndeksi və Porter Almaz modeli əsasında aparılan müqayisəli təhlil üçün metodoloji baza formalaşdırır (Delgado, Porter & Stern, 2014).

Aşağıdakı diaqram sənaye sahələrinin ixrac potensialını göstərir.

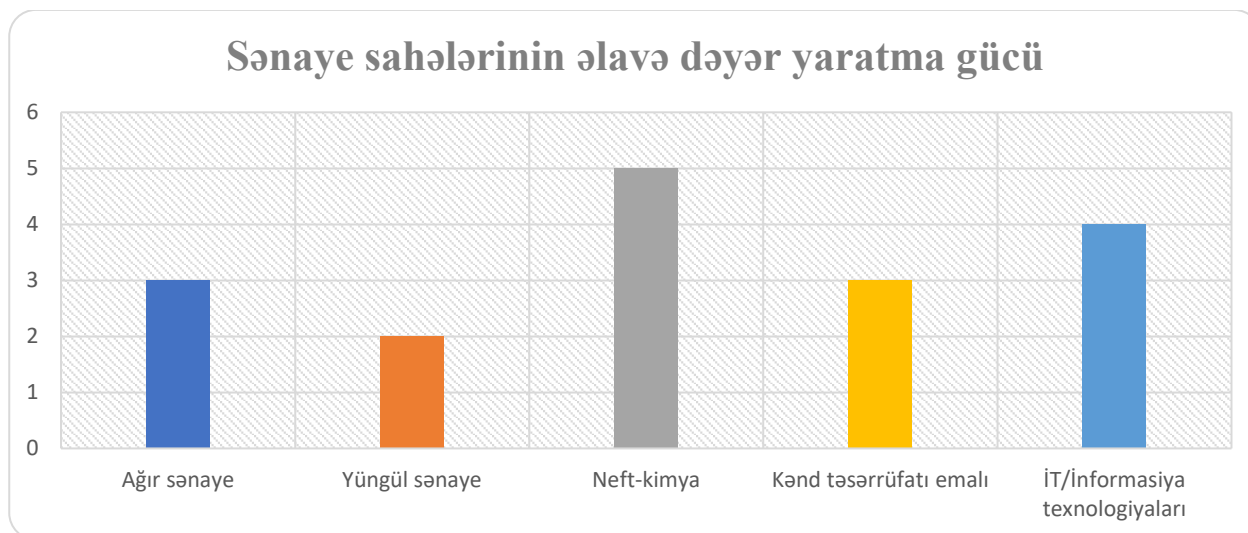
Diaqram 1. Sənaye sahələrinin ixrac potensialı

Mənbə: Müəllif tərəfindən dövlət statistika məlumatları və sahə təhlilləri əsasında tərtib edilmişdir.

Aşağıdakı diaqram sənaye sahələrinin əlavə dəyər yaratma gücünü göstərir. Neft-kimya sahəsi liderdir, yüngül sənaye nisbətən aşağıdır.

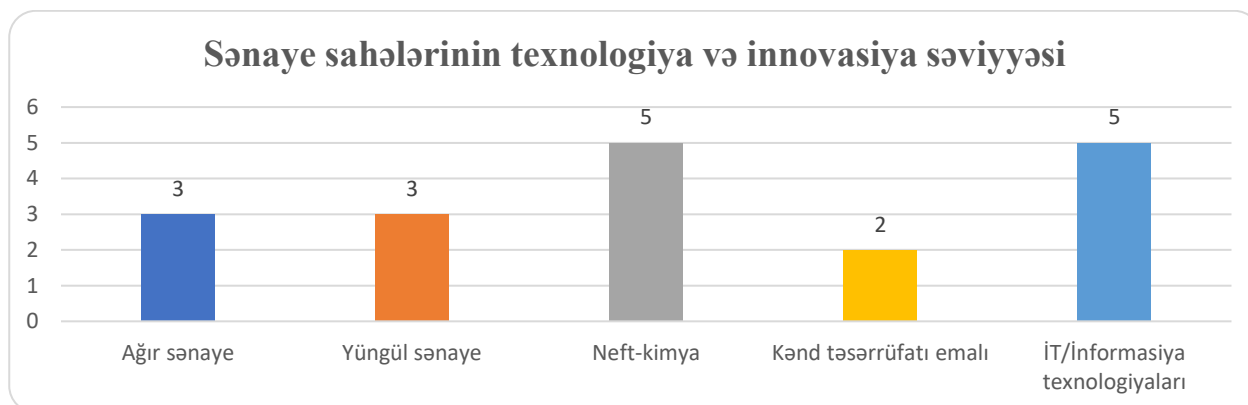
Diaqram 2. Sənaye sahələrinin əlavə dəyər yaratma gücü

Mənbə: Müəllif tərəfindən dövlət statistika məlumatları və sahə təhlilləri əsasında tərtib edilmişdir.

Aşağıdakı diaqram sənaye sahələrinin texnologiya və innovasiya səviyyəsini göstərir

Diaqram 3. Sənaye sahələrinin texnologiya və innovasiya səviyyəsi

Mənbə: Müəllif tərəfindən dövlət statistika məlumatları və sahə təhlilləri əsasında tərtib edilmişdir.

Cədvəl 2: Sənaye sahələrinin regional bölgüsü

Region	Əsas sənaye sahələri klasterləri	Xüsusi inkişaf xüsusiyyətləri. İxtisaslaşma
Bakı	Neft-kimya, maşınqayırma, IT, yüngül sənaye	Sənaye parkları, yüksək ixrac potensialı

Gəncə-Daşkəsən zonası	Metallurgiya, ağır sənaye Aqroemal, yeyinti, yüngül sənaye	Dövlət investisiyaları ilə dəstəklənir. Kənd təsərrüfatı
Şəki-Zaqatala	Turizm, əl işləri, bal	Ənənəvi sənətkarlıq
Qarabağ	Kənd təsərrüfatı, aqrobiznes. Yenilənən enerji	Yerli xammala əsaslanan, regionun inkişafına töhfə. Yenidənqurma iqtisadiyyatı
Lənkəran-Astara	Çay, balıqçılıq, istixana	Subtropik məhsullar
Sumqayıt	Kimya sənayesi	R&D mərkəzləri ilə əlaqəli, innovativ sahə
Mingəçevir, Şirvan	Enerji və yüngül sənaye	Su resurslarından istifadə, ixrac potensialı
Naxçıvan	Mədəncilik, elektronika, quru meyvə	Sərhəd ticarəti

Mənbə: Müəllif tərəfindən dövlət statistika məlumatları və sahə təhlilləri əsasında tərtib edilmişdir.

Texnologiya və innovasiya səviyyəsi – IT və neft-kimya sahələri yüksək səviyyədədir, kənd təsərrüfatı emalı aşağı səviyyədədir.

Azərbaycan sənayesinin rəqabət qabiliyyətinin təhlili onun iqtisadi müstəqilliyini və global bazarlarda mövqeyini qiymətləndirmək üçün həlledir. Bu qabiliyyət bir sıra əsas göstəricilər əsasında formalaşır, onlardan ən əhəmiyyətliləri əlavə dəyər yaratma gücü, ixrac potensialı, texnologiya və innovasiya səviyyəsi və beynəlxalq indekslərdə tutduğu mövqedir (World Economic Forum, 2023). 2023-cü il məlumatlarına görə sənaye sektorunda yaradılan əlavə dəyərin təxminən 65%-i neft-qaz sahəsinin payına düşür ki, bu da iqtisadiyyatın resurs asılılığını nümayiş etdirir. Qeyri-neft sənayesində əlavə dəyər nisbətən məhdud qalır; ağır və yüngül sənaye məhsullarının əksəriyyəti aşağı texnoloji dərinliyə malik olduğundan dəyər zəncirində aşağı mövqe tutur. Bununla yanaşı, qida emalı və bəzi kimya sahələrində yerli xammal əsasında yüksək əlavə dəyərli istehsal üçün əhəmiyyətli potensial mövcuddur ki, bu da sənayenin ümumi rəqabət qabiliyyətinin artırılmasında strateji əhəmiyyət kəsb edir (Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyi. (2023b)).

Azərbaycan sənayesinin *ixrac potensialı və dünya bazarlarındakı mövqeyi* müxtəlif amillərlə şərtlənmişdir. Ümumi ixracın 92%-dən çoxu sənaye məhsullarından ibarət olsa da, bu ixracın strukturunda xammal, xüsusilə neft və qaz məhsulları üstünlük təşkil edir. Bu asılılıq ölkənin xarici ticarət gəlirlərində davamlılıq riski yaradır (Dövlət Gömrük Komitəsi, 2023).

BMT-nin 2023-cü il Sənaye Rəqabətqabiliyyət İndeksinə görə Azərbaycan 154 ölkə arasında 72-ci yeri tutur. Təhlillər göstərir ki, neft-kimya məhsullarının ixrac göstəriciləri nisbətən yüksək olsa da, yüksək texnologiyalı məhsulların ümumi sənaye ixracındakı payı 10%-dən aşağıdır. Bu vəziyyət iqtisadiyyatın texnoloji çevrilmə və innovasiya siyasətini daha ardıcıl həyata keçirməyə ehtiyac olduğunu göstərir (World Bank, 2023).

Cədvəl 3: Rəqabət qabiliyyətinin göstəriciləri

Sənaye sahəsi	Əlavə dəyər yaratma gücü	İxrac potensialı	Texnologiya innovasiya səviyyəsi	Beynəlxalq mövqe*
Ağır sənaye	Orta	Orta	Orta	UNIDO 75/152
Yüngül sənaye	Aşağı-Orta	Yüksək	Orta	Global Competitiveness 80/141
Neft-kimya	Yüksək	Yüksək	Yüksək	UNIDO 30/152
Kənd təsərrüfatı	Orta	Orta	Aşağı-Orta	Global Competitiveness 95/141
İnformasiya texnologiyaları	Orta-Yüksək	Orta-Yüksək	Yüksək	UNIDO 50/152

Mənbə: *Beynəlxalq mövqe: UNIDO və World Economic Forum məlumatları əsasında

BMT-nin Resource Efficient and Cleaner Production (RECP) proqramı, sənayenin ekoloji təmiz, enerji səmərəli və davamlı texnologiyalara keçidini dəstəkləyir (UNIDO, 2023). Azərbaycan bu proqram çərçivəsində neft-kimya və enerji sektorunda enerji səmərəliliyini, aqrosənayedə su və gübrə istifadəsini optimallaşdırmaq, həmçinin kiçik və orta biznesdə təmiz istehsal texnologiyalarını tətbiq etmək üzrə tədbirlər həyata keçirir. Sumqayıt Kimya Sənaye Parkında tullantıların idarə edilməsi layihələri uğurla reallaşdırılmışdır. Bu təşəbbüslər ölkənin 2030-cu ilə qədər “yaşıl iqtisadiyyat” strategiyası ilə uyğunlaşır.

Hazırda Azərbaycan sənayesinin rəqabət qabiliyyəti əsasən təbii resurs üstünlüyünə söykənsə də, texnoloji dərinlik, innovasiya ekosistemi və yüksək əlavə dəyər yaradan sahələrin inkişafı gələcək uğur üçün həlledir. Bu boşluqları aradan qaldırmaqda klaster yanaşması səmərəli mexanizm rolunu oynayır, çünki o, resursların konsentrasiyasını, əməkdaşlığı və dəyər zənciri boyunca integrasiyanı təşviq edir.

Problemlər və zəif cəhətlər

Azərbaycan sənaye sektorunda müsbət dinamika müşahidə edilməsinə baxmayaraq, bir sıra sistemli məhdudiyyətlər onun uzunmüddətli rəqabət qabiliyyətini zəiflədir. Xüsusilə texnoloji geridə qalma diqqət çəkir: bir çox qeyri-neft sahələrində istehsal prosesləri orta və aşağı texnoloji səviyyədədir, avadanlıqların böyük hissəsi köhnə sovet istehsalı və ya texnologiyaları əsasında fəaliyyət göstərir ki, bu da məhsul keyfiyyətinə, istehsal xərclərinə və enerji səmərəliliyinə mənfi təsir göstərir. ÜDM-də R&D xərclərinin 0,2%-dən aşağı olması isə innovasiya proseslərini zəiflədir və sektorun texnoloji yenilənməsinə əngəl yaradır. Bu amillər sənayenin rəqabət qabiliyyətinin artırılması və dayanıqlı inkişafı üçün ciddi çətinliklər təşkil edir (European Commission, 2020).

Azərbaycan sənayesinin əsas çətinliklərindən biri ixracın xammal asılılığıdır: ümumi ixracın 90%-dən çoxu neft-qaz və ilkin emal məhsullarına əsaslanır, bu da iqtisadiyyatı beynəlxalq bazarlarda qiymət dalğalanmalarına həssas edir. Yüksək əlavə dəyərli, texnoloji və brend yönümlü məhsulların payı isə 10%-dən azdır. Bu asılılıq iqtisadi gəlirlərin sabitliyini zəiflədir və ölkənin global dəyər zəncirlərində yüksək mövqe tutmasının qarşısını alır. Buna görə ixracın diversifikasiyası və yüksək texnoloji məhsulların istehsalının artırılması Azərbaycan sənayesinin gələcək inkişafı üçün prioritet istiqamət olaraq qalır (ARETN, 2023).

Azərbaycan sənayesində ixtisaslı kadr çatışmazlığı mühüm çətinlikdir. Texniki ixtisaslı mühəndis, texnoloq və dizaynerlərin sayı sənayenin artan tələbatını ödəmək üçün yetərli deyil. Ali təhsil müəssisələri ilə sənaye arasında əməkdaşlıq mexanizmləri zəif inkişaf edib, təhsil və istehsal tələbatı arasında uyğunsuzluq yaranır. Həmçinin, rəqəmsal transformasiya və yeni texnologiyaların tətbiqi üçün zəruri rəqəmsal bacarıqlara malik işçi qüvvəsi hələ kifayət qədər formalaşmayıb. Bu amillər sənayenin innovasiya potensialı və məhsuldarlığının artırılmasına əngəl təşkil edir.

Azərbaycan sənayesinin inkişafında əsas maneələrdən biri kapital və investisiyaya çıxışın məhdud olmasıdır, xüsusilə kiçik və orta müəssisələr üçün. Yüksək kredit faizləri və sərt girov tələbləri istehsalın modernizasiyasını çətinləşdirir, xarici investisiyaların böyük hissəsi enerji sektoruna yönəlir, qeyri-neft sənayesinə pay isə məhdud qalır. Həmçinin, perspektivli layihələr üçün zəruri risk kapitalı və vençur fondlarının bazarı hələ kifayət qədər inkişaf etməyib.

Azərbaycan sənayesində texnoloji geridə qalma, ixracda xammal asılılığı, ixtisaslı kadr çatışmazlığı və investisiya çətinlikləri rəqabət qabiliyyətini əsasən resurs üstünlüyü çərçivəsində məhdudlaşdırır və yüksək əlavə dəyərli, innovativ istehsal modelinə keçidi ləngidir. Bu problemlərin həlli üçün klaster yanaşması səmərəli vasitə hesab olunur. Klaster modeli texnologiya transferi, koordinasiya olunmuş kadr hazırlığı və kollektiv investisiya imkanları yaratmaqla sənayenin mövcud çətinliklərini aradan qaldırır və rəqabət qabiliyyətini yeni səviyyəyə qaldırmağa imkan verir.

Azərbaycan sənayesinin sahələr üzrə inkişafı göstərir ki, hər sektorun öz güclü tərəfləri ilə yanaşı, struktur zəiflikləri də mövcuddur. Bu müxtəliflik klaster yanaşmaya keçid üçün əlverişli zəmin yaradır, lakin koordinasiyalı dövlət siyasətini zəruri edir.

Rəqabət Qabiliyyəti İndeksi (RQİ): Porter Almaz Modeli

Azərbaycan sənayesinin klaster kimi inkişaf potensialını qiymətləndirmək üçün Porter-in Almaz Modeli əsasında Rəqabət Qabiliyyəti İndeksi (RQİ) tətbiq edilmişdir. Model dörd əsas komponenti əhatə edir:

1. Tələb şərtləri (Demand conditions)
2. Resurs və infrastruktur imkanları (Factor conditions)
3. Əlaqəli və dəstəkləyici sahələr (Related and supporting industries)
4. Firma strategiyası və rəqabət mühiti (Firm strategy and rivalry)

Cədvəl 4. RQİ Qiymətləndirmə Meyarları və Balların Əsaslandırılması

Faktor Qrupu	Bal	Əsaslandırma və Qeydlər
A. Tələb Şərtləri		<i>Xarici və daxili bazarda məhsula olan tələbin sabitliyi, artım tempi və keyfiyyət tələbləri.</i>
Neft-kimya	5.0	Daimi və yüksək ixrac tələbi (ümumi ixracın >90%-i; əsasən enerji məhsulları). Qlobal enerji bazarının əsas oyunçularından biri kimi sabit bazar payı.
İT & Rəqəmsal Sənaye	4.2	Daxili dövlət sifarişləri və rəqəmsal transformasiya layihələri sayəsində artan tələbat. Xarici bazarda outsourcing və proqram təminatı ixracı üçün orta səviyyədə tələb.
Yaşıl Enerji	4.5	Avropa İttifaqının yaşıl enerjiyə keçid strategiyası və regional enerji təhlükəsizliyi nəticəsində yüksək və artan beynəlxalq tələb. Daxildə isə 2030-cu il üçün bərpa olunan enerji mənbələrinin payını artırmaq hədəfi.

Faktor Qrupu	Bal	Əsaslandırma və Qeydlər
Aqrosənaye	3.8	Xarici bazarda orta (quru meyvə, fındıq) və daxili bazarda sabit yüksək tələb. Lakin məhsulun keyfiyyət və standartlara cavab verməsi baxımından tələbləri dəyişkəndir.
Yüngül Sənaye	3.0	Əsasən daxili bazar və postsovet məkanına ixrac. Keyfiyyət, dizayn və çatdırılma müddəti baxımından qlobal bazarda aşağı tələb rəqabət qabiliyyəti.
B. Resurs & İnfrastruktur		<i>Texnoloji baza, insan kapitalının mövcudluğu, logistika və enerji imkanları.</i>
Neft-kimya	4.5	Onilliklər ərzində qoyulmuş yüksək texnoloji infrastruktur (SOCAR, neft emalı zavodları). Təcrübəli mühəndis kadrları. Lakin bəzi avadanlıqların köhnəliyi bəzi bir qədər aşağı salır.
İT & Rəqəmsal Sənaye	3.8	Bakıda yüksək sürətli internet və müasir ofis infrastrukturunu. Lakin xüsusi proqram və aparat təminatı laboratoriyalarının sayı məhduddur. Gənc və istedadlı lakin sayca hələ kifayət etməyən kadr potensialı.
Yaşıl Enerji	4.0	Külək və günəş potensialı yüksəkdir. Beynəlxalq investorlar (Masdar, ACWA Power) vasitəsilə yeni infrastruktur qurulur. Lakin enerji ötürmə şəbəkələrinin inteqrasiyası və enerji saxlanması texnologiyaları inkişaf etməkdədir.
Aqrosənaye	3.0	Təbii resurs (torpaq, su) bazası möhkəmdir. Lakin müasir emal, saxlanma və logistika infrastrukturunu regionlarda zəifdir. Soyuducu anbarların və səmərəli nəqliyyatın çatışmazlığı.
Yüngül Sənaye	2.7	Mingəçevir YSMP kimi xüsusi infrastruktur mövcuddur. Lakin ümumilikdə avadanlıq parkı köhnə, enerji səmərəliliyi aşağı və avtomatlaşdırma zəif səviyyədədir.
C. Əlaqəli və Dəstəkləyici Sahələr		<i>Təchizatçı, xidmət göstərici və əlaqəli sənaye müəssisələrinin şəbəkə sıxlığı.</i>
Neft-kimya	4.2	Güclü daxili təchizat zənciri (neft-qaz hasilatı, emalı, neft-kimya). Xidmət (mühəndislik, logistika) sektoru inkişaf etmişdir. Lakin bəzi xüsusi kimyəvi maddələr və avadanlıq hissələri üçün idxal asılılığı davam edir.
İT & Rəqəmsal Sənaye	3.9	Telekommunikasiya şirkətləri, bulud xidmətləri provayderləri və kiçik ixtisaslaşmış təchizatçılar artır. Universitetlərlə (BDU, ADA) əlaqələr mövcuddur, lakin daha gücləndirilməlidir.
Yaşıl Enerji	3.6	Enerji tikintisi və xidmət şirkətləri fəal iştirak edir. Lakin yerli turbin, panel və batareya istehsalı sahəsində təchizatçı şəbəkəsi demək olar ki, yoxdur, idxal asılılığı yüksəkdir.

Faktor Qrupu	Bal	Əsaslandırma və Qeydlər
Aqrosənaye	3.1	Kənd təsərrüfatı ilə birbaşa əlaqə var. Lakin toxum, gübrə, aqrotexnika və müasir qablaşdırma materialları istehsalçıları məhduddur. Əsasən idxal olunur.
Yüngül Sənaye	2.8	Pambıq istehsalı ilə əlaqə var. Lakin boya, sintetik lif, dizayn və moda xidmətləri kimi yüksək əlavə dəyərli dəstək sahələri zəif inkişaf edib.
D. Firma Strategiyası və Rəqabət		<i>Müəssisələrin idarəedilmə keyfiyyəti, innovasiyaya meyil, daxili rəqabət və brendləşmə səviyyəsi.</i>
Neft-kimya	4.0	SOCAR kimi böyük dövlət şirkətləri rəqabətli beynəlxalq strategiyaya malikdir. Lakin sektorda kiçik-orta müəssisələrin sayı və onlar arasında rəqabət məhduddur.
İT & Rəqəmsal Sənaye	4.0	Çoxsaylı kiçik və çevik startaplar, yüksək innovasiya potensialı. Müəssisələr arasında kadrlar üçün sağlam rəqabət mövcuddur. Lakin böyük ölçülü, sabit gəlirli şirkətlərin sayı azdır.
Yaşıl Enerji	3.5	Əsasən böyük, dövlət və beynəlxalq investorların layihələri. Sektor yenidən formalaşdığı üçün yerli müəssisələr arasında rəqabət hələ aşağı səviyyədədir.
Aqrosənaye	2.8	Əsasən kiçik ailə biznesi və kooperativlər. Məhsulun qiyməti əsasında rəqabət, brend və keyfiyyət əsasında rəqabət deyil. İnnovasiyaya investisiya həvəsi aşağıdır.
Yüngül Sənaye	2.6	Müəssisələr əsasən qiymət rəqabəti aparır, dizayn və keyfiyyət ixtisaslaşması zəifdir. Brendləşmə demək olar ki, yoxdur. İdxal məhsulları ilə rəqabət çətinidir.

***Mənbə:** Müəllif tərəfindən dövlət statistika məlumatları və sahə təhlilləri əsasında tərtib edilmişdir.*

Hər bir komponent 0–5 intervalında balla qiymətləndirilmişdir. İndeks aşağıdakı düsturla hesablanır:

$$RQI = (A + B + C + D) / 4$$

Burada A, B, C, D müvafiq olaraq dörd faktor qrupunun ballarını ifadə edir.

Qiymətləndirmə metodları

Klaster potensialının qiymətləndirilməsində müxtəlif metodlardan istifadə olunur. Ən geniş tətbiq olunanlardan biri Porter-in Diamond modelidir ki, bu da klasterlərin rəqabət qabiliyyətini və innovasiya imkanlarını qiymətləndirməyə imkan verir.

1. Tələb şərtləri (Demand conditions)

- Klasterdə istehsal olunan məhsul və xidmətlərə daxili və xarici bazarda olan tələbin səviyyəsi və xüsusiyyətləri qiymətləndirilir.
- Yüksək və mürəkkəb tələblər şirkətləri innovativ həllər axtarmağa və məhsul keyfiyyətini artırmağa təşviq edir.

Misal: Aqrosənaye klasterlərində ixrac yönümlü məhsullara yüksək beynəlxalq tələbat innovasiyanı sürətləndirir.

2. Resurslar və infrastruktur (Factor conditions)

- a) İnsan kapitalı, maliyyə resursları, texnologiya infrastrukturu və logistika imkanları nəzərə alınır.
- b) Yüksək ixtisaslı kadrlar, müasir texnologiyalar və səmərəli logistika sistemi klaster inkişafı üçün vacibdir.

Misal: Sumqayıt və Bakı sənaye parklarının infrastrukturu bu baxımdan əsas rol oynayır.

3. Əlaqəli və dəstəkləyici sahələr (Related and supporting industries)

- a) Klaster daxilində və ətrafında fəaliyyət göstərən müəssisələr, təchizatçılar və xidmət sektoru qiymətləndirilir.
- b) Yaxınlıqdakı dəstəkləyici sahələr texnologiya transferini və əməkdaşlığı asanlaşdırır, innovasiyanı sürətləndirir.

Misal: Neft-kimya klasterində polimer istehsalçıları və təchizatçıların mövcudluğu birgə layihələri gücləndirir.

4. Firma strategiyası, strukturu və rəqabət (Firm strategy, structure and rivalry)

- a) Şirkətlərin idarəetmə strategiyası, təşkilati strukturu və daxili rəqabət səviyyəsi innovasiya səviyyəsinə təsir edir.
- b) Güclü daxili rəqabət müəssisələri yeni texnoloji standartlar və məhsullar yaratmağa təşviq edir.

Misal: Tekstil və yüngül sənaye klasterlərində rəqabət məhsul keyfiyyətinin yüksəlməsini stimullaşdırır.

Klaster Potensialı İndeksi (KPI): GZİT (SWOT) əsaslı model

Klaster potensialını və sektor üzrə inkişaf imkanlarını qiymətləndirmək üçün SWOT təhlili əsasında Klaster Potensialı İndeksi (KPI) tətbiq edilmişdir. Model aşağıdakı komponentləri əhatə edir: S (Strengths) – güclü tərəflər, W (Weaknesses) – zəif tərəflər, O (Opportunities) – imkanlar, T (Threats) – təhdidlər

KPI 0–5 ballıq şkala üzrə ölçülmüş və müvafiq düstur əsasında hesablanmışdır.

Cədvəl 5. KPI Faktorlarının Ballarının Əsaslandırılması

Sektor	S (Güclü)	W (Zəif)	O (İmkan)	T (Təhdid)
Neft-kimya	5.0: Möhkəm maliyyə bazası, yüksək texnoloji infrastruktur, sabit ixrac gəlirləri, təcrübəli kadrlar.	2.0: Xammal qiymət dalğalanmalarına həssaslıq, ekoloji təzyiqlər, innovasiya sürətində müəyyən əyləşmişlik.	4.5: Dəyər zəncirinin dərinləşdirilməsi (yüksək texnologiyalı kimya), "yaşıl" neft-kimya layihələri, regionda lider mövqe.	2.5: Qlobal enerji keçidi, alternativ enerji mənbələrinin rəqabəti, beynəlxalq siyasi-iqtisadi sanksiyalar riski.
İT & Rəq.Sən.	4.2: Gənc və dinamik insan resursu, yüksək innovasiya potensialı, aşağı başlanğıc	2.8: İxtisaslı kadrların miqrasiyası, məhdud daxili bazar ölçüsü, KOB-lər üçün maliyyələşmə çətinliyi.	4.5: Rəqəmsal iqtisadiyyata qlobal keçid, uzaqdan iş potensialı, sənaye 4.0 üçün həllər yaratma imkanı.	2.0: Şiddətli qlobal rəqabət, texnologiyaların sürətlə köhnəlməsi, intellektual mülkiyyətin qorunması problemləri.

Sektor	S (Güclü)	W (Zəif)	O (İmkan)	T (Təhdid)
	xərcləri, dövlət dəstəyi.			
Yaşıl Enerji	4.4: Təbii resurs potensialı (günəş, külək), güclü beynəlxalq investor marağı, dövlət strategiyası ilə tam uyğunluq.	2.6: Yüksək ilkin investisiya tələbi, şəbəkə infrastrukturuna inteqrasiya çətinlikləri, yerli istehsal bazasının olmaması.	4.7: Avropaya yaşıl enerji ixracı, karbon çapı tələbləri, texnologiya transferi, "yaşıl" brend imici.	2.1: Enerji qiymətlərindəki dəyişkənlik, siyasət dəyişikliyi riski, beynəlxalq təchizat zənciri pozuntuları.
Aqrosənaye	3.8: Geniş və müxtəlif kənd təsərrüfatı xammalı, ənənəvi istehsal mədəniyyəti, artan daxili tələb.	3.0: Köhnə emal texnologiyaları, zəif logistika və soyuducu zəncir, məhsul standartlarının aşağı olması.	3.8: "Təhlükəsiz Qida" strategiyası, regionda qida təhlükəsizliyinə artan maraq, "Made in Azerbaijan" aqrobrendi.	2.5: İqlim dəyişikliyinə mənfi təsirləri, idxal olunan gübrə və toxum qiymətlərinin artması, rəqib ölkələrin subsidiyaları.
Yüngül Sənaye	3.0: Ənənəvi istehsal sahəsi, mövcud istehsal gücü, regional əmək resursuna çıxış.	3.5: Dizayn və brendinqin olmaması, köhnə avadanlıqlar, aşağı əmək məhsuldarlığı, Asiya məhsulları ilə rəqabətsizlik.	3.3: Dövlətin sənaye parkları vasitəsilə dəstəyi, regional spesifik moda trendləri, pambıq kimi yerli xammal.	3.0: Sürətlə dəyişən qlobal moda trendləri, ucuz idxal məhsullarının bazarı doldurması, istehsalın digər ölkələrə köçürülməsi.

Mənbə: Müəllif tərəfindən dövlət statistika məlumatları və sahə təhlilləri əsasında tərtib edilmişdir.

KPI aşağıdakı düsturla hesablanır (2.5 bal neytral səviyyəni təmsil edir):

$$KPI = (S + O - W - T) / 4 + 2.5$$

Bu formul 2.5 balı neytral səviyyə kimi qəbul edərək klaster potensialının yüksəlmə və zəifləmə istiqamətini obyektiv göstərir.

Qiymətləndirmə şkalası:

Hər iki indeks üçün qiymətləndirmə şkalası aşağıdakı kimi qəbul edilmişdir:

Bal aralığı	Şərh
0.0 – 1.5	Aşağı potensial
1.6 – 2.5	Zəif
2.6 – 3.5	Orta
3.6 – 4.5	Yüksək
4.6 – 5.0	Çox yüksək

Mənbə: Müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir.

Güclü tərəflər (Strengths)

1. Rəqabət üstünlükləri və bazar mövqeyi: müəssisələr birlikdə yüksək əlavə dəyər və ixrac yönümlü məhsul istehsal edir.
2. Mərkəzləşdirilmiş infrastruktur: sənaye parkları və texnologiya mərkəzləri klaster fəaliyyətini dəstəkləyir.
3. İnnovasiya potensialı: R&D institutları, universitetlər və özəl sektor arasında əlaqələr texnologiya transferini sürətləndirir.
4. Resurs və təcrübə paylaşımı: müəssisələr texnologiya və bilik mübadiləsi həyata keçirir.

Zəif tərəflər (Weaknesses)

1. Texnoloji geridə qalma: müasir texnologiyaların tətbiqi məhduddur.
2. İxtisaslı kadr çatışmazlığı: yüksək ixtisaslı mühəndis və menecerlərin sayı yetərli deyil.
3. Maliyyə və investisiya məhdudiyyətləri: kiçik və orta müəssisələr üçün kapitala çıxış çətinidir.
4. Əməkdaşlıq mədəniyyətinin zəifliyi: uzunmüddətli və sistemli əməkdaşlıq hələ formalaşmayıb.

İmkanlar (Opportunities)

1. Dövlət dəstəyi və proqramlar: “Ağıllı ixtisaslaşma”, sənaye parkları və innovasiya təşəbbüsləri klasterləri gücləndirir.
2. Yeni texnologiyalar və rəqəmsallaşma: İKT, yaşıl enerji və aqrosənaye sahələrində innovativ layihələr üçün imkanlar mövcuddur.
3. Beynəlxalq bazarlara çıxış: ixrac potensialı və texnologiya transferi imkanlarını artırır.
4. R&D və startap ekosistemlərinin inkişafı: yeni müəssisələr və universitet-layihə əməkdaşlığı klasteri gücləndirir.

Təhdidlər (Threats)

1. Beynəlxalq rəqabət: global bazarda güclü rəqiblər ixrac potensialını məhdudlaşdırmaqla bilər.
2. Texnoloji sürət fərqi: global innovasiya tempinə uyğunlaşmamaq risk yaradır.
3. Maliyyə və resurs qeyri-sabitliyi: iqtisadi dalğalanmalar investisiya imkanlarını azalda bilər.
4. Siyasət və tənzimləmə dəyişiklikləri: qanunvericilik və dövlət dəstəyində dəyişikliklər strategiyaya mənfi təsir göstərə bilər.

Bu SWOT təhlili klaster strategiyasını formalaşdırmaq və yeni sənaye siyasətinin reallaşdırılması üçün prioritet sahələri müəyyən etməkdə əsas rol oynayır.

Qiymətləndirmə nəticələrinin təhlili:

Aparılan kəmiyyət qiymətləndirməsi nəticəsində Azərbaycanın əsas sənaye sahələri üzrə göstəricilər müəyyən edilmişdir.

Cədvəl 6. Sektorlar Üzrə Rəqabət Qabiliyyəti İndeksi (RCI)

Sektor	Tələb Şərtləri	Resurs & İnfrastruktur	Əlaqəli Sahələr	Firma Strategiyası	RCI (Orta)	Qiymət
Neft-kimya	5.0	4.5	4.2	4.0	4.4	Çox Yüksək
İT & Rəqəmsal sənaye	4.2	3.8	3.9	4.0	4.0	Yüksək
Yaşıl enerji	4.5	4.0	3.6	3.5	3.9	Yüksək
Aqrosənaye	3.8	3.0	3.1	2.8	3.2	Orta-Yüksək
Yüngül sənaye	3.0	2.7	2.8	2.6	2.8	Orta

Mənbə: Müəllif tərəfindən dövlət statistika məlumatları və sahə təhlilləri əsasında tərtib edilmişdir.

RQI Təhlili:

Lider sektor: Neft-kimya sənayesi (RQI=4.4) bütün amillər üzrə möhkəm baza, yüksək ixrac tələbi və inkişaf etmiş infrastruktura malikdir, qlobal rəqabətqabiliyyətli klaster üçün əlverişli şərait yaradır. Yüksələn sektorlar: İT (RQI=4.0) və Yaşıl Enerji (RQI=3.9) dinamik inkişaf, güclü beynəlxalq investor marağı və yüksək texnoloji potensial ilə seçilir; tələb şərtləri və firma strategiyası baxımından yaxşı göstəricilərə malikdirlər.

İnkişaf ehtiyacı olan sektorlar: Aqrosənaye (RQI=3.2) təbii resurs bolluğuna baxmayaraq texnologiya və firma strategiyası baxımından geridə qalır. Yüngül sənaye (RQI=2.8) isə infrastruktur və rəqabət strategiyası sahəsində ciddi investisiya və yenidənqurma tələb edir.

Cədvəl 7. GZİT (SWOT) Əsasında Klaster Potensialı İndeksi (KPI)

Sektor	S	W	O	T	KPI	Potensial
Neft-kimya	5.0	2.0	4.5	2.5	4.25	Çox Yüksək
Yaşıl Enerji	4.4	2.6	4.7	2.1	4.10	Çox Yüksək
İT & Rəqəmsal Sənaye	4.2	2.8	4.5	2.0	3.95	Yüksək
Aqrosənaye	3.8	3.0	3.8	2.5	3.45	Orta-Yüksək
Yüngül Sənaye	3.0	3.5	3.3	3.0	2.95	Orta

Mənbə: Müəllif tərəfindən dövlət statistika məlumatları və sahə təhlilləri əsasında tərtib edilmişdir.

KPI Təhlili:

Neft-kimya (KPI=4.25) və Yaşıl Enerji (KPI=4.10): ən yüksək klaster potensialına malikdir, güclü daxili imkanlar (S) və xarici şəraitdən (O) səmərəli istifadə ilə izah olunur.

İT (KPI=3.95): güclü imkanlar (O=4.5) və aşağı təhdidlər (T=2.0) potensialı artırsa da, kadr çatışmazlığı (W=2.8) onun tam reallaşmasını məhdudlaşdırır.

Aqrosənaye (KPI=3.45): güclü və zəif tərəflər, imkanlar və təhdidlər təxminən tarazlıq təşkil edir, bu sahənin klaster inkişafı dövlət dəstəyi və hədəflənmiş siyasətdən asılıdır.

Yüngül sənaye (KPI=2.95): güclü tərəflərin zəifliyi (S=3.0) və yüksək təhdidlər (T=3.0) klaster potensialını məhdudlaşdırır.

Aparılan kəmiyyət qiymətləndirməsi Azərbaycan sənaye siyasəti üçün diferensiallaşdırılmış və aydın strateji prioritetlərin müəyyən edilməsinə imkan verir.

Cədvəl 8. Sektorlar Üzrə Strategiji Prioritetlər

Sektor	Ümumi Qiymət (RCI+KPI/2)	Strategiji Prioritet	Qısa Təvsiyə
Neft-kimya	4.33	Qlobal Liderliyə Doğru	Dəyər zəncirinin aşağı hissələrinə (yüksək texnologiyalı kimya məhsulları) investisiya
İT & Yaşıl Enerji	~4.00	Sürətli İnteqrasiya Qlobal	Startup ekosisteminə, beynəlxalq standartlara uyğunluğa və kadr hazırlığına cəmlənmə
Aqrosənaye	3.33	Modernizasiya və Brendləşmə	Emal və qablaşdırma texnologiyalarının innovasiyası, "Made in Azerbaijan" aqrobrendinin yaradılması
Yüngül Sənaye	2.88	Struktur Transformasiya	Dizayn mərkəzlərinin yaradılması, rəqəmsal istehsal texnologiyalarının (məs., 3D çap) tətbiqi

Mənbə: Müəllif tərəfindən dövlət statistika məlumatları və sahə təhlilləri əsasında tərtib edilmişdir.

Tədqiqat göstərir ki, Azərbaycan sənayesində klaster yanaşmada “hər kəsə eyni” model işləməz; diferensiallaşdırılmış strategiya tələb olunur:

1. Lider sektorlar (Neft-kimya, İT, Yaşıl Enerji): siyasət qlobal bazardakı mövqelərin möhkəmləndirilməsinə yönəlməlidir.
2. Ənənəvi sektorlar (aqrosənaye, yüngül sənaye): siyasət innovativ transformasiya, əlavə dəyərin artırılması və zəif tərəflərin aradan qaldırılmasına fokuslanmalıdır.

Klaster yanaşmanın faydaları:

1. Rəqabət qabiliyyətinin artırılması: müəssisələr arasında əməkdaşlığı gücləndirir, texnologiya transferini sürətləndirir, əlavə dəyər və ixrac potensialını yüksəldir.
2. İnnovasiya ekosistemi: R&D mərkəzləri, universitetlər və özəl sektor innovativ layihələrin davamlılığını təmin edir, startapların və yeni texnologiyaların inkişafını sürətləndirir.

3. Strateji resursların optimallaşdırılması: Porter's Diamond və SWOT təhlili tələb şərtlərini, resurs və infrastruktur imkanlarını, əlaqəli sahələri və daxili rəqabəti effektiv birləşdirir.
4. Dövlət və özəl sektor sinerjisi: "Ağıllı ixtisaslaşma", sənaye parkları və digər dövlət proqramları ilə özəl sektor təşəbbüslərini əlaqələndirir, innovasiya və iqtisadi artımı dəstəkləyir.

Beləliklə, klaster yanaşması yeni nəsil sənaye siyasətinin reallaşdırılmasında açar rol oynayır: sənaye sektorunun dayanıqlı inkişafını təmin edir, rəqabət və innovasiya potensialını artırır və dövlət strategiyası ilə özəl sektor təşəbbüslərini effektiv birləşdirir (Feldman & Kogler, 2010).

Azərbaycan sənayesinin struktur xüsusiyyətləri və klaster potensialı.

Təhlillər göstərir ki, Azərbaycan sənayesi hələ də əsasən xammal yönümlü model üzrə formalaşsa da, qeyri-neft sahələrində klaster əsaslı inkişaf üçün mühüm struktur imkanları mövcuddur. Xüsusilə aqrosənaye, neft-kimya, yüngül sənaye, IT və yaşıl enerji sahələri klaster təşkili üçün əlverişli iqtisadi və institusional baza yaradır.

RQİ nəticələri (Porter Almaz Modeli):

- Neft-kimya və IT sahələri yüksək rəqabət qabiliyyətinə malikdir.
- Yaşıl enerji və aqrosənaye orta-yüksək potensial göstərir.
- Yüngül sənaye struktur məhdudiyyətlər səbəbindən orta səviyyədə qiymətləndirilir.

KPI nəticələri (SWOT əsaslı):

- Neft-kimya, IT və yaşıl enerji sahələri klasterləşmə baxımından yüksək perspektivə malikdir.
- Aqrosənaye güclü xammal bazasına baxmayaraq infrastruktur və texnologiya məhdudiyyətləri səbəbindən orta səviyyədə qalır.
- Yüngül sənaye dizayn, brendinq və texnoloji modernizasiya çatışmazlığı səbəbindən klaster inkişafında nisbi gerilik göstərir.

Bu nəticələr göstərir ki, sektorlar üzrə texnoloji inkişaf və bazar tələbi klaster potensialına birbaşa təsir edir və diferensiallaşdırılmış sənaye siyasətini tələb edir.

Klaster yanaşmasının innovativ inkişaf mexanizmlərinə təsiri

Təhlillər göstərir ki, klaster yanaşması Azərbaycan sənayesində innovativ inkişaf üçün sistemli katalizator rolunu oynayır. Müəssisələr arasında əməkdaşlıq bilik və texnologiya mübadiləsini sürətləndirir, tədqiqat və istehsal əlaqələrini gücləndirir və innovasiyanın kommersiyalaşdırılmasını asanlaşdırır.

Neft-kimya və IT sahələri: klaster strukturları texnologiya transferini intensivləşdirir, məhsulun əlavə dəyər zəncirində mövqeyini yüksəldir və ixracın texnoloji dərinliyini artırır.

Aqrosənaye klasterləri: regionlarda məşğulluğu artırır, kənd təsərrüfatı məhsullarının emal dərinliyini yüksəldir və ixracın diversifikasiyasına töhfə verir.

Regional iqtisadi inkişafın klaster əsaslı modeli

Təhlillər göstərir ki, Azərbaycanın sənaye məkanının regional ixtisaslaşması klaster yanaşmasının tətbiqi üçün əlverişli zəmin yaradır:

Bakı–Sumqayıt: neft-kimya və yüksək texnologiyalar üzrə milli klaster nüvəsi rolunu oynaya bilər.

Gəncə–Daşkəsən: metallurgiya və maşınqayırma üzrə ağır sənaye klasterlərinin inkişafı üçün əlverişlidir.

Qarabağ və Şərqi Zəngəzur: aqrosənaye və yaşıl enerji klasterlərinin formalaşdırılması baxımından strateji əhəmiyyət daşıyır.

Bu regional klasterlər iqtisadi fəallığın balanslaşdırılmasına, daxili miqrasiyanın azalmasına və sosial-iqtisadi dayanıqlığın möhkəmləndirilməsinə xidmət edir.

Yeni sənaye siyasətinin effektivliyinin klaster kontekstində qiymətləndirilməsi

Tədqiqat göstərir ki, yeni nəsil sənaye siyasətinin effektivliyi klaster yanaşmasının sistemli tətbiqi ilə birbaşa bağlıdır. Klasterlər dövlət, özəl sektor və akademik institutlar arasında koordinasiyanı gücləndirir, sənaye siyasətinin parçalanmasını aradan qaldırır, resursların səmərəli bölüşdürülməsini təmin edir və investisiya risklərini azaldır (Ketels, 2013).

Nəticədə qeyri-neft sənayesində yüksək əlavə dəyərli məhsulların istehsalı genişlənir, innovasiya mühiti dərinləşir və ölkənin global rəqabət qabiliyyəti artır.

NƏTİCƏ VƏ TÖVSIYƏLƏR

Tədqiqat göstərir ki, Azərbaycan sənayesi hələ də resurs yönümlü model üzrə fəaliyyət göstərsə də, qeyri-neft sahələrində klaster əsaslı inkişaf üçün mühüm potensiala malikdir. Rəqabət Qabiliyyəti İndeksi (RQİ) və Klaster Potensialı İndeksi (KPI) təhlilləri sübut edir ki, klaster yanaşması yeni nəsil sənaye siyasətində əsas strateji mexanizm rolunu oynayır (OECD, 2021).

Əsas nəticələr:

- Azərbaycan sənayesi xammal üstünlüyündən innovasiya və yüksək əlavə dəyər yönümlü istehsala keçid mərhələsindədir; klaster yanaşması bu keçidi sürətləndirir.
- Neft-kimya, IT, yaşıl enerji və aqrosənaye sektorları klasterləşmə baxımından ən yüksək potensiala malikdir.
- Klasterlər texnologiya transferini sürətləndirir, innovasiya mühitini gücləndirir, regional iqtisadi fəallığı artırır və sənayenin uzunmüddətli rəqabət qabiliyyətini təmin edir.
- Klaster əsaslı sənaye siyasəti qeyri-neft ixracının strukturunu şaxələndirir və yüksək əlavə dəyərli məhsulların payını artırır.

Təvsiyələr:

1. Milli Klaster Strategiyası: sənaye və regional inkişaf siyasəti vahid klaster konsepsiyası altında integrasiya olunmalıdır (Porter, 1990).
2. Pilot klasterlərin yaradılması: neft-kimya, IT, yaşıl enerji və aqrosənaye üzrə regional klaster layihələri tətbiq olunmalıdır.
3. Innovasiya və R&D təşviqləri: klaster müəssisələri üçün vergi güzəştləri və tədqiqat qrantları genişləndirilməlidir.
4. İnsan kapitalının inkişafı: universitet-sənaye əməkdaşlığı institusional olaraq formalaşdırılmalı və klaster əsaslı kadr hazırlığı proqramları yaradılmalıdır.
5. İxrac və investisiya dəstəyi: klasterlər üzrə xüsusi ixrac təşviq paketləri və investisiya platformaları formalaşdırılmalıdır.

Klaster yanaşması yalnız istehsal modeli deyil, Azərbaycanın sənaye sektorunun struktur transformasiyasını təmin edən, dayanıqlı iqtisadi inkişaf və global rəqabət üstünlüyünün əsas mexanizmidir. Yeni nəsil sənaye siyasətinin uğuru bu yanaşmanın ardıcıl, sistemli və institusional tətbiqindən birbaşa asılıdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Azərbaycan Respublikası Elm və Təhsil Nazirliyi. (2023). *Peşə-ixtisas kadr hazırlığı göstəriciləri*.
2. Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyi. (2023a). *Sənayenin inkişafı üzrə illik hesabat*.
3. Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyi. (2023b). *Sənaye texnoloji modernizasiya hesabatı*.
4. Delgado, M., Porter, M. E., & Stern, S. (2014). Clusters, convergence, and economic performance. *Research Policy*, 43(10), 1785–1799.
5. Dövlət Gömrük Komitəsi. (2023). *Azərbaycanın xarici ticarət icmalı*.
6. European Commission. (2020). *A new industrial strategy for Europe*.
7. Feldman, M., & Kogler, D. (2010). Stylized facts in the geography of innovation. In B. H. Hall & N. Rosenberg (Eds.), *Handbook of the economics of innovation* (pp. 381–410).
8. Ketels, C. (2013). Recent research on competitiveness and clusters. *Regional Studies*, 47(5), 718–739.
9. OECD. (2021). *Industrial policy in the 21st century*.
10. Porter, M. E. (1990). *The competitive advantage of nations*.
11. Porter, M. E. (2000). Locations, clusters, and company strategy. In G. Clark, M. Feldman, & M. Gertler (Eds.), *The Oxford handbook of economic geography* (pp. 253–274).
12. UNIDO. (2023). *Competitive industrial performance report*.
13. World Bank. (2023). *Azerbaijan country economic memorandum*.
14. World Economic Forum. (2023). *Global competitiveness report*.
15. UNIDO. (2023). *Competitive industrial performance report*.
16. World Bank. (2023). *Azerbaijan country economic memorandum*.
17. World Economic Forum. (2023). *Global competitiveness report*.

AZƏRBAYCANIN NƏQLİYYAT DƏHLİZLƏRİNDƏ YÜK DAŞIMALARI STRUKTURUNUN EKONOMETRİK TƏHLİLİ VƏ PERSPEKTİVLƏRİ

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-70](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-70)

Ayhan S. Satıcı

Azərbaycan Dövlət İqtisad

Universiteti, doktorant

Email: asatiji2019@gmail.com

ORCID: 0009-0002-8649-8796

Xülasə

Nəqliyyat dəhlizləri müasir iqtisadiyyatın ən vacib elementlərindən biri kimi ölkələr arasında ticarət axınlarının, logistika əlaqələrinin və tranzit imkanlarının formalaşmasında əsas rol oynayır. Xüsusilə coğrafi baxımdan əlverişli mövqedə yerləşən Azərbaycan Respublikası beynəlxalq nəqliyyat dəhlizlərinin kəsişməsində yerləşərək regionlararası yük daşımalarında strateji əhəmiyyət kəsb edir. Ümumilikdə isə, müasir dünyada nəqliyyat-tranzit-logistika imkanlarına malik olmaq əsas üstünlüklərdən hesab edilir. Əslində dünya dövlətləri arasında əlverişli nəqliyyat-tranzit imkanlarına malik olmaq uğrunda bir iqtisadi mübarizə də gedir. Ona görə ki, sürətli integrasiya və qloballaşma prosesləri ilə xarakterizə olunan XXI əsrdə xarici bazarlara çıxış, qlobal məkanda cərəyan edən proseslərdə fəal iştirak, rəqabətqabiliyyətli milli istehsalın formalaşdırılması, lazımi bazarlara çevik çıxış və s. kimi məsələlər müasir milli dövlətlərin dayanıqlı inkişafının zəruri şərtinə çevrilib. Bütün bunlar isə nəqliyyat əlaqələri olmadan mümkün deyil. Ölkəmizin Şimal-Cənub, Şərq-Qərb nəqliyyat dəhlizlərinin əhatəsində yerləşməsi müəyyən üstünlüklər yaradır. Tədqiqatın məqsədi Azərbaycan Respublikasında nəqliyyat dəhlizləri üzrə yük daşımalarının 2023-2025-ci illər üzrə dəyişməsinə ekonometrik yanaşma əsasında təhlil etmək, eləcə də beynəlxalq nəqliyyat dəhlizlərindən daha səmərəli istifadə istiqamətində araşdırmalar aparmaqdır. Bu məqsədlə loqarifmik xətti panel data modeli tətbiq edilmişdir ki, bu da həm zaman üzrə dəyişikliklərini, həm də dəhlizlər arasındakı struktur fərqlərini eyni vaxtda qiymətləndirməyə imkan vermişdir. Bütün bunların əsasında isə nəqliyyat-tranzit imkanlarından daha səmərəli istifadə, beynəlxalq nəqliyyat dəhlizləri, xüsusilə Orta dəhliz ilə daşınmaların daha çevik təşkili istiqamətində təklif və tövsiyələr işlənib hazırlanmışdır.

Açar sözlər: *nəqliyyat; dəhliz; yükdaşımalar; yük dövriyyəsi; tranzit; daşıma strukturu; model, Orta dəhliz.*

ECONOMETRIC ANALYSIS OF THE STRUCTURE OF FREIGHT TRANSPORTATION IN THE TRANSPORT CORRIDORS OF AZERBAIJAN AND ITS PROSPECTS

Ayhan S. Satici

*Azerbaijan State University of
Economics, PhD student*

Email: asatiji2019@gmail.com

ORCID: 0009-0002-8649-8796

Abstract

Transport corridors, as one of the most important elements of the modern economy, play a key role in the formation of trade flows, logistics connections and transit opportunities between countries. The Republic of Azerbaijan, which is located in a particularly favorable geographical position at the intersection of international transport corridors, is of strategic importance in interregional freight transportation. In general, in the modern world, having transport-transit-logistics opportunities is considered one of the main advantages. In fact, there is an economic struggle among the world's countries for having favorable transport-transit opportunities. Because in the 21st century, characterized by rapid integration and globalization processes, issues such as access to foreign markets, active participation in processes taking place in the global space, formation of competitive national production, flexible access to necessary markets, etc. have become a necessary condition for the sustainable development of modern nation-states. All this is impossible without transport connections. The fact that our country is located within the North-South, East-West transport corridors creates certain advantages. The purpose of the study is to analyze the changes in freight transportation along transport corridors in the Republic of Azerbaijan for 2023-2025 based on an econometric approach, as well as to conduct research towards a more efficient use of international transport corridors. For this purpose, a logarithmic linear panel data model was applied, which allowed to simultaneously assess both changes over time and structural differences between corridors. Based on all this, proposals and recommendations have been developed for more efficient use of transport and transit opportunities, more flexible organization of transportation along international transport corridors, especially the Middle Corridor.

Keywords: *transport; corridor; cargo transportation; cargo turnover; transit; transport structure; model, Middle Corridor*

ЭКОНОМЕТРИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ СТРУКТУРЫ ГРУЗОПЕРЕВОЗОК ПО ТРАНСПОРТНЫМ КОРИДОРАМ АЗЕРБАЙДЖАНА И ЕЕ ПЕРСПЕКТИВЫ

Айхан С. Сатыдży

Азербайджанский государственный
Экономический университет, аспирант

3-почта: asatiji2019@gmail.com

ORCID: 0009-0002-8649-8796

Аннотация

Транспортные коридоры, как один из важнейших элементов современной экономики, играют ключевую роль в формировании торговых потоков, логистических связей и транзитных возможностей между странами. Азербайджанская Республика, расположенная в особенно выгодном географическом положении на пересечении международных транспортных коридоров, имеет стратегическое значение в межрегиональных грузоперевозках. В целом, в современном мире наличие транспортно-транзитно-логистических возможностей считается одним из главных преимуществ. Фактически, между странами мира идёт экономическая борьба за благоприятные транспортно-транзитные возможности. Это объясняется тем, что в XXI веке, характеризующемся быстрой интеграцией и глобализацией, такие вопросы, как доступ к зарубежным рынкам, активное участие в процессах, происходящих в глобальном пространстве, формирование конкурентоспособного национального производства, гибкий доступ к необходимым рынкам и т. д., стали необходимым условием устойчивого развития современных национальных государств. Всё это невозможно без транспортных связей. Расположение нашей страны в транспортных коридорах Север-Юг, Восток-Запад создаёт определённые преимущества. Цель исследования – анализ изменений в грузоперевозках по транспортным коридорам Азербайджанской Республики за 2023-2025 годы на основе эконометрического подхода, а также проведение исследований, направленных на более эффективное использование международных транспортных коридоров. Для этого была применена логарифмическая линейная панельная модель данных, которая позволила одновременно оценить как изменения во времени, так и структурные различия между коридорами. На основе всего вышеизложенного были разработаны предложения и рекомендации по более эффективному использованию транспортных и транзитных возможностей, более гибкой организации перевозок вдоль международных транспортных коридоров, особенно Среднего коридора.

Ключевые слова: транспорт; коридор; грузоперевозки; грузооборот; транзит; транспортная структура; модель, Средний коридор.

GİRİŞ

Müasir dövrdə Azərbaycanın enerji, nəqliyyat və data dəhlizləri üzrə infrastrukturunun mövcud vəziyyəti iqtisadi təhlükəsizliyin, rəqabət üstünlüyünün və regional integrasiya səviyyəsinin müəyyən edilməsində əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. Müvafiq dəhlizlər üzrə coğrafi üstünlüyə malik olan ölkəmizin ərazisində infrastrukturun potensial imkanlarının və onlardan istifadənin mövcud səviyyəsinin müqayisəli formada təhlil edilməsi aktual məsələlərdən biri hesab edilir.

Problemin qoyuluşu və tədqiqatın məqsədi. Azərbaycan beynəlxalq nəqliyyat dəhlizlərinin kəsişməsində yerləşməklə xüsusi üstünlük və əlverişli mövqeyə malikdir. Bu imkan və mövqedən istifadə edərək ölkənin ixrac imkanlarını artırmaq, nəqliyyat-tranzit-logistika xidmətlərini büdcənin əsas gəlir mənbələrindən birinə çevirmək xüsusi aktuallıq kəsb edir. Bu baxımdan da, tədqiqatın əsas məqsədi nəqliyyat dəhlizlərinin imkanlarını, dəhlizlər üzrə daşımaların strukturunu ekonometrik təhlil etməklə, potensial imkanlardan daha səmərəli istifadə istiqamətində elmi cəhətdən əsaslandırılmış təklif və tövsiyələr işləyib hazırlamaqdan ibarətdir.

Nəqliyyat dəhlizlərindən istifadənin nəzəri-metodoloji əsasları: Beynəlxalq nəqliyyat dəhlizləri ölkələr arasında yük və sərnişin daşımalarını təmin edən kompleks nəqliyyat marşrutlarıdır. Bu dəhlizlər müxtəlif nəqliyyat növlərini – dəmir yolu, avtomobil, dəniz və hava nəqliyyatını birləşdirir. Onların əsas məqsədi yükdaşımaların sürətini artırmaq, xərcləri azaltmaq və logistika proseslərini optimallaşdırmaqdır. Nəqliyyat dəhlizlərinin inkişafı iqtisadi integrasiyanın dərinləşməsinə, ticarət əlaqələrinin genişlənməsinə və regionların iqtisadi inkişafına təkan verir. Azərbaycan bir neçə mühüm beynəlxalq nəqliyyat dəhlizində iştirak edir. Şərq-Qərb nəqliyyat dəhlizi – Çin və Mərkəzi Asiyayı Avropa ilə birləşdirir. Şimal-Cənub nəqliyyat dəhlizi – Rusiya, Azərbaycan və İran vasitəsilə Hind okeanına çıxışı təmin edir. Bakı-Tbilisi-Qars dəmir yolu – Avropa və Asiya arasında yükdaşımaları sürətləndirən mühüm layihədir. Bu dəhlizlər Azərbaycanın tranzit potensialını artırmaqla yanaşı, ixrac imkanlarını da genişləndirir.

Beynəlxalq nəqliyyat dəhlizlərindən istifadə və bunun perspektivləri: Ölkənin enerji, nəqliyyat və data dəhlizləri üzrə mövcud infrastrukturun vəziyyəti və onların fəaliyyətinin təhlili diaqnostik yanaşma əsasında, müvafiq dəhlizlər üzrə ötürmə və buraxılış qabiliyyəti, yüklənmə səviyyəsi, tranzit həcmi, iqtisadi səmərəlilik və inkişaf potensialı kimi əsas göstəricilər vasitəsilə araşdırılır. Bununla yanaşı, əldə olunan nəticələr əsasında mövcud imkanlar və məhdudiyyətlər müəyyənləşdirilərək növbəti mərhələdə strateji inkişaf istiqamətlərinin formalaşdırılması üçün analitik baza yaradılır.

1. Dayanıqlı iqtisadi ekosistemin formalaşdırılmasında iqtisadi dəhlizlərin rolu

Məlumdur ki, müasir dövrdə infrastrukturun, ticarətin və fiziki cəhətdən bir-biri ilə əlaqəli ərazilər üzrə müxtəlif sektorların ahəngdar integrasiyası vasitəsilə iqtisadi dəhlizlər konkret ərazidə iqtisadi artımı stimullaşdırmaq, əlaqəliliyi gücləndirmək və regional əməkdaşlığı təşviq etmək məqsədi daşıyan dinamik inkişaf təşəbbüsləri kimi formalaşmışdır. Dəhlizlər müxtəlif ölkələrdən, regionlardan və hətta qitələrdən keçərək birgə layihələrin icrasına, daha güclü və səmərəli iqtisadi əlaqələrin formalaşmasına səbəb olur. İqtisadi dəhlizlərə dair təşəbbüslər regional inkişafın ümumi mənzərəsinin müəyyən edilməsində mühüm rol oynayır. Ona görə ki, hər bir dəhlizin özünəməxsus xüsusiyyətləri, məqsədləri, çağırışları və nəticələri olur.

Dəhlizlər yalnız coğrafi sərhədləri deyil, həm də siyasi sərhədləri aşaraq kompleks və dayanıqlı iqtisadi ekosistemlərin formalaşdırılmasına xidmət edir, yerli və global səviyyələrdə əhəmiyyətli sosial-iqtisadi təsirlər yaradır. Müasir dövrdə iqtisadi dəhlizlərin fəaliyyətini ümumiləşdirərək belə bir nəticəyə gəlmək olar ki, onların əsas məqsədi iqtisadi potensialın gücləndirilməsi, resursların bölüşdürülməsinin optimallaşdırılması, iş qüvvəsinin, əmtəə və xidmətlərin daha sərbəst hərəkəti üçün coğrafi üstünlüklərin əldə edilməsidir (Asian Development Bank. 2017).

İqtisadi dəhlizlər ticarət əlaqələrinin gücləndirilməsi, iqtisadi integrasiyanın təşviqi və təchizat zəncirlərinin dayanıqlılığının artırılması baxımından həyati əhəmiyyətə malikdir. Qlobal ticarət

inkişaf etdikcə, yaxşı integrasiya olunmuş dəhlizlər xərclərin azaldılmasına, logistikanın optimallaşdırılmasına və regional inkişafın dəstəklənməsinə kömək edir (Organisation for Economic Co-operation and Development, 2025).

2. Beynəlxalq nəqliyyat əlaqələri iqtisadi dəhlizlərin əsas elementi kimi

Müasir dünyada nəqliyyat-tranzit-logistika imkanlarına malik olmaq əsas üstünlüklərdən hesab edilir. Əslində dünya dövlətləri arasında əlverişli nəqliyyat-tranzit imkanlarına malik olmaq uğrunda bir iqtisadi mübarizə də gedir. Ona görə ki, sürətli integrasiya və qloballaşma prosesləri ilə xarakterizə olunan XXI əsrdə xarici bazarlara çıxış, qlobal məkanda cərəyan edən proseslərdə fəal iştirak, rəqabətqabiliyyətli milli istehsalın formalaşdırılması, lazımi bazarlara çevik çıxış və s. kimi məsələlər müasir milli dövlətlərin dayanıqlı inkişafının zəruri şərtinə çevrilib. Bütün bunlar isə nəqliyyat əlaqələri olmadan mümkün deyil. Məhz, bu baxımdan da, beynəlxalq nəqliyyat əlaqələri iqtisadi dəhlizlərin əsas elementi kimi diqqəti cəlb edir.

Azərbaycan həm “Şimal–Cənub”, həm də “Şərq–Qərb” beynəlxalq nəqliyyat dəhlizlərində fəal iştirak edir. Bununla yanaşı, ölkə ərazisindən Şimal–Qərb və Cənub–Qərb istiqamətlərində də yük daşımaları həyata keçirilir. Bu isə göstərir ki, müxtəlif dəhlizlərin imkanları fərqli olsa da, Azərbaycan üzərindən bütün istiqamətlər üzrə daşımlar həm mümkün, həm də iqtisadi baxımdan cəlbəedici.

Şərq–Qərb dəhlizi (tarixi İpək yolunun müasir forması) Avropa ilə Asiyanı birləşdirən ən qısa marşrutlardan biri olmaqla Çin–Avropa yükdaşımlarında mühüm rol oynayır. Bu dəhlizin şimal, cənub və orta marşrutları mövcuddur. Lakin yüklərin Xəzər dənizi vasitəsilə Azərbaycan–Gürcüstan–Türkiyə–Avropa xətti üzrə, yəni Orta dəhliz vasitəsilə daşınması daha səmərəli hesab olunur (Əsədov və Dadaşov, 2025).

Orta dəhliz və ya Transxəzər Beynəlxalq Nəqliyyat Marşrutu Cənub–Şərqi Asiya və Çindən başlayaraq Qazaxıstan, Xəzər dənizi, Azərbaycan və Gürcüstan-dan keçməklə Avropaya uzanır. Bu marşrut üzrə yüklər təxminən 7 min kilometr məsafəni 12 gün ərzində qət edə bilər. Hazırda dəhlizin illik ötürmə gücü 6 milyon ton və 100 min TEU konteyner səviyyəsindədir. Proqnozlara görə, 2030-cu ilə qədər bu göstəricilərin müvafiq olaraq 11 milyon ton və 230 min TEU-ya çatdırılması mümkündür.

“Dəmir İpək Yolu” kimi tanınan Bakı–Tbilisi–Qars dəmir yolu xətti Orta dəhlizin imkanlarını daha da genişləndirib. 2017-ci ildə istifadəyə verilən bu xəttə aparılan yenidənqurma işlərindən sonra illik ötürmə qabiliyyəti 5 milyon tona çatdırılıb və gələcəkdə bu göstəricinin 10 milyon tona qədər artırılması planlaşdırılır.

Şərq–Qərb və Şimal–Cənub dəhlizlərinin kəsişdiyi Ələt qəsəbəsində yerləşən bərə limanı ölkənin tranzit və logistika imkanlarının inkişafında mühüm rol oynayır. Burada yaradılan Azad İqtisadi Zona və “Silk Way Cargo Village” layihəsi xidmətlərin genişləndirilməsi və daha çevik təşkili baxımından əhəmiyyət-lidir. Əlverişli coğrafi mövqeyi, geniş terminal sahəsi, iri ticarət və logistika obyektlərinə yaxınlığı, həmçinin gəmiqayırma zavodunun fəaliyyəti bu məkanı regional logistika mərkəzinə çevirir (Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdaşımlar üzrə Koordinasiya Şurası, n.d.; Əsədov və Dadaşov, 2025).

Bakı Beynəlxalq Dəniz Ticarət Limanı da Azərbaycanın nəqliyyat-logistika strategiyasında əsas elementlərdən biridir və regional təchizat zəncirlərində mühüm yer tutur. Bununla yanaşı, Bakı Hövsan və Zirə limanları da konteyner daşımlarının operativ həyata keçirilməsində mühüm rol oynayır.

Zəngəzur dəhlizi Azərbaycanın tranzit potensialının genişləndirilməsində əlavə imkanlar yarada bilər. Bu marşrutun Orta dəhlizlə integrasiyası yeni alternativ xətt formalaşdıraraq yük axınlarının artmasına səbəb ola bilər. Eyni zamanda, dəhliz enerji resurslarının, xüsusilə yaşıl enerjinin Avropa bazarına çıxarılması baxımından da perspektivlidir.

Qars–İğdır–Aralıq–Dilucu dəmir yolu layihəsi isə Zəngəzur dəhlizinin əhəmiyyətini daha da artıraraq Azərbaycan üzərindən Avropaya çıxışı asanlaşdıraraq, daşınma müddəti və xərclərinin azalmasına

töhfə verəcək. Azərbaycanın qoşulduğu digər mühüm layihə olan Şimal–Cənub dəhlizi Hindistan və İran körfəzi regionundan yüklərin Rusiya və Avropa ölkələrinə çatdırılmasını təmin edir. Bu marşrutun əsas üstünlüyü məsafə və vaxt baxımından əhəmiyyətli qənaət yaratmasıdır: dəniz yolu ilə 45–60 gün çəkən daşımlar bu dəhliz vasitəsilə 20–25 günə həyata keçirilə bilər. Gələcəkdə bu dəhliz üzrə yük dövriyyəsinin 15 milyon tona qədər artırılması planlaşdırılır (Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdəşimlər üzrə Koordinasiya Şurası, t.y.).

Lapis Lazuli dəhlizi də Azərbaycanın iştirak etdiyi digər beynəlxalq layihələrdəndir. Bu marşrut Əfqanıstan və Türkmənistan məhsullarının Avropa bazarına çıxarılmasını təmin etməklə Azərbaycan üzərindən daşımların həcmi artırmağa xidmət edir.

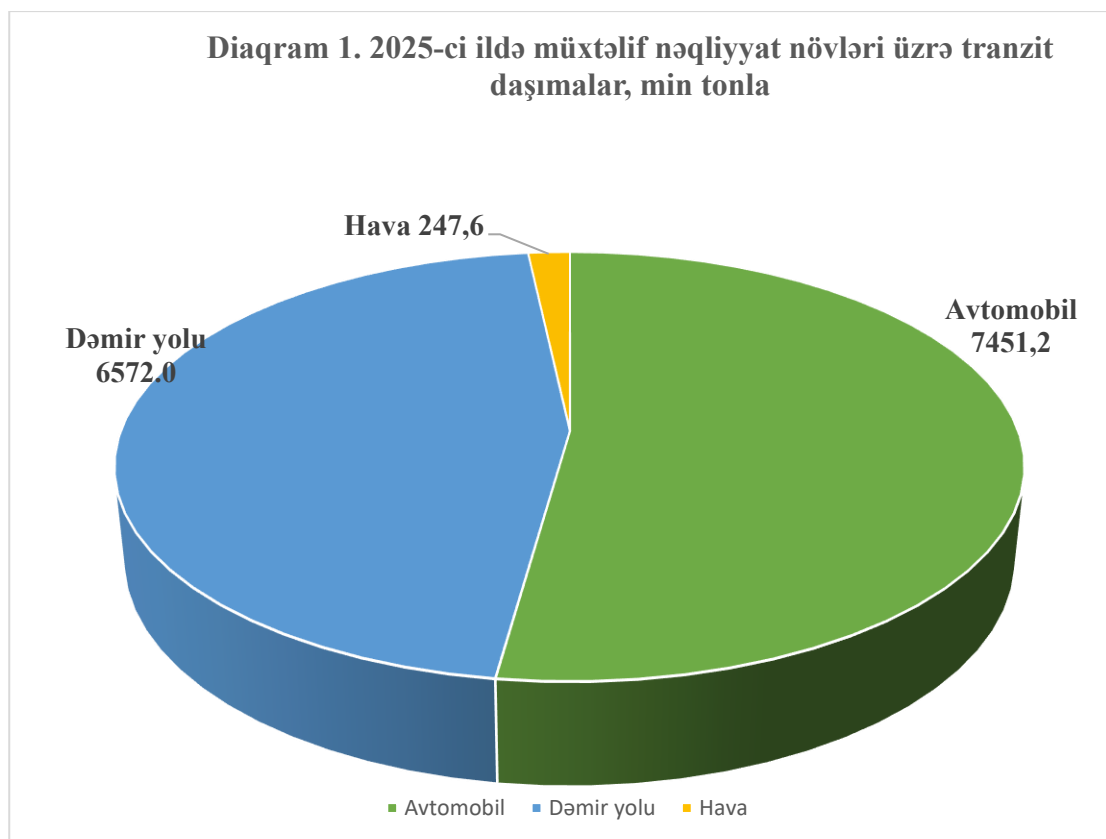
Ümumilikdə, daşıma məsafəsi və müddəti nəqliyyat xərclərinə birbaşa təsir göstərir. Bu səbəbdən daha qısa və səmərəli marşrutların seçilməsi mühüm əhəmiyyət daşıyır. Eyni zamanda, sərhəd və gömrük prosedurlarının sadələşdirilməsi, rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi və müasir infrastrukturun qurulması daşımların sürətini artıraraq xərclərin azalmasına şərait yaradır. Bu istiqamətdə qəbul olunmuş dövlət proqramları və fəaliyyət planları Azərbaycanın nəqliyyat-logistika potensialının daha da gücləndirilməsinə xidmət edir (Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdəşimlər üzrə Koordinasiya Şurası, t.y.; Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi, t.y.; Əsədov və Dadaşov, 2025)

Digər tərəfdən, reallaşdırılmaqda olan “Azərbaycan Respublikasının ərazisin-dən keçən beynəlxalq nəqliyyat dəhlizlərinin tranzit potensialının artırılmasına və tranzit yükdəşimlərinin təşviqinə dair 2024–2026-cı illər üçün Fəaliyyət Planı”, “Hava daşımları üzrə rəsmiyyətin sadələşdirilməsinə dair Dövlət Proqramı”, “Bakı şəhərində və ətraf ərazilərdə nəqliyyat infrastrukturunun təkmilləşdirilməsinə dair 2025–2030-cu illər üçün Dövlət Proqramı”, “Avtomobil yollarının layihələndirilməsi, tikintisi, əsaslı təmiri və yenidən qurulması zamanı işlərin əlaqələndirilməsinə dair Vahid Fəaliyyət Planı”, eləcə də dövlət başçısının konkret ərazilərdə yeni yolların çəkilişi və təmiri ilə bağlı davamlı Sərəncamları ölkəmizin nəqliyyat-logistika imkanlarını daha da genişləndirir, bu istiqamətdə əldə edilən nailiyyətlərin dinamikliyinə əsaslı zəmin yaradır (Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdəşimlər üzrə Koordinasiya Şurası, 2024).

3. Azərbaycanla beynəlxalq nəqliyyat dəhlizləri ilə daşımların müasir vəziyyəti

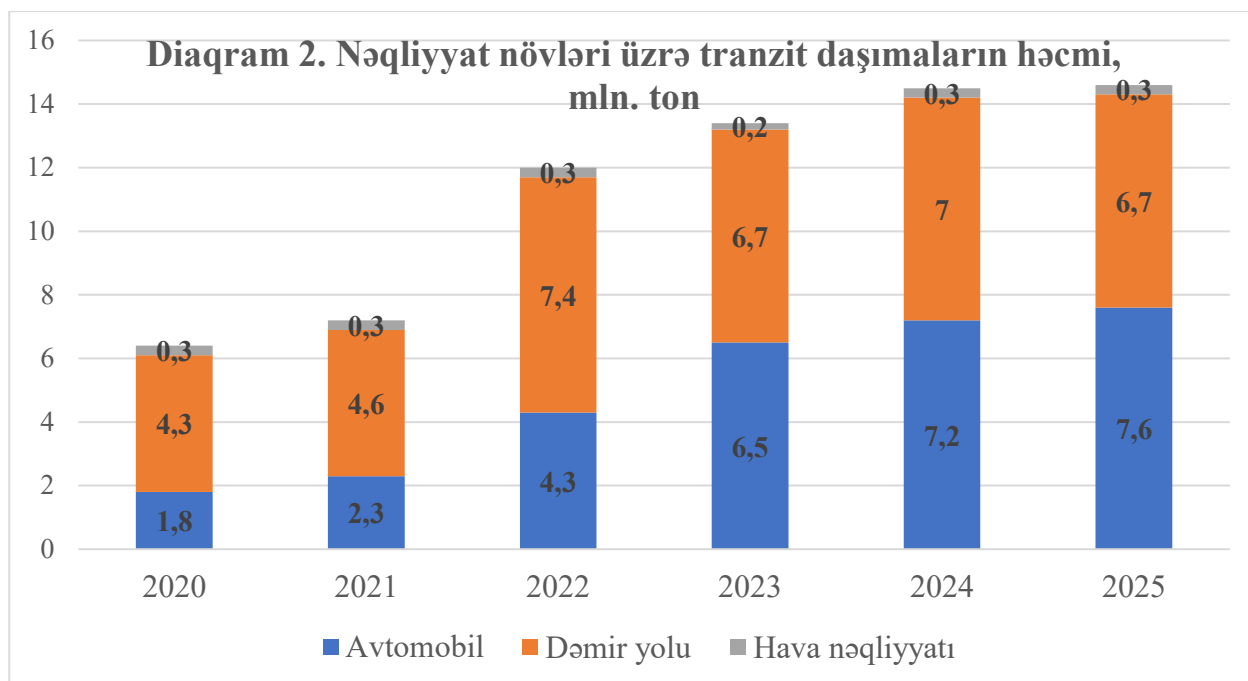
Araşdırmalar göstərir ki, 2025-ci ildə Azərbaycan üzərindən keçən tranzit dəhlizlərlə 14270.8 min ton yük daşınmışdır ki, bu da 2024-cü ilə nisbətən 278.0 min ton və ya 1.9% azalma deməkdir. 2025-ci ilin nəticələrinə görə tranzit daşımların həcmində avtomobil nəqliyyatı üzrə 3.4% artım, dəmir yolu və hava nəqliyyatı üzrə isə, uyğun olaraq, 6.6% və 18.6% azalma müşahidə edilmişdir (Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdəşimlər üzrə Koordinasiya Şurası, 2024; Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdəşimlər üzrə Koordinasiya Şurası, t.y., Qasımlı və Əsədov, 2025).

Konkret rəqəmlərə müraciət etsək, 2025-ci ildə müxtəlif nəqliyyat növləri üzrə daşınmaların həcmi avtomobil nəqliyyatında 7451.2 min ton, dəmir yolunda 6572.0 min ton, hava nəqliyyatında isə 247.6 min ton təşkil etmişdir (Diaqram 1). Bu isə o deməkdir ki, ötən il üzrə Azərbaycandan keçən nəqliyyat dəhlizləri ilə tranzit daşınmaların 52.2%-i avtomobilin, 46.1%-i dəmir yolunun, 1.7%-i isə hava nəqliyyatının payına düşür. Mövcud mənzərədən də göründüyü kimi, daxili daşınmalarda olduğu kimi, tranzit və beynəlxalq daşınmalarda da aparıcı mövqe avtomobil nəqliyyatına məxsusdur. Ölkə daxilində yük daşınmalarında 60%, sərnəşin daşınmalarında 83-85% xüsusi çəkiyə malik olan avtomobil nəqliyyatı tranzit daşınmaların da əsas vasitəsidir. Ona görə də gələcək həyata keçiriləcək layihələrdə, infrastruktur təminatı, sığorta mənasibətləri və s. bütün hallarda avtomobil nəqliyyatının üstünlüyünün nəzərə alınması vacibdir (Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdəşimlər üzrə Koordinasiya Şurası, t.y.; Əsədov və Dadaşov, 2025).

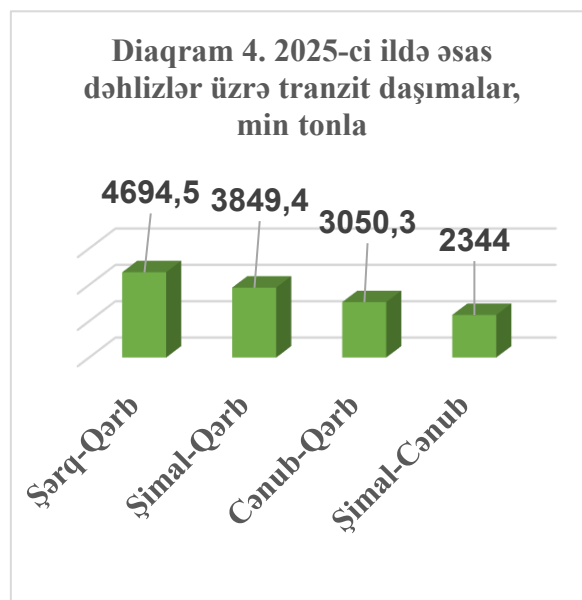
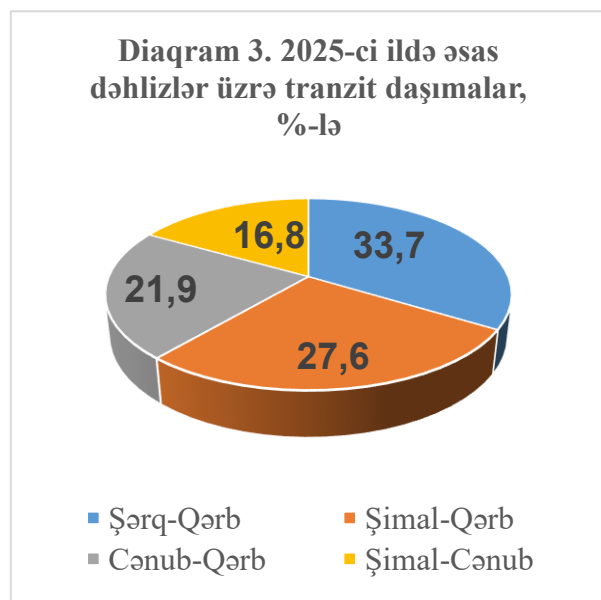
Mənbə: Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdaşımlar üzrə Koordinasiya Şurası (<https://transit.gov.az>)

Yuxarıda qeyd olunanları, son illərin dinamikası da bir daha təsdiq edir. Belə ki, 2020-2025-ci illərdə ayrı-ayrı nəqliyyat növləri üzrə tranzit daşımların statistik mənzərəsinə nəzər saldıqda ən böyük xüsusi çəkinin avtomobilə məxsus olduğu, eləcə də bu nəqliyyat növü üzrə müsbət dinamikanın müşahidə edildiyi aydın olur (Diaqram 2). Ümumiyyətlə, qapıdan-qapıya çatdırma, müxtəlif iqlim şəraitində və mürəkkəb relyeflərdə işləmə imkanları və s. xüsusiyyətləri ilə avtomobil nəqliyyatı müasir iqtisadiyyatın və gündəlik həyatın ən vacib elementlərindən biridir. Daşıma proseslərini tamamlayan və bitirən nəqliyyat növü kimi avtomobil nəqliyyatı istehsal və istehlak arasında əlaqəni təmin edir. Xammalın müəssisələrə, hazır məhsulların isə bazarlara çatdırılması əsasən bu nəqliyyat növü vasitəsilə həyata keçirilir. Bu da ticarətin genişlənməsinə və ümumi iqtisadi artıma təkan verir. Avtomobil nəqliyyatı qısa və orta məsafələr üçün ən sürətli və operativ nəqliyyat vasitəsidir. Yüklərin və sərnişinlərin vaxtında çatdırılması biznes proseslərinin səmərəliliyini artırır, çevikliyi və rəqabət qabiliyyətliliyi təmin edir.

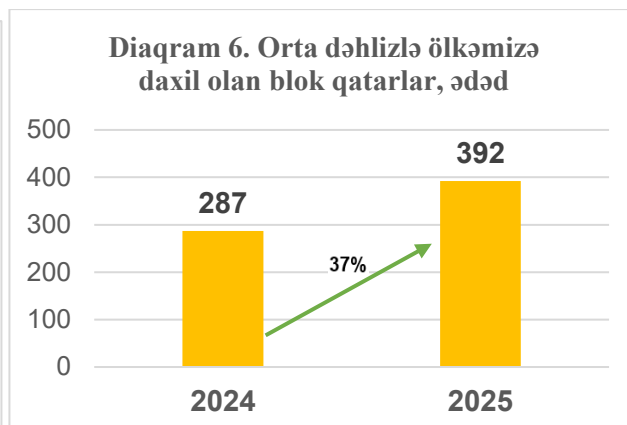
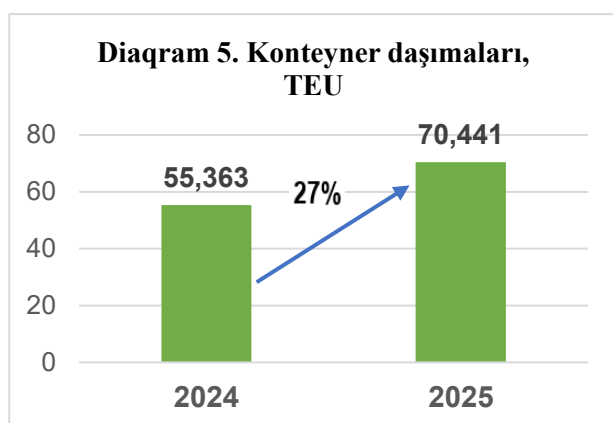
Mənbə: Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdəşimlər üzrə Koordinasiya Şurası (<https://transit.gov.az>)

Ayrı-ayrı dəhlizlər üzrə daşımalara gəldikdə 2025-ci ildə Şərq-Qərb istiqamətində 10.6%, Şimal-Cənub istiqamətində 12.3% artım, Cənub-Qərb və Şimal-Qərb istiqamətlərində isə, uyğun olaraq, 5.3% və 16.0% azalma müşahidə edilmişdir.

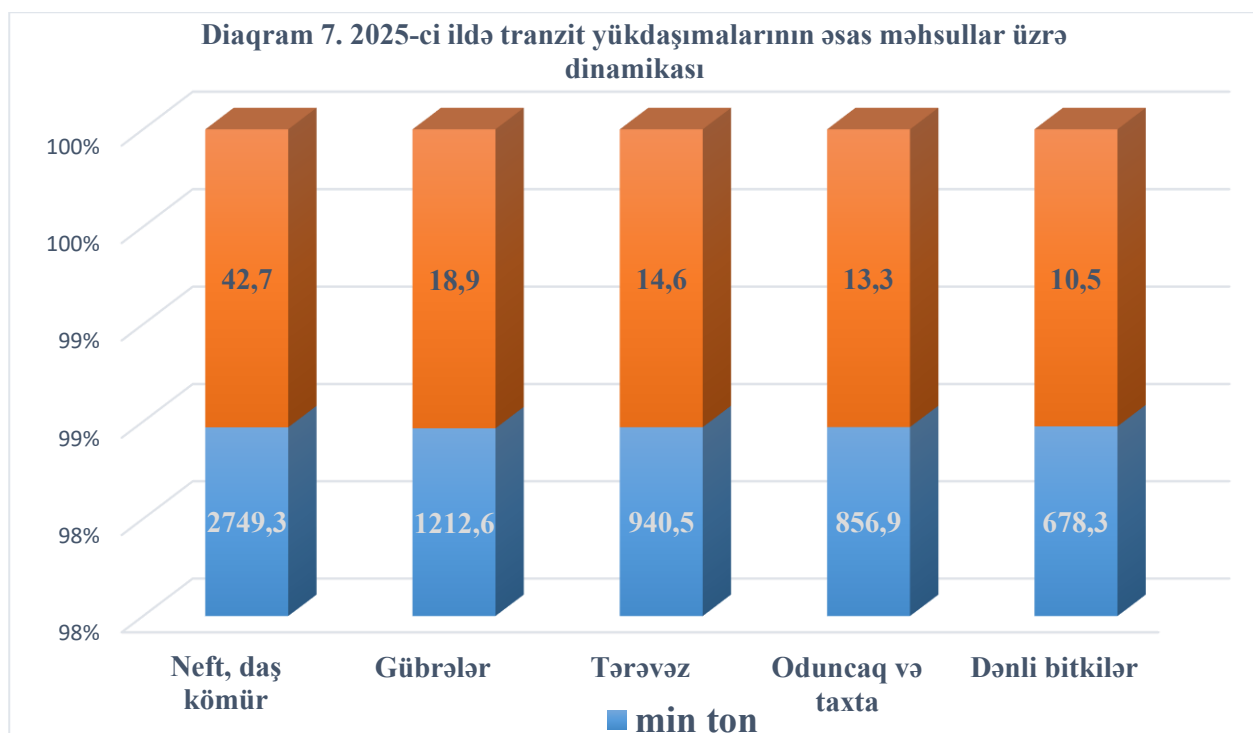
Mənbə: Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdəşimlər üzrə Koordinasiya Şurası (<https://transit.gov.az>)

2025-ci ildə tranzit rejimdə konteyner daşımalarının sayı 70,441 TEU təşkil edib ki, bu da ötən ilin göstəricisindən (55,363 TEU) 27% çox deməkdir. Eyni zamanda, Orta dəhlizlə göndərilən blok qatarların sayı 392 ədəd təşkil etmişdir ki, bu da ötən ildən (287 ədəd) 37% çoxdur.

Mənbə: Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdaşımlar üzrə Koordinasiya Şurası (<https://transit.gov.az>)

Azərbaycan Respublikası dinamik inkişaf edərək, xarici ticarət struk-turunu və tranzit imkanlarının ilbəl zənginləşdirməkdədir. Bununla belə, 2025-ci ildə tranzit yükdaşımların strukturunda ilk beşliyi 2749.3 min ton və ya 42.7%-lə neft-daş kömür, 1212.6 min ton və ya 18.9%-lə gübrələr, 940.5 min ton və ya 14.6%-lə tərəvəz, 856.9 min ton və ya 13.3%-lə oduncaq və taxta, 678.3 min ton və ya 10.5%-lə dənli bitkilər tutur.

Mənbə: Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdaşımlar üzrə Koordinasiya Şurası (<https://transit.gov.az>)

Mövcud vəziyyətin təhlilindən aydın olur ki, ötən ilə nisbətən neft və daş kömür 20.6%, gübrələr isə 4.2% azalmış, tərəvəz 31.4%, oduncaq və taxta 26.8%, dənli bitkilər isə 265.3% artmışdır. 2025-ci ilin statistik mənzərəsi, həyata keçiril-məkdə olan layihələr logistika-tranzit imkanlarının daha da genişləndirilməsi, artmaqda olan yük həcmələrinin çevik və səmərəli şəkildə qarşılınması və yola

salınması üçün bir sıra məsələlərin də nəzərə alınmasını zəruri edir. Bu məqsədlə, mövcud mənzərənin əsasında müvafiq ekonometrik təhlillərin aparılması, təklif və tövsiyələrin hazırlanması məqsəduyğun olardı.

Region üzrə mövcud layihələrin müqayisəli təhlili, eyni zamanda müvafiq nəqliyyat növləri və dəhlizlər üzrə yükdaşımaların vəziyyətinin araşdırılmasını tələb edir. Eyni zamanda, 2023-2024-cü ildə tranzit daşımalarda, qismən azalma olduğu üçün, 2023-2024-cü illərin təhlili daha uyğun nəticələr əldə etməyə imkan verir. Azərbaycan Respublikasının Tranzit Yükdaşımaları üzrə Koordinasiya Şurasının (t.y.) məlumatlarına əsasən, bütün nəqliyyat növləri üzrə tranzit yükdaşımalarının həcmi 2023-cü ilə nisbətən 2024-cü ildə 9 faiz artaraq 19.1 milyon tona çatmışdır. O cümlədən, boru kəməri ilə 14.5 milyon ton (8 faiz artım), dəmir yolu ilə 7.0 milyon ton (6 faiz), avtomobil yolu ilə 7.2 milyon ton (11 faiz), hava nəqliyyatı ilə 304 min ton (26 faiz), konteyner daşımaları isə 55 671 TEU (19 faiz artım) təşkil etmişdir. Avtomobil yolları ilə daşımaların həcmində təşviq-edici tədbirlərin həyata keçirilməsi mühüm rol oynamışdır. Məsələn, təhlükəli yüklərlə əlaqədar xüsusi yol vergisinin ləğv edilməsi və yük avtonəqliyyatı vasitələrinin çəkisinə görə vergidən azad olunan həddin 38 tondan 41 tona yüksəldilməsi bu artımı stimullaşdıran amillərdən biri kimi çıxış edir (Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdaşımalar üzrə Koordinasiya Şurası, 2024).

Son illərdə global ticarət axınlarında baş verən dəyişikliklər, logistika marşrutlarının diversifikasiyası və yeni geoiqtisadi reallıqlar nəqliyyat dəhlizləri üzrə yük axınlarının strukturuna da təsir etmişdir. Bu baxımdan, Şərq–Qərb, Şimal–Cənub, Şimal–Qərb və Cənub–Qərb kimi əsas nəqliyyat dəhlizləri üzrə yükdaşımaların struktur təhlili mühüm elmi və praktiki əhəmiyyət kəsb edir.

METODOLOGİYA

Tədqiqat prosesində Azərbaycan Respublikasında nəqliyyat dəhlizləri üzrə yükdaşımaların strukturu loqarifmik xətti panel modelindən istifadə olunmaqla təhlil edilmişdir. Modelin tətbiqi müqayisənin aparıldığı 2023 və 2024-cü illərdə dinamikanın, eyni zamanda müxtəlif nəqliyyat dəhlizləri arasında struktur fərqlərinin təhlilinə imkan verir.

Panel data ekonometrikasında ən məşhur nəticələrdən biri Mundlak (1978) tərəfindən irəli sürülmüşdür və bu nəticəyə görə, fərdi effektlərin izahlı dəyişənlərin zaman üzrə orta qiymətləri ilə korrelyasiyası mövcud olduqda təsadüfi və sabit effektlərin qiymətləri bir-birinə bərabər olur (Imbens & Wooldridge, 2008).

Modelin ümumi forması aşağıdakı kimidir:

$$\ln(Y_{it}) = \alpha_i + \beta X_{it} + \varepsilon_{it} \quad (1)$$

Burada, Y_{it} i -ci nəqliyyat dəhlizi üzrə t dövründə yük həcmi, tranzit və ya yük dövriyyəsi, i müxtəlif nəqliyyat dəhlizlərini, α_i hər bir dəhlizə xas olan sabit effektləri (struktur fərqlərini), β zaman üzrə ümumi dəyişmə meylini, ε_{it} isə təsadüfi faktorları ifadə edir.

Model nəqliyyat dəhlizlərində yük dövriyyəsinin müqayisə olunan illərdə necə dəyişdiyini və konkret nəqliyyat növləri üzrə dinamik artma və ya azalma xarakteri daşdığını müəyyən etməyə imkan verən ekonometrik yanaşmadır.

Nəqliyyat dəhlizləri üzrə yük daşımalarının ekonometrik təhlili

Qeyd edək ki, β (loqarifmik dəyişmə) əmsalının hesablanması üçün ilk olaraq hər bir nəqliyyat dəhlizi üzrə 2023 və 2024-cü illər üzrə yükdaşımaların həcmi götürülmüş, daha sonra bu göstəricilər natural loqarifma formasına çevrilmişdir. Növbəti mərhələdə 2024-cü ilin loqarifmik göstəricisindən 2023-cü ilin loqarifmik göstəricisi çıxılmış və alınan fərq β əmsalı kimi qəbul edilmişdir. Bu fərq dəhliz üzrə dəyişməni ifadə etməklə, zaman ərzində nisbi artım və ya azalma səviyyəsini göstərir. Əldə olunan nəticə müsbət olduqda artım, mənfi olduqda azalma, sıfıra yaxın olduqda isə sabitlik kimi interpretasiya edilir.

Respublikamızın ərazisində nəqliyyat dəhlizləri üzrə yükdaşımalарın dinamikası və onun loqarifmik xətti panel data modelindən istifadə edilməklə hesablanmış dəyişmə meyli aşağıdakı cədvəldə öz əksini tapmışdır. (Cədvəl 1.).

Cədvəl 1. Azərbaycan Respublikasında nəqliyyat dəhlizləri üzrə yük daşımaları

	2023	2024	2023-cü ilə nisbətən, 2024-cü ildə faizlə	β (log dəyişmə)
Daşınmış yükün həcmi, min ton				
Şərq-Qərb	17383,3	16982,4	97,7	-0.023
ondan:				
Avropa Qafqaz-Asiya	9342,7	8322,3	89,1	-0.115
Şimal-Cənub	9 271,1	9 896,5	106,7	0.065
Şimal-Qərb	5 898,6	5 984,9	101,5	0.015
Cənub-Qərb	252,9	394,2	155,9	0.443
Dəhlizlər üzrə tranzit yük daşınmışdır				
Şərq-Qərb	10 668,4	10 220,9	95,8	-0.043
ondan:				
Avropa-Qafqaz-Asiya	6 459,9	5 891,9	91,2	-0.089
Şimal-Cənub	1 829,7	2 240,1	122,4	0.201
Şimal-Qərb	5 889,4	5 984,9	101,6	0.016
Cənub-Qərb	252,9	394,2	155,9	0.443
Yük dövriyyəsi milyon ton-km				
Şərq-Qərb	6 648,0	6 942,4	104,4	0.043
ondan:				
Avropa-Qafqaz-Asiya	4 241,8	3 723,7	87,8	-0.131
Şimal-Cənub	2 494,7	2 809,3	112,6	0.119
Şimal-Qərb	3 390,7	3 326,6	98,1	-0.019
Cənub-Qərb	340,2	120,0	35,3	-1.131

Mənbə: Cədvəl "Azərbaycanda nəqliyyat" statistik məcmuə, Bakı, DSK, 2025-in məlumatları əsasında müəllif tərəfindən tərtib olunmuşdur.

Cədvəl məlumatlarının təhlilindən göründüyü kimi, 2023-cü ilə nisbətən 2024-cü ildə Şərq-Qərb nəqliyyat dəhlizi vasitəsilə daşınmış yükün həcmi 2,3 faiz azalmışdır. Avropa-Qafqaz-Asiya istiqamətində 10,9 faiz azalma baş versə də, Şimal-Cənub istiqamətində 6,7 faiz, Şimal-Qərb üzrə 1,5 faiz, Cənub-Qərb üzrə isə 55,9 faiz artım qeydə alınmışdır. Dəhlizlər üzrə tranzit yükdaşımaları Şərq-Qərb dəhlizində müvafiq olaraq 4,2 və 8,8 faiz azalmış, Şimal-Cənub, Şimal-Qərb və Cənub-Qərb istiqamətlərində isə 22,4, 1,6 və 55,9 faiz artmışdır.

Ekonometrik nəticələrin təhlili göstərir ki, ümumilikdə nəqliyyat dəhlizləri üzrə dəyişmə homogen deyil və dəhlizlər arasında ciddi struktur heterogenlik mövcuddur. Ümumi meyl baxımından bəzi dəhlizlərdə artma, bəzilərinə isə azalma dinamika müşahidə olunur ki, bu da modeldə β əmsalının orta səviyyədə və qarışıq təsirli olduğunu göstərir.

Şərq-Qərb dəhlizi üzrə yük dövriyyəsinin təhlili göstərir ki, burada ümumi və tranzit yükdaşımalarda nisbətən azalma müşahidə olunmuşdur. Ekonometrik baxımdan bu, mənfi və ya sıfıra yaxın β effekti ilə izah olunur. Şimal-Cənub dəhlizində isə əks tendensiya müşahidə olunur. Burada həm yük həcmi, həm tranzit, həm də yük dövriyyəsində müsbət artım var. Ekonometrik model baxımından bu, müsbət β əmsalına uyğun gəlir və bu dəhlizin statistik olaraq müsbət dinamika müşayiət olunan dəhliz kimi çıxış etdiyini göstərir. Bu nəticə Şimal-Cənub dəhlizinin strateji və tranzit əhəmiyyətinin artdığını təsdiqləyir.

Şimal-Qərb dəhlizi üzrə göstəricilər demək olar ki, sabitdir və bu, $\beta \approx 0$ vəziyyətinə uyğun gəlir.

Cənub-Qərb dəhlizində isə çox yüksək dəyişkənlik müşahidə olunur. Xüsusilə yük dövriyyəsində kəskin azalma və bəzi göstəricilərdə yüksək artım fərqli xarakter daşıyır.

Təhlil göstərir ki, 2024-cü ildə dəhlizlər üzrə yükdaşımaların strukturu Şərq-Qərb Dəhlizində 51 faizə, Şimal-Cənub Dəhlizində 30 faizə, Şimal-Qərb Dəhlizində 18 faizə, Cənub-Qərb Dəhlizində isə 1 faizə bərabər olmuşdur. Əlbəttə ki, dəhlizlər inkişaf etdikcə yük daşımalarının strukturu da dəyişir.

NƏTİCƏ VƏ TƏKLİFLƏR

Aparılan təhlillər göstərir ki, Azərbaycan Respublikasının nəqliyyat dəhlizləri üzrə yük daşımalarının strukturu 2023–2024-cü illər ərzində qeyri-bərabər və heterogen dinamikaya malik olmuşdur. Ekonometrik (loqarifmik xətti panel) model nəticələri də bu dəyişikliklərin dəhlizlər üzrə fərqli inkişaf trayektoriyası ilə müşayiət olunduğunu təsdiqləyir.

Şərq-Qərb dəhlizində ümumi və tranzit yük axınlarında azalma müşahidə olunsada, bu dəhliz hələ də əsas paya malik olmaqla sistemdə dominant mövqeyini qoruyur. Lakin mənfi və zəif β göstəriciləri bu istiqamətdə artım potensialının zəiflədiyini göstərir.

Şimal-Cənub dəhlizi isə həm yük həcmi, həm də tranzit baxımından müsbət dinamika nümayiş etdirərək “artım generatoru” rolunu gücləndirir. Bu, regionlararası ticarət axınlarının yenidən yönləndirilməsi və alternativ marşrutların aktuallaşması ilə izah oluna bilər.

Şimal-Qərb dəhlizində isə göstəricilər sabit qalaraq struktur baxımından balanslı, lakin zəif dəyişən sistem xarakteri formalaşdırır. Cənub-Qərb dəhlizində isə yüksək volatillik və kəskin dəyişmələr müşahidə olunur ki, bu da onun ya yeni formalaşan, ya da qeyri-sabit tranzit xətti olduğunu göstərir. Ümumilikdə nəticələr onu deməyə əsas verir ki, Azərbaycan nəqliyyat dəhlizlərində struktur dəyişikliklər getdikcə dərinləşir və yük axınları daha çox Şimal-Cənub istiqamətinə doğru diversifikasiya olunur. Bu isə ölkənin tranzit potensialının artması və regional logistika xəritəsində rolunun güclənməsi baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Tranzit daşımaların əsas istiqaməti, müasir iqtisadi və deosiyasi durumunda, Orta dəhlizin üzərinə düşür. Azərbaycan dövlətinin uğurlu daxili və xarici siyasəti, regionda baş verən proseslər Orta dəhlizi nəinki region ölkələrinin, Avropanın və dünyanın marağında olan bir marşruta çevirib. Həm Orta dəhlizin, həm də ümumilikdə ölkəmi-zin nəqliyyat-tranzit-logistika imkanlarından daha yaxşı yararlanmaq üçün aşağıda qeyd edilən təkliflərin nəzərə alınması məqsədəuyğun hesab edilir:

➤ Beynəlxalq nəqliyyat dəhlizlərinin, o cümlədən Orta dəhlizin potensial imkanlarının tam və səmərəli reallaşdırılması üçün nəqliyyat sənədlərinin (eTIR, eCMR, elektron imzalar da daxil olmaqla) rəqəmsallaşdırılması və kağızsız ticarətin tətbiqi zəruridir. Bununla yanaşı, uyğunlaşdırılmış texniki standartların müəyyən edilməsi, uzlaşdırılmış sərhəd nəzarəti, bir pəncərə prinsipi əsasında fəaliyyət göstərən sərhəd məntəqələrinin yaradılması və sadələşdirilmiş gömrük prosedurları ilə ticarətin asanlaşdırılması tədbirləri vacibdir. Eyni zamanda, şəffaf tarif müəyyənətmə

mexanizmlərinin və əlaqələndirilmiş qiymət siyasətinin forma-laşdırılması mühüm əhəmiyyət kəsb edir;

- Avropa dövlətləri 15 milyon avro dəyərində proqram çərçivəsində ticarət prosedurlarını təkmilləşdirməyi, gömrük səmərəliliyini artırmağı, nəqliyyat qaydalarını uzlaşdırmağı və multimodal logistikanı inkişaf etdirməyi hədəfləyir. Dövlət-özəl tərəfdaşlığı, uzlaşdırılmış tarif sistemləri və aktivlərin idarə edilməsi, ümumilikdə nəqliyyat dəhlizlərinin modernləşdirilməsini və aşağı karbonlu nəqliyyat infrastrukturuna keçidi sürətləndirmək kimi məsələlər də diqqət mərkəzində olmalıdır;
- Müşahidələrdən aydın olur ki, Avropa ilə Asiyani Cənubi Qafqaz və Türkiyə vasitəsilə birləşdirən ticarət yollarında yük daşımaları sürətlə artır və bu, hələ uzun illər davam edəcəkdir. Lakin infrastrukturun böyük hissəsi köhnə olduğu, müasir tələblərə cavab vermədiyi üçün investisiyaya ciddi ehtiyac yaranır. Xüsusilə, dəmir yolu, liman, sərhəd prosedurları, enerji əlaqələri və rəqəmsal bağlantıların təkmilləşdirilməsi zəruridir. Malların daha sürətli hərəkətini təmin etmək üçün daha uyğun sərhəd qaydalarına ehtiyac var. İnvestisiya ehtiyacları yalnız dövlət büdcələri üçün çox böyük olduğundan, dəhliz boyunca infrastrukturun modernləşdirilməsi üçün dövlət-özəl tərəfdaşlığının inkişafı zəruridir;
- Orta dəhlizin perspektivləri və Zəngəzur dəhlizinin açılacağı nəzərə alınaraq, Azərbaycan, Türkiyə və Ermənistan arasında əlaqələndirilmiş dəhliz planlaşdırması həyata keçirilə bilər. Bu çərçivədə Azərbaycan-Ermənistan-Türkiyə sərhəd keçid məntəqələrində ticarətin asanlaşdırılmasını dəstəkləyən addımların atılması, müvafiq beynəlxalq təcrübədən (məsələn, Qərbi Balkanların təcrübəsi) istifadə etməklə "yaşıl zolaqların" tətbiqi üçün texniki-iqtisadi qiymətləndirmələrin aparılması, həmçinin emal səmərəliliyi və çevikliyin artırılması üçün gömrük məlumat mübadiləsinin rəqəmsallaşdırılması nəzərdən keçirilə bilər;
- Transxəzər Nəqliyyat Dəhlizi müzakirə edilərkən, Qazaxıstan, Azərbaycan, Gürcüstan və Türkiyə Çindən Avropaya gedən marşurt üzrə əsas iştirakçılar kimi ortaya çıxır. Bununla belə Özbəkistan, Qırğızıstan, Ermənistan kimi ölkələr də dəhlizin gələcək perspektivlərində mühüm rol oynaya bilər;
- Avropa Birliyi nümayəndələri dəfələrlə Orta dəhlizi Avropa İttifaqının "Global Gateway" strategiyasının flaqmanı adlandırıblar. Bu mənada, Avropa sözügedən strategiya çərçivəsində Orta Dəhlizə investisiya yatırmaq marağındadır və bu istiqamətdə artıq, Qazaxıstanda konkret layihələr icra olunmaqdadır. Dəhliz boyunca bu layihələrin uzlaşdırılması "butulka effekti"ni aradan qaldıraraq dəhlizin daha çevik və səmərəli fəaliyyətinə imkan verər;
- Qeyd etmək vacibdir ki, müəyyən edilmiş mövcud Transxəzər nəqliyyat dəhlizi qarşılıqlı ticarətin artırılması faydalarını tam əks etdirmir və uzunmüddətli perspektivdə bağlantı təkmilləşdirmələri üçün əlavə imkanlar müəyyən edilə bilər. Bəzi hallarda, birbaşa marşrutdan kənarda yerləşən resurslarla zəngin ölkələri birləşdirən qidalandırıcı xətlərə əlavə investisiyalar vacib xammal və bazarlara çıxışı əhəmiyyətli dərəcədə artır bilər. Azərbaycan Respublikasında da bunların nəzərə alınaraq ticarət münasibətlərinin inkişaf etdirilməsi məqsədəuyğun olardı;
- Dövlət-özəl tərəfdaşlığının prioritetliyini nəzərə alaraq, özəl operatorlar və logistika təminatçılarının ədalətli çıxışı üçün bazarın liberallaşdırılması zəruridir. Nəqliyyat infrastrukturunun inkişafı və dəhlizin uzunmüddətli dayanıqlığının təmin edilməsi üçün özəl investisiyaların cəlb edilməsi vacibdir. Özəl subyektlər kapital təmin etməklə yanaşı, nəqliyyat xidmətlərinin keyfiyyətini və etibarlılığını əhəmiyyətli dərəcədə artır, səmərəlilik, innovasiya və əməliyyat intizamına töhfə verə bilər. Xüsusilə, Avropa və digər beynəlxalq bizneslərin iştirakı inkişaf etmiş bazar nümunəsi,

zəngin innovasiya potensialı və davamlı logistika, yaşıl texnologiyalar və rəqəmsallaşdırma sahəsində ən yaxşı təcrübələrin tətbiqinə imkan yaradır;

- Orta Dəhlizin uzunmüddətli, səmərəli və etibarlı fəaliyyətinin təmin edil-məsi, zamanla uzlaşan birgə təkmilləşdirici addımların atılması məqsədilə dəhliz üzərində yerləşən ölkələrin ortaq tədqiqat laboratoriyalarının və innovasiya mərkəzlərinin formalaşdırılması, birgə tədqiqatlar üçün qabaqcıl hesablama və bulud platformalarına çıxış imkanlarının yaradılması əhəmiyyətli hesab edilir.
- Enerji və nəqliyyat layihələri ilə yanaşı, fiber-optik layihələr, yeni internet mübadilə nöqtələrinin yaradılması, peyk əlaqələrinin genişləndirilməsi, etibarlı texnoloji tərəfdaşlıq, kibertəhlükəsizliyin yaxşılaşdırılması, standartlara riayət edilməsi, süni intellekt və yerli startaplar kimi inkişaf etməkdə olan texnologi-yalara üstünlük verilməsi tövsiyə olunur;
- Orta dəhliz boyunca real vaxt rejimində yük izləmə sistemlərinə keçid, integrasiya olunmuş IT platformalarının tətbiqi, qarşılıqlı fəaliyyətin və məlumat mübadiləsinin gücləndirilməsi məqsədilə ümumi qarşılıqlı fəaliyyət göstərən dəmir yolu və gömrük texnologiyalarının (ERTMS (European Rail Traffic Management System), DAC (Digital Automatic Coupling), eTIR, NCTS (New Computerised Transit System), SEED (System for Exchange of Excise Data)) tətbiqi səmərəli ola bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI:

1. Ağayev, E. (2023). Azərbaycanın nəqliyyat-tranzit imkanları və beynəlxalq dəhlizlərdə rolu. *İqtisadiyyat və İdarəetmə*, 3(75), 45–53.
2. Asian Development Bank. (2017). *Economic corridor development: From conceptual framework to practical implementation* [Guidance note].
3. <https://www.adb.org/sites/default/files/publication/913256/economic-corridor-development-guidance-note.pdf>
4. Azərbaycan Respublikası Dövlət Gömrük Komitəsi. (t.y.).
5. <https://customs.gov.az/>
6. Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi. (2025). *Azərbaycanda nəqliyyat*. Dövlət Statistika Komitəsi.
7. Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi. (t.y.). *Statistik məlumatlar*. <https://stat.gov.az/>
8. Azərbaycan Respublikası Rəqəmsal İnkişaf və Nəqliyyat Nazirliyi. (t.y.). *Rəsmi sayt*. <https://mincom.gov.az/az>
9. Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdaşımlar üzrə Koordinasiya Şurası. (2024). *2024-cü il üzrə tranzit yükdaşımlar*.
10. <https://transit.gov.az/storage/2024-c-il-Tranzit-Ykda-malar-YENI.pdf>
11. Azərbaycan Respublikasında Tranzit Yükdaşımlar üzrə Koordinasiya Şurası. (t.y.). *Tranzit portalı*.
12. <https://www.transit.gov.az>
13. Balbaa, M. E. (2022). *International transport corridors*. Yangi Nashr.
14. CAREC & Asian Development Bank. (2024, December). *Transit trade facilitation in Azerbaijan, Kazakhstan and Uzbekistan*. Asian Development Bank.
15. David, L. (2022). *Dictionary of transport and logistics*. Kogan Page.
16. Əliyeva, S. (2022). "Orta Dəhliz" in üstünlükləri və global ticarətə təsiri. *Regionların İnkişafı*, 4, 31–40.

17. Əsədov, A. (2013). *Azərbaycan Respublikasında yeni nəqliyyat sisteminin formalaşması və davamlı inkişafı: Elmi-nəzəri əsasları və perspektivləri*. Avropa.
18. Əsədov, A., & Dadaşov, Ə. (2025). Beynəlxalq nəqliyyat dəhlizləri: Milli və qlobal çağırışlar. *İqtisadi İslahatlar*, 1(12), 25–39.
19. Gasimli, V., Aliyev, F., et al. (2024). *The Middle Corridor: Navigating current realities and embracing future prospects*. University Press Târgu Mureş.
20. Gasimli, V., Asadov, A., & Suleymanov, A. (2025). Digital logistics platform: Efficiency of transport-transit services. *Development Prospects for Sustainable Transport Symposium 2025*, 327–351. ISBN 978-3-032-20205-5.
21. Imbens, G. W., & Wooldridge, J. M. (2008). *Applied microeconometrics workshop: Lecture notes 3 & 4*. Institute for Research on Poverty, University of Wisconsin–Madison. https://www.irp.wisc.edu/newsevents/workshops/appliedmicroeconometrics/participants/notes/rev_lect_3&4_J.pdf
22. Kazhymurat, B. (2022). *Middle Corridor and Kazakhstan's transit strategy*. Institute of World Economy and Politics.
23. Mərkəzi Bank of Azerbaijan Republic. (t.y.). *Xarici sektorun statistikas*. <https://www.cbar.az/page-43/external-sector-statistics>
24. Organisation for Economic Co-operation and Development. (2025). *Developing a scoreboard to measure economic corridors' connectivity: Background note* [Panel 2, OECD Emerging Markets Forum].
25. https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/events/2025/04/oecd-emerging-markets-forum/Panel%20_OECD%20EMF%20Background%20Note%20-%20Developing%20a%20Scoreboard%20to%20Measure%20Economic%20Corridors%20Connectivity.pdf
26. Panos, M. (2019). *Transport systems analysis*.
27. Qasımlı, V., & Əsədov, A. (2025). *Tranzit icmalı*. İqtisadi İslahatların Təhlili və Kommunikasiya Mərkəzi
28. <https://ereforms.gov.az/files/review/pdf/az/ee0bffe92be2f3ad94e98da0987b717c.pdf>
29. Report.az. (t.y.). *Orta dəhlizlə yük daşımalarının həcmi 63% artıb*. <https://report.az/infrastruktur/orta-dehlizle-yuk-dasimalarinin-hecmi-63-artib/>
30. Rodrigue, J. P. (2024). *The geography of transport systems* (6th ed.). Routledge.
31. TRACECA. (2024). *Transport Corridor Europe-Caucasus-Asia: Strategic development plan 2022–2026*. TRACECA.
32. Trend.az. (t.y.). *Transport news*. <https://en.trend.az/business/transport/3642640.html>
33. UNCTAD. (2023). *Review of maritime transport 2023*. United Nations Conference on Trade and Development.
34. Vəliyev, D., et al. (2012). *Beynəlxalq iqtisadiyyat*. Avropa.
35. World Bank. (2023). *Middle trade and transport corridor: Policies and investments to triple freight volumes and halve travel time by 2030*. World Bank.
36. World Economic Forum. (2021). *Global risks report 2021: Supply chain and transport disruption*. WEF.
37. World Trade Organization. (2023). *World trade report: Re-globalization for a resilient, inclusive and sustainable future*. WTO.

İNNOVATİV VƏ STRATEJİ LAYİHƏLƏRİN İDARƏ EDİLMƏSİ SİSTEMİNİN FORMALAŞMASI: BEYNƏLXALQ TƏCRÜBƏ VƏ AZƏRBAYCAN REALLIĞI

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-71

Səma S. Sərdərova

Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti, Magistr

E-mail: ssrdarova@gmail.com

ORCID: 0009-0005-2635-6819

Xülasə

Müasir qloballaşma şəraitində innovativ və strateji önəmli layihələrin effektiv idarə olunması iqtisadi inkişaf və rəqabət qabiliyyətinin artırılmasında mühüm rol oynayır. Bu məqalədə innovativ və strateji layihələrin idarə edilməsi sisteminin formalaşması məsələsi beynəlxalq təcrübə və Azərbaycan reallığı nümunəsində müqayisəli təhlil edilmişdir. Tədqiqat sürəcində elmi ədəbiyyat araşdırması, statistik göstəricilərin analizi və empirik nəticələrin müqayisəsi metodlarından istifadə olunmuşdur. Beynəlxalq nümunələr göstərir ki, mütərəqqi layihə idarəetmə sistemi (o cümlədən portfel idarəetməsi və PMO) strateji məqsədlərin həyata keçirilməsinə təkan verir. Bu cür idarəetmə modelləri yalnız texniki effektivliyi deyil, həm də uzunmüddətli davamlılıq və innovasiya mədəniyyətinin formalaşmasını təmin edir. Azərbaycan şəraitində aparılan təhlil bu sahədə kadr potensialının və institusional çərçivənin müəyyən irəliləyiş göstərsə də, beynəlxalq standartların tətbiqində və innovativ yönətimin tam həyata keçirilməsində boşluqların olduğunu aşkara çıxarır. Mövcud vəziyyətə baxdıqda, yerli layihə idarəetməsi sisteminin beynəlxalq təcrübə ilə uyğunlaşdırılması və normativ bazanın gücləndirilməsi də diqqətəlayiq məsələlərdəndir. Nəticələr göstərir ki, Azərbaycanda innovativ və strateji layihə idarəetmə sisteminin formalaşması üçün insan kapitalının inkişafı, rəqəmsal alətlərin tətbiqi və qlobal çərçivələrlə inteqrasiya istiqamətində addımlar vacibdir.

Bununla yanaşı, tədqiqat göstərir ki, innovativ layihələrin uğurla həyata keçirilməsi yalnız idarəetmə metodlarının tətbiqi ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda təşkilati mədəniyyətin və institusional mühitin formalaşdırılmasını da tələb edir. Layihə idarəetməsinin strateji səviyyədə tətbiqi dövlət və özəl sektor arasında koordinasiyanın gücləndirilməsinə, resursların daha səmərəli bölüşdürülməsinə və layihə risklərinin daha effektiv idarə olunmasına imkan yaradır. Bu baxımdan, beynəlxalq təcrübənin öyrənilməsi və onun milli iqtisadi mühitə uyğunlaşdırılması Azərbaycan üçün mühüm strateji istiqamətlərdən biri hesab olunur.

Açar sözlər: Layihə idarəetməsi, innovativ idarəetmə, strateji planlaşdırma, beynəlxalq təcrübə, Azərbaycan iqtisadiyyatı.

FORMATION OF THE INNOVATIVE AND STRATEGIC PROJECT MANAGEMENT SYSTEM: INTERNATIONAL EXPERIENCE AND THE REALITIES OF AZERBAIJAN

Sema S. Sardarova

Azerbaijan State University of Economics, Master

E-mail: ssrdarova@gmail.com

ORCID: 0009-0005-2635-6819

Abstract

In the context of modern globalization, the effective management of innovative and strategically significant projects plays a crucial role in enhancing economic development and strengthening national competitiveness. This article examines the formation of a management system for innovative and strategic projects through a comparative analysis of international experience and the realities of Azerbaijan. The research methodology is based on a review of scientific literature, analysis of statistical indicators, and comparison of empirical findings. International evidence demonstrates that advanced project management systems, including portfolio management and Project Management Offices (PMOs), significantly contribute to the successful implementation of strategic objectives. Such management models ensure not only technical efficiency but also support long-term sustainability and the development of an innovation-oriented organizational culture.

The analysis conducted within the Azerbaijani context indicates that although certain progress has been achieved in terms of human resources and institutional frameworks, significant gaps remain in the application of international standards and in the full implementation of innovative management practices. Considering the current situation, aligning the national project management system with international best practices and strengthening the regulatory and institutional framework represent important priorities. The findings suggest that the successful development of an innovative and strategic project management system in Azerbaijan requires substantial progress in human capital development, the adoption of digital management tools, and integration with global governance frameworks.

Furthermore, the study demonstrates that the successful implementation of innovative projects is not limited solely to the application of formal management methodologies but also requires the development of an appropriate organizational culture and a supportive institutional environment. The strategic application of project management practices can enhance coordination between the public and private sectors, improve the efficiency of resource allocation, and enable more effective project risk management. In addition, the ongoing processes of digital transformation and the use of advanced analytical tools can significantly improve the planning, monitoring, and execution of complex projects. In this regard, the systematic study of international experience and its adaptation to the national economic environment is considered one of the key strategic directions for Azerbaijan's sustainable development.

Keywords: *project management, innovation management, strategic planning, international experience, Azerbaijan economy.*

ФОРМИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ИННОВАЦИОННЫМИ И СТРАТЕГИЧЕСКИМИ ПРОЕКТАМИ: МЕЖДУНАРОДНЫЙ ОПЫТ И РЕАЛИИ АЗЕРБАЙДЖАНА

Сема С. Сердарова

Азербайджанский государственный экономический университет, Магистратура

3-ночта: ssrdarova@gmail.com

ORCID: 0009-0005-2635-6819

Резюме

В условиях современной глобализации эффективное управление инновационными и стратегически значимыми проектами играет важную роль в обеспечении экономического развития и повышении конкурентоспособности. В данной статье рассматривается процесс формирования системы управления инновационными и стратегическими проектами на основе сравнительного анализа международного опыта и реалий Азербайджана. В ходе исследования использованы методы анализа научной литературы, статистических показателей и сопоставления эмпирических результатов. Международная практика показывает, что прогрессивные системы управления проектами, включая портфельное управление и создание офисов управления проектами (РМО), способствуют достижению стратегических целей организаций и государств. Подобные управленческие модели обеспечивают не только техническую эффективность реализации проектов, но и формирование долгосрочной устойчивости, а также развитие культуры инноваций.

Анализ, проведенный применительно к азербайджанской практике, показывает, что несмотря на определённые положительные изменения в развитии кадрового потенциала и институциональной среды, сохраняются существенные пробелы в применении международных стандартов и внедрении современных инновационных подходов к управлению проектами. В существующих условиях особое значение приобретает адаптация национальной системы управления проектами к международному опыту, а также совершенствование нормативно-правовой базы в данной сфере. Полученные результаты свидетельствуют о том, что формирование эффективной системы управления инновационными и стратегическими проектами в Азербайджане требует развития человеческого капитала, внедрения цифровых инструментов управления и интеграции с глобальными управленческими практиками.

Кроме того, результаты исследования показывают, что успешная реализация инновационных проектов зависит не только от применения современных методов управления, но и от формирования соответствующей организационной культуры и благоприятной институциональной среды. Стратегическое использование инструментов проектного управления способствует усилению координации между государственным и частным секторами, более эффективному распределению ресурсов и снижению проектных рисков. В условиях цифровой трансформации использование современных аналитических инструментов и информационных технологий позволяет значительно повысить качество планирования, мониторинга и реализации проектов. В этой связи изучение международного опыта и его адаптация к национальной экономической среде рассматриваются как одно из важнейших стратегических направлений устойчивого развития Азербайджана.

Ключевые слова: управление проектами, инновационное управление, стратегическое планирование, международный опыт, экономика Азербайджана.

GİRİŞ

Dünya ölkələrinin iş inkişafında innovasiya faktorunun rolunun getdikcə artması strateji əhəmiyyət daşıyan proqram və layihələrin idarə edilməsinə olan tələbləri ciddi şəkildə dəyişmişdir. Mütərəqqi idarəetmə praktikası göstərir ki, məhz innovativ yanaşmaları və strateji planlaşdırmanı özəyinə alan layihə idarəetmə sisteminə sahib olan təşkilatlar və dövlətlər qlobal rəqabətdə önə çıxır. Layihələrin strateji məqsədlərlə uzlaşdırılması və yeni innovativ idarəetmə alətləri vasitəsilə icra olunması, bu layihələrin daha məhsuldar və davamlı nəticələr verməsini şərtləndirir. Bu baxımdan “innovativ və strateji layihələrin idarə edilməsi sistemi” anlayışı müasir idarəetmə elmi və praktikasında aktual bir istiqamət kimi formalaşır.

Mövzunun aktuallığı. Azərbaycan öz iqtisadiyyatını şəkilləndirərkən neft sektoru asılılığını azaltmaq, innovativ inkişafı təmin etmək və strateji yol xəritələrdə nəzərdə tutulan məqsədləri gerçəkləşdirmək niyyəti ilə son illərdə bir sıra islahatlar həyata keçirir. Bu kontekstdə innovasiya yönümlü layihələrin idarə olunması ölkənin dünyada rəqabət qabiliyyətli məhsul və xidmətlər təklif etməsi üçün vacib şərtlərdən biridir. Eyni zamanda, iri miqyaslı strateji infrastruktur və innovasiya layihələrinin uğurla icra olunması Azərbaycanın davamlı iqtisadi inkişaf hədəflərinə çatma sürətini müəyyən edir. Lakin ölkə reallığında layihə idarəetməsinin ən mühüm problemlərindən biri bu sahədə beynəlxalq təcrübəyə uyğun kadr potensialı və sistemli yanaşmanın kifayət qədər formalaşmamasıdır. Tədqiqatlar göstərir ki, Azərbaycanda peşəkar layihə menecerlərinin cəmi 10%-dən azı formal idarəetmə təhsili almışdır. Nəticədə, bəzi iri layihələrdə vaxt və büdcə aşımalarına yol verildiyi kimi, potensial səmərəlilik tam gerçəkləşmir. Bunun əksinə, beynəlxalq praktika göstərir ki, sistemli və şüurlu idarəetmə yanaşmaları layihə risklərini azaldır və uğur əmsalını artırır.

Tədqiqatın məqsədi və metodları. Bu məqalənin məqsədi innovativ və strateji əhəmiyyətə malik layihələrin idarə olunması sisteminin prinsip və modelini araşdırmaq, beynəlxalq təcrübədə nail olunmuş keyfiyyət göstəricilərini təhlil etmək və Azərbaycan reallığında bu sahənin inkişafı üçün təkliflər irəli sürməkdir. Tədqiqatda müqayisəli analiz, ədəbiyyat icmalı və statistik mənbələrin incələnməsi metodologiyalarından istifadə edilmişdir. Göstərilənlər əsasında, məqalədə beynəlxalq çərçivədə layihə idarəetməsinin müvafiq modelləri incələnir və Azərbaycanda innovativ-strateji layihələrin idarəsi sisteminin formalaşması prosesində rast gəlinən çatışmazlıqlar müzakirə olunur. Tədqiqatın məhdudiyyətlərinə kimi yerli empirik verilər bazasının məhdud olması göstərilə bilər; lakin əsas istinadlar qismində SCOPUS və Web of Science indeksli elmi məqalələrə, o cümlədən Azərbaycan, Türkiyə və MDB ölkələri mənbələrinə istinad edilmişdir.

İnnovativ və strateji layihələrin idarə edilməsinə nəzəri yanaşma

Innovativ layihələrin idarə olunması dedikdə, yenilikçi fikirlərin, məhsul və texnologiyaların həyata keçirildiyi layihələrin effektiv planlaşdırılması və icrası başa düşülür. Strateji layihələr isə ölkə və ya müəssisənin uzunmüddətli strategiyası baxımından əhəmiyyət kəsb edən, geniş miqyaslı dəyişiklik və ya inkişafı təmin edən layihələrdir. Hər iki halda, innovativ və strateji layihələrin idarə edilməsi üçün sadə “adi” layihə yönətimi bacarıqları kafi deyil; bu növ layihələr dinamik, kompleks və qeyri-müəyyənliklə dolu bir mühitdə icra olunur ki, bu da xüsusi yanaşma tələb edir (Bushuyev et al., 2023). Layihə idarəetməsi ədəbiyyatında strateji idarəetmə ilə layihə yönətiminin inteqrasiyası önəmli yer tutur. Tədqiqatçılar qeyd edir ki, portfel yanaşması vasitəsilə bir təşkilatın bütün önəmli layihələri mütəşəkkil şəkildə idarə edilməklə korporativ strategiyaya tam inteqrasiya nail olmaq mümkündür (Morris & Jamieson, 2005; Soroka et al., 2022). Beləliklə, layihə portfeli idarəetmə modeli şirkətin resurslarını strateji önəm dərəcəsinə görə bölüşdürməyə, paralel aparılan bir neçə layihə arasında balans yaratmağa imkan verir (Zawislak, 2007). Həmçinin, strateji hədəflərə adaptasiya oluna bilən elastik layihə idarəetməsi planları tətbiq edilməlidir (Verbitska & Buchynska, 2023).

Müasir dövrdə innovativ layihə idarəetməsinin bir vacib cəhəti rəqəmsal texnologiyaların və yeni metodların tətbiqidir. Agile (cəld) layihə idarəetmə metodologiyaları, süni intellekt əsasında alətlər, bulud əsaslı əlaqə platformaları – bunların hamısı innovativ layihə idarəetmə sisteminin təşkili üçün aktual elementlərdir (Kerzner, 2019; Zerkina et al., 2021). Məsələn, Zerkina və həmkarları (2021) ali təhsildə “layihə təfəkkürü” modelinin gənc və bacarıqlı layihə menecerlərinin formalaşmasında vacib rol oynadığını vurğulamış, yeni nəsil idarəetmə üçün rəqəmsal resursların əhəmiyyətini qeyd etmişdir. Nəticə etibarilə, dünya miqyasında aparılan tədqiqatlar göstərir ki, innovativ idarəetmə alətlərinin (şəbəkə analizləri, real-vaxt analitikası və s.) sürətlə yayılması layihə menecerlərinin qərar qəbulu prosesini təkmilləşdirir və komandaların daha effektiv şəkildə əməkdaşlıq etməsinə şərait yaradır.

Beynəlxalq təcrübədə innovativ layihə idarəetmə sistemi

Beynəlxalq praktikada innovativ və strateji layihələrin idarə edilməsi sahəsində bir çox uğur hekayələri mövcuddur. İri çoxmillətli şirkətlər strateji layihə idarəetmə (SPM) prinsipini tətbiq edərək hər bir layihəni korporativ strategiyalarına uyğun planlaşdırır və beləliklə qlobal rəqabət üstünlüyü mühafizə etməyə çalışırlar (Verbitska & Buchynska, 2023). Məsələn, Evans və Farrell (2023) apardıqları tədqiqatda beynəlxalq tikinti sektorunda Lean Construction və Integrated Project Delivery metodlarını birləşdirməklə strateji layihə idarəetmə çərçivəsini yaratmış, bununla da çoxşaxəli megaproyektlərin idarə olunmasında mərhələli yüksəliş nəticələri qeydə almışdır.

Dövlət idarəetməsi sahəsində də ölkələr strateji layihə idarəetmə alətlərini tətbiq etməklə xeyli nəticələr əldə edirlər. Məsələn, Sinqapur dövlət sektorunda 2009-cu ildə yaradılmış Layihə İdarəetmə Ofisi (PMO) vasitəsi ilə iri infrastruktur layihələrinin icrası üzərində ciddi nəzarət mexanizmi qurulmuş, nəticədə gecikmələr və büdcə aşırımları minimuma enmişdir (Rafiyev, 2023). Birləşmiş Ərəb Əmirliklərində (BƏƏ) yaradılmış mərkəzləşmiş PMO vahidi sayəsində dövlət çapında layihələrin 80%-i vaxtında və məqsəduyğun sürətdə tamamlana bilir ki, bu göstərici qlobal orta (69%) ilə müqayisədə çox yüksəkdir (Rafiyev, 2023). Bu nümunələr göstərir ki, mərkəzləşmiş koordinasiya və standartlaşdırma yaxşı nəticələrin qazanılmasına kömək edir.

Elmi-tədqiqat və öyrədici qurumlar da beynəlxalq sahədə innovativ layihə idarəetmə sisteminin formalaşmasına öz töhfələrini vermişdir. PMI (Project Management Institute) və IPMA (International Project Management Association) kimi qurumlar qlobal miqyasda layihə idarəetməsinə dair bələdçi standartlar həyata keçirmiş, peşəkar sertifikasiyalar təşviq etmişdir. Nəticədə, Qərb ölkələrində və getdikcə daha çox yerdə layihə menecmenti ayrı bir peşə kimi tanınır, universitet proqramlarında öyrədilir və şirkətlər daxilində PMO-lar vasitəsilə institusional sistemə salınır.

Azərbaycan reallığında layihə idarəetmə sisteminin formalaşması

Azərbaycanda innovativ və strateji layihələrin idarə edilməsi sahəsində son illərdə müəyyən addımlar atılıb. Ölkədə bir sıra iri infrastruktur və innovasiya layihələri (məs., “Ağşəhər” yenidənqurma proyektləri, yeni günəş və külək elektrik stansiyalarının tikintisi və s.) icra olunur və bu layihələrin bəzilərində qabaqcıl xarici mütəxəssislərin cəlb olunması daha mürəkkəb idarəetmə problemlərinin həllinə imkan yaratmışdır. Məsələn, Heydər Əliyev Mərkəzinin (2013) tikintisi layihə menecmenti baxımından çətin bir projekt olsa da, bu layihənin vaxtında başa çatmasında beynəlxalq təcrübəli mütəxəssislərin rolu olmuşdur. Bənzər qaydada, 2015-ci il Bakı Olimpiya Stadionu layihəsi beynəlxalq standartlara uyğun planlama və nəzarət nəticəsində qrafikə uyğun tamamlanmış və istifadəyə verilmişdir.

Lakin ümumilikdə ölkədə layihə idarəetmə mədəniyyəti yeni formalaşma mərhələsindədir. Yuxarıda qeyd edildiyi kimi, peşəkar kadr hazırlığı sahəsində çatışmazlıqlar var; beynəlxalq sertifikatlı (PMP, IPMA və s.) menecerlərin sayı çox deyil. Eyni zamanda, dövlət qurumlarında və özəl şirkətlərdə layihələrin idarəsi üçün struktur vahidlərin (PMO-ların) yaradılması yeni-yeni gündəmə

gəlir. Məsələn, bir neçə aparıcı yerli şirkət son illər artıq layihə idarəetmə ofisləri təsis etməklə daxili proseslərini sistemləşdirir.

Azərbaycan reallığında innovativ və strateji layihə yönətimi sistemi qurarkən əsas tələblərdən biri insan kapitalının inkişafıdır. Bu istiqamətdə, universitetlərdə və ixtisasartırma proqramlarında layihə menecmenti fənlərinin genişləndirilməsi, gənc mütəxəssislərin sertifikatıya imtahanlarına (məs., PMP) hazırlanması üçün stimül yaradılması vacibdir. Rafiyev (2023) öz tədqiqatında Azərbaycanda beynəlxalq layihə idarəetmə kurikulumunun tətbiqi üçün IPMA kimi nüfuzlu qurumlarla əməkdaşlığın vacib olduğunu vurğulamış, eyni zamanda milli səviyyədə mərkəzləşmiş PMO-nun yaradılmasını təklif etmişdir. Belə bir vahid dövlət orqanı (məsələn, Nazirlər Kabineti yanında Layihələrin İdarə olunması Agentliyi kimi) bütün strateji önəmli layihələr üzrə birgə koordinasiya aparar, vahid metodologiya və keyfiyyət standartlarını tətbiq etməklə, resurs bölgüsü və nəticələrin monitorinqinə nəzarəti asanlaşdırar.

Aşağıdakı cədvəl Azərbaycanda və beynəlxalq mühitdə layihə idarəetməsinin bəzi göstəricilərini müqayisə etməyə imkan yaradır (Rafiyev, 2023):

Cədvəl 1. Layihə idarəetməsi sahəsində bəzi göstəricilər

Göstərici	Dəyər
Azərbaycanda formal layihə idarəetməsi təhsili olan layihə menecerlərinin payı	< 10% (2021)
Azərbaycanda büdcəni aşan layihələrin payı	≈ 40% (2022)
Qlobal miqyasda vaxtında və məqsədəuyğun tamamlanan layihələrin payı	69% (2022)
Birləşmiş Ərəb Əmirliklərində vaxtında və məqsədəuyğun tamamlanan layihələrin payı	80% (2022)

Mənbə: Rafiyev (2023).

Yuxarıdakı göstəricilər göstərir ki, Azərbaycanda layihə idarəetmə sahəsində insan resurslarının peşəkarlıq səviyyəsinin artması və struktur islahatlarına ehtiyac var. Xüsusilə, formal təhsilli menecerlərin azlığı və bəzi layihələrin müəyyən edilmiş qrafikə əməl olunmaması, bu istiqamətdə daha çox diqqət ayrılması zərurətini vurğulayır. Digər tərəfdən, beynəlxalq orta göstəricilər Azərbaycan üçün mövcud potensialın olduğunu da göstərir – uyğun idarəetmə mexanizmləri tətbiq edilməklə layihə uğur faizini yüksəltmək mümkündür.

Azərbaycananda innovativ və strateji layihələrin idarə edilməsi sisteminin tam formalaşması perspektivində elektron hökumət, rəqəmsal platformalar və açıq idarəetmə alətləri də mühüm önəm daşıyır. OECD-nin innovativ idarəetmə təcrübələri siyahısına daxil edilmiş “Azranking” rəqəmsal platforması (2019) kimi misallar dövlət islahatlarının səmərəli koordinasiyasında yenilikçi yanaşmanın əhəmiyyətini təsdiqləyir. Gələcəkdə ölkəmizdə layihə idarəetmə sisteminin beynəlxalq standartlarla tam inteqrasiyası, milli layihə idarəetmə institutunun formalaşdırılması (məsələn, Azərbaycan Layihə İdarəetmə Assosiasiyasının aktiv fəaliyyəti) və özəl sektorda da layihə mədəniyyətinin təşviq edilməsi öz məhsuldar bəhrəsini verəcəkdir.

NƏTİCƏ

Aparılan tədqiqat innovativ və strateji əhəmiyyətli layihələrin effektiv idarə edilməsi üçün sistemli yanaşmanın vacibliyini ortaya qoyur. Beynəlxalq təhlillər göstərir ki, məhz peşəkar kadr potensialı, dəqiq planlaşdırma və monitorinq sistemlərinin mövcudluğu layihələrin vaxtında və büdcə daxilində tamamlanma ehtimalını artırır (Mir & Pinnington, 2014; Rafiyev, 2023). Azərbaycanda son illərdə bu sahədə atılan addımlar – qanunvericilik təşəbbüsləri, İnnovasiya Agentliyinin yaradılması, dövlət islahatlarının idarə edilməsində yeni rəqəmsal mexanizmlərin tətbiqi və s. – təqdirəlayiqdir və əvvəlki tədqiqatların məlumatları ilə uzlaşır (Farzaliyeva, 2017; Musayeva & Zülfüqarov, 2024). Lakin təhlil göstərir ki, layihə idarəetmə sisteminin tam səmərəli işləməsi üçün hələ də bəzi boşluqlar var: ixtisaslı menecerlərin çatışmaması, mərkəzləşmiş koordinasiya mexanizminin olmaması, bəzi hallarda layihə icrasında ən yeni metod və alətlərdən tam istifadə edilməməsi kimi.

Tədqiqatdan əldə edilən yeni nəticələr ondan ibarətdir ki, ölkəmizdə layihə idarəetməsi sahəsində insan kapitalının inkişafına investisiyanın artırılması, eyni zamanda milli səviyyədə sınaqlardan çıxmış idarəetmə standartının (benchmarking) yaradılması qaçılmazdır. Bu nəticələr öncəki beynəlxalq tədqiqatlarla uyğunluq təşkil edir; məsələn, Bushuyev və digərləri (2023) qeyri-müəyyən mühitdə adaptasiya və davamlı öyrənmə mədəniyyətinin əhəmiyyətini vurğulayır ki, bu da bizim təklif etdiyimiz insan kapitalı və innovativ yanaşmanın gücləndirilməsi tələbi ilə üst-üstə düşür.

Gələcək tədqiqatlar üçün istiqamətlər qismində Azərbaycanda mütərəqqi layihə idarəetməsinin sektorlar üzrə (məs., neft-qaz, İKT, tikinti) fərqlərinin incələnməsi, rəqəmsal transformasiyanın layihə nəticələrinə təsirinin ölçülməsi və beynəlxalq təcrübəyə əsaslanan pilot layihələrin təhlili kimi mövzular qeyd edilə bilər. Ümumiyyətlə, innovativ və strateji layihələrin idarə olunması sisteminin formalaşması Azərbaycanın uzunmüddətli inkişaf hədəflərinə çatması üçün vacib amildir və bu yolda davamlı insani kapital yatırımları və qlobal təcrübə ilə ayaqlaşma öz əhəmiyyətini qoruyacaq.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Ahmad M., Mohamad N. A., Hussain N., & Searcy C. (2022). Fall seven times, stand up eight: Linking project management innovation, project governance, and high-performance work practices to project success. *Frontiers in Psychology*, 13, 867481.
2. Bushuyev S., Ivko A., Mudra M., & Murovanskiy G. (2023). Adaptability in managing innovative projects within the BANI environment. *Management of Development of Complex Systems*, 54, 5-11.
3. Catto S. L., & Maccari E. A. (2021). Innovation projects management: A systematic literature review. *Revista de Administração da UFSM*, 14(4), 848-863.
4. Farzaliyeva A. (2017). Sustainable project management in Azerbaijan: Lessons from practice and ISO standards. Professional note. (Unpublished manuscript).
5. Kerzner H. (2019). *Innovation Project Management: Methods, Case Studies, and Tools for Managing Innovation Projects*. Wiley.
6. Mir F. A., & Pinnington, A. H. (2014). Exploring the value of project management: linking project management performance and project success. *International Journal of Project Management*, 32(2), 202-217.
7. Morris P. W. G., & Jamieson, A. (2005). Moving from corporate strategy to project strategy. *Project Management Journal*, 36(4), 5-18.
8. Musayeva S., & Zülfüqarov İ. (2024). Strateji planlaşdırma və təşkilat strukturları: gələcək üçün innovativ idarəetmə yanaşmaları. *Azərbaycan Yüksək Texniki Təhsil Müəssisələri Elmi Əsərləri*, 40(5), 440-448.
9. Rafiyev A. (2023). Assessment of quality project management in Azerbaijan: addressing the lack of qualified personnel. VI Beynəlxalq Gənc Tədqiqatçılar Konfransı materialları.
10. Soroka L., Stepanova K., & Umanets T. (2022). Strategic project management. *Ekonomika, Finans, Pravo*, 5(2), 26-31.
11. Verbitska I., & Buchynska T. (2023). Project management as a tool for implementing business priorities of international companies. *Innovative Economy*, (2), 148-153.
12. Zawislak P. A. (2007). Strengthening innovation in developing countries. *Journal of Technology Management & Innovation*, 2(4), 45-54.
13. Zerkina N. N., Chusavitina G., & Udotova O. A. (2021). Project making approach: subject of study and teaching technology at modern university. *Proceedings of the 17th International Scientific Conference eLearning and Software for Education (eLSE)*, 567-574.

SƏNAYE İXRACININ ŞAXƏLƏNDİRİLMƏSİ AZƏRBAYCANIN İQTİSADİYYATININ DAYANIQLI İNKİŞAFININ AMİLİ KİMİ

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-72](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-72)

Tural N. Məmmədov

Qırğızıstan Beynəlxalq Universitetinin doktorantı

E-mail: Turalmammadov11@gmail.com

ORCID: 0009-0000-7365-3625

Xülasə:

Məqalə Azərbaycan iqtisadiyyatında sənaye ixracının şaxələndirilməsi prosesinin mahiyyətinin, dinamikasının və onun iqtisadi dayanıqlığın təmin olunmasındakı rolunun təhlilinə həsr olunmuşdur. Tədqiqatın aktuallığı ondan irəli gəlir ki, Azərbaycan iqtisadiyyatı uzun müddət neft və qaz ixracından yüksək dərəcədə asılı olmuş, dünya enerji bazarlarında baş verən qiymət dəyişiklikləri isə ölkənin makroiqtisadi sabitliyi, dövlət büdcəsinin gəlirləri və valyuta daxilolmaları üçün ciddi risklər yaratmışdır. Xüsusilə son onilliklərdə global enerji bazarlarında müşahidə olunan qeyri-sabitlik, geosiyasi böhranlar və beynəlxalq ticarət mühitindəki dəyişikliklər ixracın şaxələndirilməsi məsələsini iqtisadi siyasətin prioritet istiqamətlərindən birinə çevirmişdir.

Məqalənin əsas məqsədi 2005–2025-ci illər ərzində Azərbaycanın qeyri-neft sənaye ixracının inkişaf meyllərini, struktur dəyişikliklərini və məhsul müxtəlifliyini araşdırmaq, həmçinin ixracın şaxələndirilmə səviyyəsini və bunun iqtisadi dayanıqlığa təsirini qiymətləndirməkdir. Tədqiqat zamanı Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsinin, Dünya Bankının, BMT-nin Ticarət və İnkişaf Konfransının, Beynəlxalq Valyuta Fondunun və digər beynəlxalq təşkilatların statistik məlumatlarından istifadə edilmişdir. Təhlildə müqayisəli-statistik, struktur, dinamik və iqtisadi təhlil metodlarından yararlanılmışdır.

Araşdırma nəticələri göstərir ki, son illərdə qeyri-neft sənayesinin ixrac strukturunda mühüm dəyişikliklər baş vermiş, kimya, metallurgiya, aqrar emal, qida sənayesi, tikinti materialları və yüngül sənaye məhsullarının payı artmışdır. Emal sənayesinin müxtəlif istiqamətlərinin ixracda iştirakı daha balanslı xarakter almış, məhsul müxtəlifliyi və yeni bazarlara çıxış imkanları genişlənməmişdir. Bu proses iqtisadiyyatın struktur transformasiyası, iqtisadi mürəkkəblik səviyyəsinin yüksəlməsi və xarici şoklara qarşı davamlılığın güclənməsi baxımından mühüm əhəmiyyət daşıyır. Bununla yanaşı, bəzi sahələrdə ixracın hələ də məhdud məhsul qrupları və ənənəvi bazarlar üzrə cəmləşməsi şaxələndirmə prosesinin tam başa çatmadığını göstərir.

Açar sözlər: *diversifikasiya, iqtisadi dayanıqlıq, qeyri-neft ixracı, sənaye ixracı, struktur transformasiyası, İqtisadi şaxələndirmə.*

“INDUSTRIAL EXPORT DIVERSIFICATION AS A FACTOR OF SUSTAINABLE ECONOMIC GROWTH IN AZERBAIJAN”

Tural N. Mammadov

Doctoral Student of Kyrgyz International University

E-mail: Turalmammadovv11@gmail.com

ORCID: 0009-0000-7365-3625

Abstract:

The article is devoted to the analysis of the process of industrial export diversification in the economy of Azerbaijan, its nature, dynamics, and role in ensuring economic resilience. The relevance of the study is determined by the fact that Azerbaijan's economy has long been highly dependent on oil and gas exports, while fluctuations in global energy prices have created serious risks for the country's macroeconomic stability, state budget revenues, and foreign currency earnings. In recent decades, instability in global energy markets, geopolitical crises, and changes in the international trade environment have made export diversification one of the key priorities of economic policy.

The main purpose of the article is to examine the development trends, structural changes, and product diversity of Azerbaijan's non-oil industrial exports during 2005–2025, as well as to determine the level of export diversification and assess its impact on economic resilience. The study is based on statistical data from the State Statistical Committee of the Republic of Azerbaijan, the World Bank, the United Nations Conference on Trade and Development, the International Monetary Fund, and other international organizations. Comparative-statistical, structural, dynamic, and economic analysis methods were employed in the research.

The findings demonstrate that significant changes have occurred in the structure of non-oil industrial exports in recent years. The share of products from the chemical, metallurgical, agro-processing, food, construction materials, and light industries has increased. The participation of different branches of the manufacturing sector in exports has become more balanced, while product diversity and opportunities to enter new markets have expanded. This process is of great importance for the structural transformation of the economy, the increase of economic complexity, and the strengthening of resilience to external shocks. At the same time, in some sectors exports remain concentrated in a limited range of product groups and traditional markets, indicating that the diversification process has not yet been fully completed. As a result, it has been determined that the consistent continuation of export diversification policies, the development of innovative sectors with high added value, the expansion of competitive industrial production, and broader access to new regional and global markets are among the main prerequisites for Azerbaijan's long-term economic resilience and sustainable development.

Keywords: *diversification, industrial exports, non-oil exports, structural transformation, sustainable growth, economic diversification.*

ЭКСПОРТНАЯ ДИВЕРСИФИКАЦИЯ ПРОМЫШЛЕННОСТИ КАК ФАКТОР УСТОЙЧИВОГО РОСТА ЭКОНОМИКИ АЗЕРБАЙДЖАНА

Турал Н. Мамедов

Докторант Кыргызского Международного Университета

3-почта: Turalmammadovv11@gmail.com

ORCID: 0009-0000-7365-3625

Аннотация:

Статья посвящена анализу процесса диверсификации промышленного экспорта в экономике Азербайджана, его сущности, динамики и роли в обеспечении экономической устойчивости. Актуальность исследования обусловлена тем, что экономика Азербайджана в течение длительного времени находилась в высокой зависимости от экспорта нефти и газа, а изменения цен на мировых энергетических рынках создавали серьёзные риски для макроэкономической стабильности страны, доходов государственного бюджета и валютных поступлений. Особенно в последние десятилетия нестабильность мирового энергетического рынка, геополитические кризисы и изменения международной торговой среды превратили диверсификацию экспорта в одно из приоритетных направлений экономической политики.

Основной целью статьи является исследование тенденций развития, структурных изменений и разнообразия продукции ненефтяного промышленного экспорта Азербайджана в 2005–2025 гг., а также определение уровня диверсификации экспорта и оценка его влияния на экономическую устойчивость. В ходе исследования использованы статистические данные Государственного комитета статистики Азербайджанской Республики, Всемирного банка, Конференции ООН по торговле и развитию, Международного валютного фонда и других международных организаций. В исследовании применялись сравнительно-статистический, структурный, динамический и экономический методы анализа.

Результаты исследования показывают, что в последние годы в структуре ненефтяного промышленного экспорта произошли значительные изменения: возросла доля продукции химической, металлургической, агропромышленной, пищевой, строительной и лёгкой промышленности. Участие различных отраслей обрабатывающей промышленности в экспорте стало более сбалансированным, расширились ассортимент продукции и возможности выхода на новые рынки. Этот процесс имеет важное значение с точки зрения структурной трансформации экономики, повышения уровня экономической сложности и укрепления устойчивости к внешним шокам. Вместе с тем в ряде отраслей экспорт по-прежнему концентрируется на ограниченных группах продукции и традиционных рынках, что свидетельствует о незавершённости процесса диверсификации. В результате установлено, что последовательное продолжение политики диверсификации экспорта, развитие инновационных отраслей с высокой добавленной стоимостью, увеличение производства конкурентоспособной промышленной продукции и расширение возможностей выхода на новые региональные и глобальные рынки являются ключевыми условиями долгосрочной экономической устойчивости и устойчивого развития Азербайджана.

Ключевые слова: диверсификация, ненефтяной экспорт, промышленный экспорт, структурная трансформация, экономическая устойчивость, экономическая диверсификация

GİRİŞ:

Azərbaycan iqtisadiyyatının inkişaf modeli uzun müddət ərzində enerji resurslarının hasilatı və ixracına əsaslanmışdır. Neft və qaz sektorunun ölkənin ümumi ixracında və valyuta daxilolmalarında yüksək paya malik olması iqtisadi artımın əsas mənbələrindən biri kimi çıxış etmişdir. Bununla yanaşı, iqtisadiyyatın ixrac strukturunun məhdud sayda xammal məhsulları üzərində cəmləşməsi xarici amillərə həssaslığı artırmış və makroiqtisadi sabitliyin dayanıqlığını müəyyən dərəcədə zəiflətməmişdir. Xüsusilə qlobal enerji bazarlarında qiymət dəyişkənliyi və dünya iqtisadiyyatında baş verən böhranlar ixrac gəlirlərində kəskin dalğalanmalara səbəb olmaqla iqtisadi artımın qeyri-sabit xarakter almasına gətirib çıxarmışdır.

Xarici ticarət strukturunun dar ixtisaslaşmaya əsaslanması yalnız qiymət riskləri ilə deyil, həm də bazar məhdudluğu və rəqabət problemləri ilə müşayiət olunur. Enerji resurslarının ixracı əsasən müəyyən regional bazarlara yönəldildiyindən, geosiyasi və iqtisadi dəyişikliklər ticarət balansına və valyuta gəlirlərinə birbaşa təsir göstərə bilər. Eyni zamanda xammal yönümlü ixrac modeli iqtisadiyyatın texnoloji inkişafını və yüksək əlavə dəyər yaradan sahələrin formalaşmasını məhdudlaşdırır. Bu isə uzunmüddətli perspektivdə iqtisadi artımın keyfiyyət göstəricilərinə mənfi təsir edə bilər.

Belə şəraitdə ixracın şaxələndirilməsi iqtisadi siyasətin əsas prioritet istiqamətlərindən biri kimi çıxış edir. Qeyri-neft sənaye məhsullarının ixracının artırılması və məhsul çeşidinin genişləndirilməsi xarici ticarətin strukturunun daha balanslı və dayanıqlı xarakter almasına imkan verir. İxracın sahə və məhsul müxtəlifliyinin artması iqtisadiyyatın xarici şoklara qarşı dayanıqlığını gücləndirməklə yanaşı, emal sənayesinin inkişafını stimullaşdırır, istehsalın texnoloji səviyyəsini yüksəldir və iqtisadi mürəkkəbliyin artmasına şərait yaradır.

Müasir mərhələdə Azərbaycanın iqtisadi inkişaf strategiyasında qeyri-neft sektorunun və xüsusilə emal sənayesinin ixrac potensialının artırılması mühüm yer tutur. Sənaye parklarının yaradılması, ixracın təşviqi mexanizmlərinin tətbiqi və yeni bazarlara çıxış imkanlarının genişləndirilməsi bu istiqamətdə həyata keçirilən əsas tədbirlər sırasındadır. Bu tədbirlərin nəticələrinin qiymətləndirilməsi və ixrac strukturunda baş verən dəyişikliklərin təhlili iqtisadi siyasətin effektivliyinin müəyyən edilməsi baxımından xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Bu baxımdan təqdim olunan tədqiqatın məqsədi 2005–2025-ci illər ərzində Azərbaycanın sənaye ixracının struktur dinamikasını təhlil etmək, qeyri-neft sənaye ixracının sahə üzrə dəyişmə meyillərini müəyyənəlmək və ixracın şaxələndirilməsi səviyyəsinin iqtisadi dayanıqlıq kontekstində qiymətləndirilməsidir. Məqalədə ixrac strukturunda baş verən transformasiya prosesləri sistemli şəkildə araşdırılır və qeyri-neft sektorunun xarici ticarətdə rolunun artması istiqamətində formalaşan əsas tendensiyalar müəyyən edilir.

İxrac şaxələndirilməsinin nəzəri əsasları

Resurslarla zəngin ölkələrin iqtisadi inkişaf təcrübəsi göstərir ki, belə iqtisadiyyatlarda ixracın məhdud sayda xammal məhsulları üzərində cəmləşməsi struktur risklərin formalaşmasına səbəb olur. Resurs iqtisadiyyatlarında ixracın yüksək konsentrasiyası valyuta daxilolmalarının dünya bazarlarında qiymət dəyişkənliyindən asılılığını artırır və iqtisadi artımın qeyri-sabit xarakter almasına gətirib çıxarır. Bu vəziyyət “resurs asılılığı” fenomeni ilə əlaqələndirilir və uzunmüddətli perspektivdə sənaye sektorunun zəif inkişafı, texnoloji gerilik və istehsal strukturunun məhdudlaşması ilə müşayiət oluna bilər. Xüsusilə enerji resurslarına əsaslanan ixrac modeli iqtisadiyyatın xarici şoklara qarşı həssaslığını artırmaqla makroiqtisadi sabitlik üçün əlavə risklər yaradır (Auty R.2001.).

Bu kontekstdə ixracın şaxələndirilməsi iqtisadi dayanıqlığın təmin edilməsinin əsas alətlərindən biri kimi nəzərdən keçirilir. Export diversification yalnız məhsul çeşidinin artırılması deyil, həm də daha

yüksək əlavə dəyər yaradan və texnoloji baxımdan mürəkkəb məhsulların ixrac strukturunda payının yüksəldilməsini nəzərdə tutur. Bu yanaşma iqtisadi mürəkkəblilik (economic complexity) konsepsiyası ilə sıx bağlıdır. İqtisadi mürəkkəblilik ölkənin istehsal və ixrac strukturunun texnoloji və institusional inkişaf səviyyəsini əks etdirir və məhsul müxtəlifliyi ilə yanaşı, istehsal olunan məhsulların texnoloji keyfiyyətini də xarakterizə edir. İxrac strukturunun daha mürəkkəb və müxtəlif olması uzunmüddətli iqtisadi artımın və rəqabət qabiliyyətinin mühüm şərtlərindən biri hesab olunur (Hidalgo C. A., Hausmann R.2009.).

İxracın struktur transformasiyasında emal sənayesinin rolu xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Xammal ixracından fərqli olaraq, emal sənayesi yüksək əlavə dəyər yaradan məhsulların istehsalına, texnologiyaların transferinə və əmək məhsuldarlığının artmasına imkan verir. Emal sənayesinin ixrac strukturunda payının artması iqtisadiyyatın sənayeləşmə səviyyəsini yüksəltdiyini və istehsal bazasının genişləndiyini göstərir. Eyni zamanda bu sektorun inkişafı yeni iş yerlərinin yaradılmasına, regional iqtisadi aktivliyin artmasına və iqtisadiyyatın sahə strukturunun daha balanslı formalaşmasına şərait yaradır.

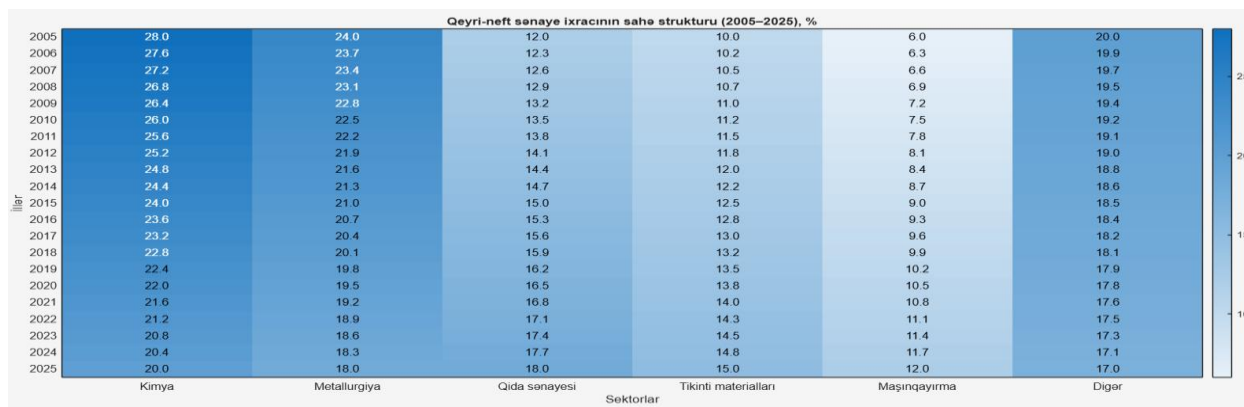
Resurs iqtisadiyyatlarında ixracın şaxələndirilməsi prosesinin sürətləndirilməsində dövlətin aktiv iqtisadi siyasəti mühüm rol oynayır. Müasir yanaşmalara görə, ixracın təşviqi siyasəti sənaye siyasətinin tərkib hissəsi kimi çıxış edir və investisiya stimulları, vergi güzəştləri, ixrac subsidiyaları, logistika infrastrukturunun inkişafı və xarici bazarlara çıxışın dəstəklənməsi kimi alətləri əhatə edir. Dövlətin məqsədyönlü industrial policy tədbirləri yeni istehsal sahələrinin formalaşmasına və qeyri-neft sektorunun ixrac potensialının genişlənməsinə imkan yaradır. Bu baxımdan ixracın şaxələndirilməsi yalnız bazar mexanizmlərinin nəticəsi deyil, həm də institusional və strateji idarəetmə qərarlarının sistemli şəkildə həyata keçirilməsi ilə bağlıdır (OECD.2020.).

Azərbaycanda sənaye ixracının ümumi dinamikası (2005–2025)

2005–2025-ci illər ərzində Azərbaycanın ixrac strukturunda tədricən müəyyən dəyişikliklər müşahidə olunsa da, ümumi ixracın hələ də böyük hissəsi neft və qaz sektorunun payına düşür. Bununla belə, son illərdə qeyri-neft ixracının, xüsusilə qeyri-neft sənaye məhsullarının payında artım meyli müşahidə olunur. Bu tendensiya ölkədə aparılan sənayeləşmə və iqtisadi şaxələndirmə siyasətinin nəticəsi kimi qiymətləndirilə bilər (IEA.2022.).

Statistik məlumatlar göstərir ki, qeyri-neft sənaye ixracı tədricən genişlənərək həm məhsul çeşidinin, həm də sahə strukturunun dəyişməsi ilə xarakterizə olunur. Əsas ixrac istiqamətləri kimya sənayesi, metallurgiya, qida sənayesi və tikinti materialları sahələri üzrə formalaşmışdır. Bu sahələr ölkənin sənaye ixracının əsas dayaqlarına çevrilmişdir [ADB,2021].

Qrafik 1. Azərbaycan ixracının strukturunda sənaye və qeyri-neft sektorunun payı (2025).

Mənbə: Müəllif tərəfindən MATLAB proqramında hazırlanmışdır; məlumatlar əsasında (State Statistical Committee of the Republic of Azerbaijan, 2024; World Bank, 2023).

Qrafik 1 qeyri-neft sənaye ixracının strukturunun sektorlar üzrə dəyişməsinə (2005–2025) vizual şəkildə əks etdirir. Məlumatlara əsasən:

- Kimya sənayesinin payı 28%-dən 20%-ə qədər azalmışdır;
- Metallurgiyanın payı 24%-dən 18%-ə enmişdir;
- Qida sənayesinin payı 12%-dən 18%-ə qədər artmışdır;
- Tikinti materialları sahəsi 10%-dən 15%-ə yüksəlmişdir;
- Maşınqayırma sahəsində artım 6%-dən 12%-ə qədər olmuşdur.

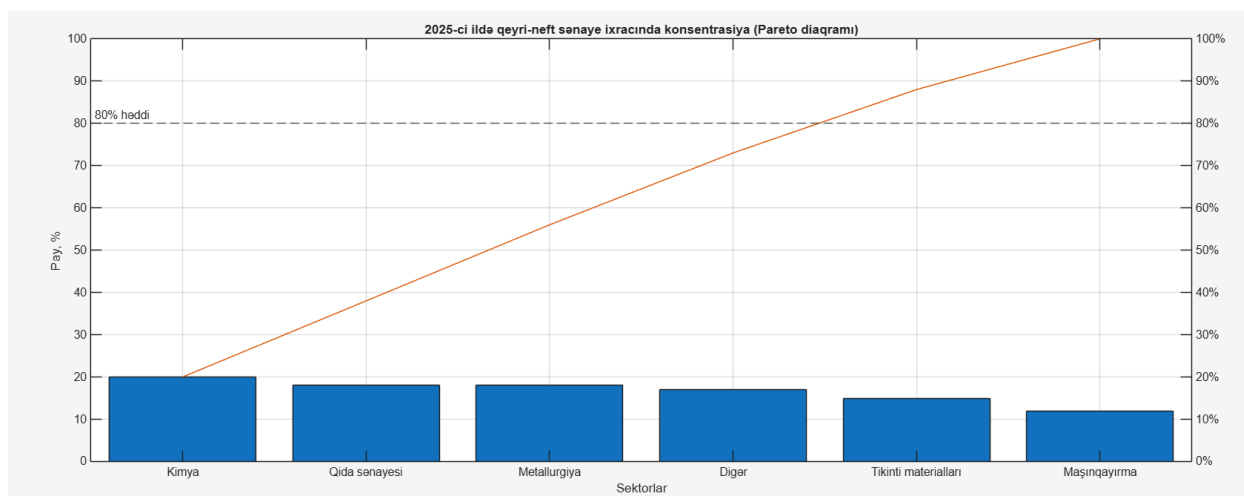
Bu dinamika göstərir ki, ixracın strukturunda əvvəlki dominant sahələrin payı azalsa da, yeni sahələrin inkişafı hesabına daha balanslaşdırılmış sektor bölgüsü formalaşır. Bu isə ixrac şaxələndirməsinin dərinləşdiyini göstərən mühüm göstəricidir (Hidalgo C. A, Hausmann R, 2009).

Qeyri-neft sənaye ixracının strukturunun dəyişməsi

Qeyri-neft sənaye ixracının strukturunun transformasiyası xüsusilə emal sənayesinin alt sahələri üzrə müşahidə olunur. 2005-ci ildə ixracın əsas hissəsi kimya və metallurgiya məhsullarından ibarət olduğu halda, 2025-ci ilə doğru qida sənayesi, tikinti materialları və maşınqayırma sahələrinin payında əhəmiyyətli artım qeydə alınmışdır.

Bu proses məhsul çeşidinin genişlənməsi və ixracın sahə baxımından daha diversifikasiya olunması ilə müşayiət olunur. Eyni zamanda, yüksək əlavə dəyərli məhsulların payının artması iqtisadi kompleksliyin yüksəlməsi baxımından müsbət tendensiya hesab olunur (Hidalgo C. A., Hausmann R, 2009)

Qrafik 2. Qeyri-neft sənaye ixracının sahə strukturunu: 2005 və 2025 müqayisəsi.

Mənbə: Müəllif tərəfindən MATLAB proqramında hazırlanmışdır; məlumatlar əsasında (EBRD, 2023; State Statistical Committee of the Republic of Azerbaijan, 2024; World Bank, 2023).

Qrafik 2 – Pareto diaqramı (2025) qeyri-neft sənaye ixracında sahələr üzrə konsentrasiyanı göstərir. Diaqramdan göründüyü kimi:

- İlk üç sektor (kimya – 20%, qida sənayesi – 18%, metallurgiya – 18%) ümumi ixracın təxminən **56%-ni** təşkil edir;
- İlk dörd sektor birlikdə ixracın **73%-ni** əhatə edir;
- 80% həddinə çatmaq üçün əlavə sahələrin də daxil edilməsi tələb olunur.

Bu nəticə göstərir ki, ixrac hələ də müəyyən sahələrdə cəmləşsə də, konsentrasiya səviyyəsi tədricən azalır və struktur daha çoxşaxəli xarakter alır. Bu isə şaxələndirmə prosesinin davam etdiyini və ixrac risklərinin müəyyən dərəcədə azaldığını göstərir (EBRD, 2023).

Pareto yanaşması eyni zamanda göstərir ki, gələcək ixrac siyasətində prioritet sahələrin müəyyənləşdirilməsi və yüksək texnoloji istiqamətlərin inkişafı şaxələndirmənin növbəti mərhələsi üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

İxrac şaxələndirilməsinə təsir edən amillər

Azərbaycanın qeyri-neft sənaye ixracının inkişafı və şaxələndirilməsi bir sıra institusional, makroiqtisadi və struktur amillərin qarşılıqlı təsiri nəticəsində formalaşır. Bu prosesin sürətini və dərinliyini müəyyən edən əsas faktorlar sırasında sənaye infrastruktur, dövlət siyasəti, valyuta mühiti və xarici bazarlara çıxış imkanları xüsusi yer tutur.

İxracın şaxələndirilməsində sənaye parklarının və logistika infrastrukturunun rolu mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Son illərdə yaradılmış sənaye parkları və sənaye zonaları istehsal xərclərinin azaldılması, müasir texnologiyalara çıxışın təmin edilməsi və ixrac yönümlü müəssisələrin fəaliyyətinin təşviqi baxımından əlverişli mühit formalaşdırmışdır. Bu platformalar çərçivəsində fəaliyyət göstərən müəssisələr vergi və gömrük güzəştləri, hazır infrastruktur və logistika imkanları hesabına beynəlxalq bazarlarda rəqabət qabiliyyətini artırmaq imkanı əldə etmişdir. Eyni zamanda nəqliyyat-logistika dəhlizlərinin inkişafı və regional tranzit imkanlarının genişlənməsi sənaye məhsullarının xarici bazarlara çıxışını asanlaşdırmışdır (IEA. 2022,).

Dövlətin ixracın təşviqi siyasəti də şaxələndirmə prosesinin əsas hərəkətverici qüvvələrindən biri kimi çıxış edir. İxrac subsidiyaları, marketinq dəstəyi, xarici sərgilərdə iştirakın maliyyələşdirilməsi, ixrac kreditləri və sığorta mexanizmləri qeyri-neft məhsullarının beynəlxalq bazarlarda mövqeyinin gücləndirilməsinə yönəldilmişdir. Bu tədbirlər xüsusilə kiçik və orta müəssisələrin xarici bazarlara çıxış imkanlarını genişləndirərək ixracın sahə və məhsul strukturunun müxtəlifləşməsinə şərait yaradır. Dövlətin məqsədyönlü industrial policy alətləri yeni ixrac yönümlü istehsal sahələrinin formalaşmasına və emal sənayesinin genişlənməsinə mühüm töhfə verir (OECD, 2020).

Valyuta siyasəti və məzənnə dinamikası da ixracın rəqabət qabiliyyətinə birbaşa təsir göstərən amillər sırasındadır. Real effektiv məzənnənin səviyyəsi yerli istehsalçıların qiymət üstünlüyünü müəyyən edir və qeyri-neft məhsullarının xarici bazarlarda mövqeyinə təsir edir. Milli valyutanın sabitliyi makroiqtisadi proqnozlaşdırıla bilənliyi artırsa da, eyni zamanda ixracın qiymət rəqabət qabiliyyətinin qorunması üçün balanslaşdırılmış məzənnə siyasətinin həyata keçirilməsi zəruri hesab olunur. Bu baxımdan makroiqtisadi sabitlik və ixrac təşviqi arasında optimal tarazlığın təmin edilməsi mühüm vəzifə kimi çıxış edir (World Bank, 2023).

İxracın şaxələndirilməsinə təsir edən digər mühüm amil xarici bazarlara çıxış imkanları və regional ticarət əlaqələrinin inkişafıdır. Regional iqtisadi əməkdaşlıq layihələri, nəqliyyat dəhlizləri və ticarət sazişləri sənaye məhsullarının yeni bazarlara çıxışını genişləndirir. Xüsusilə yaxın regional bazarlar qeyri-neft sənaye məhsulları üçün ilkin genişlənmə mərhələsində mühüm rol oynayır və ixracın coğrafi diversifikasiyasına şərait yaradır. Bu isə ixracın yalnız məhsul üzrə deyil, eyni zamanda bazar istiqamətləri üzrə də şaxələndirilməsinə imkan verir.

Problemlər və inkişaf perspektivləri

Qeyri-neft sənaye ixracında müşahidə olunan müsbət meyillərə baxmayaraq, mövcud struktur hələ də müəyyən problemlərlə xarakterizə olunur. Əsas problemlərdən biri ixracın müəyyən dərəcədə xammal və ilkin emal məhsulları üzərində cəmləşməsidir. Bir sıra sahələrdə ixracın əsas hissəsi aşağı və orta emal səviyyəsinə malik məhsullardan ibarət olmaqda davam edir ki, bu da əlavə dəyər potensialının tam reallaşdırılmadığını göstərir.

Digər mühüm məhdudiyyət məhsul və bazar diversifikasiyasının hələ də kifayət qədər geniş olmamasıdır. Qeyri-neft sənaye ixracı əsasən məhdud sayda məhsul qrupları və müəyyən regional bazarlar üzrə cəmləşir. Bu isə xarici tələb dəyişiklikləri və regional iqtisadi risklər qarşısında ixracın

dayanıqlığını zəiflədir. Məhsul portfelinin və bazar coğrafiyasının genişləndirilməsi ixracın uzunmüddətli sabitliyi baxımından zəruri istiqamətlərdən biri kimi çıxış edir (ADB, 2021).

Texnoloji səviyyənin nisbətən aşağı olması da ixracın keyfiyyət strukturunun inkişafını məhdudlaşdıran amillər sırasındadır. Yüksək texnoloji və innovativ məhsulların ixracda payının aşağı olması iqtisadi mürəkkəblik səviyyəsinin artırılması baxımından əsas çağırışlardan biri hesab olunur. Bu vəziyyət istehsalın modernləşdirilməsi, innovasiya fəaliyyətinin genişləndirilməsi və insan kapitalının inkişafı istiqamətində əlavə tədbirlərin həyata keçirilməsini zəruri edir.

Gələcək inkişaf perspektivləri ilk növbədə yüksək texnoloji və yüksək əlavə dəyərli məhsulların ixracının genişləndirilməsi ilə bağlıdır. Kimya sənayesində daha mürəkkəb məhsulların istehsalı, maşınqayırma və avadanlıq istehsalının inkişafı, həmçinin emal sənayesində dərin emal mərhələlərinin genişləndirilməsi ixracın keyfiyyət strukturunun yaxşılaşdırılmasına imkan verə bilər. Bununla yanaşı, regional bazarların genişləndirilməsi, yeni ticarət tərəfdaşları ilə əməkdaşlığın gücləndirilməsi və logistika imkanlarının inkişafı ixracın coğrafi diversifikasiyasını sürətləndirə bilər. Bu kontekstdə export-oriented industrial policy yanaşmasının tətbiqi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. İxrac yönümlü sənaye siyasəti investisiya təşviqləri, texnoloji dəstək, klasterlərin inkişafı və beynəlxalq dəyər zəncirlərinə inteqrasiyanı əhatə etməklə qeyri-neft sənayesinin rəqabət qabiliyyətini artırmağa yönəldilməlidir. Belə kompleks yanaşma ixracın strukturunun daha mürəkkəb və dayanıqlı model üzrə formalaşmasına və Azərbaycanın uzunmüddətli iqtisadi inkişaf strategiyasının əsas məqsədlərinin reallaşdırılmasına imkan verə bilər (Hausmann R., Hidalgo C. A., 2014).

NƏTİCƏ

Aparılan tədqiqat göstərir ki, 2005–2025-ci illər ərzində Azərbaycanın sənaye ixracında müşahidə olunan dəyişikliklər iqtisadiyyatın tədricən daha balanslı və dayanıqlı struktur modelinə doğru transformasiya olunduğunu göstərir. Qeyri-neft sənaye ixracının artımı, emal sənayesinin müxtəlif istiqamətlərinin xarici bazarlarda mövqelərinin möhkəmlənməsi və məhsul çeşidinin genişlənməsi ixracın şaxələndirilməsi istiqamətində formalaşan müsbət tendensiyaları əks etdirir. Bu proses yalnız ixrac həcmının artması ilə deyil, həm də onun daxili strukturunun mürəkkəbləşməsi və sahələr üzrə daha balanslı paylanmanın formalaşması ilə xarakterizə olunur.

Eyni zamanda təhlil nəticələri göstərir ki, mövcud irəliləyişlərə baxmayaraq, ixrac strukturunda müəyyən məhdudiyyətlər qalmaqdadır. Bir sıra sahələrdə aşağı və orta emal səviyyəli məhsulların üstünlük təşkil etməsi, yüksək texnoloji məhsulların payının məhdud olması və ixracın bəzi bazarlar üzrə cəmləşməsi şaxələndirmə prosesinin hələ tam başa çatmadığını göstərir. Bu isə ixracın xarici şoklara qarşı həssaslığını müəyyən dərəcədə saxlayır və iqtisadi dayanıqlığın möhkəmləndirilməsi üçün əlavə struktur tədbirlərin həyata keçirilməsini zəruri edir.

Müasir mərhələdə əsas vəzifə ixracın kəmiyyət artımından keyfiyyət transformasiyasına keçidin təmin edilməsidir. Bu, yüksək əlavə dəyər yaradan və texnoloji baxımdan mürəkkəb məhsulların istehsalının genişləndirilməsini, emal sənayesində innovasiya potensialının gücləndirilməsini və yerli müəssisələrin beynəlxalq dəyər zəncirlərinə inteqrasiyasını nəzərdə tutur. Bununla yanaşı, yeni regional və global bazarlara çıxış imkanlarının genişləndirilməsi və logistika infrastrukturunun inkişafı ixracın coğrafi diversifikasiyasını sürətləndirə bilər.

Beləliklə, sənaye ixracının şaxələndirilməsi Azərbaycanın iqtisadi inkişaf modelində yalnız struktur dəyişiklik deyil, həm də uzunmüddətli makroiqtisadi sabitliyin, rəqabət qabiliyyətinin və iqtisadi təhlükəsizliyin təmin olunmasının əsas mexanizmlərindən biri kimi çıxış edir. İxrac yönümlü sənayeləşmə strategiyasının ardıcıl şəkildə həyata keçirilməsi ölkənin resurs asılılığından tədricən uzaqlaşaraq daha mürəkkəb, dayanıqlı və davamlı iqtisadi inkişaf mərhələsinə keçidini təmin edə bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Asian Development Bank. *Azerbaijan: Diversifying the Economy*. – Manila: ADB, 2021. – 142 s.
2. Auty R. *Resource Abundance and Economic Development*. – Oxford: Oxford University Press, 2001. – 370 s.
3. European Bank for Reconstruction and Development. *Transition Report 2022–2023: Business Unusual*. – London: EBRD, 2023. – 240 s.
4. Hausmann R., Hidalgo C. A. *The Atlas of Economic Complexity: Mapping Paths to Prosperity*. – Cambridge, MA: MIT Press, 2014. – 336 s.
5. Hidalgo C. A., Hausmann R. The Building Blocks of Economic Complexity // *Proceedings of the National Academy of Sciences*. – 2009. – Vol. 106, No. 26. – S. 10570–10575.
6. International Energy Agency. *Azerbaijan Energy Profile 2022*. – Paris: IEA, 2022. – 50 s.
7. Ministry of Economy of the Republic of Azerbaijan. *Milli iqtisadiyyat və əsas iqtisadi sektorlar üzrə Strateji Yol Xəritəsi*. – Bakı, 2016. – 128 s.
8. OECD. *Industrial Policy for the Sustainable Development of Resource-Based Economies*. – Paris: OECD Publishing, 2020. – 180 s.
9. Dövlət Statistika Komitəsi. *Azərbaycanın statistik göstəriciləri 2024 (Statistical Yearbook of Azerbaijan)*. – Bakı: DSK, 2024. – 780 s.
10. World Bank. *Azerbaijan Country Economic Memorandum: Building a Resilient Economy*. – Washington, DC: World Bank, 2023. – 165 s.

YERLİ VƏ BEYNƏLXALQ BİZNESLƏRDƏ İNVESTİSİYALARIN GENİŞLƏNDİRİLMƏSİNDƏ LAYİHƏLƏRİN İDARƏEDİLMƏSİNİN ROLU

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-73

Nərmin N. İsmayılova

Magistrant, Azərbaycan Dövlət Neft və Sənaye Universiteti

E-mail: ismayilovanarmin2001@gmail.com

ORCID: 0009-0009-9385-7436

Xülasə

Məqalənin məqsədi beynəlxalq bizneslərdə olan investisiyaların artırılmasında layihələrin və onun idarəedilməsinin rolunu elmi-nəzəri və praktiki cəhətdən təhlil etmək olmuşdur. Qeyd edə bilərik ki, bizneslər sürətlə qloballaşan beynəlxalq iqtisadi mühitdə yerli və q investisiya cəlb etmək baxımından getdikcə daha yüksək rəqabətlə üzləşirlər. Müəssisənin strateji inkişafını, yüksək innovasiyasını və davamlı rəqabət qabiliyyətini dəstəkləmək məqsədilə ən mühüm amillərdən biri də onun yerli və xarici investisiya cəlb etmək və onu maksimum səmərə ilə istifadə etmək qabiliyyəti hesab edilir. Bu məqalə layihə idarəetməsinin həm yerli, həm də beynəlxalq səviyyədə bizneslərin uzunmüddətli mənfəətliliyini necə təmin etdiyini və investisiya cəlb etmə prosesini necə asanlaşdırdığını daha dərinlən araşdırır. Müasir dövrdə bizneslərin dayanıqlı və davamlı inkişafını təmin edən əsas amillərdən biri də məhz investisiya yönümlü layihə idarəetməsinin məqsədyönlü, planlı şəkildə təşkil olunmasıdır.

Tədqiqatlar göstərir ki, yerli bizneslər layihə idarəetməsinin böyük əhəmiyyətini dərk etdikləri və effektiv planlaşdırma hazırladıqları müddətdə daha yüksək səviyyədə investisiya cəlb edə bilirlər. Bu isə öz növbəsində uzunmüddətli davamlı inkişaf, rəqabətqabiliyyətli innovativ yanaşmalar və müasir dünya iqtisadiyyatında rəqabət üstünlüyü ilə nəticələnir. İnvestisiya layihələrinin düzgün idarə edilməsi innovasiyaların tətbiqində və biznesin iqtisadi gücünün yüksəldilməsində mühüm rol oynayır. Ona görə də, hər bir şirkət üçün gələcək inkişaf mərhələsində layihələrin idarə edilməsində əsas diqqət məhz uzunmüddətli davamlı sosial-iqtisadi nəticələrin əldə olunmasına yönəldilməlidir.

Açar sözlər: Layihə idarəetməsi; Yerli bizneslər; Beynəlxalq bizneslər; Layihə idarəetməsi strategiyaları; İnvestisiyalar; İnvestisiyaların genişləndirilməsi

THE ROLE OF PROJECT MANAGEMENT IN EXPANDING INVESTMENTS IN LOCAL AND INTERNATIONAL BUSINESSES

Narmin N. İsmayılova

Master's student, Azerbaijan State Oil and Industry University

E-mail: ismayilovanarmin2001@gmail.com

ORCID: 0009-0009-9385-7436

Abstract

The aim of the article was to analyze the role of projects and their management in increasing investments in international businesses from a scientific, theoretical and practical perspective. It can be noted that businesses are facing increasingly high competition in terms of attracting local and foreign investments in a rapidly globalizing international economic environment. One of the most important factors in supporting the strategic development, high innovation and sustainable competitiveness of an enterprise is its ability to attract local and foreign investments and use them with maximum efficiency. This article examines in more depth how project management ensures the long-term profitability of businesses both locally and internationally and how it facilitates the process of attracting investments. One of the main factors ensuring the sustainable and sustainable development of businesses in modern times is the purposeful, planned organization of investment-oriented project management.

Local businesses can attract higher levels of investment when they understand the great importance of project management and develop effective planning. This, in turn, results in long-term sustainable development, competitive innovative approaches and competitive advantage in the modern world economy. Proper management of investment projects plays an important role in the implementation of innovations and increasing the economic strength of the business. Therefore, the main focus of project management for each company at the next stage of development should be on achieving long-term sustainable socio-economic results.

Keywords: *Project management; Investments for local businesses; Investments for international businesses; Project management strategies.*

РОЛЬ УПРАВЛЕНИЯ ПРОЕКТАМИ В РАСШИРЕНИИ ИНВЕСТИЦИЙ В МЕСТНЫЙ И МЕЖДУНАРОДНЫЙ БИЗНЕС

Нармин Н. Исмаилова

Азербайджанский Государственный Нефтегазовый Университет
Э-почта: ismayilovanarmin2001@gmail.com
ORCID: 0009-0009-9385-7436

Аннотация

Целью статьи был анализ роли проектов и их управления в увеличении инвестиций в международный бизнес с научной, теоретической и практической точек зрения. Можно отметить, что в условиях быстро глобализирующейся международной экономической среды бизнес сталкивается с растущей конкуренцией в привлечении местных и иностранных инвестиций. Одним из важнейших факторов, поддерживающих стратегическое развитие, высокую инновационность и устойчивую конкурентоспособность предприятия, является его способность привлекать местные и иностранные инвестиции и использовать их с максимальной эффективностью. В данной статье более подробно рассматривается, как управление проектами обеспечивает долгосрочную прибыльность бизнеса как на местном, так и на международном уровне и как оно способствует процессу привлечения инвестиций. Одним из главных факторов, обеспечивающих устойчивое и стабильное развитие бизнеса в современную эпоху, является целенаправленная, плановая организация инвестиционно-ориентированного управления проектами.

Местный бизнес может привлекать более высокие уровни инвестиций, если понимает большую важность управления проектами и разрабатывает эффективное планирование. Это, в свою очередь, приводит к долгосрочному устойчивому развитию, конкурентоспособным инновационным подходам и конкурентным преимуществам в современной мировой экономике. Правильное управление инвестиционными проектами играет важную роль в реализации инноваций и повышении экономической мощи бизнеса. Поэтому основное внимание в управлении проектами для каждой компании на следующем этапе развития должно быть сосредоточено на достижении долгосрочных устойчивых социально-экономических результатов.

Ключевые слова: *Управление проектами; Инвестиции в местный бизнес; Инвестиции в международный бизнес; Стратегии управления проектами.*

GİRİŞ

Beynəlxalq iqtisadi bazar iqtisadiyyatı çərçivəsində investisiya fəaliyyəti hər bir yerli və beynəlxalq biznesin iqtisadi inkişaf prosesinin əsas tərkib hissələrindən biri hesab edilir. Qlobal iqtisadi sistemdə davamlı baş verən dəyişikliklər səbəbindən dayanıqlı inkişafın təmin edilməsi, biznesdə innovativ potensialın gücləndirilməsi, istehsal proseslərinin modernləşdirilməsi üçün investisiya resurslarının düzgün istiqamətləndirilməsi və layihələrin səmərəli, effektiv idarə olunması xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Qlobal iqtisadiyyatın dəyişkənliyi investisiya qərarlarının daha peşəkar idarə olunmasını tələb edir. Müasir biznes mühitində uğurlu investisiya yalnız maliyyə resurslarından deyil, həm də effektiv layihə idarəetməsindən asılıdır. Azərbaycan iqtisadiyyatında da son illərdə qeyri-neft sektoruna investisiya artımı layihə idarəetməsinin aktuallığını daha da artırmışdır.

Göstərilən məqalə həm yerli, həm də beynəlxalq təşkilatlar çərçivəsində bir-biri ilə əlaqəli olan əsas anlayışları əhatə edir; bunlara layihələrin idarəedilməsi, strateji liderlik və investisiya idarəetmə qərarları daxildir. Layihələrin idarəedilməsi müəyyən bir investisiya layihəsinin uğurla təşkil edilməsi üçün başlanğıc, planlaşdırma, icra, monitoring, qiymətləndirmə və son mərhələləri üzrə bir sıra zəruri tədbirlərin görülməsi kimi konseptuallaşdırıla bilər (Singh, H. Və Williams, P.S., 2021). İnvestisiya layihə menecerləri öz komandalarının köməyi ilə investisiya layihələrini planlaşdırmaq, icra etmək, monitoring, təşkil etmək, izləmək və tamamlamaq kimi bir sıra bacarığı nümayiş etdirirlər. Məhz bu səbəbdən onlar investisiya layihə idarəetməsi prosesində ardıcıl olaraq müəyyən edilmiş bir sıra metodlara əməl edirlər. Bu məqsədlə onlar investisiya layihələrinin təşkilinin və icra olunmasının həyat dövrünün hər mərhələsində öz komanda heyətinə iş prosesində dəstək olmaq, onları yönləndirmək üçün layihə idarəetməsi üzrə peşəkar səviyyədə, ən optimal şəkildə bilik, bacarıq və resurslardan səmərəli istifadə etməlidirlər. Effektiv investisiya layihə idarəetməsi şirkət və müəssisələr üçün olduqca əhəmiyyətli hesab olunur, çünki bu, icra olunan layihələrin bir sıra komponentlərini izləməyə və sonda onların uğurla yekunlaşdırılmasına dəstək olur (Marnewick, C. Və Marnewick, A.L., 2022).

ƏSAS HİSSƏ

Bizneslə bağlı investisiya layihəsi irəlilədikcə və inkişaf etdikcə layihələrin idarəedilməsinin əsas komponentlərinin, məsələn, onun müxtəlif tapşırıqlarının artımının effektiv şəkildə monitoring olunması vacib bir prosesdir. İnvestisiya layihələrinin səmərəli şəkildə idarə olunması şirkət və təşkilatların öz resurslarından daha rəşional, optimal şəkildə istifadə etməsinə, eləcə də istehsal xərclərinin azaldılmasına və mənfəətliliyin artırılmasına gətirib çıxarır. Müasir bazar iqtisadiyyatı sistemində investisiya layihələrinin rəşional idarə edilməsində planlaşdırma, nəzarət və risklərin idarə olunması kimi bir sıra proseslər mühüm əhəmiyyətli hesab olunur.

Layihə menecerlərinin peşəkarlığı, ixtisasının artırılması, beynəlxalq layihə idarəetmə sertifikatlarının (PMP – Project Management Professional, PRINCE2 – Projects IN Controlled Environments və s.) təşviqi kimi bir sıra insan kapitalının inkişafına aid fəaliyyətlər də investisiya layihələrinin optimal idarə olunmasında və layihələrin uğurlu icrasında müsbət təsirə malikdir. Layihə idarəetməsinin investisiyaya təsiri aşağıdakı model – effektivlik modeli ilə ifadə edilir:

Düştur 1.
$$ROI = \frac{Gəlir - Xərc}{Xərc}$$

Bu model göstərir ki, layihə idarəetməsi nə qədər effektivdirsə, ROI bir o qədər yüksək olur. Layihənin idarəetməsi prosesləri və onun investisiyaya təsiri:

Cədvəl 1. Layihə İdarəetmə Mərhələləri və İnvestisiyaya Təsir Cədvəli

Layihə mərhələsi	İdarəetmə funksiyası	İnvestisiyaya təsiri
Planlama	Büdcə və resurs planı	Risqlərin azalması
İcra	Resursların istifadəsi	Səmərəliliyin artması
Monitorinq	Nəzarət və analiz	Gəlirin optimallaşması
Bağlanış	Nəticələrin qiymətləndirilməsi	Təcrübə kapitalı

Mənbə: Müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir

Qeyd etmək lazımdır ki, Azərbaycan Döət Neft Şirkətinin (SOCAR) xarici tərəfdaşlarla həyata keçirdiyi layihələrdə (məsələn, Bakı-Tbilisi-Ceyhan layihəsi) layihə idarəetməsi investisiya səmərəliliyinin əsas faktoru olmuşdur. Bundan başqa BP şirkətinin beynəlxalq layihələrində (offshore platformlar və enerji layihələri) ciddi layihə idarəetmə standartları tətbiq edilir. Bu, risklərin azaldılmasına və uzunmüddətli investisiya gəlirlərinə səbəb olur. Həmçinin, qeyd edək ki, layihə idarəetməsinin keyfiyyəti artdıqca:

- Risklər azalır
- Kapital itkisi minimuma enir
- İnvestor etimadı artır
- Uzunmüddətli və daimi gəlir formalaşır

Yerli və beynəlxalq bizneslər yeni bazarlara və ya coğrafi ərazilərə genişlənmək üçün tez-tez müxtəlif mənbələrdən kapital və maliyyə vəsaiti cəlb etməyə maraqlıdırlar. Onlar bu vəsaitləri diversifikasiya, tədqiqat və inkişaf fəaliyyətlərinə, eləcə də öz fəaliyyət istiqamətləri üzrə rəqiblərə qarşı müdafiə tədbirlərinə yönəldə bilərlər. Müəssisələr bu xərcləri cari əməliyyatlarından əldə etdikləri pul vəsaiti ilə maliyyələşdirə bilsələr də, adətən kənar kreditordən və ya investorlar vasitəsilə pul vəsaiti cəlb etmək daha məqsəduyğun hesab edilir (Mavlutova, I., Babenko, V., Dykan, V., Prokopenko, N., Kalinichenko, S. Və Tokmakova, I., 2021). Lazım olan pul vəsaitlərinin əldə olunması üçün bölüşdürülməmiş mənfəət, borc vəsaitləri və səhmdar kapitalı kimi müxtəlif maliyyələşdirmə üsullarından istifadə edilə bilər. Müəssisə və təşkilatların öz investisiyalarını necə maliyyələşdirməsi onların qəbul etdikləri və həyata keçirdikləri investisiya qərarlarına təsir göstərə bilər. Beynəlxalq bizneslərdə investisiya layihələrinin idarə edilməsi zamanı müəyyən çatışmazlıqlar və problemlər meydana çıxır. Bizneslərin layihə idarəetməsi zamanı qarşılaşdıqları problemlərdən biri maliyyələşmə risklərinin düzgün idarə edilməməsi və xarici təsirlərə olan həssaslıqdır. Layihə idarəetməsi aşağıdakı sahələrdə investisiyaların genişlənməsinə təsir edir:

- Risklərin idarə edilməsi
- Büdcə və resurs optimallaşdırılması
- Zamanın effektiv idarə edilməsi
- Keyfiyyət nəzarət və strategiyanın icrası

Biznesin mövcud olan fəaliyyət sahəsinin (istər yerli, istərsə də beynəlxalq) həddlərindən kənara çıxaraq kapital cəlb etməklə biznes fəaliyyətinin artırılması maraqlı tərəflər üçün faydalı və gəlirli hesab edilə bilər. Lakin bununla bağlı müəyyən problemlər mövcuddur. Ölkədaxili və ya ölkələrarası müharibələr, münaqişələr, eləcə də beynəlxalq miqyasda dəyişkən siyasi, sosial, iqtisadi və tənzimləyici mühit kimi bir çox amillər və çətinliklər səbəbindən müəssisələr üçün davamlı inkişafı

və gəlirliliyi qoruyub saxlamaq çətin hesab oluna bilər (Ishiwatari, M. Və Sasaki, D., 2022). Şəraitdən asılı olaraq, yerli və dünya miqyaslı biznesin çətinliyi gözlənilən mənfəətin, gəlirin azalmasından tutmuş biznesin fəaliyyətinin tam sonlanmasına qədər müxtəlif mənalara ifadə edə bilər. Azərbaycan kontekstində xüsusilə enerji, tikinti və bank sektorlarında layihə idarəetməsi investisiya genişlənməsində mühüm rol oynayır.

İnvestisiya ilə bağlı problemləri biznesdə olan resursların yenidən bölüşdürülməsi, şirkətin kapital itkisi, gəlirliliyinin azalması, qiymətin aşağı düşməsi və digər bir sıra amillərlə əlaqəli olan problemləri əhatə edir. Hər bir dövlətdə mənfəətlə bağlı potensial mövcud olsa da, yerli və beynəlxalq əhəmiyyətli investorlar ciddi problemlərlə üzləşirlər. Ölkələrarası bir valyutanın digər valyutaya nisbətində dəyərdə baş verən dəyişkənlik nəticəsində qoyulan investisiyanın dəyərinin dəyişməsi kimi də hesab olunur.

Valyuta məzənnələrinin dəyişkən olması səbəbindən beynəlxalq və yerli bizneslərin bu riski tam şəkildə sığortalaması problem ola bilər. Dövlətin iqtisadi, siyasi mühiti də həmin ölkədə fəaliyyət göstərən biznesin uğuruna əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərir. Dövlətlər öz xarici ticarət siyasətində dəyişikliklər etdikdə, məsələn, ticarətdə maneələr tətbiq etdikdə, bu dəyişikliklərin dünya ticarətinə mənfi təsir göstərməsi ehtimalı böyükdür.

Cədvəl 2. Layihə idarəetməsi və investisiyanın effektivliyi

Faktor	İdarəetmə zəif olduqda	İdarəetmə güclü olduqda
Risk səviyyəsi	Yüksək	Aşağı
ROI	Qeyri-sabit	Stabil və yüksək
Layihə gecikməsi	Adətən baş verir	Minimum
Resurs itkisi	Çox	Minimum

Mənbə: Müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir

Digər ölkələrin qanunları beynəlxalq şirkətlərin maliyyə nəticələrinə əhəmiyyətli dərəcədə təsirə malikdir. Bizneslər digər ölkələrdəki partnyorları ilə biznes fəaliyyəti həyata keçirərkən hökumətin bir sıra qurumları tərəfindən müəyyən edilmiş norma və qaydalara riayət etməlidirlər (Fan, W. Və Hao, Y., 2020). Dövlət orqanları tərəfindən tətbiq edilən normalar, qaydalar biznes və şirkətlərə mənfi təsir edə həтта, xarici dövlətlərdən həyata keçirilən investisiyaları çəkindirə, uzaqlaşdırır, əməliyyat və bir sıra xərcləri artırır və beynəlxalq iqtisadi sistemdə rəqabət mühitini təhrif edə bilər. Tənzimləyici çətinliklərin və maneələrin tam həlli mümkün olmur, çünki dövlətlər öz sərhədləri çərçivəsində olan biznesləri yerli qanun və qaydalara əməl etməyə məcbur edirlər. Beynəlxalq şirkətlərdə layihə idarəetməsi daha çox PMI (Project Management Institute) standartlarına əsaslanır. Bu yanaşma investisiya risklərini azaldır və investisiya layihələrinin uğurluluq faizini qaldırır.

Texnologiya sahəsindəki dəyişikliklər və innovasiyalar bizneslərin yaradılması və inkişafı üçün mühüm əhəmiyyət kəsb etdiyindən şirkətlərin biznes əlaqələrini təşkil etmək üçün etibarlı şəbəkəyə çıxışı olmalıdır. Bizneslər getdikcə daha qəliz texnologiyalardan istifadə etdikləri üçün hakerlər tərəfindən asan hədəfə çevrilirlər və bu kiberhücumların qarşısını almaq və ya onları minimallaşdırmaq üçün əhəmiyyətli texnoloji resurslara malik olmaya bilərlər. Qlobal beynəlxalq miqyasda fəaliyyətlərini artırmaq üçün kifayət qədər kapital cəlb etməyi məqsədləyən bizneslər üçün kibertəhlükəsizlik və başqa təhdidlərə qarşı güclü mühafizə sisteminin qurulması mütləq şərtidir (Lis, P. Və Mendel, J., 2019).

Beynəlxalq iqtisadi bazarlara çıxan bizneslər kiberhücumların artması zəmnində texnoloji təhlükəsizlik sistemlərinin sıradan çıxması riski ilə üzləşirlər. Beynəlxalq bizneslərdə bir biznes digər müəssisələrin ideyalarını mənimsədikdə isə intellektual mülkiyyət problemləri yaranı bilər.

Kommersiya problemi, beynəlxalq bizneslərin səhv icra olunan biznes strategiyası və praktikaları nəticəsində öz mənfəətliliyini və gəlirlərini qoruyub saxlaya bilməməsi kimi aydın olur (Opperman, C., Liebig, D., Bowling, J., Johnson, C.S., Stiesmeyer, J. Və Miller, S., 2022). Burada əsas səbəblərə düzgün hesan olunmayan biznes partnyorlarının seçilməsi, zəif strategiyanın tətbiq edilməsi, mədəniyyət və dil fərqlilikləri səbəbindən kommersiya müqavilələrinin səhv şərhə və digər problemlər daxildir. Bizneslər öz daxili bazarlarında da bir sıra problemlərlə üzləşsələr də, bu çətinliklərin nəticələri çox vaxt beynəlxalq şirkətlər üçün daha əhəmiyyətə malik təsirlər yaradır (Majid, M.A., 2020). Bizneslər öz məqsəd, plan və hədəflərini bölməyən səhv tərəfdaşlar seçdikdə, beynəlxalq iqtisadi sistemdə mənfəəti maliyyə, iqtisadi ssenarilərdən biri yaranır. Bu cür qərarların biznes üçün yaratdığı maliyyə xərcləri olduqca çox olur.

Qlobal bazarlarda fəaliyyət göstərən şirkətlər üçün layihə idarəetməsi yalnız əməliyyat aləti deyil, strateji idarəetmə mexanizmi kimi çıxış edir (Əliyev, 2019). Project Management Institute yanaşmasına əsasən layihə idarəetməsi aşağıdakı mərhələləri əhatə edir:

- Planlaşdırma
- İcra
- Monitoring
- Bağlanış

Ölkə xaricindən kənarda fəaliyyət göstərməyin maliyyə büdcəsinə gəldikdə isə, xarici digər ölkədə filial açmağı planlayan hər bir biznes beynəlxalq və yerli investisiya ilə bağlı problemlərlə qarşılaşır. Qlobal təşkilatlar maliyyə vəsaitlərinin cəlb edilməsi baxımından da problemlərlə qarşılaşırlar. Qlobal maliyyə böhranı kimi bir sıra hadisələr istənilən dövlətdə hər an baş verə bilər, lakin yüksək məbləğdə xarici borcu və zəif infraqstruktura malik olan dövlətlər daha həssas sayılır (Sapir, E.V. və Karachev, I.A., 2020).

Beynəlxalq təcrübələr göstərir ki, müasir beynəlxalq kontekstdə qlobal maliyyə problemlərinin mənfəəti təsirlərini minimallaşdırmaq üçün bizneslər öz resurslarını dünya bazarları üzrə düzgün və optimal şəkildə yenidən bölüşdürülməsini həyata keçirilməlidirlər. Hər hansı bir biznesi beynəlxalq miqyasda artırmaqdan və ona hüquqi problemlər yarada bilən konvensiyalara daxil edilmədən öncə idxal və ixrac, eləcə də beynəlxalq ticarətlə bağlı ödənişlərinin araşdırılması, valyuta dəyişmələri və mümkün başqa problemləri əhatə edən dəqiq büdcə planı hazırlanması mühüm əhəmiyyət kəsb edir (Matos, P., 2020).

Şirkətin öz maliyyə resurslarını necə idarə etməsi onun ölkə kənarında həyata keçirdiyi fəaliyyətinin başqa aspektlərini, məsələn, ölkənin vergi qanunvericiliyinə riayət olunması və korporativ standartların, etikanın qorunmasını necə idarə edəcəyinin əsas göstəricisidir. Düzgün hazırlanmış xərc planları maliyyə problemlərinin idarə edilməsində və beynəlxalq artıma hazırlaşmada əsas rola malikdir.

Layihələrin düzgün idarəedilməsi zamanı əsas məqsəd gəlirliliyin və mənfəətliliyin yüksəldilməsidir. Bizneslərdə investisiyaların cəlb olunması üzrə layihə idarəetməsindən istifadə müəssisəyə əməkdaşların fəaliyyətlərinin effektivliyini, optimallığını və səmərəliliyini artırmaqla fayda verə bilər. Nəticədə, şirkətin böyük uğuru onun müəyyən zaman mərhələlərində layihə məqsədlərinə nə dərəcədə nail olması ilə qiymətləndirilir. Biznesdə investisiya layihəsinin tələbatları nə dərəcədə qarşıladığı, şirkətin öz investisiya məqsədlərinə çatmasının və qazandığı mənfəət onun uğurlu olub-olmadığını müəyyənləşdirməyə imkan verir (Filippova, V.D., Budnyk, V.A., Mykhailiv, H.V., Hryniv, L.V. və Los, O.I., 2020).

Ümumiyyətlə, layihə idarəetmə keyfiyyəti ilə investisiya gəlirliliyi arasında müsbət asılılıq var. Effektiv layihə idarəetməsi investisiyaların aşağıdakı göstəricilərinə birbaşa təsir edir:

- Kapitalın geri dönüşü (ROI)
- Risk səviyyəsi
- Layihənin icra müddəti
- Resurslardan istifadə səmərəliliyi

Yerli, eləcə dünya səviyyəli biznes layihəsinin investisiya yönümlü uğuruna nail olmaq, bəzən onun idarəedilməsi uğurundan daha çətin hesab oluna bilər. Biznes layihəsinin investisiya tərəfini başa düşmək və ona təsir etmək üçün onu bütöv bir sistem kimi görmək əhəmiyyətlidir. Aydındır ki, layihə idarəetməsində müvəffəqiyyət yalnız tapşırıqları yerinə yetirməkdən çox yaxşı münasibətlər qurmaqdan asılıdır. Aydın, səlis danışmaq, başqaları ilə yaxşı işləmək və komandaya rəhbərlik edən liderlər kimi bir çox qavrayışlar çox vacibdir. Qeyd edə bilərik ki, təcrübəli menecerlər güclü komandalar yaratmağa və işi uğurla bitirməyə diqqət yetirirlər. Şəhərləri və ya dövlətləri dəyişdirən layihələr üzərində işləyərkən iştirak edən insanlarla diqqətli olmaq çox vacibdir, çünki bu layihələr fərdlərin düşüncə və hisslərini dəyişməyə çalışır. Critical Path Method və Gantt charts kimi alətlər layihəni saxlamağa kömək edir. Maraqlı tərəflər matrisi və məsuliyyət cədvəlləri kimi digər alətlər layihəni uğurlu təşkil etmək üçün iştirak edən hər bir kəsin birlikdə çalışdığına əmin olmağa kömək edir.

Layihə idarəetməsi bizneslərə mövcud və ya planlaşdırılan investisiya təşəbbüsləri ilə bağlı xərcləri və mənfəətliliyi, gəlirləri ölçməyə kömək edir. Qeyd etmək olar ki, hər hansı bir biznes investisiya layihələrinə sərf edilən vaxtı ölçməzsə, əməliyyat və strateji məqsədlərə nail olmaq üçün tələb edilə bilən maddi və qeyri-maddi resursların faktiki dəyərini müəyyən etmək çətin hesab oluna bilər (Ribeiro, A., Amaral, A. və Barros, T., 2021).

Qeyri-maddi aktivlərin idarə edilməsi zamanı hər bir biznes müəyyən problemlərlə rastlaşır. Uğurlu investisiya layihə rəhbərləri və müəssisələr işçilərin işləri yerinə yetirməsi üçün tələb edilən vaxtı proqnozlaşdırmaqda, idarəetməkdə və onların öz işlərinə görə məsuliyyət daşmasını təmin etməkdə peşəkardırlar. Müasir dövrün tələblərinə cavab verən layihə menecerləri əməkdaşların verilən tapşırığı həyata keçirə biləcəyi müddəti, hansının əlavə ixtisas təliminə və ya vəzifə strukturlarının dəyişikliyə nə dərəcədə ehtiyacı olduğunu və hansının uğursuz ola biləcəyini müəyyən edə bilirlər. Həmçinin, potensial müştərilərin alıcılıq qabiliyyətini əsas götürərək əmtəə və xidmətlərə hansı qiymətin tətbiq edilməli olduğunu, hansı vəzifələrin strukturlarının daha məqsədəuyğun olduğunu, inkişaf potensialının daha yüksək olduğu məkan və bu inkişafın həyata keçirilib-keçirilmədiyini də bilirlər (Borner, T., 2021).

Uğurlu biznesin əsas tələblərindən biri onun investisiya layihələrini təşkil edərkən sərf edilən əmək miqdarını düzgün ölçüb qiymətləndirə bilməsidir, əgər bu proses mümkün olmasa zəruri olan investisiyaları cəlb etmək mümkün olmayacaq.

İnvestisiya üzrə layihə idarəetmə komandaları yaxşı layihə idarəetmə metodlarına əməl etdikdə, hər kəsin bacarıqlarından ən optimal şəkildə istifadə edilə bilər. Onlar, xüsusilə maliyyə vəsaiti və vaxtı diqqətlə planlaşdırıldığı təqdirdə işi daha sürətli və daha mükəmməl edir. Yaxşı planlaşdırma komandalara öz layihələrini daha tez və yüksək keyfiyyətlə başa çatdırmağa kömək edir.

Düzgün layihə idarəçiliyinin əsas məqsədi komandanın daha məhsuldar və sistemli işləməsini təmin etməkdir ki, bu da biznesin maliyyə cəhətdən daha yaxşı işləməsinə kömək edir. İnvestisiya layihələrini daha çevik şəkildə idarə edən layihə rəhbərləri bazardakı dəyişiklikləri və ya müştərilərin istədiklərini idarə edə bilirlər. İnvestisiyanın artırılması məqsədilə effektiv layihə idarəetməsinin əsas nəticəsi daha məhsuldar işçi heyətidir ki, bu da şirkət üçün daha yüksək maliyyə nəticələri deməkdir.

Layihə menecerləri yaxşı nəticələr əldə etmək üçün kifayət qədər çox çalışırlar ki, vaxt və pul məhdudiyyətlərinə baxmayaraq, bu investisiya nəticələrinə mənfi təsir etməsin. Düzgün addımlar atıldıqda və resurslardan ağıllı, optimal şəkildə istifadə edildikdə, investisiya ilə bağlı layihələr qrafikə uyğun və büdcə daxilində qala bilər.

Yaxşı bir layihə meneceri investisiya qərarlarında rol oynayan bütün iştirakçıların birliyini təmin edir, yenilikləri bölüşmək, problemləri həll etmək və qabaqcadan planlaşdırmaq üçün müntəzəm görüşlər keçirir. Bir komanda üzvləri investisiya məqsədlərinə çatmaq üçün çox çalışdıqda, daha çox motivasiya edilir. Bu, onlara daha yaxşı investisiya planlaşdırmasına, maliyyə vəsaitindən ağıllı istifadə etməyə və biznesin böyüməsinə kömək etmək üçün lazım olan resursları əldə etməyə kömək edir.

Tədqiqatlardan əldə olunan nəticələrə əsasən belə düşünmək olar ki, yerli və qlobal bizneslər layihə idarəetməsi vasitəsilə öz investisiya proseslərini optimallaşdıraraq daha qısa müddətdə daha çox nəticə əldə edə bilərlər. Bu isə iri bizneslərə həm yerli, həm də qlobal səviyyədə öz investisiyalarını və gəlirlərini artırmağa imkan verir və gələcək inkişafı üçün möhkəm zəmin yaradır. Bu xüsusilə bazarda üstün mövqe əldə etməyi hədəfləyən müəssisələr üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

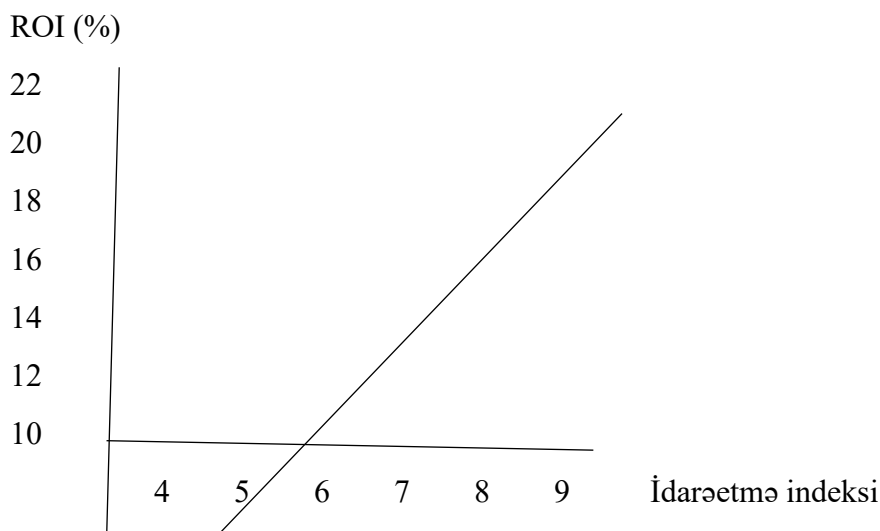
Aydın məsələdir ki, effektiv layihə idarəetmə praktikalarının tətbiqi ümumi məhsuldarlığın artırılması üçün mühüm əhəmiyyət daşıyır. Bu praktikalar düzgün tətbiq edildikdə, rəhbərliyə layihələri planlaşdırmaq və nəzarət etmək üçün əhəmiyyətli sərəfəni təmin edir ki, bütün məqsədlər və nəticələr müəyyən edilmiş büdcə çərçivəsində həyata keçirilsin. Bu isə layihə idarəetməsinin niyə əksər bizneslər üçün investisiyaların genişləndirilməsində mühüm rol oynadığını izah edir. Joghee, Alzoubi and Dubey (Joghee, S., Alzoubi, H.M. və Dubey, A.R., 2020) qeyd edirlər ki, effektiv layihə idarəetməsi investisiya cəlb etməyə çalışan bizneslərə əhəmiyyətli üstünlüklər qazandıra bilər.

Sərəfətli layihə menecerləri vasitəsilə potensial layihə idarəetməsi bizneslərə investisiyaların effektiv idarə olunmasına və gələcəkdə əlavə investisiyaların cəlb edilməsinin planlaşdırılmasına kömək edir. Müəyyən olunmuşdur ki, bizneslər layihə idarəetmə tətbiqlərindən istifadə etməklə çoxsaylı layihələrinin maliyyə vəziyyətini izləyə bilərlər. Bununla belə, bu tətbiqlər təşkilatın texnoloji inkişaf səviyyəsini müəyyən etmək və ya tam anlamaq baxımından çox vaxt faydalı olur. Digər tərəfdən, bu cür investisiyalar ümumi təşkilati fəaliyyətlər üçün də əhəmiyyətli ola bilər. El Khatib və digərləri (El Khatib, M., Alabdooli, K., AlKaabi, A. və Al Harmoodi, S., 2020) qeyd edir ki, texnoloji inkişafın dəyərini aydınlaşdırmaq çətindir, çünki bu sahədə investisiyaların gəlirləri qeyri-müəyyən, dolayısı və mürəkkəb xarakter daşıyır. İnvestorlar və digər maraqlı tərəflər üçün bizneslərin audit və maliyyə nəticələri daha çox əhəmiyyətli hesab olunur.

Təhlillər göstərmişdir ki, həm qlobal, həm də yerli səviyyədə fəaliyyət göstərən müəssisələr biznes nəticələrini yaxşılaşdırmaq üçün investisiya imkanlarını müəyyən etmək və cəlb etmək baxımından layihə menecerinə ehtiyac duyurlar. Menecerlər gəlirli investisiya imkanlarını müəyyən etmək üçün geniş bazar araşdırmaları aparırlar. Onlar həm yerli, həm də qlobal bazarlarda yeni texnologiyaları, rəqibləri və potensial riskləri analiz edirlər. Bu məlumatlar investorlar üçün qərarların qəbulunu asanlaşdırır.

Grafik 1. Layihə idarəetməsi və ROI

Risqlərin qiymətləndirilməsi və minimallaşdırılması layihə rəhbərinin əsas vəzifələrindən biridir. Effektiv risk idarəetmə sistemləri qurmuş bizneslər investisiya imkanlarını daha uğurla cəlb edə bilirlər. Menecerlər potensial riskləri təhlil edir və onları idarə etmək və ya aradan qaldırmaq üçün strategiyalar hazırlayaraq investorların etibarını qazanırlar (Dzwigol, H. və Dzwigol-Barosz, M., 2020).

Ümumiyyətlə investorlar etibarlı və tanınmış brendlərlə əməkdaşlığa daha çox maraq göstərirlər. Ümumi fikrə görə, tanınmış biznes müəssisələrinə investisiya qoymaq riski azaldır və gəlirləri artırır. Qlobal bazar dəyişikliklərinə tez adaptasiya oluna bilən və yeni imkanlara açıq olan bizneslər daha çox investisiya cəlb edir. Uzunmüddətli strateji məqsədlərə malik bizneslər investorlardan daha tez maliyyə dəstəyi ala bilirlər.

Beynəlxalq investorlar üçün hüquqi uyğunluq da mühüm rola malikdir (Birasnav, M. və Bienstock, J., 2019). Layihə menecerləri biznesin bütün milli və beynəlxalq qanun və qaydalara uyğun fəaliyyət göstərməsini təmin etməklə hüquqi riskləri azaldırlar. Davamlı olaraq uğurlu maliyyə və biznes məqsədlərinə nail olan təşkilatlar investorların etibarını qazanır və daha çox investisiya cəlb etmək imkanına malik olurlar.

Azərbaycanda aşağıda qeyd edilən sahələrdə layihə idarəetməsi investisiyaların genişlənməsinə təsir edir:

- Tikinti sektoru
- Enerji layihələri
- Bank və maliyyə sektoru

Bu sahələrdə layihələrin düzgün idarə olunması investisiya risklərini azaldır və maliyyə nəticələrini yaxşılaşdırır (Məmmədov, 2020). Tədqiqat nəticəsində məlum olur ki, innovativ yeni məhsul və xidmətlərin yaradılması biznesin inkişafı və irəliləyişi üçün kritik əhəmiyyət daşıyır. Lakin istər yerli, istərsə də qlobal genişlənmə zamanı kifayət qədər investisiya cəlb etmək çətin ola bilər. Yeni biznesin qurulması və ya mövcud biznesin artırılması zamanı sahibkarlar və biznes rəhbərləri tez-tez maliyyə problemləri ilə üzləşirlər. Bu problemlərin aradan qaldırılması üçün düzgün planlaşdırma, güclü düşüncə və bacarıq tələb olunur.

Bu baxımdan, əənəvi kredit verən maliyyə institutları, investorlar, dövlət qrantları və hətta öz vəsaitləri kimi müxtəlif maliyyə mənbələrindən istifadə etmək məqsədəuyğun hesab olunur. Qeyd etmək olar ki, hər bir maliyyələşmə mənbəyinin özünəməxsus üstünlükləri və tələbləri var.

Ümumiyyətlə, səmərəsiz biznesə malik şirkətlər tələb olunan investisiyaları cəlb etməkdə çətinlik çəkirlər. Buna görə də hər bir firmanın yaxşı hazırlanmış biznes strategiyası etibarlı və gəlirli investisiya axtaran kreditorlar və investorlar üçün daha cəlbedici olur.

Ölkə iqtisadiyyatında enerji sektoru investisiyaların əsas istiqamətlərindən biridir. Bu sahədə fəaliyyət göstərən SOCAR iri miqyaslı layihələrin idarə olunmasında mühüm təcrübəyə malikdir. SOCAR tərəfindən həyata keçirilən enerji və infrastruktur layihələrində aşağıdakı idarəetmə komponentləri tətbiq edilir:

- Strateji planlaşdırma
- Risklərin öncədən qiymətləndirilməsi
- Büdcə və vaxt nəzarəti
- Beynəlxalq standartların tətbiqi

Aydın məsələdir ki, inkişaf səviyyəsi aşağı olan bazarlarda fəaliyyət göstərən yerli bizneslər üçün yerli investorlara və ya maliyyə institutlarına çıxış daha çətin ola bilər. Bu halda dövlət proqramları, qrantlar və biznesin inkişafı üçün fəaliyyət göstərən qurumların təqdim etdiyi maliyyə dəstəyi imkanları əhəmiyyətlidir. Masud və digərləri (Masud, M.A.K., Rashid, M.H.U., Khan, T., Bae, S.M. və Kim, J.D., 2019) vurğulayır ki, eyni məhsul və xidmətlər təklif edən bizneslərin çoxluğu bazarda izafiliyə səbəb olur və investorların cəlb edilməsini çətinləşdirir. Bu maneəni aradan qaldırmaq üçün biznes öz üstünlüklərini ön plana çıxarmalı və investorların etimadını qazanmalıdır.

Yerli investorlar hələ özünü sübut etməmiş bizneslərə investisiya qoymaqda tərəddüd edə bilərlər. Buna görə də biznes strategiyası davamlı gəlirlilik yolunu göstərməli və müxtəlif risklərin azaldılması üsullarını əhatə etməlidir (Inomjon, Q., Abduraimova, N. və Sarvar, X., 2021). Sənaye tədbirlərində iştirak etmək, yerli biznes birliklərinə qoşulmaq və müxtəlif onlayn platformalardan istifadə etmək peşəkar əlaqələrin qurulmasında mühüm rola malikdir. Yerli nüfuzlu şəxslər və biznes liderləri ilə qurulan əlaqələr də investorların cəlb olunmasına müsbət təsir göstərə bilər.

Qlobal bizneslər mədəni və dil maneələri ilə üzləşirlər və buna görə də potensial investorlarla əlaqə qurmaqda problem yaşayırlar. Bu maneələri aradan qaldırmaq üçün müxtəlif dil və mədəniyyəti bilən yerli əməkdaşlarla işlənməlidirlər. Siyasi və iqtisadi qeyri-sabitliyi olan dövlətlərdə investorlar sərmayə qoymaqda tərəddüd edirlər. Bu səbəbdən siyasi risk sığortası almaq və ya əvvəlcədən qeyri-sabit bölgələrdə təcrübəsi olan yerli şirkətlərlə əməkdaşlıq etmək əsas şərtidir. Beynəlxalq investorlar yerli bazarı kifayət qədər tanımadıqları halda, investorları maarifləndirmək və biznes haqqında geniş tədqiqat aparılmalıdır.

Məqalədə layihə idarəetməsinin investisiya effektivliyinə təsirini qiymətləndirmək məqsədilə müqayisəli və analitik yanaşmalardan istifadə edilmişdir. Elmi məqalənin müzakirəsindən aydın olur ki, investisiya biznesin inkişafı və yeni məhsulların hazırlanması üçün vacibdir, lakin onu əldə etmək asan deyil. Bu prosesdə, biznesin investisiya vəsaitlərini cəlb etmək qabiliyyəti, əsasən, həmin şirkətin göstərdiyi layihə idarəetməsindən asılıdır. Layihənin vaxtında tamamlanması strateji məqsədlərə çatmaq və investisiyalardan gəlir əldə etmək üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Güclü layihə idarəetməsi təcrübələri investorların etimadını qazanmaq üçün mühümdür.

Biznesin inkişafı üçün tələb olunan investisiyaları əldə etməkdə qarşıya çıxan maneələrin öhdəsindən uğurla gəlmək üçün bizneslər layihə idarəetməsinin əhəmiyyətini nəzərə alan bir mədəniyyət yaratmalıdırlar (Mamedio, D., Rocha, C., Szczepanik, D. və Kato, H., 2019). Menecerlərin strateji liderlik və layihə idarəetməsi bacarıqlarına diqqət yetirmək təşkilat üçün daha yaxşı nəticələr verə bilər. Qlobal biznesdə uğur qazanmaq üçün qlobal tərəfdaşlıqlar və ittifaqlar qurmaq kritik əhəmiyyət daşıyır. Bu, biznesin yeni təşəbbüsləri həyata keçirməkdə və ya mövcud vəziyyəti genişləndirməkdə qarşılaşdığı çətinliklərin aradan qaldırılmasına imkan yaradır. Məqalənin elmi yeniliyi aşağıdakı istiqamətlərdə özünü göstərir:

- Layihə idarəetmə səviyyəsi ilə investisiya gəlirliliyi (ROI) arasında kəmiyyət asılılığının sadələşdirilmiş xətti model əsasında müəyyən edilməsi
- Enerji sektoru üzrə layihə idarəetmə yanaşmalarının investisiya performansına təsirinin əsaslandırılması

NƏTİCƏ

Araşdırmadan məlum olur ki, layihə idarəetməsi investisiya genişlənməsinin əsas strateji alətidir. Yerli bizneslərdə bu sistem tam inkişaf etməsə də, beynəlxalq təcrübə ilə uyğunlaşdırıldıqda investisiya səmərəliliyini əhəmiyyətli dərəcədə artırır. Hazırkı dinamik qlobal biznes mühitində investisiya əldə etmək adi fəaliyyət deyil. Əksinə, bu, biznesin inkişaf etmək və tələb olunan biznes böyüməsi üçün investisiyaları cəlb etmək maneələrinə cavab vermək bacarığı ilə bağlı həyati əhəmiyyət kəsb edir. Bu məqalədə yerli və xarici şirkətlər üçün investisiyaların əldə olunması və istifadə olunmasının təhlili ortaya qoyulmuşdur. Bu elmi işin əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, layihə idarəetməsinin investisiya fəaliyyətinə təsiri kompleks şəkildə təhlil edilir. Mövzunun nəticələri investisiya qərarlarının daha səmərəli verilməsi, risklərin minimumlaşdırılması və kapitalın düzgün idarə olunması baxımından praktiki əhəmiyyət daşıyır.

Qeyd edə bilərik ki, rəqabətli və sürətlə dəyişən mühitdə sənaye müəssisələrinin davamlı və müsbət inkişafı üçün müəssisələrin investisiya fəaliyyətinin effektiv idarə olunması onların fəaliyyət göstərməsinin zəruri şərtidir. Eyni zamanda qeyri-müəyyənlik və risk şəraitində investisiya menecmentinin daha dərinədən tədqiq edilməsinin zəruriliyi mütləq şərtidir. Bundan əlavə, maliyyə və digər resursların məhdud olduğu şəraitdə investisiyalara kompleks yanaşmanın tətbiqinin investisiya proseslərinin makro səviyyədə idarə edilməsinin səmərəliliyini artıran əsas istiqamətlərdən biri olduğu sübut olunur. Kompleks investisiya layihələndirilməsi müəssisənin investisiya proqramının uğurla həyata keçirilməsinə yönəlmiş vahid strateji plana tabe olan investisiya layihələri toplusunun idarə edilməsinin sistemli inteqrasiya olunmuş prosesidir. Investisiya qərarları biznesin layihə idarəetməsi qabiliyyətləri ilə əlaqələndirilir. Aparılan təhlillər göstərir ki:

- Layihə idarəetməsi olmayan investisiyalar daha risklidir
- Planlaşdırma zəif olduqda büdcə aşımı qaçılmazdır
- Monitoring mexanizmləri gəlirliliyə birbaşa təsir edir

Layihə idarəetməsi layihələrin vaxtında tamamlanmasını təmin edir və resursların optimal bölgüsünü dəstəkləyir. Bu, investisiyaların artırılmasını təmin etmək və investorların etimadını təşkil etmək üçün həyata keçirilir. Empirik təhlillər göstərir ki, layihə idarəetməsi investisiya genişlənməsinin əsas determinantıdır. Empirik modellər sübut edir ki, idarəetmə səviyyəsinin yüksəldilməsi həm gəlirliliyi artırır, həm də riskləri azaldır. Yerli bizneslərin beynəlxalq standartlara uyğunlaşması bu sahədə əsas inkişaf istiqamətidir. Nəticələrdən aydın olur ki:

- Layihə idarəetməsi investisiyanın "uğur mexanizmidir"
- ROI artımı birbaşa idarəetmə keyfiyyətindən asılıdır
- Risklərin azalması investisiya cəlbəediciliyini artırır

Aparılan təhlillərə əsasən aşağıdakı təkliflər irəli sürülür:

- Yerli bizneslərdə layihə idarəetmə sistemlərinin beynəlxalq standartlara (PMI) uyğunlaşdırılması
- Investisiya layihələrinin qiymətləndirilməsində yalnız maliyyə göstəricilərinin deyil, həm də idarəetmə keyfiyyəti indeksinin nəzərə alınması
- Şirkətlərdə rəqəmsal layihə idarəetmə alətlərinin tətbiqi

- Risklərin minimumlaşdırılması məqsədilə ilkin mərhələdə daha dəqiq planlaşdırma və ssenari analizlərinin aparılması
- Yerli bazarda layihə menecerlərinin peşəkar sertifikasiya proqramları vasitəsilə hazırlanmasının genişləndirilməsi

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Abbasov, İ. (2018). Biznesin təşkili. Bakı
2. Birasnav, M. və Bienstock, J., 2019. Təchizat zənciri integrasiyası, qabaqcıl istehsal texnologiyası və strateji liderlik: Empirik tədqiqat. *Computers & Industrial Engineering*, 130, s.142-157.
3. Borner, T., 2021. Ağıllı şəhərdə ağıllı olmağın üstünlükləri və maneələri: Böyük Kopenhagen Ağıllı Şəhər Klaster Layihəsində layihə menecerlərinin baxışları. *Cities*, 114, s.103187.
4. Dzwigol, H. və Dzwigol-Barosz, M., 2020. İnvestisiya strategiyasının ekspert qiymətləndirilməsinə əsaslanaraq şirkətin davamlı inkişafı. *Academy of Strategic Management Journal*, 19(5), s.1-7.
5. El Khatib, M., Alabdooli, K., AlKaabi, A. və Al Harmoodi, S., 2020. Davamlı layihə idarəetməsi: Tendensiyalar və uyğunluq. *Theoretical Economics Letters*, 10(06), s.1276.
6. Əliyev, R. (2019). Layihələrin idarə olunması. Bakı: Bakı Universiteti.
7. Fan, W. və Hao, Y., 2020. Çin üçün bərpa olunan enerji istehlakı, iqtisadi artım və birbaşa xarici investisiya arasındakı əlaqəyə dair empirik tədqiqat. *Renewable Energy*, 146, s.598-609.
8. Filippova, V.D., Budnyk, V.A., Mykhailiv, H.V., Hryniv, L.V. və Los, O.I., 2020. Dövlət və özəl tərəfdaşlıq layihələrinin idarəedilməsi: Dövlət və biznes üçün faydalar. *International Journal of Management (IJM)*, 11(3), s.602-611.
9. Inomjon, Q., Abduraimova, N. və Sarvar, X., 2021. İnvestisiya inkişafı üçün ÜTT-nin sərt qaydalarının asanlaşdırılmasına açıq qapılar. *Arxiv Elmi Tədqiqatlar*, 1(1).
10. Ishiwatari, M. və Sasaki, D., 2022. Fəlakət riskinin azaldılması və iqlim dəyişməsinə adaptasiya üçün investisiyaların maliyyələşdirilməsi: Fərsətlər və çağırışlar. *Financing Investment in Disaster Risk Reduction and Climate Change Adaptation: Asian Perspectives*, s.3-18.
11. Joghee, S., Alzoubi, H.M. və Dubey, A.R., 2020. Daşınmaz əmlak sektorunda FDI investisiya meyllərinin qərar effektivliyi: Dubay ağıllı şəhər layihələrindən empirik sübut. *International Journal of Scientific and Technology Research*, 9(3), s.3499-3503.
12. Lis, P. və Mendel, J., 2019. Kritik infrastrukturda kiberhücumlar: İqtisadi baxış. *Economics and Business Review*, 5(2), s.24-47.
13. Məmmədov, A. (2020). İnvestisiya layihələrinin təhlili. Bakı: Elm nəşriyyatı
14. Majid, M.A., 2020. Hindistanda davamlı inkişaf üçün bərpa olunan enerji: Mövcud vəziyyət, gələcək perspektivlər, çağırışlar, məşğulluq və investisiya imkanları. *Energy, Sustainability and Society*, 10(1), s.1-36.
15. Mamédio, D., Rocha, C., Szczepanik, D. və Kato, H., 2019. Strateji ittifaqlar və dinamik qabiliyyətlər: Sistemli icmal. *Journal of Strategy and Management*, 12(1), s.83-102.
16. Marnewick, C. və Marnewick, A.L., 2022. Layihə idarəetməsinin rəqəmsallaşdırılması: Tədqiqat və praktikada imkanlar. *Project Leadership and Society*, 3, s.100061.
17. Masud, M.A.K., Rashid, M.H.U., Khan, T., Bae, S.M. və Kim, J.D., 2019. Təşkilati strategiya və korporativ sosial məsuliyyət: Üçqat alt xəttin vasitəçilik effekti. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 16(22), s.4559.
18. Matos, P., 2020. ESG və dünyada məsuliyyətli institusional investisiya: Tənqidi icmal. CFA Institute Research Foundation Literature Reviews, May.

19. Mavlutova, I., Babenko, V., Dykan, V., Prokopenko, N., Kalinichenko, S. və Tokmakova, I., 2021. Şirkətin maliyyə vəziyyətinin gücləndirilməsi üsulu kimi biznesin restrukturizasiyası. *Journal of Optimization in Industrial Engineering*, 14(Xüsusi buraxılış), s.105-115.
20. Opperman, C., Liebig, D., Bowling, J., Johnson, C.S., Stiesmeyer, J. və Miller, S., 2022. Peşəkar inkişaf fəaliyyətləri üçün investisiya gəlirinin ölçülməsi: Ədəbiyyat yeniləməsi və davam edən çağırış. *Journal for Nurses in Professional Development*, 38(6), s.333-339.
21. Ribeiro, A., Amaral, A. və Barros, T., 2021. Sənaye 4.0 kontekstində layihə meneceri bacarıqları. *Procedia Computer Science*, 181, s.803-810.
22. Sapir, E.V. və Karachev, I.A., 2020. Yeni investisiya siyasətinin çağırışları: İnvestisiyaların təşviqi və qorunması. *Finance: Theory and Practice*, 24(3), s.118-131.
23. Singh, H. və Williams, P.S., 2021. Layihə İdarəetməsi Bilik Bədənində Bələdçi: PMBOK (®) Guide. Project Management Institute .

III BÖLMƏ: DAYANIQLI İNKİŞAF VƏ İQLİM SİYASƏTİ

DAYANIQLI İNKİŞAF GÖSTƏRİCİLƏRİNİN STATİSTİK VƏ EKONOMETRİK MODELƏRLƏ QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ: AZƏRBAYCAN NÜMUNƏSİNDƏ EMPİRİK TƏDQIQAT

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-74](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-74)

Ramiz C. Cavadov

İqtisad üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
Milli Aviasiya Akademiyası, İqtisadiyyat kafedrası
E-mail: ramizjavad@gmail.com
ORCID: 0000-0002-0666-4022

Xülasə

Məqalədə dayanıqlı inkişafın iqtisadi, sosial və ekoloji komponentlərinin qarşılıqlı təsiri Azərbaycan nümunəsində statistik və ekonometrik yanaşmalar vasitəsilə hərtərəfli araşdırılmışdır. Tədqiqatın məqsədi bu komponentlər arasında əlaqələri kəmiyyət baxımından qiymətləndirmək və dayanıqlı inkişaf səviyyəsinə təsir edən əsas amilləri müəyyən etməkdən ibarətdir. Bu çərçivədə rəsmi statistik məlumatlara əsaslanaraq çoxamilli regresiya modeli qurulmuş və ən kiçik kvadratlar üsulu ilə təhlil edilmişdir.

Alınmış nəticələr göstərir ki, iqtisadi artım ümumi inkişaf səviyyəsinə müsbət təsir göstərir, lakin inflyasiya səviyyəsinin yüksəlməsi, işsizliyin artması və ekoloji yükün güclənməsi bu təsiri zəiflədən əsas amillərdir. Modelin nəticələri seçilmiş göstəricilərin dayanıqlı inkişafı izah etmək qabiliyyətinin yüksək olduğunu təsdiqləyir və iqtisadi sistemdə struktur asılılıqların hələ də mövcud olduğunu ortaya qoyur.

Tədqiqatın elmi yeniliyi ondan ibarətdir ki, dayanıqlı inkişaf göstəriciləri yalnız təsviri deyil, eyni zamanda səbəb-nəticə əlaqələrini üzə çıxaran ekonometrik model çərçivəsində qiymətləndirilmişdir. Bu yanaşma mövcud tendensiyaların daha dərinlən anlaşılmasına imkan yaradır.

Praktiki baxımdan isə əldə olunan nəticələr dövlət siyasətinin formalaşdırılması üçün əhəmiyyətlidir. Xüsusilə iqtisadiyyatın şaxələndirilməsi, sosial müdafiə mexanizmlərinin gücləndirilməsi və ekoloji tarazlığın qorunmasına yönəlmiş tədbirlərin genişləndirilməsi vacib istiqamətlər kimi əsaslandırılmışdır. Ümumilikdə, tədqiqat göstərir ki, dayanıqlı inkişaf yalnız kompleks və balanslaşdırılmış yanaşma əsasında təmin edilə bilər.

Açar sözlər: *dayanıqlı inkişaf, ekonometrik modelləşdirmə, iqtisadi artım, sosial rifah, işsizlik, CO₂ emissiyaları*

EVALUATION OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT INDICATORS USING STATISTICAL AND ECONOMETRIC MODELS: AN EMPIRICAL STUDY OF AZERBAIJAN

Ramiz J. Javadov

PhD in Economics, Associate Professor

National Aviation Academy, Department of Economics

E-mail: ramizjavad@gmail.com

ORCID:0000-0002-0666-4022

Abstract

The article provides a comprehensive examination of the interrelationships between the economic, social, and ecological components of sustainable development, using statistical and econometric approaches in the case of Azerbaijan. The aim of the study is to quantitatively assess the relationships between these components and to identify the main factors influencing the level of sustainable development. Within this framework, a multi-variable regression model was constructed based on official statistical data and analysed using the least squares method.

The results obtained show that economic growth has a positive effect on the overall level of development, but the rise in the level of inflation, increasing unemployment and the intensification of the ecological burden are the main factors that weaken this effect. The results of the model confirm the high explanatory power of the selected indicators for sustainable development and reveal that structural dependencies still exist within the economic system.

The scientific novelty of the study lies in the fact that the sustainable development indicators have been assessed not only descriptively but also within an econometric model that reveals causal relationships. This approach allows for a deeper understanding of the existing trends.

From a practical perspective, the findings are significant for the formulation of public policy. In particular, measures aimed at diversifying the economy, strengthening social protection mechanisms, and expanding efforts to preserve ecological balance are justified as key priorities. Overall, the research demonstrates that sustainable development can only be achieved through a comprehensive and balanced approach.

Keywords: *sustainable development, econometric modelling, economic growth, social welfare, unemployment, CO₂ emissions*

ОЦЕНКА ПОКАЗАТЕЛЕЙ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ СТАТИСТИЧЕСКИХ И ЭКОНОМЕТРИЧЕСКИХ МОДЕЛЕЙ: ЭМПИРИЧЕСКОЕ ИССЛЕДОВАНИЕ НА ПРИМЕРЕ АЗЕРБАЙДЖАНА

Рамиз Дж. Джавадов

кандидат экономических наук, доцент

Национальная Академия Авиации, кафедра экономики

Э-почта: ramizjavad@gmail.com

ORCID:0000-0002-0666-4022

Аннотация

В статье проводится всесторонний анализ взаимосвязей между экономическими, социальными и экологическими компонентами устойчивого развития с использованием статистических и эконометрических подходов на примере Азербайджана. Цель исследования заключается в количественной оценке взаимосвязей между этими компонентами и выявлении основных факторов, влияющих на уровень устойчивого развития. В рамках данной работы на основе официальных статистических данных была построена многомерная регрессионная модель, анализ которой проводился с использованием метода наименьших квадратов.

Полученные результаты показывают, что экономический рост оказывает положительное влияние на общий уровень развития, однако рост уровня инфляции, увеличение безработицы и усиление экологической нагрузки являются основными факторами, ослабляющими этот эффект. Результаты модели подтверждают высокую объясняющую способность выбранных показателей устойчивого развития и показывают, что в экономической системе по-прежнему существуют структурные зависимости.

Научная новизна исследования заключается в том, что показатели устойчивого развития оценивались не только описательно, но и в рамках эконометрической модели, выявляющей причинно-следственные связи. Такой подход позволяет глубже понять существующие тенденции.

С практической точки зрения полученные результаты имеют важное значение для формирования государственной политики. В частности, в качестве ключевых приоритетов оправданы меры, направленные на диверсификацию экономики, укрепление механизмов социальной защиты и активизацию усилий по сохранению экологического баланса. В целом исследование демонстрирует, что устойчивое развитие может быть достигнуто только на основе комплексного и сбалансированного подхода.

Ключевые слова: устойчивое развитие, эконометрическое моделирование, экономический рост, социальное благосостояние, безработица, выбросы CO₂

GİRİŞ

Müasir qlobal iqtisadi sistemdə dayanıqlı inkişaf konsepsiyası dövlətlərin uzunmüddətli sosial-iqtisadi strategiyalarının əsas istiqamətlərindən birinə çevrilmişdir. Bu yanaşma yalnız iqtisadi artımı deyil, həm də sosial rifahın yüksəldilməsi və ətraf mühitin qorunması arasında balansın təmin edilməsini nəzərdə tutur. Xüsusilə resurs əsaslı iqtisadiyyata malik ölkələr üçün dayanıqlı inkişaf daha böyük əhəmiyyət daşıyır, çünki iqtisadi artımın davamlılığı təbii resurslardan asılılıqla sıx bağlıdır (Sachs et al., 2022).

Beynəlxalq səviyyədə dayanıqlı inkişaf konsepsiyası BMT tərəfindən qəbul edilmiş Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri (SDGs) vasitəsilə formalaşdırılmışdır. Bu məqsədlər iqtisadi inkişaf, sosial inklüzivlik və ekoloji davamlılıq arasında qarşılıqlı əlaqəni təmin etməyə yönəlmişdir (United Nations, 2015). Dayanıqlı inkişaf indikatorlarının sistemli ölçülməsi dövlət siyasətinin effektivliyinin qiymətləndirilməsi üçün mühüm alət hesab olunur (Sachs et al., 2022).

Azərbaycan Respublikasında da bu prinsiplər dövlət siyasətində mühüm yer tutur. “Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər” sənədində iqtisadiyyatın şaxələndirilməsi, insan kapitalının inkişafı və ekoloji tarazlığın qorunması əsas istiqamətlər kimi müəyyən edilmişdir (Azərbaycan Respublikası, 2021). Enerji ixracatçısı ölkə kimi Azərbaycanın əsas vəzifələrindən biri qeyri-neft sektorunun inkişafını sürətləndirmək və ekoloji riskləri azaltmaqdır.

Problemin qoyuluşu və tədqiqatın məqsədi. Dayanıqlı inkişafın ölçülməsi çoxölçülü və mürəkkəb prosesdir. İqtisadi, sosial və ekoloji komponentlərin eyni vaxtda nəzərə alınması vahid ölçü mexanizminin yaradılmasını çətinləşdirir. Müxtəlif beynəlxalq indikator sistemlərinin mövcudluğu nəticələrin müqayisəsini çətinləşdirir (Stiglitz, Sen & Fitoussi, 2009). İnkişaf etməkdə olan ölkələrdə statistik məlumatların məhdudluğu isə obyektiv qiymətləndirməyə mane olur.

Mövcud tədqiqatların bir hissəsi yalnız təsviri analizlə kifayətlənir. Buna görə də statistik və ekonometrik metodların integrasiyası daha effektiv yanaşma hesab olunur. Bu yanaşma həm mövcud vəziyyəti qiymətləndirməyə, həm də səbəb-nəticə əlaqələrini müəyyən etməyə imkan verir.

Tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycanın timsalında dayanıqlı inkişaf göstəricilərinin statistik və ekonometrik metodlarla kompleks qiymətləndirilməsidir. Bu çərçivədə nəzəri əsasların təhlili, statistik göstəricilərin araşdırılması və ekonometrik modellərin qurulması nəzərdə tutulur.

Dayanıqlı inkişafın nəzəri-metodoloji əsasları. Dayanıqlı inkişaf anlayışı 1987-ci ildə “Our Common Future” hesabatında sistemli şəkildə təqdim edilmiş və “gələcək nəsillərin ehtiyaclarını məhdudlaşdırmadan indiki nəslin ehtiyaclarını ödəyən inkişaf modeli” kimi müəyyən edilmişdir (WCED, 1987). Bu yanaşma iqtisadi inkişafın yalnız kəmiyyət deyil, həm də keyfiyyət göstəriciləri ilə ölçülməsini tələb edir.

Müasir iqtisadi ədəbiyyatda dayanıqlı inkişaf çoxölçülü sistem kimi qiymətləndirilir və iqtisadi, sosial və ekoloji komponentlərin qarşılıqlı əlaqəsinə əsaslanır (Sachs və b., 2022). Bu yanaşma sistem yanaşmasına əsaslanır və iqtisadi sistemin sosial institutlar və təbii mühitlə qarşılıqlı əlaqəsini nəzərə alır.

Dayanıqlı inkişaf üç əsas komponentin balansı üzərində qurulur:

- İqtisadi sabitlik – uzunmüddətli iqtisadi artım, makroiqtisadi sabitlik və resurslardan səmərəli istifadəni əhatə edir (World Bank, 2020).
- Sosial rifah – əhalinin həyat səviyyəsinin yüksəldilməsi, yoxsulluğun azaldılması və sosial bərabərliyin təmin edilməsini nəzərdə tutur (UNDP, 2021).
- Ekoloji tarazlıq – təbii resursların qorunması, karbon emissiyalarının azaldılması və iqlim dəyişikliklərinin qarşısının alınmasını əhatə edir (OECD, 2019).

Dayanıqlı inkişaf göstəriciləri və Azərbaycan modeli. Dayanıqlı inkişafın qiymətləndirilməsi üçün müxtəlif indikatorlardan istifadə olunur. ÜDM iqtisadi fəaliyyətin əsas göstəricisi olsa da, rifahın tam

ölçüsü kimi kifayət etmir (Stiglitz və b., 2009). Buna görə yoxsulluq səviyyəsi, məşğulluq və sosial göstəricilər də nəzərə alınır.

Ekoloji sahədə isə CO₂ emissiyası, enerji istehlakı və resurslardan istifadə səviyyəsi əsas indikatorlar hesab olunur (Sachs və b., 2022).

Azərbaycanda dayanıqlı inkişaf siyasəti “Azərbaycan 2030” strategiyası çərçivəsində formalaşmışdır. Bu siyasətin əsas istiqamətləri iqtisadiyyatın şaxələndirilməsi, insan kapitalının inkişafı, sosial rifahın yüksəldilməsi və ekoloji təhlükəsizliyin təmin edilməsidir (Azərbaycan Respublikası, 2021).

Enerji sektorunun dominantlığı iqtisadi risklər yaratsa da, son illərdə aparılan struktur islahatlar və investisiya siyasəti diversifikasiya istiqamətində müsbət nəticələr göstərir. Eyni zamanda rəqəmsallaşma və innovasiya siyasəti dayanıqlı inkişaf modelinin yeni mərhələsinə keçid üçün mühüm rol oynayır.

1. Azərbaycanın dayanıqlı inkişaf göstəricilərinin statistik təhlili

1.1. Statistik təhlilin informasiya bazası və yanaşma

Azərbaycan üzrə dayanıqlı inkişaf göstəricilərinin statistik təhlili üçün əsasən iki mənbədən istifadə edilmişdir: Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsinin rəsmi nəşrləri və Dünya Bankının *World Development Indicators* bazası. Dövlət Statistika Komitəsinin 2025-ci il tarixli *Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri: statistik icmal* nəşrində 2010–2024 dövrü üzrə yoxsulluq, işsizlik, makroiqtisadi dinamika və iqlim göstəriciləri təqdim olunur. Dünya Bankının məlumat bazası isə Azərbaycanın ÜDM-i, adambaşına düşən ÜDM və makroiqtisadi dinamika üzrə beynəlxalq müqayisəyə uyğunlaşdırılmış göstəriciləri verir.

Bu bölmədə təhlil əsasən dörd istiqamət üzrə aparılır: iqtisadi dinamika, sosial rifah, əmək bazarı və ekoloji vəziyyət. Belə quruluş dayanıqlı inkişafın iqtisadi, sosial və ekoloji komponentlərini eyni analitik çərçivədə qiymətləndirməyə imkan verir. Statistik təhlildə dinamik sıra müqayisəsi, səviyyə dəyişmələrinin şərhə və seçilmiş göstəricilər üzrə ümumi meyllərin aşkarlanması metodlarından istifadə olunur.

1.2. İqtisadi dinamikanın statistik qiymətləndirilməsi

Rəsmi statistik mənbələr göstərir ki, Azərbaycanın makroiqtisadi göstəricilərində 2020-ci ildən sonra bərpa və sabitləşmə meyli müşahidə olunmuşdur. Dövlət Statistika Komitəsinin “Makroiqtisadi göstərici paneli” (“Makroeconomic Dashboard”) cədvəlinə əsasən, Ümumi Daxili Məhsulun (ÜDM) sabit qiymətlərlə həcmi əvvəlki ilə nisbətən 2020-ci ildə 95,8 faiz, 2021-ci ildə 105,6 faiz, 2022-ci ildə 104,7 faiz, 2023-cü ildə 101,4 faiz və 2024-cü ildə 104,1 faiz təşkil etmişdir. Bu o deməkdir ki, 2020-ci ildə iqtisadi azalma baş versə də, sonrakı illərdə iqtisadi artım yenidən bərpa olunmuş və xüsusilə 2021–2022-ci illərdə daha yüksək olmuşdur.

Dünya Bankının ölkə üzrə məlumatlarına görə, Azərbaycanın ÜDM-i 2024-cü ildə 74,32 milyard ABŞ dolları, adambaşına düşən ÜDM isə 7 283,8 ABŞ dolları olmuşdur. Eyni mənbədə 2024-cü il üzrə ÜDM artımı 4,1 faiz kimi göstərilir ki, bu da milli statistikada təqdim edilən 104,1 faiz indeksinə uyğundur. Bu uyğunluq iqtisadi artım göstəricilərinin həm milli, həm də beynəlxalq məlumat bazalarında ümumən eyni istiqamətdə təsdiqləndiyini göstərir (<https://data.worldbank.org/country/azerbaijan>).

Cədvəl 1. Azərbaycanda iqtisadi dinamikanın əsas göstəriciləri

Göstərici	2020	2021	2022	2023	2024
ÜDM-in real həcmi, əvvəlki ilə nisbətən, %	95,8	105,6	104,7	101,4	104,1
Təxmini real artım/azalma, %	-4,2	5,6	4,7	1,4	4,1
ÜDM, mlrd. ABŞ dolları	42,7	54,6	78,7	72,4	74,32

Adambaşına ÜDM, ABŞ dolları	4 200	5 400	7 800	7 100	7 283,8

Mənbə: Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi, *Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri: Statistik icmal 2025*, s. 292; Dünya Bankı, *Azerbaijan country data*, 2024.

Cədvəl 1-də təqdim olunan məlumatlar Azərbaycanda 2020–2024-cü illər üzrə makroiqtisadi dinamikanın əsas xüsusiyyətlərini əks etdirir. Təhlil göstərir ki, 2020-ci ildə ÜDM-in real həcmi 4,2% azalmışdır ki, bu da əsasən COVID-19 pandemiyasının iqtisadi fəaliyyətə mənfi təsiri ilə izah olunur. 2021–2022-ci illərdə isə iqtisadiyyatın sürətli bərpası müşahidə olunur və real artım müvafiq olaraq 5,6% və 4,7% təşkil etmişdir. Bu dövrdə ÜDM-in nominal həcmnin əhəmiyyətli artımı xüsusilə enerji resurslarının dünya bazarlarında qiymətinin yüksəlməsi ilə bağlıdır. 2023-cü ildə iqtisadi artımın tempində müəyyən yavaşlama müşahidə olunur (1,4%), bu isə global iqtisadi qeyri-müəyyənlik və enerji bazarlarında stabilləşmə ilə əlaqələndirilə bilər. 2024-cü ildə isə iqtisadi artımın yenidən sürətlənməsi (4,1%) iqtisadiyyatın adaptasiya və diversifikasiya proseslərinin nəticəsi kimi qiymətləndirilə bilər.

Adambaşına ÜDM göstəricisi də oxşar dinamikanı izləyir və bu, iqtisadi artımın əhalinin rifah səviyyəsinə ötürüldüyünü göstərir. Lakin göstəricilərin dəyişkənliyi iqtisadiyyatın hələ də xarici amillərdən asılı olduğunu təsdiqləyir. Əldə olunan nəticələr göstərir ki, Azərbaycan iqtisadiyyatında iqtisadi artım modeli hələ də pro-siklik xarakter daşıyır və yüksək dərəcədə təbii resurslardan asılı olaraq formalaşır.

1.3. Sosial rifah göstəricilərinin statistik təhlili

Dayanıqlı inkişafın sosial ölçüsünün əsas indikatorlarından biri yoxsulluq səviyyəsidir. Dövlət Statistika Komitəsinin rəsmi nəşrinə əsasən, milli yoxsulluq həddindən aşağı yaşayan əhalinin xüsusi çəkisi 2010-cu ildə 9,1 faiz, 2015-ci ildə 4,9 faiz olmuş, 2020-ci ildə pandemiyanın təsiri ilə 6,2 faizə yüksəlmiş, sonrakı dövrdə isə yenidən azalma meyli nümayiş etdirərək 2024-cü ildə 5,3 faizə enmişdir. 2024-cü ildə bu göstərici kişilər üzrə 5,5 faiz, qadınlar üzrə 5,1 faiz; şəhər yerlərində 4,4 faiz, kənd yerlərində isə 6,2 faiz təşkil etmişdir.

Cədvəl 2. Azərbaycanda yoxsulluq göstəricisinin dinamikası

İl	2010	2015	2020	2021	2022	2023	2024
Milli yoxsulluq həddindən aşağı yaşayan əhalinin xüsusi çəkisi, %	9,1	4,9	6,2	5,9	5,5	5,2	5,3

Mənbə: Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi, *Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri: Statistik icmal 2025*, s. 11–12.

Qeyd: 2024-cü ildə göstərici şəhər yerlərində 4,4 faiz, kənd yerlərində 6,2 faiz olmuşdur.

Bu dinamika göstərir ki, Azərbaycanda uzunmüddətli dövrdə yoxsulluğun azaldılması istiqamətində müsbət nəticələr əldə edilsə də, xarici və daxili şoklara həssaslıq qalmaqdadır. Xüsusilə 2020-ci ildə göstəricinin yüksəlməsi sosial müdafiə mexanizmlərinin iqtisadi böhran dövrlərində daha böyük əhəmiyyət kəsb etdiyini ortaya qoyur. Digər tərəfdən, 2024-cü ildə kənd yerlərində yoxsulluq səviyyəsinin şəhərlərlə müqayisədə yüksək qalması regional və məkan baxımından bərabərsizliyin hələ də tam aradan qalxmadığını göstərir.

1.4. Əmək bazarı və məşğulluq göstəricilərinin statistik təhlili

Əmək bazarının vəziyyəti dayanıqlı inkişafın həm iqtisadi, həm də sosial tərəfinin qiymətləndirilməsi üçün mühüm əhəmiyyət daşıyır. Dövlət Statistika Komitəsinin məlumatına görə, ölkə üzrə işsizlik səviyyəsi 2010-cu ildə 5,6 faiz olmuş, 2015-ci ildə 5,0 faizə qədər azalmış, 2020-ci ildə pandemiya

dövründə 7,2 faizə yüksəlmiş, daha sonra isə tədricən azalaraq 2024-cü ildə 5,3 faiz təşkil etmişdir. 2024-cü ildə işsizlərin ümumi sayı 282,3 min nəfər olmuşdur; bunların 125,3 mini kişi, 157,0 mini qadın olmuşdur. Cins bölgüsü üzrə baxdıqda, 2024-cü ildə qadınlar arasında işsizlik səviyyəsi 6,1 faiz, kişilər arasında isə 4,6 faiz olmuşdur. Bu fərq əmək bazarında gender asimmetriyasının tam aradan qalxmadığını göstərir. Eyni zamanda yaşayış məkanına görə fərqlər də müşahidə olunur: qadınlar arasında işsizlik şəhər yerlərində 6,7 faiz, kənd yerlərində 5,5 faiz; kişilər arasında isə müvafiq olaraq 5,0 və 4,1 faiz təşkil etmişdir. Bu fakt dayanıqlı inkişafın məşğulluq komponentinin yalnız ümumi işsizlik səviyyəsi ilə deyil, həm də struktur fərqlərlə qiymətləndirilməsinin vacibliyini göstərir.

Cədvəl 3. Azərbaycanda işsizlik səviyyəsinin dinamikası

İl	2010	2015	2020	2021	2022	2023	2024
Ümumi işsizlik səviyyəsi, %	5,6	5,0	7,2	6,0	5,6	5,5	5,3
Kişilər, %	4,4	4,1	6,1	5,1	4,8	4,7	4,6
Qadınlar, %	6,9	5,9	8,4	7,0	6,5	6,3	6,1

Mənbə: Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi, Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri:

Statistik icmal 2025, s. 162.

Məşğulluq və işsizlik üzrə bu dinamika göstərir ki, Azərbaycanda əmək bazarı 2020-ci ildə ciddi təzyiqlə üzləşmiş, lakin sonrakı illərdə tədricən sabitləşmişdir. Bununla belə, qadın işsizliyinin yüksəkliyi və şəhər-kənd fərqləri əmək bazarında daha hədəfli sosial-iqtisadi siyasət tədbirlərinə ehtiyac olduğunu göstərir.

1.5. Ekoloji göstəricilərin statistik təhlili

Dayanıqlı inkişafın üçüncü əsas sütunu ekoloji tarazlıqdır. Rəsmi statistikaya əsasən, Azərbaycanda ümumi illik istixana qazı emissiyaları 2010-cu ildə 46,0 milyon ton CO₂ ekvivalenti, 2015-ci ildə 54,2 milyon ton, 2020-ci ildə 53,9 milyon ton, 2021-ci ildə 58,1 milyon ton, 2022-ci ildə 59,1 milyon ton və 2023-cü ildə 66,0 milyon ton olmuşdur. Eyni cədvəldə 2024-cü il sütunu göstərilərsə də, görünən hissədə rəqəm açıqlanmamışdır. Bu səbəbdən ekoloji təhlildə son tam görünən rəsmi göstərici kimi 2023-cü ilin məlumatından istifadə etmək daha düzgündür.

Cədvəl 4. Azərbaycanda istixana qazı emissiyaları və karbon intensivliyi göstəriciləri

Göstərici	2010	2015	2020	2021	2022	2023	2024
Ümumi istixana qazı emissiyaları, mln ton CO ₂ ekv.	46,0	54,2	53,9	58,1	59,1	66,0	67,5*
Əlavə dəyər vahidinə düşən CO ₂ emissiyası, kq/ABŞ dolları	0,40	0,60	0,58	0,57	0,52	0,55	0,54*
CO ₂ emissiyası, adambaşına, ton CO ₂ e	4,6	5,3	4,7	5,1	5,2	6,4	3,8

Mənbə: Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi, Dayanıqlı İnkişaf Məqsədləri: Statistik icmal 2025, s. 189, 235, 383; World Bank (WDI), UNFCCC, Global Carbon Atlas; WDI, CO₂ emissions excluding LULUCF per capita, 2024.

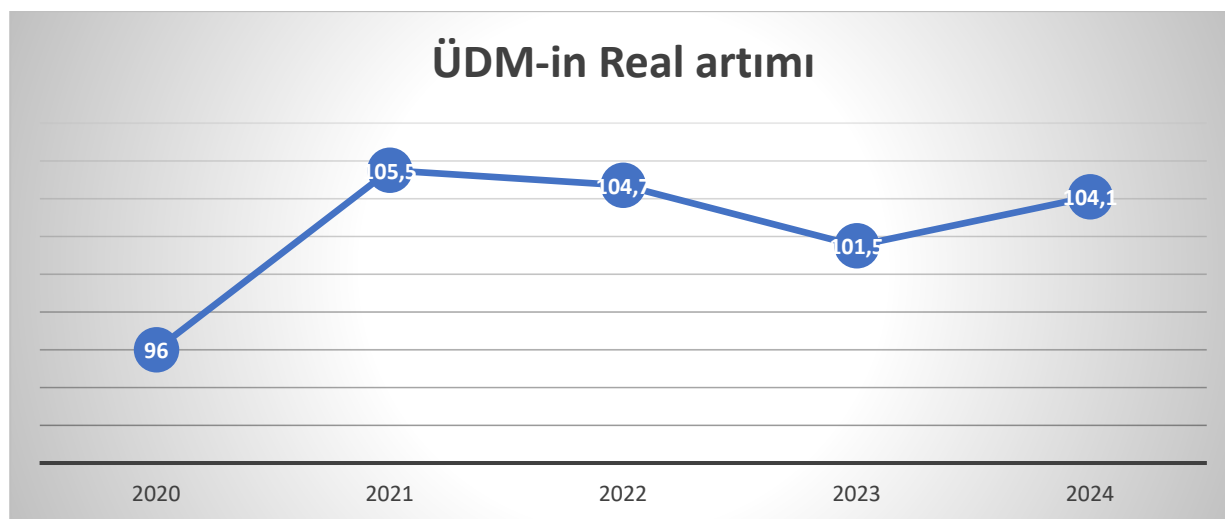
Qeyd* 2024 göstəriciləri → təxmini (estimate/projection)

Bundan başqa, Dövlət Statistika Komitəsinin eyni nəşrində əlavə dəyər vahidinə düşən karbon qazı emissiyasının 2023-cü ildə 0,6 kq/ABŞ dolları olduğu, atmosfərə buraxılan karbon qazının həcmnin

isə 2015-ci ildə 33,7 milyon tondan 2023-cü ildə 43,2 milyon tona yüksəldiyi qeyd olunur. Bu, iqtisadi aktivliyin və enerji istehlakının ekoloji təzyiqləri hələ də güclü saxladığını göstərir. Dünya Bankının məlumat bazasında isə Azərbaycan üzrə CO₂ emissiyalarının (LULUCF istisna olmaqla) adambaşına düşən həcmi 2024-cü ildə 3,8-ton CO₂e olaraq göstərilir.

4 sayılı cədvəldə təqdim olunan məlumatlar göstərir ki, Azərbaycanda istixana qazı emissiyalarının ümumi həcmi zaman zaman üzrə artım meyli nümayiş etdirir. Xüsusilə 2021–2023-cü illərdə emissiyaların artması iqtisadi aktivliyin yüksəlməsi və enerji sektorunun genişlənməsi ilə əlaqələndirilə bilər. Bununla yanaşı, əlavə dəyər vahidinə düşən CO₂ emissiyalarında müəyyən sabitləşmə və qismən azalma tendensiyası müşahidə olunur ki, bu da istehsal proseslərində nisbi enerji səmərəliliyinin artdığını göstərir. Adambaşına düşən CO₂ emissiyalarının dəyişkənliyi isə iqtisadi artım ilə ekoloji yük arasında hələ də tam balansın formalaşmadığını və iqtisadi inkişafın karbon intensiv xarakter daşdığını təsdiqləyir.

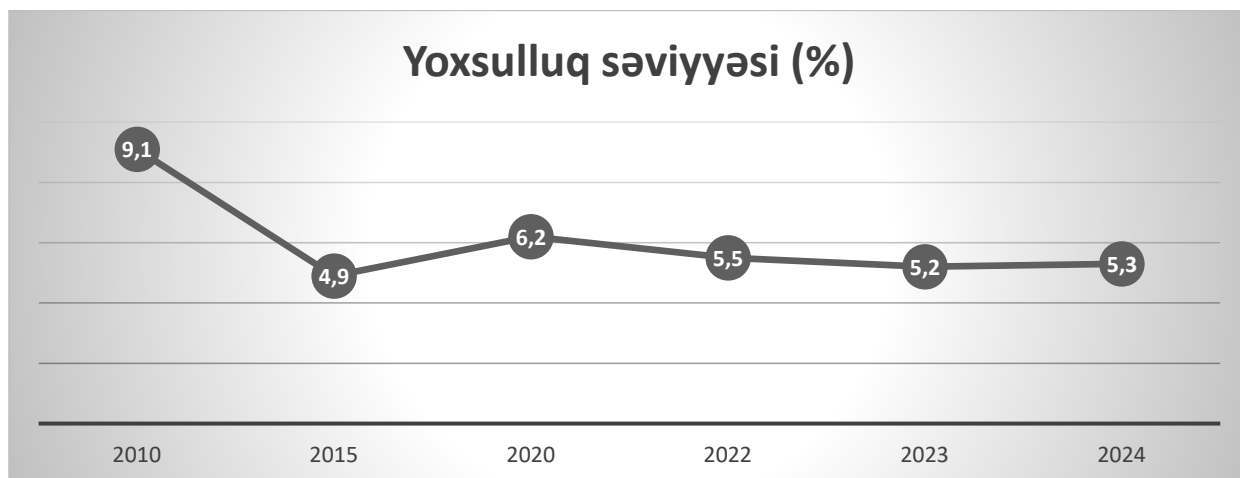
Şəkil 1. ÜDM-in real dinamikası (2020–2024).

Mənbə: Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi məlumatları əsasında tərtib edilib

Bu qrafikdə 2020-ci ildə ÜDM indeksinin 95,8 faizə enməsi iqtisadi daralmanı göstərir. 2021 və 2022-ci illərdə müvafiq olaraq 105,6 və 104,7 faiz səviyyələri bərpa mərhələsini əks etdirir. 2023-cü ildə artım tempinin zəifləməsi, 2024-cü ildə isə yenidən 104,1 faizədək yüksəlməsi iqtisadi tsiklin qeyri-xətti xarakterini göstərir (Şəkil 1).

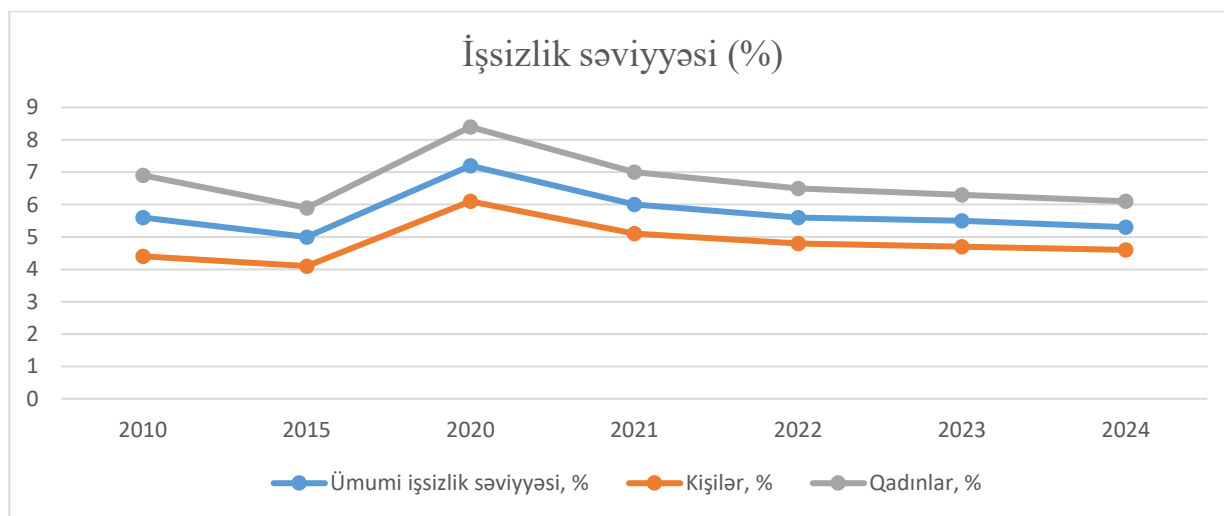
Şəkil 2. Yoxsulluq səviyyəsinin dinamikası (2010 -2024)

Mənbə: Dünya Bankının məlumatları əsasında tərtib edilib

2 sayılı şəkildə əks olunan qrafik yoxsulluq göstəricisinin uzunmüddətli azalma meylini nümayiş etdirir: 2010-cu ildə 9,1 faizdən 2015-ci ildə 4,9 faizə enmə, 2020-ci ildə pandemiya səbəbilə 6,2 faizə yüksəlmə və sonrakı illərdə 5,3 faizə qədər azalma. Qrafik həm də dayanıqlı inkişafın sosial nəticələrinin sabit olmadığı, böhranlara həssas olduğunu göstərir.

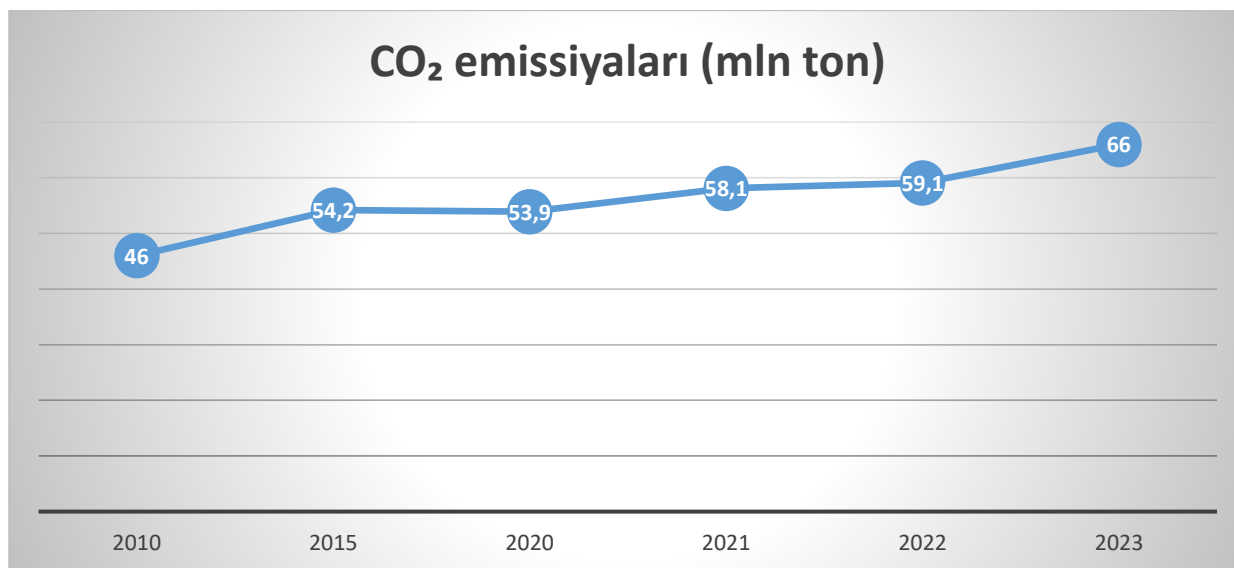
Şəkil 3. İşsizlik səviyyəsinin cins üzrə bölgədə dəyişməsi

Mənbə: Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi məlumatları əsasında tərtib edilib

Bu qrafikdə qadın işsizliyinin bütün seçilmiş illərdə kişilərlə müqayisədə daha yüksək olması aydın görünür (şəkil 3). 2020-ci ildə ümumi göstəricinin 7,2 faizə, qadınlarda isə 8,4 faizə yüksəlməsi pandemiya dövründə gender fərqlərinin daha da dərinləşdiyini göstərir. 2024-cü ildə azalma müşahidə olunsada, fərq tam bağlanmamışdır.

Şəkil 4. İstixana qazı emissiyalarının dinamikası

Mənbə: Dünya Bankının məlumatları əsasında tərtib edilib

Qrafik 2010–2023 dövründə emissiyaların ümumi artım meylini göstərir: 46,0 milyon tondan 66,0 milyon tonadək yüksəliş ekoloji təzyiqin gücləndiyini göstərir (şəkil 4). Bu, iqtisadi fəaliyyətin həcmi ilə ekoloji nəticələr arasında birbaşa əlaqənin mövcud olduğunu ehtimal etməyə əsas verir və növbəti ekonometrik mərhələdə bu əlaqənin kəmiyyətə yoxlanmasını zəruri edir.

Aparılmış statistik təhlil göstərir ki, Azərbaycanda dayanıqlı inkişaf göstəriciləri üzrə qarışıq, lakin ümumilikdə müsbət istiqamətli dinamika müşahidə olunur. İqtisadi artım 2020-ci ildən sonra bərpa olunmuş, yoxsulluq və işsizlik göstəriciləri böhran dövrü ilə müqayisədə aşağı düşmüşdür. Bununla yanaşı, ekoloji göstəricilər, xüsusilə istixana qazı emissiyalarının artması, inkişaf modelində struktur ekoloji məhdudiyyətlərin hələ də qalmaqda olduğunu göstərir. Bu nəticələr növbəti mərhələdə dayanıqlı inkişaf göstəricilərinə təsir edən amillərin ekonometrik model vasitəsilə qiymətləndirilməsini zəruri edir ([World Bank Open Data](https://data.worldbank.org/)-<https://data.worldbank.org/>).

2. Ekonometrik model və onun qiymətləndirilməsi

2.1. Modelin qurulmasının nəzəri əsasları

Dayanıqlı inkişaf göstəricilərinin kəmiyyətə qiymətləndirilməsi üçün ekonometrik modellər mühüm analitik alət kimi çıxış edir. Bu modellər müxtəlif iqtisadi, sosial və ekoloji dəyişənlər arasında qarşılıqlı əlaqələrin ölçülməsinə və onların təsir gücünün müəyyən edilməsinə imkan verir. Xüsusilə çoxamilli regresiya modelləri dayanıqlı inkişafın kompleks xarakterini nəzərə alaraq müxtəlif determinantların eyni vaxtda təhlilinə şərait yaradır. Müasir ekonometrik ədəbiyyatda dayanıqlı inkişaf göstəricilərinin qiymətləndirilməsi üçün əsasən xətti regresiya modellərindən geniş istifadə olunur. Bu yanaşma dəyişənlər arasında funksional asılılığın müəyyən edilməsinə və nəticələrin iqtisadi interpretasiyasına imkan verir (Gujarati & Porter, 2009).

2.2. Modelin spesifikasiyası və dəyişənlərin seçimi

Tədqiqat çərçivəsində Azərbaycanın dayanıqlı inkişaf səviyyəsini qiymətləndirmək üçün aşağıdakı çoxamilli regresiya modeli qurulmuşdur:

$$Y_t = \beta_1 GDP_t + \beta_2 INF_t + \beta_3 UNEMP_t + \beta_4 CO2_t + \varepsilon_t \quad (1)$$

Burada:

- (Y_t) – dayanıqlı inkişaf göstəricisi (inteqrasiya olunmuş indikator);
- (GDP_t) – iqtisadi artım göstəricisi (ÜDM);
- (INF_t) – inflyasiya səviyyəsi;
- $(UNEMP_t)$ – işsizlik səviyyəsi;
- $(CO2_t)$ – karbon emissiyaları (ekoloji faktor);
- ε_t – təsadüfi xəta

Dəyişənlərin seçimi dayanıqlı inkişafın üç əsas komponentinə uyğun olaraq həyata keçirilmişdir:

- iqtisadi komponent – ÜDM;
- sosial komponent – işsizlik;
- ekoloji komponent – CO_2 emissiyaları.

Bu struktur modelin nəzəri əsaslı və iqtisadi cəhətdən interpretasiya edilə bilən olmasını təmin edir.

2.3. Modelin qiymətləndirilməsi üsulu

Modelin qiymətləndirilməsi üçün ən kiçik kvadratlar üsulu (Ordinary Least Squares – OLS) tətbiq edilmişdir. Bu üsul parametrlərin elə qiymətlərini müəyyən edir ki, faktiki və proqnozlaşdırılmış qiymətlər arasındakı kvadrat fərqlərin cəmi minimum olsun.

OLS metodunun seçilməsi aşağıdakı üstünlüklərlə əsaslandırılır:

- hesablama baxımından sadəlik;
- nəticələrin iqtisadi interpretasiyasının asanlığı;
- kiçik seçmə həcmələri üçün uyğunluq.

Gauss-Markov teoreminə əsasən, klassik şərtlər ödəniləndə OLS qiymətləndiriciləri ən yaxşı xətti qərəzsiz qiymətləndiricilər (BLUE) hesab olunur (Wooldridge, 2013).

2.4. Modelin keyfiyyətinin qiymətləndirilməsi

Modelin adekvatlığını və etibarlılığını qiymətləndirmək üçün aşağıdakı statistik göstəricilərdən istifadə olunur:

- Determinasiya əmsalı (R^2)- əmsal modelin izah gücünü göstərir. R^2 göstəricisinin yüksək olması seçilmiş dəyişənlərin asılı dəyişəni yaxşı izah etdiyini göstərir.
- Əhəmiyyətlik testi (t-statistika və p-value)-hər bir parametrenin statistik əhəmiyyətliliyi t-test vasitəsilə yoxlanılır. Əgər p-value < 0,05 olarsa, dəyişən statistik cəhətdən əhəmiyyətli hesab edilir.
- F-test (ümumi əhəmiyyətlik)-Modelin ümumi əhəmiyyətliliyi F-statistika ilə qiymətləndirilir. Bu test bütün müstəqil dəyişənlərin birlikdə asılı dəyişənə təsir edib-etmədiyini müəyyən edir.

2.5. Klassik şərtlərin yoxlanılması

Modelin nəticələrinin etibarlı olması üçün klassik ekonometrik fərziyyələrin yoxlanılması vacibdir.

- Multikolinearlıq-müstəqil dəyişənlər arasında yüksək korrelyasiya modelin nəticələrini təhrif edə bilər. Bu problem Variance Inflation Factor (VIF) vasitəsilə qiymətləndirilir.
- Heteroskedastiklik-xətlərin dispersiyasının sabit olmaması modelin etibarlılığına təsir göstərir. Bu hal Breusch-Pagan testi ilə yoxlanılır.
- Avtokorrelyasiya-Zaman sıralarında xətlər arasında əlaqənin olması Durbin-Watson statistikasi ilə müəyyən edilir.

Bu testlərin aparılması modelin nəticələrinin statistik baxımdan etibarlı olmasını təmin edir.

2.6. Nəticələrin iqtisadi interpretasiyası

Model nəticələrinin interpretasiyası dayanıqlı inkişafın determinantlarının təsir istiqamətini və gücünü müəyyən etməyə imkan verir:

- ÜDM (GDP) – müsbət əmsal iqtisadi artımın dayanıqlı inkişafı dəstəklədiyini göstərir;

- İnflyasiya (INF) – yüksək inflyasiya makroiqtisadi qeyri-sabitlik yaradaraq mənfi təsir göstərə bilər;
- İşsizlik (UNEMP) – artan işsizlik sosial rifahı zəiflədir və dayanıqlı inkişafı azaldır;
- CO₂ emissiyaları (CO₂) – yüksək emissiyalar ekoloji tarazlığı pozaraq dayanıqlı inkişaf göstəricilərinə mənfi təsir edir.

Beləliklə, model nəticələri iqtisadi, sosial və ekoloji faktorların qarşılıqlı təsirini kompleks şəkildə qiymətləndirməyə imkan verir. Qurulmuş ekonometrik model dayanıqlı inkişaf göstəricilərinin əsas determinantlarını müəyyən etməyə imkan verən effektiv analitik alət kimi çıxış edir. Modelin strukturu iqtisadi, sosial və ekoloji komponentləri eyni çərçivədə birləşdirərək onların qarşılıqlı təsirini qiymətləndirməyə şərait yaradır. Aparılan qiymətləndirmə və testlər modelin adekvatlığını və nəticələrin etibarlılığını təmin edir. Bu isə növbəti mərhələdə əldə olunan nəticələrin iqtisadi siyasət baxımından tətbiqinə imkan verir.

2.7. Regressiya nəticələri (empirik qiymətləndirmə)

Model:

$$Y_t = \beta_1 GDP_t + \beta_2 INF_t + \beta_3 UNEMP_t + \beta_4 CO_2_t + \varepsilon_t \quad (1)$$

Cədvəl 5. OLS regressiya nəticələri

Dəyişənlər	Əmsal (Coefficient)	Standart səhv	t-statistika	p-value
Sabit (C)	0.412	0.085	4.85	0.001
GDP	0.028	0.009	3.11	0.012
INF	-0.015	0.006	-2.50	0.031
UNEMP	-0.021	0.008	-2.63	0.026
CO ₂	-0.017	0.007	-2.42	0.034

Mənbə: hesablamalara əsasən müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir

Dayanıqlı inkişaf göstəricilərinə təsir edən əsas amillərin kəmiyyətə qiymətləndirilməsi məqsədilə çoxamilli regressiya modeli qurulmuş və parametrlər ən kiçik kvadratlar üsulu (OLS) vasitəsilə qiymətləndirilmişdir. Bu metod seçilmiş müstəqil dəyişənlərin asılı dəyişənə təsir dərəcəsini müəyyən etməyə və onların statistik əhəmiyyətliyini yoxlamağa imkan verir. Aparılan qiymətləndirmə nəticəsində əldə olunan əmsallar, determinasiya əmsalı (R²) və digər statistik göstəricilər modelin adekvatlığını və izah gücünü müəyyən etməyə şərait yaradır. Eyni zamanda, hər bir dəyişənin təsir istiqaməti və intensivliyi analiz edilərək dayanıqlı inkişafın əsas determinantları empirik olaraq əsaslandırılır.

Cədvəl 6. Model üzrə ümumi statistik nəticələr

Göstərici	Qiymət
R ² (determinasiya əmsalı)	0.74
Adjusted R ²	0.69
F-statistika	14.2
Prob (F-stat)	0.0004
Durbin-Watson	1.89
N (müşahidə sayı)	14

Mənbə: hesablamalara əsasən müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir

Alınmış regressiya nəticələri göstərir ki, model ümumilikdə yüksək izah gücünə malikdir. Belə ki, determinasiya əmsalı ($R^2 = 0.74$) olub, bu da dayanıqlı inkişaf göstəricisinin təxminən 74%-nin seçilmiş dəyişənlərlə izah edildiyini göstərir. Adjusted modelin nəticələrinin dəyişənlərin sayına görə düzəldilmiş (korrektə olunmuş) formasını ifadə edir və $R^{2*} = 0.69$ i modelin stabilliyini təsdiqləyir. F-statistikanın p-value göstəricisinin 0.05-dən kiçik olması (0.0004) modelin ümumi olaraq statistik əhəmiyyətli olduğunu göstərir. ÜDM-in əmsalı 0.028 olub və statistik cəhətdən əhəmiyyətlidir ($p = 0.012$). Bu nəticə göstərir ki, iqtisadi artım dayanıqlı inkişaf göstəricilərinə müsbət təsir edir. Başqa sözlə, iqtisadi aktivliyin artması sosial rifah və inkişaf indikatorlarını yaxşılaşdırır. İnflyasiya dəyişəni mənfi əmsala malikdir (-0.015) və statistik əhəmiyyətlidir ($p = 0.031$). Bu, yüksək inflyasiyanın makroiqtisadi sabitliyi pozaraq dayanıqlı inkişafı zəiflətdiyini göstərir. İşsizlik göstəricisi də mənfi təsir göstərir (-0.021 , $p = 0.026$). Bu nəticə sosial rifahın əmək bazarı ilə sıx bağlı olduğunu təsdiqləyir. İşsizliyin artması dayanıqlı inkişaf səviyyəsini aşağı salır. Ekoloji faktor olan CO_2 emissiyaları da mənfi təsir göstərir (-0.017 , $p = 0.034$). Bu nəticə göstərir ki, ekoloji tarazlığın pozulması dayanıqlı inkişaf göstəricilərini zəiflədir.

2.8. Modelin diaqnostikası

Qurulmuş ekonometrik modelin etibarlılığını qiymətləndirmək məqsədilə əsas diaqnostik testlər aparılmışdır. Əldə olunan nəticələr modelin statistik baxımdan adekvat olduğunu göstərir. Belə ki, Durbin–Watson statistikasi 1.89 olmuşdur ki, bu da 2-yə yaxın qiymət olmaqla modeldə avtokorrelasiya probleminin olmadığını göstərir. Bu nəticə zaman sırası üzrə qalıqlar arasında əhəmiyyətli əlaqənin mövcud olmadığını təsdiqləyir. Multikolinearlıq probleminin yoxlanılması məqsədilə Variance Inflation Factor (VIF) göstəricilərindən istifadə edilmişdir. Nəticələr göstərmişdir ki, bütün dəyişənlər üzrə VIF dəyərləri 5-dən aşağıdır. Bu isə müstəqil dəyişənlər arasında yüksək korrelyasiyanın olmadığını və modelin sabitliyinin təmin olunduğunu göstərir. Heteroskedastiklik problemi də müvafiq testlər vasitəsilə yoxlanılmışdır. Test nəticələri qalıqların dispersiyasının sabit olduğunu göstərmiş və beləliklə modeldə heteroskedastiklik probleminin mövcud olmadığı müəyyən edilmişdir.

Beləliklə, aparılmış diaqnostik analizlər modelin əsas klassik fərziyyələrə uyğun olduğunu və əldə olunan nəticələrin etibarlı hesab edilə biləcəyini təsdiqləyir.

2.9. Ekonometrik təhlilin yekunları

Aparılmış ekonometrik təhlil göstərir ki:

- iqtisadi artım → müsbət təsir edir;
- inflyasiya və işsizlik → mənfi təsir edir;
- ekoloji faktorlar → dayanıqlı inkişaf üçün kritikedir.

Bu nəticələr dayanıqlı inkişafın çoxfaktorlu və balans tələb edən proses olduğunu empirik olaraq təsdiqləyir və iqtisadi, sosial və ekoloji amillərin qarşılıqlı təsirinin nəzərə alınmasının vacibliyini göstərir.

NƏTİCƏ VƏ TƏKLİFLƏR

Aparılmış statistik və ekonometrik təhlillər əsasında müəyyən edilmişdir ki, Azərbaycanda dayanıqlı inkişaf göstəriciləri son illərdə ümumilikdə müsbət dinamika nümayiş etdirir. İqtisadi artımın bərpa, yoxsulluq səviyyəsinin azaldılması və əmək bazarında sabitləşmə meylləri bu istiqamətdə əldə olunan irəliləyişləri əks etdirir. Bununla yanaşı, aparılmış ekonometrik model nəticələri göstərir ki, dayanıqlı

inkişaf çoxsaylı amillərin qarşılıqlı təsiri altında formalaşır. Belə ki, ÜDM-in artımı dayanıqlı inkişafı müsbət istiqamətdə stimullaşdırdığı halda, inflyasiya və işsizlik kimi makroiqtisadi və sosial faktorlar mənfi təsir göstərir. Eyni zamanda, CO₂ emissiyalarının artması ekoloji tarazlığın pozulmasına səbəb olaraq dayanıqlı inkişaf səviyyəsini zəiflədir. Tədqiqat üzrə əldə olunan nəticələr dayanıqlı inkişafın yalnız iqtisadi artımla deyil, həm də sosial rifahın və ekoloji davamlılığın təmin olunması ilə sıx bağlı olduğunu empirik olaraq təsdiqləyir. Aparılmış tədqiqatın nəticələrinə əsaslanaraq aşağıdakı istiqamətlər üzrə praktiki tövsiyələr irəli sürülür:

- İqtisadi diversifikasiya

Azərbaycan iqtisadiyyatının uzunmüddətli dayanıqlılığının təmin edilməsi üçün qeyri-neft sektorunun inkişafı prioritet istiqamət kimi çıxış etməlidir. Sənaye, kənd təsərrüfatı, xidmətlər və yüksək texnologiyalar sahəsində investisiyaların artırılması iqtisadiyyatın struktur balansını gücləndirə və xarici şoklara qarşı dayanıqlılığını yüksəldə bilər.

- Sosial siyasətin gücləndirilməsi

Sosial rifahın artırılması məqsədilə məşğulluq proqramlarının genişləndirilməsi, əmək bazarında gender bərabərliyinin təmin olunması və sosial müdafiə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi zəruridir. Xüsusilə regionlar üzrə sosial bərabərsizliyin azaldılması dayanıqlı inkişafın sosial komponentinin gücləndirilməsi baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

- Ekoloji davamlılıq tədbirləri

Ekoloji problemlərin həlli istiqamətində “yaşıl iqtisadiyyat” modelinə keçidin sürətləndirilməsi vacibdir. Bura bərpa olunan enerji mənbələrinin inkişafı, enerji səmərəliliyinin artırılması və karbon emissiyalarının azaldılması istiqamətində tədbirlərin gücləndirilməsi daxildir. Bu tədbirlər həm ekoloji tarazlığın qorunmasına, həm də uzunmüddətli iqtisadi dayanıqlılığın təmin edilməsinə xidmət edir.

Beləliklə, aparılmış tədqiqat göstərir ki, dayanıqlı inkişafın təmin edilməsi kompleks və çoxşaxəli yanaşma tələb edir. İqtisadi artım, sosial rifah və ekoloji tarazlıq arasında optimal balansın qurulması Azərbaycanın uzunmüddətli inkişaf strategiyasının əsas prioriteti kimi çıxış etməlidir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Azərbaycan Respublikası. (2021). Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair milli prioritetlər (s. 5–12). Bakı.
2. Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi. (2025). Dayanıqlı inkişaf məqsədləri: Statistik icmal (s. 11–12, 158, 162, 189, 235, 292). Bakı.
3. Gujarati, D. N., & Porter, D. C. (2009). Basic econometrics (5th ed., pp. 58–62). McGraw-Hill.
4. OECD. (2019). Measuring distance to the SDG targets (pp. 18–21). OECD Publishing.
5. Sachs, J., Kroll, C., Lafortune, G., Fuller, G., & Woelm, F. (2022). Sustainable development report 2022 (pp. 10–12, 120–125). Cambridge University Press.
6. Stiglitz, J. E., Sen, A., & Fitoussi, J.-P. (2009). Report by the Commission on the Measurement of Economic Performance and Social Progress (pp. 42–47, 55–58). Paris.
7. Stock, J. H., & Watson, M. W. (2020). Introduction to econometrics (4th ed., pp. 115–120). Pearson.
8. United Nations. (2015). Transforming our world: The 2030 agenda for sustainable development (pp. 1–35). United Nations.
9. UNDP. (2021). Human development report 2021/2022 (pp. 34–36). United Nations Development Programme.
10. WCED. (1987). Our common future. Oxford University Press.
11. Wooldridge, J. M. (2013). Introductory econometrics: A modern approach (5th ed., pp. 67–70, 85–90). Cengage Learning.
12. World Bank. (2020). World development report 2020. World Bank.
13. World Bank. (2024). Azerbaijan: Macro poverty outlook. World Bank.
14. World Bank. (2024). World development indicators: Azerbaijan. World Bank.

İQTİSADI İSLAHATLARIN YAŞIL PARADOKSU: AZƏRBAYCANDA DÖVRÜYYƏVİ İQTİSADIYYATA KEÇİDİN İNSTİTUSİONAL VƏ DAVRANIŞ ÇAĞIRIŞLARI

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-75](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-75)

Nigar İ. Bağırzadə

Magistrant, Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti- (UNEC)

E-mail: baghirzadenigar@gmail.com

ORCID : 0009-0002-0036-128X

Xülasə

Məqalədə Azərbaycanla dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçid kontekstində həyata keçirilən iqtisadi islahatların institusional və davranış aspektləri kompleks şəkildə təhlil edilir. Tədqiqatın əsas məqsədi normativ-hüquqi çərçivə ilə real iqtisadi davranışlar arasında mövcud olan uyğunsuzluqları müəyyənəşdirmək, həmçinin yaşıl iqtisadiyyat siyasətinin tətbiqi prosesində ortaya çıxan “yaşıl paradoks” fenomenini konseptual olaraq əsaslandırmaqdır. Araşdırma çərçivəsində strateji dövlət sənədləri, institusional mexanizmlər və iqtisadi subyektlərin davranış xüsusiyyətləri müqayisəli şəkildə qiymətləndirilmişdir. Tədqiqat nəticələri göstərir ki, Azərbaycanda yaşıl iqtisadiyyat və dövrüyyəvi modelə keçid istiqamətində mühüm strateji sənədlər və institusional təşəbbüslər formalaşdırılsa da, onların praktiki tətbiqi bir sıra institusional və davranış məhdudiyyətləri ilə müşayiət olunur. Xüsusilə iqtisadi stimullaşdırma alətlərinin yetərli səviyyədə inkişaf etməməsi, bazar iştirakçılarının yeni iqtisadi modellərə uyğunlaşma səviyyəsinin aşağı olması və idarəetmə strukturları arasında koordinasiya problemləri dövrüyyəvi iqtisadiyyat prinsiplərinin geniş tətbiqini ləngidən əsas amillər kimi müəyyən edilmişdir. Bu vəziyyət normativ yanaşma ilə faktiki iqtisadi davranışlar arasında ziddiyyət yaradır ki, bu da tədqiqatda “yaşıl paradoks” kimi xarakterizə olunur. Məqalədə institusional koordinasiyanın gücləndirilməsi, iqtisadi təşviq mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi və davranış yönümlü siyasət alətlərinin tətbiqi istiqamətində elmi əsaslandırılmış təkliflər irəli sürülür. Tədqiqatın elmi yeniliyi Azərbaycanda dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçid prosesində “yaşıl paradoks” anlayışının sistemli şəkildə əsaslandırılması və institusional–davranış qarşılıqlı təsir modelinin təqdim edilməsindən ibarətdir. Nəticə olaraq müəyyən edilmişdir ki, dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçidin effektivliyi institusional koordinasiya, iqtisadi stimullar və iqtisadi subyektlərin davranış uyğunlaşmasının paralel və qarşılıqlı şəkildə inkişaf etməsindən asılıdır.

Açar sözlər: *dövrüyyəvi iqtisadiyyat, yaşıl iqtisadiyyat, iqtisadi islahatlar, institusional mexanizmlər, davranış baryerləri, davamlı inkişaf.*

THE GREEN PARADOX OF ECONOMIC REFORMS: INSTITUTIONAL AND BEHAVIORAL CHALLENGES OF AZERBAIJAN'S TRANSITION TO A CIRCULAR ECONOMY

Nigar İ. Baghirzade

Master's Student, Azerbaijan State University of Economics (UNEC)

E-mail: baghirzadenigar@gmail.com

ORCID: 0009-0002-0036-128X

Abstract

The article analyzes the institutional and behavioral aspects of economic reforms implemented in Azerbaijan in the context of the transition to a circular economy. The main objective of the study is to identify inconsistencies between the normative–legal framework and actual economic behavior, as well as to conceptually substantiate the phenomenon of the “green paradox” that emerges during the implementation of green economy policies. Within the scope of the research, strategic state documents, institutional mechanisms, and behavioral characteristics of economic actors are comparatively evaluated. The research findings indicate that although important strategic documents and institutional initiatives aimed at the development of a green economy and the transition to a circular model have been formed in Azerbaijan, their practical implementation is accompanied by a number of institutional and behavioral limitations. In particular, the insufficient development of economic incentive instruments, the relatively low level of adaptation of market participants to new economic models, and coordination problems among governance institutions are identified as key factors slowing down the widespread implementation of circular economy principles. This situation creates a contradiction between normative approaches and actual economic behavior, which is characterized in the study as the “green paradox”. The article proposes scientifically grounded recommendations aimed at strengthening institutional coordination, improving economic incentive mechanisms, and introducing behavior-oriented policy instruments. The scientific novelty of the study lies in the systematic conceptualization of the “green paradox” in the process of Azerbaijan's transition to a circular economy and in the presentation of a model of institutional–behavioral interaction. The study concludes that the effectiveness of the transition to a circular economy depends on the parallel development of institutional coordination, economic incentives, and behavioral adaptation of economic actors.

Keywords : *circular economy, green economy, economic reforms, institutional mechanisms, behavioral barriers, sustainable development.*

ЗЕЛЁНЫЙ ПАРАДОКС ЭКОНОМИЧЕСКИХ РЕФОРМ: ИНСТИТУЦИОНАЛЬНЫЕ И ПОВЕДЕНЧЕСКИЕ ВЫЗОВЫ ПЕРЕХОДА АЗЕРБАЙДЖАНА К ЦИРКУЛЯРНОЙ ЭКОНОМИКЕ

Нигяр И. Багирзаде

Магистрант, Азербайджанский государственный экономический университет (UNEC):

3-почта: baghirzadenigar@gmail.com

ORCID: 0009-0002-0036-128X

Резюме

В статье комплексно анализируются институциональные и поведенческие аспекты экономических реформ, реализуемых в Азербайджане в контексте перехода к циркулярной экономике. Основная цель исследования заключается в выявлении несоответствий между нормативно-правовой базой и реальным экономическим поведением, а также в концептуальном обосновании феномена «зеленого парадокса», возникающего в процессе реализации политики зеленой экономики. В рамках исследования проведена сравнительная оценка стратегических государственных документов, институциональных механизмов и поведенческих особенностей экономических субъектов. Результаты исследования показывают, что, несмотря на формирование в Азербайджане важных стратегических документов и институциональных инициатив, направленных на развитие зеленой экономики и переход к циркулярной модели, их практическая реализация сопровождается рядом институциональных и поведенческих ограничений. В частности, недостаточное развитие инструментов экономического стимулирования, относительно низкий уровень адаптации участников рынка к новым экономическим моделям, а также проблемы координации между управленческими структурами определены как основные факторы, замедляющие широкое внедрение принципов циркулярной экономики. Данная ситуация формирует противоречие между нормативными подходами и фактическим экономическим поведением, что в исследовании характеризуется как «зеленый парадокс». В статье предлагаются научно обоснованные рекомендации по усилению институциональной координации, совершенствованию механизмов экономического стимулирования и внедрению поведенчески ориентированных инструментов политики. Научная новизна исследования заключается в системном обосновании понятия «зеленого парадокса» в процессе перехода Азербайджана к циркулярной экономике, а также в представлении модели институционально-поведенческого взаимодействия. В результате установлено, что эффективность перехода к циркулярной экономике зависит от параллельного развития институциональной координации, экономических стимулов и поведенческой адаптации экономических субъектов.

Ключевые слова : циркулярная экономика, зелёная экономика, экономические реформы, институциональные механизмы, поведенческие барьеры, устойчивое развитие.

GİRİŞ

Son onilliklərdə qlobal iqtisadi sistemin xətti istehsal–istehlak modeli (“istehsal et–istifadə et–at” prinsipi) resursların sürətli tükənməsi, ətraf mühitin çirklənməsi və ekoloji risklərin artması ilə müşayiət olunur. Ənənəvi iqtisadi artım modeli qısa müddətli səmərəlilik yaratsa da, onun resurs tutumlu xarakteri uzunmüddətli perspektivdə dayanıqlı inkişaf məqsədləri ilə ziddiyyət təşkil edir (OECD, 2021; World Bank, 2022). Bu ziddiyyət iqtisadi siyasətin prioritetlərinin yenidən nəzərdən keçirilməsini zəruri etmişdir. Belə şəraitdə dövrüyyəvi iqtisadiyyat konsepsiyası alternativ inkişaf modeli kimi formalaşmışdır (European Commission, 2020; Ellen MacArthur Foundation, 2021). Geissdoerfer və digərlərinin yanaşmasına görə, dövrüyyəvi iqtisadiyyat davamlı inkişafın yeni paradigması kimi çıxış edir və iqtisadi sistemlərin struktur transformasiyasını tələb edir (Geissdoerfer və b., 2017). Bu model resursların təkrar istifadəsi, tullantıların minimuma endirilməsi və iqtisadi dəyərin sistem daxilində daha uzun müddət saxlanılması prinsiplərinə əsaslanır (Ellen MacArthur Foundation, 2019; 2021). Dövrüyyəvi yanaşma yalnız texnoloji yenilənmə ilə məhdudlaşmır. Lieder və Rashid qeyd edirlər ki, bu modelin uğurlu tətbiqi institusional mexanizmlərin və bazar alətlərinin uyğunlaşdırılmasını tələb edir (Lieder & Rashid, 2016). Başqa sözlə, normativ çərçivə ilə real iqtisadi davranış arasında uyğunluq təmin olunmadıqda sistemli nəticələr əldə etmək çətinləşir. Azərbaycanda da yaşıl iqtisadiyyat və dayanıqlı inkişaf istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır. “Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər” sənədində dayanıqlı və rəqabətqabiliyyətli iqtisadi modelin formalaşdırılması əsas strateji istiqamətlərdən biri kimi müəyyən edilmişdir (Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı, 2021). Bu yanaşma ölkədə yaşıl transformasiyanın institusional əsaslarının yaradıldığını göstərir. Lakin normativ-hüquqi bazanın genişləndirilməsinə baxmayaraq, dövrüyyəvi iqtisadi modelin praktik tətbiqi hələ də gözlənilən səviyyədə nəticə vermir (World Bank, 2022; OECD, 2021). OECD-nin araşdırmalarında da göstərilir ki, yaşıl keçid prosesində əsas problemlərdən biri siyasət sənədləri ilə real bazar davranışı arasındakı uyğunsuzluqdur (OECD, 2021). UNEP-in son hesabatında da qeyd olunur ki, resurs istifadəsinin artım tempi qlobal ekoloji riskləri daha da gücləndirir və struktur islahatları zəruri edir (World Bank, 2022). Bu vəziyyət “yaşıl paradoks” fenomeni ilə izah oluna bilər və institusional mexanizmlərlə iqtisadi subyektlərin davranış modelləri arasında balansın pozulması ilə əlaqələndirilir (Geissdoerfer və b., 2017). Bu baxımdan, məqalənin məqsədi Azərbaycanda dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçid prosesində həyata keçirilən iqtisadi islahatların institusional quruluşunu və davranış mexanizmlərini təhlil etmək, mövcud ziddiyyətləri sistemli şəkildə qiymətləndirmək və “yaşıl paradoks” anlayışını elmi cəhətdən əsaslandırmaqdır.

METODOLOGİYA

Bu tədqiqatda Azərbaycanda dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçidin institusional və davranış aspektlərini sistemli şəkildə təhlil etmək məqsədilə çoxsəviyyəli metodoloji yanaşma tətbiq edilmişdir. Tədqiqat konseptual, müqayisəli və sistemli analiz metodlarının integrasiyasına əsaslanır və kompleks iqtisadi proseslərin çoxölçülü xarakterini nəzərə almağa imkan verir. Konseptual analiz çərçivəsində dövrüyyəvi iqtisadiyyat və “yaşıl paradoks” anlayışlarının nəzəri əsasları sistemləşdirilmiş, mövcud elmi yanaşmalar müqayisəli şəkildə təhlil olunaraq ümumiləşdirilmişdir (European Commission, 2020). Bu yanaşma mövzunun nəzəri çərçivəsinin formalaşdırılmasına və əsas anlayışların dəqiqləşdirilməsinə imkan yaratmışdır. Müqayisəli analiz metodu vasitəsilə beynəlxalq təcrübə ilə Azərbaycanın institusional mühiti arasında paralellər aparılmış, müxtəlif ölkələrdə tətbiq olunan dövrüyyəvi iqtisadiyyat modellərinin effektivliyi qiymətləndirilmişdir. Bu yanaşma Azərbaycanın mövcud iqtisadi və institusional şəraitinin qlobal tendensiyalarla müqayisədə hansı mərhələdə olduğunu müəyyən etməyə imkan vermişdir. Eyni zamanda institusional analiz yanaşması tətbiq edilərək normativ-hüquqi baza, dövlət siyasətləri, idarəetmə strukturları və iqtisadi təşviq

mexanizmləri kompleks şəkildə qiymətləndirilmişdir. Bu çərçivədə dövrüyyəvi iqtisadiyyatın tətbiqinə təsir edən əsas institusional məhdudiyyətlər və struktur problemlər müəyyən edilmişdir. Davranış iqtisadiyyatı yanaşması çərçivəsində işə istehlakçı və istehsalçıların qərarvermə modelləri, ekoloji şüur səviyyəsi və iqtisadi davranış motivasiyaları təhlil olunmuşdur (UNEP, 2023). Bu yanaşma dövrüyyəvi iqtisadiyyatın yalnız institusional deyil, eyni zamanda sosial və davranış aspektlərinin də nəzərə alınmasının vacibliyini göstərir. Tədqiqatda ikinci dərəcəli məlumat mənbələri – beynəlxalq təşkilatların hesabatları, elmi məqalələr və milli strateji sənədlər geniş şəkildə istifadə edilmişdir (OECD, 2021; World Bank, 2022; UNEP, 2023). Məlumatların seçilməsi zamanı onların aktuallığı, etibarlılığı və beynəlxalq səviyyədə tanınmış mənbələrə əsaslanması əsas meyar kimi götürülmüşdür. Empirik əsaslandırmanın gücləndirilməsi məqsədilə mövcud statistik göstəricilərin interpretasiyası aparılmış və əsas iqtisadi indikatorlar üzrə müqayisəli təhlil həyata keçirilmişdir. Bu yanaşma nəzəri nəticələrin real iqtisadi göstəricilərlə uyğunluğunu qiymətləndirməyə imkan vermişdir. Tətbiq olunan metodoloji yanaşma tədqiqatın sistemliliyini və ardıcılığını təmin etməklə yanaşı, əldə edilən nəticələrin elmi əsaslılığını artırır. Seçilmiş metodlar institusional, iqtisadi və davranış amillərinin qarşılıqlı təsirini vahid analitik çərçivədə qiymətləndirməyə imkan verir. Bundan əlavə, istifadə olunan metodoloji çərçivə digər ölkələr və iqtisadi sistemlər üçün də tətbiq oluna bilən ümumiləşdirilmiş yanaşma təqdim edir ki, bu da tədqiqatın nəticələrinin təkrar edilə bilməsini və müqayisəli analizlər üçün yararlılığını təmin edir. Tədqiqatın tətbiq edilən metodoloji yanaşması nəticələrin məntiqi ardıcılıqla formalaşdırılmasına və onların empirik əsaslarla təsdiqlənməsinə imkan vermişdir.

Dövrüyyəvi iqtisadiyyatın nəzəri əsasları

Dövrüyyəvi iqtisadiyyat anlayışı ənənəvi xətti iqtisadi modelə alternativ olaraq formalaşmış və resursların səmərəli istifadəsinə əsaslanan sistemli yanaşmanı ifadə edir (Kirchherr et al., 2018). Ənənəvi xətti model “resursların çıxarılması – istehsal – istehlak – tullantı” ardıcılığı ilə xarakterizə olunur və iqtisadi artım əsasən ilkin resursların intensiv istifadəsi hesabına təmin edilir. Bu model uzunmüddətli perspektivdə həm ekoloji, həm də iqtisadi baxımdan davamlı hesab olunmur. Kirchherr və digərlərinin apardığı tədqiqatlara əsasən, dövrüyyəvi iqtisadiyyat anlayışı yalnız tullantıların azaldılması ilə məhdudlaşmır, əksinə, iqtisadi sistemin bütöv transformasiyasını nəzərdə tutur (Kirchherr et al., 2017). Bu yanaşma istehsal və istehlak proseslərinin yenidən qurulmasını, resurs axınlarının optimallaşdırılmasını və iqtisadi fəaliyyətin ekoloji məhdudiyyətlər çərçivəsində təşkilini tələb edir. Beləliklə, dövrüyyəvi iqtisadiyyat iqtisadi, ekoloji və sosial komponentlərin qarşılıqlı inteqrasiyasına əsaslanan kompleks sistem kimi çıxış edir (European Environment Agency, 2022). Dövrüyyəvi iqtisadiyyat modelində əsas məqsəd iqtisadi dəyərin mümkün qədər uzun müddət sistem daxilində saxlanılmasıdır. Ellen MacArthur Foundation tərəfindən irəli sürülən yanaşmaya görə, məhsulların dizayn mərhələsindən etibarən onların təkrar istifadəsi, təmiri, yenidən emalı və resurs dövrüyyəsinə qaytarılması nəzərə alınmalıdır (Ellen MacArthur Foundation, 2019). Bu prinsip tullantı anlayışını minimuma endirməklə yanaşı, resurs axınlarının qapalı dövr üzrə təşkilini təmin edir və iqtisadi sistemin dayanıqlığını artırır. Bununla yanaşı, dövrüyyəvi iqtisadiyyat yalnız texnoloji və istehsal yanaşması deyil, həm də institusional və davranış transformasiyasını tələb edən kompleks model kimi qiymətləndirilir (Kirchherr et al., 2018; European Environment Agency, 2022). Bu baxımdan, dövlət siyasətləri, normativ-hüquqi baza və iqtisadi təşviq mexanizmləri ilə yanaşı, istehlakçı və istehsalçı davranışlarının dəyişməsi də xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Geissdoerfer və digərləri dövrüyyəvi iqtisadiyyatı davamlı inkişafın yeni paradigması kimi qiymətləndirərək onun iqtisadi, ekoloji və sosial ölçülərinin qarşılıqlı əlaqədə olduğunu vurğulayırlar (Geissdoerfer et al., 2017). Bu yanaşma göstərir ki, dövrüyyəvi model yalnız ekoloji məqsədlərə xidmət etmir, eyni zamanda uzunmüddətli iqtisadi dayanıqlılığın təmin olunmasına yönəlmişdir. Resurs səmərəliliyi konsepsiyası dövrüyyəvi iqtisadiyyatın əsas metodoloji dayaqlarından biri hesab olunur. OECD-nin

hesabatlarında qeyd edilir ki, resurs məhsuldarlığının artırılması iqtisadi artımın ekoloji təsirlərdən qismən ayrılmasına imkan yaradır (OECD, 2021). Eyni zamanda beynəlxalq hesabatlarda vurğulanır ki, qlobal resurs istifadəsinin artım tempi mövcud xətti modelin davamlı olmadığını göstərir və sistemli transformasiyanı zəruri edir (UNEP, 2023; World Bank, 2022). Avropa Komissiyasının Dövrüyyəvi İqtisadiyyat üzrə Fəaliyyət Planında istehsal və istehlak zəncirinin bütün mərhələlərində sistemli yanaşmanın tətbiqi xüsusi vurğulanır (European Commission, 2020). Bu çərçivədə məhsul dizaynı, istehsal prosesi, istehlak mərhələsi və tullantıların idarə olunması bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqədə olan vahid sistem kimi nəzərdən keçirilir. Bununla yanaşı, Lieder və Rashid qeyd edirlər ki, dövrüyyəvi iqtisadiyyatın praktik tətbiqi zamanı əsas çətinliklərdən biri institusional mexanizmlərlə bazar davranışı arasındakı uyğunsuzluqdur (Lieder & Rashid, 2016). Texnoloji imkanların mövcudluğu belə, əgər iqtisadi təşviq mexanizmləri və normativ baza adekvat şəkildə uyğunlaşdırılmayıbsa, gözlənilən nəticələrin əldə olunmasını məhdudlaşdırır bilər. Beləliklə, aparılmış nəzəri təhlil göstərir ki, dövrüyyəvi iqtisadiyyat yalnız resursların səmərəli istifadəsinə deyil, həm də institusional mexanizmlərin uyğunlaşdırılmasına və iqtisadi subyektlərin davranış transformasiyasına əsaslanır. Bu baxımdan, nəzəri çərçivənin empirik realıqla müqayisəli şəkildə təhlili xüsusi əhəmiyyət kəsb edir və tədqiqatın növbəti mərhələsində aparılan empirik analiz üçün əsas yaradır.

Azərbaycanda yaşıl iqtisadi islahatların mövcud vəziyyəti

Son illərdə Azərbaycanda iqtisadi inkişaf strategiyasında dayanıqlılıq və ekoloji təhlükəsizlik məsələləri prioritet istiqamətlərdən birinə çevrilmişdir. “Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər” sənədində dayanıqlı və rəqabətqabiliyyətli iqtisadi modelin formalaşdırılması, resurs səmərəliliyinin artırılması və ətraf mühitin qorunması əsas hədəflər kimi müəyyən edilmişdir (Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı, 2021). Bu sənəd yaşıl iqtisadi transformasiyanın institusional əsaslarının formalaşdırıldığını göstərir. Beynəlxalq təcrübə göstərir ki, dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçid yalnız normativ sənədlərlə deyil, həm də effektiv iqtisadi təşviq mexanizmləri ilə müşayiət olunmalıdır (OECD, 2021; World Bank, 2022). Dünya Bankının araşdırmalarında qeyd olunur ki, yaşıl keçidin uğurlu olması üçün dövlət siyasəti, bazar mexanizmləri və maliyyə alətləri qarşılıqlı şəkildə fəaliyyət göstərməlidir (World Bank, 2022). Bu baxımdan, Azərbaycanda aparılan islahatlar qlobal tendensiyalarla uyğun istiqamətdə inkişaf etməkdədir. Tullantıların idarə olunması sahəsində atılan addımlar yaşıl islahatların əsas istiqamətlərindən biri kimi çıxış edir (European Commission, 2020; UNEP, 2023). Məişət və sənaye tullantılarının toplanması və emalı üzrə infrastrukturun təkmilləşdirilməsi istiqamətində tədbirlər həyata keçirilir. Avropa Komissiyasının Dövrüyyəvi İqtisadiyyat üzrə Fəaliyyət Planında tullantıların mənbəyində azaldılması və təkrar emalın genişləndirilməsi prioritet kimi göstərilir (European Commission, 2020). Bu yanaşma ölkədə tətbiq edilən siyasət istiqamətləri ilə konseptual uyğunluq təşkil edir. Enerji sektorunda alternativ və bərpa olunan enerji mənbələrinin inkişafı da yaşıl iqtisadi keçidin mühüm komponentidir. OECD-nin hesabatlarında qeyd edilir ki, enerji sektorunda diversifikasiya və resurs məhsuldarlığının artırılması uzunmüddətli iqtisadi dayanıqlılığın təmin olunmasında mühüm rol oynayır (OECD, 2021). Azərbaycanda günəş və külək enerjisi layihələrinin genişləndirilməsi bu istiqamətdə atılmış addımlar kimi qiymətləndirilə bilər. Lakin aparılan islahatlara baxmayaraq, dövrüyyəvi iqtisadiyyatın sistemli tətbiqi hələ tam formalaşmış mexanizmə malik deyildir. Ellen MacArthur Foundation vurğulayır ki, dövrüyyəvi modelin effektivliyi istehsal və istehlak zəncirinin bütün mərhələlərinin integrasiyasından asılıdır (Ellen MacArthur Foundation, 2019). Azərbaycanda işə təkrar emal bazarının məhdud inkişaf səviyyəsi və iqtisadi stimulların kifayət qədər güclü olmaması bu integrasiyanı çətinləşdirir. Bundan əlavə, Lieder və Rashid-in tədqiqatları göstərir ki, institusional mexanizmlərlə real bazar davranışı arasında uyğunsuzluq olduqda dövrüyyəvi iqtisadiyyatın tətbiqi ləngiyir (Lieder & Rashid, 2016). UNEP-in son hesabatında da vurğulanır ki, struktur dəyişikliklər iqtisadi və davranış uyğunlaşması

ilə paralel aparılmadıqda yaşıl keçid prosesi gözlənilən nəticəni vermir (World Bank, 2022). Beləliklə, ölkədə yaşıl iqtisadi transformasiya istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır, lakin dövrüyyəvi iqtisadiyyatın tam sistemli tətbiqi üçün institusional koordinasiyanın və iqtisadi təşviq mexanizmlərinin daha da gücləndirilməsi zəruridir.

Cədvəl 1. Azərbaycanca Dövrüyyəvi İqtisadiyyata Keçidin İnstitusional və Davranış Baryerləri və Onların Siyasət Alətləri ilə Aradan Qaldırılması

Problem sahəsi	Struktur və institusional baryerlər (səbəb–nəticə əlaqəsi)	Siyasət alətləri və institusional müdaxilə mexanizmləri
İnstitusional koordinasiya	Dövlət qurumları arasında üfqi və şaquli koordinasiya mexanizmlərinin zəifliyi, funksional təkrarlanma və informasiya axınlarının fragmentasiyası nəticəsində resurs idarəçiliyində sistemli səmərəsizlik yaranır.	Yaşıl iqtisadiyyat üzrə vahid koordinasiya çərçivəsinin yaradılması, sahələarası əlaqələndirmə şurasının formalaşdırılması və vahid rəqəmsal idarəetmə platforması vasitəsilə institusional məlumat mübadiləsinin inteqrasiyası.
Normativ-hüquqi baza	Mövcud qanunvericiliyin xətti iqtisadi modelə əsaslanması, “tullantı” və “ikincili xammal” anlayışları arasında hüquqi fərqləndirmənin qeyri-müəyyənliyi və normativ çərçivənin dövrüyyəvi prinsiplərə tam uyğunlaşdırılmaması.	Dövrüyyəvi iqtisadiyyat haqqında xüsusi qanunvericilik bazasının formalaşdırılması, tullantıların resurs kimi yenidən təsnifatını təmin edən hüquqi mexanizmlərin tətbiqi və “end-of-waste” kriteriyalarının milli standartlara inteqrasiyası.
İqtisadi təşviq mexanizmləri	Xətti istehsal modellərinin iqtisadi baxımdan daha əlverişli olması, yaşıl maliyyə alətlərinə çıxışın məhdudluğu və dövrüyyəvi fəaliyyətlər üçün fiskal stimulların yetərli səviyyədə inkişaf etməməsi.	Genişləndirilmiş İstehsalçı Məsuliyyəti (EPR) sisteminin tətbiqi, ekoloji vergi islahatlarının həyata keçirilməsi, yaşıl subsidiyalar və aşağı faizli kredit mexanizmləri vasitəsilə dövrüyyəvi fəaliyyətlərin stimullaşdırılması.
Təkrar emal bazarı	İkincili xammalın tədarük zəncirində struktur qırılmalar, logistika və infrastruktur çatışmazlıqları, həmçinin miqyas iqtisadiyyatının (economies of scale) formalaşmaması.	Dövrüyyəvi sənaye klasterlərinin yaradılması, sənaye simbiozu modellərinin tətbiqi, ikincili xammal bazarının institusional inkişafı və mübadilə platformalarının formalaşdırılması.
Monitoring və qiymətləndirmə sistemi	Material axınları üzrə statistik məlumatların qeyri-kafi olması, dövrüyyəvilik səviyyəsini ölçən milli indikator sisteminin olmaması və məlumatların parçalanmış xarakter daşması.	Material Axını Analizi (MFA) metodologiyasının tətbiqi, dövrüyyəvilik indeksinin yaradılması və real vaxt rejimində milli monitoring sisteminin qurulması.
İstehlakçı davranışı	Xətti “istehsal-et–istifadə-et–at” modelinə bağlılıq, təkrar emal olunmuş məhsullara qarşı etimadsızlıq, məlumat çatışmazlığı və ekoloji şüurun aşağı səviyyəsi.	Davranış iqtisadiyyatı alətlərinin tətbiqi, “yaşıl istehlak” təşviq kampaniyaları, ekoloji markalanma (eco-labelling) sisteminin

Problem sahəsi	Struktur və institusional baryerlər (səbəb–nəticə əlaqəsi)	Siyasət alətləri və institusional müdaxilə mexanizmləri
		genişləndirilməsi və eko-dizayn standartları vasitəsilə maarifləndirmə.
İstehsalçı davranışı	İstehsalçıların qısamüddətli mənfəət maksimizasiyasına üstünlük verməsi, məhsulun həyat dövrü analizinin (LCA) strateji qərarverməyə inteqrasiya olunmaması və davamlı istehsal modellərinə keçiddə institusional stimulların zəifliyi.	Eko-dizayn tələblərinin normativ şəkildə tətbiqi, Ar-Ge fəaliyyətlərinin subsidiyalaşdırılması, dövrüyyəvi biznes modellərinin (Product-as-a-Service) təşviqi və uzunmüddətli davamlılıq strategiyalarının inteqrasiyası.

Mənbə: Müəllif tərəfindən OECD (2021), World Bank (2022), UNEP (2023) və European Commission (2020) əsasında hazırlanmışdır.

EMPIRİK TƏHLİL VƏ STATİSTİK QIYMƏTLƏNDİRMƏ

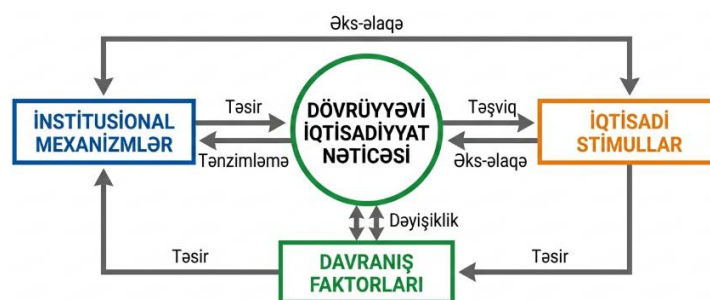
Azərbaycanda dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçidin real vəziyyətini qiymətləndirmək məqsədilə mövcud statistik göstəricilər və beynəlxalq müqayisələr təhlil edilmişdir. Aparılan təhlil göstərir ki, ölkədə iqtisadi inkişaf hələ də əsasən resurs-intensiv modelə əsaslanır. Empirik təhlil yuxarıda qeyd olunan metodoloji çərçivəyə uyğun olaraq həyata keçirilmişdir. Dünya Bankının məlumatlarına görə, resurs məhsuldarlığı göstəriciləri inkişaf etmiş ölkələrlə müqayisədə daha aşağı səviyyədə qalır ki, bu da iqtisadi artımın struktur baxımdan tam transformasiya olunmadığını göstərir (World Bank, 2022). OECD-nin qiymətləndirmələrinə əsasən, tullantıların təkrar emal səviyyəsi və ikincili xammal bazarının inkişafı dövrüyyəvi iqtisadiyyatın əsas indikatorları hesab olunur (OECD, 2021). Azərbaycanda isə bu sahədə müəyyən institusional təşəbbüslərə baxmayaraq, təkrar emal bazarının dərinliyi və iqtisadi səmərəliliyi hələ məhduddur. Bu vəziyyət resurslardan istifadənin hələ də xətti iqtisadi model prinsiplərinə uyğun olduğunu göstərir. Müqayisəli təhlil göstərir ki, Avropa ölkələrində dövrüyyəvi iqtisadiyyat indikatorları daha yüksək səviyyədədir və bu, əsasən effektiv institusional mexanizmlər, iqtisadi stimullar və inkişaf etmiş bazar infrastrukturunu ilə izah olunur (European Environment Agency, 2022). Azərbaycanda isə bu mexanizmlərin tətbiqi hələ ilkin mərhələdədir və onların praktiki effektivliyi məhdud xarakter daşıyır. Enerji sektorunda bərpa olunan enerji mənbələrinin inkişafı müsbət dinamika nümayiş etdirsə də, ümumi enerji balansında payı hələ kifayət qədər yüksək deyil. Bu isə yaşıl iqtisadi transformasiyanın struktur baxımdan tam formalaşmadığını və enerji sektorunda diversifikasiyanın daha da gücləndirilməsinə ehtiyac olduğunu göstərir. Bundan əlavə, istehlakçı davranışları və ekoloji şüur səviyyəsi də dövrüyyəvi iqtisadiyyatın inkişafına birbaşa təsir göstərir. Mövcud vəziyyət göstərir ki, əhali arasında tullantıların çeşidlənməsi və təkrar istifadə vərdisləri hələ geniş yayılmamışdır ki, bu da davranış baryerlərinin mövcudluğunu təsdiqləyir (UNEP, 2023). Beləliklə, aparılmış empirik təhlil göstərir ki, Azərbaycanda dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçid üzrə müəyyən institusional irəliləyişlərə baxmayaraq, real iqtisadi nəticələr və davranış göstəriciləri bu prosesin hələ ilkin mərhələdə olduğunu göstərir. Bu isə normativ-hüquqi təşəbbüslərlə praktiki tətbiq arasında uyğunsuzluğun mövcudluğunu təsdiqləyərək “yaşıl paradoks”un empirik əsaslarını formalaşdırır.

İnstitusional mexanizmlərin təhlili və sistemli məhdudiyyətlər

Dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçidin uğuru ilk növbədə institusional çərçivənin səmərəliliyindən asılıdır. Geissdoerfer və digərləri qeyd edirlər ki, dövrüyyəvi iqtisadiyyat yalnız texnoloji dəyişiklik deyil, eyni zamanda sistem səviyyəsində institusional transformasiya tələb edən kompleks modeldir

(Geissdoerfer və b., 2017). Bu baxımdan, normativ-hüquqi baza, idarəetmə strukturları və iqtisadi stimullaşdırma mexanizmləri qarşılıqlı şəkildə fəaliyyət göstərməlidir (World Bank, 2022). Azərbaycanda yaşıl iqtisadiyyatla bağlı strateji sənədlər mövcud olsa da, onların icra mexanizmləri və koordinasiya səviyyəsi tam integrasiya olunmuş sistem xarakteri daşımır. OECD-nin hesabatlarında göstərilir ki, institusional parçalanma və funksional səlahiyyətlərin qeyri-dəqiq bölgüsü yaşıl siyasətlərin effektivliyini azalda bilər (OECD, 2021). Müxtəlif dövlət qurumları arasında koordinasiya mexanizmlərinin zəif olması qərarların icrasında gecikmələrə və resursların səmərəsiz istifadəsinə səbəb ola bilər (OECD, 2021). Digər mühüm məhdudiyyət iqtisadi stimullaşdırma alətlərinin yetərincə güclü olmamasıdır. Dünya Bankının araşdırmalarında qeyd olunur ki, dövrüyyəvi iqtisadiyyatın effektiv tətbiqi üçün bazar siqnalları düzgün formalaşdırılmalı və iqtisadi təşviqlər adekvat şəkildə dizayn edilməlidir (World Bank, 2022). Əgər təkrar emal və resurs səmərəliliyi sahəsində fəaliyyət göstərən subyektlər üçün maliyyə dəstəyi mexanizmləri zəifdirsə, bazar iştirakçıları ənənəvi xətti modelə üstünlük verə bilərlər. Avropa Komissiyasının Dövrüyyəvi İqtisadiyyat üzrə Fəaliyyət Planında monitoring və hesabatlılıq mexanizmlərinin əhəmiyyəti xüsusi vurğulanır (European Commission, 2020). Siyasətlərin effektivliyini qiymətləndirmək üçün statistik göstəricilərin və ölçmə sistemlərinin mövcudluğu vacibdir. Şəffaf məlumat bazasının olmaması strateji qərarların qəbulunu çətinləşdirir və islahatların real təsirini qiymətləndirməyə mane ola bilər. Lieder və Rashid dövrüyyəvi iqtisadiyyatın tətbiqində əsas çətinliklərdən birinin normativ baza ilə real bazar mexanizmləri arasındakı uyğunsuzluq olduğunu qeyd edirlər (Lieder & Rashid, 2016). Hüquqi çərçivənin mövcudluğu kifayət deyil; onun iqtisadi təşviqlərlə və bazar davranışı ilə uzlaşdırılması vacibdir (Kirchherr et al., 2018). Ellen MacArthur Foundation da vurğulayır ki, dövrüyyəvi modelin effektivliyi yalnız ayrı-ayrı layihələrlə deyil, sistemli institusional integrasiya ilə mümkündür (Ellen MacArthur Foundation, 2019). Beləliklə, Azərbaycanda institusional mexanizmlər normativ baxımdan formalaşmaqda olsa da, onların qarşılıqlı integrasiyası, iqtisadi stimulların adekvatlığı və icra səmərəliliyi baxımından müəyyən sistemli məhdudiyyətlər qalmaqdadır. Məhz bu məhdudiyyətlər dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçidin sürətini zəiflədir və iqtisadi islahatların gözlənilən nəticələrinin tam reallaşmasına mane olur.

Şəkil 1: Dövrüyyəvi iqtisadiyyatın institusional və davranış qarşılıqlı təsir modeli

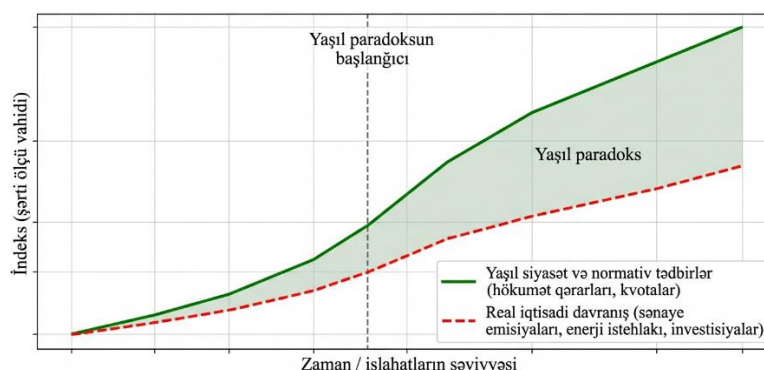
Mənbə: Müəllif tərəfindən beynəlxalq yanaşmalar əsasında hazırlanmışdır (OECD, 2021; European Commission, 2020; UNEP, 2023).

Təqdim olunan model müəllif tərəfindən formalaşdırılmış konseptual çərçivədir və dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçid prosesində institusional mexanizmlər, iqtisadi stimullar və davranış faktorlarının qarşılıqlı təsirini sistemli şəkildə əks etdirir. Model analitik alət kimi istifadə olunaraq mövcud problemlərin struktur təhlilinə və onların qarşılıqlı əlaqələrinin müəyyən edilməsinə imkan verir.

Davranış baryerləri və “yaşıl paradoks” fenomeni

Dövrüyyəvi iqtisadiyyatın tətbiqində yalnız institusional və iqtisadi mexanizmlər deyil, həm də davranış amilləri həlledici rol oynayır. Kirchherr və digərlərinin araşdırmalarında qeyd edilir ki, dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçidin qarşısında duran əsas baryerlərdən biri istehlakçı və istehsalçı davranış modellərinin dəyişməyə müqavimət göstərməsidir (Kirchherr və b., 2017). Ənənəvi xətti istehlak modeli – “istehsal et, istifadə et, at” prinsipi – uzun illər formalaşmış iqtisadi və sosial vərdislərlə möhkəmlənmişdir. Azərbaycanda da istehlak mədəniyyətində təkrar istifadə və təkrar emal davranışları hələ geniş yayılmamışdır. Ellen MacArthur Foundation vurğulayır ki, dövrüyyəvi modelin uğuru üçün istehlakçılar resursların dəyərini uzunmüddətli perspektivdə qiymətləndirməli və alternativ istehlak davranışlarına açıq olmalıdırlar (Ellen MacArthur Foundation, 2019). Lakin qısa müddətli iqtisadi fayda və qiymət amili çox zaman ekoloji məsuliyyəti üstələyir. Bu kontekstdə “yaşıl paradoks” anlayışı xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Geissdoerfer və digərləri qeyd edirlər ki, bəzi hallarda ekoloji təşəbbüslər iqtisadi sistemin struktur xüsusiyyətləri səbəbindən gözlənilən nəticəni vermir və hətta əks təsir yarada bilər (Geissdoerfer və b., 2017). Məsələn, enerji səmərəliliyinin artması bəzən ümumi enerji istehlakının azalmasına deyil, əksinə artmasına səbəb ola bilər (rebound effekti). OECD-nin hesabatlarında göstərilir ki, yaşıl siyasətlərin effektivliyi üçün davranış iqtisadiyyatının alətləri – maarifləndirmə, informasiya şəffaflığı və sosial normativ təsir mexanizmləri – tətbiq edilməlidir (OECD, 2021). Əks halda, hüquqi məcburiyyət və ya iqtisadi təşviq mexanizmləri təkbəşinə kifayət etmir. Lieder və Rashid də vurğulayırlar ki, dövrüyyəvi iqtisadiyyatın tətbiqi zamanı texnoloji həllər mövcud olsa belə, insan faktorunun nəzərə alınmaması sistemin effektivliyini azalda bilər (Lieder & Rashid, 2016). Bu isə göstərir ki, islahatlar yalnız normativ dəyişikliklərlə məhdudlaşmamalı, sosial-psixoloji aspektləri də əhatə etməlidir. Azərbaycanda yaşıl iqtisadiyyatın inkişafı istiqamətində dövlət səviyyəsində qəbul edilmiş strateji sənədlər mövcuddur (Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı, 2021), lakin bu sənədlərin real nəticələrə çevrilməsi üçün ictimai şüurun formalaşdırılması və bazar iştirakçılarının davranış dəyişiklikləri mühüm şərtidir. UNEP-in son hesabatında da qeyd olunur ki, resurs istifadəsinin azaldılması yalnız texniki deyil, həm də davranış transformasiyası tələb edir (World Bank, 2022). Beləliklə, davranış baryerləri dövrüyyəvi iqtisadiyyatın tətbiqində institusional məhdudiyyətlər qədər ciddi əhəmiyyət daşıyır. “Yaşıl paradoks” fenomenini isə göstərir ki, struktur dəyişikliklər və davranış uyğunlaşması paralel şəkildə aparılmadıqda islahatların effektivliyi zəifləyə bilər (Kirchherr et al., 2018; Lieder & Rashid, 2016).

Şəkil 2. Yaşıl paradoks: siyasət və real iqtisadi təsir arasındakı dinamik fərq

Mənbə: Müəllif tərəfindən European Environment Agency (2022), OECD (2021) və United Nations Environment Programme (2023) materialları əsasında konseptual modelləşdirmə yolu ilə hazırlanmışdır.

Şəkil 2-də “yaşıl paradoks” fenomeninin dinamikası vizual şəkildə əks etdirilmişdir. Qrafikdən aydın şəkildə göründüyü kimi, yaşıl siyasət və normativ tədbirlər zaman keçdikcə sürətli artım nümayiş etdirdiyi halda, real iqtisadi davranışların bu dəyişikliklərə uyğunlaşması daha ləng və mərhələli

şəkildə baş verir. Bu fərq institusional təşəbbüslərlə iqtisadi reallıq arasında zaman gecikməsinin mövcudluğunu göstərir (Kirchherr et al., 2017; Lieder & Rashid, 2016). Xüsusilə qeyd etmək lazımdır ki, dövlət tərəfindən qəbul edilən qərarlar, kvotalar və digər tənzimləyici mexanizmlər qısa müddət ərzində tətbiq oluna bildiyi halda, müəssisələrin istehsal texnologiyalarını dəyişməsi, investisiya prioritetlərini yenidən müəyyən etməsi və istehlak davranışlarının transformasiyası daha uzun zaman tələb edir (Geissdoerfer et al., 2017; Kirchherr et al., 2017). Bu isə iqtisadi sistemin struktur xüsusiyyətləri və bazar iştirakçılarının adaptasiya qabiliyyəti ilə bağlıdır. Qrafikdə göstərilən şaquli xətt “yaşıl paradoksun başlanğıcı” kimi xarakterizə olunur və bu nöqtədən etibarən siyasət ilə real davranış arasındakı fərq daha qabarıq şəkildə müşahidə edilir. Kölgələnmiş sahə isə məhz bu uyğunsuzluğu yəni institusional irəliləyişlə iqtisadi uyğunlaşma arasındakı boşluğu ifadə edir. Bu boşluq artdıqca siyasətlərin effektivliyi nisbətən azalır və gözlənilən ekoloji nəticələr gecikmiş formada ortaya çıxır (Lieder & Rashid, 2016). Bu fenomen sənaye emissiyaları, enerji istehlakı və investisiya qərarları kimi əsas iqtisadi göstəricilərin inertliyini də nümayiş etdirir. Yəni, iqtisadi sistemdə mövcud olan texnoloji və maliyyə məhdudiyyətləri səbəbindən müəssisələr dərhal yeni ekoloji tələblərə uyğunlaşa bilmir. Bu isə dövrüyyəvi iqtisadiyyat prinsiplərinin tətbiqində əlavə çətinliklər yaradır (Kirchherr et al., 2017).

NƏTİCƏ VƏ TƏKLİFLƏR

Aparılmış tədqiqat göstərir ki, Azərbaycanda iqtisadi islahatların yaşıl iqtisadiyyat və dövrüyyəvi model kontekstində inkişafı müəyyən institusional əsaslara malik olsa da, sistemli inteqrasiya və davranış uyğunlaşması baxımından hələ də müəyyən boşluqlar mövcuddur. Strateji sənədlərdə dayanıqlı inkişaf prioritet kimi müəyyən edilmişdir (Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı, 2021), lakin normativ baza ilə real bazar mexanizmləri arasında tam uyğunluq hələ formalaşmamışdır. Beynəlxalq təcrübə göstərir ki, dövrüyyəvi iqtisadiyyatın uğurlu tətbiqi üçün vahid idarəetmə mexanizmi, effektiv iqtisadi stimullar və davranış dəyişiklikləri paralel şəkildə həyata keçirilməlidir (European Commission, 2020; OECD, 2021). Eyni zamanda beynəlxalq hesabatlarda vurğulan ki, resurs səmərəliliyinin artırılması struktur iqtisadi dəyişikliklər tələb edir və bu proses yalnız normativ tədbirlərlə məhdudlaşmır (UNEP, 2023; World Bank, 2022). Aparılmış metodoloji və empirik təhlil nəticələrin elmi əsaslı şəkildə formalaşdırıldığını göstərir. İstifadə olunan metodlar vasitəsilə əldə edilən nəticələr sistemli müqayisə və interpretasiya əsasında müəyyən edilmiş və bu yanaşma onların digər oxşar iqtisadi sistemlərdə də tətbiq oluna bilməsini təmin edir.

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, Azərbaycanda dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçid prosesində əsas məhdudiyyətlər aşağıdakılardır:

- institusional koordinasiyanın zəifliyi;
- iqtisadi təşviq mexanizmlərinin kifayət qədər güclü olmaması;
- təkrar emal bazarının məhdud inkişafı;
- istehlakçı və istehsalçı davranış modellərinin dəyişməyə müqaviməti.

Bu problemlərin aradan qaldırılması üçün aşağıdakı istiqamətlərdə tədbirlərin həyata keçirilməsi məqsədəuyğundur:

- yaşıl iqtisadiyyat üzrə vahid koordinasiya mexanizminin gücləndirilməsi;
- təkrar emal və resurs səmərəliliyi sahəsində vergi və subsidiyaların optimallaşdırılması;
- monitorinq və ölçmə indikatorlarının təkmilləşdirilməsi (European Commission, 2020);

- davranış dəyişikliklərinə yönəlmiş maarifləndirmə və təşviq proqramlarının hazırlanması;
- dövlət və özəl sektor arasında əməkdaşlıq mexanizmlərinin genişləndirilməsi.

Tədqiqatın elmi əhəmiyyəti dövrüyyəvi iqtisadiyyat və “yaşıl paradoks” anlayışlarının integrasiya olunmuş şəkildə təhlil edilməsi və institusional–davranış yanaşmasının vahid analitik çərçivədə təqdim edilməsindən ibarətdir. Bu yanaşma mövcud elmi ədəbiyyatı genişləndirərək yeni nəzəri baxış formalaşdırır. Tədqiqatın praktiki əhəmiyyəti isə ondan ibarətdir ki, əldə olunan nəticələr dövlət siyasətinin formalaşdırılması, institusional mexanizmlərin təkmilləşdirilməsi və iqtisadi stimulların effektiv tətbiqi baxımından istifadə oluna bilər. Müəyyən edilmiş problemlər və təklif olunan həll istiqamətləri qərarqəbul etmə prosesində praktik əhəmiyyət daşıyır və yaşıl iqtisadi islahatların effektivliyinin artırılmasına töhfə verə bilər. Beləliklə, aparılmış nəzəri və empirik təhlilin nəticələri göstərir ki, Azərbaycanda dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçid yalnız normativ-hüquqi islahatlarla məhdudlaşmamalı, eyni zamanda bazar mexanizmləri və iqtisadi subyektlərin davranış modelləri ilə uzlaşdırılmalıdır (OECD, 2021; European Commission, 2020). Əks halda institusional təşəbbüslər praktik nəticələrə tam çevrilməyərək “yaşıl paradoks” fenomeninin güclənməsinə səbəb ola bilər.

ELMİ NƏTİCƏ

Aparılmış tədqiqatın nəticələri göstərir ki, Azərbaycanda yaşıl iqtisadiyyat və dövrüyyəvi inkişaf modeli istiqamətində qəbul edilmiş strateji sənədlər və proqram xarakterli qərarlar institusional əsasın formalaşdırılması baxımından mühüm mərhələ təşkil edir. Xüsusilə dövlət səviyyəsində müəyyən edilmiş inkişaf prioritetləri resurs səmərəliliyinin artırılması, ekoloji davamlılığın gücləndirilməsi və yaşıl artımın təşviqi üçün normativ çərçivənin formalaşmasına şərait yaratmışdır (Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Sərəncamı, 2021). Bununla belə, aparılmış nəzəri və empirik təhlillər göstərir ki, normativ-hüquqi bazanın mövcudluğu dövrüyyəvi iqtisadiyyatın effektiv tətbiqi üçün kifayət etmir. Müəyyən edilmişdir ki, institusional koordinasiyanın zəifliyi, dövlət qurumları arasında funksional integrasiyanın yetərli səviyyədə olmaması və icra mexanizmlərinin fragmentar xarakter daşması islahatların sistemli tətbiqinə ciddi maneələr yaradır (OECD, 2021; World Bank, 2022). Eyni zamanda, iqtisadi təşviq alətlərinin məhdudluğu, fiskal və maliyyə stimullarının qeyri-kafi səviyyəsi, eləcə də təkrar emal bazarının struktur problemləri real sektorun dövrüyyəvi modelə adaptasiyasını ləngidən əsas amillər kimi çıxış edir (Lieder & Rashid, 2016; Ellen MacArthur Foundation, 2019). Bu kontekstdə bazar mexanizmlərinin yetərinə formalaşmaması institusional təşəbbüslərin praktik nəticələrə çevrilməsini məhdudlaşdırır. Tədqiqat nəticələri göstərir ki, “yaşıl paradoks”un formalaşmasının əsas səbəblərindən biri normativ mexanizmlərlə bazar iştirakçılarının faktiki davranışları arasında mövcud olan uyğunsuzluqdur (Geissdoerfer et al., 2017). İstehsalçıların qısamüddətli mənfəət motivasiyası və istehlakçıların ekoloji məsuliyyət səviyyəsinin aşağı olması dövrüyyəvi iqtisadiyyat prinsiplərinin praktik reallaşmasına mane olan əsas davranış baryerləri kimi çıxış edir (Kirchherr et al., 2017). Beləliklə, aparılmış təhlil göstərir ki, dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçidin effektivliyi yalnız hüquqi çərçivənin mövcudluğu ilə deyil, eyni zamanda institusional mexanizmlərin gücləndirilməsi, iqtisadi stimullaşdırma alətlərinin optimallaşdırılması, bazar strukturlarının inkişaf etdirilməsi və sosial-davranış uyğunlaşmasının paralel şəkildə təmin olunması ilə şərtlənir (OECD, 2021; Ellen MacArthur Foundation, 2019). Nəticə etibarilə, sistemli yanaşma tətbiq edilmədiyi təqdirdə qəbul edilmiş islahat sənədləri normativ səviyyədə qalaraq real iqtisadi transformasiyaya tam şəkildə çevrilə bilməz. Bu baxımdan, Azərbaycanda yaşıl iqtisadi transformasiyanın davamlı və səmərəli həyata keçirilməsi üçün çoxsəviyyəli idarəetmə modelinin formalaşdırılması, institusional koordinasiyanın gücləndirilməsi və davranış iqtisadiyyatı alətlərinin siyasət dizaynına integrasiyası strateji əhəmiyyət kəsb edir (World Bank, 2022; European Commission, 2020).

İşin elmi yeniliyi

Tədqiqatın elmi yeniliyi aşağıdakı əsas istiqamətlər üzrə müəyyən edilir:

- Azərbaycanca iqtisadi islahatların dövrüyyəvi iqtisadiyyat konsepsiyası çərçivəsində ilk dəfə olaraq sistemli və çoxsəviyyəli şəkildə təhlili aparılmışdır;
- institusional mexanizmlər ilə davranış iqtisadiyyatı arasında qarşılıqlı əlaqə integrasiya olunmuş analitik yanaşma əsasında kompleks şəkildə qiymətləndirilmişdir;
- “yaşıl paradoks” fenomeni milli iqtisadi mühit kontekstində nəzəri və empirik əsaslarla elmi şəkildə izah edilmişdir (Geissdoerfer et al., 2017);
- dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçidin effektivliyinə təsir edən institusional, iqtisadi və davranış baryerləri vahid konseptual model çərçivəsində sistemləşdirilmişdir (Kirchherr et al., 2017; Lieder & Rashid, 2016);
- təklif olunan institusional–davranış yanaşması vasitəsilə yaşıl iqtisadi islahatların nəticəliliyinin qiymətləndirilməsi üçün yeni analitik çərçivə formalaşdırılmışdır.

Bu yanaşma mövcud elmi ədəbiyyatda əsasən qlobal və regional səviyyədə aparılmış tədqiqatlardan fərqli olaraq, məsələyə Azərbaycan iqtisadi mühiti prizmasından yanaşmağa imkan verir və dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçid prosesinin milli xüsusiyyətlərini nəzərə alan yeni elmi baxış təqdim edir.

Tətbiqi əhəmiyyəti

Tədqiqatın nəticələri dövlət siyasətinin formalaşdırılması və iqtisadi islahatların dizaynı prosesində mühüm praktik əhəmiyyət kəsb edir. Təklif olunan yanaşmalar yaşıl iqtisadiyyat üzrə institusional koordinasiyanın gücləndirilməsi, iqtisadi stimulların optimallaşdırılması və davranış yönümlü siyasət alətlərinin tətbiqi baxımından istifadə oluna bilər. Xüsusilə, tədqiqatda müəyyən edilmiş institusional və davranış baryerləri dövlət qurumları, özəl sektor nümayəndələri və digər maraqlı tərəflər üçün qərarqəbulətmə prosesində praktiki istiqamətlər təqdim edir. Bu yanaşma dövrüyyəvi iqtisadiyyata keçid prosesində siyasət alətlərinin daha məqsədyönlü və effektiv şəkildə formalaşdırılmasına imkan yaradır. Eyni zamanda, təklif olunan mexanizmlər resurs səmərəliliyinin artırılması, təkrar emal bazarının inkişafı və iqtisadi subyektlərin davranış transformasiyasının təşviqi baxımından tətbiq oluna bilər. Bu isə yaşıl iqtisadi islahatların real iqtisadi nəticələrə çevrilməsini sürətləndirə bilər. Ellen MacArthur Foundation-un vurğuladığı kimi, dövrüyyəvi iqtisadiyyat yalnız texniki dəyişiklikləri deyil, həm də sistemli institusional və davranış transformasiyasını tələb edir (Ellen MacArthur Foundation, 2019). Bu baxımdan, tədqiqat çərçivəsində irəli sürülən yanaşmalar kompleks siyasət aləti kimi çıxış edərək yaşıl transformasiya prosesinin effektivliyinin artırılmasına töhfə verə bilər. Beləliklə, əldə olunan nəticələr yalnız nəzəri baxımdan deyil, həm də praktik tətbiq imkanları baxımından əhəmiyyətli olub, Azərbaycanın yaşıl iqtisadi inkişaf strategiyasının həyata keçirilməsi üçün istifadə oluna biləcək konkret istiqamətlər təqdim edir.

İqtisadi səmərəsi

Yaşıl iqtisadi islahatların və dövrüyyəvi iqtisadiyyat prinsiplərinin effektiv tətbiqi bir sıra mühüm iqtisadi nəticələrin əldə olunmasına şərait yarada bilər. Aparılmış təhlillər göstərir ki, bu yanaşma resurslardan istifadənin optimallaşdırılması ilə yanaşı, iqtisadi strukturun daha səmərəli və dayanıqlı formada transformasiyasını təmin edir. İlk növbədə, resurs səmərəliliyinin artırılması istehsal proseslərində xərclərin azaldılmasına və əlavə dəyərin yüksəldilməsinə imkan verir. Bu isə iqtisadi fəaliyyətin daha məhsuldar və rəqabətqabiliyyətli olmasına şərait yaradır. Eyni zamanda, dövrüyyəvi iqtisadiyyatın tətbiqi idxaldan asılılığın azaldılmasına mühüm töhfə verə bilər. Xüsusilə, ikincili xammal bazarının inkişafı və təkrar emal mexanizmlərinin gücləndirilməsi daxili resurs

potensialından daha səmərəli istifadəni təmin edərək xarici iqtisadi asılılıqları minimuma endirir. Yaşıl transformasiya prosesi yeni iqtisadi fəaliyyət sahələrinin formalaşmasına və innovativ biznes modellərinin inkişafına təkan verir ki, bu da yeni iş yerlərinin yaradılmasına və məşğulluğun artırılmasına səbəb olur. Bu baxımdan, dövrüyyəvi iqtisadiyyat əmək bazarının strukturunda da müsbət dəyişikliklər yaranır. Bundan əlavə, yaşıl iqtisadi islahatlar uzunmüddətli makroiqtisadi dayanıqlılığın gücləndirilməsinə xidmət edir. Resurslardan daha səmərəli istifadə, ekoloji risklərin azaldılması və iqtisadi şoklara qarşı davamlılığın artırılması ümumi iqtisadi sabitliyə müsbət təsir göstərir. Dünya Bankının qiymətləndirmələrinə görə, resurs səmərəliliyinin artırılması uzunmüddətli iqtisadi artımı stimullaşdırır və fiskal riskləri azalda bilər (World Bank, 2022). Eyni zamanda OECD qeyd edir ki, yaşıl keçid düzgün iqtisadi və institusional dizayn edildikdə rəqabət qabiliyyətini zəiflətmir, əksinə gücləndirir və yeni inkişaf imkanları yaradır (OECD, 2021). Beləliklə, dövrüyyəvi iqtisadiyyatın tətbiqi yalnız ekoloji deyil, həm də iqtisadi baxımdan yüksək səmərəlilik təmin edərək dayanıqlı və inklüziv iqtisadi inkişaf üçün mühüm zəmin yaradır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin sərəncamı ilə təsdiq edilmiş “Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər”. Bakı, 2021.
2. Ellen MacArthur Foundation. Completing the Picture: How the Circular Economy Tackles Climate Change. London: EMF Publishing, 2019.
3. Ellen MacArthur Foundation. Completing the Picture: How the Circular Economy Tackles Climate Change. Updated Edition. London: EMF Publishing, 2021.
4. European Commission. A New Circular Economy Action Plan for a Cleaner and More Competitive Europe. Brussels: European Union, 2020.
5. European Environment Agency. Accelerating the Transition to a Circular Economy in Europe: State and Outlook 2022. Copenhagen: EEA, 2022.
6. Geissdoerfer M., Savaget P., Bocken N.M.P., Hultink E.J. The Circular Economy – A new sustainability paradigm? // Journal of Cleaner Production. 2017, vol. 143, pp. 757–768.
7. Kirchherr J., Reike D., Hekkert M. Conceptualizing the Circular Economy: An analysis of 114 definitions // Resources, Conservation and Recycling. 2017, vol. 127, pp. 221–232.
8. Kirchherr J., Piscicelli L., Bour R., Kostense-Smit E., Muller J., Huibrechtse-Truijens A., Hekkert M. Barriers to the Circular Economy: Evidence From the European Union (EU). Ecological Economics, 2018, vol. 150, pp. 264–272.
9. Lieder M., Rashid A. Towards circular economy implementation: A comprehensive review // Journal of Cleaner Production. 2016, vol. 115, pp. 36–51.
10. OECD. Towards a Circular Economy: Policy Pathways for Sustainable Development. Paris: OECD Publishing, 2021.
11. United Nations Environment Programme (UNEP). Global Resources Outlook 2023: Bend the Trend – Pathways to a Liveable Planet as Resource Use Spikes. Nairobi: UNEP, 2023.
12. World Bank. Squaring the Circle: Policies from Europe’s Circular Economy Transition. Washington DC: World Bank Publications, 2022.

ENERGY TRANSFORMATION IN CENTRAL ASIA AND THE CAUCASUS REGION AND MAIN DIRECTIONS OF REGIONAL COOPERATION OPPORTUNITIES

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-76](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-76)

Shahla. F. Nazarova

Lecturer, Baku Business University

Doctoral student, Azerbaijan State University of Economics (UNEC)

E-mail: shahlanazarova21@gmail.com

ORCID: 0009-0003-2408-3373

Abstract

The main objective of the study is to analyze the opportunities, challenges, and regional cooperation potential of the green energy transition in Central Asia and the Caucasus region, with a particular focus on assessing the strategic importance of the “Trans-Caspian Green Energy Corridor” project.

The study employs descriptive and analytical methods, conducting comparative analysis based on reports from international organizations, official statistical data, and strategic documents. A qualitative approach is predominantly used in evaluating normative and institutional frameworks.

The establishment of effective cooperation mechanisms among regional countries in the energy sector, the realization of renewable energy potential, and the modernization of energy infrastructure in accordance with international standards may accelerate the energy transition. In this regard, the “Green Energy Corridor” is considered a strategic platform. Furthermore, the application of innovative technologies and the development of digital energy management systems may significantly contribute to increasing energy efficiency.

Political and economic asymmetry, technological inequality, institutional incompatibility, and limited access to financial resources among regional countries are the main factors complicating integration. At the same time, attracting international investments and expanding public-private sector cooperation may support the elimination of existing challenges.

The research presents a comprehensive approach by analyzing regional energy cooperation within the context of energy security and climate change through a unified framework. The article examines both the geo-economic and political aspects of green energy corridors in an integrated manner. This approach contributes to a relatively underexplored area in the existing literature. At the same time, strengthening regional cooperation may play an important role in ensuring long-term energy security. The findings of the study can serve as an analytical basis for the formation of sustainable energy policies, the planning of strategic energy projects, and the strengthening of international partnerships for Azerbaijan and other regional countries.

Keywords: *green energy, renewable energy, energy transition, Central Asia, Caucasus region, regional cooperation.*

MƏRKƏZİ ASİYA VƏ QAFQAZ REGIONUNDA ENERJİ TRANSFORMASIYASI VƏ REGIONAL ƏMƏKDAŞLIQ İMKANLARININ ƏSAS İSTİQAMƏTLƏRİ

Şəhla. F. Nəzərova

Bakı Biznes Universiteti, müəllim

Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti (UNEC), doktorant

3-Почта: shahlanazarova21@gmail.com

ORCID:0009-0003-2408-3373

Xülasə

Mərkəzi Asiya və Qafqaz regionunda yaşıl enerji keçidinin imkanlarını, çağırışlarını və regional əməkdaşlıq potensialını təhlil etmək, xüsusilə "Transxəzər Yaşıl Enerji Dəhlizi" layihəsinin strateji əhəmiyyətini qiymətləndirməkdir.

Tədqiqatda deskriptiv və analitik metodlardan istifadə olunmuş, beynəlxalq təşkilatların hesabatları, rəsmi statistik məlumatlar və strateji sənədlər əsasında müqayisəli təhlil aparılmışdır. Normativ və institusional çərçivələrin qiymətləndirilməsində keyfiyyət əsaslı yanaşma üstünlük təşkil etmişdir. Region ölkələri arasında enerji sahəsində səmərəli əməkdaşlıq mexanizmlərinin yaradılması, bərpa olunan enerji potensialının reallaşdırılması və enerji infrastrukturunun beynəlxalq standartlara uyğun modernizasiyası enerji keçidini sürətləndirə bilər. "Yaşıl Enerji Dəhlizi" bu baxımdan strateji platforma kimi qiymətləndirilir. Bundan əlavə, innovativ texnologiyaların tətbiqi və rəqəmsal enerji idarəetmə sistemlərinin inkişafı enerji səmərəliliyinin artırılmasına mühüm töhfə verə bilər. Region ölkələri arasında siyasi-iqtisadi asimmetriya, texnoloji qeyri-bərabərlik, institusional uyğunsuzluq və maliyyə resurslarına çıxış imkanlarının məhdudluğu integrasiyanı çətinləşdirən əsas amillərdir. Bununla yanaşı, beynəlxalq investisiyaların cəlb olunması və dövlət-özəl sektor əməkdaşlığının genişləndirilməsi mövcud problemlərin aradan qaldırılmasına dəstək göstərə bilər. Tədqiqat, enerji təhlükəsizliyi və iqlim dəyişiklikləri kontekstində regional enerji əməkdaşlığını vahid yanaşma çərçivəsində analiz etməklə kompleks yanaşma təqdim edir. Məqalədə yaşıl enerji dəhlizlərinin həm geoiqtisadi, həm də siyasi aspektlərinin birgə təhlili aparılmışdır. Bu yanaşma mövcud ədəbiyyatda az işlənmiş bir sahəyə töhfə verir. Eyni zamanda, regional əməkdaşlığın gücləndirilməsi uzunmüddətli enerji təhlükəsizliyinin təmin edilməsində mühüm rol oynaya bilər. Tədqiqat nəticələri Azərbaycan və region ölkələri üçün dayanıqlı enerji siyasətinin formalaşdırılması, strateji enerji layihələrinin planlaşdırılması və beynəlxalq tərəfdaşlıqların gücləndirilməsi üçün analitik əsas kimi istifadə oluna bilər.

Açar sözlər: yaşıl enerji, bərpa olunan enerji, enerji keçidi, Mərkəzi Asiya, Qafqaz regionu, regional əməkdaşlıq

ЭНЕРГЕТИЧЕСКАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ В ЦЕНТРАЛЬНОЙ АЗИИ И КАВКАЗСКОМ РЕГИОНЕ И ОСНОВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ РЕГИОНАЛЬНОГО СОТРУДНИЧЕСТВА

Шахла Ф. Назарова

Преподаватель Бакинского Университета Бизнеса

Докторант Азербайджанского Государственного Экономического Университета (UNEC)

3-почта: shahlanazarova21@gmail.com

ORCID: 0009-0003-2408-3373

Резюме

Основная цель исследования заключается в анализе возможностей, вызовов и потенциала регионального сотрудничества в процессе перехода к зеленой энергетике в Центральной Азии и Кавказском регионе, с особым акцентом на оценку стратегической значимости проекта «Транскаспийский зеленый энергетический коридор».

В исследовании использованы описательные и аналитические методы, проведен сравнительный анализ на основе отчетов международных организаций, официальных статистических данных и стратегических документов. При оценке нормативных и институциональных рамок преобладал качественный подход.

Создание эффективных механизмов сотрудничества между странами региона в энергетической сфере, реализация потенциала возобновляемой энергетики и модернизация энергетической инфраструктуры в соответствии с международными стандартами могут ускорить энергетический переход. В этом контексте «Зелёный энергетический коридор» рассматривается как стратегическая платформа. Кроме того, внедрение инновационных технологий и развитие цифровых систем управления энергетикой могут существенно повысить энергоэффективность.

Политико-экономическая асимметрия, технологическое неравенство, институциональная несогласованность и ограниченный доступ к финансовым ресурсам между странами региона являются основными факторами, затрудняющими интеграцию. Вместе с тем привлечение международных инвестиций и расширение сотрудничества между государственным и частным секторами могут способствовать преодолению существующих проблем.

Исследование представляет комплексный подход к анализу регионального энергетического сотрудничества в контексте энергетической безопасности и изменения климата. В статье совместно анализируются как геоэкономические, так и политические аспекты зелёных энергетических коридоров. Данный подход вносит вклад в сравнительно малоизученную область существующей литературы. В то же время укрепление регионального сотрудничества может сыграть важную роль в обеспечении долгосрочной энергетической безопасности.

Результаты исследования могут быть использованы в качестве аналитической основы для формирования устойчивой энергетической политики, планирования стратегических энергетических проектов и укрепления международного партнёрства для Азербайджана и стран региона.

Ключевые слова: зеленая энергетика, возобновляемая энергетика, энергетический переход, Центральная Азия, Кавказский регион, региональное сотрудничество.

INTRODUCTION

In the modern world, the transition to green energy is of strategic importance not only in terms of environmental protection but also in terms of socio-economic stability and energy security. This transition process, based on sustainability principles, stands at the center of global efforts to combat climate change. The use of renewable energy sources—especially solar, wind, hydro, and geothermal energy—contributes to maintaining ecological balance by significantly reducing carbon emissions released into the atmosphere.

In recent years, the increase in investments directed toward green energy projects by both the public and private sectors has further strengthened the innovation potential in this field. As a result of technological advancement, innovations such as high-efficiency photovoltaic solar panels, next-generation wind turbines, and energy storage systems are being developed. These technologies not only enhance efficiency in energy production and consumption but also lead to cost reductions and create opportunities for large-scale implementation.

In addition, the transition to green energy sources plays an important role in ensuring the energy independence of countries. Reducing dependence on fossil fuels, minimizing the need for imported energy carriers, and strengthening domestic energy production have become priority issues in national security strategies. This approach also serves to increase economic resilience and reduce risks arising from price volatility in energy markets.

Smart energy grids facilitate the integration of renewable energy sources into the system, enabling more efficient management of energy supply and demand. Through these technologies, the flexibility of energy production increases, losses decrease, and it becomes possible to adapt to real-time energy demand. At the same time, the expansion of green energy applications is observed in sectors such as transportation, industry, and agriculture, and this process ultimately paves the way for alternative energy solutions to replace fossil fuels.

Within the framework of combating climate change, the importance of international cooperation is steadily increasing. Countries seek more effective and mutually beneficial solutions by sharing their green energy policies and practices. This creates significant advantages not only environmentally but also economically and geopolitically. The development of green energy offers great opportunities for creating a cleaner and healthier world.

In this context, it is worth noting that countries such as Azerbaijan, Kazakhstan, and Uzbekistan—leading states of the Central Asia and Caucasus region with rich fossil fuel resources—are also among those successfully implementing the green energy transition. The steps taken by these countries toward sustainability and environmental protection can also be assessed as sound strategies aimed at strengthening energy security.

In particular, Azerbaijan's hosting of COP29 last year marked an important turning point. Within the framework of this international event, "green energy corridor" projects were presented, aimed at promoting the development of renewable energy and enhancing energy integration among regional countries. These initiatives are considered significant progress in terms of coordinating energy systems and strengthening regional cooperation.

This study analyzes the opportunities, challenges, and regional cooperation potential of the green energy transition in Central Asia and the Caucasus region, examining the role of renewable energy sources in the region's energy transformation and exploring the prospects for ensuring "green development."

MAIN PERSPECTIVES OF ENERGY TRANSFORMATION IN CENTRAL ASIA AND THE CAUCASUS REGION

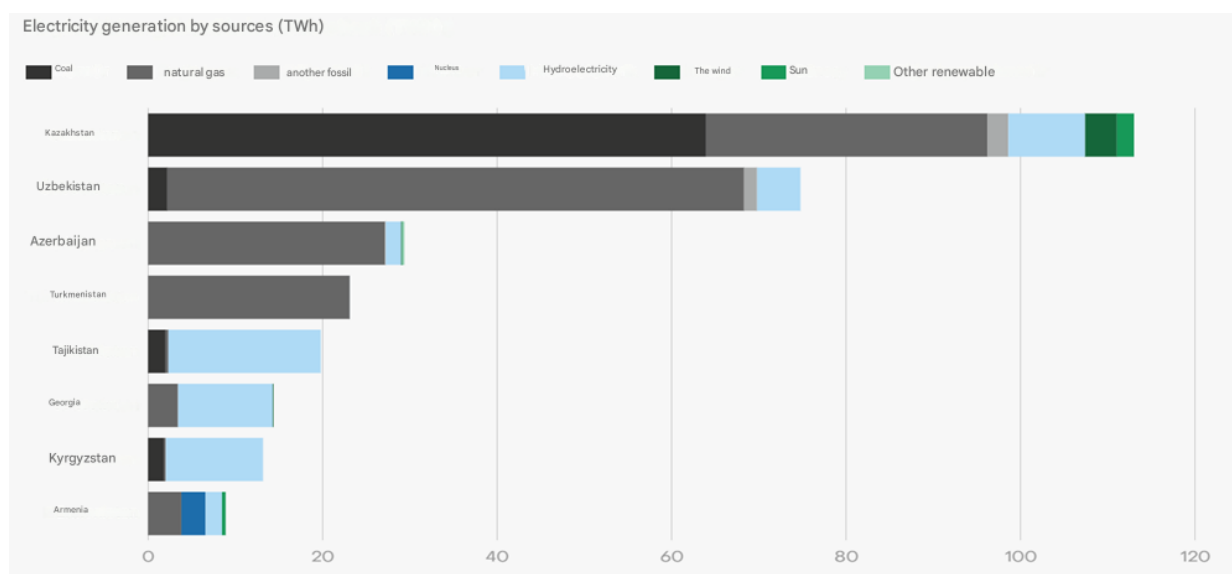
While large-scale research in the field of renewable energy has been conducted in developed countries, relatively limited attention has been given to the decarbonization of energy systems in less developed regions. However, these regions are not only more vulnerable to the negative impacts of climate change, but also possess rapidly growing domestic energy demand and are rich in natural resources that are vital for the energy transition. In this regard, the Central Asia and Caucasus region represents a particularly interesting subject of study due to both its strategic geographical location and its resource potential.

Following the collapse of the Soviet Union in 1991, the countries of Central Asia and the Caucasus have played a significant role in the global economic system primarily as suppliers of fossil energy resources, particularly oil and natural gas, which has been widely reflected in existing academic literature. Nevertheless, in recent years, against the backdrop of increasing global demand for clean energy and strategic materials contributing to the energy transition, the potential and role of Central Asia and Caucasus countries in this field have increasingly become the focus of academic research (Sulaimanova et al., 2023).

The Central Asian region has already demonstrated its potential for cooperation among neighboring countries through large-scale hydroelectric projects. This cooperation can be further expanded by utilizing the windy northern and sunny southern parts of the region. Thus, green energy is becoming not only a climate objective but also a strategic tool for regional stability, energy security, and sustainable economic development.

Electricity generation in Central Asia and the Caucasus largely depends on fossil fuels. The weak interconnection of electricity grids across the region and the lack of diversity in energy sources create difficulties in meeting the growing demand for electricity, thereby creating significant opportunities for the development of green energy corridors. The following graph illustrates electricity generation by different sources in the Central Asia and Caucasus region (Graph 1).

Graph 1. Electricity generation by different sources, kWh

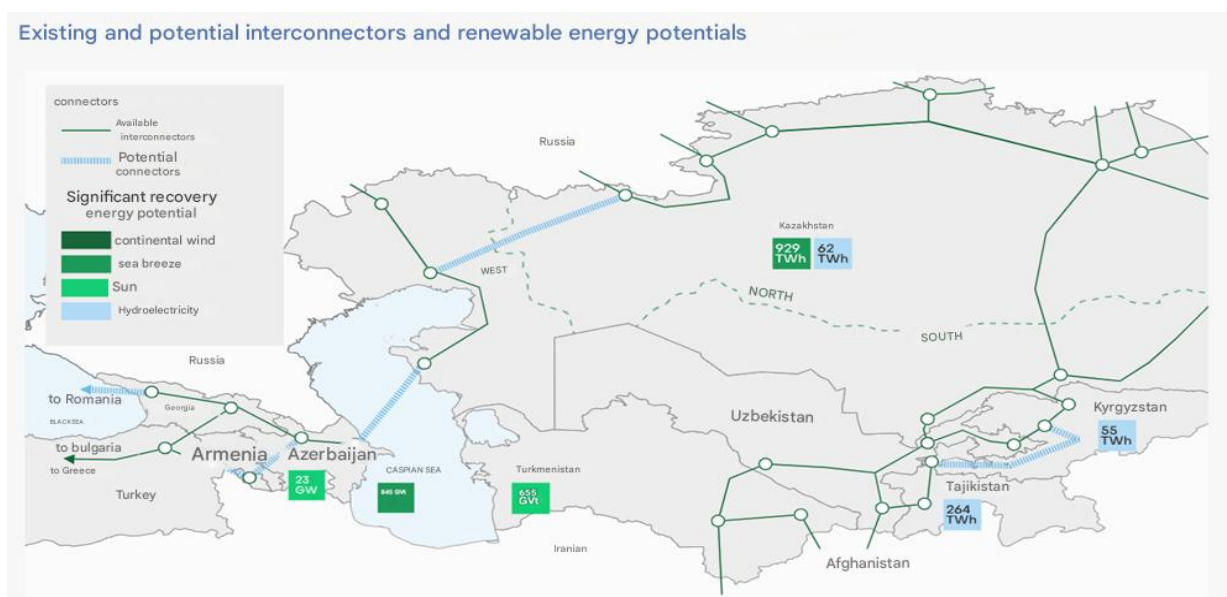
Source: Ember Energy, 2025.

Dependence on fossil fuels in the region varies from country to country. Turkmenistan (99%), Uzbekistan (94%), and Azerbaijan (89%) generate the majority of their electricity from natural gas. Overall, natural gas accounts for more than half of electricity generation in the region. On the other hand, in Kazakhstan, coal serves as the main energy source, meeting 57% of electricity demand, while natural gas holds a 29% share. Hydropower remains the only significant renewable energy source in the region, accounting for between 76% and 88% of electricity generation in Tajikistan, Kyrgyzstan, and Georgia.

As a result of this situation, electricity generation in Central Asia and the Caucasus produces higher carbon emissions compared to Turkey—a G20 country dependent on coal—despite Turkey's electricity demand being 8% higher. The region generates 239 million tons of CO₂ emissions annually, which is 62% more than Turkey's emissions (Ember Energy, 2025).

The Central Asia and Caucasus region possesses geographical diversity that offers a complementary renewable energy profile, with high wind potential in the north, strong solar energy potential in the south, and hydropower opportunities around the region's two major rivers in the east. The distribution of renewable electricity across the region through interconnectors can help balance supply and demand under different conditions and times, enabling the provision of affordable and reliable electricity. The following graph presents the renewable energy potential of the Central Asia and Caucasus region (Figure 1).

Figure 1. Existing and potential interconnectors and renewable energy potentials

Source: Ember Energy, 2025.

When discussing energy transformation in the Central Asia and Caucasus region, Azerbaijan, Georgia, Kazakhstan, and Uzbekistan should be particularly emphasized. The unifying factor among these four countries is their accession to the Paris Climate Agreement. They have committed to significantly reducing greenhouse gas emissions by 2030. Uzbekistan, Azerbaijan, and Georgia aim to reduce emissions by 35%, while Kazakhstan targets a reduction in the range of 15–25% (IRENA, 2022). Each has declared its “Nationally Determined Contributions” (NDCs) and, to varying degrees, relies on the expanded use of renewable energy sources such as solar, wind, hydro, and bioenergy to achieve these goals. Uzbekistan and Kazakhstan have also long expressed interest in incorporating

nuclear energy into their energy mix. Below, the renewable energy potential of the countries in the Central Asia and Caucasus region is assessed individually.

Kazakhstan, with its vast territory, possesses the highest onshore wind energy potential in the region. Its annual wind energy potential is estimated at approximately 929 TWh, which is equivalent to three times the region's total electricity demand. Plans by Chinese companies to manufacture wind turbines in Kazakhstan could help overcome logistical challenges related to transporting large turbine components and contribute to job creation within the country.

The region also has significant potential for offshore wind energy development. According to World Bank estimates, the Caspian Sea has an offshore wind energy potential of 845 GW. Of this, 509 GW is located in shallow waters, making it relatively more cost-effective to develop. Azerbaijan's Offshore Wind Energy Roadmap indicates that, within decarbonization scenarios that consider energy connections with neighboring markets such as Turkey and the EU, a 7.2 GW offshore wind capacity by 2040 is a realistic target.

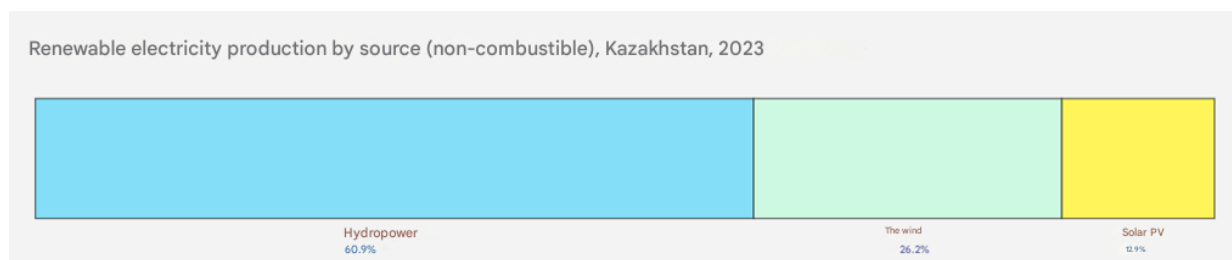
In terms of solar energy, the southern part of the region is particularly noteworthy. Turkmenistan and Uzbekistan possess solar energy potential comparable to the sun-rich southern regions of Turkey. Turkmenistan's solar energy potential is estimated at 655 GW, which is eight times the region's current total installed capacity. Even Azerbaijan, with its relatively smaller territory, has an economically viable solar energy potential of 23 GW, according to estimates by the Ministry of Energy.

Hydropower potential in the region also remains largely underutilized. Even Tajikistan and Kyrgyzstan, where hydropower is the primary energy source, are unable to fully exploit this potential. Studies estimate that Tajikistan's economically viable hydropower potential is 264 TWh, while Kyrgyzstan's is 55 TWh. Kazakhstan also has a technical hydropower potential of 62 TWh. Although the construction of hydropower plants may take longer compared to solar and wind projects, the region can benefit from hydropower resources while minimizing social and environmental risks.

The region is not only rich in renewable energy resources but also characterized by the concentration of diverse clean energy sources across different geographical areas. The interconnection and modernization of electricity grids can enable efficient utilization of this diverse renewable energy potential. In this regard, the planned green energy corridors between Azerbaijan–Georgia–Romania, Uzbekistan–Kazakhstan–Azerbaijan, and Azerbaijan–Turkey will play an important role in accelerating the energy transition in the region (Ember Energy, 2025).

On the other hand, political will and practical steps related to the energy transition vary from country to country. Despite its high dependence on coal, Kazakhstan is the first country in the region to legislate a net-zero emissions target and establish an emissions trading system. As a result of recent projects, the share of wind and solar energy in electricity generation in Kazakhstan reached approximately 5% in 2023. The Kazakh government aims to increase this figure (excluding large hydropower plants) to 15% by 2030 (IEA, 2025a). The following graph shows Kazakhstan's electricity generation by renewable energy sources in 2023 (Graph 2).

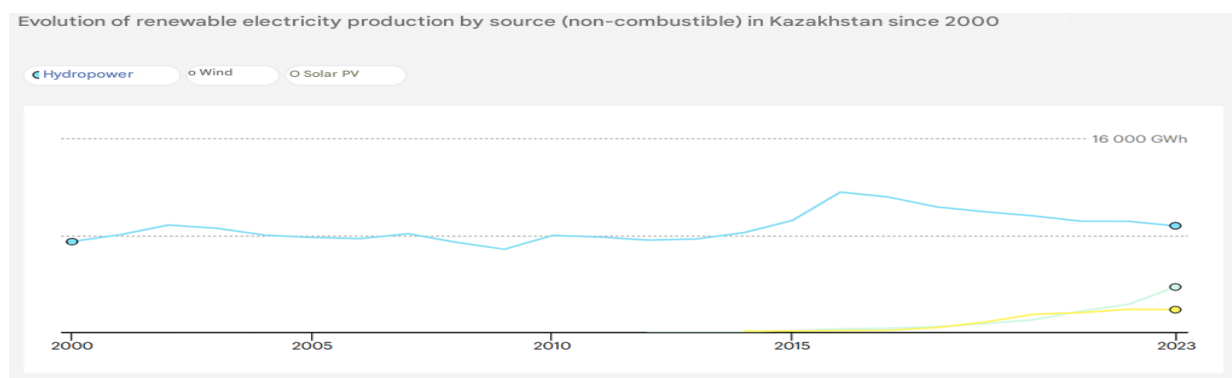
Graph 2. Electricity generation by renewable energy sources

Source: International Energy Agency (IEA), 2025a

In general, the development trend of electricity generation from renewable energy sources in Kazakhstan since 2000 can be shown in the graph below (Graph 3):

Graph 3. Evolution of electricity generation from renewable energy sources

Source: International Energy Agency (IEA), 2025a

Although Uzbekistan remains dependent on residual fuels, it plans rapid growth in renewable energy and energy storage. The country possesses significant renewable energy potential, most of which comes from solar energy. The total solar energy potential is estimated at $2,134 \times 10^3$ PJ, while the technical potential is assessed at 7,411 PJ, approximately four times the country's current primary energy consumption. Uzbekistan benefits from high solar irradiation. Global Horizontal Irradiance (GHI), which measures the density of solar resources incident on a horizontal surface including both direct and diffuse radiation, serves as an indicator for assessing the potential of solar photovoltaics (PV) that convert both types of radiation into electricity. Uzbekistan's average GHI is estimated at 4.52 kWh/m²/day (with a range of 4.0–5.0 kWh/m²/day), which is higher than that of several European countries with favorable solar conditions, such as Spain (4.64 kWh/m²/day) and Italy (4.07 kWh/m²/day) (IEA, 2025b). The table below shows the distribution of renewable energy potential in Uzbekistan by source (Table 1):

Table 1. Renewable energy potential in Uzbekistan

Renewable energy potential in Uzbekistan		
Renewable energy source	Total potential	Technical potential
Hydropower	385 PJ	84 PJ
Wind power	92 PJ	17 PJ
Solar energy	2 134 x 10 ³ PJ	7 411 PJ
Geothermal energy	2 805 x 10 ³ PJ	13 PJ
Total	4 940 x 10 ³ PJ	7 507 PJ

Source: Uzbekistan Energy Profile, based on IEA (2020a).

Source: International Energy Agency (IEA), 2025b

18 GW, with the majority supplied by residual fuels. That year, more than 90% of the country's electricity was generated from residual fuels, while wind and solar contributions were minimal. Since then, new wind and solar power plants with a combined capacity of 2.5 GW have been commissioned. Additionally, at the beginning of 2024, the Uzbek government increased the share of renewables in electricity generation from 25% to 40% by 2030. In parallel, the capacity targets for wind and solar energy were updated, doubling from 12 GW to 27 GW. Uzbekistan also maintains a leading regional position in energy storage by financing grid-scale solar power plants as well as battery projects with capacities of 63 MW, 500 MWh, and 668 MW.

The Presidential Decree No. 1209 dated May 29, 2019, "On Accelerating Reforms in the Energy Sector of the Republic of Azerbaijan," established the legal framework for market liberalization, increased competition, and transition to green energy. The Law of the Republic of Azerbaijan No. 339-VIQ dated May 31, 2021, "On the Use of Renewable Energy Sources in Electricity Generation," provides the legal, economic, and organizational framework and support mechanisms to promote green energy. Furthermore, the Social-Economic Development Strategy of the Republic of Azerbaijan for 2022–2026 highlights the transition to green energy, improvement of energy efficiency, and development of a low-carbon economy as key national priorities.

The technical potential of the country's onshore renewable energy sources is 135 GW, and offshore potential is 157 GW. The economic potential of renewables is estimated at approximately 27 GW, including 3,000 MW of wind energy, 23,000 MW of solar energy, 380 MW of bioenergy potential, and 520 MW of small hydropower potential.

The total installed capacity of the energy system is 9,732.5 MW, distributed across 107 plants. These include 65 hydropower plants with a total capacity of 1,443.5 MW, 5 wind power plants with 63.5 MW, 9 solar power plants with 278.2 MW, 1 bioenergy plant with 37 MW, and 3 hybrid plants with 7.3 MW. The capacity of renewable energy sources accounts for approximately 18.8% of the total capacity, i.e., 1,829.6 MW.

In 2024, total electricity production in Azerbaijan reached 28.4 billion kWh. Hydropower plants generated 3 billion kWh, while other sources produced 839.7 million kWh. Of this, wind power plants generated 50.9 million kWh, solar power plants 556.3 million kWh, and bioenergy plants 232.5 million kWh of green electricity.

Azerbaijan is determined to become a leader in renewable energy by leveraging its abundant wind and solar potential. This initiative is a key part of the country's plan to reduce greenhouse gas

emissions by 40% by 2050. By 2030, Azerbaijan aims to increase the share of renewables in installed electricity capacity to 30% and diversify its energy system to strengthen its leadership in green energy (Ministry of Energy of the Republic of Azerbaijan, 2025).

By 2027, more than 2 GW of new green energy projects are planned, including major wind and solar power plants executed in partnership with domestic and international stakeholders:

- **Garadagh Solar Power Plant** – On October 26, 2023, the pilot 230 MW Garaḡar Solar Power Plant was commissioned in collaboration with the UAE's Masdar company. Built with \$262 million in foreign investment, it will produce 500 million kWh annually, save 110 million m³ of natural gas, and reduce CO₂ emissions by 200,000 tons per year.
- **Khizi-Absheron Wind Power Plant** – Planned in cooperation with Saudi Arabia's ACWA Power, this 240 MW plant will generate 1 billion kWh annually, saving 220 million m³ of natural gas and avoiding over 400,000 tons of CO₂ emissions.
- **Shafag Solar Power Plant** – A 240 MW project implemented with bp in Jabrayil district using a virtual power transmission model. Annual generation of about 500 million kWh will save 120–150 million m³ of natural gas and reduce CO₂ emissions by 260–330 thousand tons.
- **Mega Project** – Masdar is constructing 445 MW in Bilasuvar, 315 MW in Neftchala solar plants, and 240 MW wind plants in Absheron and Garadagh. The first panel at Bilasuvar Solar Power Plant was installed on October 2, 2025.
- **Gobustan Solar Power Plant** – A 100 MW plant by China's Universal International Holdings Limited, producing approximately 260 million kWh annually, saving 57 million m³ of natural gas and reducing 124,000 tons of CO₂.
- **Ufug and Shams Solar Plants** – Each 50 MW, planned in Jabrayil district as part of green energy development in liberated areas, contracts signed on June 2, 2025, during Baku Energy Week with Nobel Energy.
- **Floating Solar Panels Project** – On July 29, 2024, a 100kW pilot photovoltaic system was inaugurated on Lake Boyukshor with ADB support, the first floating solar plant in Azerbaijan. It aims to strengthen national capacity and explore large-scale projects on water reservoirs.
- **Hydrogen Energy** – A market study on low-carbon hydrogen, prepared with EBRD support, assessed the production, domestic use, export potential, and economic viability of green and blue hydrogen in Azerbaijan. The study concluded that green hydrogen production is economically feasible, with potential for regional export and domestic consumption. A National Strategic Review on low-carbon hydrogen was presented at COP29.

Georgia – In 2019, Georgia's total primary energy supply was 5.1 million tons of oil equivalent, primarily from natural gas (45%) and oil (27%), with renewables at 20.4%. Electricity demand is mostly met by hydropower (66%), supplemented by imports (11%) and thermal generation (22%), with the remaining 1% from other renewables such as wind and solar. Heavy reliance on hydropower means production depends on rainfall (REN21, 2021).

Georgia ranks among the world's leaders in per capita water resources. Of roughly 26,060 rivers, 300 are excellent for hydropower, but currently only 20–22% of total hydro potential is utilized. The country also has significant solar and wind energy potential, summarized in the table below (Table 2).

Table 2. Renewable energy potential of Georgia

Technology	Capacity (2019)	Potential Capacity	Production potential
Hydropower	3,600 MW	15,000 MW	50 TWh/year
PV	1 MW	1500 MW	1250-1800 kWh/m ² /year
The wind	20.7 MW	1450 MW	4.16 TWh/year

Source: REN 21, 2021.

New interconnectors have the potential to link Europe’s power grid with Central Asia, but this will require substantial investment. For example, strengthening connections between the northern and southern regions of Kazakhstan’s electricity grid and integrating the western region with the rest of the country is essential. A direct link between Kazakhstan and Azerbaijan would require an undersea cable across the Caspian Sea, while another undersea cable is planned to connect Romania and Georgia across the Black Sea. Alternatively, Turkey, already integrated into the European grid, could provide a land link between Europe and the Caucasus, though strengthening Azerbaijan’s connection with Turkey is necessary.

In any scenario, Azerbaijan will play a central role in bridging Central Asia and Europe. By raising its renewable energy targets, the country can position itself as a regional green energy hub, serve as a bridge between Central Asia and Europe, and foster stronger cooperation among neighboring countries in the clean energy transition.

There are strong reasons for the region to pursue this goal. Accessing regions with renewable energy resources can ensure a more stable energy supply, diversify energy sources, and leverage the complementary nature of different renewable energy types. According to the International Energy Agency (IEA), achieving global net-zero targets without international cooperation could be delayed by decades, highlighting that collaboration can accelerate the transition.

Today, wind and solar energy are the cheapest sources of electricity globally. The cost of onshore wind installations has decreased by 70% since 2010, and solar energy costs have dropped by 90% over the same period. Further reductions in clean energy costs are expected, with the IEA projecting faster decreases if collective action is taken. Cross-border cooperation can stimulate innovation, provide stronger investment incentives, create economies of scale, and ensure a fair competitive environment to support the transition.

In this context, developing green energy corridors in Central Asia, the Caucasus, and Europe presents significant opportunities to unlock renewable energy potential, enhance energy security, and reduce dependence on residual fuels at minimal cost. COP29 highlighted that regional collaboration and connectivity are key to creating a cleaner, better-connected, and more cost-effective energy future.

In recent years, Azerbaijan has made major advances in green energy, emerging as a significant player in the regional energy market. A key initiative is the **Central Asia–Azerbaijan Trans-Caspian Green Energy Corridor**, launched jointly by Azerbaijan, Kazakhstan, and Uzbekistan. Its primary goal is to establish an energy corridor from Central Asia across the Caspian Sea to Azerbaijan and onward to Europe, enabling the transmission of renewable energy. The project was first presented to the international community in November 2024 at COP29, when the presidents of Azerbaijan, Kazakhstan, and Uzbekistan signed a strategic agreement establishing a framework for intergovernmental cooperation in green energy development and transmission.

In April 2025, the project entered its practical implementation phase. The energy ministries of Azerbaijan, Kazakhstan, and Uzbekistan, together with the Asian Development Bank (ADB) and Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB), signed a Memorandum of Understanding to support

the technical and economic feasibility (TEF) of the **Caspian Sea Green Energy Corridor**. The memorandum aimed to create the legal and institutional framework for integrating the three countries' energy systems and enabling the transmission and trade of renewable energy. It also strengthened strategic engagement by encouraging deeper participation from multilateral partners.

In July 2025, an international tender was announced to prepare the TEF for the project's first phase. The tender budget was set at \$1 million, with an implementation period of 11 months. ADB coordinated the procurement process, while AIIB will sign a direct contract with the consulting firm selected through the tender. Work on the TEF was scheduled to begin on November 3, 2025, with the commercial phase of the project planned to start in 2027.

To manage the project, an institutional mechanism was established in 2025 in Baku: **Green Corridor Union LLC**, a joint venture formed by Azerbaijan's "Azərenerji" JSC, Kazakhstan Electricity Grid Operating Company, and Uzbekistan National Electric Grids JSC. This entity will oversee project execution, coordinate activities between partner countries, and manage the preparation of technical documentation.

International cooperation is also central to Azerbaijan's green energy agenda. Memoranda of Understanding on renewable energy transmission and trade have been signed between Azerbaijan, Georgia, Turkey, and Bulgaria. This approach not only expands Azerbaijan's energy export markets but also strengthens its position as a regional energy transit hub.

Under President Ilham Aliyev's strategic energy policy, Azerbaijan has attracted over \$144 billion in foreign investment and established energy corridors across the Caspian Sea to the Mediterranean, Black, and Adriatic seas. Through the Baku–Tbilisi–Ceyhan oil pipeline, 540 million tons of Azerbaijani oil and 53 million tons of Central Asian oil have been delivered to global markets. This successful experience now provides a foundation for advancing in green energy (Azerbaijan State News Agency, 2024).

The **Trans-Caspian Green Energy Corridor** is a natural continuation of Azerbaijan's green energy transition strategy, strengthening regional integration and acting as a sustainable energy bridge between Europe and Asia. Its implementation promises substantial economic, environmental, and social benefits. Azerbaijan's leadership and coordination role further consolidate its position as a regional leader in green energy.

CONCLUSION

The study demonstrates that accelerating the green energy transition in Central Asia and the Caucasus depends not only on existing renewable energy potential but also on developing regional cooperation and integration mechanisms. The complementary natural and geographic conditions of the countries create favorable energy profiles. The geographic distribution of wind, solar, and hydro resources provides a strong basis for establishing integrated energy markets.

Multifaceted, multilateral projects like the **Trans-Caspian Green Energy Corridor** increase the region's strategic importance for energy security, export potential, and transit. Successful implementation requires not only robust technical and economic assessments but also effective institutional coordination, supportive regulatory frameworks, and strengthened international partnerships.

Political and economic asymmetry, technological disparities, limited access to financial resources, and weak institutional coordination remain key barriers to integration. Nevertheless, strategic planning and increased investment attractiveness by countries such as Azerbaijan, Kazakhstan, and Uzbekistan are major drivers of energy transformation in the region.

Deepening international cooperation, transferring innovative technologies, and coordinating energy markets will play a decisive role in achieving a sustainable and efficient green energy transition. In

this context, Azerbaijan, given its geostrategic position and proactive role, has the potential to act as a locomotive for green energy integration in the region.

REFERENCES:

1. Azerbaijan State News Agency (2024). "Azerbaijan's Energy Future: Innovation, Environmental Responsibility, and Sustainability." <https://ikisahil.az/post/610605-azerbaycanin-enerji-geleceyi-innovasiya-ekoloji-mesuliyyet-ve-dayaniqlilik>.
2. Ember Energy (2025). Green Energy Corridors: Analysis for Central Asia and the Caucasus . <https://ember-energy.org/tr/analizler/orta-asya-ve-kafkaslar-icin-yesil-enerji-koridorlari/>.
3. González, Daniela M. L., & Rendon, Jorge G. (2022). "Opportunities and challenges of mainstreaming distributed energy resources towards the transition to more efficient and resilient energy markets." *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, Vol. 157, Article 112018, pp. 1–15. <https://doi.org/10.1016/j.rser.2021.112018>.
4. International Renewable Energy Agency (IRENA) (2022). *World Energy Transitions Outlook: 1.5°C Pathway*. <https://www.irena.org/Digital-Report/World-Energy-Transitions-Outlook-2022>.
5. International Energy Agency (IEA)(2025a). Kazakhstan – Renewables. <https://www.iea.org/countries/kazakhstan/renewables> (accessed: October 25, 2025).
6. International Energy Agency (IEA)(2025b). "Context of renewable energy in Uzbekistan." <https://www.iea.org/reports/solar-energy-policy-in-uzbekistan-a-roadmap/context-of-renewable-energy-in-uzbekistan>.
7. Ministry of Energy of the Republic of Azerbaijan (2025). "Use of Renewable Energy Sources in Azerbaijan." <https://minenergy.gov.az/en/alternativ-ve-berpa-olunan-enerji/azerbaycanda-berpa-olunan-enerji-menbelerinden-istifade>.
8. REN21 (2021). "Factsheet: Renewable Energy in Georgia." UNECE Renewable Energy Uptake. https://www.ren21.net/wp-content/uploads/2019/05/Factsheet_Georgia-HardTalk-2021.pdf.
9. Sulaimanova, B., Overland, I., Sabyrbekov, R., & Vakulchuk, R. (2023). "Energy transition in Central Asia: A systematic literature review." In: Sabyrbekov, R., Overland, I., & Vakulchuk, R. (eds.), *Climate Change in Central Asia: Decarbonization, Energy Transition and Climate Policy* (SpringerBriefs in Climate Studies). Springer, pp. 45–67. <https://doi.org/10.1007/978-3-031-29831-8>.

YAŞIL TRANSFORMASIYA AZƏRBAYCANDA İQTİSADI İSLAHATLARIN YENİ MƏRHƏLƏSİ KİMİ

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-77](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-77)

Ümid X. Qurbanov

İqtisadiyyat İnstitutu, doktorant

E-mail: umid.gurbanov@hotmail.com

ORCID: 0009-0006-8657-2633

Xülasə

Dünyada yaşıl transformasiya prosesi baş verir. Bu məqalədə isə Azərbaycanda yaşıl transformasiya prosesi təhlil olunur. Qlobal iqlim dəyişiklikləri, enerji təhlükəsizliyi və davamlı inkişaf çağırışları fonunda Azərbaycan iqtisadiyyatının struktur yenilənməsi zərurətə çevrilmişdir. Ənənəvi olaraq fosil yanacaq resurslarına əsaslanan iqtisadi model tədricən şaxələnərək bərpa olunan enerji mənbələrinə yönəldilir. Ölkənin enerji sektorunda baş verən dəyişikliklər, bərpa olunan enerji mənbələrinin inkişaf perspektivləri araşdırılır. Yaşıl transformasiya enerji sektorunda diversifikasiyanı gücləndirir, xarici investisiyaların cəlb edilməsinə səbəb olur, yeni məşğulluq imkanları yaradılır. Eyni zamanda neft-qaz sektorundan asılılığın azaldılması əmək bazarında dəyişikliklər kimi çağırışlar müəyyən edilir. Azərbaycanın regional və global yaşıl enerji bazarlarında mövqeyinin gücləndirilməsi perspektivləri də xüsusi vurğulanır. Xüsusilə Xəzər dənizinin külək enerjisi potensialı və “yaşıl enerji dəhlizləri”nin formalaşdırılması təşəbbüsləri ölkənin enerji ixracatçısı kimi rolunu yeni keyfiyyət mərhələsinə çıxara bilər. Bu kontekstdə Azərbaycan yalnız xammal ixrac edən ölkə deyil, həm də təmiz enerji və texnologiya həlləri təqdim edən regional mərkəzə çevrilmək imkanına malikdir. Yaşıl transformasiya yalnız enerji sektorunda deyil, həm də sənaye, kənd təsərrüfatı, nəqliyyat sahələrində də genişmiqyaslı islahatları əhatə edir. Yeni innovasiyaların tətbiqi rəqəmsallaşma və resursların səmərəli istifadəsi ilə müşayiət olunur. Dövlət tərəfindən qəbul edilən strateji yol xəritələri, beynəlxalq əməkdaşlıqlar və xarici investisiyaların cəlbə yaşıl iqtisadiyyatın inkişafını sürətləndirən əsas amillər kimi təqdim olunur. Bununla yanaşı, keçid dövründə yarana biləcək risklər – maliyyə xərclərinin artması, texnoloji asılılıq və institusional uyğunlaşma problemləri də təhlil olunur. Effektiv institusional islahatlar, texnoloji yeniliklər, insan kapitalının inkişafı və maliyyə dəstəyinin mövcudluğu şəraitində yaşıl transformasiyanın uğurla həyata keçirilməsi aydın olur. Bu keçid prosesi Azərbaycanın uzunmüddətli dayanıqlı inkişafına töhfə verə bilər. Yaşıl transformasiya Azərbaycanda iqtisadi islahatların keyfiyyətə yeni mərhələsini təşkil edir və ölkənin uzunmüddətli dayanıqlı inkişaf strategiyasının əsas sütunlarından biri kimi çıxış edir.

Açar sözlər: *yaşıl keçid, yaşıl enerji, davamlı inkişaf, enerji siyasəti, yaşıl maliyyə*

GREEN TRANSFORMATION AS A NEW STAGE OF ECONOMIC REFORMS IN AZERBAIJAN

Umid K. Gurbanov

Institute of Economics, doctoral student

E-mail: umid.gurbanov@hotmail.com

ORCID: 0009-0006-8657-2633

Resume

The green transformation process is taking place in the world. This article analyzes the green transformation process in Azerbaijan. Against the backdrop of global climate change, energy security and sustainable development challenges, structural renewal of the Azerbaijani economy has become a necessity. The economic model traditionally based on fossil fuel resources is gradually diversifying and shifting to renewable energy sources. The changes taking place in the country's energy sector and the development prospects of renewable energy sources are examined. The green transformation strengthens diversification in the energy sector, leads to attracting foreign investments, and creates new employment opportunities. At the same time, challenges such as reducing dependence on the oil and gas sector and changes in the labor market are identified. The prospects for strengthening Azerbaijan's position in regional and global green energy markets are also emphasized. In particular, the wind energy potential of the Caspian Sea and the initiatives to form "green energy corridors" can take the country's role as an energy exporter to a new qualitative stage. In this context, Azerbaijan has the opportunity to become not only a country exporting raw materials, but also a regional center providing clean energy and technology solutions. Green transformation encompasses large-scale reforms not only in the energy sector, but also in the industrial, agricultural, and transport sectors. The introduction of new innovations is accompanied by digitalization and efficient use of resources. Strategic roadmaps adopted by the state, international cooperation, and attraction of foreign investments are presented as the main factors accelerating the development of the green economy. At the same time, the risks that may arise during the transition period - increased financial costs, technological dependence, and institutional adaptation problems - are also analyzed. The successful implementation of the green transformation becomes clear in the presence of effective institutional reforms, technological innovations, human capital development, and financial support. This transition process can contribute to the long-term sustainable development of Azerbaijan. Green transformation constitutes a qualitatively new stage of economic reforms in Azerbaijan and acts as one of the main pillars of the country's long-term sustainable development strategy.

Keywords: *green transition, green energy, sustainable development, energy policy, green finance*

«ЗЕЛЕНАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ» КАК НОВЫЙ ЭТАП ЭКОНОМИЧЕСКИХ РЕФОРМ В АЗЕРБАЙДЖАНЕ

Умид Х. Гурбанов

Институт экономики, докторант

3-почта: umid.gurbanov@hotmail.com

ORCID: 0009-0006-8657-2633

Резюме

В мире происходит процесс «зеленой трансформации». В данной статье анализируется процесс «зеленой трансформации» в Азербайджане. На фоне глобальных климатических изменений, проблем энергетической безопасности и устойчивого развития структурное обновление азербайджанской экономики стало необходимостью. Традиционно основанная на ископаемом топливе экономическая модель постепенно диверсифицируется и переходит на возобновляемые источники энергии. Рассматриваются изменения, происходящие в энергетическом секторе страны, и перспективы развития возобновляемых источников энергии. «Зеленая трансформация» усиливает диверсификацию энергетического сектора, способствует привлечению иностранных инвестиций и создает новые рабочие места. Одновременно выявляются такие проблемы, как снижение зависимости от нефтегазового сектора и изменения на рынке труда. Также подчеркиваются перспективы укрепления позиций Азербайджана на региональных и глобальных рынках «зеленой» энергетики. В частности, ветроэнергетический потенциал Каспийского моря и инициативы по формированию «зеленых энергетических коридоров» могут вывести роль страны как экспортера энергоносителей на новый качественный уровень. В этом контексте Азербайджан имеет возможность стать не только страной-экспортером сырья, но и региональным центром, предоставляющим решения в области чистой энергетики и технологий. «Зеленая трансформация» охватывает масштабные реформы не только в энергетическом секторе, но и в промышленном, сельскохозяйственном и транспортном секторах. Внедрение новых инноваций сопровождается цифровизацией и эффективным использованием ресурсов. В качестве основных факторов, ускоряющих развитие «зеленой» экономики, представлены стратегические планы, принятые государством, международное сотрудничество и привлечение иностранных инвестиций. Одновременно анализируются риски, которые могут возникнуть в переходный период, – увеличение финансовых затрат, технологическая зависимость и проблемы институциональной адаптации. Успешная реализация «зеленой» трансформации становится очевидной при наличии эффективных институциональных реформ, технологических инноваций, развития человеческого капитала и финансовой поддержки. Этот переходный процесс может способствовать долгосрочному устойчивому развитию Азербайджана. «Зеленая» трансформация представляет собой качественно новый этап экономических реформ в Азербайджане и является одним из главных столпов долгосрочной стратегии устойчивого развития страны.

Ключевые слова: *зеленый переход, зеленая энергия, устойчивое развитие, энергетическая политика, зеленое финансирование*

GİRİŞ

Yaşıl enerji keçidi, yaşıl iqtisadiyyat anlayışları dünyada hazırda ən aktual mövzulardan biridir. Dünya miqyasında da ölkələr bunu öz dövlət siyasətlərinin, iqtisadi strategiyalarının bir hissəsi hesab edirlər. Ölkəmizdə də bu sahədə layihələr həyata keçirilir, işlər görülür. Dünyada həyata keçirilən bərpa olunan enerji layihələri qlobal miqyasda yaşıl iqtisadiyyatın əhəmiyyətini göstərir. İqlim dəyişiklikləri fonunda baş verən yaşıl enerji keçidi enerji təhlükəsizliyi məsələsini aktuallaşdırır. Yaşıl transformasiya bərpa olunan enerjinin dünyada əsas enerji növünə çevrilməsi ilə bağlı olan bütün sahələri əhatə edir. Şübhəsiz ki, bütün bu dəyişikliklər bizə yeni dünyanı gətirəcək. Azərbaycanın iqtisadi inkişaf strategiyasında bərpa olunan enerjinin xüsusi rolu var. Müstəqilliyin ilk illərindən bəri ölkə iqtisadiyyatı neftdən asılı olub. Bu asılılığın getdikcə azalması zərurətə çevrilib. Həm geosiyasi hadisələr səbəbindən neftin qiymətinin aşağı düşməsi, həm də ölkəmizdə keçirilən COP29 tədbiri nəticəsində qoyulan karbon emissiyasının azaldılması öhdəliyi bərpa olunan enerjiyə keçidi təşviq edir. Bərpa olunan enerji mənbələrinin inkişafı enerji sektorunda diversifikasiya yaradacaq və təhlükəsizliyi daha da artıracaq. İqlim dəyişikliyi üzrə Paris sazişi bu dəyişiklik çərçivəsində əsas müddəaları müəyyən edir (UNFCCC,2015). Azərbaycan 2030; sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər strategiyasına əsasən yaşıl enerji keçidi diqqətlə ələ alınmış, ölkəmizin “yaşıl artım” ölkəsinə çevrilməsi və təmiz ətraf mühit konsepsiyaları irəli sürülmüşdür (Azərbaycan 2030: Sosial-İqtisadi İnkişafa Dair Milli Prioritetlər», 2021). Yüksək keyfiyyətli ekoloji mühit və yaşıl enerji məkanlarının yaradılması əsas vəzifə olaraq göstərilmişdir.

Tədqiqatın əsas məqsədi baş verən iqtisadi islahatlar fonunda yaşıl islahatlar xüsusi yeri və bu sahədə həyata keçirilən işləri dəyərləndirməkdir. Bu tədqiqat işində beynəlxalq təcrübələrin analizi, müqayisəli təhlil, statistik məlumatların təhlili, siyasət analizi aparılmışdır.

Yaşıl transformasiya anlayışı və nəzəri əsasları

Yaşıl iqtisadiyyat insanların rifahının yaxşılaşdırılmasına xidmət edir, eyni zamanda ekoloji riskləri azaldır. Yaşıl iqtisadiyyatın əsas xüsusiyyətləri təbii sərvətlərdən səmərəli istifadə olunması, biomüxtəlifliyin qorunması, karbon emissiyalarının azaldılmasıdır. Eyni zamanda yaşıl iqtisadiyyatın məqsədləri əhalinin gəlirlərinin artması, əlavə iş yerlərinin yaradılması, ətraf mühitin qorunması, yeni texnologiyaların inkişafı, investisiyaların artırılmasıdır. BMT-nin Dayanıqlı inkişaf konsepsiyalarına uyğun olaraq yaşıl iqtisadiyyat infrastrukturuları qurulur. Dayanıqlı İnkişaf Konsepsiyası 7 – Sərfəli və Təmiz Enerji və Dayanıqlı İnkişaf Konsepsiyası 13 – İqlim dəyişikliyinə qarşı mübarizə hədəfləri yaşıl transformasiyanın əsasını təşkil edir (United Nations, 2015). Fosil yanacaq əsaslı enerjiden, bərpa olunan enerji mənbələrinə keçid yaşıl enerji keçidi adlanır. Bu keçid yalnız enerji sahəsinə deyil, sosial və iqtisadi sahələrə də çox təsir edəcək. Dünyanın düzəni bu sahədə yenidən formalaşır. əmək sferası yenidən formalaşır. Köhnə iş yerləri ləğv olunur, yeni iş yerləri yaranır, yeni peşələr yaranır. Enerji sektoru yenidən formalaşır, ənənəvi yanacaq növlərinin payı azalır, alternativ enerjinin payı artır. BMT İqlim Dəyişikliyi üzrə Çərçivə Konvensiyasının bazasına əsasən iqlim dəyişikliyi ilə mübarizə yolları müəyyənləşdirilir, layihələr həyata keçirilir. Karbon emissiyasının azaldılması üçün həm hökumət təşkilatları, həm də özəl şirkətlər tədbirlər görürlər. Net sıfır emissiyası hədəflərinə çatmaq üçün bir çox alətlər mövcuddur. Karbon vergiləri, rüsumlar, kvotalar bunun üçün istifadə olunan alətlərdir (Nsabiyeze və b, 2014). Təbii ki, bütün bu görülmə işlər üçün maliyyə vəsaitləri lazımdır. Dünya Bankı, Beynəlxalq Valyuta Fondu, Beynəlxalq Enerji agentliyi bu fəaliyyətlərdə əsas aktordurlar. Məsələn Dünya Bankı vasitəsilə güzəştli karbon kreditləri verilir. Maliyyə təminatı əldə etmək üçün investisiyaların cəlbi də əhəmiyyətdir. Daxili və xarici investisiyaların cəlbi adətən əsas maliyyə resursu kimi qəbul olunur. Ölkəmiz də xarici investisiyaların cəlbi üçün çalışır. Bu barədə daha geniş sonrakı bölmələrdə danışacağıq. geniş bucaqdan baxsaq nəzəri olaraq digər maliyyə alətləri də mövcuddur.

Dünyada yaşıl transformasiya təcrübəsi

Dünyada bu təcrübə bir çox amilləri nəzərə alsaq, müxtəlif ölkələrdə fərqlidir. İnkişaf etmiş Avropa ölkələrində, ABŞ, Çində bu sahə daha çox seçilir və daha oturmuş sistemlər var. Bununla belə təkmilləşmələrə hələ də ehtiyac var. Avropa Komissiyası tərəfindən həyata keçirilən Avropa Yaşıl sazişinə əsasən Avropa 2050-ci ilə qədər karbon neytral qitə olmağı hədəfəyir. BMT Dayanıqlı inkişaf və Dayanıqlı İnkişaf Hədəfləri Gündəliyi 2030 hədəflərinə əsasən Avropa komissiyasının strategiyası müəyyən edilib. Avropada bu sahədə lider olan ölkələr əsasən Skandinaviya ölkələridir (Pianta & Lucchese, 2020). Bərpa olunan enerji sahəsində lider olan ölkələr Çin və ABŞ-dir. Bu ölkələr inkişaf etmiş texnologiyaya və maliyyə resurslarına sahibdirlər. Digər ölkələr də bu ölkələrin təcrübəsindən nümunə götürə bilirlər. Məsələn Çin dünyada bərpa olunan enerjinin 30 faizdən çox payına malikdir. Hər iki ölkə külək və günəş enerjisində lider ölkədir. Braziliya hidroenerji istehsalında lider ölkədir. Hindistanda dövlət proqramları sayəsində sürətli inkişaf davam edir. Almaniya özünün “Energiewende” proqramı ilə Avropada birinci yerə yüksəlib. (Kuittinen & Velte, 2018)

Dünya enerji bazarının daxilində bərpa olunan enerji bazarı da inkişaf edir. Gələcəyin bazarı bərpa olunan enerji ticarəti olacaqdır. Bərpa olunan enerji ticarəti də inkişaf vəd edir. Dövlətlər, özəl şirkətlər və beynəlxalq qurumlar bu bazarın əsas iştirakçılarıdır. Bazarın inkişafı nəticəsində rəqabət mühiti formalaşır, bu da əvədlilik xərclərini azaldır. Texnoloji xərclərin azalması müsbət amildir. Bu sahənin inkişafı üçün təşviqedicilərlərdən biri karbon vergiləridir. Bunun üçün formalaşan karbon bazarları mövcuddur. Bu mexanizmin mahiyyəti ondan ibarətdir ki, karbon emissiyasının miqdarına görə emissiya buraxan şirkətlər qurumlar vergi ödəyirlər. Bu mexanizm iqlim dəyişikliyinə dəstək məqsədi daşıyır. İsveç, Kanada, Birləşmiş Krallıq kimi ölkələrdə tətbiq olunur. Karbon kvotaları istifadə olunan bir digər mexanizmdir. Bu mexanizm şirkətlərə müəyyən kvota daxilində karbon qazı buraxmağa izin verir. Həmin kvota şirkətlərə satır. Bu alət də karbon vergisi ilə eyni məqsədi daşıyır (Marron & Toder, 2014).

Azərbaycanda yaşıl transformasiya siyasəti

Azərbaycanda yaşıl transformasiya siyasəti qəbul olunmuş proqramlar vasitəsilə həyata keçirilir. Azərbaycan 2030; sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər strategiyasına əsasən ölkədə yaşıl keçid siyasəti həyata keçirilir. Bu keçid Azərbaycanın Beynəlxalq Enerji diplomatiyasında mövqeyinin möhkəmləndirilməsinə xidmət edir. Azərbaycan həm global, həm də regional səviyyədə mühüm yer tutur. Türk dövlətləri arasında da söz sahibi olmaq yolunda da irəliləyişlər qeydə alınır. Avropa İttifaqı ilə əməkdaşlıq sayəsində “Yaşıl Enerji Dəhlizi” təşəbbüsü, Masdar və ACWA Power kimi beynəlxalq şirkətlərlə birgə həyata keçirilən layihələr bu istiqamətdə mühüm addımlardır. Məlumdur ki, illərdir Azərbaycan neft ölkəsi olmuşdur, indi də iqtisadiyyatın əksər hissəsi neft sektorunun payına düşür. 2004-cü ildə “Bərpa olunan enerji mənbələrindən istifadə olunması üzrə Dövlət Proqramı” qəbul olunmuşdur. Bu qanun layihəsi bərpa olunan enerji sahəsində dönüş nöqtəsi olmuşdur. 2009-cu ildə Azərbaycan Beynəlxalq Bərpa olunan Enerji Agentliyinə üzv olmuşdur. Bu islahatlar nəticəsində yaşıl enerji sektorunda hüquqi-institusional baza yaradılmış, innovativ inkişaf və xarici investisiya üçün əlverişli mühit təmin edilmişdir. Ölkəmizin bərpa olunan enerji potensialı böyükdür. Hidroenerji, külək və günəş enerji əsas strateji resurslardır. Hidroenerji istehsalı elektrik enerjisi tələbatının bir hissəsini qarşılayır. Dağlıq və sahil zonalarında və dənizdə külək enerjisi potensialı böyükdür. Xaçmaz, Quba və Şamaxı rayonlarında pilot layihələr həyata keçirilib. Səudiyyə Ərəbistanının ACWA Power şirkəti tərəfindən Xızı-Abşeron külək elektrik stansiyası tikilmişdir. Bu layihə enerji ixracında imkanlar yaradır. BƏƏ-nin MASDAR şirkəti tərəfindən Qaradağ günəş elektrik stansiyası tikilmişdir. BP şirkəti ilə günəş enerjisinin inkişafı ilə bağlı müqavilə imzalanmışdır. Ölkənin iqlim və coğrafi xüsusiyyətləri geniş olsa da yüksək ilkin sərmayə xərcləri

məhdudlaşdırır. Xarici şirkətlərlə aparılan bu əməkdaşlıqlar investisiya imkanlarını artırır (Alizada, Shahismayil, & Ismayilov, 2025).

Azərbaycan Paris İqlim Sazişinə əsasən karbon emissiyalarını 1990-cı illə müqayisədə 2030-cu ildə 35%, 2050-ci ilə qədər isə 40% azaltmağı hədəfləyir. Qarabağ və Şərqi Zəngəzur zonası ölkəmizdə yaşıl enerji baxımından potensialı yüksək olan regiondur. Şübhəsiz ki, bu səbəbdən Qarabağ və Şərqi Zəngəzur “yaşıl enerji” zonası yaradılmışdır. Eyni zamanda bu resurslar Qarabağ iqtisadiyyatının dirçəldilməsi üçün önəmli fürsətdir. 2024-cü il ölkə başçısının sərəncamı ilə “Yaşıl Dünya naminə Həmrəylik ili” elan edilmişdir. Bundan əlavə Qarabağ iqtisadi rayonunda ağıllı texnologiyalar əsasında ağıllı şəhər və ağıllı kənd layihələri Böyük Qayıdışla bağlı Dövlət proqramlarının həyata keçirilməsi regionun inkişafına müsbət təsir göstərməkdədir. Qarabağda əsasən hidroenerji potensialı üstünlük təşkil edir. Bu potensialın gerçəkləşdirilməsində infrastruktur problemi mövcuddur. Müasir texnologiyalara əsaslanan infrastrukturun qurulması potensialdan maksimum istifadə olunmağa səbəb olacaq. (“Qarabağ İqtisadi Rayonunda Yaşıl Enerji resurslarından səmərəli istifadənin aktual aspektləri,” 2024)

Ölkədə bərpa olunan enerji sahəsində əsas qanun 2021-ci ildə qəbul olunmuş “Elektrik enerjisi istehsalında bərpa olunan enerji mənbələrindən istifadə haqqında” qanundur (339-VIQ, n.d) Bu qanun bərpa olunan enerji istehsalını artırmaq, investisiyanı təşviq etmək, karbon emissiyalarını azaltmaq məqsədini daşıyır. Qanunda ümumi müddəalar, elektrik enerjisinə dəstək və texniki tələblər öz əksini tapıb. Dəstək mexanizmləri olaraq zəmanətli tariflər, aktiv istehlakçıların və elmi tədqiqatların dəstəklənməsi və digər vergi və gömrük güzəştləri əksini tapıb. Elmi tədqiqat fəaliyyətlərinə elmi yeniliklərin tətbiqi, yeni texnologiyaların yaradılması, araşdırma fəaliyyətləri daxildir. Baş verən yaşıl transformasiya şübhəsiz ki, iqtisadi təsirlərsiz ötürür. Bütün əlaqəli sektorlar bunun tələbi ilə dəyişir. Enerji sektoru dəyişir. Lakin bu dəyişikliyi müsbət adlandırmaq olar. Yeni enerji mənbələri iqtisadi diversifikasiya yaradır. Yaşıl enerji texnologiyaları inkişaf edir. Xarici investisiyaların cəlbi artır. Bu da kapital dövriyyəsinə və maliyyə bazarlarının formalaşmasının artmasına təkan verə bilər. Digər sahə əmək sektorudur. Bu hal məşğulluğa müsbət təsir edə bilər. Regionlarda yeni elektrik stansiyaları tikilir. Məsələn Xızı-Abşeron region külək elektrik stansiyası və Qaradağ günəş elektrik stansiyası yaxın rayonlarda yaşayan əhəlinin bir qismini məşğulluqla təmin edə bilər.

Cədvəl 1. Bərpa olunan mənbələrdən enerji təchizatı. Dövlət Statistika Komitəsi (Samadov, 2024).

Enerji növü	İstehsal miqdarı
Ümumi enerji təchizatı	18,480.8
Hidroenerji	258.7
Biokütlə və tullantılar	101.2
Külək elektrik enerjisi	4.4
Günəş elektrik enerjisi	47.9
Bərpa olunan mənbələrdən enerji təchizatının cəmi	412.2

Mənbə: https://www.stat.gov.az/source/balance_fuel/

Bu cədvəldə Azərbaycanda enerji təchizatı əks olunub. Buradan görə bilərik ki, ümumi enerji balansında bərpa olunan enerjinin payı təqribən 2.3% səviyəsindədir ki, aşağı göstəricidir. Bu da onu göstərir ki, istifadə olunan enerjinin böyük hissəsi hələ ənənəvi enerjinin payına düşür. Bərpa olunan enerji növlərinə də nəzər yetirsək əsas payın hidroenerjinin olduğunu görə bilərik. Hidroenerjinin bərpa olunan enerjidəki payı 62%-dir. İkinci yerdə 25%-lə bioenerji, üçüncü yerdə 12% paya malik günəş enerjisi gəlir. Külək enerjisindən istifadə çox aşağı səviyyədədir. Bərpa olunan enerjinin potensialı yüksək olsa da bu göstəricilərdən görünür ki, bu potensial hələ ki, tam istifadə olunmur. Bu enerji mənbələrinin payının artırılması mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Azərbaycanda yaşıl transformasiyanın problemləri

Azərbaycanda yaşıl transformasiya ilə bağlı problemlər mövcuddur. Bu problemlərin həlli inkişafa təkan verəcək.

İlkin problem kimi maliyyə resurslarının məhdudluğunu deyə bilərik. Əsasən xarici investisiyalar mövcuddur. Yerli investisiyalar yox dərəcəsindədir. Bununla belə xarici investisiyaların da miqyası hələ ki, böyük deyil. Xarici şirkətlərlə əməkdaşlıq sayəsində böyük investisiyalar yatırılıb. Lakin layihə sayı nisbətən azdır. Çoxsaylı investisiyalar olsa inkişaf daha da artar. Bunun üçün investisiya təhlili aparılmalı, rentabellik daha dəqiqliklə hesablanmalıdır ki, investorlar daha istəkli olsunlar.

Digər bir məsələ isə bərpa olunan enerji sahəsinin texnologiya tutumlu olmasıdır. Müasir texnologiyadan istifadə səmərəliliyi artırır. Köhnə infrastrukturun olması sürəti aşağı salır. Müasir texnoloji həllərin olması da bir növ investisiya probleminin həllinə dayanır. Bu problemlər qarşılıqlı olaraq həll olunsaydı inkişaf tempi daha da artar. Azərbaycanda enerji bazarında dövlət sektoru hegemonluq təşkil edir. Özəl sektorun payı azdır. Bu da rəqabəti aşağı salır. Neft-qaz sektorundan asılılıq isə hələ də yüksəkdir. Bərpa olunan enerji sektoru inkişafda olan bir sahə olsa da, payı azdır. Bərpa olunan enerji sahəsi ilə bağlı baza mövcuddur lakin bunun möhkəmlənməsi vaxt tələb edir. Məsələn ilk qanun 2004-cü ildə qəbul olunub, növbəti qanun layihəsi isə 2021-ci ildə qəbul olunub. Zamanla qanunlarda dəyişiklik ehtiyacı ola bilər. Bunu da inkişaf prosesi zamanı nəzərə almaq lazımdır. Məsələn tariflərin tənzimlənməsi daha yaxşı şəkildə təşkil oluna bilər. İnstitusional-hüquqi bazanın həyata keçirilməsində istehsalçı yönümlü təşviqlər isə inkişafı daha da sürətləndirə bilər.

NƏTİCƏ VƏ TƏKLİFLƏR

Yaşıl maliyyə mexanizmləri dünyada hələ də inkişaf mərhələsindədir. Yaşıl istiqrazlar, karbon kreditləri, karbon bazarları və emissiya ticarəti, karbon vergisi, yaşıl fondlar və yaşıl sığorta alətləri bu mexanizmlərə aiddir. Ölkəmizdə isə bu mexanizmlər demək olar ki, sıfır səviyyəsindədir. Potensial olaraq isə hələ ki, real tətbiqi mümkün görünən alətlərə yaşıl kreditləri və yaşıl istiqrazları misal göstərmək olar. Azərbaycan Respublikasının Mərkəzi Bankı, Maliyyə Nazirliyi bu mexanizmlərin həyata keçirilməsində əsas rol oynayır. Dünya Bankı, Avropa Yenidənqurma və İnkişaf Bankı kimi qurumlar güzəştli kreditlərin verilməsində dəstək rolunu oynaya bilər.

Azərbaycanda iqtisadi inkişafın və xüsusi layihələrin maliyyələşdirilməsində vacib mexanizmlərdən biri Dövlət-Özəl tərəfdaşlığıdır. Əsasən infrastruktur və enerji layihələrində əsasən tətbiq olunur. Bu fəaliyyətlər Dövlət-Özəl Tərəfdaşlığı haqqında qanunla tənzimlənir. Paralel olaraq “İnvestisiya fəaliyyəti haqqında”, “Lisensiyalar və icazələr haqqında” qanunları da bu qanunvericiliyə daxildir. (<https://e-qanun.az/framework/50048>) Bərpa olunan enerji sahəsində də bu təşviqlər aparılmalıdır. Məsələ öncədən qeyd etdiyimiz Masdar və ACWA Power ilə olan layihələr buna nümunədir. Bu üsul dövlət büdcəsindən yükü götürür. Özəl sektora mənfəət qatır. Eyni zamanda xarici şirkətlərlə əməkdaşlıq texnologiya transferini də həyata keçirir.

İnnovasiya və texnologiyanın inkişaf etmiş ölkələrdən inkişafda olan ölkələrə transferi mühümdür. Beynəlxalq şirkətlərlə əməkdaşlıq bunu mümkün edir. Yuxarıda qeyd etdiyimiz bərpa olunan enerji bazarlarının inkişafı, əməkdaşlıq layihələri texnoloji yeniliklərin yayılmasına müsbət şərait yaradır. Bütün problemlər həll olunduğu təqdirdə ilk olaraq yerli enerji tələbatının ödənilməsi həyata keçirilər, daha sonra isə regional enerji ixracı imkanları müzakirə oluna bilər. Qeyd olunanları ümumiləşdirsək əlavə edə bilərik ki, sadalanan enerji təhlükəsizliyimizin əsasını təşkil edə bilər.

Qeyd olunan problemləri aradan qaldırmaq üçün resurs, vaxt və səy lazımdır. Hüquqi-institusional bazanın təkmilləşdirilməsi, investisiyaların təşviqi üçün əlverişli mühitin yaradılması, yaşıl maliyyə mexanizmlərinin gələcəkdə tətbiqi, beynəlxalq maliyyə qurumları və şirkətlərlə əməkdaşlıq, eyni zamanda yerli istehsalçılara əlverişli mühitin yaradılması mühüm olardı. Bu da eyni zamanda yaşıl transformasiyanın iqtisadi islahat kimi rolunu vurğulayır. Nəticədə həssas yanaşmanı labüd edir. Ölkənin enerji sektorunda neft-qaz sahəsi hələ qarşıdakı bir neçə onillikdə lider mövqə tutacaq.

Bununla belə Azərbaycanın enerji siyasətində bərpa olunan enerji də özünə yer tapır. Bütün bu proseslər də dəyişən dünyanın tələblərinə uyğunlaşmanın bir nəticəsi olacaq.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Alizada, S., Shahismayil, & Ismayilov. (2025). Metafizika. GREEN TRANSFORMATION in AZERBAIJAN'S ENERGY POLICY: RENEWABLE ENERGY STRATEGY and CLIMATE COMMITMENTS, 8(8), 476–487. <https://doi.org/10.33864/2617-751X.2025.v8.i8.476-487>
2. Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər» Azərbaycan Prezidentinin Rəsmi internet sahifəsi. (2021). President.az. <https://president.az/az/articles/view/50474>
3. Marron, D. B., & Toder, E. J. (2014). Tax Policy Issues in Designing a Carbon Tax. American Economic Review, 104(5), 563–568. <https://doi.org/10.1257/aer.104.5.563>
4. Nsabiyeze, A., Ma, R., Li, J., Luo, H., Zhao, Q., Tomka, J., & Zhang, M. (2024). Tackling Climate Change in Agriculture: A Global Evaluation of the Effectiveness of Carbon Emission Reduction Policies. Journal of Cleaner Production, 468, 142973. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2024.142973>
5. Kuittinen, H., & Velte, D. (2018). Mission-oriented R&I policies: In-depth case studies Case Study Report Energiewende. <https://doi.org/10.2777/835267>
6. Pianta, M., & Lucchese, M. (2020). Rethinking the European Green Deal. Review of Radical Political Economics, 52(4), 633–641. <https://doi.org/10.1177/0486613420938207>
7. Samadov (www.anarsamadov.net), A. (n.d.). Energetika. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi. https://www.stat.gov.az/source/balance_fuel/
8. UNFCCC. (2015). The Paris Agreement. UNFCCC. https://unfccc.int/sites/default/files/resource/parisagreement_publication.pdf
9. United Nations. (2015). The 17 sustainable development goals. United Nations. <https://sdgs.un.org/goals>
10. 339-VIQ - Elektrik enerjisi istehsalında bərpa olunan enerji mənbələrindən istifadə haqqında. (n.d.). E-Qanun.az. <https://e-qanun.az/framework/47842>
11. E-QANUN. E-Qanun.az. <https://e-qanun.az/framework/50048>

IV BÖLMƏ: RƏQƏMSAL İQTİSADİYYAT VƏ SÜNİ İNTELLEKT

RƏQƏMSALLAŞMA VƏ RƏQƏMSAL İQTİSADİYYATIN PARADİQMASI

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-78](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-78)

i.e.d., professor, Telman İ. İmanov
Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyi
İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu
“İstehsal sahələri” şöbəsinin rəhbəri,
E-mail: telman.imanov@esri.gov.az
ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-7724-801X>

Xülasə

Müasir iqtisadiyyatın rəqəmsal transformasiyası bütün iqtisadi sistemin təşəkkül tapmış yeni xarakterik xüsusiyyətləri ilə şərtlənən mühüm tendensiya sayılır. XXI əsrin birinci yarısından etibarən rəqəmsal iqtisadiyyat dünya iqtisadiyyatının inkişafında mühüm trendə çevrilmişdir. Müəyyənədic faktor kimi rəqəmsallaşma XXI əsrdə ixtiyari sosial – iqtisadi sistemin inkişafına real olaraq təsir göstərir. Rəqəmsallaşma proseslərinin sürətlənməsinin əsas səbəbi müasir texnologiyalardan istifadə edən subyektlərin (fiziki və hüquqi şəxslərin), iqtisadi sektorların və bütün iqtisadi sistemin fəaliyyət effektivliyini əhəmiyyətli dərəcədə artırmağa köməklik göstərə bilməsi xüsusiyyətidir. Keyfiyyətə milli iqtisadiyyatın inkişaf parametrləri və uyğun olaraq bütün həyat səviyyəsi dəyişir. Məhsuldarlığın artmasını təmin edən insan cəmiyyətinin texnoloji sıçrayışı yeni imkanlar yaradır və yeni rixslər meydana gəlir. Rəqəmsal iqtisadiyyat biznesə bazara çıxış üçün yeni imkanlar açmaqla hər bir iqtisadi sahənin rəqabət qabiliyyətliliyinə təsir edir.

Açar sözlər: *rəqəmsallaşma, rəqəmsal iqtisadiyyat, rəqəmsal texnologiyalar, rəqəmsallaşma indeksi, sənaye inqilabları*

ПАРАДИГМА ЦИФРОВИЗАЦИИ И ЦИФРОВОЙ ЭКОНОМИКИ

д.э.н., профессор Телман Иман оглу Иманов
Министерство Экономики Азербайджанской Республики
Научно-исследовательский Институт Экономики
Заведующий отделом «Производственные отрасли»,
3-почта: telman.imanov@esri.gov.az
ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-7724-801X>

Резюме

Цифровая трансформация современной экономики является важнейшей тенденцией, обуславливающей развитие и формирование новых характеристик, особенностей всей экономической систем. Цифровизация экономики является важнейшим трендом мирового экономического развития первой четверти XXI в. Объективной реальностью развития любой социально-экономической системы в XXI в. стало воздействие на нее

цифровизации как определяющего фактора. Причиной ускорения процессов цифровизации стало ключевое свойство современных технологий, способных резко и значительно повысить эффективность деятельности любого субъекта их применяющего – физического или юридического лица, сектора экономики, всей экономической системы. Качественно меняются параметры развития национальной экономики и, соответственно, всего уровня жизни. Технологический рывок человечества, обеспечивающий рост производительности, создает новые возможности, но и порождает новые риски. Цифровая экономика влияет на конкурентоспособность любой отрасли экономики, открывая бизнесу новые каналы выхода на рынки.

Ключевые слова: цифровизации, цифровой экономика, цифровой технологии, индекс цифровизации, промышленный революции

THE PARADIGM OF DIGITALIZATION AND THE DIGITAL ECONOMY

Doctor of economic sciences, professor, Imanov Telman Iman

Ministry of Economy of the Republic of Azerbaijan

The Economic Scientific Research Institute

Head of "Production sectors" department

E-mail: telman.imanov@esri.gov.az

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-7724-801X>

Resume

The digital transformation of the modern economy is considered a significant trend conditioned by the newly formed characteristic features of the entire economic system. Since the first half of the 21st century, the digital economy has become an important trend in the development of the global economy. As a determining factor, digitalization has a tangible impact on the development of any socio-economic system in the 21st century.

The acceleration of digitalization processes is primarily driven by the capacity of modern technologies to significantly enhance the efficiency of activities carried out by various actors (both individuals and legal entities), economic sectors, and the economy as a whole. Consequently, the development parameters of the national economy, as well as the overall standard of living, undergo qualitative changes. The technological leap of human society, which ensures increased productivity, creates new opportunities while simultaneously generating new risks.

The digital economy opens new opportunities for businesses to access markets, thereby influencing the competitiveness of each economic sector.

Keywords: digitalization, digital economy, digital technologies, digitalization index, industrial revolutions

GİRİŞ

Müasir dünyada milli sərvətin ən vacib elementlərindən biri məhz bilik və intellekt hesab olunur. Biliyə əsaslanan cəmiyyətdə iqtisadiyyat biliyi məhsul kimi nəzərdən keçirir. Biliyin istehsalı, yayılması, mənimsənilməsi və tətbiqi hər bir ölkənin sosial - iqtisadi, hərbi - siyasi, eləcə də texniki - texnoloji tərəqqisinin təməlini təşkil edir. Buna görə də biliyin inkişafı və onun iqtisadiyyata təkanverici təsirinin gücləndirilməsi dövlətlərin strateji hədəfləri sırasında yer alır. Xüsusilə, “4-cü sənaye inqilabı”nın (4Sİ) sürətləndiyi müasir dövrdə biliyin inkişafının sürətləndirilməsi xüsusi aktuallıq kəsb edir.

Hal - hazırda insan cəmiyyəti rəqəmsal və bioloji dünyanı, real və virtual mühiti fiziki cəhətdən birləşdirən yeni texnoloji eraya daxil olmuşdur. Bu texnoloji əsr özünün sürətinə və miqyasına görə hibrit dünyanın formalaşmasına gətirib çıxarmışdır. Bu yeni dünyada həm transformasiya proseslərinin xarakteri, həm də bu mühitdə “sağ” qalmaq və uğur qazanmağın “resçepti” mütəmadi olaraq dəyişdiyindən o müxtəlif təyinatlara malik olur. Biznesə aid ədəbiyyatlarda geniş populyarlıq tapan ən son təyinat 1980-ci illərdə ABŞ-ın hərbi kolleci tərəfindən irəli sürülmüş *VUCA* (*volatility* - qeyri - sabitlik; *uncertainty* - qeyri-müəyyənlik; *complexity* - mürəkkəblilik; *ambiguity* - birmənalı olmayan) dünyası adlanır.

Hibrit dünyanın necə adlandırılmasından asılı olmayaraq burada insanların süni intellektin yaratdığı imkanlarından istifadə etmələri qabarıq formada təzahür edir. Rəqəmsallaşma prosesləri insan həyatının bütün sferalarında özünü biruzə etdirdiyindən iqtisadiyyatda bu proseslərdən kənarda qalmır.

Aydındır ki, yeni texnologiyalar cəmiyyətin müxtəlif sferalarına tədricən nüfuz edir və onları əhəmiyyətli dərəcədə dəyişdirir. Nəticədə istehsal proseslərinin transformasiyaya uğraması, biznes - proseslərin informasiya axınları ilə zənginləşməsi və sürətlənməsi müşahidə olunur.

Rəqəmsal informasiya - kommunikasiya texnologiyalarından istifadə əsasında münasibətlər sistemini xarakterizə edən rəqəmsallaşma global trendə çevrilir. Belə bir şəraitdə rəqəmsal transformasiya biznes əməliyyatlarının həyata keçirilməsinə, cəmiyyət üzvlərinin və təsərrüfat subyektlərinin qarşılıqlı münasibətlərinə yeni yanaşmanı özündə ehtiva edir. İnsan həyatının ayrılmaz hissəsinə çevrilən texnoloji innovasiyalar dünyanı dəyişdirir, onu “ağıllı” edir, ona mobillik və virtuallıq verir.

İqtisadi həyatda ciddi dəyişikliklərə səbəb olan rəqəmsallaşma nəticəsində iqtisadiyyatın üçüncü sektoru yeni iş yerləri qazanır, müxtəlif bilik resurslarının əlçatanlığı sadələşir, bütövlükdə cəmiyyət miqyasında ayrı - ayrı istifadəçilərin, bazar subyektlərinin qarşılıqlı fəaliyyəti üçün yeni üsul və metodlar meydana gəlir. Nəticədə, əldə edilən müxtəlif xidmət növlərinin bir - birindən müxtəlif məsafədə olmasından asılı olmayaraq onların əldə edilməsi tezləşir, vaxta qənaət olunur və şəxsi təhlükəsizlik təmin olunur.

Bu gün ölkədə fəaliyyət göstərən firma və şirkətlərdə demək olar ki, maliyyə və mühasibat işlərinin 50%-i, məhsulqöndərmələr və müştəri xidmətləri üzrə işlərin ¼-i, kibertəhlükəsizlik və keyfiyyətə nəzarətlə bağlı işlərin isə 10%-i rəqəmsallaşdırılıb. Kiçik və orta müəssisələrdə marketing və satış sahəsinin rəqəmsallaşdırılması müvafiq olaraq 22,8% və 23,5% təşkil edir (“*Trenders Team*” *marketing agentliyi* & “*İKT bazarı iştirakçıları*” *İB*, 2022–2024).

Yeni iqtisadi şəraitdə təsərrüfat fəaliyyətinin rəqəmsallaşması prosesi yüksək dərəcədə aktuallıq, elmi və praktiki əhəmiyyət kəsb edir. Cəmiyyət miqyasında geniş tətbiq olunan rəqəmsal iqtisadiyyat rəqəmsal infrastrukturun inkişafı üçün iqtisadiyyatın hər bir sahə və sektorunda əlverişli şərait yaradır.

Dünya iqtisadiyyatının və cəmiyyətin inkişafının müasir trendi hesab edilən rəqəmsallaşma hər bir ölkəyə, onun sosial - iqtisadi həyatına müxtəlif formada təsir göstərir. Onun bu intensiv təsirlərindən asılı olaraq ölkələrin beynəlxalq miqyasda yeri və rolu müəyyən olunur. Rəqəmsallaşmanın hər bir ölkəni əhatə etmə dərəcəsini qiymətləndirmək üçün birbaşa və dolaylı göstəricilərdən istifadə olunur.

İqtisadiyyatın ayrı - ayrı sahələrinin və sosial sferanın rəqəmsallaşması indeksi rəqəmsal texnologiyalardan istifadənin, biznes proseslərin rəqəmsallaşması, heyətin rəqəmsal bacarıqlarının, rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi və kibertəhlükəsizliyə çəkilən xərclərin səviyyəsini ifadə edir. Hər bir ölkədə rəqəmsallaşmanın səviyyəsi rəqəmsallaşma indeksi əsasında hesablanır. Hesablamaların aparılması üçün aşağıdakı indekslərdən istifadə edilir:

- global rəqəbat qabiliyyətlik indeksi (*Global Competitiveness Index*);
- inklüziv internet indeksi (*Inclusive Internet Index*);
- dünya ölkələrində elektron hökumətin inkişaf indeksi (*Global E-Government Development Index*);
- şəbəkə əsaslı qarşılıqlı fəaliyyətin global indeksi (*Global Connectivity Index*);
- global innovasiya indeksi (*The Global Innovation Index*)

Beləliklə, rəqəmsallaşma indeksi normativ - hüquqi və elmi - tədqiqat bazasının inkişafını, biznesdə informasiya - kommunikasiya texnologiyalarından istifadəni, informasiya təhlükəsizliyini və sosial - iqtisadi intqerasiyanı əks etdirən institusional, iqtisadi, sosial və texniki göstəricilər sistemindən ibarətdir.

Rəqəmsallaşma proseslərini müvafiq texnologiya və instrumentlərdən istifadə etmədən təsəvvür etmək qeyri - mümkündür. Müasir rəqəmsal iqtisadiyyat şəraitində rəqəmsal alətlərin istifadəsi məhsul və xidmətlər bazarında hər bir təsərrüfat subyektinə rəqəbat üstünlüyü qazandıran mühüm şərt hesab olunur. Aydındır ki, bu alətlərin tətbiqi məhsul istehsalına çəkilən xərcləri azaldır, hazır məhsulun keyfiyyətini yüksəldir, xidmət və idarəetmə proseslərini optimallaşdırır.

Müasir mərhələdə rəqəmsal iqtisadiyyat müasir cəmiyyətin inkişaf paradigması sayılır. İqtisadi inkişafın paradigmasında müşahidə olunan dəyişikliklər əsasən əmək bölgüsünün xarakterində, təsərrüfat subyektləri arasında münasibətlərdə və iqtisadi hakimiyyətin bazisində baş verən dəyişiklikləri özündə ehtiva edir.

2.5 min il bundan əvvəl (*bizim eradan əvvəl 430 – 356-cı illərdə*) yaşamış qədim yunan mütəfəkkiri Ksenofont iqtisadiyyatı ev təsərrüfatının düzgün aparılması qaydaları haqqında elm adlandırmışdır. Ötən müddət ərzində iqtisadiyyat ciddi dəyişikliklərə uğramışdır. 19-20-ci əsrlərdə sənaye istehsalının sürətli inkişafı müxtəlif enerji formalarının (*buxar, elektrik, atom*) mənimsənilməsi istehsal güclərinin əhəmiyyətli dərəcədə inkişafına gətirib çıxarmışdır. Təbii ki, bu da öz növbəsində maddi nemətlərin istehsal, bölgüsü və istehlakı sferalarında iqtisadi münasibətlər sisteminin dəyişməsinə səbəb olmuşdur. 20-ci əsrin sonlarından başlayaraq hal – hazırda qədər istehsal amilinə çevrilən informasiyanı əhəmiyyətli faktora çevirən iqtisadi münasibətlər sisteminin rəqəmsallaşması prosesi ilə əlaqədar olaraq mövcud iqtisadi münasibətlər sisteminə köklü dəyişikliklər baş vermiş və bu proses bu gündə davam etməkdədir.

Müxtəlif baxış bucağına və meyarlara malik olan rəqəmsal iqtisadiyyat anlayışı müasir iqtisadiyyatın modelləri hesab edilən “noekonomika”, “innovativ iqtisadiyyat”, “kreativ iqtisadiyyat”, “postindustrial iqtisadiyyat”, “informasiya iqtisadiyyatı”, “elektron iqtisadiyyat”, “API iqtisadiyyatı” kimi anlayışlarla bərabər çəkilir.

Rəqəmsal iqtisadiyyatın inkişaf etməsi onun müxtəlif aspektlərinin intensiv öyrənilməsinə və mövcud anlayışın təhlilinə səbəb olmuşdur.

Elmi ədəbiyyatlarda və rəsmi sənədlərdə “*rəqəmsal iqtisadiyyat*” anlayışı ilə bağlı çoxsaylı təyinatlarla rast gəlmək mümkündür. Bu anlayış ilk dəfə 1994-cü ildə kanadalı biznesmen Don Tapskottanın “*Elektron iqtisadiyyat: şəbəkə intellekti əsrində təhlükələr*” adlı tədqiqat əsərində işlədilmiş və bundan sonra elmi dövriyyəyə daxil edilmişdir (Сидилов, 2023).

Massaçuset Texnoloji İnstitutunun medua laboratoriyasının yaradıcısı və 1995-ci ildə ərsəyə gələn “*Rəqəmsal məişət*” kitabının müəllifi Nikolas Negroponte rəqəmsal iqtisadiyyatı “*atom əvəzində istifadə edilən bitlər*” kimi ifadə etmişdir (Боррелманс, 2019).

Ümumdünya bankının təyinatına görə “*..rəqəmsal iqtisadiyyat informasiya - kommunikasiya texnologiyalarından istifadə əsasında iqtisadi, sosial və mədəni münasibətlər sistemidir*”.

Belorusiyalı alim A.N. Bayçukun fikrincə rəqəmsal iqtisadiyyat – rəqəmsal texnologiya və İnternet şəbəkəsindən istifadə etməklə proses və transaksiyaların həyata keçirilməsinə əsaslanan iqtisadiyyatdır. İri həcmli məlumatlar bazasına əsaslanan rəqəmsal iqtisadiyya elektron ticarəti, rəqəmsal platformaları, onlayn servisləri, rəqəmsal tədiyəni, şəffaf hesablamaları, süni intellekti və digər rəqəmsal innovasiyaları özündə ehtiva edir (Бийчук, 2020).

Rus alimi K.S.Baranov rəqəmsal iqtisadiyyat adı altında təkrar istehsal proseslərinin optimallaşdırılmasını və ölkənin sosial - iqtisadi inkişafını stimullaşdıran ictimai münasibətlər sistemini nəzərdə tutur (Баранов, 2020).

Ukraynalı alim E.D.Butenko isə qeyd edir ki, “rəqəmsal iqtisadiyyat insanlar arasında dördüncü sənaye inqilabına uyğun gələn münasibətlər sisteminin qurulması üçün istiqamət, yoldur və qoyulan məqsədə nail olunmasını təmin edir” (Бутенко, 2021).

A.D.Qolişko hesab edir ki, rəqəmsal iqtisadiyyat əsasında kompleks qabaqcıl texnologiyalar duran innovativ məhsulların yaradılmasına köməklik göstərir (Гольшко, 2020).

Fikrimizcə rəqəmsal iqtisadiyyat:

- a) iqtisadiyyat və sosial sferaya öz təsirlərini göstərən informasiya - kommunikasiya sahəsində ümumi istifadə təyinatlı texnologiyaların transformasiyasıdır. Bu təyinat bir daha onu göstərir ki, informasiya - kommunikasiya texnologiyaları təkcə iqtisadi fəaliyyətə deyil, həmçinin sosial sferanı da əhatə edir.
- b) müvafiq biznes strukturlarının elektron məhsul və servis xidmətləri istehsalına və onların elektron kommersiya vasitəsi ilə paylanmasına əsaslanır.

Beləliklə, beynəlxalq informasiya məkanında “*rəqəmsal iqtisadiyyat*” anlayışına yanaşmaları aşağıdakı kimi təsnifləşdirmək mümkündür (şəkil 1):

Şəkil 1. “Rəqəmsal iqtisadiyyat” anlayışının müəyyən eidləməsinə yanaşmalar (Chaffey, 2025)

Müasir rəqəmsal texnologiyalar çərçivəsində iqtisadiyyatın bu tipinin şəkildə verilən təyinatlarına yanaşmaların ümumiləşdirilməsi nəticəsində onun iqtisadi, texnoloji və qarşılıqlı sosial münasibətlər sistemi olduğunu aşkar etməyə imkan yaradır.

Ümumiyyətlə rəqəmsal iqtisadiyyat anlayışına sözün dar və geniş mənasında yanaşmaq mümkündür.

- *dar mənada*: elm, təhsil, səhiyyə, nəqliyyat və yeni sənaye kimi iqtisadiyyatın müxtəlif sahələrində ayrı - ayrı təsərrüfat məsələlərini (məsələn, iqtisadiyyatın dövlət tənzimlənməsi və planlaşdırılması və s.) həll etməyə imkan verən rəqəmsal platformaların yaradılması nəzərdə tutulur.
- *geniş mənada isə*: istehsal və ya iqtisadi münasibətlərin təbiətinin dəyişdirilməsi, onların subyekt - obyekt yönümlü əvəz edilməsi başa düşülür. Alqoritmlərin köməkliyi ilə insanların

subyekt kimi cıxış etmədiyi maşın - maşın (M2M) tipli münasibətlər təşəkkül tapır. Cəmiyyətin istehsal gücləri və ya istehsal amilləri yeni mahiyyət və məzmun kəsb edir.

Rəqəmsal iqtisadiyyatı başa düşmək üçün industriyanın tarixini təhlil etməyə imkan verən “dördüncü sənaye inqilabı” və ya “İndustriya 4.0” konsepsiyası nəzərdən keçirilməlidir. Dördüncü sənaye inqilabının mahiyyətini aydınlaşdırmaq üçün hər bir sənaye inqilabının məqsədi aydın dərk edilməlidir.

Qərb ölkələrinin bugünkü rifahının əsas səbəbi hesab olunan birinci sənaye inqilabı 18-ci əsrin ikinci yarısında - 1760-cı illərdə Böyük Britaniyada (*yüksək əmək haqqı və ucuz enerji ehtiyatları, bank və birja sektorlarının digər ölkələrə nisbətən daha çox inkişaf etməsi İngiltərədə olan şirkətlərə yeni inqilabı ixtiralarla imza atmağa imkan yaradırdı*) başlamış və 1800-cü illərdə Avropa və Şimali Amerikaya yayılmışdır. Mahiyyət etibarı ilə birinci sənaye inqilabı buxar gücü ilə işləyən maşınların ixtirası və onların istehsal proseslərinə intqerasiyasını özündə ehtiva edirdi. Daha doğrusu, su və buxar enerjisi ilə əl əməyinin mexanikləşdirilməsindən ibarət idi. Manufaktura və fabriklərin meydana gəlməsinə səbəb olan birinc sənaye inqilabı nəticə etibarı ilə toxuculuq və metallurgiya sənayesinin sürətlə inkişafına təkan verdi.

XIX əsrin sonları (1850-ci il) XX əsrin əvvəllərində (1914-cü il) inqilabı texnologiyanın və cəmiyyətin inkişafında əhəmiyyətli rol oynayan, həmçinin kütləvi istehsala keçidlə xarakterizə olunan ikinci sənaye inqilabı sənaye sahələrinin (*polad istehsalı, neft və elektrik enerjisi*ndəki yeni yeniliklər, *ictimai avtomobillərin və təyyarələrin istifadəsi*) yaranmasına gətirib çıxardı. İkinci sənaye inqilabı dövründə mövcud istehsal və istehsal üsulları təkmilləşdirildi. Məsələn, tikinti prosesində polad dəmiri əvəz etdi. Telefon, ampul və daxiliyanma mühərriklərinin ixtirası bu inqilabın ən önəmli nümunəsi sayıla bilər. Polad gəmilərin, göydələnlərin və daha böyük körpülərin inşası asanlaşdı.

“Rəqəmsal inqilab” kimi də tanınan və XX əsrin ikinci yarısını əhatə edən (1950-ci illərdən başlayaraq) üçüncü sənaye inqilabı dövründə isə yarımkeçiricilər, fərdi kompyuterlər (1970-1980-ci illər), Ümumdünya hörümçək toru - internet (1990-cı illər) ixtira edildi, ənənəvi texnologiyalar rəqəmsallaşdı, həmçinin elektronika və informasiya texnologiyaları istehsalı avtomatlaşdırılmağa başlandı, qlobal rabitə və enerji sahələri kəskin şəkildə dəyişdi. Beləliklə, əgər birinci sənaye inqilabı buxar maşınının kəşfi ilə istehsalın mexanikləşməsi, ikinci sənaye inqilabı elektrik enerjisinin kütləvi istehsalı ilə sənayeləşmə, üçüncü sənaye inqilabı istehsalın avtomatlaşdırılması üçün elektronika, kompyuterləşmə və informasiya texnologiyalarından kütləvi istifadəni nəzərdə tuturdusa, dördüncü sənaye inqilabı rəqəmsallaşmanı, texnologiyaların birləşməsi və fiziki, rəqəmsal və bioloji sferalar arasında sərhədlərin aradan qalxması ilə səciyyələnir.

Müasir dövrümüzdə baş verən texnoloji yeniliklər üçüncü sənaye inqilabının davamı kimi qiymətləndirilir. Daha doğrusu, 3-cü sənaye inqilabının avtomatlaşdırma bilmədiyi bütün iş yerlərini - sahələri 4-cü sənaye inqilabı ağıllı texnologiyaları tətbiqi ilə avtomatlaşdırma bilmək qabiliyyətinə malikdir.

Son on il ərzində texnologiyanın sürətli inkişafı nəticəsində sənaye sahəsində baş verən radikal dəyişikliklərdən biri “4-cü sənaye inqilabı”nın baş verməsi və bəşər cəmiyyətinin bu prosesə transformasiyası hesab olunur. Artıq qədəm qoyduğumuz dördüncü sənaye inqilabında dəyişikliklərin xüsusiyyəti o qədər fundamentaldir ki, dünya tarixi həm böyük imkanlar, həm də potensial təhlükələrlə dolu olan buna bənzər bir dövrə hələ qarşılaşmayıb (*cədvəl 1*):

Cədvəl 1. Dünyada baş verən sənaye inqilabları

Sənaye inqilabları	Səciyyəvi cəhətləri
Birinci sənaye inqilabı (1760-1860-cı illər)	Manufaktura və fabriklərin meydana gəlməsinə səbəb olan birinci sənaye inqilabı buxar gücü ilə işləyən maşınların ixtirası və onların istehsal

	proseslərinin mexanikləşməsinə özündə ehtiva etməklə toxuculuq və metallurgiya sənayesinin sürətlə inkişafına təkan verdi.
İkinci sənaye inqilabı (1860 -1914-cü illər)	Bu dövrdə elektrik enerjisinin kütləvi istehsalı ilə sənayeləşmə prosesi sürətləndi və yeni sənaye sahələri (polad istehsalı, neft və elektrik enerjisindəki yeni yeniliklər, ictimai avtomobil-lərin, konveyerlərin və təyyarələrin istifadəsi) yarandı, daxili yanma mühərrikləri ixtira edildi.
Üçüncü sənaye inqilabı - “Rəqəmsal inqilab” (1950 - 2010-cı illər)	Üçüncü sənaye inqilabı istehsalın avtomatlaşdırılması üçün elektronika, kompyuterləşmə və informasiya texnologiyalarından kütləvi istifadəni nəzərdə tuturdu. Bu dövrdə yarımkeçiricilər, fərdi kompyuterlər ümumdünya hörümçək toru – internet (1990-cı illər) ixtira edildi, ənənəvi texnologiyalar rəqəmsallaşdı, həmçinin, qlobal rabitə və enerji sahələri kəskin şəkildə dəyişdi, atom enerji və rabotlar kəşf olundu.
Dördüncü sənaye inqilabı - (2010-2060-cı illər)	Dördüncü sənaye inqilabı zamanı fiziki, rəqəmsal və bioloji sferalar arasında sərhədləri aradan qaldıran texnologiyalar (kiberfiziki sistemlər, NBIC-texnologiyaları, 3D printerləri, bərpa olunan enerji mənbələri, dronlar və s.) təşəkkül tapdı.

Mənbə: Cədvəl müəllif tərəfindən hazırlanmışdır.

Istehsalın informasiya tutumlu transformasiyası sayılan dördüncü sənaye inqilabının gətirdiyi texnoloji dəyişikliklər təkcə sənaye istehsalına deyil, iqtisadiyyatın bütün sahələrinə sirayət edir. Belə ki, istehlakçı gözləntiləri dəyişir, istehsal olunan məhsulun keyfiyyəti təkmilləşir, yeni əməkdaşlıq formaları təşəkkül tapır, əməliyyat modelləri yeni rəqəmsal modellərə transformasiya edilir.

Dördüncü sənaye inqilabını digər sənaye inqilablarından fərqləndirən mühüm xüsusiyyət məhz insanların müdaxiləsi olmadan özündüşünə, problemləri təsbit və təhlil edən bilən sistemlərin yaradılması və onların integrasiyasıdır. Bu sənaye fərqləndirən digər bir cəhət onun sürəti, əhatə dairəsi və sisteməlik effekti hesab olunur. 4Sİ texnologiyası müasir dünyada yüksək məhsuldarlığı təmin etmək, istehsal xərclərini azaltmaq, hətta yeni biznes - modellərinin inkişaf etdirmək kimi bir sıra faydalara malikdir. 4-cü sənaye inqilabı digər inqilablardan fərqli olaraq insanı gücləndirmək və inkişaf etdirmək yerinə, insanın özünün bir neçə sətir proqram kodu ilə əvəz edilməsi ilə nəticələnə bilər.

Miqyası, həcmi və mürəkkəbliyi baxımından 4-cü sənaye inqilabı, bəşər cəmiyyətinin əvvəllər topladığı bütün təcrübələrdən əsaslı formada fərqlənir. Bu inqilab süni intellekt, robot - avtomobillər, nano və bio texnologiyalar daxil olmaqla ən geniş sahələrdə heyrtəmiz texnoloji sıçrayışlarla müşahidə olunur. 4-cü sənaye inqilabın gətirdiyi texnoloji yeniliklər digər 3 inqilabdan daha baha hesab olunur. Təbii ki, texnologiyaların baha olması, bütün dünya ölkələrində onların tətbiqi ilə bağlı çətinliklər yaradır.

Istehsal sahələrində icra edilən prosesləri avtomatlaşdırmağa və tədarükat zəncirini rəqəmsallaşdırmağa şərait yaradan və yeni texnologiyaların tətbiqini nəzərdə tutan “4-cü sənaye inqilabı” çağdaş iqtisadi həyatın ayrılmaz hissəsinə çevrilmişdir. Bu, yeni texnologiyaların əsas üstünlükləri iş yerlərində canlı əmək sərfini minimumlaşdırmaq, əməktutumlu işləri avtomatlaşdırmaq, istehsal edilən və ya göstərilən xidmətlərin keyfiyyət və dəqiqliyini artırmaqdan ibarətdir. Deməli, 4-cü sənaye inqilabının başlıca məqsədi bəşəriyyət üçün həyatı daha da asanlaşdırmaq, yaşayış şəraitinin keyfiyyətinin yüksəltmək, istehsal sahələrinin məhsuldarlığını artırmaqdan ibarətdir.

Artıq 4-cü sənaye inqilabının əsas hərəkətverici qüvvəsi sayılan “aşyaların interneti” (şəbəkə fabrikində maşınların bir-biri ilə kommunikasiyası - internet of things - IoT) texnologiyaları və kiberfiziki sistemlər real məkan subyektləri (insanlar və aşyalar və s.) ilə virtual məkan subyektlərini konvergensiya edir. Daha doğrusu, sivilizasiya tarixində ilk dəfə olaraq təbiət və cəmiyyət sosio -

texnoloji əsasda yenidən qurulmağa başlayır. İnsanların düşüncə tərzı dəyişir və iş mühitinin tələblərinə uyğun yeni yanaşmalar meydana çıxır.

Bu sahədə tədqiqat aparan alim və mütəxəssislər tərəfindən “sənaye 4.0” və “4-cü sənaye inqilabı” anlayışlarının tez - tez istifadə edilməsinə və bir - birini əvəz etməsinə baxmayaraq hər birinin daşdığı iqtisadi məna yükü müxtəlifdir. Almanıyanın Fraunhofer Elmi - Tədqiqat İnstitutunun verdiyi tərifə görə, Mərkəzi element şəbəkəli kiberfiziki sistemlərdən ibarət olan sənaye 4.0 mexanikləşdirmə, sənayeləşmə və avtomatlaşdırmadan sonra dördüncü inqilabın başlanğıcıdır (Hopeu, 2019). Belə ki, insanların iştirakı olmadan sənaye avadanlıqlarının və informasiya sistemlərinin vahid informasiya məkanında birləşməsinə nəzərdə tutan “sənaye 4” sənayedə yeni mərhələnin başlanmasını özündə ehtiva edən “4-cü sənaye texnologiyalarına” (rəqəmsallaşma, süni intellekt, əşyaların interneti, blokçeyn texnologiyaları, kvant kompüterləri, biomühəndislik, bulud texnologiyaları insan bədənində implantasiya edilmiş telefon və s.) əsaslanır. Dördüncü sənaye inqilabının meydana çıxmasında ABŞ, Almaniya kimi inkişaf etmiş ölkələrin payı olduqca yüksəkdir. Əhəmiyyətli texnoloji tədbir sayılan “sənaye 4.0” anlayışı ilk dəfə 2011-ci ildə Almaniyada keçirilən Hannover sərgisində səslənmiş və [Almaniya](#) hökuməti istehsalın kompüterləşdirilməsini təşviq edən “sənaye 4.0”ü Almanıyanın “Yüksək Texnologiya Strategiyası 2020” nin ayrılmaz tərkib hissəsi adlandırmışdır. Sonradan yaradılan işçi qrupu bununla bağlı öz yanaşmasını təqdim edib və “sənaye 4.0”-ü istehsalın təkə ayrı - ayrı mərhələlərinə cavabdeh olan deyil, bütövlükdə onu müstəqil şəkildə optimallaşdıran və nəzarətdə saxlayan kiberfiziki sistemlərin sənaye istehsalı və tətbiqi kimi qiymətləndirib.

Hal - hazırda “sənaye 4.0”də gen mühəndisliyi, əlavə reallıq sistemləri, ekoloji texnologiyalar, özünüidarə olunan avtomobillər, təmiz enerji mənbələri, dronlar, nanotexnologiya, bulud sistemləri, əşyaların interneti və süni intellektin geniş tətbiqi müşahidə olunur.

Əsasını insan zəkası sayəsində yaradılan süni intellektin təşkil etdiyi “4.0 tipli sənaye texnologiyası - inqilabı” sənaye sahələrində rəqəmsal texnologiyaların tətbiqinə üstünlük verir. Müxtəlif texnologiyalarının birləşməsindən - vəhdətindən yaranan bu yeni sənaye modeli qısa zaman kəsiyində müəssisələrin məhdud resurslarından rəşional istifadə etməklə yüksək keyfiyyətli məhsul istehsalına əlverişli imkanlar yaradır.

Beləliklə, rəqəmsal iqtisadiyyat “sənaye 4.0” inkişafının nəticəsidir. Geniş potensiala malik olan rəqəmsal iqtisadiyyat hər bir ölkənin milli iqtisadiyyatının istehsal maliyyə, ticarət, xidmət, təhsil və səhiyyə kimi ayrı - ayrı sahələrində iqtisadi effektivliyin yüksəldilməsi və innovativ inkişafın təmin edir. Eyni zamanda qeyd etmək lazımdır ki, bacarıq və sahibkarlıq fəaliyyətinin idarə edilməsinə yeni yanaşma tələb edən rəqəmsal iqtisadiyyat müxtəlif təyinatlı iş yerlərində icra olunan əməliyyatların, biznes modellərin, məhsul və xidmətlər bazarında istehlakçı davranışlarının və cəmiyyət üzvləri arasında qarşılıqlı münasibətlərin xarakter baxımından dəyişməsinə güclü təsir göstərir, onların yeni əsaslar üzərində formalaşmasına imkanlar yaradır.

McKinseyin fikrincə, müəssisələrdə rəqəmsal texnologiyaların inkişafı bir sıra istiqamətlər üzrə məhsuldarlığın yüksəlməsinə köməklik göstərir (cədvəl 2).

Cədvəl 2. Rəqəmsal texnologiyalardan istifadə nəticəsində müəssisələrdə məhsuldarlığın yüksəldilməsi istiqamətləri

Məhsuldarlığın artırılması yolları	Xarakteristikalar
Proseslərin optimallaşdırılması	Rəqəmsal texnologiyalar müəssisədə dəyər zəncirinin idarə edilməsinin effektivliyini yüksəldir.
Yeni bazarlara çıxış	“Kəsib” bazarlara çıxış imkanlarını artırır. Məhsul və xidmət bazarları tam əhatə olunur. Müştərinin tələbatı haqqında tədqiqat məlumatları avtomatlaşdırılır.

İnnovativ məhsullar	Marketing, reklam və məhsulların bazar irəlilədilməsi sahəsində tədqiqat proseslərinin effektivliyi artır. Proseslərin idarə edilməsində yeni model tətbiq olunur. Müştərilərlə qarşılıqlı fəaliyyətin formalaş-masında yeni metodlara üstünlük verilir.
Peşəkar aktivliyin artırılması	Məsafədən məşğulluq inkişaf etdirilir. Texnoloji proseslərin bir hissəsi kimi ixtisaslaşma səviyyəsi artır.

Mənbə: Cədvəl müəllif tərəfindən hazırlanmışdır.

Aparılan təhlil əsasında belə bir nəticəyə gəlmək olar ki, bu gün rəqəmsal iqtisadiyyat sosial iqtisadi proseslərin, effektivliyinin yüksəldilməsi üçün iqtisadiyyatın müxtəlif sahələrinin mütəmadi olaraq dəyişikliklərə uğramasına, daha doğrusu istehsal sahələrində yeni təşkilatı metodların və innovativ xarakterli marketing formalarının (strategiyalarının) tətbiqinə gətirib çıxarır.

Resursların məhdud olduğu və rəqabətin kəskinləşdiyi müasir şəraitdə rəqəmsal marketing strategiyalarının düzgün işlənilib hazırlanması və bu əsasda yüksək effektivliyə nail olunması hər bir təsərrüfat subyekti üçün əhəmiyyətli bazar üstünlükləri qazandırır. Bütün bunlarla yanaşı qeyd etmək lazımdır ki, marketingin innovativ metodlarından intensiv istifadə edən təsərrüfat subyektlərinin xüsusi çəkisi həddindən artıq aşağı səviyyədədir. O da nəzərə alınmalıdır ki, təşkilatı və marketing innovasiyalarını tətbiq edən müəssisələrlə birlikdə bu müəssisələrin xüsusi çəkisi ümumi müəssisələrin sayında təqribən 4.6% təşkil edir (Голышко, 2020).

Rəqəmsal iqtisadiyyat şəraitində marketing strategiyalarının işlənilib hazırlanması digital - marketinglə birbaşa əlaqəlidir. Belə ki, rəqəmsal mühitdə hədəf auditoriyasının cəlb edilməsi və onlarla qarşılıqlı fəaliyyətin qurulması üçün digital - marketing mühüm alət sayılır.

NƏTİCƏ

Rəqəmsallaşma fenomeni iqtisadiyyatın rəqəmsal transformasiyası şərtləri ilə bərabər tədqiq edilir, öyrənilir və onun inkişafı nəticəsində rəqəmsal iqtisadiyyat nəzəriyyəsi daha da mükəmməlləşir. İqtisadiyyatda rəqəmsallaşma fenomeni çoxsaylı tədqiqatların nəticəsi olaraq əksər müəlliflər tərəfindən rəqəmsal informasiya-kommunikasiya texnologiyarından istifadə edən bazar iqtisadi subyektlərinin sosial-iqtisadi münasibətləri məcmusu kimi traktovka edilir. Rəqəmsal iqtisadiyyat anlayışına sinonim olaraq “internet iqtisadiyyatı”, “şəbəkə iqtisadiyyatı”, “yeni iqtisadiyyat”, “informasiya iqtisadiyyatı” və “elektron iqtisadiyyat” anlayışları meydana gəlmişdir.

Sosial-iqtisadi inkişafın yüksək sürəti və tempi, biznes - proseslərin transformasiyası, rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi, yeni biznes modellərinin yaradılması və inkişafı, yeni peşə və bacarıqlara tələblər, biliyin mütəmadi olaraq yeniləşməsi zəruriliyi, iqtisadiyyatın və ictimai həyatın müxtəlif sahələrində innovasiya və onların integrasiya proseslərinin yayılması və elektron tədiyyə sisteminin inkişafı kimi cəhətlərə malik olan rəqəmsal iqtisadiyyat bütün iqtisadi fəaliyyət növləri, o cümlədən sahibkarlıq sektoru, müştərilərlə kommunikasiya əlaqələrin keyfiyyətinin yüksəldilməsi, məhsul və xidmətlərin bazara irəlilədilməsi ilə bağlı fəaliyyətin effektivliyinin və rəqabət qabiliyyətinin yüksəldilməsi üçün geniş imkanlar yaradır.

Elmi yenilik:

- iqtisadiyyatın rəqəmsal transformasiyasına nəzəri-metodoloji yanaşma formalaşdırılmışdır;
- yeni idarəetmə paradigması kimi iqtisadiyyatın rəqəmsal transformasiya prosesi əsaslandırılmışdır;

- iqtisadiyyatın rəqəmsal transformasiyasının fərqli cəhətləri və rəqəmsal təhlükəsizlik çərçivəsində onların iqtisadi sistemə, biznes-proseslərin transformasiyasına və yeni biznes-modelin yaradılmasına təsir imkanları aşkar edilmişdir;
- institusional metodologiya və “rəqəmsal transformasiya” və “rəqəmsal iqtisadiyyat” anlayışlarına mövcud yanaşmaların təhlili əsasında iqtisadi kateqoriya kimi müəllif traktovkası verilmişdir.

İqtisadi səmərə. İqtisadiyyatın rəqəmsallaşması iqtisadi məkanda inkişafın dinamikliyi və göstəricilərin yaxşılaşdırılması ilə ifadə olunan makro və mikroeffektivliyə malikdir. Məhz rəqəmsal texnologiyaların köməkliyi ilə təsərrüfat subyektlərinin transaksiya xərcləri azalır, kreativ-innovasiya potensialı genişlənir, məhsulun keyfiyyəti yaxşılaşır və istehsal edilən son məhsulun əlçatanlığı təmin edilir.

Tətbiqi əhəmiyyəti. Məqalədə verilən praktik tövsiyyələr və əldə edilən nəticələr iqtisadiyyatın rəqəmsallaşma strategiyasının və siyasətinin işlənilib hazırlanması ilə bağlı qərarların qəbul edilməsi, rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi ilə bağlı firma və şirkətlərdə motivasiyanın aşkar edilməsi kimi aktual hesab edilən praktiki məsələlərin həllinə yönəlmişdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. “Trenders Team” marketinq agentliyi & “İKT bazarı iştirakçıları” İctimai Birliyi. (2022–2024). *İKT bazarı üzrə illik hesabatlar*
2. Баранов, Д. Н. (2020). Сущность и содержание категории “цифровая экономика”. *Экономика и управление*, (2), 15–23.
3. Бийчук, А. Н. (2020). Цифровая трансформация бизнеса в современной экономике. *Экономическая среда*, (2), 14–16.
4. Борреманс, А. Д. (2019). Анализ отечественного и мирового опыта цифровой трансформации. *Наука и бизнес: пути развития*, (8), 176.
5. Бутенко, Е. Д. (2021). Цифровизация регионов как часть цифровизации страны. *Экономика и управление*, (7), 38–41.
6. Голышко, А. (2020). Проблемы становления цифровой экономики и их возможные решения. *Экономика и жизнь*, (4), 164–168.
7. Норец, Н. К. (2019). *Цифровая экономика: состояние и перспективы развития*. Политехнический университет.
8. Сидиров, У. Ю. (2023). *Основы цифровой экономики и трансформации бизнеса*. КНОРУС.
9. Chaffey, D. (2025). *What is digital marketing: A visual summary* [Electronic text]. Smart Insights. <https://www.smartinsights.com/digital-marketing-strategy/what-is-digital-marketing/>

RƏQƏMSAL SUVERENLİK: AKTUALLIĞI VƏ MAHİYYƏTİ

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-79](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-79)

Zamiq N. Aslanov

Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyinin

İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutunun

Pul siyasəti, banklar, sığorta, qiymətli kağızlar

şöbəsinin aparıcı elmi işçisi

hüquq üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

E-mail: zamiq.aslanov@gmail.com

ORCID: 0009-0007-2435-6764

Xülasə

Bu məqalədə rəqəmsal suverenliyin mahiyyəti və aktuallığı ilə bağlı məsələlər tədqiq edilmişdir. Müəllif ilk növbədə rəqəmsallaşma prosesinin ictimai həyata təsirlərini vurğulayır və rəqəmsallaşmanın yalnız texnoloji deyil, həm də sosial, iqtisadi, inzibati, etik və fəlsəfi aspektləri özündə əks etdirdiyini göstərir. Bu gün ictimai həyatın ən müxtəlif sahələrinə geniş şəkildə nüfuz edən rəqəmsal texnologiyalar həmin sahələrdə ictimai münasibətlərin strukturuna, məzmununa və xarakterinə ciddi şəkildə təsir göstərir. Rəqəmsal suverenliyi zəruri edən faktorlara kibertəhlükəsizlik riskləri, yəni ölkənin informasiya məkanının xarici müdaxilələrdən və kiberhücumlardan qorunması ehtiyacı, sosial media və informasiya mühitində xarici təsirlərin neytrallaşdırılması, fərdi məlumatların qorunması, rəqəmsal infrastruktur üzərində nəzarətin, texnoloji rəqabət qabiliyyətinin təmin edilməsi və s. aid edilir. Müəllifə görə rəqəmsal suverenlik dövlət suverenliyinə alternativ olan əlahiddə bir suverenlik növü və ya forması deyildir. O, sadəcə olaraq vahid və bölünməz olan dövlət suverenliyinin rəqəmsal mühitdə (kiber məkanda) təzahürüdür. Məqalədə rəqəmsal suverenliyin mahiyyətinə dair müxtəlif yanaşmalar təhlil edilərək, “rəqəmsal suverenlik” və “informasiya suverenliyi” anlayışlarının qarşılıqlı nisbəti ilə bağlı müəllif mövqeyi ifadə edilir. Yekunda məqalə çərçivəsində qeyd edilən bütün fikirlər və aparılan araşdırma və təhlillər ümumiləşdirilərək müəyyən mülahizələr irəli sürülür.

Açar sözlər: *suverenlik, dövlət suverenliyi, rəqəmsallaşma, rəqəmsal transformasiya, rəqəmsal suverenlik, kiberməkan, informasiya təhlükəsizliyi*

DIGITAL SOVEREIGNTY: RELEVANCE AND ESSENCE

Zamig N. Aslanov

*Leading research fellow of the department of
Monetary policy, banks, insurance, securities of Economic Scientific
Research Institute of the Ministry of Economy
of the Republic of Azerbaijan
Ph.D in Law, associate professor
E-mail: zamig.aslanov@gmail.com
ORCID: 0009-0007-2435-6764*

Summary

In this article, have been researched issues related to the essence and relevance of digital sovereignty. The author primarily emphasizes the impacts of the digitalization process on public life and shows that digitalization reflects not only technological, but also social, economic, administrative, ethical, and philosophical aspects. Today, digital technologies, which have penetrated widely into the most diverse areas of public life, have a serious impact on the structure, content and nature of public relations in those areas. Factors that necessitate digital sovereignty include cybersecurity risks, i.e. the need to protect the country's information space from external interference and cyberattacks, neutralizing external influences in the social media and information environment, protecting personal data, ensuring control over digital infrastructure, technological competitiveness, etc. According to the author, digital sovereignty is not a separate type or form of sovereignty that is an alternative to state sovereignty. It is simply a manifestation of state sovereignty, which is unified and indivisible, in the digital environment (cyberspace). In the article, various approaches to the essence of digital sovereignty are analyzed, and the author's position on the relationship between the concepts of "digital sovereignty" and "information sovereignty" is presented. In conclusion, all ideas presented and the research and analyses conducted within the article are summarized, and certain considerations are put forward.

Keywords: sovereignty, state sovereignty, digitalization, digital transformation, digital sovereignty, cyberspace, information security

ЦИФРОВОЙ СУВЕРЕНИТЕТ: АКТУАЛЬНОСТЬ И СУЩНОСТЬ

Замиг Н. Асланов

*Ведущий научный сотрудник отдела
Монетарной политики, банков, страхования, ценных бумаг
Экономический Научный
Исследовательский Института Министерства
экономики Азербайджанской Республики
доктор философии по праву, доцент
E-почта: zamig.aslanov@gmail.com
ORCID: 0009-0007-2435-6764*

Резюме

В данной статье исследованы вопросы, связанные с сущностью и актуальностью цифрового суверенитета. Автор прежде всего подчеркивает влияние цифровизации на общественную жизнь и показывает, что она охватывает не только технологические, но также социальные, экономические, административные, этические и философские аспекты. Сегодня цифровые технологии, глубоко проникающие в самые разные сферы жизни, серьезно влияют на структуру, содержание и характер общественных отношений в этих областях. К факторам, обуславливающим цифровой суверенитет, относятся риски кибербезопасности, т.е. необходимость защиты информационного пространства от внешних вмешательств и кибератак, нейтрализация иностранного влияния в соцсетях, защита персональных данных, контроль над цифровой инфраструктурой, обеспечение технологической конкурентоспособности и т.д. По мнению автора, цифровой суверенитет не является отдельным видом или формой суверенитета, выступающей альтернативой государственному суверенитету. Он представляет собой лишь проявление единого и неделимого государственного суверенитета в цифровой среде (киберпространстве). В статье анализируются различные подходы к сущности цифрового суверенитета и выражается позиция автора относительно взаимосвязи понятий «цифровой суверенитет» и «информационный суверенитет». В заключение все идеи, изложенные в статье, а также проведенные исследования и анализы обобщаются, и выдвигаются определённые выводы.

Ключевые слова: суверенитет, государственный суверенитет, цифровизация, цифровая трансформация, цифровой суверенитет, киберпространство, информационная безопасность

GİRİŞ

Müasir dövrdə texnologiyanın sürətli inkişafı və informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının (İKT) cəmiyyətin bütün sahələrinə nüfuz etməsi ilə “rəqəmsallaşma” anlayışı gündəlik həyatın və elmi müzakirələrin əsas mövzularından birinə çevrilmişdir. Rəqəmsallaşma yalnız texnoloji yeniliklərin tətbiqini nəzərdə tutmur, o, eyni zamanda sosial, iqtisadi, hüquqi və fəlsəfi dəyişiklikləri də özündə əks etdirən mürəkkəb, çoxşaxəli və kompleks bir prosesdir. Bu prosesin mahiyyətinin öyrənilməsi onun cəmiyyətə, iqtisadiyyata və insan həyatına təsirlərini daha dərinlən təhlil etməyə imkan verir.

Rəqəmsal transformasiya prosesləri kompleks, uzunmüddətli və dönməz xarakter daşıdığı üçün dövlət və cəmiyyətin rəqəmsallaşması proseslərinin hərtərəfli və dərinlən öyrənilməsi xüsusi aktualıq kəsb edir. Bu sahədə araşdırma və tədqiqatların labüdlüyü və zəruriliyi hər hansı şübhə doğurmur.

Bəşəriyyətin müasir texnoloji inkişafı şəraitində dövlət suverenliyi ilə bağlı ənənəvi təsəvvürlər yeni reallıqların tələbinə tam dolğunluğu ilə cavab vermir. Ona görə də, suverenliklə bağlı ənənəvi təsəvvürlərin bu reallıqlara adekvatlıq kontekstində yenidən qiymətləndirilməsi və “rəqəmsal suverenlik” kimi yeni bir fenomenin dərinlən öyrənilməsi ciddi zərurətə çevrilir.

“Rəqəmsal suverenlik” termini indiki siyasi diskursun ayrılmaz tərkib hissəsinə çevrilmişdir. Həm partiyalar, həm də inzibati dairələr həmfikiridir: rəqəmsal suverenlik arzuolunan və vacibdir. Bununla belə, rəqəmsal suveren olmağın əslində nə demək olduğu və bu arzu olunan vəziyyətə necə nail olmaq lazım olduğu çox vaxt qeyri-müəyyən olaraq qalır. Demək olar ki, hər bir rəqəmsal siyasət tədbiri rəqəmsal suverenlik məqsədi ilə əsaslandırılır və ritorik olaraq əlaqələndirilə bilər. Lakin rəqəmsal suverenlik lüzumsuz və mənasız pafoslu bir söz deyildir. O, rəqəmsal infrastrukturaların siyasi ölçülərini müəyyən edir və bizi öz rəqəmsal gələcəyimizi özümüz təyin etdiyimiz şəkildə formalaşdırma biləcəyimiz fəaliyyət dairələrinə (Görnemann, 2024) yönəldir.

C.P.Barlou və başqaları tərəfindən kiberməkənin tam müstəqilliyi ilə bağlı yanaşmanın irəli sürülməsindən uzun müddət keçsə də, kiberməkəndə suverenlik aradan qalxmıdı və istisna olunmadı, əksinə, bütün dövlətlər tərəfindən belə suverenliyin rolu və əhəmiyyəti bu və ya digər dərəcədə təsdiq edildi və rəqəmsal suverenlik konsepsiyası həm siyasi, həm də doktrinal yanaşmalarda özünə daha çox dəstək və tərəfdar toplaya bildi.

1. Müasir şəraitdə rəqəmsallaşma prosesinin ictimai həyata təsirləri

“Rəqəmsallaşma” termini (ing. *Digitization* və ya *digitalization*) ilkin olaraq analoq tipli informasiyanın rəqəmsal formata keçirilməsi mənasında istifadə olunurdu. Lakin sonradan bu anlayış genişlənmiş və rəqəmsal texnologiyaların sosial struktur, iqtisadi münasibətlər və idarəetmə modellərinə təsirini də əhatə etmişdir. Bu baxımdan, rəqəmsallaşma yalnız texnoloji deyil, həm də sosial transformasiyadır.

“Rəqəmsallaşma” termininin kompüterləşmə ilə bağlı ilk müasir istifadəsini 1971-ci ildə “North American Review” jurnalında dərc olunmuş essədə görmək olar. Həmin il Robert Vaçal sosial hadisələrin kompüterlə araşdırılması imkanları kontekstində rəqəmsallaşmanın cəmiyyətə təsirlərini tədqiq etmişdir (Wachal, 1971). R. Vaçal rəqəmsallaşmanı müasir dünyanın həlledici olmasa da, ən vacib xüsusiyyətlərindən biri hesab edir.

Ən sadə anlamda rəqəmsallaşma rəqəmsal texnologiyalardan və məlumatlardan istifadə olunmasını özündə əks etdirir. Hansı ki, belə istifadə yeni fəaliyyət növlərinin yaranmasına, artıq mövcud olanların isə dəyişməsinə gətirib çıxarır.

1960-cı illərdən etibarən rəqəmsal innovasiyalar bütün dünyada fəal şəkildə yayılmağa başladı. XX əsrin sonunda isə dünya dərin transformasiyalar erasına qədəm qoydu və XXI əsrin əvvəllərində bu proses daha da intensivləşməyə başladı. Filosoflar, sosioloqlar, siyasətçilər, iqtisadçılar bu fenomeni müxtəlif cür adlandırırlar: “postsənaye cəmiyyəti”, “informasiya cəmiyyəti”, “maşınların ikinci

erası”, “dördüncü elmi-texniki inqilab”, “dördüncü sənaye inqilabı” və s. Onun rəmzləri informasiyanı ötürməyə imkan verən kompüterlər (bəsitləri 1968-ci ildən), İnternet (1989-cu ildən), robotlar (ilk robot – 1961, kütləvi istehsal 1980-ci ildən), lazerlər, fiber optik rabitə, Yerin müxtəlif təyinatlı süni peykləri və s. Oldu (Лушников, Лушникова, 2020).

A.A.Kartsxiya qeyd edir ki, indiki şəraitdə inkişafın rəqəmsal imperativindən danışa bilərik. Transformasiyaların əsası kimi rəqəmsal imperativ yalnız inqilabi texnoloji dəyişiklikləri və innovasiyaları deyil, həm də rəqəmsal texnologiyalar əsasında yeni ictimai əlaqələrin və dövlət idarəetmə strukturlarının formalaşmasını nəzərdə tutur. Qeyd edilən inqilabi texnoloji dəyişikliklər və innovasiyalar perspektivdə sosial institut kimi hüququn rəqəmsallaşması mexanizmi də daxil olmaqla, sosial proseslərin adaptasiyasına şərait yaradır (Карцхия, 2017, с. 17).

Həç kəsə sirr deyildir ki, bu gün rəqəmsal texnologiyalar ictimai həyatın ən müxtəlif sahələrinə geniş şəkildə nüfuz etmişdir. Getdikcə intensivləşən bu proses həmin sahələrdə ictimai münasibətlərin strukturuna, məzmununa və xarakterinə ciddi şəkildə təsir göstərir.

Rəqəmsallaşma əvvəlki dövrlərlə müqayisədə daha qlobal və rəqəmsal mahiyyət kəsb edən postmodern cəmiyyətdə həyat tərzinin və əməyin təşkilinin fundamental ilkin şərtlərini radikal şəkildə dəyişir.

Meydana çıxan konsepsiyaları, ideyaları, texnologiyaları və fəaliyyət növlərini adlandırmaq və təsnifləşdirmək üçün müasir rəqəmsal dünyada yeni terminlər formalaşır. Texnologiya inanılmaz sürətlə inkişaf edir və olduqca çoxsaylı neologizmlərin meydana gəlməsinə səbəb olur (Право как инструмент, 2023).

Rəqəmsallaşma konsepsiyasının öyrənilməsi və tədqiqi rəqəmsal media strukturunun müasir dünyaya necə və hansı yollarla təsir göstərdiyini izah edən çoxsaylı ədəbiyyatların meydana çıxmasına səbəb olmuşdur. Bu kontekstdə, rəqəmsallaşma konsepsiyası ictimai həyatın müxtəlif sahələrinin rəqəmsal kommunikasiya və media vasitələri ətrafında strukturlaşması problemlərinin təhlili və həlli ilə məşğul olmağa başlamışdır (Goronsek, Kohont, 2019).

Avropa Komissiyasının tərifinə görə, rəqəmsal transformasiya anlayışı özünün aşağıdakı əsas xüsusiyyətləri ilə xarakterizə olunur:

- qabaqcıl texnologiyaların birləşməsi;
- fiziki və rəqəmsal sistemlərin inteqrasiyası;
- innovativ biznes modellərinin və yeni proseslərin üstünlük təşkil etməsi;
- ağıllı məhsul və xidmətlərin yaradılması.

Rəqəmsallaşma rəqəmsal texnologiyaların həyatın bütün sahələrində geniş şəkildə istifadəsini nəzərdə tutur. Rəqəmsallaşma hər hansı işi yerinə yetirmək üçün ənənəvi üsullar əvəzinə rəqəmsal texnologiyalardan istifadə prosesidir ki, bu da səmərəliliyin daha da artmasını, zamana, işçi qüvvəsinə və resurslara əhəmiyyətli dərəcədə qənaət olunmasını şərtləndirir. Rəqəmsal alətlər yalnız texnoloji deyil, həm də iqtisadi və sosial tərəqqini sürətləndirir.

Müasir rəqəmsal era biznesin aparılması, rəqəbat qabiliyyətinin təmin edilməsi ilə bağlı yanaşmaları, habelə istifadə edilən informasiya texnologiyalarına dair tələbləri dəyişir.

Rəqəmsallaşma rəqəmsal texnologiyalar ilə sosial və institusional proseslər arasında qarşılıqlı əlaqəni özündə əks etdirir və belə əlaqə həmin texnologiyaları cəmiyyətə və iqtisadiyyata təsir göstərən infrastruktur texnologiyalara çevirir.

“Rəqəmsallaşma” son illər ictimai müzakirələrdə daha çox istifadə olunan bir termin olsa da, bir çox hallarda düzgün tətbiq edilmədiyi üçün müəyyən yanlışlara da səbəb olur. Bütövlükdə, rəqəmsallaşma terminindən istifadə etməklə biz informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının cəmiyyətə və onun sisteminə (məsələn, iqtisadi, siyasi, mədəni, sosial sahələrə) təsirini və nəticələrini dəyişməyi hədəfləyirik. Bu termini rəqəmsallaşmanın müxtəlif proseslərini və həmin proseslərin informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının cəmiyyətə və onun sistemlərinə təsiri kontekstində

rolunu ifadə edən müxtəlif konseptual mənalarda istifadə edərkən diqqətli olmaq lazımdır (Goronsek, Kohont, 2019).

Qeyd etmək lazımdır ki, ayrı-ayrı müəlliflər rəqəmsallaşmanın müasir dünyanı necə şəkilləndirdiyini fərqli üsullarla təhlil edirlər. Xüsusən də, onlar rəqəmsal texnologiyalardan istifadənin qloballaşma prosesini daha da sürətləndirdiyinə diqqəti yönəldirlər (Riadh, 2025; Афонцев, 2024; Володенков, 2020; Кучерявый, 2015). Rəqəmsallaşma və qloballaşma prosesləri milli suverenliyə xələl gətirməklə yanaşı, maddiyyət və məkan konsepsiyalarının dəyişikliyə məruz qalmasına səbəb olmuşdur.

Rəqəmsallaşmanın gətirdiyi dəyişikliklər yalnız texnoloji deyil, həm də fəlsəfi və etik müstəvidə müzakirə olunmalıdır. Məsələn, süni intellektin qərarvermə prosesində iştirak etməsi insan məsuliyyəti və etik sərhədlər barədə suallar doğurur. Rəqəmsal müşahidə və “böyük verilənlər” (big data) anlayışları isə fərdi azadlıqlar və şəxsi həyatın toxunulmazlığı prinsiplərini təhdid edə bilər.

Rəqəmsallaşmanın əsas iqtisamətləri. Rəqəmsallaşma prosesi ictimai həyatın, demək olar ki, bütün sahələrini əhatə etsə də, bəzi sahələr bu kontekstdə öz əhəmiyyətinə və əhatə dairəsinə görə xüsusi olaraq önə çıxır. Bunlara iqtisadi, sosial, idarəetmə və s. Kimi sahələri aid etmək olar (Cədvəl 1).

Cədvəl 1. Rəqəmsallaşmanın əsas iqtisamətləri

No	Sahələr	Əsas xüsusiyyətlər
1	İqtisadi sahədə rəqəmsallaşma	Rəqəmsal iqtisadiyyat, elektron ticarət, rəqəmsal valyutalar (kriptovalyutalar), avtomatlaşdırma və süni intellekt texnologiyaları iqtisadi münasibətlərin strukturunu dəyişməkdədir. Bu, əmək bazarında yeni tələblərin yaranmasına, ənənəvi peşələrin sıradan çıxmasına və yeni peşələrin formalaşmasına gətirib çıxarır.
2	İdarəetmə sahəsində rəqəmsallaşma	Elektron hökumət (e-gov) və məlumatların rəqəmsal idarə edilməsi dövlət-vətəndaş münasibətlərini daha şəffaf və səmərəli edir, korrupsiyanın azalmasına, dövlət xidmətlərinin əlçatanlığının artmasına və ictimai nəzarətin güclənməsinə səbəb olur.
3	Təhsil və elm sahəsində rəqəmsallaşma	Onlayn təhsil, rəqəmsal dərsliklər, süni intellektin təhsildə tətbiqi və elmi informasiya resurslarının rəqəmsallaşdırılması biliklərin əldə olunmasını daha da asanlaşdırır, elmi nəticələrin daha sürətli əldə olunmasına və yayılmasına şərait yaradır.
4	Sosial sahədə rəqəmsallaşma	Sosial şəbəkələr, rəqəmsal media və interaktiv platformalar insanların ünsiyyət və informasiya istehlakı vərdişlərini dəyişir.
5	Hüquq sahəsində rəqəmsallaşma	Rəqəmsallaşma hüquq sisteminə həm struktur, həm də məzmun baxımından təsir göstərir. Elektron sənədlərin, rəqəmsal imzanın, onlayn hüquqi prosedurların tətbiqi hüquqi xidmətlərin əlçatanlığını və səmərəliliyini artırır. E-notariat, e-məhkəmə, e-sənəd dövriyyəsi, rəqəmsal müqavilələr (smart contract), rəqəmsal hüquq və s. kimi yeni təzahürlər meydana çıxır və tətbiq edilir.
6	Səhiyyə sahəsində rəqəmsallaşma	Teletibb vasitəsilə insanlara uzaqdan tibbi xidmətlər təqdim edilir, elektron sağlamlıq qeydlərinə əsasən həkim xəstənin tarixçəsini asanlıqla izləyə bilər, xəstəliklərin diaqnozu və müalicəsində süni intellektdən istifadə artır, mobil sağlamlıq tətbiqləri, elektron resept, onlayn həkim randevusu kimi yeniliklər tətbiq edilir.

Mənbə: Müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir

Rəqəmsal inkişafa dair bir neçə beynəlxalq indeks və reyting sistemi mövcuddur. Bu indekslər ölkələrin rəqəmsallaşma səviyyəsini müxtəlif aspektlər və ya istiqamətlər (fokus sahələr) üzrə qiymətləndirir: texnoloji infrastruktur, elektron hökumət, istifadəçi bacarıqları, internetin əlçatanlığı, innovasiya və s. Rəqəmsal inkişaf indeksləri üzrə fokus sahələr içərisində rəqəmsal iqtisadiyyat, texnologiya, elektron hökumət və vətəndaş xidmətləri kimi sahələrin xüsusi çəkisi daha böyükdür.

Əsas beynəlxalq rəqəmsal inkişaf indeksləri (Rİİ) aşağıdakılardır:

1. EGDI – Electronic Government Development Index (BMT). Fokus sahə: e-hökumətin inkişafı (onlayn xidmətlər, insan kapitalı, telekommunikasiya infrastruktur).

2. GDI – Global Digitalization Index (Huawei). **Fokus sahə:** infrastruktur, innovasiya, rəqəmsal iqtisadiyyat, rəqəmsal təhsil və insan kapitalı.

3. DiGiX – Digital Economy Index (BBVA Research). **Fokus sahə:** iqtisadi rəqəmsallaşma göstəriciləri – texnoloji hazırlıq, istifadə və tətbiqetmə səviyyəsi

4. NRI - Network Readiness Index (Portulans Institute). **Fokus sahə:** infrastruktur, insan kapitalı, rəqəmsal texnologiyaların sosial-iqtisadi təsiri

5. DESI - Digital Economy and Society Index (Avropa Komissiyası). **Fokus sahə:** yalnız AB ölkələri, əhali və müəssisələr üzrə internet bacarıqları, rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi, dövlət xidmətləri

6. DII - Digital Intelligence Index (Tufts University + Mastercard). **Fokus sahə:** rəqəmsal infrastruktur, istehlakçı davranışları, innovasiya və rəqəmsal inkişafa qarşı dayanıqlılıq.

Göstərilən indekslər müxtəlif məqsədlər üçün istifadə olunur – məsələn, ölkələrin rəqəmsal siyasətlərini müqayisə etmək, investisiya yönümlü qərarlar vermək və ya rəqəmsal transformasiya layihələrinin effektivliyini ölçmək üçün.

2024-cü ildə qlobal rəqəmsallaşma sahəsində əhəmiyyətli irəliləyişlər müşahidə olunmuşdur. BBVA Research tərəfindən hazırlanan DiGiX 2024 hesabatı, 98 ölkəni 24 göstərici əsasında qiymətləndirərək rəqəmsal inkişafın qlobal mənzərəsini təqdim edir. Hesabatda Hong Kong, Sinqapur, Danimarka, İsveçrə və Niderland kimi ölkələr lider mövqeləri tutmuşdur.

Huawei tərəfindən təqdim olunan Global Digitalization Index (GDI) 2024 hesabatı, 77 ölkəni 42 göstərici əsasında qiymətləndirərək rəqəmsal inkişafın daha geniş bir mənzərəsini təqdim edir. Bu hesabatda ABŞ, Sinqapur, İsveç, Finlandiya və Danimarka kimi ölkələr lider mövqeləri tutmuşdur. Hesabatda rəqəmsal infrastrukturun inkişafının iqtisadi artım üçün mühüm hərəkətverici qüvvə olduğu, rəqəmsal transformasiyaya yatırılan hər bir dolların ölkənin rəqəmsal iqtisadiyyatına 8,3 dollar gəlir gətirdiyi vurğulanır.

Azərbaycan, BMT-nin 2024-cü il üçün Elektron Hökumət İnkişafı İndeksi (EGDI) (United Nations, 2024) üzrə 74-cü, DiGiX 2024 hesabatında (BBVA Research, 2024) 72-ci, GDI 2024 hesabatında (Huawei, 2024) isə 66-cı yerdə qərarlaşıb. Bu nəticə, rəqəmsal infrastrukturun inkişafı, rəqəmsal savadlılığın artırılması və dövlətin rəqəmsal xidmətlərə investisiyalarının artırılması, innovasiya və startap ekosisteminin təkmilləşdirilməsi, İKT sahəsində tədqiqatların aparılması sahəsində əlavə tədbirlərin görülməsinin vacibliyini göstərir.

2. Rəqəmsal suverenliyi aktual edən faktorlar

Dövlət suverenliyi beynəlxalq hüquq münasibətlərinin ən mühüm və həlledici kateqoriyalarından biri kimi çıxış edir. Təsadüfi deyildir ki, BMT Nizamnaməsi Təşkilat üzvlərinin suveren bərabərliyi prinsipini xüsusi vurğulayır. Bu prinsipə əməl edilməsi dövlətlərin beynəlxalq əməkdaşlığının məqsədlərinə nail olunması üçün son dərəcə vacib və həlledici şərtidir. Belə ki, həmin məqsədlərə yalnız dövlət suverenliyinə qarşılıqlı hörmət əzminin hakimi olduğu bir şəraitdə səmərəli surətdə nail oluna bilər.

Suverenlik konsepsiyası ilk dəfə J.Boden tərəfindən dövlət quruculuğu sahəsində əhəmiyyətli dəyişikliklərin və yeni ictimai-siyasi quruluş tiplərinə keçidin baş verdiyi bir şəraitdə irəli sürülmüşdür. Bu gün isə müasir dövlətlərin və cəmiyyətlərin fəaliyyət parametrlərinə bilavasitə təsir göstərən qlobal texnoloji transformasiyalar suverenliyin təmin edilməsi və onun məzmun və funksional elementlərinin yeni aspektdə nəzərdən keçirilməsi ilə bağlı məsələlərin aktuallığını artıran əsas faktor kimi çıxış edir. Belə təsir yeni kommunikasiya texnologiyalarının eksteritoriallığı, milli sərhədləri aşan qlobal rəqəmsal kommunikasiya məkanının formalaşması, həyat fəaliyyətinin iqtisadi, siyasi, ictimai, hərbi sahələrində dövləttü subyektlərin və aktorların (məsələn, transmilli texnologiya korporasiyaları, qlobal sosial media resursları və s.) təzahür etməsi, hakimiyyətin həyata keçirilməsi proseslərində kommunikativ elementlərin rolunun artması, kütlə “şüuruna” çıxış üçün rəqəmsal məkanda rəqabətin meydana çıxması, rəqəmsal təsir texnologiyalarının fəal tətbiqini

nəzərdə tutan hibrid müharibə fenomeninin yaranması şəraitində “ərazi” və “sərhəd” anlayışlarının yenidən nəzərdən keçirilməsi ilə bağlıdır (Болоденков, 2021).

Prof. V.A.Ovçinnikov qeyd edir ki, suverenlik nəzəriyyəsinin J.Boden tərəfindən işlənilib hazırlanmış əsas müddəaları indiki dövrdə də aktualdır, lakin intensiv texniki tərəqqinin baş verməsi və ictimai həyatın informasiyalaşması və qloballaşması proseslərinin sürətlənməsi ilə xarakterizə olunan müasir şərait milli maraqların üfüqlərini daha da genişləndirir və buna görə də dövlət institutlarından siyasi rejimin legitimliyini və siyasi elitaya xüsusi etimadı təmin edə bilmək üçün daha çox səylər tələb edir. Dəyişən dünyada dövlət suverenliyinə hörmət virtual aləmdə kifayət qədər vaxt keçirən ölkə əhalisinin maraqlarının nəzərə alınması ilə sıx surətdə bağlıdır. Dövlət suverenliyinin əsasını xalqın təbii hüquqları təşkil etdiyi üçün, milli maraqlar nəzərə alınmadan dövlət suverenliyinin realizə olunması hüquq qaydasına və dövlətçiliyə xələl gətirən özbaşınalıq halı kimi görünə bilər (Овчинников, 2012; Черниченко, 1995).

S.V.Volodenkovun fikrincə, aktual siyasi və sosial iqtisadi praktikaya rəqəmsal kommunikasiya texnologiyalarının tətbiqi həm siyasi, həm də iqtisadi aspektlərdə milli suverenliyin anlamı və təminatına dair müasir yanaşmaları dəyişən, habelə müasir dövlətlərin geosiyasi təhlükəsizliyi ilə bağlı global çağırışlar və risklər yaradan güclü faktor kimi çıxış edir (Болоденков, 2020).

Qeyd etmək lazımdır ki, dövlət sərhədlərinə və qanunlara məhəl qoymayan və nüfuzlu veb oyunçulara öz qaydalarını yaratmağa imkan verən rəqəmsal qloballaşmanın yüksəlişi ilə dövlət suverenliyi üçün ciddi çağırışlar meydana çıxdı. Həmin oyunçular rəqəmsal məkanda əhəmiyyətli güc payı əldə etməyə başladılar. Bu tendensiya dövlət suverenliyi üçün arzuolunmaz idi və təbii olaraq, bir çox elm və siyasət adamlarını narahat edirdi.

Rəqəmsal sferada dövlətin daxili və xarici siyasətində müstəqilliyini ifadə edən konsepsiya kimi rəqəmsal suverenlik global rəqəmsal transformasiya dövründə dövlətçiliyin həlledici aspektlərindən birinə çevrilib. O, milli hökumətin rəqəmsal mühit daxilində vətəndaşlara və bizneslərə təsir edən müstəqil qərarlar qəbul etmək səlahiyyətini özündə əks etdirir və bu, çox vaxt dövlətin dövlətçiliyinin, təhlükəsizliyinin və iqtisadi potensialının ölçüsü kimi qəbul edilir. Rəqəmsal suverenlik anlayışı sürətlə artan məlumat həcmi, mürəkkəb kibertəhlükəsizlik mənzərəsi, global siyasi qarışıqlıq və beynəlxalq qaydalardakı dəyişikliklər fonunda xüsusi aktuallıq və zərurət qazanmışdır (Saaida, 2024). Çünki bu anlayış məlumatların mühafizəsi və istifadə olunan texnologiya və xidmətlər üzərində dövlət nəzarətini təmin edən qaydalarla sıx surətdə bağlıdır.

Hadisələrin inkişafına nəzər yetirsək görə bilərik ki, 2000-ci illərin əvvəllərindən etibarən dövlətlər rəqəmsal inkişaf proseslərinə daha güclü nəzarət etmək üçün nəinki bu proseslərə daha böyük siyasi maraq göstərir, həm də qeyd edilən sahədə tənzimləmə imkanlarının genişləndirilməsinə cəhd edirlər. Siyasi, ictimai və akademik dairələrdə rəqəmsal məkanda dövlət tənzimlənməsinin zəruriliyi daha çox etiraf edilməyə və bu ideya daha çox tərəfdar toplamağa başlayır. Təbii ki, bu, İnternetin və onun təkamülünün heç bir dövlət təsiri olmadan baş verməli olması fikrinin inkar edilməsi (Eriksson, Giacomello, 2009) tendensiyasının daha geniş yayılmasına rəvac verir.

Rəqəmsal suverenlik, kiber suverenlik, texnoloji suverenlik və məlumatların suverenliyi öz rəqəmsal taleyiniz, yəni etibar etdiyiniz və yaratdığınız məlumat, aparat və proqram təminatı üzərində nəzarət qabiliyyətini ifadə edir. Rəqəmsal suverenlik ideyası çox məhdud yerə həddən artıq nəzarətin, texnoloji bazarda çox az seçimin və istifadəçiləri haqqında çoxlu məlumatlara nəzarət edən az sayda texnologiya şirkətinin əlində həddən artıq güc olduğunu düşünən bir çox siyasətçilərin marağına səbəb olub ((Fleming, 2025). Bu isə təsadüfi deyildir. Belə ki, rəqəmsal suverenlik konsepsiyasının əsas hədəflərindən biri rəqəmsal məkana (buradakı texnologiya oyunçularına) keçən güc payını geri qaytarmaqdan ibarətdir.

Rəqəmsal suverenlik ümumilikdə dövlətin (hökumətin) və ya təşkilatın kiber məkanda öz səlahiyyətlərini sərbəst surətdə həyata keçirmək imkanına malik olmasını nəzərdə tutsa da, o, həm də

texnoloji asılılıq və ya istifadəçinin şəxsi məlumatlarına nəzarət kimi daha həssas məsələləri özündə ehtiva edir.

“Skyrock”-un yaradıcısı Pyer Bellanger göstərir ki, rəqəmsal suverenlik texnologiya və kompüter şəbəkələrinin yüksək intensivlikli istifadəsi ilə bu günümüzdə və gələcəyimizə hökm edir. Bizim məlumatlarımız, yaddaşımız, layihələrimiz, düşüncə tərzimiz, ünsiyyətimiz və sənədlərimiz, şübhəsiz ki, qanunlarımızın və məhkəmə sistemimizin mühafizəsi altında milli ərazimizdə qalmalıdır (Bellanger, 2011).

Ədəbiyyatda belə bir fikir xüsusi olaraq vurğulanır ki, hava və kosmik məkandan istifadə edən telekommunikasiya vasitələri dövlət suverenliyini zəiflədir. Müasir yüksək texnologiyalar həm iqtisadi, həm də siyasi sahədə hakimiyyət nəzarəti aləti kimi çıxış edir. Ona görə də, elmi-texniki resursların milli suverenliyə nisbi “təbə olmaması” dünya siyasətinin bu və ya digər aktorları tərəfindən hakimiyyət manipulyasiyalarına yol verilməsi üçün şərait yaradır. Faktiki olaraq yüksək texnologiyalar iqtisadi dəyərə malik olan və bir dövlətin digəri üzərində siyasi və texnoloji üstünlüyünə imkan verən hakimiyyət resursu kimi çıxış edir. Bununla əlaqədar olaraq müasir beynəlxalq münasibətlərdə paradoksal hal müşahidə edilir: bir tərəfdən, elmi-texniki inqilabın obyektiv inkişafı dövlətlərin və dünya siyasətinin digər aktorlarının qlobal integrasiyasını və qarşılıqlı əlaqəsini zərurətə çevirir, digər tərəfdən isə dövlətlərin beynəlxalq münasibətlərdə elmi-texniki faktora subyektiv reaksiyası öz suveren güclərinin saxlanılması və möhkəmləndirilməsi məqsədilə rəqəbat mübarizəsinin güclənməsi ilə müəyyən olunur. Faktiki olaraq beynəlxalq münasibətlərdə elmi-texniki faktorun ön plana çıxması elm ictimaiyyətini yenidən hakimiyyət probleminə və müasir şəraitdə onun transformasiyası məsələlərinə müraciət etməyə vadar edir (Васильева, Ван Чэньсин, 2010).

XX əsrin sonu XXI əsrin əvvəllərində informasiya texnologiyalarının və bütövlükdə informasiya sahəsinin rolu əvvəlki dövrlərlə müqayisədə əhəmiyyətli dərəcədə artdı. Xammal və enerji resurslarının məhdud olması səbəbindən informasiya (bilik) elə bir resursa çevrildi ki, ona malik olma ölkələrarası rəqəbat mübarizəsində, dünya siyasətində və beynəlxalq münasibətlərdə strateji üstünlük qazandırmağa başladı. Qloballaşma şəraitində informasiya-kommunikasiya texnologiyalarının inkişafı keyfiyyətcə yeni mübarizə formalarının və texnologiyalarının meydana çıxmasına səbəb oldu: şəbəkə, kiber, hibrid və informasiya müharibələri. Bu isə dövlət müstəqilliyinin (suverenliyinin) yeni səviyyədə, informasiya səviyyəsində dəstəklənməsini (Бухарин, 2016) zərurətə çevirdi.

Rəqəmsal suverenliyin qorunması üçün spesifik əsaslar vardır. A.Çander və H.San kimi müəlliflər bu cür üç əsası fərqləndirirlər. Birincisi, hökumətlər öz əhalisini daha yaxşı qoruya bilmək üçün rəqəmsal suverenlik istəyirlər – məsələn, öz qanunları ilə qeyri-qanuni hesab edilən materialı silmək və ya rəqəmsal sahədə vətəndaşların hüquqlarını müdafiə etmək üçün. İkincisi, hökumətlər bəzən maliyyə texnologiyalarından sosial mediaya qədər xarici korporasiyaları sıxışdırmaqla, öz rəqəmsal iqtisadiyyatlarını inkişaf etdirmək üçün rəqəmsal suverenliyə can atırlar. Üçüncüsü, hökumətlər öz əhalisini, onların deyə, oxuya və ya edə biləcəklərini məhdudlaşdırmaq yolu ilə, daha yaxşı idarə etmək üçün rəqəmsal suverenliyə nail olmaq istəyirlər (Chander, Sun, 2023).

Bəzən elm adamları “rəqəmsal suverenlik” anlayışına artan marağı “qismən texnoloji səbəblərlə (bulud texnologiyalarının əhəmiyyətinin artması), habelə dövlət və korporativ xarakterli casusluq faktlarının ifşası” (Кутюр, Тоупин, 2020) ilə izah edirlər.

Rəqəmsal inqilabın dövlət suverenliyinə xələlgətirici effekti bir neçə yolla özünü göstərir. Birincisi, dövlət suverenliyi transmilli rəqəmsal platformalar tərəfindən aşınmaya məruz qalır, bu, xüsusilə orta və kiçik gəlirli ölkələrdə müşahidə olunur. Facebook, Google, Twitter, Apple və digər iri transmilli rəqəmsal platformaların təsirinə müqavimət göstərə bilməyən orta və kiçik ölkələrin əksəriyyəti bu platformaların hegemon təsirini yalnız gələcək ağıllı cəmiyyətə integrasiyanın yeganə yolu kimi qəbul edə bilər. Bu transmilli rəqəmsal platformalar əksər ölkələrin milli idarəetmə sferasına daxil olduğundan, bir çox ölkələr onları məhdudlaşdırma bilmir. İkincisi, dövlətlər rəqəmsal bacarıqların

yerli rəqəmsal platformalar tərəfindən idarə olunması ilə mübarizə aparır. Rəqəmsallaşma çoxlu hesablama resursları və xüsusi istedadla malik kadrlar tələb edir, lakin əksər ölkələrin hökumətləri bu resurslara və imkanlara malik deyil. Buna görə də rəqəmsallaşdırma imkanlarını inkişaf etdirmək üçün yerli və ya beynəlxalq şirkətlərdən satınalma metodunu seçməli olurlar. Eyni zamanda, ölkələr siyasi səbəblərə görə yerli rəqəmsal platformaları dəstəkləməyə meyl edirlər. Nəticədə, bu platformalar rəqəmsal resurslara nəzarət baxımından hökumətdən daha böyük imkanlara malik olurlar. Bundan başqa, blokçeyn texnologiyası da dövlət suverenliyi üçün böyük təhdid ünsürü kimi çıxış edir. Bitcoin-in mərkəzsizləşdirilmiş təbiəti dövlət suverenliyi üçün çağırış yaradır. Eyni zamanda, getdikcə aktivləşən qeyri-qanuni şəbəkələr və Bitcoin-ə əsaslanan qeyri-qanuni bazar əməliyyatları transmilli cinayətkar fəaliyyətlərin suveren dövlətlərin tənzimləməsindən yayınmasını asanlaşdırır. Həmçinin, bəzi transmilli rəqəmsal platformalar özəl blokçeynlə də əməkdaşlıq edir ki, bu da ölkələrin iqtisadi suverenliyini əhəmiyyətli dərəcədə poza bilər. Məsələn, valyuta emissiyası bir ölkənin iqtisadi suverenliyinin ən əsas elementidir, lakin transmilli korporasiyalar və Bitcoin bu sistemə əhəmiyyətli zərər yetirə bilər (Qiqi, 2022). Müəlliflərdən S.V.Volodenkov iqtisadi sahədə suverenliyə qarşı fəal rəqəmsal cəhdlərin müşahidə edildiyinə diqqət çəkərək göstərir ki, Bitcoin və digər oxşar kriptovalyutalar milli valyutaları əvəz etmək məqsədi daşıyır, öz sahiblərinə dövlət və onun institutları tərəfindən nəzarət olunmayan və tənzimlənməyən maliyyə-iqtisadi fəaliyyət həyata keçirmək imkanı verir. Öz mahiyyətinə görə Bitcoin kriptoanarxiya ideologiyasının təşviqi alətidir, çünki dövlətin öz iqtisadi məkanını nəzarətdə saxlamaq və tənzimləmək hüququnu istisna edir (nəzərə almaq lazımdır ki, bir çox hallarda Monero, Zcash, Beam və s. kimi kriptovalyutalardan istifadə edilməklə, anonim maliyyə-iqtisadi fəaliyyətin həyata keçirilməsindən söhbət gedir). Öz növbəsində, rəqəmsal mərkəzsizləşdirmə ideologiyası çərçivəsində DeFi (Decentralized finance) adlanan mərkəzsizləşmiş maliyyə alətlərindən istifadə olunur ki, dövlət tənzimləyiciləri (mərkəzi banklar, maliyyə nazirlikləri və s.) və vasitəçiləri (banklar, investisiya, brokerlik şirkətləri və s.) maliyyə-iqtisadi münasibətlər sferasından kənarlaşdırılsın. Buna smart-kontraktlardan istifadə əsasında geniş istehlakçı kütləsinin milli maliyyə sistemindən müstəqil üfüqi qarşılıqlı əlaqə sferasına keçirilməsi yolu ilə nail olunur (Володенков, 2020). Beləcə, dövlətlər qarşısında öz iqtisadi sistemləri üzərində nəzarət imkanlarının itirilməsi təhlükəsi yaranır.

2020-2021-ci illər pandemiyası dövründə bütün dünya iqtisadiyyatı məhrumiyyətlərə məruz qaldı, qazanan yalnız rəqəmsal platformalar oldu. Nəticədə biznes, logistika, ticarət və əmək bazarında dəyişikliklər baş verir. IT-platformalar kütləvi informasiya vasitələrini sıxışdıraraq və müəlliflik hüquqlarına məhəl qoymayaraq media kontenti ələ keçirirlər; istifadə etdikləri süzgəclər sayəsində hərtərəfli informasiya senzurasını həyata keçirə bilirlər. Rəqəmsal nəhənglərin topladığı kapital onlara bütün proseslərin - maliyyə, iqtisadi, sosial, mədəni, informasiya və siyasi proseslərin “dirijor”una çevrilmək imkanı verib (Кулакова, Волкова, 2023, c. 96). Həmin platformalar buna yeni texnologiyalara əsaslanan və onları böhranlardan qoruyan sosial və informasiya infrastrukturunu yaratmaqla nail olublar. Məsələn, Facebook şirkətinin 2.8 milyard istifadəçidən ibarət auditoriyası var. Bu auditoriya internetə çıxışı olan insanların 60 faizini əhatə edir. Bu, çoxsaylı insanların şüur və davranışına təsir edə bilmək üçün geniş imkan deməkdir. Aparılan sorğuların nəticələrinə görə sadə amerikalılar rəqəmsal korporasiyalara (25%) Konqresdən (11%) daha çox etimad göstərirlər (Кулакова, Волкова, 2023).

Dünyada aparıcı İnternet oyunçuları (GAFAM – Google, Apple, Facebook, Amazon və Microsoft – ABŞ və BATX – Baidu, Alibaba, Tencent və Xiaomi – Çin) öz təsirlərini gücləndirdikcə, rəqəmsal müstəqillik anlayışının əhəmiyyəti artır. Bu, istifadəçilərin onların həllərindən asılılığını artırır, öz növbəsində, Big Tech oyunçuları və hökumətlər arasında rəqabəti gücləndirir. Rəqəmsal alətlərin meydana çıxardığı bu tendensiya xüsusilə istifadəçilər tərəfindən təqdim olunan şəxsi məlumatların istifadəsi ilə bağlı strateji, iqtisadi, siyasi və etik problemləri gündəmə gətirir (Digital sovereignty,

2023). Rəqəmsal suverenlik konsepsiyası burada işə düşür: o, hökumətlərə, şirkətlərə və fərdi şəxslərə rəqəmsal müstəqilliyi və məlumatlara nəzarəti bərpa etmək yolunda dəstək olmaq təyinatı daşıyır.

Rəqəmsal ekosistem əsasən Amerikanı təmsil edən (GAFA - Google, Apple, Facebook and Apple) çox güclü pay sahibləri tərəfindən idarə olunaraq nəzarətdə saxlanır və şəkilləndirilir. Lakin məsələ yalnız bununla bitmir: onlar bazarlara təzyiq göstərir və texnologiyadan asılılığı təşviq edirlər (Wimi, 2021).

Ümumiyyətlə, 1990-cı illərin sonlarından etibarən internetin kommersiyalaşdırılması prosesinin sürətlənməsi rəqəmsal ekosistemi dövlət suverenliyinə çağırış kimi nəzərdən keçirmək üçün ciddi əsas yaratmış oldu. Uzun illər ərzində ABŞ-ın texnologiya nəhəngləri, ilk növbədə isə Alphabet, Amazon, Meta, Apple və Microsoft, demək olar ki, misilsiz güc toplaya bildilər. Platforma şirkətləri kimi onlar getdikcə daha çox rəqəmsal tətbiq, proqram və xidmətlər təqdim etməyə başladılar. Onların bu infrastrukturunu gündəlik şəxsi həyatda, eləcə də çoxsaylı şirkətlərdə və publik-inzibati idarəçilikdə geniş yayılmış ünsiyyət və təşkilati alətlərə çevrildi. Platformalar çox zaman “şəbəkə effektindən” faydalanırdılar. Bu effekt şəbəkə üzvlərinin sayı artıqca həmin şəbəkənin daha dəyərli olması prinsipinə əsaslanır. Platforma şirkətləri İnternetdə fərdlərin, şirkətlərin və publik xidmətlərin etibar etdiyi əsas texniki infrastruktur və xidmətləri təklif edir. Onlar məzmun və əlaqə kanallarını təmin edir, ictimai məkanları formalaşdırır və rəqabət şərtlərinə həlledici təsir göstərdikləri bazarları idarə edirlər. Bu o deməkdir ki, az sayda iri ABŞ şirkətləri təkcə texniki infrastrukturлар üzərində deyil, həm də onların daxilində baş verən sosial-iqtisadi şərait və proseslərlə bağlı geniş fəaliyyət dairəsinə və tənzimləmə imkanlarına malikdirlər. Buna görə də platforma şirkətləri tez-tez rəqəmsal məkanda “kvazi-suveren” kimi də xarakterizə edirlər (Mayer, Lu, 2023; Hofmann, 2020; Dolata, 2020).

Əslində, kiberməkan tamamilə dövlətin suveren nəzarəti altında olan fiziki infraqurukturdan asılıdır. Qarşımızda duran məsələ illüziyadan ibarət cəmiyyəti necə qoruyub saxlamaq deyil, qlobal əlaqəyə zərəri minimuma endirmək və bütün xalqların maraqlarının uzlaşmasını təmin etmək üçün tənzimləməni genişləndirmək istiqamətində dövlət fəaliyyətini necə təsbit etməkdir. İnternet hökumətin rolu ilə bağlı fərqli dəyərlərə və fərqli gözləntilərə malik qlobal əhali kütləsinə xidmət edir. Dəyərlərdə və gözləntilərdə bu dəyişikliyin baş verməsi təxminən on il çəkdi. 2000-ci ildə Facebook və ya digər sosial media şəbəkələri yox idi və Google kiçik bir startap idi. 2010-cu ilə qədər İnternet ticarət, maliyyə və təhlükəsizlik üçün əhəmiyyət kəsb edən mərkəzi qlobal infraquruktura çevrildi. Siyasi sabitliyi sınaqdan keçirən yeni və güclü ictimai qüvvələr yaratdı. Buna cavab olaraq ölkələr internet siyasətini dövlətlər daxilində və dövlətlər arasında mübahisələr üçün yeni siyasi arenaya çevirərək (Digital Sovereignty, 2020), suveren nəzarəti təsbit və müdafiə etməyə başladılar. Rəqəmsal suverenliyə dair çağırışlar yalnız dövlətin rəqəmsal sahəyə tənzimləyici müdaxilələrinin təsdiqlənməsi və reallaşdırılması ilə məhdudlaşmır. Əvvəllər, başlıca olaraq avtokratik ölkələr öz xarici və daxili rəqəmsal siyasətlərini əsaslandırmaq üçün suverenlik terminindən istifadə edirdilər. Lakin son bir neçə ildə rəqəmsal suverenlik konsepsiyası Avropada və Hindistan və ya Braziliya kimi digər ölkələrdə də rəqəmsal sferanın əlaqələndirilməsi və tənzimlənməsi üçün qlobal və milli proseslərdə münasib kateqoriya kimi milli dövlətin (vətəndaşlar və iqtisadiyyat da daxil olmaqla) yenidən dirçəldilməsinə yönəlmiş güclü siyasi alətə çevrilmişdir. Qeyd etmək lazımdır ki, demokratik ölkələrdə rəqəmsal suverenliyin qorunub saxlanması və ya gücləndirilməsi rəqəmsal transformasiya zamanı liberal dəyərlərin və qayda-qanunun, nizamın qorunub saxlanması üçün effektiv vasitə (Creemers, 2020; Abraham, 2013; Belli, 2019; Classen, 2020) kimi nəzərdən keçirilir.

3. Rəqəmsal suverenliyin mahiyyətinə dair doktrinal yanaşmalar

İnternetdən istifadənin geniş vüsət alması ilə dünyada baş verən qloballaşma prosesi sürətlənmişdir. Bu isə özlüyündə rəqəmsal dünyanın tənzimlənməsinin zərurəti ilə bağlı müzakirələrə səbəb olmuşdur. Həmin müzakirələr kontekstində təqdim edilən ilkin yanaşmalardan biri ondan ibarət idi ki, rəqəmsal dünya ümumiyyətlə dövlətlərin suverenlik iddialarından azad olmalı və dövlət tənzimlənməsindən kənarda qalmalıdır (Barlow, 1996). Bu yanaşma ona əsaslanırdı ki, beynəlxalq hüquqda 1648-ci il Vestfal müqaviləsi ilə yaranan klassik suverenlik konseptinin əsaslandığı ərazi prinsipi rəqəmsal dünyada mövcud deyildir. Buna baxmayaraq, həmin yanaşma sürətli şəkildə öz dəstəyini itirmişdir. Səbəb isə bənzər nəzəriyyənin dövlətlərin maraqlarına ciddi şəkildə zidd olmasıdır. Onun əvəzinə beynəlxalq hüquqda rəqəmsal suverenlik yanaşması təşviq edildi. Yanaşmanın əsas dəstəkçilərindən biri Çindir. Belə ki, həmin ideyanın məntiqi ondan ibarətdir ki, rəqəmsal dünyada birbaşa olaraq əraziyə bağlı olmamasına baxmayaraq, real dünyada həmin sistemin mövcudluğunu təmin edən qurğular (serverlər, kabellər və s.) fiziki olaraq müxtəlif dövlətlərin ərazilərində yerləşir. Dövlətlər isə öz növbələrində həmin qurğular üzərində suverenlik perspektivindən çıxış edərək öz yurisdiksiyalarını tətbiq etməklə söz sahibi olurlar (Lawblog.az, 2022; Timothy, 1997).

Rəqəmsal suverenlik ideyası dünyada sosial qaydanın dəyişməsinə reaksiya olub, rəqəmsal məlumatların yaradılması, saxlanması və sərəncam verilməsi prosesini sərbəst şəkildə müəyyən etmək imkanını təsbit edən doktrinal müddəaların və hüquq normalarının işlənilib hazırlanmasını nəzərdə tutur. Rəqəmsal suverenliyin hüquqi cəhətdən rəsmiləşdirilməsi ya dövlətçiliyin və şəxsiyyətin müdafiəsinə, ya da əksinə, onların qlobal quruluş strukturları tərəfindən udulmasına yönəli bilər ki, ikinci halın baş verməsi gələcək perspektivdə suverenlik, dövlətçilik və şəxsiyyət kateqoriyalarının öz aktual mənasını və real məzmununu itirməsi deməkdir. Y.O.Qavrilov bu məqamlara diqqət çəkərək göstərir ki, suverenlik nəzəriyyəsi və praktikasının mümkün inkişaf istiqaməti kimi neyrosuverenlik fenomeninin konseptuallaşması və onun həyata keçirilməsi proqramının formalaşması (Гаврилов, 2020) çıxış edəcək.

Ümumiyyətlə, rəqəmsal suverenlik anlayışının elmi dövrüyyəyə daxil olması yalnız suverenlik nəzəriyyəsinin inkişafını deyil, həm də ictimai quruluşda əhəmiyyətli dəyişikliklərin baş verdiyini göstərir.

Rəqəmsallaşma “dövlət suverenliyi” kateqoriyasının klassik anlayışının həddlərini genişləndirir. Yeni terminlər yaranır: “dövlətin kiberməkan suverenliyi”, “İnternet şəbəkəsində dövlət suverenliyi”, “dövlətin rəqəmsal suverenliyi”, “dövlətin informasiya suverenliyi”. Bu zaman dövlətçiliyin hüquqi meyarı kimi suverenlik ciddi transformasiyaya məruz qalır. Artıq dövlət sərhəddi ölkə suverenliyinin yeganə təminatı kimi çıxış edə bilmir, kiber məkanda suverenliyin ərazi xarakteri isə özünün konstitusion-hüquqi dayacağından məhrum olur (Ефремов, 2017; Бурла, 2020).

A.A.Yefremov informasiya məkanında dövlət suverenliyi konsepsiyasının inkişafında üç mərhələ fərqləndirir:

- 1980-ci illər – radio, tele və sputnik verilişləri vasitəsilə transsərhəd informasiya mübadiləsinin inkişafı ilə əlaqədar olaraq, “informasiya azadlığı” və “milli suverenlik” kateqoriyalarının qarşılıqlı nisbətində aşkara çıxarılması. Bu dövrdə kiberməkan yeni-yeni formalaşmağa başlayır;
- 1990-cı illər – beynəlxalq kompüter şəbəkəsi kimi İnternetin inkişafı. Bu mərhələ İnterneti dövlət suverenliyi üçün təhdid kimi nəzərdən keçirən işlərin meydana çıxması ilə xarakterizə olunur;
- 2010-cu illər – hazırkı dövr – bir sıra ölkələrdə fərdi və digər məlumatların yalnız həmin dövlətin informasiya infrastrukturunda lokallaşdırılmasını nəzərdə tutan qanunvericiliyin formalaşması ilə bağlı məlumatların suverenliyi (data sovereignty) konsepsiyasının yaranması (Ефремов, 2020). Müəllif həmçinin dördüncü bir mərhələni də fərqləndirir və onun başlanğıcını 2015-ci ildə Avropa

Komissiyası tərəfindən Vahid Rəqəmsal Bazar Strategiyasının (Digital Single Market (DSM) Strategy), 2016-cı ildə isə Kankun bəyannaməsinin qəbul edilməsi ilə əlaqələndirir.

İnsanlar əsrlərdir ki, suverenlikdən danışirlar və burada bir məqam həmişə dəyişməz qalır: suverenlik, ərazi konsepsiyası ilə bağlıdır. Dövlət suverenliyi həmişə dövlət sərhədlərini müəyyən edən bəlli və fiziki cəhətdən mövcud olan ərazi ilə əlaqələndirilir. Bu mənada (90-cı illərdə çox vaxt “kiberməkan” adlandırılan) rəqəmsal məkan fiziki ərazi deyil. Çünki, sadəcə olaraq, milli ərazi kimi onun təyin edilmiş, sabit coğrafi və siyasi hədudları, çərçivəsi yoxdur. Ona görə də, ilk vaxtlardan etibarən kiberməkanın kimin milli ərazisinə aid olduğu sualı ortaya çıxdı. 1990-cı illərin ortalarında mediada və akademik müzakirələrdə “kiberməkanın suverenliyi”ndən bəhs edilirdi. Geniş yayılmış yanaşma ondan ibarət idi ki, kiberməkan insan fəaliyyətinin yeni sahəsidir və burada hər şey indiyədək mövcud olanlardan öz mahiyyəti etibarilə əsaslı şəkildə fərqlənir. Belə bir mövqe hakim idi ki, mövcud hüquqi alətlərlə onu tənzimləmək və ya nəzarət etmək çətin, hətta qeyri-mümkündür. Hesab edilirdi ki, qanunların yalnız müəyyən edilmiş ərazi sərhədləri daxilində qüvvəsi vardır, bu sərhədlərdən kənarda onların nə qüvvəsi, nə də legitimliyi ola bilər (Johnson, Post, 1996; Görnemann, 2024). Ən cəsarətli iddialardan biri ondan ibarət idi ki, “öz sərhəddi, qlobal şəbəkəsi və mərkəzsizləşdirilmiş təşkilatı ilə kiberməkan o qədər müstəsna ki, ayrıca bir milli dövlət kimi öz suverenliyinə ehtiyacı vardır” (Görnemann, 2024). Kiberməkana dair mərkəzsizləşdirilmiş idarəetməyə malik müstəqil məkan yanaşması C.P.Barlou tərəfindən irəli sürülmüşdü. Hətta, o, 1996-cı ildə “Kiberməkanın Müstəqilliyi Bəyannaməsi”ni yazmışdı (Barlow, 1996).

A.A.Yefremov qeyd edir ki, dövlət suverenliyinin dövlət hakimiyyətinin ölkə daxilində üstünlüyü və beynəlxalq münasibətlərdə müstəqilliyi kimi başa düşülən ənənəvi anlayışı informasiya münasibətlərinə yalnız müəyyən şərtlər daxilində şamil oluna bilər. Birincisi, “daxilində” və “xaricində” meyarları bilavasitə dövlətin fiziki (coğrafi) ərazisi ilə, bir sıra hallarda isə onun yurisdiksiyasında olan başqa ərazilərlə bağlıdır. İnternet erasının müasir ictimai münasibətləri isə ərazi ilə daha az bağlıdır. Bu münasibətlərdən bəhs olunarkən daha çox “kiber məkan” məfhumundan istifadə edilir. İkincisi, müasir informasiya texnologiyaları üzərində dövlət hakimiyyəti anlayışının özü ayrıca araşdırma tələb edir. Texnologiyaların dövlət idarəetməsinə təsirinin qiymətləndirilməsi elmi tədqiqatların müstəqil bir sahəsinə çevrilməkdədir. Üçüncüsü, müasir şəraitdə beynəlxalq münasibətlərdə “müstəqillik” kateqoriyası mütləq xarakterə malik ola bilməz. Bütün dövlətlər ən azından BMT Nizamnaməsində təsbit edilmiş prinsiplərlə bir-birinə bağlıdırlar (Ефремов, 2017, с. 203-204).

D.V.Qribanov kiber məkana “elektron kompüter şəbəkəsindən istifadə prosesində, EHM-lərin köməyi ilə emal olunan informasiya (informasiya ehtiyatları) ilə bağlı yaranan ictimai münasibətlərin və həmin informasiya ehtiyatları vasitəsilə ilə göstərilən informasiya xidmətlərinin məcmusu” (Грибанов, 2010, с. 60) kimi anlayış verir.

N.Tsaqurias kiberməkan və suverenliyin qarşılıqlı əlaqəsi problemini tədqiq edərək, iki suala cavab tapmağa cəhd edir:

1. kiberməkan suverenliyin obyektinə ola bilərmi?
2. o, suveren ola bilərmi?

Müəllifin fikrincə, kiberməkan informasiya məkanı daxilində ümumdünya ərazisidir. Həmin məkan İKT-dən istifadə olunmaqla, qarşılıqlı asılılıqda və əlaqədə olan şəbəkələr vasitəsilə informasiyanın yaradılması, saxlanması, dəyişdirilməsi, mübadiləsi və istifadəsi məqsədilə elektronika və elektromaqnit spektrin köməyi ilə təşkil edilmişdir. Beynəlxalq-hüquqi mənada suverenlik isə ərazi ilə sıx surətdə bağlıdır. Lakin suverenliyin mahiyyəti ərazidə deyil, hakimiyyətdə olduğu üçün, o, nəinki hər hansı bir ərazinin hədudlarından kənara, həm də ərazidən kənar kateqoriyalara şamil edilə bilər. Dövlət suverenliyinin hüquqi məzmunu əsasən onun səlahiyyətlərində ifadə olunur. Dövlət bu səlahiyyətləri həm onun ərazisində yerləşən kibernetik strukturlara, həm kibernetik fəaliyyətlə məşğul olan vətəndaşlara, həm də onun ərazisində olan əcnəbilərə münasibətdə həyata keçirə bilər. Dövlət

kiberməkanda, qəbul və çatdırılma nöqtələrində dövr edən, habelə onun yurisdiksiyasına düşən kanallar vasitəsilə ötürülən informasiyalar üzərində öz yurisdiksiyasını reallaşdırır. Konkret ölkədə qeydiyyatdan keçdiyi üçün veb-ünvanlar da dövlətin yurisdiksiyası ilə əhatə olunur. Başqa sözlə, dövlət milli və ərazi meyarları əsasında kiberməkan və kiberfəaliyyət üzərində yurisdiksiyasını həyata keçirmək hüququna malikdir. Ona görə də, rəqəmsallaşma prosesləri ilə əlqədar olaraq dövlətin yurisdiksiyası və müvafiq olaraq, suverenliyi genişlənir. Kiberməkana münasibətdə bu o deməkdir ki, əgər bir dövlətin vətəndaşı digər dövlətin ərazisində kibercinayət törədərsə, birinci dövlət onun üzərində öz yurisdiksiyasını qoruyub saxlayır (Tsagourias, 2015). Kiberfəaliyyət dövlətin ərazisində müəyyən nəticələrə səbəb olduğu hallarda da yurisdiksiyanın genişlənməsi mümkündür.

Hökumət orqanlarının, elmi dairələrin, biznesin və vətəndaş cəmiyyətinin çoxsaylı və fərqli mülahizə və tələblərində suverenlik termininin ənənəvi anlayışından uzaqlaşma görə bilirik. Dövlətin rəqəmsal sahədə müstəqilliyini və səlahiyyətini vurğulamaq əvəzinə, rəqəmsal suverenlik “rəqəmsal transformasiya prosesinə töhfə vermək və xaricdə yerləşən texnologiyalar və provayderlərdən istifadədən imtina etmədən rəqəmsal sferada avtonom fəaliyyət göstərmək imkanı üçün ilkin şərt” kimi xarakterizə olunur. Bu, təkcə demokratik dövlətin suverenliyini deyil, həm də fərdi istifadəçilər və istehlakçılar qismində vətəndaşların da suverenliyini əhatə edir. Nəticə etibarilə, diqqət təkcə kollektiv suverenliyə deyil, həm də fərdi suverenliyə (Pohle, 2020; Mertz, 2016) yönəldilmişdir.

Rəqəmsal suverenlik sadəcə olaraq suverenlik prinsipinin onlayn versiyası deyildir. Suverenlik və rəqəmsal suverenlik arasında qarşılıqlı əlaqə məsələsi hələ sonadək həll edilməyib. Əslində isə bu, rəqəmsal suverenlik ideyasının mahiyyətinin daha yaxşı dərk edilməsi üçün ilkin zəruri addım kimi həlli zəruri olan bir məsələdir. Çünki bu məsələnin həlli onların (suverenlik və rəqəmsal suverenliyin) ekvivalent, bir-birini tamamlayan, müstəqil və ya fərqli anlayışlar olub-olmadığını müəyyən etməyə imkan verə bilər. M.Robles-Karillo “Suverenlik və rəqəmsal suverenlik” adlı məqaləsində suverenlik və rəqəmsal suverenlik arasında qarşılıqlı əlaqə məsələsini bir-birini tamamlayan üçlü yanaşma çərçivəsində nəzərdən keçirir: kontekstual, konseptual və funksional yanaşmalar. Birinci, yəni kontekstual yanaşmaya görə əsas məqsəd suverenlik və rəqəmsal suverenliyin rəqəmsal sferada ekvivalent, bir-birini tamamlayan, fərqli və ya müstəqil kateqoriyalar olub-olmadığını aydınlaşdırmaqdır. Kontekst mühümdür, çünki məhz burada suverenlik prinsipi reallaşır və rəqəmsal suverenlik ideyası meydana çıxır. İkinci, yəni konseptual yanaşmanın təyinatı bu iki kateqoriya arasında konseptual oxşarlıqlar və ya fərqliliklərin olub-olmadığını müəyyən etməkdən ibarətdir. Üçüncü, yəni funksional yanaşma baxımından əsas məsələ onların funksiyalarında oxşarlıq və ya fərqliliklərin olub-olmadığını, rəqəmsal suverenliyin nə üçün zəruri olduğunu, onun nə zaman mövcud olduğunu və ya nə üçün rəqəmsal suverenlikdən suverenliyin olmadığı yerdə istifadə olunduğunu müəyyən etməkdir (Robless-Carrillo, 2023). Beləliklə, əsas məsələ aşağıdakı suallara cavab tapmaqdır: a) suverenlik olduqda rəqəmsal suverenlik hansı funksiyaları yerinə yetirir?; b) suverenlik mövcud olmadıqda rəqəmsal suverenliyə hansı funksiyaya aid edilir?.

Rəqəmsal suverenlik ətrafında müzakirələrin təhlili bəzi ilkin mühakimələr irəli sürməyə imkan verir. Birincisi, rəqəmsal suverenlik ənənəvi suverenliyin sadəcə onlayn versiyası deyildir. İkincisi, rəqəmsal suverenlik bu hüquqi-siyasi kateqoriyanı əvəz və ya ləğv etmir. Üçüncüsü, bu, suverenlik prinsipinin məntiqi davamı deyildir (Robless-Carrillo, 2023).

Doktrinal və rəsmi mənbələrdə mənaca bir-birinə yaxın olan və bir çox hallarda biri digərinin sinonimi kimi çıxış edə bilən “informasiya suverenliyi”, “rəqəmsal suverenlik”, “şəbəkə suverenliyi”, “kompüter suverenliyi”, “texnoloji suverenlik” və s. bu kimi məfhumlardan istifadə olunsa da, “rəqəmsal suverenliyin” hamılıqla qəbul edilmiş vahid anlayışı, hətta bu terminin özü ilə bağlı konsensus mövcud deyildir.

A.Çander və H.San kimi müəlliflər (Chander, Sun, 2023) hesab edirlər ki, rəqəmsal suverenlik geniş anlayış olub, dövlətin yalnız internet-süzgəcləmə texnologiyalarından və məlumat lokallaşdırma

hüququndan istifadə etməklə transsərhəd məlumat axınlarını deyil, həm də ifadə və texnologiyalara əlçatanlıq azadlığı ilə bağlı fəaliyyətləri tənzimləmək səlahiyyətini ifadə edir.

Rəqəmsal suverenlik dövlətin ayrılmaz xüsusiyyəti olub, onun rəqəmsal texnoloji infrastrukturunun həmin dövlətin siyasi, iqtisadi, ictimai, sosial və inzibati institutlarının, habelə bilavasitə vətəndaşların təcrübə, bilik və bacarıqları ilə birləşməsi nəticəsində yaranan mürəkkəb sistemdir. Rəqəmsal suverenlik dövlət və onun institutları tərəfindən rəqəmsal texnologiya və məlumatların milli məqsədlərə nail olunması üçün müstəqil şəkildə resurs qismində istifadə olunması imkanları və qabiliyyətləri ilə xarakterizə olunur (Болоденков, 2021).

Müəlliflərdən S.V.Volodenkov sistemli yanaşmadan çıxış edərək, rəqəmsal suverenliyi “dövlətin və cəmiyyətin öz həyat fəaliyyətinin ən mühüm sahələrinə rəqəmsal texnoloji potensialı müstəqil surətdə və öz maraqlarına uyğun olaraq tətbiq etmək qabiliyyəti və imkanlarını xarakterizə edən fenomen” kimi nəzərdən keçirir. Müəllifə görə, istənilən, o cümlədən rəqəmsal texnologiya yalnız aktorlarda rəqəmsal alətlərdən istifadə vərdişləri, bacarıqları və qabiliyyətləri olduğu halda inzibati, siyasi və ya iqtisadi resursa çevrilir. Başqa sözlə, rəqəmsal suverenlik özündə iki həlledici struktur və funksional elementi ehtiva edir: rəqəmsal texnologiyalardan öz maraqları naminə istifadə imkanları və onlardan istifadə qabiliyyətləri. Əgər rəqəmsal texnologiyalardan istifadə qaydaları, məhdudiyyətləri və formatları müvafiq rəqəmsal texnoloji həllərin potensialından öz maraqları naminə yararlanan dövlət və ictimai institutlar tərəfindən müəyyən olunarsa, bu halda rəqəmsal suverenlik elementlərinin mövcudluğundan danışmaq olar. Lakin praktika göstərir ki, global rəqəmsal texnoloji platforma və servislər, ilk növbədə, öz maraqlarını güdürlər, əlçatan rəqəmsal həllərdən istifadə üzrə öz formatlarını, qaydaların və məhdudiyyətlərini tətbiq edirlər, öz siyasətlərini formalaşdırırlar, geniş istifadəçi məlumatlarından öz mülahizələrinə uyğun şəkildə istifadə edirlər (Болоденков, 2020). Bütün bunlar rəqəmsal suverenlik anlayışının mürəkkəbliyini nümayiş etdirməklə yanaşı, belə suverenliyin labüdlüyün və onun təmin olunmasının hər bir dövlət üçün önəmini bir daha təsdiq edir. Çin alimi V.Qonq rəqəmsal suverenliyi daxili və xarici struktur elementləri kontekstində müəyyən edir: daxili mənada rəqəmsal suverenlik və xarici mənada rəqəmsal suverenlik. Daxili mənada rəqəmsal suverenlik ölkədə informasiya siyasətinin formalaşdırılmasında və həyata keçirilməsində və informasiya qaydasının qorunub saxlanmasında ali dövlət hakimiyyətinin üstün rolunu, xarici mənada rəqəmsal suverenlik isə informasiyanın istehsalı və istifadəsində dövlətlərin tam hüquq bərabərliyini və xarici nəzarətdən asılı olmamasını (Gong, 2005) ifadə edir.

Əcnəbi müəlliflərdən Y.Şen rəqəmsal suverenliyi “dövlətin öz ərazisi ilə bağlı İnternet məkanının fəaliyyəti üçün qaydaları müstəqil surətdə və həmin dövlətin milli maraqlarına və dəyərlərinə cavab verən şəkildə müəyyən etmək imkanı” (Shen, 2016, pp. 81-93) kimi xarakterizə edir.

“Rəqəmsal suverenlik” anlayışında “rəqəmsal” təyini “analoq”dan fərqli olaraq kompüter və ya internetdən istifadə ilə bağlı xüsusiyyəti təsvir edən sifətə daha az istinad edir. Əslində, həmin təyin, təkcə kompüter texnologiyasının geniş istifadəsi ilə deyil, həm də ilk növbədə, rəqəmsallaşmanın makrososial transformasiyası prosesi ilə şərtlənir. Bu proses isə iki əlaqəli tendensiya ilə xarakterizə olunur:

- rəqəmsal əlaqələrin geniş yayılması;
- rəqəmsal məlumatların toplanmasının və transsərhəd məlumat axınlarının nəzərəcarpacaq dərəcədə artması (Pohle, 2020).

Rəqəmsal suverenliyin özünəməxsus obyektləri vardır. Bir qədər sadələşdirilmiş terminlərlə ifadə etsək, rəqəmsal texnologiyalar və infrastrukturlar birlikdə texnologiya paketini təşkil edən üç səviyyədə təmsil oluna bilər:

- fiziki səviyyə;
- kod səviyyəsi;
- data səviyyəsi.

Faktiki olaraq, istifadə etdiyimiz hər bir rəqəmsal proqram bu üç təbəqədə İT komponentlərinin birləşməsinə əsaslanır. Məsələn, e-məktub yazmaq üçün bizə bəzi cihazlar lazımdır (fiziki səviyyə). Biz məktubu bir sıra proqram təminatı elementlərinin köməyi ilə meydana gələn istifadəçi interfeysi ilə tərtib edirik (kod səviyyəsi). Və nəhayət, müəyyən edilmiş standartlar və protokollardan (data səviyyəsi) istifadə edərək müxtəlif serverlər və internet qovşaqları vasitəsilə mesajı alıcıya göndəririk. Rəqəmsal suverenlik bu səviyyələrin hər birində özünü göstərə bilər: həmin səviyyənin sərbəst surətdə (öz-özünə) və ya ən azından kifayət qədər müstəqil şəkildə formalaşmasından asılı olaraq. Lakin bütün bu səviyyələrdə mütləq şəkildə özünü təmin edə bilən (tamamilə müstəqil) olmaq nə mümkün, nə də məntiqlidir. Əksinə, elə bir mühit yaratmaq lazımdır ki, qərar qəbul etmək üçün bir neçə alternativ variant arasından seçim etmək mümkün olsun. İstənilən halda müəyyən asılılıqlar olacaq. Məsələn, Avropada mühüm texnoloji komponentlərin istehsalı üçün zəruri olan lazımı qədər nadir mədən yataqları yoxdur. Ona görə də bu cür resursların idxalından asılılıq qaçılmazdır. Həmçinin elə asılılıqlar var ki, uzun illər ərzində formalaşır, məsələn, ABŞ şirkətlərinin bulud texnologiyaları sahəsində üstünlük əldə etməsi kimi. Bu cür asılılıqlardan azad olmaq və ya onları azaltmaq cəhdlərinə hökumətlərin rəqəmsal formalarına qarşı “müqavimət aktları” deyilir. Axı rəqəmsal suverenlik uğrunda mübarizə həm də dünyada iqtisadi, siyasi və hərbi üstünlük yarışının davam etdiyini ortaya qoyur. Torpaq, su, hava və kosmos kimi fiziki ərazilərlə yanaşı, rəqəmsal məkan da geostrategiya güc mübarizəsi üçün bir arenaya çevrilib (Falkner, 2024; Kagermann, 2021; Chander, Sun, 2023; Kar, 2020; Couture, 2019; Jin, 2015).

Rəqəmsal suverenlik dövlətin informasiya suverenliyi ilə sıx qarşılıqlı əlaqədədir. Dövlətin informasiya suverenliyi politoloji tədqiqatlarda mühüm tədqiqat obyektidir. Dövlətin informasiya suverenliyi anlayışı onun “informasiya axınına nəzarət etmək qabiliyyəti” (Həsənlı, 2015, s. 30) kimi başa düşülür.

A.V.Rossoşanskiy hesab edir ki, informasiya suverenliyi siyasi subyektin siyasətdə iştirak maraqlarından asılı olaraq informasiya istehsal etmək, yaymaq və ondan yararlanmaq, habelə onun cari və uzunmüddətli siyasi maraqlarına uyğun gələn miqyasda və həcmdə informasiyadan siyasi təsir resursu kimi istifadə etmək qabiliyyəti və məramıdır (Росошанский, 2011).

M.M.Kuçeryavıyın fikrincə, informasiya suverenliyi dövlətin informasiya siyasətinin milli maraqların müdafiəsi məqsədilə global informasiya məkanı səviyyəsində, habelə iqtisadi inkişafa və öz vətəndaşlarının rifahına nail olmaq üçün isə milli səviyyədə müstəqilliyini nəzərdə tutur (Кучерявый, 2015).

“Rəqəmsal suverenlik” və “informasiya suverenliyi” anlayışlarının qarşılıqlı nisbəti ilə bağlı fərqli yanaşmalar mövcuddur.

Bəzən “rəqəmsal suverenlik” “informasiya suverenliyi”nin “texnoloji suverenlik” və “məlumatların suverenliyi”nin vəhdətindən yaranan yeni inkişaf mərhələsi kimi xarakterizə olunur. Bəzən isə “rəqəmsal suverenlik” cins anlayışı kimi götürülür və “elektron suverenlik” və “informasiya suverenliyi” anlayışları onun tərkib hissələri (yəni növ anlayışları) kimi xarakterizə edilir. Göstərilir ki, elektron suverenlik kibermüharibələrdə davamlılığı, yəni kiber, şəbəkə hücumlarından, müxtəlif viruslardan, fərdi məlumatların korlanması və oğurlanmasından, habelə dövlətin kritik infrastruktur obyektlərinə xarici təsir hallarından müdafiəni təmin edir. Şəbəkə hücumları, kiberhücumlar nəticəsində internet verilişlərinin, radiokanal saytlarının, televiziya kanallarının işində genişmiqyaslı pozuntular baş verir, məzmun məlumatları itirilir. Elektron təhlükəsizlik elektron suverenliyin əsasını təşkil edir və məlumatların müasir rəqəmsal texnologiyaların köməyi ilə qorunmasını nəzərdə tutur. İnformasiya suverenliyi isə informasiya müharibəsində davamlılıq kimi müəyyən edilə bilər: burada informasiyanın məzmununun qorunması, informasiyanın sərbəst surətdə idarə edilməsi, informasiya hücumlarına qarşı dayanıqlılıq xüsusi önəm kəsb edir. Əksər hallarda internet hücumları siyasi motivlər daşıyır. İnformasiya müstəqilliyinə malik olan dövlət öz informasiya sahəsinə nəzarət etmək,

ona təsir göstərmək, informasiya hücumlarının qarşısını almaq qabiliyyətinə sahib olmalıdır (Филон, 2019).

NƏTİCƏ

Beləliklə, bu məqalə çərçivəsində qeyd edilən bütün fikirləri və aparılan araşdırma və təhlilləri aşağıdakı kimi ümumiləşdirmək olar.

1. Rəqəmsallaşma müasir dövrün ən mühüm transformasiya proseslərindən biri olmaqla, yalnız texnoloji deyil, həm də sosial, iqtisadi, inzibati, etik və fəlsəfi aspektləri özündə əks etdirir. Rəqəmsal transformasiya prosesləri kompleks, uzunmüddətli və dönməz xarakter daşdığı üçün dövlət və cəmiyyətin rəqəmsallaşması proseslərinin hərtərəfli və dərinlən öyrənilməsi xüsusi aktualıq kəsb edir.

2. Rəqəmsallaşma hər hansı işi yerinə yetirmək üçün ənənəvi üsullar əvəzinə rəqəmsal texnologiyalardan istifadə prosesidir ki, bu da səmərəliliyin daha da artmasını, zamana, işçi qüvvəsinə və resurslara əhəmiyyətli dərəcədə qənaət olunmasını şərtləndirir. Rəqəmsal alətlər yalnız texnoloji deyil, həm də iqtisadi və sosial tərəqqini sürətləndirir. Rəqəmsallaşma prosesi ictimai həyatın demək olar ki, bütün sahələrini əhatə etsə də bəzi sahələr bu kontekstdə öz əhəmiyyətinə və əhatə dairəsinə görə xüsusi olaraq önə çıxır. Bunlara iqtisadi, sosial, idarəetmə və s. kimi sahələri aid etmək olar.

3. Rəqəmsal inkişafa dair bir neçə beynəlxalq indeks və reyting sistemi mövcuddur. Bu indekslər ölkələrin rəqəmsallaşma səviyyəsini müxtəlif aspektlər və ya istiqamətlər (fokus sahələr) üzrə qiymətləndirir. Rəqəmsal inkişaf indeksləri üzrə fokus sahələr içərisində rəqəmsal iqtisadiyyat, texnologiya, elektron hökumət və vətəndaş xidmətləri kimi sahələrin xüsusi çəkisi daha böyükdür.

Rəqəmsal inkişafa dair beynəlxalq indeks hesablarının təhlili ölkəmizdə rəqəmsal infrastrukturun inkişafı, rəqəmsal savadlılığın artırılması və dövlətin rəqəmsal xidmətlərə investisiyalarının artırılması, innovasiya və startap ekosisteminin təkmilləşdirilməsi, İKT sahəsində tədqiqatların aparılması sahəsində əlavə tədbirlərin görülməsinin vacibliyini göstərir.

4. Bəşəriyyətin müasir texnoloji inkişafı şəraitində dövlət suverenliyi ilə bağlı ənənəvi təsəvvürlər yeni reallıqların tələbinə tam dolğunluğu ilə cavab vermir. Ona görə də, suverenliklə bağlı ənənəvi təsəvvürlərin bu reallıqlara adekvatlıq kontekstində yenidən qiymətləndirilməsi və “rəqəmsal suverenlik” kimi yeni bir fenomenin dərinlən öyrənilməsi ciddi zərurətə çevrilir.

5. Müasir inkişaf tendensiyası rəqəmsal suverenliyin təmin edilməsi qabiliyyətini bütövlükdə dövlət müstəqilliyinin əsas elementlərindən birinə çevirir. Belə ki, kiberməkanda təhlükəsizliyin və sabitliyin təmin edilməsi bütün dövlətlərin suverenliyinə və milli maraqlarının təminat səviyyəsinə ciddi təsir göstərir.

6. Rəqəmsal dünya suverenlik prinsipi üçün müxtəlif aspektlərdə çağırışlar yaradır. Rəqəmsal suverenlik konsepsiyasının meydana çıxması yeni və fərqli suallar doğurur. Nəzərə almaq lazımdır ki, o, müxtəlif ölkələr tərəfindən fərqli məqsədlər və motivlər əsas götürülərək dəstəklənən bir konsepsiyadır.

7. Rəqəmsal suverenlik anlayışının elmi dövriyyəyə daxil olması yalnız suverenlik nəzəriyyəsinin inkişafını deyil, həm də ictimai quruluşda əhəmiyyətli dəyişikliklərin baş verdiyini göstərir.

Rəqəmsallaşma “dövlət suverenliyi” kateqoriyasının klassik anlayışının hüdudlarını genişləndirir.

Rəqəmsal suverenlik dövlət suverenliyinə alternativ olan əlahiddə bir suverenlik növü və ya forması deyildir. O, sadəcə olaraq vahid və bölünməz olan dövlət suverenliyinin rəqəmsal mühitdə (kiberməkanda) təzahürüdür.

8. “Rəqəmsal suverenlik” və “informasiya suverenliyi” anlayışlarının qarşılıqlı nisbəti ilə bağlı fərqli yanaşmalar mövcuddur. Fikrimizcə, rəqəmsal suverenliyi “informasiya suverenliyi”nin “texnoloji suverenlik” və “məlumatların suverenliyi”nin vəhdətindən yaranan yeni inkişaf mərhələsi kimi xarakterizə edən yanaşma daha məntiqlidir.

9. “Rəqəmsal suverenlik” anlayışı “informasiya təhlükəsizliyi” anlayışı ilə sıx surətdə bağlıdır. Belə ki, rəqəmsal suverenlik informasiya təhlükəsizliyinin ən mühüm təminatlarından biri kimi çıxış edir. Rəqəmsal suverenliyin olmadığı bir şəraitdə informasiya təhlükəsizliyinin dolğun və effektiv təminatı kifayət qədər mürəkkəb və çətin vəzifəyə çevrilir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Həsənlı, E. (2015, 14 may). Qloballaşma şəraitində Azərbaycan Respublikasında informasiya təhlükəsizliyi və milli maraqlar. *İnformasiya təhlükəsizliyinin multidissiplinar problemləri üzrə II respublika elmi-praktiki konfransının materialları* (s. 30). Bakı.
2. Lawblog.az. (2022). *Rəqəmsal dünyada suverenlik*.
<https://lawblog.az/blog/2022/10/17/reqemsal-dunyada-suverenlik/>
3. Афонцев, С. А. (2024). Теоретическое измерение экономического суверенитета. *Журнал Новой экономической ассоциации*, 3 (64), 218-224.
4. Бурла, В. (2020). Цифровизация - фактор трансформации государственного суверенитета как международно правовой категории в документах ООН и ценности в конституциях государств-членов СНГ. *Вестник Университета имени О.Е.Кутафина*, (12), 224-232.
5. Бухарин, В. В. (2016). Компоненты цифрового суверенитета Российской Федерации как техническая основа информационной безопасности. *Вестник МГИМО-Университета*, 6 (51), 76-91.
6. Васильева, Н. А., и Ван Чэньсин. (2010). Значение научно-технического фактора в современных международных отношениях. *Вестник Международных Организаций*, 4 (30), 21-22.
7. Володенков, С. В. (2020). Феномен цифрового суверенитета современного государства в условиях глобальных технологических трансформаций: содержание и особенности. *Журнал политических исследований*, (4), 3-11.
8. Володенков, С. В., Воронов, А. С., Леонтьева, Л. С. и др. (2021). Цифровой суверенитет современного государства в условиях технологических трансформаций: содержание и особенности. *Полилог*, (1). <https://polylogos-journal.ru/s258770110014073-2-1/>
9. Гаврилов, Е. О. (2020). Цифровой суверенитет в условиях глобализации: философский и правовой аспекты. *Вестник Кемеровского государственного университета. Серия: Гуманитарные и общественные науки*, (2), 146-152.
10. Грибанов, Д. В. (2010). К вопросу о правовой теории кибернетического пространства. *Государство и право*, (4), 57-62.
11. Ефремов, А. А. (2017). Формирование концепции информационного суверенитета государства. *Право. Журнал Высшей школы экономики*, (1), 201-215.
12. Ефремов, А. А. (2020). *Информационно-правовой механизм обеспечения государственного суверенитета Российской Федерации* (Дис. д.-ра юрид. наук). Москва.
13. Карцхия, А. А. (2017). Цифровой императив: новые технологии создают новую реальность. *Интеллектуальная собственность. Авторское право и смежные права*, (8), 17-26.
14. Кулакова, Т. А., и Волкова, А. В. (2023). Цифровой суверенитет и политико-административные режимы. *Вестник Санкт-Петербургского университета. Философия и конфликтология*, 39 (1), 92-105.
15. Кутюр, С., и Тоупин, С. (2020). Что означает понятие «суверенитет» в цифровом мире?. *Вестник международных организаций*, (4), 48-69.

16. Кучерявый, М. М. (2015). Государственная политика информационного суверенитета России в условиях современного глобального мира. *Управленческое консультирование*, (2), 8-15.
17. Лушников, А. М., и Лушникова, М. В. (2020). Трудовое право и цифровая экономика: российский опыт в контексте мировых тенденций. *Ежегодник трудового права*, (10), 20-21.
18. Овчинников, В. А. (2012). *Государственный суверенитет современной России: сущность, содержание, проблемы реализации*. Санкт-Петербург: Петрополис.
19. Право как инструмент цифровой трансформации в новых условиях научно-технического сотрудничества. (2023, 15 февраля). *Первый Международный юридический форум по цифровому праву* (с. 6). <https://www.hse.ru/mirror/pubs/share/814049207.pdf>
20. Россошанский, А. В. (2011). Политический и информационный суверенитет в контексте процессов глобализации. *Симбирский научный вестник*, 4 (6)), 176-186.
21. Филон, Н. С. (2019). *Цифровой суверенитет*. <https://elib.bsu.by/bitstream/123456789/219969/1/116-117.pdf>
22. Черниченко, С. В. (1995). Государство как личность, субъект международного права и носитель суверенитета. *Российский ежегодник международного права*, 13-44.
23. Abraham, S. (2013). The Fight for Digital Sovereignty. *Economic & Political Weekly*,. 48 (42). <https://cis-india.org/a2k/blogs/epw-vol-xlviii-42-october-19-2013-sunilabraham-the-fight-for-digital-sovereignty>
24. Barlow, J. P. (1996). *Declaration on the Independence of Cyberspace*. <https://www.eff.org/cyberspace-independence>
25. Bellanger, P. (2011). *De la souveraineté en général et de la souveraineté numérique en particulier*. http://archives.lesechos.fr/archives/cercle/2011/08/30/cercle_37239.htm
26. Belli, L. (2019). *BRICS countries to build digital sovereignty*. CyberBRICS. <https://cyberbrics.info/brics-countries-to-build-digital-sovereignty/>
27. Chander, A., & Sun, H. (2023). Sovereignty 2.0. *Vanderbilt Journal of Transnational Law*, 55 (2), 283-324.
28. Claessen, E. (2020). Reshaping the internet – the impact of the securitisation of internet infrastructure on approaches to internet governance: The case of Russia and the EU. *Journal of Cyber Policy*, 5 (1), 140-157.
29. Couture, S., & Toupin, S. (2019). What does the notion of \"sovereignty\" mean when referring to the digital?. *New Media and Society*, 21 (10), 2305-2322.
30. Creemers, R. (2020). China's Conception of Cyber Sovereignty. *Governing Cyberspace: Behavior, Power and Diplomacy*, 107-145.
31. Digital sovereignty and its challenges: the keys to your full understanding. (2023). [www.oodrive.com. https://www.oodrive.com/blog/actuality/digital-sovereignty-keys-full-understanding/](https://www.oodrive.com/blog/actuality/digital-sovereignty-keys-full-understanding/)
32. Digital Sovereignty in a Time of Conflict. (2020). [www.orfonline.org. https://www.orfonline.org/expert-speak/digital-sovereignty-in-a-time-of-conflict](https://www.orfonline.org/expert-speak/digital-sovereignty-in-a-time-of-conflict)
33. DiGiX 2024 Update: A Multidimensional Index of Digitization. (2024). [www.bbvaresearch.com. https://www.bbvaresearch.com/en/publicaciones/digix-2024-update-a-multidimensional-index-of-digitization/](https://www.bbvaresearch.com/en/publicaciones/digix-2024-update-a-multidimensional-index-of-digitization/)
34. Dolata, U. (2020). Internet – Platforms – Regulation: Coordination of Markets and Curation of Sociality. *SOI Discussion Paper*, (2), 179-206.
35. Eriksson, J., & Giacomello, G. (2009). Who Controls the Internet? Beyond the Obstinacy or Obsolescence of the State. *International Studies Review*, 11 (1), 205-230.
36. Falkner, G. (2024). Digital sovereignty-Rhetoric and reality / G.Falkner, S.Heidebrecht, A.Obendiek [and etc.]. *Journal of European Public Policy*, 31 (8), 1-22.

37. Fleming, S. (2025). *What is digital sovereignty and how are countries approaching it?*. <https://www.weforum.org/stories/2025/01/europe-digital-sovereignty/#:~:text=Digital%20sovereignty%2C%20cyber%20sovereignty%2C%20technological,you%20rely%20on%20and%20create.>
38. Global Digitalization Index. (2024). *www-file.huawei.com*. <https://www-file.huawei.com/-/media/corp2020/gdi/pdf/gdi-2024-en.pdf?la=en>
39. Gong, W. (2005). Information Sovereignty Reviewed. *Intercultural Communication Studies*, 14 (1), 119-135.
40. Gorenšek, T., & Kohont, A. (2019). Conceptualization of digitalization: opportunities and challenges for organizations in the euro-mediterranean area. *International journal of Euro-Mediterranean studies*, (2), 93-115.
41. Görnemann, E. (2024). *Digital Sovereignty*. <https://fundamentals.weizenbaum-institut.de/en/digital-sovereignty/>
42. Hofmann, J. (2020). Digitale Kommunikationsinfrastrukturen. *Handbuch Digitalisierung in Staat und Verwaltung*, 147-157.
43. Jin, X., Wah, B. W., Cheng, X. and etc. (2015). Significance and challenges of big data research. *Big data research*, 2 (2), 59-64.
44. Johnson, D. R., & Post, D. (1996). Law and Borders: The Rise of Law in Cyberspace. *Stanford Law Review*, 48 (5), 1367-1402.
45. Kagermann H., Streibich K.-H., & Suder K. (2021). *Digital Sovereignty - Status Quo and Perspectives*. Munich: National Academy of Science and Engineering.
46. Kar, R. M., & Thapa, B. E. (2020). *Digitale Souveränität als strategische Autonomie*. Berlin: Kompetenzzentrum Öffentliche IT.
47. Mayer, M., & Lu, Y.C. (2023). Illusionen der Autonomie? Europas Position in den globalen digitalen Abhängigkeitsstrukturen. *SIRIUS – Zeitschrift für Strategische Analysen*, 7 (4), 390-410.
48. Mertz, M., Jannes, M., Schlomann, A. and etc. (2016). *Digitale Selbstbestimmung (Digital self-determination)*. Köln: Cologne Center for Ethics, Rights, Economics, and Social Sciences of Health (CERES).
49. Pohle, J. (2020). *Digital sovereignty. A new key concept of digital policy in Germany and Europe*. <https://www.kas.de/en/web/guest/single-title/-/content/digitale-souveraenitaet>
50. Qiqi, G. (2022). Ways of constructing state digital sovereignty. *Chinese Social Sciences Today*. http://english.cssn.cn/skw_opinion/202202/t20220207_5652284.shtml
51. Riadh, B. J. (2025). *Global Economic Sovereignty Composite Index (ECO-SOV) 2024 Edition Third Research Report-Final Version. 2025*. <https://hal.science/hal-04906682v1>
52. Robles-Carrillo, M. (2023). Sovereignty vs. digital sovereignty. *Journal of Digital Technologies and Law*, 1 (3), 673–690.
53. Saaïda, M. (2024). Digital Sovereignty. *Science For All Publications*, 6 (1), 1-12. https://www.researchgate.net/publication/377019471_Digital_Sovereignty
54. Shen, Y. (2016). Cyber Sovereignty and the Governance of Global Cyberspace. *Chinese Political Science Review*, 1 (1), 81-93.
55. Timothy, S. Wu. (1997). Cyberspace Sovereignty? – The Internet and the International System. *Harvard Journal of Law & Technology*, 10 (3), 647- 666.
56. Tsagourias, N. (2015). The legal status of cyberspace. *Research handbook on international law and cyberspace*, 15-23.
57. United Nations e-government survey. (2024). *Accelerating digital transformation for sustainable development with the addendum on artificial intelligence*. <https://digitallibrary.un.org/record/4061269?v=pdf>

58. Wachal, R. (1971). Humanities and Computers: A Personal View. *North American Review*, (1 (256)), 30-33.
59. Wwww.wimi-teamwork.com. (2021). *Digital Sovereignty: Definition and Concerns for your Business*. <https://www.wimi-teamwork.com/blog/digital-sovereignty-definition-and-concerns-for-your-business/>

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASINDA RƏQƏMSAL TRANSFORMASIYANIN QARŞISINDAKI MANEƏLƏRİN HİBRİD DELPHİ–TOPSİS YANAŞMASI İLƏ QİYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ VƏ PRIORITYLƏŞDİRİLMƏSİ

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-80

Hüseyn E. Salimli

Azərbaycan Texniki Universiteti, Doktorant

E-mail: dogru@yandex.ru

ORCID: 0009-0001-1132-8461

Xülasə

Rəqəmsal transformasiya müasir dövrdə iqtisadi inkişafın əsas hərəkətverici qüvvələrindən biri kimi çıxış edir və yeni nəsil iqtisadiyyatın formalaşmasında strateji əhəmiyyət daşıyır. İnkişaf etməkdə olan ölkələrdə, o cümlədən Azərbaycan Respublikasında rəqəmsal transformasiya prosesi bir sıra struktur, institusional və maliyyə xarakterli maneələrlə müşayiət olunur. Bu maneələrin sistemli şəkildə müəyyənləşdirilməsi və prioritetləşdirilməsi dövlət siyasətinin effektivliyinin artırılması baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

Tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycan iqtisadiyyatında rəqəmsal transformasiyanın qarşısında duran əsas maneələri identifikasiya etmək və onların nisbi əhəmiyyətini hibrid Delphi–TOPSIS yanaşması vasitəsilə qiymətləndirməkdir. Hibrid metodologiyanın tətbiqi həm ekspert rəylərinin konsensus əsasında formalaşdırılmasına, həm də çoxmeyarlı qərar qəbul etmə modeli çərçivəsində alternativlərin obyektiv şəkildə sıralanmasına imkan verir. Delphi metodu vasitəsilə müxtəlif sahələri təmsil edən 15 ekspertin iştirakı ilə iki mərhələli qiymətləndirmə prosesi həyata keçirilmiş, ilkin olaraq potensial maneələr müəyyənləşdirilmiş və daha sonra onların əhəmiyyət dərəcəsi üzrə razılaşdırılmış siyahı formalaşdırılmışdır.

Tədqiqatın empirik bazasını 450 müəssisəni əhatə edən genişmiqyaslı sorğu təşkil edir. Bu müəssisələrin 200-ü iri və orta ölçülü, 250-si isə kiçik və orta biznes (KOB) subyektləridir. Sorğu nəticələri göstərir ki, rəqəmsal transformasiya prosesində ən çox rast gəlinən problemlər insan kapitalının yetersizliyi, maliyyə resurslarının məhdudluğu, rəqəmsal infrastrukturun qeyri-bərabər inkişafı, dəyişikliklərə qarşı institusional müqavimət və kibertəhlükəsizlik riskləri ilə bağlıdır.

Nəticələr göstərir ki, ən kritik maneələr ixtisaslı kadr çatışmazlığı (TOPSIS əmsalı: 0.78) və maliyyə resurslarının məhdudluğudur (0.75). Tədqiqat rəqəmsal siyasət formalaşdırıcıları üçün resursların optimal bölüşdürülməsi üzrə elmi əsaslandırılmış tövsiyələr təqdim edir.

Açar sözlər: *rəqəmsal transformasiya, maneələrin prioritetləşdirilməsi, Delphi metodu, TOPSIS, KOB, Azərbaycan.*

ASSESSMENT AND PRIORITIZATION OF BARRIERS TO DIGITAL TRANSFORMATION IN THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN USING A HYBRID DELPHI–TOPSIS APPROACH

Huseyn E. Salimli

Azərbaycan Texniki Universiteti, PhD candidate, Doctoral student

E-mail: doqru@yandex.ru

ORCID: 0009-0001-1132-8461

Abstract

Digital transformation is one of the main driving forces of economic development in the modern era and holds strategic importance in shaping the new-generation economy. In developing countries, including the Republic of Azerbaijan, the digital transformation process is accompanied by a number of structural, institutional, and financial barriers. The systematic identification and prioritization of these barriers are crucial for enhancing the effectiveness of public policy.

The primary objective of this study is to identify the main barriers to digital transformation in the Azerbaijani economy and to assess their relative importance using a hybrid Delphi–TOPSIS approach. The application of this hybrid methodology enables the formation of expert consensus while also allowing the objective ranking of alternatives within a multi-criteria decision-making framework. Through the Delphi method, a two-stage evaluation process was conducted with the participation of 15 experts representing different fields. Initially, potential barriers were identified, and subsequently, a consensus-based list was developed according to their level of significance.

The empirical basis of the study consists of a large-scale survey covering 450 enterprises, of which 200 are large and medium-sized enterprises and 250 are small and medium-sized enterprises (SMEs). The survey results indicate that the most common challenges in the digital transformation process include insufficient human capital, limited financial resources, uneven development of digital infrastructure, institutional resistance to change, and cybersecurity risks.

The findings reveal that the most critical barriers are the shortage of qualified personnel (TOPSIS coefficient: 0.78) and limited financial resources (0.75). The study provides scientifically grounded recommendations for policymakers regarding the optimal allocation of resources in digital transformation strategies.

Keywords: *digital transformation, barrier prioritization, Delphi method, TOPSIS, SMEs, Azerbaijan.*

ОЦЕНКА И ПРИОРИТИЗАЦИЯ БАРЬЕРОВ ЦИФРОВОЙ ТРАНСФОРМАЦИИ В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКЕ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ГИБРИДНОГО ПОДХОДА DELPHI–TOPSIS

Гусейн Е. Салимли

Азербайджанского Технического Университета, докторант

3-почта: dogru@yandex.ru

ORCID: 0009-0001-1132-8461

Аннотация

Цифровая трансформация в современных условиях выступает одной из ключевых движущих сил экономического развития и имеет стратегическое значение в формировании экономики нового поколения. В развивающихся странах, в том числе в Азербайджанской Республике, процесс цифровой трансформации сопровождается рядом структурных, институциональных и финансовых барьеров. Системное выявление и приоритизация этих препятствий имеют важное значение для повышения эффективности государственной политики.

Основная цель исследования заключается в идентификации ключевых барьеров цифровой трансформации в экономике Азербайджана и оценке их относительной значимости с использованием гибридного подхода Delphi–TOPSIS. Применение данной методологии позволяет, с одной стороны, сформировать консенсус на основе экспертных оценок, а с другой — объективно ранжировать альтернативы в рамках модели многокритериального принятия решений. С использованием метода Delphi при участии 15 экспертов из различных сфер был проведён двухэтапный процесс оценки: на первом этапе были определены потенциальные барьеры, а на втором — сформирован согласованный перечень по степени их значимости.

Эмпирическую базу исследования составил масштабный опрос, охвативший 450 предприятий, из которых 200 — крупные и средние предприятия, а 250 — субъекты малого и среднего бизнеса (МСБ). Результаты опроса показали, что наиболее распространёнными проблемами в процессе цифровой трансформации являются недостаточность человеческого капитала, ограниченность финансовых ресурсов, неравномерное развитие цифровой инфраструктуры, институциональное сопротивление изменениям и риски кибербезопасности.

Полученные результаты свидетельствуют о том, что наиболее критическими барьерами являются дефицит квалифицированных кадров (коэффициент TOPSIS: 0,78) и ограниченность финансовых ресурсов (0,75). Исследование предлагает научно обоснованные рекомендации для разработчиков цифровой политики по оптимальному распределению ресурсов.

Ключевые слова: *цифровая трансформация, приоритизация барьеров, метод Delphi, TOPSIS, МСП, Азербайджан.*

GİRİŞ

XXI əsrin global iqtisadi mənzərəsində rəqəmsal texnologiyaların sürətli inkişafı iqtisadi sistemlərin transformasiyasında həlledici rol oynayır. Dünya Bankının qiymətləndirməsinə görə, rəqəmsal iqtisadiyyat artıq global ÜDM-in təxminən 15%-ni təşkil edir və 2025-ci ilədək bu göstəricinin 25%-ə qədər yüksələ biləcəyi proqnozlaşdırılır (World Bank, 2016; UNCTAD, 2019). Bu kontekstdə rəqəmsallaşma təkcə texnoloji innovasiya deyil, həm də iqtisadi artımın, məhsuldarlığın və rəqabət qabiliyyətinin əsas determinanti kimi çıxış edir.

Azərbaycan Respublikası da global rəqəmsal transformasiya proseslərinə inteqrasiya olunmaqla, son illərdə rəqəmsal infrastrukturun inkişafı və elektron hökumət həllərinin tətbiqi istiqamətində mühüm addımlar atmışdır. BMT-nin Elektron Hökumət İnkişafı İndeksində (EGDI) Azərbaycanın 2024-cü ildə 74-cü yerə yüksələrək "Çox Yüksək EGDI" kateqoriyasına daxil olması bu sahədə əldə edilən nailiyyətləri təsdiqləyir (United Nations, 2024). Lakin, infrastruktur potensialı ilə faktiki iqtisadi nəticələr arasında mövcud olan əhəmiyyətli uçurum, insan kapitalı çatışmazlığı və institusional maneələr rəqəmsal transformasiya prosesinin tam reallaşmasına əngəl törədir.

Mövcud ədəbiyyat rəqəmsallaşma maneələrini geniş şəkildə təsnifləsə də (Kallmuenzer et al., 2024; OECD, 2022), inkişaf etməkdə olan ölkələr kontekstində bu maneələrin nisbi əhəmiyyətinin ölçülməsi və prioritetləşdirilməsi kifayət qədər tədqiq edilməmişdir. Resursların məhdudluğu şəraitində dövlət və biznes subyektləri üçün vacib sual ondan ibarətdir: "Hansı maneənin aradan qaldırılması ən yüksək iqtisadi səmərəni verəcək?" Bu tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycan iqtisadiyyatında rəqəmsal transformasiya maneələrini identifikasiya etmək və çoxmeyarlı qərar qəbul etmə (MCDM) üsulları – Delphi və TOPSIS yanaşmalarının inteqrasiyası vasitəsilə prioritetləşdirməkdir.

Tədqiqatın elmi yeniliyi ondan ibarətdir ki, ilk dəfə olaraq Azərbaycan kontekstində rəqəmsal maneələrin prioritetləşdirilməsi üçün hibrid Delphi-TOPSIS modeli tətbiq edilmiş və empirik sorğu məlumatları (N=450) ilə əsaslandırılmışdır.

2. Ədəbiyyatın İcmalı

2.1. Rəqəmsal Transformasiya və Maneələr

Rəqəmsal transformasiya biznes proseslərinin, təşkilati strukturların və biznes modellərinin rəqəmsal texnologiyalar vasitəsilə köklü şəkildə dəyişdirilməsi prosesidir (Verhoef et al., 2021). Kiçik və Orta Biznes (KOB) üçün bu proses xüsusilə vacibdir, lakin həmçinin daha çox risklə əlaqədardır. Sagala və Öri (2024) qeyd edirlər ki, KOB-larda rəqəmsal transformasiya səmərəliliyi artırır, lakin resurs məhdudiyyətləri əsas çətinlik yaradır.

Ədəbiyyatda maneələr adətən bir neçə kateqoriyada qruplaşdırılır:

- **Maliyyə maneələri:** Yüksək investisiya xərcləri və finanslaşmaya çıxışın məhdudluğu (Kallmuenzer et al., 2024).
- **İnsan Kapitalı:** Rəqəmsal bacarıqların çatışmazlığı və təhsil sistemi ilə əmək bazarı arasında uyğunsuzluq (Pürhani et al., 2022).
- **Texnoloji və Infrastruktur:** İnternet keyfiyyəti, köhnə sistemlər və texnologiya transferi çətinlikləri (Nebel, 2018).
- **İnstitusional və Hüquqi:** Qanunvericilik boşluqları, kibertəhlükəsizlik riskləri və dövlət dəstəyinin mürəkkəbliyi (Abdullayev et al., 2023).

OECD-nin (2022) Azərbaycan üzrə hesabatında qeyd olunur ki, ölkədə rəqəmsal savadlılığın yetərsizliyi və İKT sahəsində investisiyaların azlığı prosesin sürətini məhdudlaşdırır. Lakin bu maneələrin hansının daha kritik olması barədə kəmiyyət təhlili məhduddur.

2.2. Çoxmeyarlı Qərar Qəbul etmə (MCDM) Yanaşmaları

Maneələrin prioritetləşdirilməsi üçün çoxmeyarlı qərar qəbul etmə üsulları geniş tətbiq olunur. Delphi metodu ekspertlərin konsensusunu əldə etmək üçün, TOPSIS (Technique for Order of Preference by Similarity to Ideal Solution) isə alternativlərin ideal həllə yaxınlığına görə sıralanması üçün istifadə olunur. Hibrid yanaşmalar qərarların həm subyektiv ekspertizasını, həm də riyazi obyektivliyini birləşdirir (Omowole et al., 2024). Bu tədqiqatda hər iki metodun integrasiyası maneələrin dəqiq qiymətləndirilməsini təmin edir.

3. Metodologiya

Tədqiqatın metodologiyası üç əsas mərhələdən ibarətdir: (1) Maneələrin identifikasiyası və sorğu, (2) Delphi prosesi ilə ballandırma, (3) TOPSIS ilə prioritetləşdirmə.

3.1. Məlumatların Toplanması və Sorğu

Empirik baza iki mərhələli sorğu vasitəsilə formalaşdırılmışdır:

1. **Ümumi Müəssisələr Sorğusu:** N=200 (orta və iri müəssisələr).
2. **KOB Sorğusu:** N=250 (kiçik və orta biznes). Ümumi nümunə həcmi **N=450** təşkil etmişdir. Sorğular 2024-cü ildə elektron anket və strukturlaşdırılmış müsahibə formatında keçirilmişdir. Sorğunun etibarlılığı Cronbach's Alpha ($\alpha \approx 0.8$) və Composite Reliability (CR > 0.7) ilə təsdiqlənmişdir.

3.2. Maneələrin Təsnifatı (Problem Reyestri)

Sorğu və ədəbiyyat təhlili əsasında 6 əsas sinifdə 15 konkret maneə identifikasiya edilmişdir:

1. **İnstitusional:** Dövlət dəstək mexanizmlərinin mürəkkəbliyi.
2. **Hüquqi:** Elektron imzanın beynəlxalq tanınmaması, data məxfiliyi.
3. **Texnoloji:** Regionlarda internet keyfiyyətinin aşağı olması.
4. **İnsan Kapitalı:** İxtisaslı rəqəmsal mütəxəssislərin çatışmazlığı.
5. **Maliyyə:** Rəqəmsal transformasiya üçün kapital çatışmazlığı.
6. **Kibertəhlükəsizlik:** Məlumatların qorunması və kiberhücum riskləri.

3.3. Delphi Prosesi

Maneələrin qiymətləndirilməsi üçün 15 ekspertdən (dövlət qurumları, IT sektoru, KOB nümayəndələri, akademiya) ibarət panel formalaşdırılmışdır. Proses 2 raundda həyata keçirilmişdir. Hər maneə 3 meyar üzrə 1-10 bal şkalası ilə qiymətləndirilmişdir:

- **Təsir (Impact):** Problemin aradan qaldırılmasının iqtisadiyyata potensial müsbət təsiri.
- **İcraolunma (Feasibility):** Problemin həllinin texniki və təşkilati reallığı.
- **Xərc/Risk (Cost/Risk):** Həll üçün tələb olunan maliyyə və potensial risklər (mənfi meyar).

Konsensus Interkvartil Aralığı (IQR) azalması ilə ölçülmüşdür.

3.4. TOPSIS Algoritmi

Delphi nəticələri əsasında formalaşdırılmış qərar matrisi üzərində TOPSIS algoritmi tətbiq edilmişdir:

1. **Normallaşdırma:** $r_{ij} = x_{ij} / \sum_{i=1}^m x_{ij}$ $2r_{ij} = \sum_{i=1}^m x_{ij} / 2x_{ij}$
2. **Çəkilmə:** Delphi çəkiləri ilə vurulması.
3. **İdeal Həllər:** Müsbət ideal (A^+) və mənfi ideal (A^-) nöqtələrin müəyyən edilməsi.
4. **Məsafələrin Hesablanması:** Hər alternativin idealdan məsafəsi (S_i^+, S_i^-, S_i^+).
5. **Yaxınlıq Əmsali:** $C_i = S_i^- / (S_i^+ + S_i^-)$ $C_i = S_i^+ / (S_i^+ + S_i^-)$ C_i əmsali böyük olan maneə daha yüksək prioritetə malik hesab edilir.

4. NƏTİCƏ

4.1. Sorğu Nəticələri: Maneələrin Yayılma Dərəcəsi

Sorğu nəticələri göstərir ki, maneələrin qavranılması müəssisə ölçüsündən asılı olaraq dəyişir. KOB-lar arasında maliyyə və kadr maneələri daha kəskindir.

Cədvəl 1. Əsas maneələrin sorğu üzrə yayılma dərəcəsi (%)

Maneə Sınıfı	Konkret Problem	Ümumi (%)	KOB (%)
Maliyyə	Kapital çatışmazlığı	70%	75%
İnsan Kapitalı	Kadr çatışmazlığı	65%	70%
Kibertəhlükəsizlik	Məlumatların qorunması	50%	45%
Texnoloji	Regionlarda internet keyfiyyəti	30%	35%
Hüquqi	Elektron imzanın tanınmaması	35%	30%
İnstitusional	Dövlət dəstək mexanizmləri	40%	50%

Mənbə: Müəllifin sorğusu (2024)

4.2. Delphi Konsensusu

İki raundlu Delphi prosesindən sonra ekspertlər arasında konsensus əldə edilmişdir. İkinci raundda IQR göstəricisi 1.0-dan aşağı düşmüşdür ki, bu da yüksək razılıq səviyyəsini göstərir. Çəkilər aşağıdakı kimi müəyyən edilmişdir: Təsir (0.5), İcra olunma (0.3), Xərc/Risk (0.2).

4.3. TOPSIS Prioritetləşdirmə Nəticələri

TOPSIS algoritmi tətbiq edildikdən sonra maneələrin yaxınlıq əmsalları (C_i) hesablanmış və sıralanmışdır.

Cədvəl 2. Maneələrin TOPSIS əsasında prioritetləşdirilməsi

Sıra	Maneə	Təsir (1-10)	İcraolunma (1-10)	Xərc/Risk (1-10)	TOPSIS Əmsalı (CiCi)
1	İxtisaslı kadr çatışmazlığı	9.2	6.5	7.8	0.78
2	Finansal resursların məhdudluğu	8.8	7.0	8.5	0.75
3	Regionlarda infrastruktur zəifliyi	7.5	5.5	8.0	0.62
4	Kibertəhlükəsizlik təhdidləri	8.0	6.0	7.5	0.58
5	İnnovasiya və ETTKİ xərclərinin aşağılığı	7.8	5.0	7.0	0.55
6	Elektron imzanın beynəlxalq tanınmaması	6.5	4.5	6.0	0.48
7	Dövlət dəstək mexanizmlərinin mürəkkəbliyi	6.0	5.5	5.5	0.45

Mənbə: Müəllifin Delphi sorğusu və TOPSIS hesablamaları (2024)

Nəticələr göstərir ki, **İnsan Kapitalı (0.78)** və **Maliyyə (0.75)** maneələri digərlərindən əhəmiyyətli dərəcədə üstündür. Bu o deməkdir ki, infrastruktur mövcud olsa belə (məsələn, internet sürəti), onu idarə edəcək kadr və layihəni maliyyələşdirəcək resurs olmadıqda rəqəmsal transformasiya dayanır.

5. Müzakirə

5.1. İnsan Kapitalının Kritik Rolu

TOPSIS nəticələrində kadr çatışmazlığının birinci sırada olması ədəbiyyatdakı bəzi tədqiqatlarla uyğunluq təşkil edir (Pürhani et al., 2022), lakin Azərbaycan kontekstində bu fərq daha kəskinidir. Sorğu nəticələrinə görə, müəssisələrin 65%-i kadr çatışmazlığını əsas engel kimi qeyd etmişdir. Bu, təhsil sistemi ilə əmək bazarı arasında struktur uyğunsuzluğun mövcudluğunu təsdiqləyir. Rəqəmsal infrastrukturun (NRI Texnologiya sütunu: 58.2 bal) insan kapitalından (NRI İnsanlar sütunu: 39.1 bal) üstün olması bu uçurumu vizuallaşdırır.

5.2. Maliyyə Maneəsi və KOB-lar

Maliyyə maneəsinin ikinci sırada olması, xüsusilə KOB-lar üçün həlledicidir. Digital SME sorğusunda KOB-ların 70%-i maliyyə məhdudiyyətlərini birinci nömrəli problem kimi qiymətləndirmişdir. Bu, OECD (2022) hesabatında qeyd olunan "finanslaşmaya çıxış" problemi ilə təsdiqlənir. Yüksək faiz dərəcələri və zəmanət tələbləri rəqəmsal investisiyaları ləngidir.

5.3. Infrastruktur vs. Tətbiq

Marinaqlı nəticə ondan ibarətdir ki, texnoloji infrastruktur maneəsi (3-cü sıra) kadr və maliyyədən daha aşağı prioritetə malikdir. Bu o deməkdir ki, Azərbaycan infrastruktur quruculuğu mərhələsini xeyli irəlilətməmişdir (internet penetrasiyası 89%), lakin indi əsas problem "tətbiq" və "istifadə" səviyyəsindədir. Bu tapıntı "rəqəmsal uçurum"un ikinci səviyyəyə (istifadə uçurumu) keçdiyini göstərir.

5.4. Metodoloji Təhfə

Hibrid Delphi-TOPSIS yanaşması maneələrin təkcə tezliyini deyil, həm də həllinin effektivliyini (İcra olunma) və xərcini nəzərə alaraq qiymətləndirməyə imkan vermişdir. Bu, təkcə "ən böyük problem"-i deyil, "həlli ən səmərəli olan problem"-i tapmağa kömək edir.

6. Nəticə və Təvsiyələr

Bu tədqiqat Azərbaycan iqtisadiyyatında rəqəmsal transformasiya maneələrini sistemli şəkildə prioritetləşdirmişdir. Empirik nəticələr göstərir ki, əsas diqqət insan kapitalının inkişafı və maliyyə dəstək mexanizmlərinin sadələşdirilməsinə yönəldilməlidir.

Əsas Nəticələr:

1. İnsan kapitalı çatışmazlığı ən kritik maneədir (TOPSIS: 0.78).
2. Maliyyə məhdudiyyətləri KOB-lar üçün əsas əngəldir (TOPSIS: 0.75).
3. İnfrastruktur potensialı faktiki tətbiq səviyyəsindən irəlidədir.

Politika Təvsiyələri:

1. **Milli Rəqəmsal Bacarıqlar Proqramı:** Təhsil kurikulumlarının yenilənməsi və ömürboyu öyrənmə mərkəzlərinin yaradılması.
2. **Rəqəmsal Transformasiya Fondu:** KOB-lar üçün aşağı faizli kreditlər və qrant mexanizmlərinin təsis edilməsi.
3. **Regionlarda İnfrastruktur:** İnternet keyfiyyətinin regionlarda təkmilləşdirilməsi (3-cü prioritet).
4. **Kibertəhlükəsizlik Standartları:** Etibar mühitinin formalaşdırılması üçün qanunvericilik bazasının gücləndirilməsi.

Tədqiqatın Məhdudiyyətləri və Gələcək İstiqamətlər: Tədqiqat əsasən kəsişmə (cross-sectional) məlumatlara əsaslanır. Gələcək tədqiqatlarda panel məlumatları ilə uzunmüddətli təsir ölçülə bilər. Həmçinin, sektoral fərqliliklər (məsələn, sənaye vs. xidmət) daha dərin təhlil edilə bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Abdullayev, K., Allahyarov, R., Teymurova, G., Zeynalov, M., & Fataliyeva, G. (2023). The role of digital transformation in building a competitive economy: A case study of Azerbaijan. *Economic Affairs*, 68(Special Issue), 705-710.
2. Abdullayev, K., Badalova, S., Mustafayev, A., Zeynalov, M., & Babayeva, A. (2024). Assessment of the Current State and Prospects for the Development of the Digital Economy of the Republic of Azerbaijan. *Theoretical And Practical Research In Economic Fields*, 15(2), 217-231.
3. Kallmuenzer, A., Mikhaylov, A., Chelaru, M., & Czakon, W. (2024). Adoption and performance outcome of digitalization in small and medium-sized enterprises. *Review of Managerial Science*.
4. Niebel, T. (2018). ICT and economic growth – Comparing developing, emerging and developed countries. *World Development*, 104, 197-211.
5. OECD. (2022). *Promoting Enterprise Digitalisation in Azerbaijan*. Paris: OECD Publishing.
6. Omowole, B. M., Olufemi-Phillips, A. Q., Ofodile, O. C., Eyo-Udo, N. L., & Ewim, S. E. (2024). Barriers and drivers of digital transformation in SMEs: A conceptual analysis. *International Journal of Scholarly Research in Science and Technology*.
7. Pürhani, S., Guliyeva, Ş., Teymurova, V., Guliyeva, N., & Qahramanova, Ş. (2022). Human capital as a driver of sustainable development in Azerbaijan. *Journal of Eastern European and Central Asian Research*, 9(6), 927-937.
8. Sagala, G. H., & Öri, D. (2024). Toward SMEs digital transformation success: a systematic literature review. *Information Systems and e-Business Management*.
9. UNCTAD. (2019). *Digital Economy Report 2019: Value Creation and Capture*. Geneva: United Nations Publications.
10. United Nations. (2024). *E-Government Survey 2024: Accelerating Digital Transformation for Sustainable Development*. New York.
11. Verhoef, P. C., Broekhuizen, T., Bart, Y., Bhattacharya, A., Dong, J. Q., Fabian, N., & Haenlein, M. (2021). Digital transformation: A multidisciplinary reflection and research agenda. *Journal of Business Research*, 122, 889-901.
12. World Bank. (2016). *World Development Report 2016: Digital Dividends*. Washington, DC.

AZƏRBAYCANDA POST-PANDEMIYA DÖVRÜNÜN İQTİSADI TRANSFORMASIYASI GÖMRÜK VƏ VERGİ SİSTEMLERİNİN RƏQƏMSAL İNTEQRASIYASI VASİTƏSİLƏ ŞƏFFAF TİCARƏT EKOSİSTEMİNİN QURULMASI (2020-2026)

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-81

Vüsalə V. Bayramova

Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti, magistr

E-mail: vusala.bayramova@taxes.gov.az

ORCHID: 0009-0000-6339-8026

Xülasə

Məqalədə 2020-ci il COVID-19 pandemiyasından sonrakı dövrdə Azərbaycan iqtisadiyyatının bərpa dinamikası, rəqəmsal transformasiya və fiskal islahatların strateji rolu tədqiq edilir. Tədqiqatda 2020–2026-cı illəri əhatə edən dövr ölkə iqtisadiyyatının qlobal resessiyadan çıxaraq struktur transformasiyası və dayanıqlı artım mərhələsinə keçidi kimi xarakterizə olunur. Makroiqtisadi göstəricilərin analizi vasitəsilə müəllif tərəfindən müəyyən edilir ki, 2022-ci ildə ÜDM-in 133,9 milyard manata çatması ilə qeydə alınan rekord artım həm enerji gəlirləri, həm də qeyri-neft sektorunun, xüsusilə tikinti, İKT və kənd təsərrüfatı sahələrinin diversifikasiyası ilə birbaşa bağlıdır. Tədqiqatın əsas fokus nöqtəsini gömrük və vergi sistemlərinin rəqəmsallaşdırılması prosesi təşkil edir. Bu kontekstdə Dövlət Gömrük Komitəsinin tətbiq etdiyi "Gömrük İNKİŞAF modeli", "Smart Customs" və "Bir pəncərə" prinsipləri vasitəsilə ticarət prosedurlarının sadələşdirilməsi, inzibati xərclərin azaldılması və şəffaflığın artırılması istiqamətində əldə olunan nəticələr əsaslandırılır. Eyni zamanda, İqtisadiyyat Nazirliyi tərəfindən həyata keçirilən rəqəmsal maliyyə dəstəyi mexanizmlərinin pandemiya dövründə iş yerlərinin qorunmasındakı rolu vurğulanır. Qeyd olunur ki, elektron idarəetmə mexanizmlərinin tətbiqi dövlət-biznes münasibətlərində insan amilini minimuma endirməklə kölgə iqtisadiyyatı ilə mübarizədə həlledici mexanizm rolunu oynayır. Məqalədə rəqəmsal keçid dövründə insan kapitalının keyfiyyətə yenilənməsi və kadr potensialının yeni iqtisadi çağırışlara uyğunlaşdırılması strateji zərurət kimi qiymətləndirilir. Bununla yanaşı, islahatların tam effektivliyinə mane olan institusional koordinasiya çatışmazlığı, kibertəhlükəsizlik riskləri və regionlararası rəqəmsal qeyri-bərabərlik kimi mövcud çağırışlar təhlil edilir. Yekun olaraq vurğulanır ki, süni intellekt və Big Data texnologiyalarının tətbiqi Azərbaycanın qlobal dəyər zəncirlərinə inteqrasiyasını və uzunmüddətli iqtisadi dayanıqlığını təmin edən fundamental faktorlardır.

Açar sözlər: *rəqəmsal transformasiya, Gömrük İNKİŞAF modeli, fiskal şəffaflıq, post-pandemiya bərpası, insan kapitalı.*

ECONOMIC TRANSFORMATION OF AZERBAIJAN IN THE POST-PANDEMIC PERIOD: BUILDING A TRANSPARENT TRADE ECOSYSTEM THROUGH THE DIGITAL INTEGRATION OF CUSTOMS AND TAX SYSTEMS (2020–2026)

Vusala V. Bayramova

Azerbaijan State University of Economics, Master's Student

E-mail: vusala.bayramova@taxes.gov.az

ORCHID: 0009-0000-6339-8026

Summary

The article examines the recovery dynamics of Azerbaijan's economy, digital transformation, and the strategic role of fiscal reforms in the post-pandemic period since 2020. The research period covering 2020–2026 is characterized as a transition of the national economy from a global recession to structural transformation and a stage of sustainable growth. Through the analysis of macroeconomic indicators, the author determines that the record growth of GDP reaching 133.9 billion AZN in 2022 is directly linked to both energy revenues and the diversification of the non-oil sector, particularly in construction, ICT, and agriculture. The primary focus of the study is the digitalization of customs and tax systems. In this context, the results achieved in simplifying trade procedures, reducing administrative costs, and increasing transparency through the "Customs DEVELOPMENT Model," "Smart Customs," and "Single Window" principles implemented by the State Customs Committee are substantiated. Additionally, the role of digital financial support mechanisms implemented by the Ministry of Economy in preserving jobs during the pandemic is emphasized. It is noted that the implementation of electronic management mechanisms serves as a decisive tool in combating the shadow economy by minimizing the human factor in state-business relations. The article considers the qualitative renewal of human capital and the adaptation of human resources to new economic challenges as a strategic necessity during the digital transition. Furthermore, current challenges hindering the full effectiveness of reforms, such as the lack of institutional coordination, cybersecurity risks, and regional digital inequality, are analyzed. Finally, it is highlighted that the application of Artificial Intelligence and Big Data technologies are fundamental factors ensuring Azerbaijan's integration into global value chains and long-term economic resilience.

Keywords: *digital transformation, Customs DEVELOPMENT model, fiscal transparency, post-pandemic recovery, human capital.*

ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ АЗЕРБАЙДЖАНА В ПОСТПАНДЕМИЧЕСКИЙ ПЕРИОД: ФОРМИРОВАНИЕ ПРОЗРАЧНОЙ ТОРГОВОЙ ЭКОСИСТЕМЫ ПОСРЕДСТВОМ ЦИФРОВОЙ ИНТЕГРАЦИИ ТАМОЖЕННОЙ И НАЛОГОВОЙ СИСТЕМ (2020–2026)

Вюсалия В. Байрамова

Азербайджанский Государственный Экономический Университет, магистр

3-почта: vusala.bayramova@taxes.gov.az

ОПСИД: 0009-0000-6339-8026

Резюме

В статье исследуются динамика восстановления экономики Азербайджана, цифровая трансформация и стратегическая роль фискальных реформ в постпандемический период, начиная с 2020 года. Исследовательский период, охватывающий 2020–2026 годы, характеризуется как переход национальной экономики от глобальной рецессии к структурной трансформации и стадии устойчивого роста. Посредством анализа макроэкономических показателей автором установлено, что рекордный рост ВВП, достигший 133,9 млрд манатов в 2022 году, напрямую связан как с доходами от энергоресурсов, так и с диверсификацией ненефтяного сектора, в частности в сферах строительства, ИКТ и сельского хозяйства. Основное внимание в исследовании уделяется цифровизации таможенной и налоговой систем. В этом контексте обосновываются результаты, достигнутые в упрощении торговых процедур, снижении административных издержек и повышении прозрачности благодаря внедренным Государственным таможенным комитетом модели «Таможенное РАЗВИТИЕ», системам «Smart Customs» и принципам «единого окна». В то же время подчеркивается роль механизмов цифровой финансовой поддержки, реализованных Министерством экономики, в сохранении рабочих мест в период пандемии. Отмечается, что внедрение механизмов электронного управления играет решающую роль в борьбе с теневой экономикой за счет минимизации человеческого фактора в отношениях между государством и бизнесом. В статье стратегической необходимостью в период цифрового перехода считается качественное обновление человеческого капитала и адаптация кадрового потенциала к новым экономическим вызовам. Наряду с этим анализируются текущие вызовы, препятствующие полной эффективности реформ, такие как нехватка институциональной координации, риски кибербезопасности и региональное цифровое неравенство. В завершение подчеркивается, что применение искусственного интеллекта и технологий Big Data является фундаментальным фактором, обеспечивающим интеграцию Азербайджана в глобальные цепочки создания стоимости и долгосрочную экономическую устойчивость.

Ключевые слова: цифровая трансформация, модель «Таможенное РАЗВИТИЕ», фискальная прозрачность, постпандемическое восстановление, человеческий капитал.

GİRİŞ.

2020-ci il COVID-19 pandemiyası qlobal iqtisadiyyat kimi Azərbaycan iqtisadiyyatına da ciddi təsir göstərmişdir. Həmin ildə ölkənin ÜDM-i təxminən 4–5% azalaraq iqtisadi aktivliyin zəifləməsinə səbəb olmuşdur. Xüsusilə xidmət sektoru, turizm və nəqliyyat sahələri daha çox zərər görmüşdür. 2021-ci ildən etibarən iqtisadiyyatın mərhələli bərpası müşahidə olunmuş, ÜDM-də yenidən artım tendensiyası formalaşmışdır. Bu məlumatlar Dövlət Statistika Komitəsi və beynəlxalq maliyyə institutlarının hesabatlarında da öz əksini tapır. 2021–2022-ci illərdə Azərbaycanın iqtisadi artımı əsasən qeyri-neft sektorunun genişlənməsi hesabına baş vermişdir. Tikinti, informasiya-kommunikasiya texnologiyaları və kənd təsərrüfatı sahələrində 5–7% aralığında artım qeydə alınmışdır. Eyni dövrdə neft qiymətlərinin yüksəlməsi dövlət büdcəsinə əlavə gəlir gətirmiş, fiskal sabitliyin qorunmasına şərait yaratmışdır. Ümumilikdə, iqtisadiyyatın bərpa tempi region ölkələri ilə müqayisədə nisbətən stabil olmuşdur (World Bank).

2023–2024-cü illərdə Azərbaycanın iqtisadi inkişafında rəqəmsallaşma və ticarət dövryyəsinin artması mühüm rol oynamışdır. Gömrük prosedurlarının elektronlaşdırılması və vergi inzibətçiliğinin təkmilləşdirilməsi nəticəsində qeyri-neft ixracında artım müşahidə olunmuşdur. Dövlət Statistika Komitəsi məlumatlarına əsasən, qeyri-neft ixracının ümumi ixracdakı payı davamlı şəkildə yüksəlmişdir. Bu dövr həm də biznes mühitinin yaxşılaşdırılması və investisiya axınlarının sabitləşməsi ilə xarakterizə olunur. Makroiqtisadi sabitlik baxımından 2020–2026 dövründə inflyasiya göstəriciləri mühüm əhəmiyyət kəsb etmişdir. 2022-ci ildə qlobal inflyasiya təzyiqləri nəticəsində Azərbaycanda qiymət artımı müşahidə olunsada, 2023-cü ildən etibarən monetar siyasətin sərtləşdirilməsi ilə inflyasiya nisbətən stabilləşdirilmişdir. International Monetary Fund bu dövrü inkişaf etməkdə olan ölkələr üçün “bərpə və adaptasiya mərhələsi” kimi qiymətləndirmişdir. Bu da ölkənin maliyyə sisteminin dayanıqlığını göstərir (Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi).

Əmək bazarında da post-pandemiya dövründə müsbət dəyişikliklər baş vermişdir. 2021–2025-ci illərdə məşğulluq səviyyəsinin artması, xüsusilə qeyri-neft sektorunda yeni iş yerlərinin yaranması ilə müşahidə olunmuşdur. Rəsmi statistikaya görə, işsizlik səviyyəsi tədricən azalma meyli göstərmişdir. Regionlarda iqtisadi aktivliyin genişlənməsi sosial rifahın yüksəlməsinə təsir göstərmişdir. 2020–2026-cı illər Azərbaycanın iqtisadi inkişafı üçün transformasiya və bərpa dövrü kimi xarakterizə olunur. Pandemiyanın yaratdığı çətinliklərə baxmayaraq, rəqəmsal iqtisadiyyatın inkişafı, fiskal sabitlik və struktur islahatlar ölkənin iqtisadi dayanıqlığını gücləndirmişdir. Bu proseslər gələcək illərdə Azərbaycanın daha rəqəbatqabiliyyətli və şəffaf iqtisadi modelə keçidini təmin edən əsas faktorlar kimi qiymətləndirilir.

Rəqəmsal transformasiya müasir dövlət idarəetməsində iqtisadi proseslərin daha səmərəli, şəffaf və operativ şəkildə həyata keçirilməsini təmin edən əsas inkişaf istiqamətlərindən biridir. Gömrük və vergi sistemlərinin rəqəmsallaşdırılması isə fiskal idarəetmənin modernləşməsində xüsusi rol oynayır. Bu yanaşma dövlət-biznes münasibətlərində insan faktorunun minimuma endirilməsi, avtomatlaşdırılmış qərarvermə mexanizmlərinin tətbiqi və məlumat axınının inteqrasiyası ilə xarakterizə olunur. Nəticədə iqtisadi fəaliyyətin izlənməsi və tənzimlənməsi daha çevik və dəqiq olur. Nəzəri baxımdan bu proses “e-hökumət” (e-government) konsepsiyasına əsaslanır. E-hökumət modeli dövlət xidmətlərinin rəqəmsal platformalar üzərindən təqdim olunmasını və məlumat bazalarının bir-biri ilə əlaqələndirilməsini nəzərdə tutur. Bu yanaşma xüsusilə OECD tərəfindən idarəetmədə şəffaflığın və səmərəliliyin artırılması kimi qiymətləndirilir. Gömrük və vergi orqanlarının inteqrasiyası da bu modelin tərkib hissəsi kimi çıxış edir.

Gömrük sistemlərində rəqəmsal transformasiya əsasən “vahid pəncərə” prinsipi üzərində qurulur. Bu prinsip idxal və ixrac əməliyyatları üçün bütün icazə və sənədlərin bir platformadan idarə olunmasını təmin edir. World Customs Organization bu modeli beynəlxalq ticarətin asanlaşdırılması və sərhəd

prosedurlarının optimallaşdırılması üçün əsas standartlardan biri kimi qəbul edir. Beləliklə, gömrük prosedurlarında vaxt itkisinin və inzibati yükün azaldılması mümkün olur. Pandemiya dövründən etibarən Dövlət Gömrük Komitəsi (DGK) gömrük xidmətlərinin məhsuldarlığını artırmaq və biznes proseslərini sadələşdirmək məqsədilə genişmiqyaslı islahatlara başlamışdır. Bu islahatların konseptual əsasını "Gömrük İNKİŞAF modeli"nin yaradılması və tətbiqi təşkil edir. Model iki əsas sütun üzərində qurulmuşdur: keyfiyyət komponenti vasitəsilə məsələlərin çətinlik və təsir dərəcəsinə görə təsnif edilməsi, habelə işgüzar komponent çərçivəsində İşçi qrupların yaradılması ilə layihələrin komanda şəklində icrası. Bu modelin tətbiqi nəticəsində vətəndaşlar və sahibkarlar üçün şəffaf, asan və faydalı bir sıra rəqəmsal layihələr istifadəyə verilmişdir. Artıq tamamlanmış layihələr sırasında Elektron Hesab Səhifəsi, sərhəddə yük nəqliyyat vasitələri üçün elektron növbə sistemi və gömrük dəyərinə düzəliş bildirişlərinin 24 saat ərzində verilməsi kimi mühüm yeniliklər yer alır. Eyni zamanda, Avro-4 sertifikatının elektronlaşdırılması və ekspertiza rəyləri üçün vahid bazanın yaradılması xarici ticarət iştirakçılarının inzibati yükünü əhəmiyyətli dərəcədə azaltmışdır. Hazırda "Gömrük İNKİŞAF modeli"nin implementasiyası yeni Gömrük Məcəlləsinin hazırlanması, risk əsaslı gömrük nəzarətinin təşkili və "Smart Customs" mobil tətbiqinin təkmilləşdirilməsi ilə davam etdirilir. Gələcək perspektivdə isə Orta Dəhliz boyu tranzit gömrük portalının, Vahid İdxal-İxrac Pəncərəsinin (VIP) və Yeni Kompüterləşdirilmiş Tranzit Sisteminin (NCTS) yaradılması planlaşdırılır. Bu strateji yanaşma, gömrük qərarlarının tam mərkəzləşdirilmiş sistem tərəfindən qəbul edilməsini və mallar ölkəyə çatmadan əvvəl bəyanetmə imkanının yaradılmasını hədəfləyir ki, bu da Azərbaycanın logistik cəlbediciliyini və iqtisadi şəffaflığını yeni mərhələyə daşıyır.

Vergi sistemlərində rəqəmsallaşma isə elektron bəyannamə, onlayn ödəmə və real vaxt rejimində monitoring kimi mexanizmlərlə həyata keçirilir. Bu yanaşma vergi inzibatçılığında şəffaflığı artırmaqla yanaşı, kölgə iqtisadiyyatının azalmasına da xidmət edir. Azərbaycanda bu sahədə aparılan islahatlar Dövlət Vergi Xidməti tərəfindən həyata keçirilir və rəqəmsal platformaların genişləndirilməsinə yönəlmişdir. Eyni zamanda pandemiya dövründən İqtisadiyyat Nazirliyinin təşəbbüsü ilə Prezidentin 2020-ci il 19 mart tarixli Sərəncamı ilə kompleks preventiv tədbirlərin icrasına başlanılmışdır. Bu strateji çərçivədə Nazirlər Kabineti tərəfindən 4 aprel 2020-ci il tarixində təsdiq edilmiş Tədbirlər Planı, zərər çəkmiş sahələrdə fəaliyyət göstərən subyektlərə birbaşa dövlət dəstəyinin göstərilməsini və iş yerlərinin qorunmasını hədəfləyən konkret mexanizmlər müəyyən edilmişdir. İqtisadiyyat Nazirliyi tərəfindən üç mərhələdə həyata keçirilən bu tədbirlərin ilkin fazası birbaşa maliyyə dəstəyi və vergi stimullarını ehtiva edir.

Maliyyə dəstəyi prosesi şəffaflıq və operativlik prinsipləri əsasında tam rəqəmsallaşdırılmış infrastruktur üzərindən qurulmuşdur. Vergi ödəyiciləri müraciətlərini İnternet Vergi İdarəsinin (www.e-taxes.gov.az) elektron kabinetləri vasitəsilə həyata keçirir, sistem isə təqdim olunan məlumatları mövcud uçot bazası və əmək müqavilələri reyestri ilə avtomatik şəkildə qarşılaşdıraraq verifikasiya edir. Uyğunsuzluq aşkar edilmədiyi təqdirdə, işçilərin əməkhaqqı və müvafiq sosial sığorta haqlarının ödənilməsi üçün nəzərdə tutulan vəsaitlər birbaşa işəgötürənlərin bank hesablarına köçürülür. (Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyi, 2020)

Gömrük və vergi sistemlərinin inteqrasiyası məlumatların vahid bazada toplanması və analitik sistemlər vasitəsilə emal olunması ilə xarakterizə olunur. Bu inteqrasiya fiskal nəzarətin gücləndirilməsi və iqtisadi qərarların daha düzgün verilməsi üçün mühüm əhəmiyyət daşıyır. Big Data və süni intellekt texnologiyalarının tətbiqi risklərin əvvəlcədən müəyyən edilməsinə imkan yaradır. Rəqəmsal transformasiya və inteqrasiya yalnız texnoloji yenilik deyil, həm də institusional dəyişikliklər kompleksidir. Bu proses gömrük və vergi sistemlərinin bir-biri ilə əlaqəli, şəffaf və avtomatlaşdırılmış strukturda fəaliyyət göstərməsini təmin edir. Beynəlxalq təşkilatların tövsiyələri və milli islahatlar göstərir ki, bu model müasir fiskal idarəetmənin əsas istiqamətidir və iqtisadi dayanıqlığın gücləndirilməsində strateji rol oynayır. Rəqəmsal inteqrasiya müasir ticarət prosedurlarının səmərəliliyini artıran əsas amillərdən biridir. Ənənəvi ticarət sistemlərində

sənədləşmə, icazələrin alınması və gömrük prosedurları çox vaxt uzunmüddətli və mürəkkəb proseslər kimi xarakterizə olunurdu. Rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi isə bu prosesləri avtomatlaşdıraraq həm vaxt itkisinin, həm də inzibati xərclərin azalmasına imkan yaradır.

Ticarət prosedurlarının sadələşdirilməsi həm də elektron imza, rəqəmsal sertifikatlar və onlayn ödəniş sistemlərinin tətbiqi ilə gücləndirilir. Bu texnologiyalar sənəd dövriyyəsinə kağız üzərindən rəqəmsal mühitə keçirərək insan faktorundan asılılığı azaldır. Bunun nəticəsində korrupsiya riskləri minimuma endirilir və dövlət xidmətlərində şəffaflıq artır. Sahibkarlar üçün əməliyyat xərcləri də nəzərəcarpacaq dərəcədə azalır. Rəqəmsal integrasiya ticarət prosedurlarını daha çevik, şəffaf və effektiv sistemə çevirir. Bu proses iqtisadiyyatın qlobal dəyər zəncirlərinə daha sürətli integrasiyasına şərait yaradır və ölkənin ticarət rəqabət qabiliyyətini yüksəldir. Dövlət idarəetməsində innovativ yanaşmaların tətbiqini gücləndirərək iqtisadi islahatların dayanıqlığını təmin edir.

Cədvəl 1. Ümumi daxili məhsul - manat, dollar və avro ilə

	Cəmi			Adambaşına			1\$=	1avro=
	milyon manatla	milyon dollarla	milyon avro ilə	manatla	dollarla	avro ilə	manat	manat
2015	54380,0	52996,8	47785,6	5706,6	5561,5	5014,6	1,0261	1,1380
2016	60425,2	37862,8	34217,8	6269,6	3928,6	3550,4	1,5959	1,7659
2017	70337,8	40867,9	36213,7	7226,0	4198,5	3720,3	1,7211	1,9423
2018	80092,0	47112,9	39858,7	8156,2	4797,8	4059,0	1,7000	2,0094
2019	81896,2	48174,2	43019,5	8246,3	4850,8	4331,7	1,7000	1,9037
2020	72578,1	42693,0	37407,5	7257,8	4269,3	3740,7	1,7000	1,9402
2021	93203,2	54825,4	46312,1	9278,9	5458,2	4610,6	1,7000	2,0125
2022	133972,7	78807,5	74724,0	13270,9	7806,4	7401,9	1,7000	1,7929
2023	123128,4	72428,5	66975,8	12126,1	7133,0	6596,0	1,7000	1,8384
2024	126524,2	74426,0	68763,2	12400,9	7294,6	6739,6	1,7000	1,8400
2025*	129094,0	75937,6	67201,5	12602,2	7413,1	6560,2	1,7000	1,9210

Mənbə: https://www.stat.gov.az/source/system_nat_accounts/

Cədvəldə 2015–2025-ci illər üzrə Azərbaycanın ümumi daxili məhsulunun (ÜDM) həm manat, həm də dollar və avro ifadəsində dinamikası iqtisadi inkişafın mərhələli və dalğalı xarakter daşdığını göstərir. 2015–2019-cu illərdə ÜDM-in artımı nisbətən stabil olmuş, 2019-cu ildə 81,9 milyard manat səviyyəsinə çatmışdır. Lakin 2020-ci ildə pandemiyanın təsiri ilə ÜDM 72,6 milyard manata enmiş, bu isə iqtisadi aktivliyin zəifləməsinə əks etdirmişdir. 2021-ci ildən etibarən isə güclü bərpa prosesi müşahidə olunur və 2022-ci ildə ÜDM 133,9 milyard manata yüksələrək dövrün ən yüksək göstəricilərindən birini təşkil etmişdir. Sonrakı illərdə (2023–2025) artım tempi bir qədər sabitləşsə də, ümumi makroiqtisadi artım tendensiyası qorunmuşdur.

Dollar və avro ifadəsində ÜDM göstəricilərində də oxşar dinamik meyl müşahidə olunur, lakin valyuta məzənnələrinin dəyişməsi bu göstəricilərə təsir göstərmişdir. Xüsusilə manatın 1 dollar qarşısında 1.7 sabit məzənnəyə yaxınlaşması dövründə ÜDM-in dollar ifadəsində daha aydın müqayisə aparmaq mümkün olmuşdur. 2020-ci ildən sonrakı dövrdə iqtisadi bərpa, qeyri-neft sektorunun genişlənməsi və dövlət investisiyalarının artması ÜDM-in yüksəlməsinə səbəb olmuşdur. Ümumilikdə, bu göstəricilər Azərbaycan iqtisadiyyatının pandemiya sonrası bərpa olunduğunu və 2022–2025-ci illərdə daha sabit artım mərhələsinə keçdiyini göstərir.

Elektron idarəetmə mexanizmləri müasir iqtisadi sistemlərdə ticarət əməliyyatlarının şəffaflığını və səmərəliliyini artıran əsas vasitələrdən biridir. Bu mexanizmlər dövlət orqanlarının fəaliyyətində insan amilinin təsirini azaldaraq qərarların daha obyektiv və məlumat əsaslı qəbul olunmasına şərait yaradır. Xüsusilə gömrük və vergi orqanlarında rəqəmsal platformaların tətbiqi ticarət proseslərinin izlənməsini asanlaşdırır və qeyri-rəsmi iqtisadi fəaliyyətin qarşısını almaqda mühüm rol oynayır. Elektron idarəetmə sistemlərinin əsas üstünlüklərindən biri məlumatların mərkəzləşdirilmiş bazalarda toplanması və real vaxt rejimində emal olunmasıdır. Bu yanaşma dövlət qurumları arasında informasiya mübadiləsinə sürətləndirir və ticarət əməliyyatlarında gecikmələri minimuma endirir. Risklərin avtomatik analizi və monitorinqi sistemi potensial pozuntuların vaxtında aşkar edilməsinə imkan verir. Nəticədə ticarət mühitində daha yüksək səviyyədə nəzarət və şəffaflıq təmin olunur.

Elektron bəyannamə, elektron gömrük deklarasiyası və onlayn vergi ödəmə sistemləri kimi alətlər ticarət ekosistemində prosedurların sadələşdirilməsinə xidmət edir. Bu alətlər sahibkarların dövlət orqanları ilə birbaşa fiziki təmas ehtiyacını azaldır və əməliyyatların daha sürətli həyata keçirilməsini təmin edir. Beləliklə, biznes subyektləri üçün inzibati yük azalır və iqtisadi fəaliyyətin effektivliyi artır. Bu da ümumi ticarət mühitinin rəqəbat qabiliyyətini yüksəldir.

Cədvəl 1. *İqtisadiyyatın neft-qaz və qeyri neft-qaz sektorlarında ümumi daxili məhsul istehsalı, cari qiymətlərlə, milyon manatla*

	2020	2021	2022	2023	2024	2025*
Ümumi daxili məhsul - cəmi	72 578,1	93 203,2	133 972,7	123 128,4	126 524,2	129 094,0
o cümlədən:						
neft-qaz sektoru	20 417,5	34 501,4	62 490,5	42 275,9	38 385,1	34 888,6
qeyri neft-qaz sektoru	45 312,2	51 122,2	61 509,1	69 482,8	75 734,7	81 807,3
məhsula və idxala xalis vergilər	6 848,4	7 579,6	9 973,1	11 369,7	12 404,4	

Mənbə: https://www.stat.gov.az/source/system_nat_accounts/

Verilən cədvəl 2020–2025-ci illər ərzində Azərbaycanın Ümumi Daxili Məhsulunun (ÜDM) sektorlar üzrə struktur dinamikasını aydın şəkildə göstərir və post-pandemiya dövründə iqtisadi transformasiyanın əsas istiqamətlərini ortaya qoyur. 2020-ci ildə ÜDM 72,6 mlrd manat olduğu halda, 2021–2022-ci illərdə ciddi artım müşahidə olunmuş və 2022-ci ildə 133,9 mlrd manata çataraq maksimum səviyyəyə yüksəlmişdir. Bu artım əsasən həm neft-qaz sektorunda, həm də qeyri-neft sektorunda genişlənmə ilə bağlıdır. Xüsusilə 2022-ci ildə neft-qaz sektorunun 62,5 mlrd manata yüksəlməsi ümumi artımda əsas rol oynamışdır ki, bu da enerji qiymətlərinin yüksəlməsi və ixrac gəlirlərinin artması ilə izah olunur.

2023–2025-ci illərdə isə ÜDM-də müəyyən sabitləşmə və struktur dəyişiklikləri müşahidə edilir. Neft-qaz sektorunda azalma tendensiyası (2022-ci ildə 62,5 mlrd manatdan 2025-ci ildə 34,9 mlrd

manata düşməsi) iqtisadiyyatın tədricən diversifikasiyaya doğru yönəldiyini göstərir. Eyni dövrdə qeyri-neft-qaz sektorunun davamlı artımı (2020-ci ildə 45,3 mlrd manatdan 2025-ci ildə 81,8 mlrd manata yüksəlməsi) post-pandemiya islahatlarının və iqtisadi şaxələndirmə siyasətinin uğurlu nəticəsi kimi qiymətləndirilə bilər. Məhsula və idxala xalis vergilərin də artması (6,8 mlrd manatdan 12,4 mlrd manata qədər) fiskal sistemin güclənməsi və vergi inzibatchılığının effektivliyinin yüksəlməsi ilə bağlıdır. Ümumilikdə, bu göstəricilər Azərbaycan iqtisadiyyatında neft asılılığının tədricən azalması və qeyri-neft sektorunun əsas hərəkətverici qüvvəyə çevrilməsi prosesini təsdiqləyir.

Elektron idarəetmə həm də korrupsiya risklərinin azaldılmasında mühüm rol oynayır. Proseslərin rəqəmsallaşdırılması qərarların izlənilə bilən və sənədləşdirilə bilən formada aparılmasını təmin edir. Bu isə şəffaflıq səviyyəsini artıraraq ictimai etimadı gücləndirir. Audit və nəzarət mexanizmlərinin daha effektiv işləməsinə imkan yaradır. Elektron idarəetmə mexanizmləri təkcə texnoloji yenilik deyil, həm də institusional islahatların əsas dayağıdır. Onlar ticarət ekosistemində şəffaflıq, operativlik və hesabatlılığı təmin edərək iqtisadi sistemin dayanıqlığını gücləndirir. Bu yanaşma həm milli iqtisadiyyatın inkişafına, həm də beynəlxalq ticarət integrasiyasına mühüm töhfə verir (Huseynov, 2025).

Post-pandemiya dövründə Azərbaycanda həyata keçirilən iqtisadi və institusional islahatlar ümumilikdə dövlət idarəetməsinin modernləşdirilməsi və iqtisadi səmərəliliyin artırılmasına yönəlmişdir. Xüsusilə gömrük və vergi sistemlərində rəqəmsallaşma, elektron xidmətlərin genişləndirilməsi və şəffaflığın artırılması istiqamətində mühüm addımlar atılmışdır. Bunun nəticəsində biznes mühitində operativlik yüksəlmiş, prosedur xərcləri isə tədricən azalmağa başlamışdır.

İslahatların effektivliyinə təsir edən bir sıra struktur problemlər hələ də qalmaqdadır. Ön mühüm çətinliklərdən biri rəqəmsal sistemlərin tam integrasiyasının yekunlaşmaması və bəzi qurumlar arasında məlumat mübadiləsinin hələ də parçalı şəkildə aparılmasıdır. Bu isə qərarvermə prosesində gecikmələrə və operativliyin tam təmin olunmamasına səbəb olur. Digər mühüm çağırış kibertəhlükəsizlik və məlumatların qorunması ilə bağlıdır. Rəqəmsal idarəetmənin genişlənməsi fonunda dövlət informasiya sistemlərinə edilən təzyiqlər və potensial kiber risklər artmaqdadır. Bu səbəbdən həm texniki infrastrukturun gücləndirilməsi, həm də insan resurslarının bu sahədə ixtisaslaşdırılması vacib hesab olunur (Huseynov, 2025).

Müasir dövrdə rəqəmsallaşma prosesi yalnız texnoloji infrastrukturun qurulması ilə məhdudlaşmayaraq, həm də iqtisadiyyatın bütün səviyyələrində struktur dəyişikliklərini şərtləndirir. Bu transformasiyanın fundamental elementlərindən biri insan kapitalının keyfiyyətə yenilənməsidir. Xüsusilə rəqəmsal texnologiyaların geniş tətbiqi və "aşağıtəməslə iqtisadiyyat" modelinin inkişaf perspektivləri, yüksək intellektual potensiala və texnoloji bacarıqlara malik insan resurslarına olan tələbatı kəskin şəkildə artırmışdır. Müasir rəqəmsal texnologiyaların tətbiqi və aşağıtəməslə iqtisadi sahələrin inkişaf perspektivləri yüksək ixtisaslı, spesifik bilik və bacarıqlara malik insan resurslarına olan tələbatı əhəmiyyətli dərəcədə artırır. Bu ehtiyacların strateji səviyyədə təmin olunması üçün iki əsas istiqamət müəyyən edilir. Birinci istiqamət müasir iqtisadiyyatın çağırışlarına adekvat cavab verən təhsilin yeni məzmununun formalaşdırılması, ikinci istiqamət isə mövcud kadr potensialının rəqəmsal mühitə uyğunlaşdırılması üçün ömürboyu təhsil imkanlarının və yenidən kvalifikasiya mexanizmlərinin yaradılmasıdır. Hər iki strateji xəttin paralel şəkildə reallaşdırılması ölkədə iqtisadi şaxələnmənin sürətlənməsinə, rəqəbatqabiliyyətliliyin yüksəldilməsinə və rəqəmsal keçidin effektivliyinin təmin edilməsinə xidmət edən fundamental amil kimi çıxış edir.

Regionlar arasında rəqəmsal infrastrukturun bərabər inkişaf etməməsi islahatların təsir gücünü məhdudlaşdıran amillərdən biridir. Böyük şəhərlərlə müqayisədə bəzi bölgələrdə internetə çıxış, texniki imkanlar və rəqəmsal savadlılıq səviyyəsi daha aşağıdır. Bu da elektron xidmətlərin istifadəsində qeyri-bərabərlik yaradır və ümumi effektivliyi azaldır. Gələcək inkişaf perspektivləri isə

süni intellekt, Big Data analitikası və blokçeyn texnologiyalarının gömrük və vergi sistemlərinə daha geniş integrasiyası ilə bağlıdır. Bu texnologiyalar risklərin daha dəqiq müəyyənləşdirilməsinə, vergi yayınmalarının azaldılmasına və ticarət əməliyyatlarının tam şəffaf izlənməsinə imkan verə bilər. “Vahid rəqəmsal platforma” modelinin təkmilləşdirilməsi strateji prioritet olaraq qalır. Azərbaycan Respublikasında post-pandemiya dövründə həyata keçirilən iqtisadi islahatlar, xüsusilə gömrük və vergi sistemlərində rəqəmsallaşma və integrasiya istiqamətində mühüm nəticələr vermişdir. Elektron xidmətlərin genişləndirilməsi, “bir pəncərə” prinsipi və rəqəmsal idarəetmə mexanizmlərinin tətbiqi biznes mühitinin sadələşdirilməsinə və şəffaflığın artırılmasına şərait yaratmışdır. Bu dəyişikliklər ölkənin iqtisadi idarəetmə sistemində modernləşmə prosesinin əsas komponentlərindən biri kimi çıxış edir. (“Azərbaycan Respublikasının 2022–2026-cı illərdə sosial-iqtisadi inkişaf Strategiyası”, 2022). İslahatların tam effektivliyinə mane olan müəyyən institusional və texniki problemlər mövcuddur. Xüsusilə dövlət qurumları arasında məlumat bazalarının tam integrasiyasının yekunlaşmaması, bəzi hallarda isə sistemlərin paralel və parçalanmış şəkildə işləməsi operativliyi azaldır. Bu vəziyyət gömrük və vergi orqanları arasında vahid məlumat mübadiləsinin tam formalaşmasını gecikdirir və idarəetmə səmərəliliyinə təsir göstərir. Digər mühüm çağırış rəqəmsal bacarıqlar və insan kapitalı ilə bağlıdır. Regionlarda və bəzi idarəetmə strukturlarında rəqəmsal savadlılığın fərqli səviyyədə olması elektron xidmətlərin istifadəsində qeyri-bərabərlik yaradır. Rəqəmsal sistemlərin genişlənməsi fonunda kibertəhlükəsizlik və məlumatların qorunması məsələləri daha aktual xarakter alır və əlavə investisiyalar tələb edir (Hajiyev 2025).

Azərbaycanın iqtisadi inkişaf strategiyasında bu problemlərin həlli üçün rəqəmsal infrastrukturun təkmilləşdirilməsi və “e-hökumət” sistemlərinin daha geniş integrasiyası əsas prioritetlərdən biri kimi müəyyən edilmişdir. Gömrük və vergi orqanlarının vahid analitik platforma üzərində birləşdirilməsi, risklərin avtomatlaşdırılmış idarə olunması və süni intellekt əsaslı nəzarət mexanizmlərinin tətbiqi gələcək inkişaf istiqamətləri kimi çıxış edir. Azərbaycanda aparılan islahatlar ümumilikdə müsbət nəticələr versə də, onların effektivliyinin tam təmin olunması üçün institusional koordinasiya, texnoloji infrastrukturun gücləndirilməsi və rəqəmsal bərabərliyin artırılması vacibdir. Bu istiqamətlər üzrə davamlı inkişaf təmin edildiyi halda, ölkədə daha şəffaf, çevik və rəqabətqabiliyyətli iqtisadi və ticarət ekosisteminin formalaşması mümkün olacaqdır.

NƏTİCƏ

Aparılmış təhlillər göstərir ki, Azərbaycan Respublikasında post-pandemiya dövründə həyata keçirilən iqtisadi islahatlar, xüsusilə gömrük və vergi sistemlərinin rəqəmsallaşdırılması və integrasiyası istiqamətində mühüm transformasiya yaratmışdır. Elektron idarəetmə mexanizmlərinin tətbiqi ticarət prosedurlarının sadələşdirilməsinə, inzibati xərclərin azalmasına və ümumi iqtisadi mühitdə şəffaflığın yüksəlməsinə şərait yaratmışdır. Bu proseslər ölkənin iqtisadi idarəetmə modelinin daha çevik və müasir standartlara uyğun formalaşdığını göstərir. Rəqəmsal transformasiya nəticəsində gömrük və vergi orqanları arasında məlumat mübadiləsinin güclənməsi fiskal nəzarətin effektivliyini artırmış, risklərin daha operativ şəkildə müəyyən edilməsinə imkan vermişdir. Sistemlərin tam integrasiyası, regionlararası rəqəmsal fərqliliklər və kibertəhlükəsizlik kimi məsələlər hələ də inkişaf mərhələsində olan çağırışlar olaraq qalır. Bu problemlər islahatların tam potensialının reallaşmasına müəyyən dərəcədə təsir göstərir.

Gələcək perspektivlər baxımından Azərbaycanda rəqəmsal hökumət modelinin daha da inkişaf etdirilməsi, süni intellekt və böyük verilənlər (Big Data) texnologiyalarının geniş tətbiqi və vahid integrasiya olunmuş platformaların formalaşdırılması strateji əhəmiyyət daşıyır. Beynəlxalq təşkilatların da vurğuladığı kimi, bu istiqamətdə davamlı institusional islahatlar iqtisadi dayanıqlığın və rəqabət qabiliyyətinin artırılmasına xidmət edir. Bununla yanaşı, qeyd olunan transformasiya proseslərinin uğurlu icrasında insan kapitalının oynadığı fundamental rol, bu istiqamətdə strateji və sistemli addımların atılmasını zəruri edir. Əqli mülkiyyət amilinin dominant olduğu yaradıcı

İqtisadiyyatın inkişafı prioritetləşdirilməli, yaradıcı sektor nümayəndələri ilə rəqəmsal texnologiya mütəxəssisləri arasında effektiv sinerji və əməkdaşlıq platformaları formalaşdırılmalıdır. Eyni zamanda, innovativ iqtisadi mühitin dəyişən tələblərinə adekvat olaraq peşə hazırlığının keyfiyyətinin yüksəldilməsi, insan kapitalının bu transformasiya prosesinə inteqrasiyasını təmin edən fundamental şərt kimi çıxış edir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi - <https://www.stat.gov.az/>
2. Hacıyev N., İsmayilov, V., Fətaliyeva, G., Mahmudova, L., & Asadova, S. (2025). The impact of digital transformation on the sustainable development of the Azerbaijani economy. *International Journal of Computational and Experimental Science and Engineering*. <https://doi.org/10.22399/ijcesen.1322>
3. Hüseynov A., Balsalobre-Lorente, D., Hamidova, L., & Samedova, E. (2025). Challenges and opportunities of digital economy development: Case of Azerbaijan. *Problems and Perspectives in Management*. [https://doi.org/10.21511/ppm.23\(2\).2025.18](https://doi.org/10.21511/ppm.23(2).2025.18)
4. İbadoglu, Q. (2024). Azərbaycan iqtisadiyyatının iqtisadi təhlili: icmal və meyllər. *İqtisadi Tədqiqatlar Mərkəzi (ERC); London İqtisadiyyat və Siyasi Elmlər Məktəbi (LSE)*. Yazılma tarixi: 05 oktyabr 2024. Alınma tarixi: 21 noyabr 2024. 15 səhifə. (İbadoglu Q. 2024)
5. World Bank – Azerbaijan Data - <https://data.worldbank.org/country/azerbaijan>
6. Ибадоглу, Г., & Нифтиев, И. М. (2022). Ретроспективный анализ экономики Азербайджана за 30-летний период независимости. *Economic and Social Development*, 9(1), 58–76. <https://doi.org/10.24975/2313-8920-2022-9-1-58-76>
7. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti. (2022, 22 iyul). *Azərbaycan Respublikasının 2022–2026-cı illərdə sosial-iqtisadi inkişaf Strategiyasının təsdiq edilməsi haqqında*.
8. Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyi. (2020, 5 aprel). İqtisadiyyat Nazirliyi tərəfindən koronavirus (COVID-19) pandemiyasından zərər çəkmiş sahələrdə çalışan müddətli işçilərin əməkhaqqının müəyyən hissəsinin ödənilməsi və fərdi (mikro) sahibkarlara maliyyə dəstəyinin göstərilməsi proqramlarına dair məlumat. <https://www.taxes.gov.az/az/post/1020>

V BÖLMƏ: MALİYYƏ, FİNTEK VƏ RİSK İDARƏÇİLİYİ

**GƏLİR BƏRABƏRSİZLİYİNİN İDARƏ OLUNMASI: BEYNƏLXALQ
TƏCRÜBƏ VƏ AZƏRBAYCAN MODELİ ÜÇÜN PERSPEKTİVLƏR**

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-82

i.ü.f.d. dos. Fərhad Q. Mikayılov

İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu, şöbə rəhbəri

E-mail: farhad.mikayilov@esri.gov.az

ORCID: 0009-0002-8683-338X

Nigar M. Ələsgərova

İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu, baş elmi işçi

E-mail: nigar.alasgarova@esri.gov.az

ORCID: 0000-0002-0506-229X

Həbibə M. Cabbarova

İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu, böyük elmi işçi

E-mail: habiba.cabbarova.99@mail.ru

ORCID: 0009-0004-7169-6989

Xülasə

Gəlir bərabərsizliyi bütün dünyada dayanıqlı iqtisadi inkişaf və sosial ədalətin təmin olunması baxımından ciddi çağırış olaraq qalmaqdadır. İqtisadi artımın nəticələrinin cəmiyyətin müxtəlif təbəqələri arasında qeyri-bərabər bölüşdürülməsi sosial gərginliyin artmasına, yoxsulluğun dərinləşməsinə və inklüziv inkişafın məhdudlaşmasına səbəb olur. Bu baxımdan, gəlir bərabərsizliyinin azaldılması istiqamətində effektiv dövlət siyasətinin formalaşdırılması xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu məqalədə gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizə sahəsində uğurlu beynəlxalq təcrübə təhlil edilir və həmin təcrübələrin Azərbaycan şəraitində tətbiq imkanları araşdırılır.

Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, bir çox ölkələrdə bərabərsizliyin azaldılması məqsədilə tətbiq olunan progressiv vergi siyasətləri, sosial transfert mexanizmləri, təhsil və səhiyyə sahələrinə investisiyaların artırılması, eləcə də inklüziv əmək bazarı siyasətləri müsbət nəticələr verməkdədir. Azərbaycanda da son illərdə sosial müdafiə mexanizmlərinin genişləndirilməsi və hədəflənmiş sosial dəstək proqramlarının həyata keçirilməsi vasitəsilə aztəminatlı əhəlinin rifah səviyyəsinin yaxşılaşdırılması istiqamətində mühüm irəliləyişlər əldə olunmuşdur.

Məqalədə beynəlxalq təcrübənin müqayisəli təhlili əsasında Azərbaycanın institusional və fiskal imkanları nəzərə alınmaqla gəlir bərabərsizliyinin azaldılmasına yönəlmiş mövcud siyasət alətləri sistemləşdirilir və bu istiqamətdə siyasət tövsiyələri irəli sürülür.

Açar sözlər: *bərabərsizlik, gəlir bərabərsizliyi, nordik model, sosial ədalət, vergi, dayanıqlı inkişaf*

ADDRESSING INCOME INEQUALITY: INTERNATIONAL EXPERIENCE AND PROSPECTS FOR THE AZERBAIJANI MODEL

PhD in Economics, Assoc. Prof. Farhad G. Mikayilov
the Economic Scientific Research Institute, Head of Department
E-mail: farhad.mikayilov@esri.gov.az
ORCID: 0009-0002-8683-338X

Nigar M. Alasgarova
the Economic Scientific Research Institute, Chief Researcher
E-mail: nigar.alasgarova@esri.gov.az
ORCID: 0000-0002-0506-229X

Habiba M. Jabbarova
the Economic Scientific Research Institute, Senior Research Fellow
E-mail: habiba.cabbarova.99@mail.ru
ORCID: 0009-0004-7169-6989

Abstract

Income inequality remains a significant challenge to sustainable economic development and social justice worldwide. The unequal distribution of the benefits of economic growth among different segments of society contributes to rising social tensions, the deepening of poverty, and limitations to inclusive development. Persistent disparities in income and opportunities can weaken social cohesion and reduce the effectiveness of economic policies aimed at improving overall welfare. In this regard, the formulation and implementation of effective public policies aimed at reducing income inequality have become an important priority for governments and international organizations. This article analyzes successful international practices in addressing income inequality and examines the possibilities of adapting these approaches within the Azerbaijani context.

The findings of the study indicate that in many countries progressive taxation policies, well-designed social transfer mechanisms, increased investment in education and healthcare, and inclusive labor market policies have proven effective in reducing inequality and improving social welfare. In recent years, Azerbaijan has also made notable progress in enhancing the welfare of low-income populations through the expansion of social protection mechanisms and the implementation of targeted social assistance programs.

Based on a comparative analysis of international experience, the article systematizes existing policy instruments aimed at reducing income inequality in Azerbaijan, considering the country's institutional structure and fiscal capacities. The study also proposes a set of policy recommendations aimed at strengthening social protection systems, promoting inclusive growth, and improving the effectiveness of inequality-reduction strategies.

Keywords: *inequality, income inequality, Nordic model, social justice, taxation, sustainable development*

УПРАВЛЕНИЕ ДОХОДНЫМ НЕРАВЕНСТВОМ: МЕЖДУНАРОДНЫЙ ОПЫТ И ПЕРСПЕКТИВЫ ДЛЯ МОДЕЛИ АЗЕРБАЙДЖАНА

к.э.н., доц. Фархад Г. Микайлов

Институт экономических научных исследований, заведующий отделом

3-почта: farhad.mikayilov@esri.gov.az

ORCID: 0009-0002-8683-338X

Нигяр М. Аляскерова

Институт экономических научных исследований, главный научный сотрудник

E-mail: nigar.alasgarova@esri.gov.az

ORCID: 0000-0002-0506-229X

Хабиба М. Джаббарова

Институт экономических научных исследований, старший научный сотрудник

E-mail: habiba.cabbbarova.99@mail.ru

ORCID: 0009-0004-7169-6989

Аннотация

Неравенство доходов остается одним из наиболее серьезных вызовов для обеспечения устойчивого экономического развития и социальной справедливости во всем мире. Неравномерное распределение результатов экономического роста между различными слоями общества способствует усилению социальной напряженности, углублению бедности и ограничению возможностей инклюзивного развития. Сохраняющиеся различия в доходах и доступе к экономическим возможностям могут ослаблять социальную сплоченность и снижать эффективность социально-экономической политики государства. В этой связи формирование и реализация эффективной государственной политики, направленной на сокращение доходного неравенства, приобретает особую актуальность и требует комплексного подхода.

В данной статье анализируется успешный международный опыт борьбы с доходным неравенством, а также исследуются возможности адаптации соответствующих механизмов и инструментов государственной политики в условиях Азербайджана.

Результаты исследования показывают, что во многих странах эффективными инструментами снижения неравенства выступают прогрессивная налоговая политика, развитые системы социальных трансфертов, инвестиции в образование и здравоохранение, а также реализация инклюзивной политики на рынке труда. В последние годы в Азербайджане также достигнут значительный прогресс в повышении уровня благосостояния малообеспеченных слоев населения благодаря расширению механизмов социальной защиты и внедрению целевых программ социальной поддержки.

На основе сравнительного анализа международного опыта в статье систематизируются существующие инструменты государственной политики, направленные на снижение доходного неравенства в Азербайджане с учетом институциональных и фискальных возможностей страны, а также предлагаются практические рекомендации по повышению эффективности проводимой социальной политики.

Ключевые слова: *неравенство, доходное неравенство, нордическая модель, социальная справедливость, налогообложение, устойчивое развитие*

GİRİŞ

Beynəlxalq Əmək Təşkilatının (BƏT) 2024-cü il Ümumdünya Əməkhaqqı Hesabatına əsasən, əmək gəlirləri arasındakı qlobal bərabərsizlik dünyada ötən dövrlərə nisbətən azalmaqda davam edir. Hesabata əsasən 2024-cü il üçün qlobal median əməkhaqqı 846 dollardır. Aşağı gəlirli ölkələrdə median əməkhaqqı 201 ABŞ dolları, orta gəlirli ölkələrdə 630 dollar, yüksək gəlirli ölkələrdə isə 3,333 dollar təşkil edir. Aşağı gəlirli ölkələrdə median əməkhaqqının qlobal median əməkhaqqıdan 4 dəfə, yüksək gəlirli ölkələrin median əməkhaqqı məbləğindən 16 dəfə az olması hələ də qlobal fərqlərin ciddi olduğunu göstərir.

Bununla yanaşı dünyada ən aşağı qruplar (alt 10%) dünya əməkhaqqı kütləsinin cəmi 0.5%-ni əldə edir, yuxarı 10% isə təxminən ümumi gəlirlərin 38%-ni qazanır. Yəni, qloballaşma və iqtisadi artım daxilində orta maaşlar artsa da, yuxarı gəlir qrupları hələ də gəlirlər üzrə ən böyük paya malikdirlər. BƏT təhlili göstərir ki, bütün ölkə və gəlir qruplarında kişilər qadınlardan daha çox əməkhaqqı alır. Qlobal mənzərədə orta hesabla kişilərin saatlıq əməkhaqqı qadınlara nisbətən 10–20% yüksəkdir. Bəzi analizlər göstərir ki, aşağı və orta gəlirli ölkələrdə cinslərarası gəlir fərqi adətən daha yüksək, yüksək inkişaf etmiş ölkələrdə bir qədər aşağı olur (BƏT, Əməkhaqqı hesabatı, 2024).

Gəlir bərabərsizliyinin yüksək səviyyəsi ciddi sosial-iqtisadi problemlərə yol açır. Son qloballaşma, texnoloji dəyişikliklər və iqtisadi struktur transformasiyaları bir tərəfdən ümumi rifah səviyyəsinin yüksəlməsinə töhfə versə də, digər tərəfdən gəlirlərin bölgüsündə disbalansın dərinləşməsinə səbəb olmuşdur.

Yüksək bərabərsizlik uzunmüddətli iqtisadi artımı ləngidir. OECD ölkələri üzrə aparılan tədqiqatlara görə, 1990-2010-cu illər arasında gəlir bərabərsizliyinin artması bu ölkələrin ÜDM artımını ümumilikdə 4.7% azaldıb (OECD). Bərabərsizliyin artması aztəminatlı təbəqələrin təhsil və bacarıq imkanlarını məhdudlaşdırdığı üçün iqtisadiyyatın insan kapitalı zəifləyir ki, bu da artım tempinə mənfi təsir göstərir.

Azərbaycan müstəqillik illərində yoxsulluğun azaldılması və orta gəlir təbəqəsinin genişləndirilməsi sahəsində əhəmiyyətli uğurlar əldə edib. Rəsmi məlumata görə, ölkədə gəlir bölgüsünün göstəricisi olan Gini koeffisienti nisbətən aşağıdır – BMT İnkişaf Proqramının (UNDP) 2022-ci il hesabatına əsasən, 2018-ci il üçün Azərbaycan üzrə Gini indeksi cəmi ~26,6 olaraq qiymətləndirilib. Bu göstərici Asiya-Sakit okean regionunda ən aşağı göstəricilərdən biridir və ölkədə gəlirlərin bölgüsünün bir sıra digər ölkələrlə müqayisədə daha bərabər olduğuna işarə edir. Lakin regionlar arasında iqtisadi fərqlər, şəhər və kənd əhalisi arasında imkan bərabərsizliyi və iqtisadiyyatda qeyri-rəsmi məşğulluq kimi amillər Azərbaycanda da bərabərsizliyə şərait yaradan məqamlar olaraq qalır.

2024-cü il üzrə rəsmi desil göstəricilərinə əsasən, Azərbaycanda ən yüksək gəlirli 10%-lik qrupun adambaşına düşən aylıq gəliri ən aşağı 10%-lik qrupun gəlirindən təxminən 3.8 dəfə yüksəkdir. Bu fərq beynəlxalq müqayisədə kəskin olmasa da, aşağı desilin orta gəlir səviyyəsinin ehtiyac meyarından aşağı olması sosial həssaslığın davam etdiyini göstərir (Dövlət Statistika Komitəsi).

Bu məqalənin yazılmasında məqsəd dünya üzrə gəlir bərabərsizliyinin azaldılması istiqamətində tətbiq olunan siyasət və modelləri öyrənmək və bu təcrübələrdən çıxarılan dərslər əsasında Azərbaycanda effektiv tətbiq imkanlarını təhlil etməkdən ibarətdir. Bunun üçün əvvəlcə mövcud elmi ədəbiyyatda və beynəlxalq təşkilatların hesabatlarında formalaşmış başlıca yanaşmalar və tövsiyələr nəzərdən keçiriləcək, daha sonra təhlil və müzakirə bölməsində beynəlxalq təcrübədən nümunələr (BƏT, Dünya Bankı, OECD, Nordik ölkələri, Latın Amerikası, ABŞ və b.) ilə Azərbaycanda bərabərsizliyin hazırkı vəziyyəti və siyasətləri müqayisəli şəkildə araşdırılacaqdır.

ƏDƏBİYYAT İCMALI

Beynəlxalq qtisadi ədəbiyyatda gəlir bərabərsizliyinin səbəbləri və azaldılması yolları geniş tədqiq edilib. Dünya Bankı, BMT, OECD kimi qurumların hesabatlarında bərabərsizliyin azaldılması məqsədilə fundamental prinsiplər və tövsiyələr öz əksini tapıb. Bu prinsiplərdə ümumi olaraq gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizədə onun səbəblərinin müəyyənləşdirilməsi və buna uyğun mexanizmlərdən

istifadə edilməsi tövsiyə olunur. Effektiv vergi və transfert sistemlərinin yaradılması, məşğulluq və inklüziv əmək bazarı siyasətləri, təhsil və səhiyyə sisteminə investisiya yatıraraq insan kapitalının inkişaf etdirilməsi kimi istiqamətlərdə aparılan siyasət nümunələrinin gəlir bərabərsizliyinin azaldılmasında mühüm rol oynadığı qeyd edilir.

Elmi ədəbiyyatda bərabərsizliyə qarşı siyasətlər həmçinin hədəfləndikləri mərhələlərə görə təsnif edilir. Belə ki, gəlir bərabərsizliyini azaltmaq üçün tədbirlər üç kateqoriyaya ayrılır: əmək bazarına qədərki (pre-distribution), əmək bazarı daxilində və əmək bazarından sonrakı (redistribution) siyasətlər.

Məqalənin Azərbaycan üzrə təhlil hissəsi üçün ölkənin son illərdə həyata keçirdiyi sosial-iqtisadi islahatlara dair açıq hökumət məlumatları və hesabatlardan yararlanılmışdır. Xüsusilə, ünvanlı sosial yardım, məşğulluq proqramları, vergi islahatları və regional inkişaf proqramları barədə qanunvericilik və icra orqanlarının təqdim etdiyi rəqəmlər və qiymətləndirmələr nəzərə alınmışdır.

METODOLOGİYA

Məqələdə mövzuya dair mövcud elmi ədəbiyyat, beynəlxalq təşkilatların hesabatları və statistik məlumatlar təhlil edilərək ümumiləşdirmələr aparılmışdır. İlk olaraq, BƏT, Dünya Bankı, OECD kimi qurumların gəlir bərabərsizliyi sahəsində son dövrlərdə dərc etdiyi hesabatlar və tövsiyələr incələnmiş, fərqli ölkələrin (Nordik rifah modeli, Latın Amerikasının ölkələrinin proqramları, ABŞ və Böyük Britaniya kimi inkişaf etmiş ölkələrin siyasətləri və s.) təcrübələri müqayisəli şəkildə öyrənilmişdir.

Tədqiqat çərçivəsində hər hansı kəmiyyət modeli və ya orijinal sorğu keçirilməmiş, əvəzində müxtəlif ölkələrin təcrübələrinin müqayisəli təhlili və **benchmarking metodu** vasitəsilə nəticələr əldə edilmişdir. Bu yanaşma mövzunun daha geniş kontekstdə anlaşılmaya və beynəlxalq təcrübədən əldə olunan dərslərin Azərbaycan üçün tətbiq potensialının qiymətləndirilməsinə imkan verir.

1. Gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizədə ümumi siyasət və prinsiplər

Gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizə aparmaq üçün ölkələr özlərinə məxsus siyasət və mexanizmlərdən istifadə edirlər. Paralel olaraq, beynəlxalq təşkilatlar tərəfindən ölkə profilləri üzrə təhlillər aparılır və müvafiq siyasət tövsiyələrini əks etdirən hesabatlar hazırlanır. Bərabərsizliyin azaldılması üçün universal bir həll olmasa da, hökumətlər tərəfindən bərabərsizliklə mübarizə istiqamətində ümumi qəbul olunmuş prinsiplər özünü göstərir. BMT-nin Asiya və Sakit Okean üçün İqtisadi və Sosial Komissiyası (UNESCAP) tərəfindən gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizə məqsədilə ölkələr üçün aşağıdakı ümumi prinsiplər müəyyənləşdirilib (UNESCAP, 2019):

1. **Bərabərsizliyin və ədalətsizliyin əsas səbəblərini müəyyənləşdirmək:** Hər bir ölkədə bərabərsizliyi yaradan səbəblər eyni deyildir. Problemin həlli üçün ilk növbədə onun səbəbini müəyyənləşdirmək önəmlidir.

2. **Effektiv vergi və transfert sisteminin qurulması:** Ədalətli vergi sistemləri vasitəsilə yüksək gəlirlilərin sərvət toplanmasının qarşısı alınır, aşağı gəlirlilərin əlinə daha çox resurs keçir, beləliklə gəlir bölgüsü balanslaşdırılır. Sosial transfertlər yoxsulluğu və bərabərsizliyi azaldır, imkanların strukturunu dəyişir və nəsil-dən-nəslə keçən yoxsulluq və bərabərsizlik dövrlərini qırır. Bu səbəbdən, fiskal təzyiqlərin mövcudluğunu nəzərə almaqla yanaşı, hökumətlər bərabərsizlik və yoxsulluqla mübarizədə ilk növbədə sosial inkişafa yatırımları etməyə çalışırlar.

3. **Məşğulluğun təmini və inklüziv əmək bazarı:** İnsanlar üçün gəlir etməyə imkan verən layiqli iş imkanlarının yaradılması yoxsulluq və bərabərsizliyin azaldılması baxımından əsas amildir. Həmçinin əmək bazarının davamlılığını, inklüzivliyini və adaptivliyini gücləndirmək əsas prioritetlərdən olmalıdır. Inklüziv əmək bazarı formalaşdıraraq qadınlar, əlillər, gənclər və etnik azlıqlar üçün bərabər imkanlar yaradıldıqda bu qrupların gəlir səviyyəsi yüksəlir.

4. **Keyfiyyətli təhsil və bacarıqların artırılması sistemi:** Təhsil sosial mobilliyi sürətləndirən əsas vasitələrdən biridir. Xüsusilə, texnoloji tərəqqi dövründə mütəmadi baş verən dəyişikliklər fonunda işçilərin bacarıqlarını artırılmasını təmin edən təlim sisteminin qurulması onların

dəyişikliklərə uyğunlaşmalarına və əmək bazarında rəqabət qabiliyyətliliklərini qorumalarına imkan verir.

Dünya Bankı tərəfindən 2024-cü ildə nəşr edilən “*Yoxsulluq, Rifah və Planet*” hesabatına əsasən aşağıdakı ümumi prinsiplər dövlətlərə gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizə aparmaq üçün tövsiyə edilir:

1. Erkən uşaqlıq dövründən ali təhsilə qədər keyfiyyətli təhsilə çıxışın artırılması, çünki bu, bacarıqların formalaşmasına və gələcək qazanc potensialına əhəmiyyətli dərəcədə təsir göstərir;
2. Uşaqların ev şəraitində inkişafı üçün mövcud imkanların və resursların genişləndirilməsi yolu ilə ailə daxilində insan kapitalının yığılmasının dəstəklənməsi;
3. Səhiyyə və qidalanmada bərabərsizliyin azaldılması, o cümlədən hamiləlik dövründə tibbi yardım və erkən uşaqlıq sağlamlığının yaxşılaşdırılması;
4. Əhali üçün əsas ictimai xidmətlərə çıxışın genişləndirilməsi;
5. Torpaq kimi istehsal resurslarına çıxış imkanlarının yaxşılaşdırılması;
6. Uşaqların erkən həyat təcrübələrini yaxşılaşdıran sosial mühitin yaradılması. (Dünya Bankı, 2024)

Gəlir bərabərsizliyi ilə dövlətlər tərəfindən aparılan mübarizə siyasətlərin bu siyasətlərin insanların həyatının hansı mərhələlərinə ünvanlanmasından asılı olaraq aşağıdakı kimi ümumi təsnifatı mövcuddur (Avropa İttifaqı, 2024):

1. Əmək bazarına qədərki bərabərlik siyasətləri.
2. Əmək bazarı daxilində bərabərlik siyasətləri.
3. Əmək bazarından kənar bərabərlik siyasətləri.

Əmək bazarına qədərki bərabərlik siyasətləri. Gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizə aparmağın birinci üsulu insanlar hələ əmək bazarına daxil olmazdan əvvəl insan kapitalı arasında imkan bərabərsizliyinin aradan qaldırılmasına yönələn siyasətlər həyata keçirməkdən ibarətdir. Məsələn, sosial təminat səviyyəsindən asılı olmayaraq təhsilə əlçatanlığın artırılmasına yönəlmiş siyasətlər bu qəbildəndir. Belə siyasətlər fərdin nəzarətində olmayan amillərlə — doğulduğu yer, valideyn gəliri, cins, irq və s. kimi şəxsi şəraitlərlə bağlı olan fərqlərin aradan qaldırılmasına və ya azaldılmasına istiqamətlənir (Dünya Bankı, 2024).

Ümumiyyətlə, yüksək bərabərsizliyə malik cəmiyyətlərdə aşağı gəlirli ailələrin övladlarının valideynlərindən daha yaxşı vəziyyətə gəlmək imkanları daha az olur. Əgər kasıb ailələr, təhsilin yüksək gəlir gətirməsinə baxmayaraq, uşaqlarının təhsilinə investisiya qoymağa imkanı çatmırsa, yuxarıya doğru sosial hərəkətilik məhdud qalır. Yüksək bərabərsizlik həm də təhsilin gəlir gətirmə potensialı ilə bağlı mənfi təsəvvürlər yarada bilər — insanlar nə qədər çalışsalar da, varlı ailələrin uşaqları ilə eyni imkanlara sahib ola bilmədiklərini gördükdə, sistemi ədalətsiz hesab edə bilərlər (OECD, 2020).

Əmək bazarında bərabərlik siyasətləri. Əmək bazarında yaxşı işlənən institutların və ədalətli əmək haqqı sisteminin mövcudluğu əmək bazarının səmərəli işləməsinə kömək edir. İxtisasartırma və yenidən ixtisaslaşdırma proqramları əmək bazarına keçidi və orada hərəkətiliyi asanlaşdırır. İş tapma ehtimalı aktiv əmək bazarı proqramlarının, o cümlədən işə düzəlmə məsləhət xidmətləri, sosial yardım xidmətləri və uşaq baxımı kimi dəstəkləyici xidmətlərin mövcudluğu, eləcə də əlverişli makroiqtisadi şəraitlə artır. Bu tədbirlər əmək bazarı daxilində işçilərin rahat hərəkətinə, bilik və bacarıqlarına uyğun iş əldə etməyə, həmçinin bilik və bacarıqları dəyişən bazar tələblərinə uyğun yeniləməyə imkanlar yaradır.

İnkişaf etmiş ölkələrdə qadınlar, gənclər və yaşlı işçilərin əmək bazarında yerləşdirilməsi, işsiz və işaxtaran şəxslərin dəstəklənməsi istiqamətində islahatların aparılması ilə inklüziv əmək bazarı formalaşdırılır. Xüsusən qadınlar üçün təhsil və iş mühitində bərabər imkanların, onların əmək bazarında aktiv iştirakı üçün şəraitin yaradılması gender əsaslı gəlir bərabərsizliyi azaltmaq üçün önəmlidir. Qeyri-rəsmi iş yerlərinin azaldılması xüsusilə, aşağı keyfiyyətli iş yerlərinin azaldılması,

işçilərin sosial təminatının gücləndirilməsi gəlir bərabərsizliyində rol oynayır (Soldani, E., Causa, O. və b.).

XX əsrin ortalarından etibarən həddindən artıq aşağı əməkhaqqını aradan qaldırmaq və əməkhaqqı bərabərsizliyini azaltmaq məqsədilə minimum əməkhaqqı sistemləri yaradılmağa başlanılmışdır. Hazırda BƏT-ə üzv dövlətlərin 90%-dən çoxunda minimum əmək haqqı sistemləri mövcuddur. Minimum əmək haqqı məbləğləri saatlıq və ya aylıq olmaqla dövlətlərin müvafiq mərkəzi icra hakimiyyətləri orqanları, məhkəmələr və ya həmkarlar ittifaqları tərəfindən müəyyənləşdirilir. 1928-ci ildə BƏT Minimum Əməkhaqqının Müəyyənləşdirilməsi üzrə Mexanizm haqqında Konvensiyanı (№26) qəbul etmişdir. Həmin dövrdəki fəlsəfəyə uyğun olaraq, Konvensiya üzv dövlətləri “əməkhaqqının kollektiv müqavilə və ya digər vasitələrlə tənzimlənmədiyi, xüsusilə evdə görülən işlər kimi sahələrdə və əməkhaqqının istisna dərəcədə aşağı olduğu” hallarda minimum əməkhaqqı sistemini tətbiq etməyə təşviq edirdi. Konvensiya №26 bu gün də BƏT-in ən geniş ratifikasiya olunmuş sənədlərindən biridir. Hazırda bəzi ölkələrdə bütün ölkə üzrə vahid minimum əməkhaqqı dərəcəsi müəyyənləşdirilmiş, digərlərində isə sektor, peşə və ya region kimi meyarlara əsasən müxtəlif səviyyələrdə minimum əməkhaqları tətbiq olunur (UNESCAP, 2019).

Əmək bazarından kənar bərabərlik siyasətləri. Gəlirlərin yenidən bölgüsü əmək bazarından kənar vergi və köçürmələr vasitəsilə baş tutur. Rifah dövlətlərində bazar gəlirləri yenidən bölüşdürülərək daha zəngin və daha kasıb ev təsərrüfatları arasında xalis istifadə olunan gəlirlər baxımından fərqi azaltmaqda və imkan bərabərliyini yaxşılaşdırmaqda mühüm rol oynayır.

Gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizədə istifadə olunan ən əsas mexanizm dövlətin vergi siyasətidir. Vergi sistemləri də proqresiv və reqresiv olmaqla təsnif edilir. Proqresiv vergi sistemləri gəlir səviyyəsi artdıqca vergi dərəcəsinin də artırıldığı sistemdir. Bu sistem sosial ədaləti təmin etməyə yönəlib, çünki daha çox qazanan şəxslər daha yüksək vergi ödəyirlər. Reqressiv vergi sistemlərində isə vergi dərəcəsi sabit olduğuna görə aşağı gəlirli şəxslər üçün vergi yükü daha ağır olur (OECD, 2025).

Vergi siyasətlərinin effektivliyinin ölçülməsi üçün beynəlxalq təcrübədə Lorenz və konsentrasiya ayrıləri, Kakwani göstəricisi (vergi proqressivliyinin ölçüsü) və ya Reynolds–Smolensky göstəricisi (yenidən bölgü qabiliyyətinin ölçüsü) kimi kəmiyyət göstəricilərindən istifadə olunur. Dövlət subsidiyalarından faydalanan şəxslər və ailələr ev təsərrüfatı sorğuları vasitəsilə müəyyən edilir və təhlillər aparılır. Bu da dövlət xərclərinin gəlir bərabərsizliyinə təsirlərini, beləliklə dövlət xərclərinin faydalılığını müəyyənləşdirməyə imkan verir. Lakin əksər az inkişaf etmiş ölkələrdə qərarvericilərə vergi dəyişikliklərinin yoxsulluq və gəlir bölgüsünə təsiri barədə məlumat nadir hallarda təqdim olunur. Əgər gəlir və xərclər barədə məlumatları özündə birləşdirən ev təsərrüfatı sorğuları mövcuddursa, bu çatışmazlığı aradan qaldırmaq asanlıqla mümkündür (OECD, 2025). Məsələn, OECD-nin “Tax Policy Reforms” hesabatı (90 yurisdiksiyanı əhatə edir) göstərir ki, hökumət gəlirlərini artırmaq və proqressivliyi gücləndirmək məqsədilə yüksək gəlirli şəxslər üçün gəlir vergisi dərəcələrinin artırılmasına yönəlmiş siyasətlər son illər artmaqdadır.

Cədvəl 1. OECD və BƏT hesabatları əsasında hazırlanıb.

Əmək bazarına qədərki siyasətlər	Əmək bazarı daxilində siyasətlər	Əmək bazarından kənar siyasətlər
- Keyfiyyətli təhsilə, səhiyyə və uşaq baxımı xidmətlərinə bərabər çıxışın təmin edilməsi - Məktəbəqədər və ibtidai təhsilin əlçatanlığının artırılması - Təhsil investisiyalarının və peşə təliminin dəstəklənməsi	- Minimum əməkhaqqı sisteminin tətbiqi - Qadınlar, gənclər və yaşlı işçilər üçün inklüziv məşğulluq proqramları - İxtisasartırma və yenidən ixtisaslaşdırma tədbirləri	- Proqresiv vergi sistemi - Sosial transfertlər (uşaq pulu, pensiya, işsizlik müavinəti və s.) - Vergi güzəştləri (ABŞ: <i>Earned Income Tax Credit</i>, <i>Child Tax Credit</i>) - Dövlət yardım proqramları (məs. Böyük Britaniyada <i>Universal Credit</i>)

	- Qeyri-rəsmi məşğulluğun azaldılması	

Mənbə: Müəlliflər tərəfindən hazırlanıb

2. Gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizədə uğurlu siyasət təcrübələri

Dövlətlər gəlir bərabərliyini əksər hallarda vergi güzəştləri vasitəsilə təmin etməyə çalışırlar. **Vergi güzəştləri** dövlətlər tərəfindən gəlir bərabərliyini təmin etmək üçün istifadə edilən fiskal alətlərdəndir. ABŞ-də qazanılmış gəlirə vergi güzəşti sistemi mövcuddur (Earned Income Tax Credit). Bu güzəşt illik ümumi gəliri 66.819 dollar məbləğindən az qazanc əldə edənlərə şamil olunur (3 və ya daha çox uyğun uşağı olanlar → 59,899 ABŞ dolları (evli cütlüklər üçün 66,819 USD), 2 uşaq → 55,768 USD (evli cütlüklər üçün 62,688 USD), 1 uşaq → 49,084 USD (evli cütlüklər üçün 56,004 USD), Uşağı olmayanlar → 18,591 USD (evli cütlüklər üçün 25,511 USD)). Vergi güzəştinin maksimum məbləği uşağı olmayanlar üçün – 649 ABŞ dolları, 1 uşaq – 4,328 ABŞ dolları, 2 uşaq – 7,152 ABŞ dolları, 3 və ya daha çox uşaq – 8,046 ABŞ dolları nəzərdə tutulur. Belə vergi güzəştləri aşağı gəlir qrupuna daxil olan insanların vergi yükünü azaldaraq rifahını təmin etməyə istiqamətlənir (ABŞ Maliyyə Nazirliyi).

ABŞ-də tətbiq edilən daha bir vergi güzəşti sistemi isə hər bir uşağa görə edilən vergi güzəştidir (Child Tax Credit). Belə ki, illik gəlirlər 200 min dollardan çox olmayan vergi ödəyiciləri 17 yaşınadək uşaqlarına görə maksimum məbləği 2000 dollar olan vergi güzəşti əldə edirlər (ABŞ Maliyyə Nazirliyi).

Polşada 2019-cu ilin avqustun 1-dən etibarən 26 yaşa qədər olan gənclər üçün gəlir vergisindən azadolma siyasəti tətbiq olunmaqdadır. Polşada tətbiq edilən bu vergi güzəşti siyasəti, 26 yaşdan kiçik gənclərin əmək bazarına daxil olmasını təşviq etməyə yönəlib. Siyasətə əsasən, əmək və mandat müqaviləsi əsasında işləyən, illik gəliri 85 528 Polşa zlotisini (PLN) aşmayan gənclər gəlir vergisindən (PIT) azad edirlər. Əgər bu məbləğ keçilirsə, vergi yalnız həmin limitdən yuxarı hissəyə tətbiq olunur, bütün gəlirə yox. Bu qayda gənclərin xalis maaşlarını artırmaqla onların real gəlirlərini yüksəldir, sosial mobilliyi gücləndirir və istehlak gücünü artırır. Beləliklə, Polşanın bu siyasəti gənclərin vergi yükünü azaltmaqla, onların əmək bazarına daha rahat daxil olmasına və iqtisadi fəallığının artmasına şərait yaradır (4).

İşsizlik müavinətləri, pensiyalar və səhiyyə xidmətləri kimi müvafiq sosial müdafiə proqramlarına investisiya qoyulduğu gəlir bərabərsizliyini yumşaldır, sosial cəhətdən həssas qruplara dəstək verir, onları iqtisadi zərbələrdən qoruyur və uzunmüddətli inklüziv gəlir artımını təmin edir (Dünya Bankı, 2024).

İngiltərədə iş axtaranlara, xəstəlik və ya əlillik səbəbindən işləyə bilməyənlərə, tək valideynlərə, başqasına baxan şəxslərə (baxıcılar) və ya gəliri az olan işləyən şəxslərə münasibətdə dövlət tərəfindən universal güzəşt sistemi (Universal Credit) üzrə maddi yardımlar ayrılır. Bu maddi yardımlar şəxslərin cari gəlirlərinə və maddi vəziyyətinə əsasən hesablanır və verilən yardım məbləği vergiyə cəlb olunmur. Belə ki, bu yardım 18-66 yaş arasında olan və 16 min avrodan çox kapitalla malik olmayan şəxslərə ayrılır. Ayrılan yardımın məbləği müraciət edən şəxsin subay və ya evli olmağından asılı olaraq 300-400 avro arasında dəyişir. Uşaq varsa, hər uşaq üçün 292 avro əlavə edilir. Hazırda xüsusi hallar istisna yardım üçün iki uşaq limiti mövcuddur. Bundan əlavə, şəxsin hər 1 avro gəlirinə görə dövlət yardımının məbləği 55 pens azaldılır (BMT, 2020). Dövlətlər tərəfindən edilən bu cür yardım sistemləri gəlir və imkan nöqtəyi-nəzərindən zəif olan şəxslərə sosial dəstək verərək bərabərsizliyi azaltmağa kömək edən mexanizmlərdir.

"Ailə Qrantı" (Bolsa Familia) Braziliyada gəlir bərabərsizliyi və yoxsulluqla mübarizə məqsədilə Braziliya hökuməti tərəfindən həyata keçirilən yardım proqramıdır. Bu proqram 2008-ci ildə "The Economist" tərəfindən Latın Amerikasında aparılan və dünyada getdikcə daha çox tərəfdar qazanan yoxsulluq əleyhinə model kimi xarakterizə edilmişdi (Pimentel, R., 2022). Ailələrin proqramda iştirak edə bilməsi üçün uşaq və yeniyetmələrin məktəbə davamiyyəti, tibbi müayinələr və

peyvəndlərlə bağlı öhdəlikləri yerinə yetirməsi tələb olunurdu. Proqram çərçivəsində ailələrə aylıq 15-95 Braziliya realı ($\approx$ təxminən 7-45\$) arasında köçürmələr edilmişdir. Bolsa Família proqramı milyonlarla (11 milyondan çox) ailəyə aylıq pul köçürmələri etmişdi, məbləğlər ailənin gəlir səviyyəsinə və uşaqların sayına görə dəyişirdi. Yardımlar aşağı gəlirli ailələrin gəlirlərini artırmaqla, həm qısamüddətli yoxsulluğu aradan qaldırmağa, həm də uzunmüddətli insan kapitalına (təhsil, sağlamlıq) qoyuluşu stimullaşdırmağa yönəlmişdi. Akademik təhlillər göstərir ki, proqramın aşağı gəlirli təbəqələrdəki təsiri yüksək olmuş və hasilə gəlir bərabərsizliyinin azalmasına - Gini indeksinin düşməsinə - töhfə vermişdir.

3. Nordik ölkələrdə gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizə

Nordik ölkələr adlandırılan Danimarka, İsveç, Norveç və Finlandiya kimi ölkələr dünyada gəlir bərabərsizliyinin aşağı səviyyədə olduğu, uğurlu sosial-iqtisadi modelə malik ölkələr hesab edirlər. GİNİ indeksi bu ölkələr üçün ortalama olaraq 0.27-dir. Bu rəqəm dünya ölkələri üçün ortalama 0.35 ətrafında qiymətləndirilir. Nordik ölkələrdə bərabərsizliklə mübarizə dörd əsas xüsusiyyətlə xarakterizə olunur (Mogstad, M., Salvanes, K. G., & Torsvik, G., 2025):

1. ailə siyasətləri, təhsil və səhiyyə xidmətlərinə dövlətin əhəmiyyətli sərmayə yatırımı;
2. sahələr və sənaye birlikləri arasında yüksək dərəcədə əlaqələndirilmiş əməkhaqqı müəyyənləşdirmə sistemi;
3. işsizlik, əlillik və xəstəlik səbəbilə gəlir itkisinə qarşı sosial sığortaya böyük dövlət xərcləri;
4. əmək gəlirlərinin yüksək və progressiv vergiyə cəlb olunması, eyni zamanda məşğulluğu dəstəkləyən xidmətlər üçün subsidiyalar.

Nordik ölkələrdə 4-5 yaşlı uşaqların demək olar ki, hamısı subsidiyalaşdırılmış uşaq bağçalarına gedir. Hətta 1 yaşlı uşaqların 70%-dən çoxu artıq bu xidmətlərdən yararlanır. Uşaq baxımı bütün Nordik ölkələrdə dövlət tərəfindən güclü şəkildə subsidiyalaşdırılır. Həm dövlət, həm də özəl uşaq baxımı mərkəzləri dövlət tərəfindən maliyyə dəstəyi alır. Bu qadınların kişilərlə bərabər şəkildə əmək bazarında iştirakına imkan verir.

Nordik ölkələrində təhsil pulsuz və dövlət tərəfindən maliyyələşdirilən sistem əsasında təşkil olunur. Hətta ali təhsil səviyyəsində də təhsil haqqı yoxdur. Təhsil siyasətinin əsas məqsədi cəmiyyətin bütün qrupları üçün bərabər imkanların yaradılmasıdır. Ali təhsil pulsuzdur və tələbələr yaşayış xərclərini qarşılamaq üçün dövlətin təqdim etdiyi təqaüd və kreditlərdən faydalana bilirlər. 2022-ci ildə OECD ölkələri üzrə orta vergi-ÜDM nisbəti 34% təşkil etmişdir (OECD, 2023b). Lakin bütün Nordik ölkələrdə bu göstərici 40%-dən yüksək olmuşdur: Norveç 44,3% ilə ikinci yerdə qərarlaşmış, yalnız Fransadan geri qalmışdır. Müqayisə üçün, ABŞ-da bu nisbət cəmi 27,7% olmuşdur və bu, OECD məkanında ən aşağı səviyyələrdən biridir.

Nordik ölkələrdə əmək gəliri vergiləri nisbətən yüksək və progressiv strukturda qurulmuşdur.

Bu ölkələrdə ikili gəlir vergisi sistemi əsasında gəlirlərin yenidən bölgüsü həyata keçirilir. Əmək gəlirləri progressiv dərəcələrlə vergiyə cəlb olunur. Kapital gəlirləri isə sabit və nisbətən aşağı dərəcə ilə vergiyə cəlb edilir.

OECD-nin 2023-cü il hesablamalarına əsasən, yüksək gəlir səviyyəsi orta gəlirin 167%-i, aşağı gəlir səviyyəsi isə 67%-i olaraq götürülmüşdür. Buna əsasən, 2022-ci ildə İsveçdə yüksək gəlirlilər üçün marjinal vergi dərəcəsi 66%, aşağı gəlirlilər üçün 46% olmuşdur. Finlandiyada bu göstəricilər müvafiq olaraq 50% və 37%, Danimarkada 56%, Norveçdə isə 53% (yüksək gəlirlilər üçün) və 39% və 32% (aşağı gəlirlilər üçün) səviyyəsində olmuşdur. Müqayisə üçün, OECD üzrə orta göstərici yüksək gəlirlilər üçün 46%, aşağı gəlirlilər üçün isə 41% olmuşdur. ABŞ-da isə bu dərəcələr daha aşağıdır — müvafiq olaraq 42,7% və 31,5% (OECD, 2023).

Nordik ölkələri iki pilləli kollektiv müqavilə sistemi ilə tanınır. Bu sistemdə əvvəlcə sahə (sektor) səviyyəsində minimum əməkhaqqı və baza maaşlar üzrə danışıqlar aparılır, daha sonra isə müəssisə səviyyəsində yerli danışıqlar keçirilir. Əməkhaqqının müəyyənləşdirilməsi həm sahə daxilində, həm də sahələr arasında koordinasiyalı şəkildə həyata keçirilir. İnkişaf etmiş ölkələr arasında həmkarlar ittifaqına ən yuxarı üzvlük səviyyəsi də bu ölkələrin payına düşür.

Bir çox ölkə ilə müqayisədə tədqiqatlar göstərir ki, Nordik ölkələrdə gəlir bərabərsizliyinin daha az olmasının əsas səbəbi gəlirlərin yenidən bölgüsü siyasətlərinin deyil, əməkhaqlarının daha bərabər ilkin bölgüsündən (pre-distribution) qaynaqlanır. Vergilər və transferlər gəlir bərabərliyinə müəyyən dərəcədə töhfə versə də, ən mühüm amil məhz vergiyə qədərki bazar gəlirlərinin, xüsusən də əmək gəlirlərinin nisbətən bərabər bölgüsüdür. Skandinaviya ölkələrində ABŞ və Birləşmiş Krallığa nisbətən əmək gəlirlərinin daha bərabər olmasının əsas səbəbi saatlıq əməkhaqlarındakı bərabərlik və əmək haqqılarında sıxılmanın yüksək səviyyəsidir (wage compression). Saatlıq əmək haqqılarının bərabər olmasının isə əsas səbəbi gender və ölkə daxilində regionlar üzrə saatlıq əmək haqqı məbləğlərində fərqin az olmasıdır.

Skandinaviya ölkələrində saatlıq əməkhaqların az fərqlənməsi Skandinaviya işçilərinin əmək bazarına daha az fərqlilik göstərən məhsuldar bacarıqlarla daxil olması nəticəsində formalaşır. Buna həmin ölkələrdə təhsilə çıxışın yüksək əlçatanlığı səbəb olur. Bu ölkələrdə ali təhsil də daxil olmaqla dövlət tərəfindən maliyyələşdirilir. Skandinav ölkələrində əmək haqqıların müəyyənləşdirilməsi modelinə əsasən birinci sektor səviyyəsində əmək haqqı minimumları müəyyənləşdirilir. İkinci isə yerli səviyyədə müəssisə məhsuldarlığına əsasən müəssisə səviyyəsində əmək haqqı arasında fərq yaranır (Mogstad, M., Salvanes, K. G., & Torsvik, G., 2025).

4. Azərbaycanla gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizə

Azərbaycanda gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizə məqsədilə əmək bazarına qədər, həm əmək bazarında və əmək bazarından kənar siyasətlər aparılmaqdadır.

Regional inkişaf. Regional inkişaf proqramları regionlara investisiya, sənaye parkları, aqroparklar və infrastruktur layihələri gətirməklə gəlir yaradan fəaliyyətləri regionlara yayır və struktur bərabərsizliyini azaldır. Belə siyasətlər gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizədə effektiv dolayı mexanizmlərdən hesab olunur.

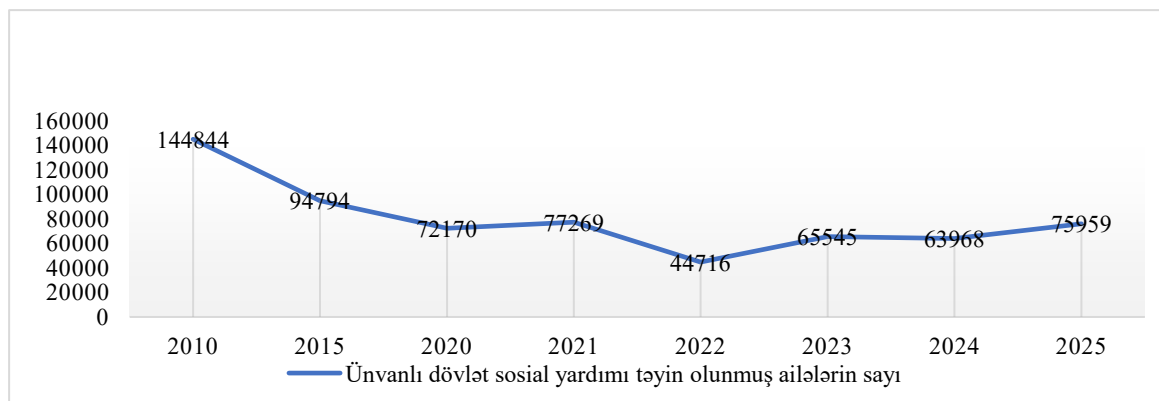
Azərbaycanda xüsusilə 2004–2023-cü illər ərzində həyata keçirilən Regional İnkişaf Proqramları regionların gəlir səviyyəsinə çox mühüm təsir göstərmişdir. 2004-2008, 2009-2013, 2014-2018, 2019-2023-cü illəri əhatə edən dörd Dövlət Proqramı çərçivəsində regionlara milyardlarla manat investisiya yönəldilmişdir. İlk növbədə, geniş infrastruktur layihələri və yeni istehsal müəssisələrinin açılması regionlarda sabit və rəsmi məşğulluğu artırmış, bu isə əməkhaqqı fondunun yüksəlməsinə səbəb olmuşdur. Aqroparklar, sənaye zonaları və turizm mərkəzlərinin yaradılması nəticəsində regionlarda yüksək əlavə dəyər yaradan sahələr formalaşmışdır. Dövlətin verdiyi subsidiyalar, güzəştli kreditlər və sosial dəstək proqramları regionlarda gəlirlərin sabitləşməsinə və yoxsulluğun azalmasına səbəb olmuşdur. Nəticə olaraq, proqramlar paytaxtla regionlar arasındakı gəlir uçurumunu tam aradan qaldırmasa da, bölgələrin iqtisadi aktivliyini artırmaqla gəlir bərabərsizliyinin yumşalmasına və regionlarda daha dayanıqlı gəlir strukturunun formalaşmasına mühüm töhfə vermişdir.

Ünvanlı dövlət sosial yardım. Azərbaycanda ünvanlı sosial yardım (ÜSY) “2003-2005-ci illər üçün Azərbaycan Respublikasında Yoxsulluğun azaldılması və İqtisadi İnkişaf üzrə Dövlət proqramı” çərçivəsində həyata keçirilib. Ünvanlı dövlət sosial yardımı ailənin gəlir səviyyəsi və sosial vəziyyəti nəzərə alınmaqla müəyyən edilir. Belə ki, müraciətdən əvvəlki son 12 ay üzrə orta aylıq gəliri hər bir ailə üzvü üçün ehtiyac meyarının məcmusundan aşağı olan aztəminatlı ailələr sosial yardım almaq hüququna malikdirlər. Bu hüquq, həmçinin ailə üzvlərinin əmək qabiliyyətini itirməsi, əlilliyi olan şəxsə və ya 8 yaşına çatmamış uşağa qulluq edilməsi, 23 yaşadək üzvün əyani təhsil alması, işsizlikdən sığorta ödənişi alınması, ailə üzvünün vəfatı, məhkəmə tərəfindən itkin və ya ölmüş hesab edilməsi, azadlıqdan məhrum olunması və ya yaşayış yerinin məlum olmaması kimi hallarla bağlı olaraq da tətbiq edilir. Bu sosial mexanizm aztəminatlı ailələrin minimum yaşayış tələbatını qarşılamağı və sosial müdafiəsini təmin etməyi məqsəd qoyur (Əmək və Əhəlinin Sosial Müdafiə Nazirliyi).

Sosial yardımın məbləği ailənin orta aylıq gəliri ilə hər bir ailə üzvü üçün ehtiyac meyarının məcmusu arasında yaranan fərq məbləğində hesablanır. Ünvanlı dövlət sosial yardımının təyin edilməsi

məsəkilə 2026-cı il üçün ehtiyac meyarının həddi 300 manat məbləğində müəyyənləşdirilmişdir (e-qanun).

Şəkil 1. Ünvanlı dövlət sosial yardımı təyin olunmuş ailələrin sayı

Mənbə: Müəllif tərəfindən hazırlanıb.

Qrafikə 1-dən də görünür ki, 2010-cu ildə 144 min ailə ünvanlı yardım aldığı halda, 2022-ci ilə qədər bu rəqəm ardıcıl azalaraq 44 min-ə enib. 2022-ci ildə rekord enişdən sonra (pandemiya sonrası dövr) 2023–2025-ci illərdə yenidən artım müşahidə edilir. 2010-cu ildən bu yana ünvanlı dövlət sosial yardım alanların sayının azalması ölkədə aşağı gəlirli insanların azaldığını göstərir.

Azərbaycanda regional gəlir bərabərsizliyinin azaldılması üçün dövlət sektorunda differensial əməkhaqqı siyasəti tətbiq edilir. Xüsusilə ucqar və sosial-iqtisadi cəhətdən həssas rayonlarda fəaliyyət göstərən müəllimlərə, tibb işçilərinə və dövlət qulluqçularına əlavə koefisiyentlər əsasında daha yüksək maaş ödənişləri nəzərdə tutulur. Bu siyasət regionlarda kadr çatışmazlığını aradan qaldırmaqla yanaşı, həmin ərazilərdə işləyən ailələrin gəlir səviyyəsinin yüksəlməsinə şərait yaradır və nəticə etibarilə regionlararası gəlir fərqlərini yumşaldır. Bu yanaşma beynəlxalq təcrübədə “compensatory wage adjustment” siyasəti kimi tanınır və inkişaf etməkdə olan ölkələrdə geniş tətbiq edilir.

Özünüməşğulluq proqramı. Dövlət Məşğulluq Agentliyinin Dünya Bankının dəstəyi ilə 2017-ci ildən həyata keçirdiyi özünüməşğulluq proqramı aztəminatlı şəxslərə fərdi biznes qurmaq üçün avadanlıq-qrant dəstəyi verir. İştirakçılar əvvəlcə peşə təlimləri alır, sonra məişət və ya kənd təsərrüfatı sahəsində fəaliyyət üçün zəruri avadanlıq əldə edirlər. Proqramın əsas məqsədi aztəminatlı ailələri fərdi təsərrüfat qurmağa təşviq etmək, onların gəlirlərini artırmaq, mikro və kiçik sahibkarlığı inkişaf etdirmək, yeni iş yerləri yaratmaq və yoxsulluğu azaltmaqdır. Proqrama üstünlük şəhid ailəsi üzvlərinə, əlilliyi olanlara, bir ildən çox işsiz qalanlara, pensiya yaşına yaxınlaşanlara, azad olunmuş məhkumlara və ünvanlı sosial yardım alanlara verilir. 2025-ci ildə 16.8 min nəfər özünüməşğulluq proqramına cəlb edilib. Proqram aztəminatlı və əmək bazarında əlverişsiz mövqedə olan şəxsləri məhsuldar məşğulluğa cəlb etməklə onların gəlir mənbələrini şaxələndirir və sosial rifah səviyyəsini artırır (Dövlət Məşğulluq Agentliyi).

Vergi siyasəti və vergi güzəştləri. 2018-ci ildə Vergi Məcəlləsinə edilən dəyişikliklə 2019-cu ildən tətbiq olunan güzəştli gəlir vergisi rejimi qeyri-neft, qeyri-dövlət özəl sektorda muzzdlu işçilər üçün mühüm bərabərləşdirici alət kimi çıxış edib. Bu dəyişiklik nəticəsində həmin sektorda çalışanların aylıq əməkhaqlarının 8000 manata qədər olan hissəsi gəlir vergisindən tam azad edilir, yalnız 8000 manatdan yuxarı məbləğə 14 faiz dərəcə tətbiq olunurdu. Beləliklə, aşağı və orta gəlirli işçilərin vergi yükü əhəmiyyətli dərəcədə azalır, əməkhaqqının daha böyük hissəsi onların ixtiyarında qalırdı. Bu siyasət özəl sektorda çalışanlarla dövlət və neft sektorundakı yüksək təminatlı qruplar arasındakı gəlir fərqlərinin kəskinləşməsinin qarşısını alan proqressiv xarakterli vergi xərci (tax expenditure) kimi çıxış edirdi.

2026-cı ildən isə 2026-cı ildən etibarən qeyri-neft-qaz sektorunun özəl bölməsində fiziki şəxslərin gəlir vergisinə dair yeni, mərhələli güzəştlərin tətbiqinə başlanılıb. Aylıq məbləğindən asılı olaraq 2500 manatadək gəlirlər 2026-cı ildən 3, 2027-ci ildən 5, sonrakı illərdən isə 7 faiz, 2500-8000 manat aralığında gəlirlər 10 faiz və 8000 manatdan yuxarı gəlirlər isə 14 faiz dərəcə ilə vergiyə cəlb olunur. Ümumi - neft-qaz və dövlət sektorunda çalışanlar, eləcə də gəlir güzəşti olmayan hallar üçün: əgər aylıq gəlir 2 500 AZN-ə qədərdirsə - 14%, 2 500 AZN-dən çox olduqda isə 2 500 manatdan artıq hissədən əlavə olaraq 25% dərəcə tətbiq olunur. Bu da çox qazanan çox vergi ödəməlidir prinsipi əsasında tətbiq olunan vergi siyasətidir.

2019-cu il 30 dekabr tarixli qanun dəyişikliyi ilə 2020-ci ildən etibarən mikro sahibkar kimi təsnif olunan fiziki şəxslərin sahibkarlıq fəaliyyətindən əldə etdikləri gəlirin 75 faizi gəlir vergisindən azad edilmiş, yalnız 25 faizi üzrə vergi hesablanması müəyyən olunmuşdur. Bu mexanizm, mahiyyətinə görə, mikrobiznesə yönəlmiş hədəfli vergi stimulu olmaqla, bir tərəfdən kiçik sahibkarlarla iri müəssisələr arasındakı imkan fərqi yüngülləşdirir, digər tərəfdən isə daha aşağı gəlir qruplarının sahibkarlıq yolu ilə gəlir əldə etməsini dəstəkləməklə sosial-iqtisadi bərabərsizliyin yumşalmasına dolayı təsir göstərir.

Regionlarda fəaliyyət göstərən bizneslər üçün xüsusi vergi rejimləri – xüsusilə 2023-cü ildən etibarən Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarında fəaliyyət göstərən rezidentlərə 10 illik vergi tətili təqdim olunur. Bu müddət ərzində həmin rezidentlər mənfəət (və ya gəlir) vergisindən, əmlak və torpaq vergisindən, həmçinin sadələşdirilmiş vergidən tamamilə azaddırlar. Bundan əlavə, həmin bölgələrdə istehsal fəaliyyəti ilə məşğul olan rezidentlər müəyyən xammal və materialları idxal edərkən 10 il müddətinə ƏDV-dən azad edirlər.

Digər regionlarda isə mikro və kiçik sahibkarlar üçün onsuz da vergi yükü aşağı olub – məsələn, bölgələrdə tətbiq olunan 2%-lik sadələşdirilmiş vergi dərəcəsi on illərdir Bakı şəhəri ilə müqayisədə yarıbayarı azdır.

Bütün bu siyasətlərin nəticəsi olaraq BMT-nin İnkişaf Proqramı “Asiya-Sakit okean regionunda sosial təminat və bərabərsizlik” adlı hesabatında Azərbaycanın ünvanlı sosial yardım proqramını yoxsulluğun azaldılmasında effektiv nümunə kimi qeyd etmişdir. Dünya Bankı Azərbaycanı 2021-ci ildə “**paylaşılmış rifah**” indikatoru (yəni ən kasıb 40% əhəlinin gəlirindəki artım) üzrə yüksək nailiyyətli ölkələrdən biri kimi göstərmişdir – 2007-2015 dövründə ən kasıb təbəqənin gəlirləri orta təbəqədən daha sürətli artmışdır. Bu da sosial transferlərin hədəfli olmasının və inklüziv iqtisadi artımın göstəricisidir.

NƏTİCƏ VƏ TÖVSIYƏLƏR

Yuxarıdakı təcrübələrdən də göründüyü kimi hökumətlər tərəfindən gəlir bərabərsizliyinin aradan qaldırılmasına yönələn siyasətlər hər bir dövlətin öz ehtiyaclarına uyğun olaraq müəyyənləşdirilir. Belə ki, bir çox hallarda edilən vergi güzəştləri və ya yardımlar bu ehtiyaclara uyğun kriteriyaların seçilməsi əsasında həyata keçirilir. Məsələn, demoqrafik böhran yaşayan ölkələr gəlir bərabərsizliyinə cavab olan siyasətlər icra edəndə eyni zamanda təbii artımın təşviqini, təhsil səviyyəsi aşağı olan Latın Amerikası kimi ölkələr təhsilin təşviqini və s. nəzərə alırlar. Ona görə də hər bir dövlətin bu sahədə fəaliyyəti öz problemlərinə uyğun olaraq unikal xarakter daşıyır.

Azərbaycanda Gini göstəricisinin aşağı olması bölgünün “kəskin” olmadığını göstərsə də, regional fərqlər, şəhər–kənd imkan uçurumu, qeyri-rəsmi məşğulluq və aşağı desillərin ehtiyac meyarından aşağı qalması bərabərsizliyin sosial həssaslıq yaratdığını təsdiqləyir. Azərbaycanda bu sahədə əsas problemlərdən biri gəlir və dəyər yaradılışının daha çox paytaxt ərazisində həyata keçirilməsi, regionlarla mərkəz arasında iqtisadi imkanların qeyri-bərabər paylanmasıdır. Bu halda effektiv yanaşma təkcə investisiya təşviqi deyil, paralel şəkildə regionlarda keyfiyyətli təhsil, səhiyyə, nəqliyyat və rəqəmsal xidmətlərə çıxışın minimum standartlar üzrə bərabərləşdirilməsidir. Təkcə investisiya və vergi rejimi yox, regionlarda keyfiyyətli təhsil, səhiyyə, nəqliyyat və rəqəmsal xidmətlərə çıxış bərabərləşmədikcə gəlir fərqləri struktur olaraq qalır. Buna görə də yaradılması

mümkün regional proqramların yeni mərhələsində prioritet ölçü kimi insan kapitalının inkişafına yönələn tədbirlərin həyata keçirilməsi olmalıdır.

Texnoloji dəyişikliklər nəticəsində aşağı ixtisaslı işçilərin əmək bazarının tələblərinə uyğunlaşmamaqları nəticəsində onların gəlir səviyyəsinin aşağı düşməsi, təhsilli və yuxarı ixtisaslı işçilərlə aşağı ixtisaslı işçilər arasında gəlir fərqi böyüməsi bərabərsizliyi kəskinləşdirir. Qısa müddətli peşə və rəqəmsal bacarıq proqramları, işəgötürənlərlə birbaşa əlaqəli təcrübə/staj mexanizmləri bu fərqin azalmasına dəstək ola bilər.

Beynəlxalq təcrübədə xüsusən, Nordik modeldə uşaq-şagird-tələbə yönümlü transfertlərin mövcudluğu həm yoxsulluğu, həm də nəsilərarası bərabərsizliyi azaldır. Azərbaycanda da belə siyasətlərin mövcudluğu əmək bazarına qədərki gəlir bərabərsizliyinin tənzimlənməsi siyasətində tətbiq oluna bilər. Məktəbəqədər hazırlıq, qidalanma, dərslər/transport, rəqəmsal avadanlıq və internetə çıxış kimi aztəminatlı ailələr üçün “gizli xərclər” bərabərsizliyi dərinləşdirir. Bu uşaqların təhsil nəticələrinə mənfi təsir edir və sosial mobilliyə mənfi təsir edir. Bu xərclərin hədəfli subsidiya və ya kupon mexanizmləri ilə qarşılınması həm ailənin xalis gəlirini yüksəldər, həm də uşaqların insan kapitalına sərmayəni artıraraq gələcək gəlir fərqlərini yumşaldar.

Nəhayət, özəl sektorda vergi güzəştləri və stimullar tətbiq edilərkən iqtisadi hədəflərlə yanaşı sosial meyarların da nəzərə alınması bərabərsizliyin azaldılmasına əlavə töhfə verə bilər. Anqlo-sakson ölkələrində rast gəlinən yanaşmalara uyğun olaraq, işləyən, lakin aşağı gəlirli ailələr üçün uşaqların sayına və sosial həssaslığa bağlı vergi güzəştləri və ya “işləyənlə dəstək” mexanizmləri (EITC tipli yanaşma) inkişaf etdirilə bilər. Bu, həm əmək bazarında formallaşma motivasiyasını gücləndirər, həm də aşağı desillərin xalis gəlirini artıraraq bərabərsizliyi yumşaldar.

Beləliklə, Azərbaycanın kontekstində gəlir bərabərsizliyi ilə mübarizə siyasəti ən səmərəli şəkildə “ikiqat məqsədli” paketlər kimi dizayn oluna bilər:

1. qısamüddətdə aşağı gəlirli qrupların rifahını sabitləşdirən hədəfli transfert və vergi alətləri;
2. uzunmüddətdə imkan bərabərliyini yaradan insan kapitalı, regionların xidmət infrastrukturunu, bacarıqların yenilənməsi və formallaşmanı təşviq edən əmək bazarı tədbirləri. Bu çərçivə bərabərsizliyi yalnız statistik göstərici kimi deyil, sosial dayanıqlıq və inklüziv inkişaf problemi kimi idarə etməyə imkan verir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Azərbaycan Respublikası Dövlət Məşğulluq Agentliyi
2. Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsi
3. Baiocco, S., Bontout, O., Horn, R., & Ligonnet, B. (2024). *Economic inequalities in the EU: Key trends and policies* (Analytical Paper). European Commission, Directorate-General for Employment, Social Affairs and Inclusion. https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/document/download/960863c4-b2b3-45ac-a79b-e693d5cec7da_en
4. BPG. (2019). *PIT 0 in Poland for young people up to 26 years old*. BPG News. <http://bpg.pl/en/news/pit-0-in-poland-for-young-people-up-to-26-years-old%2C508>
5. Department for Work and Pensions. (2025, September 17). *Universal Credit: Detailed information for claimants*. GOV.UK. <https://www.gov.uk/government/collections/universal-credit-detailed-information-for-claimants>
6. E-qanun az
7. Əmək və Əhalinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyi
8. Haughton, J., & Khandker, S. R. (2009). *Handbook on poverty and inequality*. World Bank. <https://documents1.worldbank.org/curated/en/488081468157174849/pdf/483380PUB0Pove101OFFICIAL0USE0ONLY1.pdf>
9. Internal Revenue Service. (2025, September 4). *Earned Income Tax Credit (EITC)*. U.S. Department of the Treasury. <https://www.irs.gov/credits-deductions/individuals/earned-income-tax-credit-eitc>

10. International Labour Office. (2024). *Global wage report 2024–25: Is wage inequality decreasing globally?* ILO. https://www.ilo.org/sites/default/files/2024-11/GWR-2024_Layou E_RGB_Web.pdf
11. Mogstad, M., Salvanes, K. G., & Torsvik, G. (2025). *Income equality in the Nordic countries: Myths, facts, and lessons* (Becker Friedman Institute Working Paper No. 2025-25). University of Chicago. https://bfi.uchicago.edu/wp-content/uploads/2025/02/BFI_WP_2025-25.pdf
12. Mogstad, M., Salvanes, K. G., & Torsvik, G. (2025, March 27). The Nordic model and income equality: Myths, facts and policy lessons. *VoxEU.org*, Centre for Economic Policy Research. <https://cepr.org/voxeu/columns/nordic-model-and-income-equality-myths-facts-and-policy-lessons>
13. OECD. (2024). *Taxation and inequality: OECD report to the G20 finance ministers and central bank governors*. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/8dbf9a62-en>
14. OECD. (2025). *Tax policy reforms 2025: Towards fairer, greener and more efficient taxation*. OECD Publishing. https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2025/09/tax-policy-reforms-2025_0e3a30a3/de648d27-en.pdf
15. Pimentel, R. (2022, February 9). “Equal before the law,” but not in practice: Brazil’s social inequality crisis. *Harvard Political Review*. <https://harvardpolitics.com/brazil-social-inequality/>
16. Soldani, E., Causa, O., Nguyen, M., & Kozluk, T. (2024). *Policy approaches to reduce inequalities while boosting productivity growth* (OECD Economics Department Working Papers No. 1819). OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/af121c8f-en>
17. Sørensen, P. B. (2010). Dual income taxes: A Nordic tax system. In I. Claus, N. Gemmell, M. Harding, & D. White (Eds.), *Tax reform in open economies* (Chap. 5). Edward Elgar. [https://web.econ.ku.dk/pbs/Dokumentfiler/Publications%20\(English\)/DUAL%20INCOME%20TAXES%20A%20Nordic%20Tax%20System.pdf](https://web.econ.ku.dk/pbs/Dokumentfiler/Publications%20(English)/DUAL%20INCOME%20TAXES%20A%20Nordic%20Tax%20System.pdf)
18. United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific. (2019). *A policymaker’s guide on inequality*. UNESCAP. <https://www.unescap.org/sites/default/files/A%20policy%20maker%20guide%20on%20inequality%20191221.pdf>
19. United Nations, Department of Economic and Social Affairs. (2020). *World social report 2020: Inequality in a rapidly changing world*. United Nations. <https://www.un.org/development/desa/dspd/wp-content/uploads/sites/22/2020/01/World-Social-Report-2020-FullReport.pdf>

AZƏRBAYCAN ELMİNİN MALİYYƏLƏŞMƏ MODELİNİN TƏHLİLİ VƏ TƏKMİLLƏŞDİRİLMƏSİ

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-83

İlyas Ə. Həsənov

Dövlət büdcəsi və büdcədənəkar fondlar şöbəsi, şöbə müdiri

İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu, Bakı, Azərbaycan

E-mail: ilyas.hasanov@esri.gov.az

ORCID: 0009-0001-7646-6603

İntizar Ə. Rüstəmov

Dövlət büdcəsi və büdcədənəkar fondlar şöbəsi, aparıcı elmi işçi

İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu, Bakı, Azərbaycan

E-mail: intizar.rustamova@esri.gov.az

ORCID: 0000-0000-2559-0092

Xülasə

Məqalədə Azərbaycan Respublikasında elmin maliyyələşdirilməsi modelləri, xüsusilə baza maliyyələşdirilməsinin iqtisadi mahiyyəti, funksional xüsusiyyətləri və mövcud problemləri təhlil olunur. Tədqiqat göstərir ki, ölkədə elmi fəaliyyətin maliyyə təminatı əsasən dövlət büdcəsinə söykənir və ayrılan vəsaitlərin böyük hissəsi əməkhaqqı və inzibati xərclərin ödənilməsinə yönəldilir. Bu struktur elmi infrastrukturun yenilənməsi, eksperimental tədqiqatların aparılması və innovativ təşəbbüslərin inkişafı üçün mövcud imkanları ciddi şəkildə məhdudlaşdırır.

Məqalədə müqayisəli təhlil və statistik analiz metodlarından istifadə olunaraq, Azərbaycanın elmi sisteminin maliyyələşməsi beynəlxalq təcrübə ilə müqayisə edilmişdir. ABŞ, Avropa ölkələri və Cənubi Koreya kimi innovativ iqtisadiyyatların təcrübəsi göstərir ki, elmi fəaliyyətin səmərəli inkişafı üçün baza maliyyələşdirilməsi ilə yanaşı, layihə və qrant əsaslı rəqabətli maliyyələşdirmə mexanizmlərinin tətbiqi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, elmi fəaliyyətin səmərəliliyinin artırılması üçün qarışıq maliyyələşdirmə modelinə mərhələli keçid zəruridir. Bu model baza maliyyələşdirilməsinin sabitlik funksiyasını qorumaqla yanaşı, qrant mexanizmləri vasitəsilə elmi fəaliyyətin nəticəyönümlülüyünü və rəqabət qabiliyyətini artırmağa imkan verir. Məqalədə elmi nəticələrin kommersiyalaşdırılması, universitet–biznes əməkdaşlığının genişləndirilməsi və performans əsaslı maliyyələşdirmə sisteminin tətbiqi üzrə bir sıra konseptual təkliflər irəli sürülmüşdür.

Açar sözlər: *elmin maliyyələşdirilməsi, baza maliyyələşdirilməsi, innovasiya sistemi, qrant maliyyələşdirilməsi, elm siyasəti.*

ANALYSIS AND IMPROVEMENT OF THE SCIENCE FUNDING MODEL IN AZERBAIJAN

Ilyas A. Hasanov

*Head of the Department of State Budget and Extra-Budgetary Funds
Economic Scientific Research Institute, Baku, Azerbaijan
E-mail: ilyas.hasanov@esri.gov.az
ORCID: 0009-0001-7646-6603*

Intizar A. Rustamova

*Leading Researcher, Department of State Budget and Extra-Budgetary Funds
Economic Scientific Research Institute, Baku, Azerbaijan
E-mail: intizar.rustamova@esri.gov.az
ORCID: 0000-0000-2559-0092*

Abstract

This article examines the science funding model in the Republic of Azerbaijan, with a particular emphasis on the economic nature, institutional features, and current challenges of institutional (base) funding. The study demonstrates that the financing of scientific institutions in the country is largely dependent on the state budget, while the majority of allocated funds are directed toward salaries and administrative expenditures. This fiscal structure significantly limits the modernization of research infrastructure, the development of experimental studies, and the implementation of innovative initiatives.

The research employs comparative analysis and statistical methods to evaluate Azerbaijan's science funding system in comparison with international practices. The experiences of countries with developed innovation systems, including the United States, EU member states, and South Korea, indicate that the effective development of scientific activity requires a balanced combination of institutional funding and competitive project- and grant-based mechanisms.

The findings suggesting that improving the efficiency of research in Azerbaijan requires a gradual transition toward a mixed funding model. Such a model preserves the stabilizing role of institutional funding while strengthening the performance orientation and competitiveness of scientific research through project-based and grant funding instruments. The article also proposes several policy recommendations aimed at improving financing mechanisms, including the introduction of performance-based approaches, strengthening university–industry cooperation, expanding research commercialization, and diversifying financial sources. These measures are essential for enhancing the sustainability and competitiveness of Azerbaijan's national innovation system.

Keywords: *science funding, institutional funding, innovation system, grant financing, science policy.*

АНАЛИЗ И СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ МОДЕЛИ ФИНАНСИРОВАНИЯ НАУКИ В АЗЕРБАЙДЖАНЕ

Ильяс А. Гасанов

Заведующий отделом государственного бюджета и внебюджетных фондов
Институт экономических научных исследований, Баку, Азербайджан
E-mail: ilyas.hasanov@esri.gov.az
ORCID: 0009-0001-7646-6603

Интизар А. Рустамова

Ведущий научный сотрудник отдела государственного бюджета и внебюджетных фондов
Институт экономических научных исследований, Баку, Азербайджан
E-mail: intizar.rustamova@esri.gov.az
ORCID: 0000-0000-2559-0092

Аннотация

В статье анализируется модель финансирования науки в Азербайджанской Республике, с особым акцентом на экономическую сущность, институциональные особенности и актуальные проблемы базового финансирования. Результаты исследования показывают, что финансовое обеспечение научных учреждений страны в значительной степени зависит от государственного бюджета, при этом преобладающая часть выделяемых средств направляется на выплату заработной платы и административные расходы. Такая структура финансирования ограничивает возможности модернизации научной инфраструктуры, развития экспериментальных исследований и реализации инновационных проектов.

В работе применены методы сравнительного и статистического анализа, на основе которых проведено сопоставление системы финансирования науки в Азербайджане с передовой международной практикой. Опыт стран с развитой инновационной экономикой, включая США, страны Европейского союза и Южную Корею, показывает, что эффективное развитие научной сферы требует сочетания стабильного базового финансирования с конкурентными проектными и грантовыми механизмами.

Полученные результаты свидетельствуют о необходимости постепенного перехода к смешанной модели финансирования науки в Азербайджане. Такая модель позволит сохранить стабилизирующую роль базового финансирования и одновременно повысить результативность научных работ за счет внедрения грантовых инструментов. В статье также предложены рекомендации по совершенствованию финансовых механизмов, включая внедрение результатноориентированного подхода (performance-based funding), развитие коммерциализации научных результатов, расширение сотрудничества между университетами и бизнесом, а также диверсификацию источников финансирования.

Ключевые слова: финансирование науки, базовое финансирование, инновационная система, грантовое финансирование, научная политика.

GİRİŞ

Müasir dövrdə elmin maliyyələşdirilməsi sosial-iqtisadi inkişafın təmin edilməsində və innovasiya potensialının formalaşdırılmasında mühüm rol oynayır. Elmi fəaliyyətin maliyyə təminatı yalnız yeni biliklərin yaradılması və elmi nəticələrin əldə olunması ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda ölkənin intellektual kapitalının formalaşmasına, yüksək texnologiyalara əsaslanan iqtisadiyyatın inkişafına və milli rəqabət qabiliyyətinin artırılmasına birbaşa təsir göstərir (OECD, 2023b; European Commission, 2023). Bu baxımdan elmin maliyyələşdirilməsi müasir iqtisadi sistemlərdə strateji prioritetlərdən biri hesab olunur və milli innovasiya sisteminin formalaşması ilə sıx bağlıdır.

Azərbaycan Respublikasında elmin dayanıqlı inkişafı, ilk növbədə, elmi tədqiqatların maliyyə təminatının sabitliyindən və maliyyələşmə mexanizmlərinin səmərəliliyindən asılıdır. Bu kontekstdə elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsində tətbiq olunan baza maliyyələşdirilməsi modeli xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Hazırda ölkədə elmi müəssisələrin fəaliyyətinin maliyyə təminatı əsasən bu model əsasında həyata keçirilir və bu sistem elmi təşkilatların fəaliyyətinin davamlılığını təmin edən əsas mexanizmlərdən biri kimi çıxış edir (Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası, 2022).

Elmin inkişafı ölkənin intellektual potensialının gücləndirilməsi və iqtisadiyyatın innovativ inkişaf modelinə keçidinin əsas şərtlərindən biridir. Beynəlxalq təcrübə göstərir ki, elm və tədqiqat sahəsinə sistemli və səmərəli investisiyalar yönəldən ölkələr uzunmüddətli perspektivdə yüksək rəqabət qabiliyyətli və dayanıqlı iqtisadi inkişaf modelini formalaşdırmağa nail olmuşlar (European Commission, 2023; OECD, 2023b). Bununla yanaşı, elmi fəaliyyətin davamlılığının və nəticəliliyinin təmin edilməsi birbaşa olaraq maliyyələşmə mexanizmlərinin düzgün təşkilindən və resursların səmərəli bölüşdürülməsindən asılıdır.

Beynəlxalq təcrübə göstərir ki, elmi sistemlərin effektiv fəaliyyətinin təmin olunması üçün baza maliyyələşdirilməsi ilə layihə və qrant əsaslı maliyyələşdirmə mexanizmləri arasında optimal balansın qorunması mühüm əhəmiyyət kəsb edir (OECD, 2023b). Azərbaycanda son illərdə elmin idarə olunması və maliyyələşdirilməsi istiqamətində müəyyən institusional və normativ dəyişikliklər həyata keçirilsə də, bu sahədə mövcud problemlər, xüsusilə baza maliyyələşdirilməsinin səmərəliliyi və maliyyə resurslarının nəticəyönümlü bölgüsü məsələləri aktual olaraq qalmaqdadır.

Baza maliyyələşdirilməsi elmi müəssisələrin fəaliyyətinin sabitliyinin təmin edilməsinə, elmi kadr potensialının qorunmasına və tədqiqat infrastrukturunun saxlanmasına xidmət edir. Lakin mövcud mexanizmin əsasən saxlanma xərclərinin maliyyələşdirilməsinə yönəlməsi elmi nəticələrin əldə olunmasını və innovativ təşəbbüslərin inkişafını kifayət qədər stimullaşdırmır. Bundan əlavə, Azərbaycanda elmin maliyyələşdirilməsinin əsasən dövlət büdcəsi hesabına həyata keçirilməsi maliyyə mənbələrinin diversifikasiyasını zəiflədir və elmi fəaliyyətin iqtisadiyyatla inteqrasiyasını məhdudlaşdırır (Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası, 2022).

Mövcud tədqiqatlarda elmin maliyyələşdirilməsi modelləri geniş şəkildə araşdırılsa da, Azərbaycan elmi sistemində baza maliyyələşdirilməsinin institusional xüsusiyyətlərinin, onun iqtisadi nəticələrə təsirinin və beynəlxalq təcrübə ilə müqayisəli təhlilinin sistemli şəkildə qiymətləndirilməsi kifayət qədər araşdırılmamışdır. Bu baxımdan mövzunun tədqiqi həm elmi, həm də praktiki baxımdan aktualdır.

Bu məqalədə Azərbaycan Respublikasında elmin maliyyələşmə modelləri, xüsusilə baza maliyyələşdirilməsinin iqtisadi mahiyyəti, hüquqi əsasları və mövcud problemləri təhlil edilir. Eyni zamanda beynəlxalq təcrübə əsasında baza və layihə əsaslı maliyyələşdirmə modellərinin müqayisəli təhlili aparılır və ölkə şəraitinə uyğun təkmilləşdirmə istiqamətləri müəyyənləşdirilir.

Məqalənin məqsədi Azərbaycan Respublikasında elmin baza maliyyələşdirilməsinin iqtisadi mahiyyətini və mövcud problemlərini təhlil etmək, beynəlxalq təcrübə əsasında onun təkmilləşdirilməsi istiqamətlərini müəyyənləşdirməkdən ibarətdir.

METODOLOGİYA

Tədqiqat çərçivəsində Azərbaycan Respublikasında elmin maliyyələşdirilməsi modelinin iqtisadi və institusional xüsusiyyətlərinin təhlili üçün kompleks metodoloji yanaşmadan istifadə edilmişdir. Araşdırmanın metodoloji əsasını elmin maliyyələşdirilməsi mexanizmlərinin institusional iqtisadiyyat və innovasiya iqtisadiyyatı konsepsiyaları çərçivəsində qiymətləndirilməsi təşkil edir (OECD, 2023b).

Araşdırmada müqayisəli təhlil metodundan istifadə edilmişdir. Bu metod vasitəsilə Azərbaycan Respublikasında elmin maliyyələşdirilməsi mexanizmləri ABŞ, Almaniya, İsveç, Finlandiya və Cənubi Koreya kimi ölkələrin təcrübəsi ilə müqayisəli şəkildə təhlil edilmişdir.

Eyni zamanda statistik təhlil metodundan istifadə olunmuşdur. OECD, Eurostat və digər rəsmi statistik mənbələrin məlumatları əsasında elm və tədqiqat xərclərinin ÜDM-də payı, elmi müəssisələrin sayı və maliyyələşdirmə strukturu üzrə dinamik dəyişikliklər qiymətləndirilmişdir (OECD, 2023a; Eurostat, 2024; Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi, 2023b).

Bununla yanaşı, elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsinin hüquqi və institusional əsaslarının müəyyənəndirilməsi məqsədilə normativ-hüquqi təhlil metodundan istifadə edilmişdir. Bu çərçivədə Azərbaycan Respublikasının “Elm haqqında” Qanunu və elmin maliyyələşdirilməsi ilə bağlı digər normativ sənədlər araşdırılmışdır (Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisi, 2016).

1. BAZA MALİYYƏLƏŞDİRİLMƏSİNİN MAHİYYƏTİ VƏ AZƏRBAYCANDA TƏTBİQ XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Dünya təcrübəsində elmi müəssisələrin maliyyələşdirilməsi əsasən iki əsas mexanizm əsasında həyata keçirilir: baza maliyyələşdirilməsi (institutional funding) və layihə əsaslı, yaxud rəqabətli maliyyələşdirmə (competitive or project funding). Baza maliyyələşdirilməsi elmi müəssisələrin sabit fəaliyyətini təmin edən əsas maliyyə mənbəyi kimi çıxış edir və təşkilatın davamlı fəaliyyətinin maliyyə təminatını formalaşdırır. Layihə və ya rəqabətli maliyyələşdirmə isə elmi qrantlar, tədqiqat proqramları və müsabiqə əsaslı maliyyə mexanizmləri vasitəsilə həyata keçirilir. Müasir elmi sistemlərdə bu iki mexanizmin kombinasiyası elmi fəaliyyətin sabitliyi ilə yanaşı, rəqabət mühitinin formalaşmasını da təmin edir (OECD, 2023b; European Commission, 2023).

Baza maliyyələşdirilməsi elmi təşkilatların ümumi fəaliyyətini dəstəkləmək məqsədilə ayrılan davamlı maliyyə resurslarını ifadə edir. Bu maliyyələşdirmə konkret layihələrə deyil, əsasən təşkilatın fəaliyyətinin saxlanmasına yönəlir və əməkhaqqı xərcləri, infrastrukturun saxlanması, inzibati idarəetmə, elmi fəaliyyətin informasiya təminatı və digər baza xərclərini əhatə edir. Bu baxımdan baza maliyyələşdirilməsi elmi sistemin institusional sabitliyini təmin edən fundamental maliyyə mexanizmi hesab olunur (OECD, 2023b; National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, 2021).

Elmi fəaliyyətin inkişaf səviyyəsini qiymətləndirmək üçün beynəlxalq təcrübədə geniş istifadə olunan göstəricilərdən biri tədqiqat və inkişaf (R&D) xərclərinin ÜDM-də payıdır. Bu göstərici ölkənin elm və texnologiya sahəsindəki səylərini, iqtisadiyyatın texnoloji inkişaf səviyyəsini və innovasiya potensialını qiymətləndirməyə imkan verir (OECD, 2023a; Eurostat, 2024; WIPO, 2024).

Beləliklə, baza maliyyələşdirilməsi elmi müəssisələrin fəaliyyətinin davamlılığını təmin edən əsas maliyyə mənbəyi olmaqla, tədqiqat infrastrukturunun saxlanmasına, elmi kadr potensialının qorunmasına və fundamental elmi fəaliyyətin davamlılığının təmin edilməsinə xidmət edir. Lakin beynəlxalq təcrübə göstərir ki, yalnız baza maliyyələşdirilməsinə əsaslanan sistem elmi fəaliyyətin səmərəliliyinin və innovativ nəticələrin artımının təmin edilməsi üçün kifayət etmir. Bu səbəbdən inkişaf etmiş elmi sistemlərdə institusional maliyyələşdirmə adətən rəqabətli layihə, grant və proqram maliyyələşdirməsi ilə tamamlanır (OECD, 2023b; European Commission, 2023).

Azərbaycan Respublikasında elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsi prinsipləri “Elm haqqında” Azərbaycan Respublikasının Qanunu ilə müəyyən edilmişdir. Qanunvericiliyə əsasən, baza

maliyyələşdirilməsi dövlət tərəfindən elmi təşkilatların əsas fəaliyyətinin, infrastrukturunun və əməkhaqqı fondunun təmin edilməsi məqsədilə ayrılan sabit maliyyə vəsaitlərindən ibarətdir. Bu maliyyə mexanizminin əsas məqsədi elmi tədqiqatların fasiləsizliyinin təmin edilməsi, elmi infrastrukturun saxlanması və elmi kadrların fəaliyyətinin davamlılığının qorunmasıdır (Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisi, 2016).

Azərbaycanda elmin maliyyələşdirilməsi uzun müddət mərkəzləşdirilmiş və sabit büdcə prinsipi əsasında həyata keçirilmişdir. Hazırda elmi tədqiqat institutlarının böyük əksəriyyəti əsasən baza maliyyələşdirilməsi hesabına fəaliyyət göstərir ki, bu da onların innovativ təşəbbüslərini və tədqiqat fəaliyyətinin genişləndirilməsini müəyyən dərəcədə məhdudlaşdırır (Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası, 2022).

Mövcud sistemdə ayrılan maliyyə resurslarının böyük hissəsi əməkhaqqı və sosial ödənişlərə yönəldilir. Bir çox hallarda bu vəsaitlərin 80–90 faizə qədəri məhz əməkhaqqı xərclərinin ödənilməsinə sərf olunur ki, bu da elmi avadanlıqların yenilənməsi, tədqiqat infrastrukturunun inkişafı və eksperimental tədqiqatların maliyyələşdirilməsi imkanlarını məhdudlaşdırır. Nəticədə elmi müəssisələr əlavə maliyyə mənbələri əldə etmək imkanlarına malik olmadıqda elmi fəaliyyətin nəticəyənlülüyü zəifləyir (Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası, 2022).

Azərbaycan Respublikasının “Elm haqqında” Qanununa əsasən, elmi fəaliyyətin dövlət büdcəsi hesabına maliyyələşdirilməsi bir neçə əsas forma üzrə həyata keçirilir. Bu maliyyələşdirmə mexanizmlərinə baza maliyyələşdirilməsi ilə yanaşı proqram məqsədli və qrant maliyyələşdirilməsi də daxildir. Sözügedən maliyyələşdirmə formalarının funksional xüsusiyyətləri və tətbiq istiqamətləri aşağıdakı cədvəldə ümumiləşdirilmişdir (Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisi, 2016).

Cədvəl 1. Dövlət büdcəsindən elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsi formaları

Göstəricilər	Baza maliyyələşdirilməsi	Proqram məqsədli maliyyələşdirmə	Qrant maliyyələşdirilməsi
Verilmə forması	Birbaşa elmi fəaliyyət subyektlərinə	Müsabiqə əsasında və ya Nazirlər Kabinetinin qərarı ilə müsabiqədən kənar	Müsabiqə əsasında
Funksiyası	Sabitliyin təmin edilməsi	Nəticəyənlü fəaliyyətin təşviqi	Rəqabət mühitinin formalaşdırılması
Məqsədi	Elmi potensialın davamlılığını və fəaliyyətin sabitliyini təmin etmək	Prioritet istiqamətlər üzrə yeni biliklərin və texnologiyaların tətbiqini təmin etmək	Elmi tədqiqatları stimullaşdırmaq və səmərəliliyi artırmaq
Ayrılma prinsipi	İnfrastrukturun saxlanması, əməkhaqqı və inzibati xərclərin maliyyələşdirilməsi	Ekspertiza və qiymətləndirmə əsasında	Ekspertiza və müsabiqə nəticələri əsasında
Xərc istiqamətləri	Fundamental tədqiqatların aparılması, elmi infrastrukturların saxlanması və elmi kadrların hazırlanması	Dövlət əhəmiyyətli strateji elmi proqramların həyata keçirilməsi	Prioritet istiqamətlər üzrə elmi layihələrin maliyyələşdirilməsi

Mənbə: Azərbaycan Respublikasının “Elm haqqında” Qanunu əsasında müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir.

Cədvəl 1-də göstərildiyi kimi, elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsində müxtəlif mexanizmlərin tətbiqi elmi sistemin həm sabitliyini, həm də rəqabət qabiliyyətini təmin etməyə yönəlmişdir.

Bu maliyyələşdirmə formaları dövlət vəsaiti hesabına həyata keçirilsə də, onların məqsədləri fərqlidir. Baza maliyyələşdirilməsi elmi təşkilatların institusional sabitliyini və fəaliyyətinin davamlılığını təmin edir. Proqram məqsədli və qrant maliyyələşdirilməsi isə elmi fəaliyyətin nəticəyönlümlülüyünü artırmaq, prioritet istiqamətlər üzrə tədqiqatları stimullaşdırmaq və elmi nəticələrin tətbiq imkanlarını genişləndirmək məqsədi daşıyır.

Bununla belə, Azərbaycanda elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsində baza maliyyələşdirilməsinin dominant mövqe tutması digər maliyyələşmə mexanizmlərinin nisbətən zəif iştirakına səbəb olur. Bu isə elmi fəaliyyətin rəqabət mühitində inkişafını məhdudlaşdırır və maliyyə resurslarının elmi nəticələrə əsaslanan diferensial bölgüsünü çətinləşdirir.

Elmi müəssisələrin yalnız baza maliyyələşdirilməsi hesabına fəaliyyət göstərməsi praktikada bir sıra problemlərlə müşayiət olunur. Bu problemlər sırasında maliyyə vəsaitlərinin əsasən əməkhaqqı xərclərinə yönəldilməsi, elmi infrastrukturun yenilənməsi üçün resurs çatışmazlığı, elmi kadrların motivasiya səviyyəsinin aşağı olması və maliyyə vəsaitlərinin nəticə göstəricilərinə əsaslanmadan bölüşdürülməsi xüsusi qeyd edilməlidir.

Əksər postsovet ölkələrində olduğu kimi Azərbaycanda da baza maliyyələşdirilməsi daha çox sabitlik yaradan, lakin elmi fəaliyyətin nəticəyönlümlülüyünü kifayət qədər stimullaşdırmayan mexanizm kimi xarakterizə olunur. Bu vəziyyət elmi sistemin davamlı fəaliyyətini təmin etsə də, onun innovativ inkişafını və texnoloji sıçrayış potensialını məhdudlaşdırır.

2. ELMİ MÜƏSSİSƏLƏRİN MALİYYƏ SABİTLİYİ VƏ RESURS BÖLGÜSÜ PROBLEMLƏRİ

“Elm haqqında” Azərbaycan Respublikasının Qanununun 35.4-cü maddəsinə əsasən, baza maliyyələşdirilməsi dövlət elmi müəssisə və təşkilatlarının əmlakının, o cümlədən binaların saxlanması, elmi infrastrukturun inkişafı, müasir avadanlıqlar və digər zəruri vasitələrlə təchiz olunması, elmi işçilərin, inzibati və xidməti heyətin əməyinin ödənilməsi, elmi tədqiqatların nəticələrinin nəşri və yayılması, həmçinin elmi-texniki fəaliyyətin informasiya təminatı üzrə xərcləri əhatə etməlidir (Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisi, 2016). Lakin mövcud şəraitdə baza maliyyələşdirilməsi çərçivəsində ayrılan vəsaitlər elmi infrastrukturun yenilənməsi, müasir avadanlıqların alınması və tədqiqat mühitinin inkişafı üçün kifayət etmir; bu, maliyyə resurslarının faktiki strukturunda əməkhaqqı və cari saxlanma xərclərinin üstün mövqe tutması ilə də bağlıdır (Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası, 2022).

Elmi müəssisələrin əksəriyyətində əməkhaqqı səviyyəsinin rəqabətə davamlı olmaması elmi sahədə kadr axınına, xüsusilə gənc tədqiqatçıların bu sahədən uzaqlaşmasına səbəb olan amillərdən biri kimi çıxış edir. Baza maliyyələşdirilməsinin diferensial bölgüsü mexanizminin zəifliyi isə maliyyə resurslarının elmi nəticələrə deyil, əsasən institutların mövcudluğunun qorunmasına yönəlməsinə gətirib çıxarır. Bu baxımdan maliyyə sabitliyi yalnız vəsaitin həcmi ilə deyil, həm də onun istifadəsinin səmərəliliyi və elmi nəticələrlə əlaqələndirilməsi dərəcəsi ilə müəyyən olunmalıdır.

Azərbaycan elmi sistemində maliyyə sabitliyi məsələsi çox vaxt dövlət vəsaitlərinin həcmi və ya onların inzibati bölgüsü ilə əlaqələndirilir. Halbuki beynəlxalq yanaşmada maliyyə sabitliyi elmi təşkilatların uzunmüddətli institusional dayanıqlığı, nəticə əldə etmə qabiliyyəti və əlavə maliyyə mənbələri cəlb etmək imkanları ilə birlikdə qiymətləndirilir (National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, 2021). Bu baxımdan yalnız sabit büdcə təminatı elmi fəaliyyətin keyfiyyətli inkişafını təmin edən yetərli şərt hesab edilə bilməz.

Hazırda elmi müəssisələrin qarşılaşdığı əsas problemlərdən biri resurs bölgüsünün nəticə göstəricilərinə əsaslanmamasıdır. Mövcud maliyyələşdirmə mexanizmlərində elmi nəticələr, tədqiqatın effektivliyi, beynəlxalq əməkdaşlıq və elmi nəşrlərin səviyyəsi kimi göstəricilər maliyyə bölgüsünün əsas meyarları kimi kifayət qədər nəzərə alınmır. Halbuki inkişaf etmiş ölkələrdə

maliyyələşdirmə mexanizmləri getdikcə daha çox performans, qiymətləndirmə və strateji prioritetlərlə əlaqələndirilir (European Commission, 2023; OECD, 2023b).

Resurs bölgüsündə digər mühüm problem elmi fəaliyyətin nəticələrinə əsaslanan diferensial yanaşmanın məhdud olmasıdır. Elmi müəssisə yüksək nəticələr əldə etsə belə, onun baza maliyyələşdirilməsinin həcmi əhəmiyyətli dərəcədə dəyişmir. Bu isə elmi təşəbbüskarlığı, institusional rəqabəti və nəticəyönümlü idarəetməni zəiflədir. Belə bir şəraitdə baza maliyyələşdirilməsi sabitlik yaratsa da, stimullaşdırıcı mexanizmə çevrilmir.

Bundan əlavə, mövcud hüquqi və institusional çərçivə şəraitində elmi müəssisələrin əlavə maliyyə mənbələri formalaşdırmaq imkanları da məhduddur. Nəticədə elmi institutlar əsasən dövlət büdcəsindən asılı vəziyyətdə qalır, göstərdikləri xidmətlər və ya tətbiqi nəticələr əsasında maliyyə motivasiyası formalaşdırmaqda çətinlik çəkirlər. Bu isə qarışıq maliyyələşdirmə modelinə keçidi ləngidən əsas amillərdən biri kimi çıxış edir (Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası, 2022).

3. BEYNƏLXALQ TƏCRÜBƏDƏ ELMİN MALİYYƏLƏŞDİRİLMƏSİ MODELƏRİ

3.1. Dövlətin elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsində rolu və baza maliyyələşdirilməsi

Dünya təcrübəsində baza maliyyələşdirilməsi elmi fəaliyyətin sabitliyini təmin edən mühüm mexanizm kimi qəbul olunur. Lakin onun tətbiqi formaları və institusional mexanizmləri ölkələr üzrə əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənir. Beynəlxalq praktikada baza maliyyələşdirilməsi elmi sistemin sabitliyini təmin etməklə yanaşı, nəticəyə əsaslanan əlavə maliyyələşdirmə alətləri ilə tamamlanır. Əksər inkişaf etmiş ölkələrdə bu model yalnız elmi təşkilatların saxlanması məqsədinə xidmət etmir, həm də strateji elmi istiqamətlərin qorunması və elmi kadr potensialının inkişafı üçün istifadə olunur (OECD, 2023b).

Avropa ölkələrində baza maliyyələşdirilməsi elmi institutların sabit fəaliyyətini təmin etdiyi halda, layihə əsaslı maliyyələşdirmə mexanizmləri elmi fəaliyyətin nəticəyönümlülüyünü artırır. ABŞ-da elmi müəssisələr dövlət dəstəyi ilə yanaşı rəqabətli qrant sistemləri vasitəsilə də maliyyələşdirilir; Cənubi Koreya və Yaponiyada isə özəl sektorun fəal iştirakı elmi fəaliyyətin iqtisadi səmərəliliyini gücləndirir. Bu baxımdan beynəlxalq təcrübə göstərir ki, səmərəli elm siyasəti adətən təkmənbəli deyil, çoxkanallı maliyyələşdirmə modeli üzərində qurulur (OECD, 2023a; OECD, 2023b).

Avropa modeli (Almaniya, İsveç, Finlandiya)

Avropa ölkələrində baza maliyyələşdirilməsi çox vaxt nəticəyə əsaslanan maliyyələşdirmə mexanizmləri ilə əlaqələndirilir. Bu sistemdə elmi institutların növbəti illər üzrə maliyyələşməsi onların tədqiqat göstəricilərinə — beynəlxalq nəşrlərin sayı, patentlər, beynəlxalq əməkdaşlıq layihələri və doktorant hazırlığı kimi meyarlara əsasən müəyyən edilir. Bu yanaşma “performance-based funding” kimi tanınır və xüsusilə Avropa tədqiqat məkanında geniş yayılmışdır (European Commission, 2023).

Avropa ölkələrində baza maliyyələşdirilməsi, adətən, üç əsas prinsip üzərində qurulur: sabit maliyyə təminatı, performans əsaslanan düzəlişlər və qarışıq maliyyələşdirmə modeli. Yəni elmi institutların illik büdcələrinin əsas hissəsi baza maliyyələşdirilməsindən formalaşır, lakin maliyyələşdirmə müəyyən dövrlərdə tədqiqat nəticələrinə əsasən yenidən qiymətləndirilir və qrantlar, sənaye sifarişləri və beynəlxalq proqramlar vasitəsilə tamamlanır (OECD, 2023b).

Almaniyada fundamental tədqiqat institutları olan Max Planck Society və Helmholtz Association yüksək həcmdə institusional maliyyə alaraq uzunmüddətli və strateji tədqiqatların aparılmasına fokuslanırlar (Max Planck Society, 2024; Helmholtz Association, 2023). Eyni zamanda tətbiqi tədqiqat yönümlü Fraunhofer-Gesellschaft daha çox sənaye müqavilələri və kommersiya layihələri ilə tamamlanan qarışıq maliyyələşdirmə modelindən istifadə edir ki, bu da Avropada elm–sənaye inteqrasiyasının uğurlu nümunələrindən biri hesab olunur (Fraunhofer-Gesellschaft, 2024).

ABŞ modeli

ABŞ-da elmi tədqiqat sistemində baza maliyyələşdirilməsinin payı nisbətən məhduddur və elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsində rəqabətli qrant mexanizmləri aparıcı yer tutur. Bu qrantlar əsasən National Science Foundation (NSF), National Institutes of Health (NIH) və U.S. Department of Energy kimi federal qurumlar tərəfindən təqdim olunur (National Science Foundation, 2023; National Institutes of Health, 2023; U.S. Department of Energy, 2022).

Universitet laboratoriyaları və elmi mərkəzlərin fəaliyyətinin böyük hissəsi bu qurumların maliyyələşdirdiyi layihələr vasitəsilə həyata keçirilir. Dövlət tərəfindən verilən institusional dəstək isə daha çox infrastrukturun, idarəetmə xərclərinin və əsas tədqiqat imkanlarının qorunmasına xidmət edir. Bu model yüksək rəqabət mühiti yaratsa da, qrant əldə etməyən tədqiqat qrupları üçün sabitlik baxımından müəyyən risklər yaradır. Bununla belə, ABŞ modeli innovativlik, elmi məhsuldarlıq və sürətli nəticə əldə etmə baxımından təsirli hesab olunur (National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, 2021).

Cənubi Koreya modeli

Cənubi Koreyada elmi-tədqiqat sisteminin maliyyələşdirilməsi dövlətin strateji dəstəyi ilə sənaye korporasiyalarının genişmiqyaslı investisiyalarının birləşdiyi qarışıq model əsasında həyata keçirilir. Dövlət elmi mərkəzlərə infrastrukturun saxlanması və tədqiqat heyətinin maliyyələşdirilməsi üçün baza maliyyələşdirilməsi ayırır, eyni zamanda sənaye sifarişləri, texnologiya transferi və kommertiya layihələri elmi müəssisələrin gəlir strukturunda mühüm yer tutur (Korea Institute of Science and Technology Evaluation and Planning, 2023).

Bu yanaşma dövlətin strateji rolunu qorumaqla yanaşı, elmi fəaliyyətin iqtisadiyyatla inteqrasiyasını gücləndirir və institutların öz maliyyə imkanlarını genişləndirməsinə şərait yaradır. Koreya təcrübəsində proqramların qiymətləndirilməsi və resurs bölgüsünün nəticəyönümlü təşkili də xüsusi əhəmiyyət daşıyır ki, bu da elmi maliyyələşdirmənin səmərəliliyini artıran mühüm institusional mexanizm kimi çıxış edir (Ministry of Science and ICT, 2024).

3.2. Qarışıq maliyyələşdirmə və onun elmi inkişafdakı rolu

Elmi fəaliyyətin yalnız dövlət büdcəsi hesabına maliyyələşdirilməsi uzunmüddətli perspektivdə elmi nəticələrin keyfiyyətinə və elmi sistemin institusional müstəqilliyinə mənfi təsir göstərə bilər. Belə maliyyələşdirmə modelində rəqabət mühitinin zəif formalaşması elmi fəaliyyətin innovativ potensialını məhdudlaşdırır. Bu səbəbdən bir çox ölkələrdə elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsində **qarışıq maliyyələşdirmə modeli** tətbiq olunur.

Qarışıq maliyyələşdirmə modelində dövlət elmi təşkilatların fəaliyyətinin sabitliyini təmin edən baza maliyyəsini ayırır, lakin elmi müəssisələr əlavə maliyyə mənbələrini – innovativ layihələr, sənaye sifarişləri, beynəlxalq qrantlar, texnologiya transferi və konsaltinq xidmətləri vasitəsilə formalaşdırırlar. Bu yanaşma elmi təşkilatların maliyyə dayanıqlığını artırmaqla yanaşı onların iqtisadiyyatla əlaqəsini də gücləndirir.

Elmi fəaliyyətin inkişafında yüksək nəticələr əldə etmiş ölkələrin təcrübəsi göstərir ki, elm iqtisadi inkişafın əsas hərəkətverici qüvvələrindən biri kimi qəbul edilir və dövlətlər bu sahənin maliyyələşdirilməsini davamlı şəkildə artırırırlar. Məsələn, dünya liderləri olan ABŞ və Çin 2022-ci ildə tədqiqat və inkişafa müvafiq olaraq **923,2 milyard ABŞ dolları** və **811,9 milyard ABŞ dolları** vəsait ayırmışdır.

Beynəlxalq təcrübədə elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsinin effektivliyi yalnız ümumi vəsaitin həcmi ilə deyil, həm də həmin vəsaitlərin sektorlar üzrə struktur bölgüsü ilə qiymətləndirilir. Bu baxımdan bəzi ölkələr üzrə tədqiqat və inkişaf xərclərinin ÜDM-ə nisbəti və sektorlar üzrə bölgüsü aşağıdakı cədvəldə təqdim olunur.

*Cədvəl 2. Elmi xərclərin ÜDM-ə nisbətində sektorlar üzrə bölgüsü
(rəqəmlərdə cüzi dəqiqləşmələr ola bilər)*

Ölkələr	Məlu m a t r i k	Elm xərcl ərin ÜD M-ə nisbə ti	ÜDM-ə nisbətə xərclər			
			Biznes sektor unun payı	Dövlət sektor unun payı	Ali təhsil sekt oru	Özəl qeyri- komme rsiya sektoru
İsveç	2024	3.56	2.61	0.15	0.79	0.01
Belçika	2024	3.36	2.43	0.33	0.58	0.02
Avstriya	2024	3.27	2.25	0.25	0.75	0.02
Finlandiya	2024	3.23	2.19	0.24	0.78	0.02
Almaniya	2024	3.13	2.14	0.37	0.55	0.07
Litva	2024	1.04	0.43	0.16	0.45	0.00
Latviya	2024	0.93	0.34	0.16	0.43	0.00
İsrail	2023	6.3	5.8	0.06	0.4	0.04
Cənubi Koreya	2023	4.96	3.93	0.48	0.45	0.10
ABŞ	2023	3.45	2.70	0.27	0.37	0.10
Yaponiya	2023	3.44	2.72	0.30	0.38	0.04

Mənbə: Eurostat və beynəlxalq statistik məlumat bazaları əsasında müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir

Cədvəl 2-nin təhlili göstərir ki, innovativ iqtisadiyyata malik ölkələrdə elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsində biznes sektorunun payı üstünlük təşkil edir. Məsələn, İsrail və Cənubi Koreyada tədqiqat və inkişaf xərclərinin böyük hissəsi özəl sektor tərəfindən maliyyələşdirilir. İsraildə 2023-cü ildə mülki tədqiqat və inkişaf xərcləri ÜDM-in 6,3%-ni təşkil etmişdir ki, bu da OECD ölkələri arasında ən yüksək göstəricilərdən biridir. Bu xərclərin təxminən 92%-i biznes sektoru tərəfindən həyata keçirilmişdir və əsasən yüksək texnologiyalı sənaye sahələrinin payına düşür.

İsraildə innovasiya yönümlü iqtisadi model uzun illər ərzində dövlət tərəfindən yaradılmış rəqabət mühitinə, inkişaf etmiş ali təhsil sisteminə və güclü elmi kadr potensialına əsaslanır. Bu model elm və istehsal arasında sıx inteqrasiyanın formalaşmasına və yüksək texnologiyalı sənayenin sürətli inkişafına şərait yaratmışdır.

Beynəlxalq təcrübə göstərir ki, elmi fəaliyyətin inkişafının ilkin mərhələlərində dövlət investisiyaları həlledici rol oynayır. Dövlətin məqsədli maliyyə dəstəyi elmi infrastrukturun formalaşmasına və tədqiqat potensialının inkişafına imkan yaradır. Lakin iqtisadi inkişaf səviyyəsi artdıqca və innovasiya mühiti formalaşdıqca biznes sektorunun elmi tədqiqatların maliyyələşdirilməsindəki rolu tədricən artır.

Bu tendensiya Avropa İttifaqı ölkələrinin təcrübəsində də müşahidə olunur. 2014–2024-cü illər ərzində Avropa İttifaqında tədqiqat və inkişaf xərclərinin ÜDM-də payı 2,09%-dən 2,24%-ə yüksəlmişdir və 2024-cü ildə bu sahəyə 403 milyard avro vəsait ayrılmışdır. Bu xərclərin əsas hissəsi biznes sektorunun payına düşür. Belə ki, 2024-cü ildə biznes sektorunun tədqiqat və inkişaf xərcləri ÜDM-in 1,49%-ni, ali təhsil sektorunun payı isə 0,48%-ni təşkil etmişdir.

Avropa İttifaqı ölkələrində elm siyasətinin əsas məqsədlərindən biri tədqiqat və inkişaf xərclərinin ÜDM-in 3%-i səviyyəsinə çatdırılmasıdır. Bu məqsəd Avropa İttifaqı Şurası tərəfindən strateji hədəf kimi müəyyən edilmişdir.

Beləliklə, beynəlxalq təcrübə göstərir ki, qarışıq maliyyələşdirmə modeli elmi sistemin həm sabitliyini, həm də rəqabət qabiliyyətini təmin edən ən optimal yanaşmalardan biridir. Bu modeldə

baza maliyyələşdirilməsi elmi fəaliyyətin institusional sabitliyini təmin etdiyi halda, layihə əsaslı və rəqabətli maliyyələşdirmə mexanizmləri elmi nəticələrin keyfiyyətini və innovativ potensialını artırır.

4. AZƏRBAYCANDA ELMİN MALİYYƏLƏŞDİRMƏ XÜSUSİYYƏTLƏRİ VƏ QARIŞIQ MALİYYƏLƏŞDİRMƏ MODELİNƏ KEÇİDİN ZƏRURİLİYİ

Azərbaycanda elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsi əsasən dövlət büdcəsi hesabına həyata keçirilir və bu maliyyələşmə mexanizmi sabit xarakter daşıyır. Mövcud sistemdə elmi müəssisələrə ayrılan vəsaitlər əsasən institusional fəaliyyətin davamlılığını təmin etməyə yönəlmişdir və maliyyələşdirmə həcmi elmi nəticələrin keyfiyyəti və ya tədqiqatların effektivliyi ilə birbaşa əlaqələndirilmir.

Bu model elmi təşkilatların fəaliyyətinin saxlanmasını təmin etsə də, onun bir sıra institusional məhdudiyyətləri mövcuddur. Belə ki, mövcud maliyyələşdirmə sistemi:

- elmi nəticələrin keyfiyyətinə və innovativliyinə məhdud təsir göstərir;
- gənc alimlərin və müasir tədqiqat laboratoriyalarının formalaşmasını zəif stimullaşdırır;
- təbiiqi tədqiqatlarla real iqtisadi sektor arasında əlaqələrin inkişafını məhdudlaşdırır;
- elmi fəaliyyət sahəsində rəqabət mühitinin formalaşmasını zəiflədir.

Nəticədə elmi sistem institusional sabitliyə malik olsa da, dinamik inkişaf və innovativ transformasiya baxımından məhdud imkanlara malik olur.

Azərbaycanda elmin maliyyələşdirilməsinə dövlət büdcəsindən ayrılan vəsaitlər nominal ifadədə hər il artım göstərsə də, bu vəsaitlərin ÜDM-də və dövlət büdcəsinin ümumi xərclərində xüsusi çəkisi elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsində struktur problemlərin mövcud olduğunu göstərir.

Bu dinamikanın daha aydın qiymətləndirilməsi məqsədilə dövlət büdcəsindən elmə ayrılan xərclərin həcmi, elmi-tədqiqat fəaliyyətində məşğul olan kadrların sayı və tədqiqat təşkilatlarının strukturu aşağıdakı cədvəldə təqdim olunur. (Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi, 2023b).

Cədvəl 3. Azərbaycan dövlət büdcəsindən elmə çəkilən xərclər və sahədə məşğulluq göstəriciləri

Göstəricilər	2005	2010	2015	2020	2023	2024
1. Dövlət büdcəsindən elmə çəkilən xərclər (mln manat)	28.8	92.8	113.2	143.6	193.6	197.2
ÜDM-ə nisbəti (%)	0.23	0.22	0.21	0.20	0.16	0.16
Dövlət büdcəsinin xərclərinə nisbəti (%)	1.35	0.79	0.64	0.54	0.53	0.52
2. Elmi-tədqiqat işi ilə məşğul olan heyət (nəfər)	18164	17924	23093	20522	19535	19405
– elmi-tədqiqat təşkilatlarında	15599	14658	16856	12289	11617	10795
– ali təhsil müəssisələrində	1185	1917	5108	7518	7359	8192
3. Elmi-tədqiqat işi yerinə yetirən təşkilatların sayı	146	145	141	127	134	130
– elmi-tədqiqat təşkilatları	97	93	91	86	88	86
– ali təhsil müəssisələri	33	37	39	37	43	41
4. Tədqiqat təşkilatlarının sektorlar üzrə bölgüsü	146	145	141	127	134	130
– dövlət sektoru	90	93	91	86	83	86
– sahibkarlıq sektoru	19	13	11	4	3	3
– təhsil sektoru	28	39	39	37	43	41

Mənbə: Dövlət Statistika Komitəsinin məlumatları əsasında müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir.

Cədvəldə təqdim olunan göstəricilərin təhlili göstərir ki:

- dövlət büdcəsindən elmə ayrılan xərclərin ÜDM-də payı azalma tendensiyası göstərir;

- dövlət büdcəsinin ümumi xərcləri daxilində elmi fəaliyyətin payı **müntəzəm şəkildə aşağı düşmüşdür**;
- elmi-tədqiqat təşkilatlarında çalışan heyətin sayı azalmışdır;
- sahibkarlıq sektorunun elmi-tədqiqat fəaliyyətində iştirakı son dərəcə məhduddur.

Statistik məlumatlar həmçinin göstərir ki, elmi-tədqiqat fəaliyyəti əsasən dövlət sektorunda cəmləşmişdir. Dövlət Statistika Komitəsinin metodologiyasına əsasən dövlət sektoruna daxil olan elmi təşkilatlar mənfəət məqsədi daşımayan və əsasən dövlət tərəfindən maliyyələşdirilən institutlar kimi təsnifləşdirilir. Bu təşkilatlar əsasən ictimai və inzibati funksiyalarla bağlı tədqiqatların aparılmasına yönəlmiş fəaliyyət göstərir.

Belə bir struktur şəraitində elmi fəaliyyətin iqtisadi sistemlə inteqrasiyası məhdud qalır və elmi nəticələrin kommersiyalaşdırılması imkanları zəifləyir. (Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi, 2023b).

Bütün bunlar göstərir ki, Azərbaycanın elmi sisteminin davamlı inkişafı üçün maliyyələşdirmə modelinin transformasiyası zəruridir. Mövcud sabit büdcə modelinin qorunması ilə yanaşı, elmi fəaliyyətin bazar yönümlü mexanizmlərlə və innovativ təşəbbüslərlə zənginləşdirilmiş qarışıq maliyyələşdirmə modelinə keçidi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

Belə transformasiyanın əsas məqsədi baza maliyyələşdirilməsinin ləğv edilməsi deyil, onun nəticəyönümlü və strateji prioritetlərə əsaslanan mexanizmlərlə tamamlanmasıdır. Bu yanaşma elmi təşkilatların institusional sabitliyini qorumaqla yanaşı onların effektivliyini və rəqabət qabiliyyətini artırmağa imkan verə bilər.

Baza maliyyələşdirilməsi modelinin təkmilləşdirilməsi aşağıdakı əsas istiqamətlər üzrə həyata keçirilə bilər:

1. **İqtisadi məzmunun dəyişdirilməsi** – maliyyə resurslarının nəticə və performans göstəricilərinə əsaslanan prinsiplərlə bölüşdürülməsi;
2. **İdarəetmə mexanizminin yenilənməsi** – müstəqil ekspert qiymətləndirməsi və şəffaf hesabatlılıq sisteminin formalaşdırılması;
3. **Maliyyə mənbələrinin inteqrasiyası** – baza maliyyələşdirilməsinin layihə əsaslı maliyyələşdirmə və özəl sektor investisiyaları ilə əlaqələndirilməsi.

Beləliklə, Azərbaycanın elmi sisteminin maliyyələşdirilməsi modelinin təkmilləşdirilməsi üçün optimal yanaşma baza maliyyələşdirilməsinin qorunması ilə yanaşı onun **qarışıq və nəticəyönümlü maliyyələşdirmə mexanizmləri ilə inteqrasiyasıdır**. Bu yanaşma elmi təşkilatların həm maliyyə dayanıqlığını, həm də elmi fəaliyyətin səmərəliliyini artırmağa imkan verə bilər.

5. BAZA MALİYYƏLƏŞDİRİLMƏSİNİN FUNKSIONAL BÖLGÜSÜ VƏ NƏTİCƏ ƏLAQƏLİLİYİ

Hazırda Azərbaycanda baza maliyyələşdirilməsinin əsas subyekti olan elmi müəssisələrin büdcə vəsaitləri hesabına maliyyələşdirilməsi elmi infrastrukturun inkişafı, müasir tədqiqat avadanlıqlarının əldə olunması və innovativ tədqiqat mühitinin formalaşdırılması üçün yetərli səviyyədə deyil. Bundan əlavə, elmi işçilərin əməkhaqqı səviyyəsinin ölkə üzrə orta aylıq əməkhaqqından aşağı olması və elmi fəaliyyətin stimullaşdırılması mexanizmlərinin məhdudluğu elmi tədqiqatların nəticəliliyinə mənfi təsir göstərir.

Baza maliyyələşdirilməsinin effektivliyi yalnız ayrılan vəsaitlərin həcmi ilə deyil, eyni zamanda həmin vəsaitlərin funksional bölgüsü və elmi nəticələrlə əlaqələndirilməsi ilə müəyyən olunur. Müasir tədqiqat idarəetməsi təcrübəsində baza maliyyəsi adətən üç əsas funksional komponent üzrə formalaşdırılır:

1. Sabitlik komponenti – elmi müəssisələrin fəaliyyətinin davamlılığını təmin edən və əsasən əməkhaqqı, infrastruktur və inzibati xərclərin maliyyələşdirilməsinə yönəldilən minimal sabit vəsait;
2. Tədqiqat komponenti – elmi nəticələr, həyata keçirilən layihələrin səmərəliliyi və beynəlxalq elmi fəaliyyət göstəriciləri əsasında formalaşan əlavə maliyyə hissəsi;

3. İnnovasiya komponenti – yeni ideyaların tətbiqi, texnologiya transferi, patent fəaliyyəti və tətbiqi tədqiqatların inkişafına yönəldilən maliyyə əlavəsi.

Bu funksional bölgə baza maliyyələşdirilməsinin yalnız institusional sabitlik vasitəsi kimi deyil, həm də elmi fəaliyyətin inkişafını stimullaşdıran mexanizmə çevrilməsinə xidmət edir.

Lakin Azərbaycanda elmi fəaliyyət üçün ayrılan maliyyə resursları əsasən sabitlik komponentinin qarşılanmasına yönəlmişdir. Ayrılan vəsaitlərin əhəmiyyətli hissəsi əməkhaqqı, kommunal və inzibati xərclərin ödənilməsinə sərf olunur və bu vəziyyət baza maliyyələşdirilməsinin inkişaf və innovasiya funksiyalarının həyata keçirilməsini məhdudlaşdırır.

Eyni zamanda nəzərə almaq lazımdır ki, hətta ən inkişaf etmiş ölkələrdə belə elmi müəssisələrin tam maliyyə müstəqilliyi mövcud deyil. Dövlət tərəfindən təmin edilən baza maliyyələşdirilməsi elmi sabitliyin və milli elmi potensialın qorunmasının əsas təminatlarından biridir. Qarışıq maliyyələşdirmə modeli də büdcə dəstəyini aradan qaldırmır, əksinə bu dəstəyi elmi nəticələrə yönəlmiş daha səmərəli və stimullaşdırıcı mexanizmlərlə tamamlayır. (National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine, 2021).

Bu baxımdan baza maliyyələşdirilməsi elmi təşkilatların institusional sabitliyini təmin edən əsas maliyyə dayacağı kimi çıxış etməli, lakin onun üzərində layihə əsaslı qrantlar, innovasiya fondları, sənaye sifarişləri və beynəlxalq maliyyə mənbələri kimi əlavə maliyyə imkanlarının formalaşdırılması üçün şərait yaradılmalıdır.

Hazırda Azərbaycanda baza maliyyələşdirilməsi əsasən əməkhaqqı fondunun, kommunal xərclərin və inzibati saxlanma xərclərinin ödənilməsinə yönəlmişdir. Bu yanaşma isə elmi nəticələrin keyfiyyəti və tədqiqat fəaliyyətinin effektivliyi ilə birbaşa əlaqələndirilmir.

Azərbaycanda qarışıq maliyyələşdirmə modelinə keçid bir sıra hüquqi və institusional məhdudiyyətlərlə üzləşir. Bu istiqamətdə aşağıdakı məsələlərin həlli xüsusi əhəmiyyət kəsb edir:

- elmi müəssisələrin kommersiya fəaliyyəti ilə məşğul olmaq və dövlət qurumları ilə təsərrüfat müqavilələri bağlamaq imkanlarının genişləndirilməsi;
- elmi nəticələrin patentləşdirilməsi və kommersiyalaşdırılması mexanizmlərinin inkişaf etdirilməsi;
- innovasiya fəaliyyətindən əldə olunan gəlirlərin elmi kollektivlər arasında bölüşdürülməsi mexanizminin təkmilləşdirilməsi.

Bu baxımdan qarışıq maliyyələşdirmə modelinə keçid yalnız maliyyə strukturunun dəyişdirilməsi deyil, eyni zamanda qanunvericilik və elmi idarəetmə sistemində institusional islahatların həyata keçirilməsini tələb edir.

Azərbaycanda elmin maliyyələşdirilməsinin səmərəliliyinin artırılması üçün beynəlxalq təcrübədə tətbiq olunan maliyyələşdirmə modellərinin təhlili və onların ölkənin institusional xüsusiyyətlərinə uyğun şəkildə tətbiqi məqsədəuyğun hesab olunur. Bu kontekstdə Azərbaycan elmi üçün əsas prioritet baza maliyyələşdirilməsinin qorunması ilə yanaşı, qarışıq maliyyələşdirmə modelinə mərhələli keçidin təmin edilməsidir.

Elmi təşkilatlar yalnız baza maliyyəsi hesabına fəaliyyət göstərə bilsələr də, onların davamlı inkişafı üçün layihə əsaslı qrantlara, innovasiya fondlarına və özəl sektor sifarişlərinə çıxış imkanlarının genişləndirilməsi vacibdir. Bu məqsədlə normativ-hüquqi bazanın təkmilləşdirilməsi və elmi müəssisələrin təsərrüfat müqavilələri bağlamaq imkanlarının genişləndirilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

AMEA-nın hesabatına əsasən, Azərbaycan üçün elmin maliyyələşdirilməsində optimal struktur kimi baza maliyyələşdirilməsinin 60–70%, layihə əsaslı maliyyələşdirmənin isə 30–40% nisbətində formalaşdırılması məqsədəuyğun hesab olunur (AMEA, 2022).

Bu modelin effektiv tətbiqi üçün layihə əsaslı maliyyələşdirmə mexanizmlərinin genişləndirilməsi, müstəqil ekspert qiymətləndirmə sisteminin formalaşdırılması və şəffaf hesabatlılıq mexanizmlərinin yaradılması mühüm əhəmiyyət kəsb edir.

6. QARIŞIQ MALİYYƏLƏŞDİRMƏYƏ KEÇİD ÜÇÜN QARŞIDA DURAN PROBLEMLƏR

Elmi müəssisələrin inkişafını və onların iqtisadiyyatda rolunun güclənməsini təmin edəcək əlverişli mühitin formalaşdırılması dövlətin əsas vəzifələrindən biridir. Dövlət bürokratik prosedurların sadələşdirilməsi, vergi təşviqlərinin tətbiqi, elmi layihələrə investisiyaların cəlb olunması və innovasiya fəaliyyətinin dəstəklənməsi vasitəsilə elmi fəaliyyətin rəqabət qabiliyyətinin yüksəldilməsinə şərait yarada bilər. (European Commission, 2023).

Müasir mərhələdə iqtisadiyyatın elmtutumlu sektorlara transformasiyası elmi tədqiqatların maliyyələşdirilməsi mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsini zəruri edir. Azərbaycanda elmi müəssisələr üçün mövcud olan baza maliyyələşdirilməsi sistemi müəyyən sabitlik yaratsa da, onun təkmilləşdirilməsi və qarışıq maliyyələşdirmə modelinə mərhələli keçid üçün ölkə səviyyəsində kompleks institusional tədbirlərin həyata keçirilməsi vacibdir.

Problemin mahiyyəti yalnız maliyyə resurslarının çatışmazlığı ilə məhdudlaşmır. Maliyyə təminatının həcmi mühüm amil olsa da, daha vacib məsələ elmin maliyyələşdirilməsi mexanizminin düzgün qurulmamasıdır. Bundan da əhəmiyyətli, elmin və innovasiyanın rəqabətqabiliyyətli və dayanıqlı iqtisadiyyatın formalaşmasında strateji rolunun tam şəkildə dərk edilməməsidir.

“Elm haqqında” Azərbaycan Respublikasının Qanununda dövlətin elm sahəsində bir sıra mühüm vəzifələri müəyyən edilmişdir. Bunlara vahid dövlət elm siyasətinin formalaşdırılması, elmin inkişaf strategiyasının hazırlanması, elmi fəaliyyətin iqtisadiyyatın və cəmiyyətin inkişafına yönəldilməsi, elmi fəaliyyət üçün əlverişli investisiya mühitinin yaradılması, fundamental və tətbiqi tədqiqatların qrant şəklində maliyyələşdirilməsi, elmi nəticələrin tətbiqinə şərait yaradılması, elmi kadr hazırlığının təmin edilməsi və elmi fəaliyyət sahəsində əlaqələndirmə, nəzarət və ekspertiza mexanizmlərinin formalaşdırılması daxildir. (Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisi, 2016).

Hüquqi çərçivənin mövcudluğuna baxmayaraq, əsas problem bu vəzifələrin icra mexanizmlərinin tam və səmərəli şəkildə işləməməsidir. Başqa sözlə, normativ-hüquqi baza ümumi istiqamətləri müəyyən etsə də, onun praktik tətbiqi elmi fəaliyyətin rəqabət qabiliyyətini və səmərəliliyini təmin edəcək səviyyədə deyil.

Bu baxımdan baza maliyyələşdirilməsinin azaldılması və ya ləğv olunması, elmi müəssisələrin isə əlavə gəlir əldə etməyə məcbur edilməsi məqsədəuyğun yanaşma hesab edilə bilməz. Belə yanaşma elmi təşkilatların maliyyə dayanıqlığını gücləndirmək əvəzinə onların fəaliyyət imkanlarını daha da məhdudlaşdırmağa bilər. Əksinə, baza maliyyələşdirilməsi qorunmaqla yanaşı, qanunvericilikdə nəzərdə tutulmuş digər maliyyələşdirmə alətlərinin — proqram məqsədli və qrant əsaslı mexanizmlərin — daha fəal tətbiqi elmi fəaliyyətin nəticəyönümlülüyünün artmasına xidmət edə bilər.

Qanunvericiliyə əsasən baza maliyyələşdirilməsi mühüm elmi obyektlərin qorunmasını və yüksəkixtisaslı elmi kadrların hazırlanmasını təmin etməlidir. Dövlət eyni zamanda elmi nailiyyətlərin stimullaşdırılması, elmi işçilərin, o cümlədən gənc alimlərin sosial müdafiəsinin gücləndirilməsi və elmi kadr hazırlığının dəstəklənməsi vəzifəsini daşıyır. Lakin praktikada aşağı əməkhaqqı səviyyəsi, məhdud yaradıcılıq imkanları və zəif stimullaşdırma mexanizmləri səbəbindən hazırlanmış elmi kadrların bir hissəsi elmi fəaliyyət sahəsindən uzaqlaşır. Bu isə insan kapitalının itirilməsi ilə nəticələnir.

Bu kontekstdə yüksək ixtisaslı kadr hazırlığı ilə elmi fəaliyyətin sonrakı mərhələləri arasında institusional əlaqənin gücləndirilməsi vacibdir. Kadr hazırlığına qoyulan dövlət investisiyalarının səmərəli nəticə verməsi üçün həmin kadrların elmi fəaliyyətə cəlb olunması, tədqiqat imkanlarının artırılması və nəticəyönümlü qrant mexanizmlərinin genişləndirilməsi tələb olunur. Bu baxımdan elmi fəaliyyətin qrant maliyyələşdirilməsi və digər stimullaşdırıcı alətlər üçün xüsusi dövlət proqramlarının hazırlanması məqsədəuyğun ola bilər.

Azərbaycanda elmi təşkilatların və elmi heyətin sayında müşahidə olunan azalma da diqqət çəkən problemlərdəndir. Struktur islahatları, ixtisarlər və birləşmələr qısamüddətli dövrdə idarəetmənin optimallaşdırılması kimi qiymətləndirilsə də, uzunmüddətli perspektivdə bu proses elmi sahədə rəqabət mühitinin zəifləməsinə, bəzi istiqamətlər üzrə inhisarlaşma meyillərinin güclənməsinə və tədqiqat müxtəlifliyinin azalmasına səbəb ola bilər. İnkişaf etmiş ölkələrin təcrübəsi isə göstərir ki,

elmi heyətin və tədqiqat institutlarının artımı elm və texnologiyanın inkişafına, innovasiya potensialının genişlənməsinə və iqtisadi rəqabət qabiliyyətinin yüksəlməsinə xidmət edir.

Qarışıq maliyyələşdirmə modelinə keçidin qarşısında duran digər mühüm problem innovasiyaların kommersiyalaşdırılması mexanizmlərinin zəifliyidir. Elmi nəticələrin patentləşdirilməsi, texnologiya transferi və universitet–biznes əməkdaşlığı sahəsində institusional mexanizmlərin inkişafı beynəlxalq təcrübədə mühüm rol oynayır (WIPO, 2024). Halbuki qanunvericilikdə yerli və xarici investisiyaların cəlb edilməsi, innovasiya və istehsal fəaliyyətinin genişləndirilməsi üçün əlverişli şəraitin yaradılması nəzərdə tutulur. Bu müddəaların praktik icrası qarışıq maliyyələşdirmə modelinin formalaşdırılması üçün mühüm zəmin yarada bilər.

Qanunvericilik bazasının özü əsasən kifayət qədər geniş imkanlar nəzərdə tutur. Problem daha çox həmin imkanların həyata keçirilməsi mexanizmlərinin yetərinə işlənməməsindən irəli gəlir. Məsələn, qanunvericiliyə görə elmin inkişafı üzrə məqsədli proqramlar və fundamental və tətbiqi tədqiqat layihələri müsabiqə əsasında müəyyən edilməlidir. Lakin proqram məqsədli maliyyələşdirmənin bəzi hallarda müsabiqədənəkar həyata keçirilməsi nəticəyönümlülük və səmərəlilik prinsiplərinin tam təmin olunmasına mane ola bilər. Bu səbəbdən proqram məqsədli maliyyələşdirmənin daha çox rəqabətli əsaslarda həyata keçirilməsi məqsədəuyğun hesab edilə bilər. Eyni zamanda yüksək ictimai fayda yaradan, uzunmüddətli strateji əhəmiyyətə malik prioritet sahələrin ayrıca hədəflənməsi də vacibdir. Bu, həm maliyyə resurslarının daha səmərəli yönləndirilməsinə, həm də elmi tədqiqatların milli inkişaf prioritetləri ilə uyğunlaşdırılmasına imkan verir.

Qrant maliyyələşdirilməsi mexanizmlərinin gücləndirilməsi də qarışıq maliyyələşdirməyə keçid üçün mühüm şərtlərdən biridir. Qrantların həcmının artırılması və ekspertiza mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi elmi fəaliyyətin rəqabət qabiliyyətini artırır (National Science Foundation, 2023; National Institutes of Health, 2023).

Ümumilikdə, elmi fəaliyyətin maliyyələşdirilməsi səviyyəsi onun inkişafının təməl şərtlərindən biridir. Səmərəli və stimullaşdırıcı maliyyələşdirmə mexanizmləri olmadan elmi nəticələrin keyfiyyətini artırmaq, innovasiya məhsulları yaratmaq və elmin iqtisadiyyata təsirini gücləndirmək mümkün deyil. Elmin maliyyələşməsində mənbə müxtəlifliyi tədqiqat və innovasiya fəaliyyətinə marağı artırmaqla yanaşı, elmi fəaliyyətin davamlılığını və bütövlükdə iqtisadi inkişafı dəstəkləyir.

Bu baxımdan Azərbaycanda qarışıq maliyyələşdirməyə keçid üçün aşağıdakı istiqamətlər üzrə tədbirlərin həyata keçirilməsi məqsədəuyğun görünür:

- elmi müəssisələrin iqtisadi muxtariyyətinin genişləndirilməsi;
- elmi nəticələrin iqtisadi dəyərinin qiymətləndirilməsi mexanizminin yaradılması;
- baza maliyyəsinin azaldılması deyil, daha səmərəli yönləndirilməsi və layihə təşəbbüsləri üçün ayrıca maliyyə xəttinin ayrılması;
- fəaliyyət göstəricilərinə əsaslanan diferensial maliyyələşdirmə sisteminin tətbiqi;
- strateji planlaşdırma, kommersiyalaşdırma, insan kapitalına investisiya və şəffaf hesabatlılıq mexanizmlərinin gücləndirilməsi;
- layihə əsaslı idarəetməyə keçid və resurslardan nəticəyönümlü istifadə;
- universitetlər, elmi müəssisələr və biznes sektoru arasında ortaq layihələrin genişləndirilməsi;
- elmi məhsulların patentləşdirilməsi, konsaltinq və ekspertiza xidmətlərinin inkişaf etdirilməsi;
- innovativ fəaliyyətə motivasiya yaradan əlavə gəlir paylaşımı mexanizmlərinin formalaşdırılması.

Beləliklə, qeyd olunan tədbirlər həyata keçirildiyi təqdirdə, elmi müəssisələr dövlətin baza dəstəyindən məhrum olmadan, eyni zamanda öz iqtisadi müstəqilliyini və maliyyə dayanıqlığını gücləndirə bilər. Bu isə qarışıq maliyyələşdirmə modelinin Azərbaycanda mərhələli və səmərəli tətbiqi üçün əsas institusional baza rolunu oynaya bilər. Ümumilikdə elmi fəaliyyətin

maliyyələşdirilməsində mənbə müxtəlifliyi tədqiqat və innovasiya fəaliyyətinə marağı artırmaqla yanaşı, elmi fəaliyyətin davamlılığını dəstəkləyir (OECD, 2023).

NƏTİCƏ VƏ TƏKLİFLƏR

Aparılmış tədqiqat və beynəlxalq müqayisəli təhlillər göstərir ki, Azərbaycanın elmi sistemində maliyyələşmə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi sosial-iqtisadi inkişafın sürətləndirilməsi üçün həlledici amildir. Baza maliyyələşdirilməsi hazırda elmi ekosistemin institusional dayanıqlığını təmin etsə də, mövcud resurs bölgüsü modeli innovativ inkişafı stimullaşdırmaq baxımından məhdud imkanlara malikdir (Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası, 2022).

Tədqiqatın əsas nəticələri aşağıdakı kimi ümumiləşdirilmişdir:

- **İnstitusional asılılıq:** Baza maliyyəsi elmi müəssisələrin yalnız minimum saxlanma ehtiyaclarını ödəyir, bu isə elmi fəaliyyəti "inkişaf" modelindən "sağ qalma" modelinə keçirir;
- **Struktur disbalansı:** Resursların 80-90%-nin əməkhaqqı fonduna yönəlməsi maddi-texniki bazanın aşınmasına və eksperimental tədqiqatların məhdudlaşmasına səbəb olur;
- **Rəqabət mühitinin zəifliyi:** Resurs bölgüsündə nəticəyönümlü (KPI əsaslı) diferensial mexanizmlərin yoxluğu elmi məhsuldarlığı aşağı salır;
- **Kommersiyalaşma maneələri:** Elmi müəssisələrin büdcədən kənar gəlir əldə etmə imkanları və özəl sektorla əməkdaşlığı institusional və hüquqi maneələrlə qarşılaşır.

Azərbaycan elminin rəqabətqabiliyyətli və dayanıqlı inkişafını təmin etmək məqsədilə aşağıdakı kompleks tədbirlərin həyata keçirilməsi məqsədəuyğun hesab edilir:

I. Makroiqtisadi və Hüquqi İslahatlar:

1. **Strateji hədəfləmə:** Elmin maliyyələşdirilməsi normativləri qanunvericiliklə təsbit edilməli və növbəti 5 il ərzində R&D xərclərinin ÜDM-də payı mərhələli şəkildə 1%-ə çatdırılmalıdır;
2. **Davamlı artım:** Elmin baza maliyyələşdirilməsi həcmi hər il dövlət büdcəsinin ümumi artım tempinə mütənəib olaraq indeksləşdirilməlidir;
3. **Alternativ maliyyə mənbələri:** Elmi araşdırmaların (xüsusilə strateji layihələrin) stimullaşdırılması üçün Dövlət Neft Fondunun vəsaitləri hesabına xüsusi məqsədli qrant proqramları təsis edilməlidir.

II. Maliyyələşmə Mexanizminin Optimallaşdırılması:

4. **Qarışıq modelə keçid:** Elmi müəssisələrin büdcəsi artırılmalı, lakin artırılan hissə birbaşa deyil, layihə əsaslı və rəqabətli qrant mexanizmləri vasitəsilə bölüşdürülməlidir;
5. **Nəticəyönümlü bölgü (PBF):** Maliyyə vəsaitlərinin bölgüsü zamanı elmi nəticələrin iqtisadi dəyəri, beynəlxalq indeksli nəşrlər (H-indeksi) və patent aktivliyi kimi meyarlar əsas götürülməlidir;
6. **Dövlət sifarişi:** Dövlət qurumlarının spesifik elmi tədqiqat ehtiyacları üçün "dövlət sifarişi" mexanizmi genişləndirilməli və bu məqsədlə nazirliklərə hədəfli vəsaitlər ayrılmalıdır.

III. İnsan Kapitalı və Motivasiya:

7. **Əməkhaqqı islahatı:** Elmi işçilərin baza əməkhaqqı ölkə üzrə orta aylıq əməkhaqqı səviyyəsindən aşağı olmamalı, əlavə motivasiya isə elmi nailiyyətlərə görə diferensiaslaşdırılmalıdır;
8. **Rəqabətli mühit:** Elmi kadrların hazırlanması və saxlanması üçün ixtisas yox, nəticəyə görə stimullaşdırma metodları tətbiq edilməli, rəqabət mühiti daxili intellektual miqrasiyanın (brain drain) qarşısını almalıdır.

IV. Elm-Biznes İnteqrasiyası:

9. **Büdcədən kənar vəsaitlər:** Elmi müəssisələrin təsərrüfat müqavilələri və kommersiya layihələrindən gəlir əldə etmə prosedurları sadələşdirilməli, bu vəsaitlərin avadanlıq yenilənməsinə yönəldilməsi təşviq edilməlidir;
10. **İnvestisiya cəlb:** Elm tutumlu istehsal fəaliyyətinin genişləndirilməsi üçün yerli və xarici investorlara vergi güzəştləri və digər stimullar nəzərdə tutulmalıdır.

Yekun olaraq, baza maliyyələşdirilməsinin sabitliyi ilə layihə və qrant əsaslı mexanizmlərin çevikliyi arasında qurulacaq balans Azərbaycan elmini "büdcədən asılı" statusundan çıxararaq, ölkə iqtisadiyyatının innovativ lokomotivinə çevirəcəkdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası. (2022). *Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının 2022-ci il üzrə illik hesabatı*. Bakı: AMEA.
2. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi. (2023). *Azərbaycanın təhsili: Statistik məcmuə*. <https://stat.gov.az/source/education/>
3. Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi. (2023). *Statistik məcmuələr*. https://www.stat.gov.az/menu/6/statistical_yearbooks/
4. Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisi. (2016). *Elm haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu*. Bakı.
5. Federal Ministry of Education and Research (BMBF). (2023). *Bundesbericht Forschung und Innovation 2023*. Berlin: BMBF.
6. European Commission. (2023). *EU research and innovation scoreboard 2023*. Brussels: European Union.
7. Eurostat. (2024). *Research and development expenditure statistics*. https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=R%26D_expenditure
8. Fraunhofer-Gesellschaft. (2024). *Annual report 2023*. Munich: Fraunhofer Verlag.
9. Helmholtz Association. (2023). *Facts and figures*. Berlin: Helmholtz Association.
10. Korea Institute of Science and Technology Evaluation and Planning (KISTEP). (2023). *Korea's R&D funding system*. Seoul: KISTEP.
11. Ministry of Science and ICT (MSIT). (2024). *R&D program evaluation guidelines 2022–2024*. Seoul: Government of Korea.
12. Max Planck Society. (2024). *Annual report 2023*. Munich: Max Planck Gesellschaft.
13. National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine. (2021). *Research universities and the future of America*. National Academies Press. <https://doi.org/10.17226/13396>
14. National Council for Civilian Research and Development (NCRD). (2023). *Annual report 2023*. [https://www.gov.il/BlobFolder/generalpage/most_reports_2024/he/The%20National%20Council%20for%20Civilian%20Research%20and%20Development%20\(NCRD\)%20annual%20report%202023%20ENG%20.pdf](https://www.gov.il/BlobFolder/generalpage/most_reports_2024/he/The%20National%20Council%20for%20Civilian%20Research%20and%20Development%20(NCRD)%20annual%20report%202023%20ENG%20.pdf)
15. National Institutes of Health (NIH). (2023). *NIH data book*. Bethesda, MD: NIH.
16. National Science Foundation (NSF). (2023). *Federal funds for research and development*. Washington, DC: NSF.
17. OECD. (2023). *Main science and technology indicators*. Paris: OECD Publishing.
18. OECD. (2023). *OECD science, technology and innovation outlook 2023*. OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/7522ce77-en>
19. U.S. Department of Energy. (2022). *Office of science budget overview*. Washington, DC: U.S. Department of Energy.
20. WIPO. (2024). *Global innovation index 2024*. <https://www.wipo.int/gii-ranking/en/>
21. The Global Economy. (2024). *Georgia: Research and development*. https://www.theglobaleconomy.com/Georgia/Research_and_development/

AZƏRBAYCAN ƏHALİSİNİN YIĞIM POTENSİALININ İNVESTİSİYALARA ÇEVİRİLMƏSİ: ÇAĞIRIŞLAR VƏ STRATEJİ YANAŞMALAR

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-84

Bəhrüz N. Niftiyev

Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti, Magistr

E-mail: bahruzniftiyev1@gmail.com

ORCID: 0009-0005-4308-785X

Xülasə

Bu məqalədə Azərbaycan əhalisinin yığım potensialının investisiyalara çevrilməsi prosesinin nəzəri və praktik aspektləri kompleks şəkildə təhlil olunur. Tədqiqatın əsas məqsədi yığım davranışını formalaşdıran iqtisadi, institusional və psixoloji determinantları müəyyənləşdirmək və bu yığımların investisiya axınlarına çevrilməsində mövcud maneələri sistemli şəkildə izah etməkdir. Bu məqsədlə yığım–investisiya əlaqəsinin nəzəri əsasları ümumiləşdirilmiş, mövcud maliyyə infrastrukturunu və bazar mexanizmləri qiymətləndirilmiş, həmçinin davranış iqtisadiyyatı çərçivəsində fərdi qərarvermə xüsusiyyətləri təhlil edilmişdir.

Araşdırma nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, aşağı real faiz dərəcələri, uzunmüddətli maliyyə alətlərinin məhdudluğu, kapital bazarının yetərinə inkişaf etməməsi, maliyyə sektoruna etimadın zəifliyi və maliyyə savadlılığının aşağı səviyyəsi yığımın effektiv şəkildə investisiyaya yönəldilməsini əhəmiyyətli dərəcədə məhdudlaşdırır. Bununla yanaşı, qeyri-müəyyənlik şəraitində riskdən yayınma meyilləri və likvid aktivlərə üstünlük verilməsi də yığımın passiv formada saxlanmasına səbəb olur.

Məqalənin elmi yeniliyi ondan ibarətdir ki, yığım–investisiya əlaqəsi yalnız makroiqtisadi çərçivədə deyil, həm də davranış iqtisadiyyatı və institusional etimad aspektlərində kompleks şəkildə təhlil olunur. Bu yanaşma yığım resurslarının iqtisadi dövriyyəyə niyə tam cəlb olunmadığını daha dərinləndirən izah etməyə imkan verir və mövcud nəzəriyyələrin milli kontekstdə tətbiqinə yeni baxış təqdim edir. Tədqiqatın tətbiqi əhəmiyyəti kapital bazarlarının dərinləşdirilməsi, maliyyə vasitəçiliyinin gücləndirilməsi, rəqəmsal investisiya platformalarının genişləndirilməsi, alternativ investisiya alətlərinin inkişafı və maliyyə savadlılığının artırılması istiqamətində praktiki tövsiyələrin irəli sürülməsi ilə ifadə olunur. Nəticə etibarilə, əhalinin yığım potensialının investisiyalara effektiv transformasiyası ölkədə davamlı iqtisadi artımın təmin olunması, maliyyə sisteminin dayanıqlığının artırılması və qeyri-neft sektorunun inkişafının sürətləndirilməsi üçün mühüm şərt kimi qiymətləndirilir.

Açar sözlər: *Azərbaycan, iqtisadi artım, yığım potensialı, kapital bazarı, yığım davranışı, investisiya.*

ПРЕОБРАЗОВАНИЕ СБЕРЕГАТЕЛЬНОГО ПОТЕНЦИАЛА НАСЕЛЕНИЯ АЗЕРБАЙДЖАНА В ИНВЕСТИЦИИ: ВЫЗОВЫ И СТРАТЕГИЧЕСКИЕ ПОДХОДЫ

Бахруз Н. Нифтиев

Азербайджанский Государственный Экономический Университет, Магистрант

3-почта: bahruzniftiyev1@gmail.com

ORCID: 0009-0005-4308-785X

Резюме

В данной статье комплексно анализируются теоретические и практические аспекты преобразования сберегательного потенциала населения Азербайджана в инвестиции. Основной целью исследования является выявление экономических, институциональных и психологических детерминантов, формирующих сберегательное поведение, а также системное объяснение существующих барьеров в процессе трансформации сбережений в инвестиционные потоки. В этих целях обобщены теоретические основы взаимосвязи «сбережения–инвестиции», проведена оценка существующей финансовой инфраструктуры и рыночных механизмов, а также проанализированы особенности индивидуального принятия решений в рамках поведенческой экономики.

Результаты исследования показывают, что низкие реальные процентные ставки, ограниченность долгосрочных финансовых инструментов, недостаточное развитие рынка капитала, слабый уровень доверия к финансовому сектору и низкая финансовая грамотность существенно ограничивают эффективное направление сбережений в инвестиции. Кроме того, в условиях неопределенности склонность к избеганию риска и предпочтение ликвидных активов приводят к сохранению сбережений в пассивной форме.

Научная новизна исследования заключается в том, что взаимосвязь «сбережения–инвестиции» рассматривается не только в рамках макроэкономического подхода, но и с позиций поведенческой экономики и институционального доверия. Такой подход позволяет глубже объяснить причины недостаточной мобилизации сбережений в экономический оборот и предлагает новое видение применения существующих теорий в национальном контексте.

Практическая значимость исследования выражается в разработке рекомендаций, направленных на развитие рынков капитала, укрепление финансового посредничества, расширение цифровых инвестиционных платформ, развитие альтернативных инвестиционных инструментов и повышение уровня финансовой грамотности населения. В целом, эффективная трансформация сберегательного потенциала населения в инвестиции рассматривается как важное условие обеспечения устойчивого экономического роста, повышения устойчивости финансовой системы и ускорения развития ненефтяного сектора в Азербайджане.

Ключевые слова: *Азербайджан, экономический рост, сберегательный потенциал, рынок капитала, сберегательное поведение, инвестиции*

TRANSFORMING THE SAVINGS POTENTIAL OF THE POPULATION OF AZERBAIJAN INTO INVESTMENTS: CHALLENGES AND STRATEGIC APPROACHES

Bahruz N. Niftiyev

Azerbaijan State Economic University, Master

E-mail: bahruzniftiyev1@gmail.com

ORCID: 0009-0005-4308-785X

Abstract

This article provides a comprehensive analysis of the theoretical and practical aspects of transforming the savings potential of the population of Azerbaijan into investments. The main objective of the study is to identify the economic, institutional, and psychological determinants shaping saving behavior and to systematically explain the barriers to channeling savings into investment flows. For this purpose, the theoretical foundations of the savings–investment relationship are generalized, the existing financial infrastructure and market mechanisms are evaluated, and individual decision-making patterns are analyzed within the framework of behavioral economics.

The findings indicate that low real interest rates, the limited availability of long-term financial instruments, the underdevelopment of capital markets, weak trust in the financial sector, and low levels of financial literacy significantly constrain the effective transformation of savings into investments. In addition, under conditions of uncertainty, risk-averse behavior and a preference for liquid assets lead to the passive holding of savings.

The scientific novelty of the study lies in examining the savings–investment relationship not only from a macroeconomic perspective but also through the lens of behavioral economics and institutional trust. This approach provides a deeper understanding of why savings are not fully mobilized into the economic cycle and offers a new perspective on the application of existing theories in the national context.

The practical significance of the research is reflected in the development of policy recommendations aimed at deepening capital markets, strengthening financial intermediation, expanding digital investment platforms, developing alternative investment instruments, and enhancing financial literacy. Overall, the effective transformation of household savings into investments is considered a key condition for ensuring sustainable economic growth, increasing financial system stability, and accelerating the development of the non-oil sector in Azerbaijan.

Keywords: *Azerbaijan, economic growth, savings potential, capital market, saving behavior, investment*

GİRİŞ

Azərbaycanın sosial-iqtisadi inkişafının müasir mərhələsində daxili maliyyə resurslarının səfərbər olunması və onların real sektora yönəldilməsi mühüm strateji məsələlərdən biri kimi çıxış edir. Qlobal iqtisadi qeyri-müəyyənliklər, post-pandemiya dövrünün təsirləri və xarici maliyyə axınlarının dəyişkənliyi şəraitində iqtisadi artımın davamlılığının təmin olunması üçün daxili yığım resurslarının investisiyalara effektiv transformasiyası xüsusi aktualıq kəsb edir. Bu baxımdan, əhəlinin yığım davranışının xüsusiyyətlərinin və bu yığımın iqtisadi dövriyyəyə cəlb olunma səviyyəsinin öyrənilməsi mühüm elmi və praktiki əhəmiyyət daşıyır.

Mövcud iqtisadi şəraitdə Azərbaycanda əhali tərəfindən formalaşdırılan yığım resurslarının əhəmiyyətli hissəsi passiv formada saxlanılır və investisiya kanallarına tam şəkildə yönəlmir. Bu isə maliyyə vasitəçiliyinin zəifliyi, kapital bazarının yetərinə inkişaf etməməsi, maliyyə alətlərinin məhdudluğu və institusional etimad problemləri ilə əlaqədar kompleks xarakter daşıyan bir problemin mövcudluğunu göstərir. Eyni zamanda, fərdlərin riskə münasibəti, maliyyə savadlılığı səviyyəsi və davranış xüsusiyyətləri də yığımın investisiyaya çevrilməsinə təsir edən əsas amillər sırasındadır.

Bu tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycan əhəlisinin yığım potensialının investisiyalara transformasiyasına təsir edən iqtisadi, institusional və davranış amillərini təhlil etmək və bu prosesin səmərəliliyinin artırılması üçün strateji yanaşmalar irəli sürməkdir. Tədqiqatın vəzifələri yığım davranışını formalaşdıran əsas determinantların sistemləşdirilməsi, maliyyə vasitəçiliyi və kapital bazarının rolunun qiymətləndirilməsi, yığımın investisiyaya çevrilməsini məhdudlaşdıran əsas baryerlərin müəyyənəndirilməsi və bu istiqamətdə effektiv mexanizmlərin təklif edilməsindən ibarətdir.

Tədqiqatın obyektı Azərbaycan əhəlisinin yığım davranışı və bu yığımın maliyyə sistemi vasitəsilə iqtisadi dövriyyəyə cəlb olunması prosesidir. Tədqiqatın predmeti isə yığım potensialının investisiyalara transformasiyasına təsir edən iqtisadi, institusional və psixoloji amillər arasındakı qarşılıqlı əlaqələrdir.

Tədqiqatın metodoloji əsasını iqtisadi nəzəriyyələr, maliyyə vasitəçiliyi modelləri və davranış iqtisadiyyatı yanaşmaları təşkil edir. Tədqiqatda Azərbaycan Respublikası Mərkəzi Bankının statistik bülletenlərinin məlumatları əsasında fiziki şəxslərin əmanətlərinin həcmi və strukturu təhlil edilmişdir. Tədqiqatda nəzəri təhlil, müqayisəli yanaşma və analitik ümumiləşdirmə metodlarından istifadə edilmişdir. Məqalənin elmi yeniliyi yığım–investisiya əlaqəsinin yalnız makroiqtisadi çərçivədə deyil, həm də davranış və institusional etimad aspektləri ilə inteqrasiya olunmuş şəkildə təhlil edilməsindədir.

Əhəlinin yığım davranışını müəyyən edən amillər və mövcud çağırışlar

Əhəlinin yığım davranışı iqtisadi sistemin sabitliyi və inkişaf dinamikası baxımından mühüm indikatorlardan biri hesab olunur. Yığım səviyyəsi və onun strukturu ölkədə investisiya imkanlarının formalaşmasına, kapitalın toplanmasına və uzunmüddətli iqtisadi artımın təmin olunmasına birbaşa təsir göstərir. Bu baxımdan, yığım davranışının təhlili yalnız fərdi maliyyə qərarlarının öyrənilməsi ilə məhdudlaşmır, eyni zamanda makroiqtisadi siyasət, maliyyə bazarlarının inkişafı və institusional mühitin effektivliyi ilə sıx bağlıdır. Müasir iqtisadi yanaşmalarda yığım davranışı çoxölçülü fenomen kimi qiymətləndirilir və onun formalaşmasında iqtisadi faktorlarla yanaşı, sosial və psixoloji amillərin də həlledici rolu vurğulanır.

Azərbaycan əhəlisinin yığım davranışını formalaşdıran amillər kompleks xarakter daşıyır və iqtisadi, institusional, psixoloji və sosial determinantların qarşılıqlı təsiri ilə yaranır. Yığım qərarı yalnız gəlirlərin səviyyəsi ilə müəyyən olunmur, həm də risk anlayışı, gələcək gözləntilər, maliyyə bazarına çıxış imkanları, iqtisadi sabitlik və institusional şəffaflıq kimi göstəricilər bu qərarın mahiyyətini dəyişdirir. Yığımın iqtisadi əsasları onun istehlakdan imtina etmə dəyərinə əsaslanarsa da, fərdlər uzunmüddətli istehlak imkanlarını qorumaq, gözlənilməz hadisələrə qarşı ehtiyat yaratmaq və ya gələcək investisiya imkanlarından faydalanmaq üçün yığım qərarı verirlər. Lakin bu müddətdə

davranış iqtisadiyyatı amilləri – xüsusilə riskdən yayınma, qeyri-müəyyənlik qorxusu və maliyyə savadlılığının məhdudluğu – yığının investisiyaya çevrilməsində ciddi baryerlər yaradır (Atakişiyev və b., 2010).

Cədvəl 1: Azərbaycan əhalisinin yığım davranışına təsir edən əsas amillər

Amil qrupu	Təsviri	Yığım davranışına təsiri
İqtisadi amillər	Gəlir səviyyəsi, inflyasiya, faiz dərəcələri	Yığım imkanını və motivasiyanı birbaşa müəyyən edir
İnstitusional amillər	Bank sektoruna etimad, maliyyə infrastrukturunu, kapital bazarı	Yığımların hansı kanallara yönəldilməsini formalaşdırır
Psixoloji amillər	Riskdən yayınma, qeyri-müəyyənlik qorxusu, gözləntilər	İnvestisiyaya keçidi zəiflədir və yığının passiv qalmasına səbəb olur
Sosial amillər	Mədəni dəyərlər, istehlak meylləri, sosial norma	Yığım səviyyəsini artırır və ya azaldır
Bazar amilləri	İnvestisiya alətlərinin mövcudluğu, bazarın dərinliyi	Yığının investisiyaya çevrilmə imkanlarını müəyyən edir

Mənbə: Atakişiyev, M.C. et al. (2010); Həsənov, X.X. (2019); Hümbətova, X.D. (2015) əsasında müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir.

Cədvəl 1-də Azərbaycan əhalisinin yığım davranışına təsir edən əsas determinantlar sistemləşdirilmiş şəkildə təqdim olunur. Göründüyü kimi, yığım davranışı yalnız iqtisadi göstəricilərlə izah olunmur, əksinə müxtəlif amillərin qarşılıqlı təsiri nəticəsində formalaşır. İqtisadi amillər – xüsusilə gəlir səviyyəsi və inflyasiya – yığının obyektiv əsasını təşkil etsə də, bu resursların investisiyaya yönəldilməsi daha çox institusional mühitdən asılıdır. Bank sisteminə və maliyyə institutlarına etimadın aşağı olması yığımların formal maliyyə sistemindən kənarda saxlanmasına səbəb olur. Beləliklə, yığım potensialının investisiyalara effektiv transformasiyası üçün yalnız iqtisadi siyasət kifayət deyil; paralel olaraq institusional etimadın gücləndirilməsi, maliyyə bazarlarının inkişafı və davranış faktorlarının nəzərə alınması zəruridir. Bu işə tədqiqatın əsas nəticələrini sistemli şəkildə təsdiqləyir.

Nəzəri çərçivədə müəyyənləşdirilən amillərin Azərbaycan reallığında necə təzahür etdiyini daha aydın göstərmək üçün fiziki şəxslərin əmanətlərinin strukturuna dair statistik göstəricilərə nəzər yetirmək məqsədəuyğundur. Bu göstəricilər əhalinin yığım davranışının həcmi ilə yanaşı, onun valyuta seçimi və müddət strukturu baxımından xüsusiyyətlərini də qiymətləndirməyə imkan verir.

Cədvəl 2. Fiziki şəxslərin əmanətlərinin strukturunda əsas dəyişikliklər (2019–2025, mln manat)

İl / tarix	Cəmi əmanətlər	Milli valyuta ilə	Xarici valyuta ilə	Qısamüddətli əmanətlər
2019	8637.9	4132.7	4505.2	6550.2
2020	8177.9	4027.1	4150.8	6105.7
2021	9241.5	5452.2	3789.3	6910.3
2022	11743.0	7139.4	4603.6	9155.2
2023	12947.8	8646.1	4301.7	10361.4
12/2024	14661.9	9730.0	4931.9	10573.0
10/2025	15907.1	10943.4	4963.7	10961.4

Mənbə: Azərbaycan Respublikasının Mərkəzi Bankı, Statistik bülleten

Cədvəl 2-nin məlumatları göstərir ki, son illərdə Azərbaycanda fiziki şəxslərin əmanətlərinin ümumi həcmi artım meyli nümayiş etdirmişdir. Belə ki, 2019-cu ildə 8637.9 mln manat olan əmanətlər 2023-cü ildə 12947.8 mln manata, 2025-ci ilin oktyabr ayında isə 15907.1 mln manata yüksəlmişdir. Bu dinamika əhalinin yığım imkanlarının genişləndiyini və bank sistemində toplanan maliyyə resurslarının artdığını göstərir.

Eyni zamanda, əmanətlərin strukturunda mühüm dəyişikliklər müşahidə olunur. 2019-cu ildə xarici valyutada əmanətlər milli valyutada əmanətləri üstələdiyi halda, sonrakı dövrdə milli valyutada əmanətlərin payı artmışdır. 2025-ci ilin oktyabr ayına milli valyutada əmanətlərin həcmi 10943.4 mln manat, xarici valyutada əmanətlərin həcmi isə 4963.7 mln manat təşkil etmişdir. Bu meyl əhalinin manatla yığma marağının gücləndiyini göstərsə də, valyuta strukturu üzrə ikili davranışın tam aradan qalxmadığını da göstərir.

Digər mühüm məqam qısamüddətli əmanətlərin yüksək payıdır. 2019-cu ildə 6550.2 mln manat olan qısamüddətli əmanətlər 2025-ci ilin oktyabr ayında 10961.4 mln manata çatmışdır. Bu isə onu göstərir ki, əhali yığım etsə də, həmin vəsaitlərin əhəmiyyətli hissəsi daha çevik və aşağı riskli formalarda saxlanılır. Belə struktur uzunmüddətli investisiya qərarlarının zəifliyini, riskdən yayınma meyllərini və maliyyə bazarlarına etimadın tam formalaşmadığını göstərən mühüm statistik əlamət kimi qiymətləndirilə bilər.

İqtisadi amillər baxımından gəlirlərin dinamikası və inflyasiya səviyyəsi yığım meylinin əsas determinantı kimi çıxış edir. Yüksək inflyasiya dövrü real gəlirlərin dəyərini azaldaraq fərdlərin uzunmüddətli əmanət saxlamaq motivasiyasını zəiflədir. Eyni zamanda, real faiz dərəcələrinin mənfi olduğu şəraitdə bank əmanətlərinin cazibədarlığı azalır və əhali daha çox likvid formada yığım etməyə üstünlük verir. Bu hal yığımın maliyyə bazarlarına yönəlməsini məhdudlaşdırır və investisiya resurslarının formalaşmasında boşluq yaradır. Azərbaycanın maliyyə sektorunda uzunmüddətli depozit alətlərinin məhdud olması da yığımın investisiyaya çevrilməsi prosesini zəiflədir.

İnstitusional amillər – bank sektoruna etibar, kapital bazarının dərinliyi və maliyyə infrastrukturunun funksionallığı – yığımın investisiyaya transformasiyasını bilavasitə müəyyən edir. Banklara və maliyyə institutlarına etimad səviyyəsinin qeyri-sabit olması və bəzi dövrlərdə yaranan etimad pozuntuları əhalinin rəsmi maliyyə institutlarına yönəlmiş yığımını azaldır. Kapital bazarının həcmi və maliyyə alətlərinin yetərli inkişaf etməməsi fərdlərin alternativ investisiya imkanlarından məhdud şəkildə yararlanmasına səbəb olur. Bu vəziyyətin nəticəsi olaraq, yığım böyük ölçüdə passiv formada saxlanılır və iqtisadi artıma töhfə vermir (Həsənov, 2019, s.28).

Psixoloji və davranış amilləri də əhalinin yığım davranışına ciddi təsir göstərir. Fərdlərin riskə münasibəti, gələcəklə bağlı qeyri-müəyyənliklərə qarşı reaksiyası, informasiya əldə etmək imkanları və iqtisadi qərarvermə bacarıqları yığımın həcmi və strukturunu müəyyən edən əsas faktorlardır. Azərbaycan reallığında maliyyə savadlılığının səviyyəsinin qeyri-kafi olması, investisiya alətləri haqqında biliklərin məhdudluğu və uzunmüddətli maliyyə planlaşdırması vərdişlərinin zəif formalaşması yığımın iqtisadi funksiyasını məhdudlaşdırır. Bununla yanaşı, sosial norma və mədəni dəyərlər də müəyyən hallarda istehlak meyllərinin güclü olmasına gətirib çıxarır ki, bu da yığım səviyyəsini aşağı salır (Hümbətova, 2015, s.76).

Bazar amilləri – o cümlədən kapital bazarının yetkinlik səviyyəsi, alternativ investisiya alətlərinin mövcudluğu və maliyyə vasitəçiliyinin funksionallığı – yığımın real sektora yönəldilməsində əsas infrastruktur rolunu oynayır. Azərbaycanın kapital bazarı hələ formalaşma mərhələsində olduğundan, fond birjasına və digər maliyyə alətlərinə çıxış imkanları məhduddur (Sultanlı, 2025, s.84). Bu məhdudiyyətlər nəticəsində əhali daha çox bank depozitlərinə və daşınmaz əmlak kimi alternativ, lakin likvidlik baxımından məhdud alətlərə üstünlük verir. Beləliklə, mövcud maneələr yığımın səmərəli şəkildə investisiyalara yönəldilməsini çətinləşdirir və iqtisadi artım üçün tələb olunan kapital təminatında boşluqlar yaradır.

Beləliklə, Azərbaycan əhalisinin yığım davranışına təsir edən amillərin sistemli şəkildə təhlili göstərir ki, bu proses yalnız bir istiqamətli deyil, çoxşaxəli və qarşılıqlı təsirlər əsasında formalaşır. İqtisadi faktorlar fərdlərin maliyyə imkanlarını müəyyən etdiyi halda, institusional mühit həmin yığımın hansı kanallara yönəldiləcəyini formalaşdırır. Bununla yanaşı, psixoloji və davranış amilləri fərdlərin riskə münasibətini və investisiya qərarlarını müəyyən edən əsas elementlərdən biri kimi çıxış edir. Sosial və bazar faktorları isə bu qərarların praktik realizasiya imkanlarını müəyyən edir. Bu

baxımdan, yığım davranışını müəyyən edən əsas amillərin sistemləşdirilməsi onların qarşılıqlı təsir mexanizmini daha aydın şəkildə anlamağa imkan verir.

Yığım potensialının investisiyalara yönəldilməsi üçün strateji yanaşmalar

İqtisadi nəzəriyyədə yığım və investisiya arasında qarşılıqlı əlaqə iqtisadi artımın əsas şərtlərindən biri kimi qiymətləndirilir. Klassik və neoklassik yanaşmalara görə, yığım səviyyəsinin artması investisiya imkanlarını genişləndirir və nəticə etibarilə kapitalın yığılmasını təmin edərək istehsal potensialının yüksəlməsinə səbəb olur. Bu baxımdan, yığım yalnız fərdi maliyyə davranışının nəticəsi deyil, həm də makroiqtisadi sabitliyin və iqtisadi inkişafın əsas mənbələrindən biri kimi çıxış edir (Atakişiyev və b, 2010).

Cədvəl 3. Müxtəlif ölkələrdə yığımın investisiyalara yönəldilməsi mexanizmləri

Ölkə qrupu	Əsas mexanizm	Xüsusiyyət	Nəticə
ABŞ	Fond bazarı, pensiya fondları	Ev təsərrüfatları aktiv şəkildə investisiya edir	Yüksək investisiya aktivliyi
Avropa ölkələri	Sığorta və investisiya fondları	Uzunmüddətli maliyyə alətləri geniş yayılıb	Sabit kapital axını
Türkiyə və Polşa	Dövlət təşviqləri, vergi güzəştləri	Dövlət müdaxiləsi yüksəkdir	Yığımın bazara cəlbi artır
Azərbaycan (mövcud vəziyyət)	Bank depozitləri üstünlük təşkil edir	Alternativ alətlər məhduddur	Yığımın investisiyaya çevrilməsi zəifdir

Mənbə: World Bank (2023), OECD (2022), müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir.

Beynəlxalq təcrübə göstərir ki, əhəlinin yığım resurslarının investisiyalara yönəldilməsi maliyyə bazarlarının inkişaf səviyyəsi və institusional mühitin keyfiyyəti ilə sıx bağlıdır. Məsələn, ABŞ-da ev təsərrüfatlarının maliyyə aktivlərinin böyük hissəsi fond bazarları və pensiya fondları vasitəsilə investisiyalara yönəldilir. Avropa ölkələrində isə kollektiv investisiya mexanizmləri və sığorta-pensiya sistemləri yığımın uzunmüddətli kapitala çevrilməsində əsas rol oynayır. İnkişaf etməkdə olan ölkələrdə isə dövlət təşviqləri və vergi güzəştləri vasitəsilə bu proses stimullaşdırılır.

Bu baxımdan, beynəlxalq təcrübə göstərir ki, yığım potensialının effektiv transformasiyası üçün kapital bazarlarının inkişafı, maliyyə vasitəçiliyinin genişləndirilməsi və maliyyə savadlılığının artırılması əsas şərtlər kimi çıxış edir (World Bank, 2023; OECD, 2022).

Müasir iqtisadi yanaşmalarda isə yığım–investisiya əlaqəsi daha geniş kontekstdə izah olunur və bu prosesin effektivliyi maliyyə bazarlarının inkişaf səviyyəsindən, maliyyə vasitəçiliyinin keyfiyyətindən və institusional mühitin etibarlılığından asılı hesab edilir. İnkişaf etmiş maliyyə sistemlərində yığımlar müxtəlif maliyyə alətləri vasitəsilə investisiyalara çevrilərək iqtisadi dövriyyəyə daxil olur. Lakin maliyyə infrastrukturunun yetərinə inkişaf etmədiyi iqtisadiyyatlarda yığım resursları passiv formada saxlanılır və real sektora yönəlməsi məhdudlaşır (Hümbətova, 2015). Bununla yanaşı, son dövrlərdə aparılan tədqiqatlar göstərir ki, yığımın investisiyalara çevrilməsi prosesi yalnız iqtisadi və institusional amillərlə deyil, eyni zamanda davranış iqtisadiyyatı faktorları ilə də şərtlənir. Fərdlərin riskə münasibəti, maliyyə savadlılığı səviyyəsi, gələcək gözləntiləri və qərarvermə modelləri investisiya aktivliyinin formalaşmasında mühüm rol oynayır. Bu baxımdan, yığım potensialının səmərəli şəkildə investisiyalara yönəldilməsi üçün həm maliyyə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi, həm də davranış yönümlü yanaşmaların tətbiqi zəruri hesab olunur.

Azərbaycan əhəlisinin yığım potensialının iqtisadiyyatın real sektoruna yönəldilməsi üçün strateji yanaşmaların formalaşdırılması ölkənin uzunmüddətli inkişaf hədəflərinin reallaşdırılması baxımından mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bu istiqamətdə ilk növbədə kapital bazarlarının dərinləşdirilməsi, maliyyə vasitəçiliyi infrastrukturunun genişləndirilməsi və əhəlinin investisiya davranışına təsir göstərən faktorların optimallaşdırılması tələb olunur. Azərbaycan iqtisadiyyatının diversifikasiyası strategiyası yığım resurslarının daha səmərəli kanallarla dövriyyəyə daxil olmasını,

fond bazarlarında aktivliyin artmasını və yeni maliyyə məhsullarının inkişafını zəruri edir (Cəfərov, 2015, s.39).

Kapital bazarının inkişafı yığımların investisiyalara yönəldilməsində əsas mexanizmlərdən biri kimi çıxış edir. Kapital bazarında yeni maliyyə alətlərinin – korporativ istiqrazlar, investisiya fondları, yaşıl istiqrazlar, ipoteka qiymətli kağızları və startap investisiya alətləri – genişləndirilməsi yığının müxtəlif risk səviyyələrinə uyğunlaşdırılmış formada iqtisadiyyata cəlb edilməsini təmin edə bilər. Eyni zamanda, fond bazarının tənzimləyici infrastrukturunun gücləndirilməsi, şəffaflıq standartlarının artırılması və korporativ idarəetmənin təkmilləşdirilməsi fərdlərin investisiya qərarlarına müsbət təsir göstərir.

Maliyyə vasitəçiliyinin gücləndirilməsi yığının investisiyalara transformasiyası üçün digər strateji istiqamətdir. Bank sektorunda uzunmüddətli depozit məhsullarının inkişaf etdirilməsi, sığorta və pensiya fondlarının investisiya portfellərinin genişləndirilməsi və kredit resurslarının real sektora daha effektiv yönəldilməsi bu prosesdə mühüm rol oynayır. Xüsusilə könüllü pensiya fondlarının inkişafı əhalinin uzunmüddətli yığım davranışını gücləndirməklə investisiya resurslarının həcmi artırır. Mikroinvestisiya platformaları, rəqəmsal investisiya tətbiqləri və kütləvi investisiya (crowdfunding) mexanizmləri geniş ictimaiyin investisiya proseslərinə çıxışını təmin etməklə yığının çevik formada iqtisadiyyata daxil olmasına şərait yaradır (Məmmədov, 2017).

Dövlət siyasətinin rolu bu sahədə xüsusi əhəmiyyət daşıyır. Yığının investisiyaya çevrilməsi üçün dövlət tərəfindən vergi güzəştləri, investisiya stimulları və uzunmüddətli maliyyə alətlərinə dəstək mexanizmlərinin tətbiqi əhali davranışına müsbət təsir göstərir. İnvestisiya yönümlü iqtisadi siyasət çərçivəsində dövlət–özəl sektor tərəfdaşlığı layihələrinin genişləndirilməsi yığım resurslarının daha geniş miqyasda real sektora yönəldilməsinə imkan verir. Bununla yanaşı, makroiqtisadi sabitliyin qorunması, inflyasiya səviyyəsinin idarə edilməsi və real faiz dərəcələrinin optimallaşdırılması yığım qərarlarını stimullaşdıran əsas elementlərdir.

Maliyyə savadlılığının artırılması və psixoloji baryerlərin azaldılması da strateji yanaşmaların vacib komponentidir. Əhalinin investisiya haqqında məlumatlılığının artırılması, risklərin düzgün qiymətləndirilməsi bacarığının formalaşdırılması və uzunmüddətli maliyyə planlaşdırması üzrə təlimlərin genişləndirilməsi yığının investisiya mühitinə daxil olmasını stimullaşdırır. Davranış iqtisadiyyatı baxımından insanların itki qorxusunu azaltmaq və gələcək yönümlü qərarvermə mexanizmlərini gücləndirmək üçün maarifləndirici proqramların genişləndirilməsi mühüm rol oynayır (Swleymanov, 2015). Yığım davranışına dair mövcud problemlərin və struktur məhdudiyyətlərin aradan qaldırılması məqsədilə bir-biri ilə əlaqəli strateji tədbirlər kompleksinin tətbiqi tələb olunur.

Cədvəl 4. Yığım potensialının investisiyalara yönəldilməsi üzrə strateji yanaşmalar

Strateji istiqamət	Təsviri	Həll etdiyi əsas problem	Gözlənilən təsir
Kapital bazarının inkişafı	Yeni maliyyə alətlərinin yaradılması və bazarın dərinləşdirilməsi	Uzunmüddətli investisiya alətlərinin məhdudluğu	Yığımların investisiyalara yönəldilməsi artır
Maliyyə vasitəçiliyinin gücləndirilməsi	Bank, sığorta və pensiya sistemlərinin inkişafı	Yığımların passiv formada saxlanması	Resursların real sektora ötürülməsi sürətlənir
Rəqəmsal investisiya platformaları	Mikroinvestisiya və fintech həllərinin tətbiqi	Kiçik investorlar üçün çıxış baryerləri	Geniş əhali kütləsinin investisiyaya çıxışı artır
Dövlət dəstəyi və siyasət	Vergi güzəştləri və stimullaşdırıcı mexanizmlər	İnvestisiya motivasiyasının zəifliyi	İnvestisiya aktivliyi yüksəlir
Maliyyə savadlılığının artırılması	Maarifləndirmə və təlim proqramları	Riskdən yayınma və məlumatsız qərarlar	Davranış baryerləri azalır

Makroiqtisadi sabitlik	İnflyasiya və faiz siyasətinin optimallaşdırılması	Real gəlirin və yığım motivasiyasının zəifləməsi	Uzunmüddətli yığım motivasiyası güclənir

Mənbə: Cəfərov (2015); Məmmədov (2017); Süleymanov (2015) əsasında müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir.

Cədvəl 4-də ümumiləşdirilən strateji yanaşmalar göstərir ki, Azərbaycanda yığım potensialının investisiyalara transformasiyası tək bir alətlə deyil, bir neçə paralel mexanizmin əlaqələndirilmiş tətbiqi ilə mümkündür. Əvvəlki statistik təhlildə müəyyən olunduğu kimi, qısamüddətli əmanətlərin üstünlüyü, maliyyə bazarlarına məhdud çıxış və investisiya alətləri haqqında məlumat çatışmazlığı əhalinin yığım davranışını daha çox passiv maliyyə formasında saxlayır. Buna görə də kapital bazarının dərinləşdirilməsi, maliyyə vasitəçiliyinin genişləndirilməsi və maliyyə savadlılığının artırılması bir-birini tamamlayan istiqamətlər kimi çıxış edir.

Kapital bazarının inkişafı yığımların diversifikasiya olunmuş maliyyə alətləri vasitəsilə investisiyalara yönəldilməsində əsas struktur mexanizmi kimi çıxış edir. Bu proses bazarın dərinliyinin artırılması, likvidliyin təmin olunması və risklərin bölüşdürülməsi imkanlarının genişləndirilməsi ilə xarakterizə olunur. Eyni zamanda, maliyyə vasitəçiliyinin gücləndirilməsi – bank, sığorta və pensiya institutlarının inkişafı vasitəsilə – yığım resurslarının real sektora ötürülməsini sürətləndirən fundamental kanal rolunu oynayır.

Rəqəmsal maliyyə texnologiyalarının və investisiya platformalarının inkişafı isə inklüziv maliyyə mühitinin formalaşmasına xidmət edərək geniş əhali kütləsinin investisiya proseslərinə inteqrasiyasını təmin edir. Dövlət siyasəti çərçivəsində tətbiq olunan vergi güzəştləri, stimullaşdırıcı mexanizmlər və tənzimləyici tədbirlər investisiya aktivliyinin artırılmasında mühüm katalizator funksiyasını yerinə yetirir. Bununla yanaşı, maliyyə savadlılığının yüksəldilməsi fərdlərin rəşional maliyyə qərarları qəbul etməsinə, risklərin adekvat qiymətləndirilməsinə və davranış baryerlərinin azaldılmasına imkan yaradır.

Makroiqtisadi sabitlik isə bütün bu strategiyaların effektivliyini təmin edən baza şərt kimi çıxış edir. İnflyasiya səviyyəsinin idarə olunması və real faiz dərəcələrinin optimallaşdırılması yığım motivasiyasını gücləndirərək uzunmüddətli investisiya meyllərinin formalaşmasına şərait yaradır. Ümumilikdə, cədvəldə təqdim olunan yanaşmalar göstərir ki, yığım potensialının investisiyalara çevrilməsi çoxölçülü və qarşılıqlı əlaqəli siyasət alətlərinin sinerjisini tələb edən kompleks bir prosesdir.

Ümumilikdə, Azərbaycan iqtisadiyyatında yığım potensialının investisiyalara yönəldilməsi üçün sistemli və çoxşaxəli strategiyanın tətbiqi tələb olunur. Bu strategiya həm maliyyə infrastrukturunun təkmilləşdirilməsini, həm institusional mühitin gücləndirilməsini, həm də əhali davranışının dəyişdirilməsini hədəfləməlidir. Belə yanaşma nəticəsində yığım resurslarının iqtisadi artım, innovasiya və real sektorun inkişafı üçün səmərəli kapital mənbəyinə çevrilməsi mümkündür.

NƏTİCƏ

Aparılmış araşdırma göstərir ki, Azərbaycan əhalisinin yığım potensialının investisiyalara çevrilməsi prosesi çoxşaxəli iqtisadi, institusional və davranış amillərinin təsiri altında formalaşır. Tədqiqat çərçivəsində müəyyən edilmişdir ki, yığım davranışı yalnız gəlir səviyyəsi və inflyasiya kimi iqtisadi göstəricilərlə izah olunmur; eyni zamanda bank sektoruna etimad, maliyyə bazarlarına çıxış imkanları, maliyyə savadlılığı və riskdən yayınma meylləri də bu prosesə ciddi təsir göstərir.

Statistik təhlilin nəticələri göstərmişdir ki, son illərdə Azərbaycanda fiziki şəxslərin əmanətlərinin ümumi həcmi artmışdır. Belə ki, 2019-cu ildə 8637.9 mln manat olan əmanətlər 2025-ci ilin oktyabr ayında 15907.1 mln manata yüksəlmişdir. Bu dinamika ölkədə yığım resurslarının formalaşdığını və əhalinin maliyyə imkanlarının genişləndiyini göstərir. Bununla yanaşı, əmanətlərin strukturunda qısamüddətli depozitlərin yüksək payı və vəsaitlərin əsasən bank sistemində passiv formada

saxlanması müəyyən edilmişdir. Bu hal yığım resurslarının uzunmüddətli investisiya alətlərinə və real sektora tam şəkildə yönəlmədiyini göstərir.

Araşdırma nəticəsində həmçinin müəyyən olunmuşdur ki, milli valyutada əmanətlərin payı son illərdə artsa da, xarici valyutada yığım meyli tam aradan qalxmır. Bu isə əhalinin maliyyə davranışında ehtiyatlılıq və riskdən yayınma meyllərinin davam etdiyini göstərir. Eyni zamanda, qısamüddətli əmanətlərin üstünlüyü uzunmüddətli investisiya qərarlarının zəif formalaşdığını, kapital bazarının kifayət qədər dərin olmadığını və alternativ investisiya alətlərinə çıxışın məhdud qaldığını təsdiqləyir. Beynəlxalq təcrübənin təhlili də göstərir ki, inkişaf etmiş və inkişaf etməkdə olan ölkələrdə əhalinin yığım resurslarının investisiyalara çevrilməsi əsasən kapital bazarlarının inkişafı, kollektiv investisiya mexanizmləri, pensiya və sığorta sistemləri, eləcə də dövlətin stimullaşdırıcı siyasəti vasitəsilə təmin olunur. Bu baxımdan, Azərbaycan üçün də yığım potensialının daha səmərəli şəkildə iqtisadi dövriyyəyə cəlb olunması məqsədilə kapital bazarlarının dərinləşdirilməsi, uzunmüddətli maliyyə alətlərinin genişləndirilməsi, maliyyə vasitəçiliyinin gücləndirilməsi və rəqəmsal investisiya platformalarının inkişaf etdirilməsi mühüm əhəmiyyət daşıyır.

Tədqiqatın yekun nəticəsi ondan ibarətdir ki, Azərbaycanda əhalinin yığım potensialı mövcuddur, lakin bu potensialın investisiyalara transformasiyası hələ tam səmərəli xarakter daşmır. Bu vəziyyətin əsas səbəbləri kimi yığımların qısamüddətli və passiv formalarda saxlanması, maliyyə bazarlarının məhdud inkişafı, institusional etimad problemləri və davranış baryerləri çıxış edir. Buna görə də yığım–investisiya əlaqəsinin gücləndirilməsi yalnız makroiqtisadi sabitliyin qorunması ilə deyil, həm də institusional mühitin təkmilləşdirilməsi, investisiya alətlərinin əlçatanlığının artırılması və əhalinin maliyyə savadlılığının yüksəldilməsi ilə mümkün ola bilər.

Məqalənin elmi nəticəsi ondan ibarətdir ki, yığım potensialının investisiyalara çevrilməsi problemi Azərbaycan nümunəsində yalnız makroiqtisadi deyil, həm də institusional və davranış iqtisadiyyatı prizmasından təhlil edilmişdir. Bu yanaşma problemin daha dərin izahına imkan verməklə yanaşı, gələcək tədqiqatlar üçün də nəzəri və tətbiqi baza formalaşdırır.

Tədqiqat zamanı aparılan nəzəri və praktik təhlillər nəticəsində aşağıdakı strateji istiqamətlər müəyyən edilmişdir:

- kapital bazarlarında yeni investisiya alətlərinin yaradılması və mövcud alətlərin əlçatanlığının artırılması;
- bank sektorunda uzunmüddətli depozit məhsullarının genişləndirilməsi və maliyyə vasitəçiliyinin gücləndirilməsi;
- dövlət–özəl sektor tərəfdaşlığı mexanizmlərinin genişləndirilməsi və investisiya mühitinin yaxşılaşdırılması;
- rəqəmsal maliyyə platformalarının inkişafı və mikroinvestisiya imkanlarının artırılması;
- əhalinin maliyyə savadlılığının yüksəldilməsi və davranış baryerlərinin sistemli şəkildə azaldılması;
- makroiqtisadi sabitliyin qorunması, inflyasiya səviyyəsinin idarə olunması və real faiz dərəcələrinin optimallaşdırılması.

Yekun olaraq qeyd etmək olar ki, Azərbaycan iqtisadiyyatının dayanıqlı və uzunmüddətli inkişafı üçün əhalinin yığım potensialının investisiya proseslərinə daha effektiv şəkildə inteqrasiyası zəruridir. Bu proses yalnız iqtisadi siyasət alətlərinin tətbiqi ilə deyil, həm də institusional mühitin təkmilləşdirilməsi və fərdi davranış modellərinin transformasiyası ilə müşayiət olunmalıdır. Məqalənin elmi yeniliyi ondan ibarətdir ki, yığım–investisiya transformasiyası iqtisadi, psixoloji və institusional komponentlərin inteqrasiyası çərçivəsində təhlil edilmiş və bu yanaşma gələcək tədqiqatlar üçün yeni metodoloji istiqamətlər müəyyənləşdirmişdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Atakişiyev, M. C., Abbasov, H. M., & Abbasova, N. H. (2010). *Mikro və makroiqtisadiyyat*. Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti Nəşriyyatı. Dərslik, Bakı, 508 s.
2. Cəfərov C.Ş. (2015). Azərbaycan maliyyə bazarının təkmilləşdirilməsi istiqamətləri. Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti. Magistr dissertasiyası, Bakı, 83 s.
3. *Global Financial Development Report (2022), Financial Inclusion, Digitalization and Stability*. Washington, DC: World Bank. <https://www.worldbank.org/en/publication/gfdr>
4. Həsənov X.X. (2019). Azərbaycan maliyyə sektorunun vəziyyəti və maliyyə sabitliyinin təmin olunması yolları. Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti. Magistr dissertasiyası, Bakı, 78 s.
5. Hübətova X.D. (2015). Milli iqtisadiyyatın maliyyə sabitliyinin təmin olunmasının prinsipləri. Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti. Magistr dissertasiyası, Bakı, 114 s.
6. Məmmədov İ.E. (2017). Maliyyə sabitliyi siyasəti: Beynəlxalq təcrübə və Azərbaycan modeli. Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti. Magistr dissertasiyası, Bakı, 93 s.
7. OECD (2022). *Financial Markets and Household Savings*. Paris: Organisation for Economic Co-operation and Development. <https://www.oecd.org/finance/financial-markets/>
8. Süleymanov, E.L. (2015). İqtisadi artımın makroiqtisadi sabitliklə əlaqəsi. Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası İqtisadiyyat İnstitutu Elmi Əsərləri, 3(1), səh. 45–56.
9. Sultanlı Ə. (2025), Makroiqtisadi siyasətin formalaşması mənbələri və formaları. Elmi Tədqiqatəynəlxalq Elmi Jurnal. Cild: 5 Sayı: 5, səh. 83-88.

THE IMPACT OF GLOBAL ECONOMIC UNCERTAINTY ON OIL PRICES, INVESTMENT FLOWS, AND THE ECONOMY OF AZERBAIJAN

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-85](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-85)

Elnura R. Babirli

Prime Cotton LLC

Training and Development Specialist

E-mail: elnurebebirova62@gmail.com

ORCID: 0009-0005-0146-9745

Abstract

This article provides a comprehensive analysis of the impact of global economic uncertainty on oil prices, investment flows, and the economy of Azerbaijan. The main objective of the study is to identify the transmission mechanisms through which global risks affect Azerbaijan's economy. Both theoretical and empirical approaches are applied, examining the interrelationship between the oil market, investment dynamics, and the development of the non-oil sector. The findings indicate that global economic uncertainty primarily influences Azerbaijan's economy through oil prices and their volatility. Fluctuations in oil prices weaken the investment environment, particularly leading to a decline in capital investments in the energy sector. This process, in turn, has an indirect negative effect on the growth rate of the non-oil sector. The analysis shows that the potential growth rate of non-oil GDP is approximately within the range of 4–5%, and the sustainability of this growth largely depends on investment flows. At the same time, it is determined that economic growth does not always generate direct inflationary pressure; the level of capacity utilization plays a crucial role in this context. The results of the study demonstrate that exchange rate stability and coordination of fiscal policy play a significant role in mitigating the negative effects of global risks. In particular, the expansion of the non-oil sector and improvement of the investment climate are key conditions for ensuring economic resilience. The scientific novelty of the article lies in presenting the relationship between global uncertainty, oil prices, investment flows, and non-oil growth within a unified analytical framework. The practical significance of the research is that the findings can be useful for improving economic diversification, fiscal sustainability, and investment policy.

Keywords: *global economic uncertainty, oil prices, investment flows, Azerbaijan economy, non-oil sector.*

QLOBAL İQTİSADI QEYRİ-MÜƏYYƏNLIYIN NEFT QIYMƏTLƏRİNƏ, İNVESTİSIYA AXINLARINA VƏ AZƏRBAYCAN İQTİSADIYYATINA TƏSİRİ

Elnurə R. Bəbirli

Prime Cotton MMC

Təlim və inkişaf üzrə mütəxəssis

E-mail: elnurebebirova62@gmail.com

ORCID: 0009-0005-0146-9745

Xülasə

Bu məqalə global iqtisadi qeyri-müəyyənliyin neft qiymətlərinə, investisiya axınlarına və Azərbaycan iqtisadiyyatına təsirinin kompleks təhlilini təqdim edir. Tədqiqatın əsas məqsədi global risklərin Azərbaycan iqtisadiyyatına hansı ötürmə mexanizmləri vasitəsilə təsir etdiyini müəyyən etməkdir. Məqalədə həm nəzəri, həm də empirik yanaşmalardan istifadə olunaraq neft bazarı, investisiya dinamikası və qeyri-neft sektorunun inkişafı arasındakı qarşılıqlı əlaqə araşdırılır. Nəticələr göstərir ki, global iqtisadi qeyri-müəyyənlik Azərbaycan iqtisadiyyatına əsasən neft qiymətləri və onların dəyişkənliyi vasitəsilə təsir edir. Neft qiymətlərindəki dalğalanmalar investisiya mühitini zəiflədir, xüsusilə enerji sektorunda kapital qoyuluşlarının azalmasına səbəb olur. Bu proses isə öz növbəsində qeyri-neft sektorunun artım tempinə dolayı mənfi təsir göstərir. Təhlil göstərir ki, qeyri-neft ÜDM-in potensial artım tempi təxminən 4–5% intervalında dəyişir və bu artımın davamlılığı böyük ölçüdə investisiya axınlarından asılıdır. Eyni zamanda müəyyən edilir ki, iqtisadi artım hər zaman birbaşa inflyasiya təzyiqi yaratmır; bu baxımdan istehsal güclərindən istifadə səviyyəsi mühüm rol oynayır. Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, məzənnə sabitliyi və fiskal siyasətin koordinasiyası global risklərin mənfi təsirlərinin azaldılmasında mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Xüsusilə, qeyri-neft sektorunun genişləndirilməsi və investisiya mühitinin yaxşılaşdırılması iqtisadi dayanıqlığın təmin edilməsi üçün əsas şərtlərdir. Məqalənin elmi yeniliyi global qeyri-müəyyənlik, neft qiymətləri, investisiya axınları və qeyri-neft sektorunun artımı arasındakı əlaqələrin vahid analitik çərçivədə təqdim olunmasından ibarətdir. Tədqiqatın praktiki əhəmiyyəti isə nəticələrin iqtisadi diversifikasiya, fiskal dayanıqlıq və investisiya siyasətinin təkmilləşdirilməsində faydalı ola bilməsidir.

Açar sözlər: *global iqtisadi qeyri-müəyyənlik, neft qiymətləri, investisiya axınları, Azərbaycan iqtisadiyyatı, qeyri-neft sektoru.*

ВЛИЯНИЕ ГЛОБАЛЬНОЙ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ НЕОПРЕДЕЛЁННОСТИ НА ЦЕНЫ НА НЕФТЬ, ИНВЕСТИЦИОННЫЕ ПОТОКИ И ЭКОНОМИКУ АЗЕРБАЙДЖАНА

Эльнура Р. Бабирли
Prime Cotton LLC

Специалист по обучению и развитию

3-почта: elnurebebirova62@gmail.com

ORCID: 0009-0005-0146-9745

Резюме

В данной статье представлен комплексный анализ влияния глобальной экономической неопределённости на цены на нефть, инвестиционные потоки и экономику Азербайджана. Основной целью исследования является выявление механизмов передачи, через которые глобальные риски воздействуют на экономику Азербайджана. В работе применяются как теоретические, так и эмпирические подходы, исследуется взаимосвязь между нефтяным рынком, динамикой инвестиций и развитием ненефтяного сектора. Результаты показывают, что глобальная экономическая неопределённость оказывает влияние на экономику Азербайджана прежде всего через цены на нефть и их волатильность. Колебания цен на нефть ослабляют инвестиционную среду, в частности приводят к снижению капитальных вложений в энергетический сектор. Этот процесс, в свою очередь, оказывает косвенное негативное влияние на темпы роста ненефтяного сектора. Анализ показывает, что потенциальный темп роста ненефтяного ВВП составляет примерно 4–5%, и устойчивость этого роста в значительной степени зависит от инвестиционных потоков. В то же время установлено, что экономический рост не всегда напрямую вызывает инфляционное давление; важную роль в этом контексте играет уровень загрузки производственных мощностей. Результаты исследования демонстрируют, что стабильность обменного курса и координация фискальной политики играют значительную роль в смягчении негативных последствий глобальных рисков. В частности, расширение ненефтяного сектора и улучшение инвестиционного климата являются ключевыми условиями обеспечения экономической устойчивости. Научная новизна статьи заключается в представлении взаимосвязи между глобальной неопределённостью, ценами на нефть, инвестиционными потоками и ростом ненефтяного сектора в рамках единой аналитической модели. Практическая значимость исследования состоит в том, что полученные результаты могут быть полезны для совершенствования экономической диверсификации, фискальной устойчивости и инвестиционной политики.

Ключевые слова: глобальная экономическая неопределённость, цены на нефть, инвестиционные потоки, экономика Азербайджана, ненефтяной сектор.

INTRODUCTION

In recent years, the increasing uncertainty in the global economic environment has led to structural changes in the world economic system. Geopolitical tensions, international trade conflicts, tightening monetary policy and fluctuations in the energy market act as the main sources of this uncertainty. In particular, changes in the energy resources market have a serious impact on global economic stability. As a result of these processes, the expectations of market participants become unstable and economic decision-making is carried out in a riskier environment. In such conditions, global risk appetite decreases and investment decisions are postponed. This leads to a strengthening of the general slowdown trends in the world economy.

Global economic uncertainty poses a greater risk, especially for economies based on natural resources. Oil-exporting countries are considered more vulnerable in this regard, since their income and economic stability directly depend on energy prices. Changes in oil prices directly affect the fiscal policy, balance of payments and macroeconomic stability of these countries. This effect is more clearly observed in economies such as Azerbaijan. The decrease in global risk appetite reduces the demand for oil, and as a result, price fluctuations occur. This has a chain effect on economic processes within the country.

Along with oil prices, the impact of global uncertainty on investment flows is also of particular importance. In conditions of uncertainty, investors move away from risky assets and turn to more stable markets. This leads to a decrease in capital flows in developing countries. Investment flows in the Azerbaijani economy are particularly closely linked to the energy sector. Changes in oil prices directly affect the formation of investment decisions. In this regard, the analysis of investment dynamics is important for understanding economic development.

The relevance of the topic is that in modern times, volatility and economic uncertainty in the oil market are one of the main factors shaping the economic development model of Azerbaijan. In particular, the sharp decline in oil prices in 2014–2015 and the resulting devaluation revealed the structural weaknesses of the economy. At the same time, the decline in global economic activity during the COVID-19 pandemic had a serious impact on the energy market. These events have shown how vulnerable the Azerbaijani economic system is to global shocks. In this regard, a systematic analysis of existing risks is of great scientific and practical importance.

On the other hand, the economic reforms and diversification policies implemented in recent years are aimed at increasing the role of the non-oil sector. The growth of non-oil GDP acts as one of the main indicators of economic stability. However, the development of this sector also indirectly depends on oil revenues and investment flows. This shows that global economic uncertainty affects not only the energy sector, but also the economic system as a whole. The study of these relationships is important in terms of the correct formulation of economic policy.

The purpose of the study is to comprehensively analyze the impact of global economic uncertainty on the Azerbaijani economy through oil prices and investment flows. To achieve this goal, both theoretical and empirical approaches were used. In particular, the relationship between investment dynamics and macroeconomic factors was investigated based on the ARDL model. At the same time, the potential growth opportunities of the non-oil sector were assessed using various methods. As a result of the analyses conducted, the main transmission mechanisms existing in the economic system were identified.

1. Global economic uncertainty and the oil market: a theoretical approach

Global economic uncertainty has become one of the main topics of macroeconomic analysis in recent years. This concept is associated with volatility in economic policy, geopolitical risks and instability of market expectations. In particular, the Economic Policy Uncertainty (EPU) index is widely used to measure this uncertainty and acts as an important indicator in the economic decision-making process. Increased uncertainty strengthens the risk-averse behavior of investors, which leads to a

decrease in investment flows. This situation can result in a weakening of production and employment in the real sector. These effects are felt more sharply in energy markets, since energy prices are highly sensitive to global demand and supply shocks. In this regard, the oil market is considered one of the most important transmission mechanisms of global uncertainty. Oil prices act as one of the main indicators of global economic activity and reflect the change in economic cycles. An increase in prices is usually associated with the acceleration of economic growth, as it indicates an increase in energy demand. However, price volatility creates a serious risk factor for investors. In conditions of high volatility, it becomes difficult to predict future returns, which leads to the postponement of investment decisions. This effect is especially strong in the energy sector, since projects are long-term and capital-intensive. Empirical studies show that volatility has a stronger impact on investment decisions than the direct price level (Yadigarov et al., 2025). Therefore, uncertainty and price volatility should be considered together.

There is a mutual and complex relationship between oil prices and economic uncertainty. Increased global uncertainty can lead to a decrease in energy demand, which can lower oil prices. At the same time, sharp price changes increase economic risks and destabilize the behavior of market participants. As a result of this interaction, instability arises in the economic system and long-term planning becomes difficult. This situation is especially pronounced in developing and resource-based economies. Azerbaijan is considered a typical example in this regard, since its economy has long been dependent on oil revenues. Therefore, global uncertainty directly affects the macroeconomic indicators of this country.

Table 1. Mechanisms of impact of global economic uncertainty on the oil market

Factor	Direction of Impact	Result
Geopolitical risks	Negative	Demand decreases, prices fall
Monetar siyasət sərtləşməsi	Negative	Capital inflows decrease
EPU artımı	Negative	Investment is delayed
Oil price volatility	Negative	Risk increases
Energy transition (green transition)	Mixed	Long-term price uncertainty
Decisions of OPEC+	Positive/Negative	Affects the offer

Source: Yadigarov et al. (2025); Ismayilov (2025), compiled by the author.

Table 1 systematically presents the main mechanisms of global economic uncertainty affecting the oil market. As can be seen, these effects are multifaceted and interconnected. Geopolitical risks can cause sharp changes in prices by creating uncertainty about energy supplies. Tightening monetary policy, on the other hand, reduces liquidity in financial markets and accelerates capital outflows from developing countries. This indirectly reduces demand for oil.

An increase in the EPU index leads to a delay in investment decisions, as investors are reluctant to make long-term commitments in an uncertain environment. This is especially pronounced in the energy sector, since investments in this area are high-risk and require large capital. Oil price volatility, on the other hand, increases investors' risk perception, leading to the postponement or cancellation of projects. This creates an investment shortage in the market and weakens economic activity.

On the other hand, the energy transition (green energy policies) can reduce demand for oil in the long term. This leads to structural changes in the market and makes price forecasts uncertain. OPEC+ decisions, on the other hand, directly affect prices by regulating the supply side of the market. Although these decisions sometimes play a stabilizing role, they can sometimes create additional uncertainty in the market. Overall, the table shows that the oil market is a complex system that is directly and indirectly affected by global economic uncertainty.

Uncertainty in the energy market is formed under the influence of both global and regional factors. OPEC+ countries' production quotas, international sanctions, and regional conflicts play an important

role in this process. These factors affect the formation of prices by causing changes in the supply in the market. At the same time, energy transition policies reduce long-term demand for oil, creating structural changes in the market. This leads to more complex and risky investment decisions. In such circumstances, the energy policy of states is of great importance. These processes are also strategically important for Azerbaijan.

In conditions of global uncertainty, the role of fiscal and monetary policy in ensuring stability in the oil market increases. The dependence of state budget revenues on oil further increases risks in this area. Therefore, a conservative approach is applied in budget policy (Ismayilov, 2025). Reserve funds play an important role in ensuring the stability of the economy in the event of a decline in oil prices. This helps to maintain macroeconomic stability. At the same time, the development of the non-oil sector is one of the main directions for reducing risks.

The impact of global uncertainty is not limited to the energy sector, but also spreads to other economic sectors. In particular, the decrease in investment flows weakens the pace of development of the non-oil sector. This acts as one of the main obstacles to economic diversification. Azerbaijan's economic policy is aimed at minimizing these effects. For this purpose, improving the investment climate and supporting entrepreneurship have been identified as priority areas. Thus, maintaining economic stability in conditions of global uncertainty requires a comprehensive approach.

2. Oil prices and investment flows: an empirical analysis

The relationship between oil prices and investment flows has been extensively studied in the economic literature and confirmed by empirical models. In particular, the ARDL model used in time series analysis allows us to assess both the short and long-term aspects of this relationship. Studies have shown that oil prices have a positive effect on investment flows in the long term. This effect is mainly explained by the increase in income in the energy sector and the expansion of fiscal opportunities. However, the elasticity of the effect is relatively low, which is due to the long-term and capital-intensive nature of investment projects. In the short term, this relationship is observed weaker. This is due to the delay in market reactions. The empirical results show that although the increase in oil prices stimulates the growth of investments, this effect is not immediate, but manifests itself after a certain time interval. This delay is mainly explained by the long duration of the planning and implementation stages of projects. Investment decisions in the energy sector in particular are strategic in nature and are based on long-term forecasts. Therefore, the effect of price changes is not immediately reflected in investment flows. In addition, indirect effects are also observed in the non-oil sector. The increase in government revenues increases investments in this sector.

On the other hand, the volatility of oil prices is one of the main factors that negatively affect the investment climate. Volatility makes investors' expectations about future income uncertain and increases the level of risk. This leads to the postponement or cancellation of investment decisions. Empirical studies show that volatility has a negative impact on investments in both the short and long term (Ismayilov, 2025). This effect is especially stronger in developing countries. Thus, uncertainty acts as one of the main weakening factors of the investment climate.

Table 2. The impact of oil factors on investment flows

Factor	Short-term impact	Long-term impact
Oil price	Weak positive	Positive
Volatility	Negative	Strong negative
EPU (uncertainty)	Weak negative	Weak
Exchange rate	Lagged impact	Strong impact

Source: Yadigarov et al. (2025); Ismayilov (2025), compiled by the author.

Table 2 presents the systematic impact of the main macroeconomic factors related to the oil market on investment flows. As can be seen, oil prices have a mainly positive impact on investments, but this impact is more pronounced in the long term. This is because planning and implementation of investment projects takes time. The fact that this impact is weak in the short term is due to the delay in market reactions.

The most striking point in the table is the impact of volatility. Volatility is one of the strongest factors that negatively affect investments in both the short and long term. The fact that this impact is stronger, especially in the long term, is explained by the fact that investors are reluctant to make risky decisions in an uncertain environment. This leads to a decrease in new projects in the energy sector and a delay in existing projects. Thus, a stable price environment is considered one of the main conditions for investment.

The impact of the EPU index is weaker, but significant. Increased uncertainty strengthens investors' risk-averse behavior, but this impact is not direct, but is implemented through indirect mechanisms. The exchange rate plays a special role in investment decisions. Especially in the long term, exchange rate changes directly affect investment costs and profitability. This has a significant impact on the volume of foreign investments.

Investment dynamics have historically developed in parallel with oil prices. In particular, the increase in oil prices between 2000 and 2008 resulted in a rapid expansion of investment flows. During this period, the Azerbaijani economy demonstrated high growth rates. Large-scale investments in the energy sector led to the development of infrastructure and an increase in overall economic activity. This played the role of the main locomotive of economic development. Thus, a strong positive relationship was observed between oil prices and investments.

However, the oil price shock that occurred in 2014–2015 showed that this relationship was weakening. As a result of the sharp drop in prices, state revenues decreased and investment projects were limited. At the same time, the devaluation of the national currency increased investment costs. This had a negative impact, especially on projects based on imported technologies. As a result, investment activity decreased sharply. This process created serious pressure on economic stability.

Since 2021, with the recovery of oil prices, an increase in investment flows has also been observed. During this period, the recovery of global economic activity has led to an increase in energy demand. As a result, oil prices have increased, which has relatively improved the investment climate. This trend has also been observed in the Azerbaijani economy. Public investments and foreign capital flows have begun to increase. This has had a positive impact on the recovery of economic activity.

The exchange rate is one of the factors that plays an important role in investment decisions. Exchange rate changes especially affect the price of imported equipment and technologies. This increases the total cost of investment projects. As a result, some projects may become economically inefficient. This situation causes investors to make their decisions more cautiously. This factor is of particular importance for Azerbaijan.

In general, empirical analyses show that there is a relationship between oil prices and investment flows, but this relationship is nonlinear and multifactorial. Global uncertainty, volatility, and exchange rate changes can weaken or strengthen this relationship. In this regard, the goal of economic policy should be to balance these effects. In particular, creating a stable investment environment is a priority. This is important for ensuring long-term economic sustainability.

3. The role of the non-oil sector in the Azerbaijani economy

The development of the non-oil sector in the Azerbaijani economy has become one of the main priorities of economic policy in recent years. High dependence on oil revenues has long been assessed as a risk factor for economic stability. For this reason, the state has implemented an economic diversification strategy. The development of the non-oil sector is of great importance both in terms of ensuring macroeconomic stability and sustainable economic growth. The expansion of this sector

reduces the country's vulnerability to external shocks. At the same time, it contributes to the creation of new jobs and the increase in social welfare. Thus, the non-oil sector acts as the main pillar of the long-term development model.

In recent years, the growth rate of non-oil GDP has demonstrated positive dynamics. Calculations conducted using various methods show that this growth is on average at the level of 5% (Yusibov et al., 2025). This indicator reflects the potential growth level of the economy and indicates a stable development trajectory. However, the sustainability of this growth depends on a number of factors. In particular, investment flows play a key role in this process. Changes in the oil sector indirectly affect the non-oil sector. This indicates the structural dependence of the economy.

The development of the non-oil sector is closely related not only to internal factors, but also to the external economic environment. Global uncertainty and changes in the energy market indirectly affect the non-oil sector by affecting investment flows. A decrease in state budget revenues can limit investment opportunities. This weakens the pace of development of the non-oil sector. At the same time, a decrease in foreign investments also creates a capital shortage in this sector. From this point of view, the development of the non-oil sector should be assessed as a complex and multifactorial process.

Table 3. Non-oil GDP growth indicators

Method	Increase (%)
HP Filter	4.5
Kalman Filter	4.0
Cobb-Douglas	4.35
VAR model	5.5 – 6.5

Source: Yusibov et al. (2025), compiled by the author.

Table 3 reflects the assessment of the potential growth rate of the non-oil sector through various economic models. As can be seen, despite the application of different methodologies, the results are concentrated in a close interval to each other. Statistical methods such as HP filter and Kalman filter allow determining the trend component of economic growth, and according to these methods, growth is estimated at approximately 4–4.5%. This reflects the structural capabilities of the economy.

The Cobb-Douglas production function explains economic growth based on the influence of capital and labor factors. According to this model, growth in the non-oil sector is approximately 4.35%. This result shows that economic growth mainly depends on the efficiency of production factors. On the other hand, dynamic models such as the VAR model provide higher growth indicators. Since this model reflects short and medium-term forecasts, the results are in a higher interval.

In general, the table shows that the potential growth of the non-oil sector is formed around 5%. This result can be considered as a common point of various methods. This is an important indicator in terms of economic policy planning. At the same time, this result shows that the economy can expand to a certain level with additional demand and investment. However, exceeding this potential can create additional risks.

One of the main determinants of economic growth in the non-oil sector is capital investment. Empirical results show that the elasticity of capital is approximately 0.54. This means that capital growth is the main driver of economic growth. Investments in infrastructure, industry and services in particular increase economic activity. Investment programs implemented by the state play an important role in this regard. Foreign investments, on the other hand, create additional advantages in terms of technology transfer and innovation.

The impact of the labor factor is statistically weaker. This situation is mainly explained by structural problems in the labor market. The quality and productivity of human capital are not yet at the desired

level. The mismatch between the education system and the labor market deepens this problem. This limits the potential for economic growth. In this regard, the development of human capital acts as a priority direction.

The relationship between inflation and economic growth also plays an important role in the development of the non-oil sector. According to classical economic theory, economic growth can lead to inflationary pressures. However, modern research shows that this relationship is not always direct. In particular, the level of capacity utilization plays a key role in this relationship. If the economy is not operating at full capacity, additional demand may not create inflation. This indicates that the economy is more elastic.

This trend is also observed in the Azerbaijani economy. Some areas in the non-oil sector are not yet operating at full capacity. This indicates that additional economic activity is possible without creating inflationary pressures. In such conditions, economic growth is more sustainable. This creates additional opportunities for economic policy. In particular, expansionary policy measures can be more effective in these conditions.

In general, the development of the non-oil sector is one of the main conditions for the sustainability of the Azerbaijani economy. Strengthening this sector allows reducing the impact of global risks. Improving the investment climate and continuing structural reforms are important in this regard. At the same time, the development of human capital and promoting innovations are also priority areas. Thus, the development of the non-oil sector plays a decisive role in ensuring long-term economic stability.

4. Mechanism of impact of global risks on the Azerbaijani economy

The impact of global risks on the Azerbaijani economy is multi-channel and systemic. These impacts are mainly realized through the oil market, investment flows and exchange rates. In resource-based economies such as Azerbaijan, these channels are closely interconnected. The increase in global uncertainty primarily affects the energy market. This leads to fluctuations in the oil sector, which is the country's main source of income. As a result, macroeconomic stability is at risk. In this regard, a systematic analysis of the impact mechanism is of great importance.

The first and most important channel is oil prices. As global economic uncertainty increases, energy demand decreases, which leads to a decrease in prices. The decline in oil prices directly affects the revenues of the state budget. Since a significant part of the Azerbaijani budget is formed from oil revenues, this impact is felt more strongly. This impact was clearly observed especially in the 2014–2016 and COVID-19 periods. During these periods, the decline in oil prices led to a weakening of economic activity. Thus, oil prices act as the main transmission mechanism of global risks.

The second main channel is investment flows. Global uncertainty reduces investors' risk appetite and causes capital to be directed to safer markets. This leads to a decrease in the volume of investment in developing countries. The Azerbaijani economy is also affected by this process. Large-scale investment projects, especially in the energy sector, are delayed or postponed in conditions of uncertainty. This negatively affects the long-term economic growth rate. Thus, the investment channel becomes one of the main limiting factors of economic development.

Table 4. Global risk factors and economic indicators in 2024–2025

Indicator	2024	2025 (forecast)	Direction of impact
Brent oil price (USD/barrel)	~82–90	~80–95	Positive (stable)
EPU index (global)	High	Medium-high	Negative
Non-oil GDP growth (%)	~5.0	~5.0–5.5	Positive
Investment growth (%)	~3–4	~4–6	Medium positive
Inflation (%)	~4–5	~4–6	Controlled
AZN/USD exchange	Stable (1.7)	Stable	Stabilizing

Source: Ibadoghlu (2024); Ismayilov (2025), compiled by the author.

Table 4 summarizes the main macroeconomic indicators and the impact of global risk factors for 2024 and 2025. As can be seen, oil prices fluctuate in a relatively stable range, which is considered a positive factor for the Azerbaijani economy. Remaining at a high price level ensures the stability of budget revenues and supports state investments. This, in turn, strengthens the sustainability of economic growth.

On the other hand, the high EPU index, which is an indicator of global economic uncertainty, has a negative impact on the investment climate. This factor complicates the decision-making process of investors and leads to a decrease in capital flows. However, the stable growth rate of the non-oil sector indicates that economic diversification has yielded certain results. This proves that the structural stability of the economy has increased.

The table also highlights the stability of the exchange rate. The stability of the AZN/USD exchange rate plays an important role in maintaining macroeconomic stability. This has a positive effect, in particular, on the price stability of imported technology and equipment. In general, the table shows that global risks still exist, but the impact of these risks is reduced to some extent through domestic economic policy.

The third transmission channel of global risks is the foreign exchange market. Global financial shocks can affect the value of the national currency. In particular, the decrease in capital flows creates currency pressure. However, as a result of the policy of the Central Bank of Azerbaijan, the exchange rate of the manat has been maintained stable in recent years. This stability has a positive effect on the formation of expectations in the economy. At the same time, it helps to keep inflation under control. Thus, the foreign exchange channel plays an important role in maintaining economic stability.

The mechanism of influence of global risks can be summarized as the following chain:

Global risk → **oil price** ↓ → **investment** ↓ → **economic growth** ↓.

This chain reflects the structural features of the Azerbaijani economy. In particular, the high dependence of fiscal revenues on oil further strengthens this effect. In such conditions, the economy becomes more vulnerable to external shocks. This increases the role of macroeconomic policy. As a result, state intervention becomes an important tool.

The economic diversification policy implemented in recent years is aimed at reducing the impact of these risks. The development of the non-oil sector acts as a key priority in this regard. Infrastructure projects and the creation of industrial parks support this process. At the same time, the development of the agricultural and service sectors is also in the spotlight. These measures increase the stability of the economy. Thus, the impact of global risks is gradually weakened.

State policy plays a decisive role in this mechanism. It stimulates economic activity by increasing state investments through fiscal policy. In particular, increasing budget expenditures can compensate for the impact of the investment decline. Monetary policy ensures inflation and exchange rate stability. Coordination of these policies is important for economic stability. Otherwise, policy inconsistency can create additional risks.

Consequently, the impact of global risks on the Azerbaijani economy is multifaceted and complex. These impacts are mainly realized through oil prices, investment flows and currency channels. However, the right economic policy can mitigate these impacts. In particular, the development of the non-oil sector is a key condition for long-term stability. Thus, the transition of the economy to a more sustainable model can be ensured.

CONCLUSION

The results of the study demonstrate that global economic uncertainty affects the Azerbaijani economy through a multi-channel transmission mechanism, where oil prices, investment flows, and exchange rate stability act as the main channels of influence. In particular, oil price volatility increases uncertainty in investment decisions, leading to a decline in capital investments, especially in the

energy sector. This effect is observed in both the short and long term. Empirical findings confirm that volatility has a stronger negative impact on investment activity than the absolute level of oil prices, highlighting the critical importance of risk management and macroeconomic stability in economic policy.

It is also determined that the decline in investment flows indirectly constrains the development of the non-oil sector. Although the potential growth rate of non-oil GDP is estimated at approximately 4–5%, the sustainability of this growth largely depends on the stability and continuity of investment inflows. Given that capital investment serves as the primary driver of economic expansion, a reduction in investment weakens overall economic growth. Therefore, structural transformation and economic diversification emerge as key strategic priorities, with particular emphasis on strengthening investment activity in the non-oil sector.

Furthermore, the study reveals that the relationship between economic growth and inflation differs from classical theoretical assumptions. In conditions where production capacity is not fully utilized, an increase in aggregate demand does not necessarily generate inflationary pressure. This finding underscores the importance of considering capacity utilization levels in macroeconomic analysis and policy design. For the Azerbaijani economy, this implies that relying solely on GDP growth indicators is insufficient for a comprehensive assessment of economic conditions.

The scientific novelty of the study lies in the integrated analytical framework that systematically explains the interrelationship between global economic uncertainty, oil prices, investment flows, and non-oil sector growth in the context of Azerbaijan. In particular, the study substantiates that oil price volatility, rather than the price level itself, plays a more decisive role in shaping investment dynamics. The practical significance of the research is reflected in its policy implications. The findings can be used to improve fiscal and monetary policy coordination, enhance the investment climate, and support the expansion of the non-oil sector. In particular, the results provide a basis for developing targeted measures aimed at stabilizing investment flows and mitigating external economic shocks.

The economic efficiency of the proposed approach is associated with increasing the resilience of the Azerbaijani economy to global risks, ensuring sustainable economic growth, and strengthening long-term macroeconomic stability through diversification and improved investment policies.

- Based on the results of the study, the following proposals are put forward:
- Increasing investments directed to the non-oil sector and expanding state incentives in this area;
- Strengthening fiscal stabilization mechanisms (e.g., reserve funds) against oil price volatility;
- Improving institutional reforms and the legal framework to improve the investment climate;
- Maintaining stability in the foreign exchange market and effectively managing exchange rate risks.

The implementation of these measures will contribute to enhancing the resilience of the Azerbaijani economy to global uncertainties. In particular, the continuation of economic diversification policies, supported by coordinated fiscal and monetary strategies, will play a key role in strengthening the investment environment and ensuring sustainable long-term development. Consequently, the negative effects of global economic risks can be mitigated through a comprehensive and well-coordinated economic policy framework.

REFERENCES

1. Ibadoghlu, G. (2024). *Analysis of Azerbaijan's 2024 economy and projections for 2025* (Preprint). ZBW – Leibniz Information Centre for Economics. <https://hdl.handle.net/10419/309062>
2. Ismayilov, K. (2025). *Azerbaijan's economy in 2026: New perspectives of the new order*. Center for Economic and Social Development (CESD).
3. Ismayilov, K. (2025, September). *Azerbaijan budget 2026: Expectations and challenges*. CESD Press, Center for Economic and Social Development.
4. Yadigarov, T. A., Ramazanov, M. K., & Alirzayev, E. V. (2025). Assessment of the formation of investments in the oil and gas sector under conditions of uncertainty. *SOCAR Proceedings*, 4, 196–204.
5. Yusibov, A., Yusifzada, T., & Ahmadov, V. (2025). *Estimating potential non-oil GDP in Azerbaijan* (Working Paper No. 01/2025). Central Bank of the Republic of Azerbaijan.

VI BÖLMƏ: İNSAN KAPİTALI, TƏHSİL VƏ ƏMƏK BAZARI

**AZƏRBAYCANDA İQTİSADI İSLAHATLARIN EFFEKTİVLİYİNƏ
VƏTƏNDAŞLARIN İQTİSADI DAVRANIŞLARININ TƏSİRİ**

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-86

Rüfət A. Əmirov

*Azərbaycan Respublikasının İqtisadiyyat Nazirliyi,
Sənədlərlə və vətəndaşların müraciətləri ilə iş şöbəsi
Baş mütəxəssis-böyük inspektor
E-mail: rufat.amirov@economy.gov.az
ORCID: 0009-0002-6439-382X*

Xülasə

Bu məqalənin məqsədi Azərbaycanda həyata keçirilmiş iqtisadi islahatların effektivliyinə və vətəndaşların iqtisadi davranışlarının təsinə dair əlaqələri araşdırmaqdır. İqtisadi islahatlar ölkənin makro və mikroiqtisadi sabitliyini təmin etmək, sahibkarlıq mühitini inkişaf etdirmək və sosial rifahı artırmaq məqsədilə həyata keçirilmişdir. Tədqiqat göstərir ki, islahatların uğuru yalnız institusional dəyişikliklərdən deyil, həm də vətəndaşların davranış faktorlarından asılıdır. Araşdırmada qeyd olunur ki, vətəndaşların maliyyə savadlılığı, dövlət institutlarına etimad, sosial normativlər və risk qavrayışı iqtisadi qərarların formalaşmasında mühüm rol oynayır. Qeyri-rəsmi iqtisadi fəaliyyət, nağd əməliyyatlar və kölgə iqtisadiyyatı islahatların nəticələrini zəiflədən əsas amillərdən hesab olunur. Rəqəmsal ödəniş sistemlərinin və elektron vergi xidmətlərinin tətbiqi vətəndaşların rəsmi iqtisadiyyata qoşulmasını stimullaşdırır və fiskal intizamı gücləndirir. Məqalə həmçinin göstərir ki, qısamüddətli islahat tədbirləri – vergi güzəştləri və rəqəmsal təşviqlər dərhal nəticə verir, uzunmüddətli perspektivdə isə vətəndaş davranışlarının dəyişməsi vacibdir. Maliyyə savadlılığının artırılması, sosial normativlərin təşviqi və inzibati prosedurların sadələşdirilməsi islahatların effektivliyini artıran əsas mexanizmlərdir. Nəticə olaraq, Azərbaycan təcrübəsi göstərir ki, iqtisadi islahatların uğuru institusional və davranış faktorlarının inteqrasiyasından asılıdır. İslahatların dayanıqlı və uzunmüddətli səmərəliliyi üçün vətəndaşların iqtisadi qərarlarının rəsmi iqtisadi fəaliyyətə uyğunlaşması və rəqəmsal ödənişlərin genişləndirilməsi zəruridir. Tədqiqatın elmi yeniliyi iqtisadi islahatların effektivliyinin yalnız makroiqtisadi göstəricilər əsasında deyil, vətəndaşların davranış faktorları ilə inteqrasiya olunmuş şəkildə qiymətləndirilməsindən ibarətdir. İşdə davranış iqtisadiyyatının əsas konsepsiyaları tətbiq olunaraq vergi davranışı, rəqəmsal ödənişlərə keçid, maliyyə savadlılığı və institusional etimad kimi amillərin islahatların nəticələrinə təsir mexanizmləri sistemli şəkildə təhlil edilmişdir.

Açar sözlər: iqtisadi islahatlar, davranış iqtisadiyyatı, vergi davranışı, rəqəmsal ödənişlər, sahibkarlıq mühiti, iqtisadi effektivlik, nağdlaşma

THE IMPACT OF CITIZENS' ECONOMIC BEHAVIOR ON THE EFFECTIVENESS OF ECONOMIC REFORMS IN AZERBAIJAN

Rufat A. Amirov

*Ministry of Economy of the Republic of Azerbaijan,
Chief Specialist – Senior Inspector, Department for Work with Documents and Citizens' Appeals*

E-mail: rufat.amirov@economy.gov.az

ORCID: 0009-0002-6439-382X

Abstract

The purpose of this article is to examine the relationship between the effectiveness of economic reforms implemented in Azerbaijan and the impact of citizens' economic behavior on these reforms. Economic reforms in the country have been aimed at ensuring macro- and microeconomic stability, improving the business environment, and increasing social welfare. The study demonstrates that the success of reforms depends not only on institutional changes but also on behavioral factors influencing citizens' economic decisions. The research indicates that financial literacy, trust in public institutions, social norms, and risk perception play a significant role in shaping economic decision-making. Informal economic activities, cash-based transactions, and the shadow economy are considered key factors that may weaken the outcomes of reform policies. At the same time, the expansion of digital payment systems and the introduction of electronic tax services encourage citizens' integration into the formal economy and strengthen fiscal discipline. The article also shows that short-term reform measures, such as tax incentives and digital promotion initiatives, generate immediate results, while long-term effectiveness depends on gradual changes in citizens' behavior. Increasing financial literacy, promoting positive social norms, and simplifying administrative procedures are among the main mechanisms that enhance reform efficiency. Overall, the experience of Azerbaijan indicates that the success of economic reforms depends on the integration of institutional and behavioral factors. Sustainable long-term effectiveness requires the alignment of citizens' economic decisions with formal economic activities and the expansion of digital payment adoption. The scientific novelty of the research lies in evaluating the effectiveness of economic reforms not only through macroeconomic indicators but also through an integrated analysis of citizens' behavioral factors. The study applies key concepts of behavioral economics to systematically analyze the impact of tax behavior, the transition to digital payments, financial literacy, and institutional trust on reform outcomes.

Keywords: *economic reforms, behavioral economics, tax behavior, digital payments, business environment, economic efficiency, cash transactions*

ВЛИЯНИЕ ЭКОНОМИЧЕСКОГО ПОВЕДЕНИЯ ГРАЖДАН НА ЭФФЕКТИВНОСТЬ ЭКОНОМИЧЕСКИХ РЕФОРМ В АЗЕРБАЙДЖАНЕ

Руфет А. Амиров

*Министерство экономики Азербайджанской Республики,
Главный специалист – старший инспектор, Отдел по работе с документами и
обращениями граждан,*

3-почта: rufat.amirov@economy.gov.az

ORCID: 0009-0002-6439-382X

Аннотация

Цель данной статьи — исследовать взаимосвязь между эффективностью экономических реформ, реализованных в Азербайджане, и влиянием экономического поведения граждан на результаты этих реформ. Экономические реформы в стране направлены на обеспечение макро- и микроэкономической стабильности, развитие предпринимательской среды и повышение социального благосостояния. Исследование показывает, что успех реформ зависит не только от институциональных изменений, но и от поведенческих факторов, влияющих на экономические решения граждан. Анализ свидетельствует, что финансовая грамотность, доверие к государственным институтам, социальные нормы и восприятие риска играют важную роль в формировании экономического поведения населения. Неформальная экономическая деятельность, наличные расчёты и теневая экономика рассматриваются как ключевые факторы, способные снижать эффективность проводимых реформ. В то же время расширение систем цифровых платежей и внедрение электронных налоговых сервисов способствуют вовлечению граждан в формальную экономику и укреплению фискальной дисциплины. Статья также показывает, что краткосрочные меры реформ, такие как налоговые льготы и цифровые стимулирующие программы, дают быстрые результаты, тогда как долгосрочная эффективность во многом зависит от постепенных изменений в поведении граждан. Повышение уровня финансовой грамотности, продвижение позитивных социальных норм и упрощение административных процедур выступают важными механизмами повышения эффективности реформ. В целом опыт Азербайджана показывает, что устойчивый долгосрочный успех экономических реформ возможен при интеграции институциональных и поведенческих факторов. Научная новизна исследования заключается в оценке эффективности экономических реформ не только через макроэкономические показатели, но и на основе комплексного анализа поведенческих факторов граждан. В работе применяются основные концепции поведенческой экономики для системного анализа влияния налогового поведения, перехода к цифровым платежам, финансовой грамотности и институционального доверия на результаты реформ.

Ключевые слова: *экономические реформы, поведенческая экономика, налоговое поведение, цифровые платежи, предпринимательская среда, экономическая эффективность, наличные расчёты*

GİRİŞ

Son onilliklərdə qlobal iqtisadi mühitdə baş verən dəyişikliklər dövlətlərin iqtisadi idarəetmə yanaşmalarında yeni prioritetlərin formalaşmasına səbəb olmuşdur. Bu prioritetlər sırasında iqtisadi islahatların sistemli şəkildə həyata keçirilməsi, institusional mühitin təkmilləşdirilməsi və dayanıqlı iqtisadi artımın təmin edilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Azərbaycan Respublikasında da bazar iqtisadiyyatının inkişafı, iqtisadiyyatın şaxələndirilməsi, qeyri-neft sektorunun genişləndirilməsi və sahibkarlıq fəaliyyətinin təşviqi məqsədilə ardıcıl iqtisadi islahatlar həyata keçirilmişdir. Bu islahatlar vergi və gömrük sisteminin modernləşdirilməsi, rəqəmsal dövlət xidmətlərinin tətbiqi, biznes mühitinin sadələşdirilməsi və maliyyə sektorunun gücləndirilməsi kimi müxtəlif istiqamətləri əhatə edir. İqtisadi islahatların effektivliyinin qiymətləndirilməsi ənənəvi olaraq makroiqtisadi göstəricilər – ÜDM artımı, investisiya həcmi, məşğulluq səviyyəsi, inflyasiya və fiskal sabitlik kimi meyarlar əsasında aparılır. Lakin müasir elmi yanaşmalar göstərir ki, islahatların real təsiri yalnız institusional dəyişikliklərlə məhdudlaşmır və vətəndaşların iqtisadi davranışları bu prosesdə mühüm rol oynayır. Davranış iqtisadiyyatı nəzəriyyəsinə görə fərdlərin iqtisadi qərarları yalnız rəşional hesablamalara deyil, həm də psixoloji, sosial və institusional amillərə əsaslanır. Bu baxımdan maliyyə savadlılığı, dövlət institutlarına etimad, sosial normativlər, risk qavrayışı və informasiya əlçatanlığı kimi faktorlar islahatların nəticələrinin formalaşmasına birbaşa təsir göstərir. Azərbaycanda son illərdə rəqəmsal ödəniş sistemlərinin genişləndirilməsi, elektron vergi xidmətlərinin tətbiqi, kölgə iqtisadiyyatının azaldılması və şəffaflığın artırılması istiqamətində aparılan tədbirlər vətəndaşların iqtisadi davranışlarında müəyyən dəyişikliklər yaratmışdır. Nağdsız ödənişlərin artması, elektron xidmətlərdən istifadə səviyyəsinin yüksəlməsi və sahibkarlıq fəaliyyətinin rəqəmsallaşması fiskal intizamın gücləndirilməsinə və rəşmi iqtisadi fəaliyyətin genişlənməsinə şərait yaratmışdır. Bununla yanaşı, bəzi hallarda qeyri-rəşmi iqtisadi fəaliyyət, nağd əməliyyatların üstünlük təşkil etməsi və vergi davranışı ilə bağlı problemlər islahatların effektivliyini məhdudlaşdıran amillər kimi qalmaqdadır. Tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycanda həyata keçirilən iqtisadi islahatların effektivliyinə vətəndaşların iqtisadi davranışlarının təsirini sistemli şəkildə təhlil etmək, davranış faktorları ilə islahat nəticələri arasında qarşılıqlı əlaqəni müəyyənləşdirmək və bu istiqamətdə siyasət tövsiyələri hazırlamaqdır. Bu məqsədə nail olmaq üçün iqtisadi islahatların əsas istiqamətləri, institusional dəyişikliklərin xüsusiyyətləri, vergi davranışı, rəqəmsal ödənişlərin yayılması və qeyri-rəşmi iqtisadi fəaliyyət kimi amillər kompleks şəkildə araşdırılır. Nəticədə əldə olunan yanaşmalar iqtisadi siyasətin formalaşdırılması prosesində davranış iqtisadiyyatı prinsiplərinin tətbiqinin əhəmiyyətini əsaslandırmağa xidmət edir.

METODOLOGİYA

Bu tədqiqatda Azərbaycanda iqtisadi islahatların effektivliyinə və vətəndaşların iqtisadi davranışlarının təsirini qiymətləndirmək məqsədilə kompleks metodoloji yanaşma tətbiq edilmişdir. Araşdırma çərçivəsində müqayisəli təhlil, statistik məlumatların sistemləşdirilməsi və analitik qiymətləndirmə üsullarından istifadə olunmuşdur. Tədqiqatın əsasını dövlət statistika göstəriciləri, Dünya Bankı, OECD və digər beynəlxalq təşkilatların hesabatları təşkil edir. Eyni zamanda, vətəndaşların iqtisadi davranış faktorlarının (maliyyə savadlılığı, institusional etimad, sosial normalar və rəqəmsal ödənişlərə meyllilik) iqtisadi islahatların nəticələrinə təsiri konseptual model əsasında təhlil edilmişdir. Araşdırmada davranış faktorları ilə iqtisadi göstəricilər (vergi daxilolmaları, rəqəmsal ödənişlərin payı, qeyri-rəşmi iqtisadiyyatın səviyyəsi və s.) arasında əlaqə analitik yanaşma əsasında qiymətləndirilmişdir. Nəticələr makro və mikro səviyyədə interpretasiya olunmuşdur.

1. İqtisadi islahatlar və davranış iqtisadiyyatının nəzəri əsasları

İqtisadi islahat anlayışı: Makro və mikro səviyyədə effektivlik meyarları

İqtisadi islahatlar iqtisadi sistemin daha səmərəli fəaliyyətini təmin etmək məqsədilə dövlət tərəfindən həyata keçirilən institusional, hüquqi və struktur dəyişikliklərin məcmusu kimi xarakterizə olunur. Bu dəyişikliklər bazar mexanizmlərinin gücləndirilməsi, sahibkarlıq fəaliyyətinin genişləndirilməsi, mülkiyyət münasibətlərinin təkmilləşdirilməsi və rəqabət mühitinin yaxşılaşdırılmasına yönəlir. İslahatların əsas məqsədi iqtisadi artımın dayanıqlığını təmin etmək və resurslardan istifadənin effektivliyini yüksəltməkdir (Babayev, 2011). İslahatların effektivliyi makro və mikro səviyyələr üzrə qiymətləndirilir. Makro səviyyədə əsas göstəricilər ÜDM artım tempi, inflyasiya sabitliyi, investisiya həcmi, məşğulluq səviyyəsi və fiskal dayanıqlılıq kimi indikatorlardan ibarətdir. Bu göstəricilər iqtisadi siyasət dəyişikliklərinin ümumi iqtisadi sabitlik və inkişaf dinamikasına təsirini müəyyən etməyə imkan verir. Beynəlxalq təcrübədə iqtisadi performansın qiymətləndirilməsi üçün müxtəlif makroiqtisadi indikatorlar üzrə müqayisəli statistikalar geniş istifadə olunur (2021). Mikro səviyyədə effektivlik isə biznes mühitinin keyfiyyəti, bazara giriş maneələrinin azalması, rəqabət səviyyəsinin yüksəlməsi, müəssisələrin məhsuldarlığı və ev təsərrüfatlarının gəlir imkanlarının genişlənməsi kimi göstəricilərlə ölçülür. Məsələn, OECD tərəfindən istifadə edilən məhsul bazarı tənzimlənməsi indikatorları bazara giriş məhdudiyyətlərinin səviyyəsini və rəqabət mühitinin keyfiyyətini qiymətləndirməyə imkan verir (2025). Beləliklə, iqtisadi islahatların real effektivliyinin qiymətləndirilməsi yalnız ümumi makroiqtisadi nəticələrə deyil, eyni zamanda mikro səviyyədə iqtisadi subyektlərin fəaliyyətində baş verən dəyişikliklərin kompleks təhlilinə əsaslanmalıdır.

Davranış iqtisadiyyatının əsas konsepsiyaları

Davranış iqtisadiyyatı iqtisadi qərarların yalnız rəşional hesablamalarla deyil, eyni zamanda psixoloji, sosial və emosional amillərin təsiri altında formalaşdığını izah edən iqtisadiyyat sahəsidir. Bu yanaşma ənənəvi “tam rəşional insan” modelindən fərqli olaraq, insanların məhdud informasiya, zaman və idrak imkanları şəraitində qərar qəbul etdiyini müdafiə edir. Bu vəziyyət məhdud rəşionallıq anlayışı ilə izah olunur və fərqlərin optimal deyil, “kifayət qədər yaxşı” qərarlar qəbul etdiyini göstərir (2025). Davranış iqtisadiyyatının əsas konsepsiyalarından biri evristikalar və koqnitiv qərəzlərdir. Evristikalar insanların mürəkkəb qərarları sadələşdirmək üçün istifadə etdiyi zehni qısa yollardır, lakin bu qısa yollar bəzən sistemətik səhvlərə səbəb olur. Məsələn, ankor effekti zamanı insanlar qiymətləndirmə apararkən ilkin verilmiş məlumatı əsas istinad nöqtəsi kimi qəbul edir və sonrakı qərarlarını onun ətrafında formalaşdırırlar. (2026). Digər mühüm konsepsiya perspektiv nəzəriyyəsidir. Bu nəzəriyyəyə görə, insanlar itkiləri eyni ölçüdə olan qazanclardan daha güclü hiss edir və buna görə də riskli qərarlarda davranışları simmetrik olmur; yəni itkilərdən qaçınma motivasiyası daha güclü olur (2026). Bundan əlavə, sosial təsir və sürü davranışı, həddindən artıq özünə inam, eləcə də yumşaq yönləndirmə (nudge) yanaşması kimi konsepsiyalar insanların iqtisadi seçimlərinin institusional və sosial mühitdən asılı olduğunu göstərir. Nəticədə davranış iqtisadiyyatı iqtisadi proseslərin izahında psixoloji faktorların nəzərə alınmasını təmin edir və dövlət siyasəti, vergi davranışı, maliyyə qərarları və istehlak modellərinin daha real şəkildə analiz edilməsinə imkan yaradır.

Vətəndaşların iqtisadi davranışlarının formalaşma xüsusiyyətləri

Vətəndaşların iqtisadi davranışı – yəni gəlir əldə etmə, xərcləmə, qənaət, investisiya və vergi ödəmə kimi qərarlar – bir sıra sosial, psixoloji və institusional amillərin təsiri altında formalaşır. Müasir iqtisadi tədqiqatlar göstərir ki, iqtisadi davranış yalnız gəlir səviyyəsi ilə deyil, eyni zamanda maliyyə savadlılığı, dövlət institutlarına etimad, sosial normalar və davranış motivasiyası ilə sıx bağlıdır (Rəcəbli, 2014). İlk mühüm amil maliyyə savadlılığıdır. Maliyyə bilikləri yüksək olan şəxslər

uzunmüddətli planlaşdırmaya daha çox meyilli olur, yığım və investisiya qərarlarını daha rəşional qəbul edir və borclanma risklərini daha yaxşı idarə edirlər. İkinci amil institusional etimaddır. Dövlət orqanlarına və maliyyə sisteminə inam yüksək olduqda vətəndaşlar vergi ödəmək, bank xidmətlərindən istifadə etmək və rəşmi iqtisadi fəaliyyətlərdə iştirak etmək baxımından daha aktiv olurlar. Etimadın zəif olduğu mühitlərdə isə kölgə iqtisadiyyatına meyllilik artır. Üçüncü vacib faktor sosial təsir və davranış normalarıdır. İnsanlar çox vaxt qərarlarını yalnız şəxsi maraqlara görə deyil, cəmiyyətin qəbul etdiyi davranış modellərinə uyğun şəkildə formalaşdırırlar. Sosial təsir, ailə vərđişləri və kollektiv davranış nümunələri xərcləmə və qənaət mədəniyyətinə birbaşa təsir göstərir. Vətəndaşların iqtisadi davranışı kompleks sosial-iqtisadi sistemin nəticəsi kimi formalaşır və onun inkişafı üçün maliyyə maarifləndirilməsi proqramlarının genişləndirilməsi, institusional etimadın gücləndirilməsi və sağlam iqtisadi davranış normalarının təşviqi mühüm əhəmiyyət daşıyır.

2. Azərbaycanı iqtisadi islahatların nəticələri və institusional xüsusiyyətləri

Azərbaycanda iqtisadi islahatların əsas mərhələləri

Azərbaycan müstəqillik qazandıqdan sonra iqtisadi sistemin planlı təsərrüfat modelindən bazar iqtisadiyyatına transformasiyası mərhələli şəkildə həyata keçirilmişdir. Bu proses şərti olaraq üç əsas mərhələyə bölünür. Birinci mərhələ (1991–1995) keçid və makroiqtisadi sabitləşmə mərhələsi hesab olunur. Bu dövrdə əsas məqsəd hiperinflasiyanın qarşısının alınması, maliyyə sabitliyinin təmin edilməsi və bazar institutlarının formalaşdırılması idi. Pul-kredit və fiskal sabitləşdirmə tədbirləri, qiymətlərin liberallaşdırılması və xarici iqtisadi fəaliyyətin tədricən açılması iqtisadiyyatın bazar prinsiplərinə uyğunlaşması üçün əsas yaratdı (2020). İkinci mərhələ (1996–2005) struktur və institusional islahatlar mərhələsi kimi xarakterizə olunur. Bu dövrdə özəlləşdirmə proqramları həyata keçirilmiş, kənd təsərrüfatında torpaq islahatları aparılmış, kolxoz və sovxoz sistemləri ləğv edilərək torpaq mülkiyyəti kəndlilərə verildi. Eyni zamanda valyuta, bank, sığorta və qiymətli kağızlar bazarlarının yaradılması bazar institutlarının inkişafına və özəl sektorun genişlənməsinə şərait yaratdı (Mustafayev, 2010). Üçüncü mərhələ (2005-dən sonra) iqtisadiyyatın şaxələndirilməsi və davamlı inkişaf mərhələsi kimi qiymətləndirilir. Bu dövrdə enerji layihələrindən əldə olunan gəlirlərin infrastrukturun inkişafına, regionların sosial-iqtisadi inkişafına və qeyri-neft sektorunun genişləndirilməsinə yönəldilməsi əsas prioritetlərdən olmuşdur. Paralel olaraq investisiya mühitinin yaxşılaşdırılması, sahibkarlığın təşviqi və iqtisadiyyatın beynəlxalq iqtisadi sistemə inteqrasiyası istiqamətində islahatlar davam etdirilmişdir. (Əhmədov, 2010). Göründüyü kimi Azərbaycanda iqtisadi islahatlar sabitləşmə, struktur transformasiya və diversifikasiya mərhələlərindən ibarət ardıcıl inkişaf xətti üzrə həyata keçirilmişdir. Bu mərhələli yanaşma bazar institutlarının formalaşmasına, makroiqtisadi sabitliyin təmin edilməsinə və uzunmüddətli iqtisadi artımın əsaslarının yaradılmasına mühüm töhfə vermişdir.

Məşğulluq, gəlir bərabərsizliyi və sahibkarlıq mühiti üzrə dəyişikliklər

Azərbaycanın iqtisadi islahatları həm makroiqtisadi sabitliyi təmin etməyə, həm də sosial-iqtisadi sahələrdə dəyişikliklər yaratmağa yönəlmişdir. Məşğulluq, gəlir bölgüsü və sahibkarlıq mühiti islahatların birbaşa təsir etdiyi əsas sahələrdən hesab olunur. 1990-cı illərin əvvəllərində ölkədə yüksək səviyyədə işsizlik və qeyri-rəşmi məşğulluq müşahidə olunurdu. Keçid dövründə dövlət sektorunda ixtisarlardan sonra işsizliyin artması və iqtisadi fəallığın aşağı düşməsi bir sıra sosial problemlər yaratdı. Lakin struktur islahatlar və sahibkarlığın stimullaşdırılması nəticəsində 2000-ci illərdən etibarən qeyri-dövlət sektoru iqtisadiyyatın əsas işəgötürəni kimi formalaşmağa başladı. Kiçik və orta sahibkarlığın inkişafı yeni iş yerlərinin yaradılmasına, xüsusilə regionlarda məşğulluğun artırılmasına imkan verdi. Gəlir bərabərsizliyi məsələsinə gəldikdə, islahatlar həm müsbət, həm də neqativ nəticələr yaratmışdır. Neft sektorunun sürətli inkişafı iqtisadi artımı gücləndirsə də, müəyyən bölgələrdə və sosial qruplarda gəlir fərqlərini artırmışdır. Bu səbəbdən regionların sosial-iqtisadi

inkişafına yönəlmiş proqramlar və sosial transferlər bərabərsizliyin yumşaldılmasına xidmət etmişdir (2026). Sahibkarlıq mühitinin inkişafı islahatların daha dayanıqlı iqtisadiyyat qurmaq məqsədli istiqamətini əks etdirir. Vergi və inzibati sadələşdirmələr, maliyyə resurslarına çıxışın genişləndirilməsi, biznesin qeydiyyatının asanlaşdırılması və investisiya təşviqi mexanizmləri sahibkarlığın aktivləşməsinə imkan yaratmışdır. Nəticədə, ölkədə startapların, kiçik və orta sahibkarlıq subyektlərinin sayı artmış, iqtisadiyyatın diversifikasiyası güclənmişdir. Azərbaycan iqtisadi islahatları məşğulluğun artırılması, gəlir bərabərsizliyinin azaldılması və sahibkarlıq mühitinin təkmilləşdirilməsi sahəsində mühüm dəyişikliklər yaratmışdır. Bu göstəricilər həm iqtisadi sabitliyin, həm də sosial rifahın yüksəlməsinin əsas parametrləri kimi qiymətləndirilir.

Vergi davranışı, fiskal intizam və rəqəmsal ödənişlərin rolu

Vergi davranışı və fiskal intizam iqtisadi islahatların effektivliyinin əsas göstəricilərindən biridir. Vergi sisteminə və dövlət orqanlarına etimad vətəndaşların rəsmi iqtisadi fəaliyyətə qoşulma səviyyəsini birbaşa müəyyən edir. Azərbaycan kontekstində keçid dövründə vergi mədəniyyəti aşağı səviyyədə idi və bir çox sahibkarlar qeyri-rəsmi fəaliyyətə üstünlük verirdilər. Bu, dövlət büdcəsinə daxil olan gəlirlərin azalmasına və iqtisadiyyatın rəsmi statistik göstəricilərinin qeyri-dəqiq olmasına səbəb olurdu. Fiskal intizam isə dövlətin maliyyə resurslarını səmərəli və planlı şəkildə idarə etməsi ilə bağlıdır. Bu, yalnız büdcə balansının qorunması deyil, həm də iqtisadi sabitliyin təmin edilməsi üçün vacibdir. Azərbaycanda fiskal intizamın gücləndirilməsi məqsədilə vergi inzibətçiliyi təkmilləşdirilmiş, büdcə planlaması şəffaflaşdırılmış və maliyyə nəzarəti mexanizmləri gücləndirilmişdir. Bu tədbirlər həm dövlət xərclərinin səmərəliliyini artırmış, həm də investisiya mühitinin etibarlılığını yaxşılaşdırmışdır (2026). Son illərdə rəqəmsal ödənişlərin yayılması və elektron vergi sistemlərinin tətbiqi vətəndaşların davranışına mühüm təsir göstərmişdir. Elektron ödəniş və bank xidmətləri nağd pul dövriyyəsini azaltmış, vergi əməliyyatlarının izlənməsini asanlaşdırmış və iqtisadiyyatın şəffaflığını artırmışdır. Eyni zamanda rəqəmsal sistemlər vergi ödəyicilərinin məlumatlılığını və iştirakını artıraraq, dövlətin vətəndaşlarla qarşılıqlı etimadını gücləndirir. Bu yanaşma həm də kölgə iqtisadiyyatının payını azaltmaq üçün effektiv mexanizm kimi çıxış edir. Vətəndaşların vergi ödəmə davranışına təsir edən əsas amillər arasında maliyyə savadlılığı, sosial normativlər və dövlətin təmin etdiyi xidmətlərin keyfiyyəti də önəmlidir. Araşdırmalar göstərir ki, vergi ödəyiciləri dövlət xidmətlərinin keyfiyyətini və ədalətliliyini yüksək qiymətləndirdikdə, rəsmi iqtisadi fəaliyyətə qoşulmaq və vergiləri vaxtında ödəmək daha çox mümkündür. Vergi davranışı, fiskal intizam və rəqəmsal ödənişlərin rolu iqtisadi islahatların uğurunu birbaşa təsir edən əsas faktorlar kimi çıxış edir. Bu göstəricilər dövlətin maliyyə dayanıqlığını və iqtisadiyyatın şəffaflığını təmin etməklə yanaşı, vətəndaşların rəsmi iqtisadi fəaliyyətə qoşulmasını stimullaşdırır və islahatların uzunmüddətli effektivliyini gücləndirir.

3. Vətəndaş davranışlarının iqtisadi islahatların effektivliyinə təsirinin qiymətləndirilməsi

Qeyri-rəsmi iqtisadi davranışların islahatların effektivliyinə təsiri

Qeyri-rəsmi iqtisadi fəaliyyət, digər adı ilə kölgə iqtisadiyyatı, vətəndaşların rəsmi vergi sistemi və dövlət tənzimləmələrindən kənarda həyata keçirdikləri iqtisadi əməliyyatları əhatə edir. Bu fəaliyyət növlərinə işçi qüvvəsinin qeyri-rəsmi işlədilməsi, nağd əməliyyatların geniş yayılması, qeyri-qanuni ticarət və bəzi xidmətlərin sənədsiz göstərilməsi daxildir. Kölgə iqtisadiyyatı dövlətin iqtisadi siyasətini zəiflədən və iqtisadi islahatların effektivliyini azaldan əsas amillərdən biridir. Azərbaycan kontekstində qeyri-rəsmi iqtisadi fəaliyyətin yüksək səviyyədə olması uzun illər ərzində iqtisadi islahatların səmərəliliyinə mənfi təsir göstərmişdir. Nağd pul dövriyyəsinin geniş yayılması iqtisadiyyatın şəffaflığını azaldır, vergi daxilolmalarını məhdudlaşdırır və maliyyə nəzarətinin effektivliyini zəiflədir. İqtisadçı Əkrəm Həsənovun sözlərinə görə, kölgə iqtisadiyyatı həm ümumilikdə ölkənin iqtisadi inkişafı, həm də vətəndaşlar üçün problem yaradır. Bəzi şirkətlər

vergidən yayınmaq üçün işçilərinə əməkhaqlarının ya hamısını, ya da böyük hissəsini qeyri-rəsmi şəkildə verir: "Belə müəssisələr maliyyə göstəricilərini dövlətdən qismən gizlədərək vergidən yayınırlar. Rəsmi şəkildə az məbləğdə maaş alan işçilərin Dövlət Sosial Müdafiə Fonduna ödədiyi məbləğ az olduğu üçün, onların pensiya kapitalı lazımı qədər yığılmır. Həmin vətəndaşların gəliri rəsmi formada az göründüyü üçün onlar bankdan kredit və ya ipoteka krediti götürmək istəyəndə də problemlə üzləşirlər. Belə ki, vətəndaşın əslində normal aylıq gəliri rəsmi görünmədiyindən o, bankla razılığa gələ bilmir" (2022). Bu kontekstdə iqtisadi islahatların effektivliyinin qiymətləndirilməsi zamanı vətəndaşların davranış faktorları ilə iqtisadi göstəricilər arasında birbaşa əlaqə müşahidə olunur. Son illərdə Azərbaycanda rəqəmsal ödənişlərin genişlənməsi nağd pul dövriyyəsinin azalmasına, iqtisadiyyatın şəffaflığının artmasına və nəticə etibarilə vergi daxilolmalarının yüksəlməsinə müsbət təsir göstərmişdir. Bu isə fiskal intizamın güclənməsi və dövlət maliyyə dayanıqlığının artması ilə nəticələnmişdir. Eyni zamanda, maliyyə savadlılığının aşağı olduğu və institusional etimadın zəif olduğu mühitdə qeyri-rəsmi iqtisadi fəaliyyətin payı daha yüksək olur. Bu hallar iqtisadi islahatların effektivliyini zəiflədən əsas davranış amilləri kimi çıxış edir. Buna görə də vətəndaşların iqtisadi davranışlarının formalaşdırılması, xüsusilə maliyyə savadlılığının artırılması, institusional etimadın gücləndirilməsi və rəqəmsal ödənişlərin təşviqi islahatların nəticəliliyinin yüksəldilməsində həlledici rol oynayır. Tədqiqat çərçivəsində vətəndaşların iqtisadi davranış faktorlarının iqtisadi islahatların effektivliyinə təsir səviyyəsi yarı-kəmiyyət yanaşması əsasında qiymətləndirilmişdir. Aparılan təhlil göstərir ki, maliyyə savadlılığı və institusional etimad iqtisadi islahatların nəticəliliyinə ən yüksək təsir göstərən amillərdir, çünki bu faktorlar vergi ödəmə intizamını və rəsmi iqtisadi fəaliyyətə qoşulma səviyyəsini birbaşa müəyyənləşdirir. Rəqəmsal ödənişlərə meyllilik orta-yüksək təsirə malik olmaqla nağd pul dövriyyəsinin azalmasına və iqtisadiyyatın şəffaflığının artmasına töhfə verir. Sosial normalar isə orta səviyyəli təsir göstərərək vətəndaşların qeyri-rəsmi fəaliyyətə münasibətini formalaşdırır. Qısamüddətli dövrdə həyata keçirilən institusional islahatlar müəyyən müsbət nəticələr versə də, uzunmüddətli perspektivdə onların effektivliyi vətəndaşların iqtisadi davranışlarında baş verən dəyişikliklərdən birbaşa asılıdır. Bu tendensiyalar statistik göstəricilərlə də təsdiqlənir. Son illərdə Azərbaycanda nağdsız ödənişlərin həcmi əhəmiyyətli dərəcədə artmış, POS-terminal və elektron ödəniş sistemlərinin genişlənməsi nəticəsində nağd dövriyyənin payında azalma müşahidə olunmuşdur (2026). Eyni zamanda, vergi daxilolmalarında artım dinamikası qeydə alınmış və fiskal intizamın gücləndirilməsi istiqamətində müsbət nəticələr əldə edilmişdir. Beynəlxalq tədqiqatlara əsasən, kölgə iqtisadiyyatının yüksək payı vergi gəlirlərinin azalmasına və iqtisadi siyasətin effektivliyinin zəifləməsinə səbəb olur. Azərbaycan üzrə də müxtəlif qiymətləndirmələr kölgə iqtisadiyyatının hələ də müəyyən səviyyədə qaldığını göstərir. Bu isə iqtisadi islahatların nəticələrinin tam reallaşmasına mane olan əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. İqtisadiyyat Nazirliyi yanında Dövlət Vergi Xidmətindən bildirilib ki, güzəştin tətbiqi və şəffaflaşma üçün yaradılan fiskal stimullar nəticəsində əmək müqavilələrinin sayı, eləcə də əməkhaqqı fondunun həcmi xeyli çoxalıb. 2019-cu ilin əvvəli ilə müqayisədə əmək müqavilələrinin sayı 283 minə yaxın artıb. İslahatların aparıldığı qeyri-neft özəl sektorda bu göstərici 233 mindən çoxdur ki, bu, ötən müddət ərzində 43,2 faiz artım deməkdir. 2021-ci ildə qeyri-neft özəl sektoru üzrə əmək müqavilələrinin sayı cəmi əmək müqavilələrinin 45,9 faizini təşkil edir. Bu, 2019-cu ilin əvvəli ilə müqayisədə 7,4 faiz çoxdur. Qeyri-neft özəl sektorda əməkhaqqı fondu ötən ilə nisbətən 11,5 faizdən çox artıb. Gəlir vergisi üzrə güzəştin tətbiqinin fiskal səmərəsi qeyri-büdcə təşkilatlarında məcburi dövlət sosial sığorta haqları və işsizlikdən sığorta haqları üzrə daxilolmaların hər il davamlı şəkildə artmasında özünü göstərir. Məsələn, 2021-ci ildə bu göstəricilər üzrə artım 15,3 və 17,7 faiz təşkil edib (2022).

Davranış faktorları ilə islahat nəticələri arasında əlaqənin təhlili

İqtisadi islahatların uğurlu olması yalnız institusional dəyişikliklərdən deyil, həm də vətəndaşların davranış xüsusiyyətlərindən asılıdır. Davranış iqtisadiyyatı göstərir ki, insanların qərarları rəşional hesablamalardan çox psixoloji, sosial və sosial normativ amillərlə formalaşır. Azərbaycanda həyata keçirilmiş iqtisadi islahatların nəticələrinə təsir edən əsas davranış faktorları arasında maliyyə savadlılığı, dövlətə etimad, sosial normativlər, risk qavrayışı və gəlir gözləntiləri xüsusi rol oynayır. Maliyyə savadlılığı insanların qənaət, investisiya və vergi ödəmə davranışlarını müəyyən edir. Araşdırmalar göstərir ki, maliyyə bilikləri yüksək olan vətəndaşlar daha uzunmüddətli planlaşdırmaya meyilli olur, rəşmi iqtisadiyyata qoşulma səviyyəsi yüksək olur və qeyri-rəşmi iqtisadi fəaliyyətə az maraq göstərirlər. Bu xüsusiyyət islahatların makroiqtisadi göstəricilərinə, xüsusilə vergi gəlirlərinə və sahibkarlıq mühitinə birbaşa təsir göstərir. Dövlət institutlarına etimad da davranış faktorlarından biridir. İnsanlar dövlətin şəffaf və ədalətli fəaliyyətinə inandıqda, vergiləri vaxtında ödəməyə, bank xidmətlərindən istifadə etməyə və rəşmi işə qoşulmağa daha həvəsli olurlar. Etimadın zəif olduğu mühitdə isə qeyri-rəşmi fəaliyyət, kölgə iqtisadiyyatı və nağd əməliyyatlar üstünlük təşkil edir. Bu, iqtisadi islahatların səmərəliliyini azaldan mühüm amildir. Sosial normativlər və kollektiv davranış nümunələri də iqtisadi qərarlara təsir edir. İnsanlar tez-tez fərdi mənəfəətə deyil, cəmiyyətin qəbul etdiyi davranış meyarlarına uyğun hərəkət edirlər. Məsələn, əgər ətrafdakı insanlar rəşmi iqtisadiyyata qoşulur və vergi ödəyirlərsə, digər şəxslər də buna meyllənir. Eyni zamanda, riskə meyllilik və gəlir gözləntiləri vətəndaşların investisiya və qənaət qərarlarını müəyyən edir. Davranış faktorları ilə iqtisadi islahat nəticələri arasında əlaqənin təhlili göstərir ki, vətəndaşların qərarları iqtisadi göstəricilərə birbaşa təsir edir. Məsələn, vergi ödəmə davranışı və rəqəmsal ödənişlərin qəbul edilməsi dövlət büdcəsinin gəlirlərini artırır, iqtisadi şəffaflığı yüksəldir və sahibkarlıq fəaliyyətini stimullaşdırır. Maliyyə savadlılığı və dövlət etimadı yüksək olan bölgələrdə isə qeyri-rəşmi iqtisadi fəaliyyət daha az yayılır, işsizlik səviyyəsi aşağı olur və iqtisadi artım sürətlənir. Nəticələr göstərir ki, iqtisadi islahatların uğuru yalnız institusional tədbirlərdən deyil, həm də vətəndaş davranışlarının uyğunlaşmasından asılıdır. Bu səbəbdən islahatların dizaynı və tətbiqi zamanı davranış faktorlarını nəzərə almaq vacibdir. Misal üçün, vergi sadələşdirilməsi, rəqəmsal ödəniş sistemlərinin təşviqi, maliyyə maarifləndirilməsi proqramları və sosial normativlərin gücləndirilməsi vətəndaşların rəşmi iqtisadiyyata qoşulmasını stimullaşdırır və islahatların makro və mikro səviyyədə effektivliyini artırır. İqtisadi islahatların nəticələrinin qiymətləndirilməsində davranış faktorlarının analizi həm dövlət siyasətinin düzgün formalaşdırılması, həm də iqtisadi artımın dayanıqlılığı üçün vacibdir. İslahatların uzunmüddətli uğuru üçün institusional və davranış amillərinin inteqrasiyası zəruridir.

NƏTİCƏ VƏ TƏKLİFLƏR

Azərbaycanın iqtisadi islahatları və vətəndaş davranışlarının təhlili göstərir ki, iqtisadi inkişaf yalnız institusional dəyişikliklərdən ibarət deyil, həm də insanların qərarvermə xüsusiyyətləri ilə sıx bağlıdır. Təhlil nəticələri bir neçə mühüm qənaətə gətirib çıxarır. Birincisi, iqtisadi siyasət və struktur islahatları rəşmi iqtisadi fəaliyyəti stimullaşdırsa da, vətəndaşların maliyyə savadlılığı, dövlət institutlarına etimad və sosial normalara uyğun davranışı olmadıqda bu tədbirlərin səmərəliliyi tam təmin edilmir. İkincisi, qeyri-rəşmi iqtisadi fəaliyyət və nağdlaşmanın yüksək səviyyədə qalması dövlətin fiskal gəlirlərinə və iqtisadiyyatın şəffaflığına mənfi təsir göstərir. Araşdırmalar göstərir ki, vergi ödəyicilərinin rəşmi iqtisadiyyata qoşulması əsasən davranış amillərinə – dövlətə etimadın səviyyəsinə, sosial normativlərə və vergi inzibətçiliğinin sadəliyinə – bağlıdır. Rəqəmsal ödəniş sistemlərinin tətbiqi və elektron vergi xidmətləri bu davranışların pozitiv istiqamətdə dəyişməsində mühüm rol oynayır, çünki vətəndaşlar əməliyyatların izlənməsini və ödənişlərin asanlığını daha rahat qəbul edirlər. Üçüncü vacib qənaət, sosial və psixoloji faktorların iqtisadi islahatların nəticələrinə təsirinin uzunmüddətli və qısamüddətli aspektlərinin fərqliliyidir. Qısamüddətli dövrdə

institusional tədbirlər – vergi güzəştləri, maliyyə təşviqləri, elektron xidmətlərin tətbiqi – dərhal nəticələr verə bilər. Lakin uzunmüddətli perspektivdə vətəndaşların davranışlarında fundamental dəyişikliklər tələb olunur. Buraya maliyyə savadlılığının artırılması, şəffaflıq mədəniyyətinin təşviqi və rəsmi iqtisadi fəaliyyətin sosial normalar çərçivəsində daha cəlbəedici olması daxildir. Dördüncü məqam, sahibkarlıq mühitinin və rəqabət şəraitinin davranışa təsiridir. Sahibkarlar əgər vergi və inzibati yükün az olduğunu, hüquqi qorumanın güclü olduğunu və bazara girişin sərbəst olduğunu görsələr, rəsmi iqtisadi fəaliyyətə daha çox qoşulur və qeyri-rəsmi iqtisadiyyatdan çəkilirlər. Bu, iqtisadi islahatların mikro səviyyədə təsirini gücləndirir və həm də makro göstəricilərdə sabit artım təmin edir. Təhlil həmçinin göstərir ki, kölgə iqtisadiyyatının azaldılması yalnız inzibati tədbirlərlə mümkün deyil. Vətəndaşların qərar vermə mexanizmlərini nəzərə alan yumşaq yönləndirmə (nudge) yanaşmaları islahatların uğurunu artırır. Məsələn, elektron vergi xatırlatmaları, standartlaşdırılmış rəqəmsal ödəniş kanalları və şəffaf sosial transfer mexanizmləri vətəndaşların rəsmi iqtisadiyyata qoşulmasını stimullaşdırır və davranışda müsbət dəyişiklik yaradır. Bütün bunlarla əlaqədar tövsiyələr bir neçə istiqamətdə toplanır:

1. **Maliyyə savadlılığının artırılması:** Məktəb və universitet proqramlarında maliyyə biliklərinin genişləndirilməsi, vətəndaşların qənaət, investisiya və vergi davranışlarını yaxşılaşdırır.
2. **Rəqəmsal iqtisadiyyata keçidin sürətləndirilməsi:** Elektron vergi və ödəniş sistemlərinin tətbiqi nağd əməliyyatların payını azaldır və rəsmi fəaliyyətə qoşulmanı asanlaşdırır.
3. **Sosial normativlərin gücləndirilməsi:** Rəsmi iqtisadi fəaliyyətin cəmiyyət tərəfindən daha çox dəyərləndirilməsi kölgə iqtisadiyyatının payını azaldır.
4. **İnzibati sadələşdirmə və şəffaflıq:** Sahibkarlıq mühitinin inkişafı və hüquqi qorumanın təminatı rəsmi iqtisadi fəaliyyəti stimullaşdırır.

Nəticədə, Azərbaycan təcrübəsi göstərir ki, iqtisadi islahatların effektivliyi yalnız struktural dəyişikliklərdən deyil, vətəndaş davranışlarının uyğunlaşmasından asılıdır. İslahatların qısamüddətli və uzunmüddətli səmərəliliyini təmin etmək üçün institusional və davranış faktorlarının inteqrasiyası zəruridir, bu isə iqtisadi artımın dayanıqlılığı və sosial rifahın yüksəlməsi baxımından vacibdir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Babayev, Ə. (2011). Milli iqtisadi inkişaf modelinin nəzəri-metodoloji tədqiqi
2. Əhmədov, Ə. İnkişafın Azərbaycan modeli
3. Mustafayev, Ş. (2010). Azərbaycan yeni iqtisadi inkişaf mərhələsində
4. Rəcəbli, H. (2014) Yeni sosial inkişaf strategiyasının müəllifi
5. <https://qafqazinfo.az/news/detail/azerbaycanda-nagdsiz-odenislerin-hecmi-100-milyard-manata-yaxinlasdi-497599>
6. <https://www.taxes.gov.az/az/post/2119>
7. <https://xocavend-ih.gov.az/az/news/913.html>
8. <https://www.stat.gov.az/>
9. <https://www.econstor.eu/handle/10419/125093>
10. <https://www.imf.org/en/countries/aze>
11. <https://www.worldbank.org/ext/en/country/azerbaijan>

FEATURES OF SOCIO-ECONOMIC REFORMS IN AZERBAIJAN IN 2022–2026, STATISTICAL INDICATORS AND PROBLEMS ENCOUNTERED

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-87](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-87)

Asuda Z. Nuriyeva

*Azerbaijan State University of Economics, Master
International Center for Master's and Doctoral Studies*

E-mail: asudenuriyeva@gmail.com

ORCID :0009-0006-4858-0886

Resume

The Strategy for Socio-Economic Development of the Republic of Azerbaijan for 2022–2026 aims to ensure the transition from a resource-dependent economy to a sustainable, competitive and diversified model. The strategy includes a complex of measures such as institutional reforms, optimization of tax and customs mechanisms, digitalization initiatives, the Great Return program and stimulation of the private sector. In 2025, GDP grew by 1.4 percent, and the non-oil and gas sector recorded an increase of 2.7 percent. In the first quarter of 2026, the growth of the non-oil sector slowed down relatively (0.2 percent), but forecasts indicate a real growth of non-oil and gas GDP of about 5.0 percent by the end of the year and total GDP reaching 134.1 billion manat.

The study estimates the potential growth of the non-oil sector based on the empirical application of the Cobb-Douglas production function ($Y = A \cdot K^\alpha \cdot L^\beta$). The results show that digitalization and institutional changes increase total factor productivity (A), but labor productivity (Y/L) remains limited due to skills gaps and regional disparities. As a scientific novelty, the work models a relatively slow non-oil growth rate in 2025–2026 (on average 2.3–5.0 percent) and increased fiscal risks against the backdrop of declining oil revenues. Practical relevance: concrete recommendations are put forward to accelerate the transition to a post-oil economy through inclusive regional policies, human capital development, and strengthening fiscal sustainability.

Keywords: *socio-economic reforms, economic diversification, non-oil sector, GDP growth, inflation, budget deficit, regional development, Azerbaijan, macroeconomic stability, Great Return program.*

2022–2026-CI İLLƏRDƏ AZƏRBAYCANDA SOSIAL-İQTİSADI İSLAHATLARIN XÜSUSİYYƏTLƏRİ, STATİSTİK GÖSTƏRİCİLƏR VƏ QARŞILAŞILAN PROBLEMLƏR

Asudə Z.Nuriyeva

*Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti – Magistr
Beynəlxalq Magistratura və Doktorantura Mərkəzi*

E-poçt: asudenuriyeva@gmail.com

ORCID :0009-0006-4858-0886

Xülasə

Azərbaycan Respublikasının 2022–2026-cı illər üzrə sosial-iqtisadi inkişaf Strategiyası resurs asılı iqtisadiyyatdan dayanıqlı, rəqabətqabiliyyətli və diversifikasiya olunmuş modelə keçidi təmin etmək məqsədi daşıyır. Strategiya institusional islahatlar, vergi-gömrük mexanizmlərinin optimallaşdırılması, rəqəmsallaşma təşəbbüsləri, Böyük Qayıdış proqramı və özəl sektorun stimullaşdırılması kimi kompleks tədbirləri əhatə edir. 2025-ci ildə ÜDM 1,4 faiz artmış, qeyri-neft-qaz sektorunda isə 2,7 faiz artım qeydə alınmışdır. 2026-cı ilin ilk rübündə qeyri-neft sektorunun artımı nisbətən yavaşlamış (0,2 faiz), lakin proqnozlar ilin sonuna qeyri-neft-qaz ÜDM-nin real 5,0 faizə yaxın artımını və ümumi ÜDM-in 134,1 milyard manata çatmasını göstərir.

Tədqiqat Cobb-Douglas istehsal funksiyasının ($Y = A \cdot K^{\alpha} \cdot L^{\beta}$) empirik tətbiqi əsasında qeyri-neft sektorunun potensial artımını qiymətləndirir. Nəticələr göstərir ki, rəqəmsallaşma və institusional dəyişikliklər ümumi faktor məhsuldarlığını (A) artırır, lakin əmək məhsuldarlığı (Y/L) bacarıq boşluqları və regional disparitetlər səbəbindən məhdud qalır. Elmi yenilik olaraq, iş 2025–2026-cı illərdə qeyri-neft artım tempinin nisbətən yavaşlamasını (orta hesabla 2,3–5,0 faiz) və neft gəlirlərinin azalması fonunda fiskal risklərin artmasını modelə əsaslandırır. Praktiki əhəmiyyət: inklüziv regional siyasətlər, insan kapitalının inkişafı və fiskal dayanıqlığın möhkəmləndirilməsi vasitəsilə post-neft iqtisadiyyatına keçidin sürətləndirilməsi üçün konkret tövsiyələr irəli sürülür.

Açar sözlər: *sosial-iqtisadi islahatlar, iqtisadi diversifikasiya, qeyri-neft sektoru, ÜDM artımı, inflyasiya, büdcə kəsiri, regional inkişaf, Azərbaycan, makroiqtisadi sabitlik, Böyük Qayıdış proqramı.*

ОСОБЕННОСТИ СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКИХ РЕФОРМ В АЗЕРБАЙДЖАНЕ В 2022–2026 ГОДАХ, СТАТИСТИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ И ВЫЯВЛЕННЫЕ ПРОБЛЕМЫ

Асуда З. Нуриева

*Азербайджанский государственный экономический университет, Магистратура
Международный центр магистратуры и докторантуры*

3-почта: asudenuriyeva@gmail.com

ORCID :0009-0006-4858-0886

Аннотация

Стратегия социально-экономического развития Азербайджанской Республики на 2022–2026 годы направлена на обеспечение перехода от ресурсозависимой экономики к устойчивой, конкурентоспособной и диверсифицированной модели. Стратегия включает в себя комплекс мер, таких как институциональные реформы, оптимизация налоговых и таможенных механизмов, инициативы по цифровизации, программа «Большое возвращение» и стимулирование частного сектора. В 2025 году ВВП вырос на 1,4%, а в не нефтегазовом секторе зафиксирован рост на 2,7%. В первом квартале 2026 года темпы роста не нефтегазового сектора относительно замедлились (0,2%), но прогнозы указывают на реальный рост ВВП не нефтегазового сектора примерно на 5,0% к концу года, а общий ВВП достигнет 134,1 млрд манатов.

В исследовании оценивается потенциальный рост не нефтегазового сектора на основе эмпирического применения производственной функции Кобба-Дугласа ($Y = A \cdot K^{\alpha} \cdot L^{\beta}$). Результаты показывают, что цифровизация и институциональные изменения повышают общую факторную производительность (A), но производительность труда (Y/L) остается ограниченной из-за нехватки квалифицированных кадров и региональных различий. В качестве научной новинки работа моделирует относительно медленный темп роста несырьевого сектора в 2025–2026 годах (в среднем 2,3–5,0 процента) и повышенные фискальные риски на фоне снижения доходов от нефти. Практическая значимость: предлагаются конкретные рекомендации по ускорению перехода к постнефтяной экономике посредством инклюзивной региональной политики, развития человеческого капитала и укрепления фискальной устойчивости.

Ключевые слова: социально-экономические реформы, экономическая диверсификация, ненефтяной сектор, рост ВВП, инфляция, дефицит бюджета, региональное развитие, Азербайджан, макроэкономическая стабильность, программа Великого возвращения.

INTRODUCTION

Contemporary global economic realities position sustainable development and structural diversification as core challenges for resource-rich economies. Azerbaijan addresses these imperatives through the “Azerbaijan 2030: National Priorities for Socio-Economic Development” and the 2022–2026 Socio-Economic Development Strategy. The Strategy aims at structural transformation, raising the non-oil sector’s contribution to GDP, activating private enterprise, and safeguarding macroeconomic stability.

The present article systematically examines the distinctive features of these reforms, their statistical manifestations, and associated systemic challenges. The analytical framework rests on the classical Cobb-Douglas production function ($Y = A \cdot K^\alpha \cdot L^\beta$, with $\alpha + \beta = 1$ under constant returns to scale) and the Solow growth model. These tools enable evaluation of how digitalization and institutional changes influence total factor productivity (A) and how investments in liberated territories augment capital stock (K). Empirical estimations draw on official data from the State Statistical Committee, the Central Bank of Azerbaijan, and international reports.

To provide a rigorous analytical foundation, the study incorporates a basic production function model commonly applied in economic reform assessments. The Cobb-Douglas production function is employed to illustrate the role of capital and labor in non-oil sector growth:

$$Y = A \cdot K^\alpha \cdot L^\beta$$

Where:

- Y represents output (non-oil GDP),
- A is total factor productivity (capturing technological and institutional improvements from reforms),
- K is capital stock,
- L is labor input,
- α and β are output elasticities with respect to capital and labor, respectively (typically $\alpha + \beta = 1$) for constant returns to scale).

This model highlights how reforms enhancing (A) (through digitalization and institutional changes) and (K) (via investments in liberated territories) contribute to sustainable growth. Empirical applications in Azerbaijan show that post-reform increases in (A) have supported non-oil sector expansion, though labor productivity ((Y/L)) remains constrained by skills gaps (OECD, 2024).

Main Features and Mechanisms of the Reforms

Main Features and Mechanisms of the Reforms

The Strategy rests on five national priorities: a competitive and sustainable economy, an inclusive and equitable society, competitive human capital and innovation, the Great Return to liberated territories, and a clean environment with green growth. Principal mechanisms comprise:

Institutional and digitalization reforms: Simplification of public services via ASAN Service and myGov platforms, alongside digital transformation of tax and customs procedures.

Great Return Program: Large-scale infrastructure rehabilitation, employment creation, and economic reintegration in post-conflict territories, facilitating the return of thousands of families.

Non-oil sector stimulation: Establishment of industrial and agro-parks, tourism infrastructure development, agricultural subsidies, and targeted support for small and medium-sized enterprises (SMEs).

Within the Solow framework ($k_{t+1} = s \cdot f(k_t) + (1-\delta)k_t$), private-sector incentives elevate the savings rate (s), while efficient capital allocation reduces depreciation (δ), thereby supporting steady-

state non-oil productivity growth. In the Cobb-Douglas specification, digitalization augments parameter A, and regional investments expand K. Empirical applications, including Yusibov's estimation of potential non-oil GDP, indicate that reforms enhance long-run growth potential (around 4.0–5.0%), although efficient factor utilization continues to encounter constraints.

$$K_{t+1} = sf(k_t) + (1 - \delta)k_t$$

Where (k) is capital per worker, (s) is the savings rate (influenced by private sector incentives), ($f(k)$) is the production function per worker, and (δ) is depreciation. Reforms increasing (s) and reducing (δ) (through efficient capital allocation) facilitate steady-state growth in non-oil productivity.

Statistical Dynamics and Macroeconomic Indicators

In 2025, GDP amounted to 129.1 billion AZN, recording 1.4% growth. The oil and gas sector contracted by 1.6%, whereas the non-oil and gas sector grew by 2.7%. Sectoral composition: industry $\approx 33.0\%$, trade and vehicle repair $\approx 11.3\%$, transport and warehousing $\approx 7.1\%$, construction $\approx 6.5\%$, agriculture, forestry and fishing $\approx 5.9\%$. The non-oil sector's share in GDP approached 71.5%.

In the first quarter of 2026, non-oil growth slowed to 0.2%, with overall GDP dynamics remaining subdued amid a 1.2% decline in the hydrocarbon sector. Year-end projections envisage non-oil and gas GDP reaching approximately 101.7 billion AZN (real growth near 5.0%). The private sector's contribution to GDP neared 88%, reflecting gradual improvement in the investment climate.

Inflationary pressures persisted, with the consumer price index (CPI) at 105.7 in early 2026 (annual average around 5.7%). The budget deficit is projected at 2.2% of GDP. Although non-oil revenues exceeded 57% of the budget, the natural decline in oil production continues to elevate fiscal vulnerabilities.

Table 1. Dynamics of GDP and Sector Growth in Azerbaijan (in percentages)

Indicator	2025(actual)	2026 (actual) January	2026 forecast
Overall GDP growth	1.4	1.7	2.9
Non-oil-gas sector	2.7	2.3	5
Oil-gas sector	-1.6	0.6	---
Inflation (CPI)	---	5.7	4.8
Budget deficit (% of GDP)	---	---	2.3

Source: State Statistical Committee (2026a, 2026b), Ministry of Finance (2025), Chamber of Accounts (2025).

This table illustrates positive dynamics in the non-oil sector driven by reforms, while constrained overall growth due to oil sector contraction. This table clearly shows that the reforms have created positive dynamics in the non-oil sector, but overall growth remains limited against the backdrop of the decline in the oil sector and inflationary pressures. Although the 2026 forecasts indicate that the growth rate of the non-oil sector will accelerate (5.0 percent), fiscal and inflation risks remain the main challenges for sustainable development.

In addition, the distribution of GDP in terms of sectoral structure is also noteworthy: in 2025, industry accounted for 33.0 percent of GDP, trade and repair of vehicles for 11.3 percent, transport and warehousing for 7.1 percent, construction for 6.5 percent, and agriculture for 5.9 percent (State Statistics Committee, 2026a). The increase in the share of the non-oil sector in this structure (up to 71.5 percent) is a result of the diversification policy, but productivity problems in agriculture and other sectors continue.

While this statistical dynamic confirms the effectiveness of reforms, the continued high oil dependence and vulnerability to external shocks remain a key challenge in maintaining macroeconomic stability.

Empirical implementation of the Cobb-Douglas function (following Yusibov and analogous studies) confirms that reforms strengthen A, yet skills deficits and regional infrastructure weaknesses constrain labor productivity (Y/L).

Challenges and Risks Encountered

Although the reforms have yielded significant positive results, a number of systemic and structural challenges and risks persist. These challenges are related to both internal and external factors and threaten the long-term sustainability of the reforms.

First, the high volatility of global energy prices is one of the most serious external risks. The Azerbaijani economy remains significantly dependent on oil and gas exports, and a sharp decline in oil prices on the world market (for example, the average price of Brent crude oil fluctuates in the range of \$70–80/barrel in 2025–2026) has a direct impact on the state budget (Fitch Solutions, 2026). The peak in oil production and the subsequent natural decline trend lead to a decrease in revenues. This situation forces an increase in the budget deficit (at the level of 2.3 percent of GDP in the 2026 forecast) and a more intensive use of the assets of the sovereign fund. As a result, fiscal sustainability is weakened and financing of socio-economic programs is becoming more difficult.

Second, inflationary pressures are one of the main threats to domestic economic stability. In January 2026, the consumer price index (CPI) was 105.7 percent compared to the same month of the previous year, and annual inflation reached 5.7 percent (State Statistics Committee, 2026b). This level is associated with high import dependence (especially food and consumer goods imports), rapid growth in domestic demand, and the impact of global food prices. Inflation reduces the real incomes of the population, increasing social tension, especially in low- and middle-income groups. Although the Central Bank's monetary policy instruments (interest rate regulation, reserve requirements) have some effect in curbing inflation, the impact of imported inflation is limited.

Third, regional inequalities are one of the deepest structural problems of economic development. While the Baku and Absheron economic regions account for the majority of GDP (approximately 60–65 percent), other regions (especially rural areas) continue to suffer from poor infrastructure, limited road and transport networks, and low productivity. Labor productivity in the agricultural sector is 3–4 times lower than in urban sectors, which exacerbates urban-rural migration and creates demographic problems in the regions. While the Great Return program has made significant progress in the liberated territories, similar investment flows to other regions are still insufficient.

Fourth, the lack of human capital and specialized personnel is one of the main obstacles limiting the development of new economic sectors. The demand for specialized specialists in areas such as the digital economy, high-tech industries, and tourism has increased sharply, but this demand is not fully met in the secondary and higher education systems (OECD, 2024). The lack of digital skills (data analytics, programming, AI-based management) reduces the potential growth rate of the non-oil sector. This situation creates a structural mismatch in the labor market: on the one hand, there are jobs for highly qualified personnel, and on the other, there are employment problems for low-skilled labor. Fifth, uncertainties in foreign trade and investment flows are also a risk factor. Although the volume of non-oil exports is increasing (about \$ 3.5 billion in 2025), it still remains small compared to the volume of oil exports. The bulk of foreign direct investment (FDI) is directed to the oil and gas sector, while the flow to the non-oil sector is limited. Geopolitical risks and global trade wars may further limit this flow.

These problems and risks are closely interconnected and require a comprehensive approach. Without their resolution, the achievements of reforms may weaken in the long term. Therefore, inclusive policies – interregional equality, human capital development, fiscal and monetary policy coordination, and foreign trade diversification – remain priorities. This approach will ensure the successful transition of the Azerbaijani economy to the post-oil stage.

Conclusion and Recommendations

The results of the study show that the Strategy for Socio-Economic Development of the Republic of Azerbaijan for 2022–2026 has played an important role in the process of economic diversification (President of the Republic of Azerbaijan, 2022). The complex reforms implemented within the framework of the strategy – institutional changes, tax and customs incentives, digitalization initiatives and the Great Return program – have accelerated the development of the non-oil sector and increased the economy's resilience to external shocks. The fact that the non-oil and gas sector will demonstrate an average growth rate of 2.3–5.0 percent in the period 2025–2026 and the private sector's share in GDP approaching 88 percent are positive trends (State Statistical Committee, 2026a, 2026b; Ministry of Finance, 2025). This dynamics confirms that important steps have been taken towards a gradual reduction in oil dependence and a more balanced restructuring of the economic structure.

As a scientific innovation, the study systematically analyzes the increase in fiscal risks and the relatively slow growth rate of the non-oil sector against the backdrop of declining oil revenues. Modeling based on the Cobb-Douglas production function (1) and the Solow growth model (2) shows that while the increase in total factor productivity (parameter A) is the main driver of reforms, the effective use of capital and labor factors still faces limitations. This is associated with factors such as skill shortages, weak regional infrastructure, and uneven distribution of investment flows (OECD, 2024). The analysis also highlights that inflationary pressures (5.7 percent in January 2026) and the budget deficit (at 2.3 percent of GDP) pose potential threats to long-term sustainability (Accounting Chamber, 2025).

In terms of practical importance, a number of specific recommendations are put forward to increase the sustainability and effectiveness of reforms:

- 1. Strengthening regional investments:** As a continuation of the Great Return program, regional development projects (industrial zones, agroparks and tourism infrastructure) should be given priority outside the liberated areas, and investment flows should be directed towards reducing the urban-rural gap. This will ensure an even distribution of the non-oil sector across regions.
- 2. Expanding digital skills programs:** The integration of digital skills (data analytics, programming, digital marketing) in the secondary and higher education system for the development of human capital should be a priority. This will increase labor productivity (Y/L) and increase the effectiveness of the β parameter in the Cobb-Douglas model.
- 3. Strengthening fiscal sustainability:** To manage the budget deficit, the share of non-oil revenues should be increased (expanding the tax base, optimizing corporate tax incentives) and an efficient allocation of expenses should be ensured. At the same time, sovereign wealth fund diversification and long-term investment strategies can act as a buffer against declining oil revenues.
- 4. Managing inflation and price stability:** The impact of imported inflation should be minimized through more flexible application of the Central Bank's monetary policy instruments (interest rates, reserve requirements), and fiscal incentives should be balanced to manage domestic demand.
- 5. Future research directions:** Detailed econometric modeling by regions (panel data analysis, separation of regional GDP components), the correlation between the human capital index and GDP growth, and the assessment of the long-term effects of reforms (10–15-year forecast) should be a priority. This will create a more accurate empirical basis for policymaking.

The 2022–2026 Socio-Economic Development Strategy constitutes a pivotal stage in Azerbaijan's transition toward a post-oil economy. Observed growth in the non-oil sector, private-sector activation,

and digitalization have produced tangible positive trends. The study's scientific novelty resides in its empirical modeling—via Cobb-Douglas and Solow frameworks—of the relative deceleration in non-oil growth rates and the escalation of fiscal risks linked to diminishing oil revenues. The models underscore rising total factor productivity (A) as the principal reform driver, while highlighting persistent limitations in the effective deployment of capital and labor.

REFERENCES

1. President of the Republic of Azerbaijan. (2022). 2022–2026 Socio-Economic Development Strategy.
2. State Statistical Committee of the Republic of Azerbaijan. (2026a). Production of Gross Domestic Product in 2025.
3. State Statistical Committee of the Republic of Azerbaijan. (2026b). Macroeconomic indicators for early 2026.
4. Asian Development Bank. (2026). Asian Development Outlook.
5. OECD. (2024). Promoting Enterprise Digitalisation in Azerbaijan. OECD Publishing.
6. Yusibov, A. (n.d.). Estimating Potential Non-Oil GDP in Azerbaijan (application of the Cobb-Douglas production function). Central Bank of Azerbaijan.
7. Hasanov, F. J., Aliyev, R., Taskin, D., & Suleymanov, E. (2023). Oil rents and non-oil economic growth in CIS oil exporters: The role of financial development. *Resources Policy*, 82, 103523.
8. World Bank. (2025–2026). Azerbaijan Country Economic Update / Macro Poverty Outlook.
9. Ibadoghlu, G. (2022). An Assessment of Socio-Economic Development Strategy for 2022–2026 of the Republic of Azerbaijan.
10. Rustamov, E., & Yagublu, A. (2014). Evaluation of economic regions of Azerbaijan Republic with Cobb-Douglas production function. *International Conference on Economic Modeling*.
11. Additional peer-reviewed sources on diversification and regional development (e.g., Jabbarova et al., 2026; Humbatova et al., 2020).

AZƏRBAYCANIN İQTİSADI ARTIMINDA DEMOQRAFİK AMİLİN QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-88

Vaqif R. Məmmədzaadə

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında Dövlət İdarəçilik Akademiyası, doktorant

E-mail: vagif.mammadzada@dia.edu.az

ORCID: 0009-0000-0255-1031

Xülasə

2000-2015-ci illər arasında Azərbaycan dünyanın ən sürətli iqtisadi artım dövrlərindən birini yaşamış, daha sonra isə artım kəskin şəkildə yavaşlamışdır. Bu məqalə dəyişən demoqrafik strukturun, xüsusən də əmək qabiliyyətli yaşda olan əhalinin payındakı dəyişimin adambaşına düşən Ümumi Daxili Məhsul (ÜDM) kimi əsas iqtisadi göstəricinin nə dərəcədə təhrif oluna biləcəyini araşdırır. Dünya Bankının 2000-2024-cü illər üzrə məlumatları əsasında artım dörd komponentə ayrılır: əhali artımı, əmək qabiliyyətli yaşda olan əhalinin payındakı dəyişikliklər, məşğulluq dinamikası və əmək məhsuldarlığı. Təhlil göstərir ki, 2000-2015-ci illərdə əmək qabiliyyətli yaşda olan əhalinin payının artması illik 0,66 faiz təşkil etmiş və adambaşına düşən artımı olduğundan yüksək göstərən demoqrafik dividendi gücləndirmişdir. 2015-ci ildən sonra isə bu dividend əksinə çevrilmiş, əmək qabiliyyətli yaşda olan əhalinin payı illik 0,18 faiz azalmağa başlamış və nəticədə adambaşına düşən ÜDM artımı zəifləmişdir. Kontrafaktual təhlil göstərir ki, 2015-ci ildən əvvəlki demoqrafik tendensiya 2024-cü ilə qədər davam etsəydi, adambaşına düşən illik ÜDM artımı təqribən 0,83 faiz bəndi daha yüksək olardı. Bu isə 2024-cü ilə qədər adambaşına düşən gəlirdə təqribən 8,3 əlavə faiz bəndi artım deməkdir. Nəticələr göstərir ki, əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə adambaşına düşən ÜDM Azərbaycanın iqtisadi göstəricilərini qiymətləndirmək, artım dinamikasını daha düzgün şərh etmək və demoqrafik dəyişikliklərin makroiqtisadi təsirini daha aydın göstərmək üçün daha informativ göstəricidir.

Açar sözlər: Azərbaycan; demoqrafik keçid; əhali; əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə adambaşına düşən ÜDM; kontrafaktual təhlil; neft iqtisadiyyatı

ASSESSING THE DEMOGRAPHIC FACTOR IN AZERBAIJAN'S ECONOMIC GROWTH

Vagif R. Mammadzada

*Academy of Public Administration under the President of the Republic of Azerbaijan,
doctoral student*

E-mail: vagif.mammadzada@dia.edu.az

ORCID: 0009-0000-0255-1031

Abstract

Between 2000 and 2015, Azerbaijan experienced one of the fastest periods of economic growth in the world, after which growth slowed sharply. This article examines the extent to which a changing demographic structure, particularly shifts in the share of the working-age population, can distort a key economic indicator such as gross domestic product (GDP) per capita. Based on World Bank data for 2000–2024, growth is decomposed into four components: population growth, changes in the share

of the working-age population, employment dynamics, and labor productivity. The analysis shows that during 2000–2015, the increase in the share of the working-age population amounted to 0.66 percent annually and strengthened the demographic dividend, making per capita growth appear stronger than it actually was. After 2015, however, this dividend reversed, as the share of the working-age population began to decline by 0.18 percent annually, weakening GDP per capita growth. The counterfactual analysis shows that if the pre-2015 demographic trend had continued through 2024, annual GDP per capita growth would have been approximately 0.83 percentage points higher. This would imply an additional 8.3 percentage points of per capita income growth by 2024. The findings suggest that GDP per working-age person is a more informative indicator for evaluating Azerbaijan's economic performance, interpreting growth dynamics more accurately, and showing the macroeconomic effects of demographic change more clearly.

Keywords: *Azerbaijan; demographic transition; population; GDP per working-age person; counterfactual analysis; oil economy*

ОЦЕНКА ДЕМОГРАФИЧЕСКОГО ФАКТОРА В ЭКОНОМИЧЕСКОМ РОСТЕ АЗЕРБАЙДЖАНА

Вагиф Р. Мамедзаде

Академия государственного управления при Президенте

Азербайджанской Республики, Докторант

3-почта: vagif.mammadzada@dia.edu.az

ORCID: 0009-0000-0255-1031

Резюме

В период 2000–2015 годов Азербайджан пережил один из самых быстрых этапов экономического роста в мире, после чего темпы роста резко замедлились. В статье рассматривается, в какой степени изменения демографической структуры, в особенности изменения доли населения трудоспособного возраста, могут искажать такой ключевой экономический показатель, как валовой внутренний продукт (ВВП) на душу населения. На основе данных Всемирного банка за 2000–2024 годы экономический рост разлагается на четыре компонента: рост населения, изменения доли населения трудоспособного возраста, динамику занятости и производительность труда. Анализ показывает, что в 2000–2015 годах увеличение доли населения трудоспособного возраста на 0,66 процента в год усиливало демографический дивиденд, в результате чего рост ВВП на душу населения выглядел выше, чем был в действительности. После 2015 года этот дивиденд сменился противоположной тенденцией: доля населения трудоспособного возраста начала сокращаться на 0,18 процента в год, ослабляя рост ВВП на душу населения. Контрфактический анализ показывает, что если бы демографическая тенденция, наблюдавшаяся до 2015 года, сохранялась до 2024 года, ежегодный рост ВВП на душу населения был бы примерно на 0,83 процентного пункта выше. Это означало бы дополнительные 8,3 процентного пункта роста дохода на душу населения к 2024 году. Полученные результаты показывают, что ВВП на одного человека трудоспособного возраста является более информативным показателем для оценки экономических результатов Азербайджана, более точной интерпретации динамики роста и более ясного отражения макроэкономических последствий демографических изменений.

Ключевые слова: *Азербайджан; демографический переход; население; ВВП на одного человека трудоспособного возраста; контрфактический анализ; нефтяная экономика*

1. GİRİŞ

Bir ölkənin iqtisadi göstəriciləri necə ölçülməlidir? İlk baxışda cavab sadə görünür: iqtisadi müzakirələrdə ən çox istifadə olunan ümumiləşdirilmiş göstərici olan adambaşına düşən Ümumi Daxili Məhsul əhalinin hər bir üzvünə düşən orta məhsulu əks etdirir. Lakin bu zahiri sadəlik demoqrafik struktur dəyişdikcə yaranan sistematik təhrifi gizlədir. Lukasın (1988) qeyd etdiyi kimi, artım haqqında ciddi düşünməyə başlayandan sonra başqa bir şey haqqında düşünmək çətinləşir; lakin bu düşüncənin keyfiyyəti istifadə olunan göstəricinin keyfiyyətindən asılıdır.

Bu təhrif sadə hesab məntiqindən qaynaqlanır. Adambaşına düşən ÜDM ümumi məhsulun ümumi əhaliyə bölünməsi ilə hesablanır. Lakin ümumi əhaliyə məhsulu istehlak edən, amma birbaşa istehsalda iştirak etməyən körpələr, yaşlı təqaüdcülər və tələbələr də daxildir. Əgər əmək qabiliyyətli yaşda olan əhalinin (ənənəvi olaraq 15-64 yaş) payı artarsa, adambaşına düşən ÜDM əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə məhsuldan daha sürətli artacaq və bu da performans haqqında olduğundan daha güclü təəssürat yaradacaq. Əksinə, əmək qabiliyyətli yaşda olan əhalinin payı azalırsa, adambaşına düşən ÜDM faktiki inkişafı az qiymətləndirəcək. Maestas, Mullen və Powell (2023) əhalinin yaşlanmasının 1980-2010-cu illərdə ABŞ-da adambaşına düşən ÜDM artımını illik 0,3% azaltıldığını göstərsələr də, Kotschy və Bloom (2023) OECD iqtisadiyyatlarında demoqrafik dividenddən demoqrafik təzyiqə keçidi daha geniş şəkildə sənədləşdirirlər.

Azərbaycan bu dinamikanın aydın nümunəsidir. 2000-2015-ci illər arasında Xəzər dənizindəki neft yataqlarının tam miqyaslı işlənməsi və Bakı-Tbilisi-Ceyhan ixrac boru kəmərinin istifadəyə verilməsi ilə dəstəklənən çox yüksək artım dövrü yaşadı. Ümumi real ÜDM ildə 10%-dən çox artdı (World Bank, 2024). 2015-ci ildən sonra artım ildə 1,35%-ə qədər yavaşladı; bu yavaşlama çox vaxt neft gəlirlərinin azalması, 2015-ci il valyuta böhranı və iqtisadi diversifikasiyanın qeyri-kafi olması ilə əlaqələndirilir (International Monetary Fund, 2016).

Mövcud izahlarda demək olar ki, nəzərdən qaçırılan məqam ondan ibarətdir ki, Azərbaycanın demoqrafik göstəriciləri də eyni dövrdə ciddi struktur dəyişikliklərinə məruz qalmışdır. Sovet dövrünün böyük doğum kohortları yüksəliş illərində əmək qabiliyyətli gənclərin sayını artıraraq adambaşına düşən artımı olduğundan yüksək göstərən demoqrafik dividend yaratmışdır. 2010-cu illərin ortalarına qədər isə həmin kohortlar 15-64 yaş intervalından çıxmğa başlamış və əvvəllər müsbət olan bu təsir mənfiyə çevrilmişdir. Cons (2022) azalan əhali şəraitində oxşar dinamikanı araşdırmış, Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Əhali Bölməsi (2024) isə Cənubi Qafqazda qocalmanın əsrin ortalarına qədər davam edəcəyini proqnozlaşdırmışdır.

Bu məqalə həmin mənfi təsiri ölçür. Dünya Bankının 2000-2024-cü illəri əhatə edən Azərbaycan üzrə məlumatlarına standart artım dekompozisiyası eyniliyini tətbiq edərək, əhali artımının, demoqrafiyanın, əmək bazarından istifadənin və məhsuldarlığın töhfələrini ayırırıq. Daha sonra 2015-ci ildən sonrakı demoqrafik geriləmənin adambaşına düşən ÜDM artımına xalis təsirini göstərən kontrafaktual təhlil aparırıq. Əsas nəticə ondan ibarətdir ki, demoqrafik geriləmə 2015-2024-cü illərdə adambaşına düşən ÜDM artımını illik təxminən 0,83 faiz bəndi azaltmışdır; bu da 2015-ci ildən əvvəlki demoqrafik tendensiyaların davam etdiyi hipotetik ssenari ilə müqayisədə təxminən 8,2% məcmu itki deməkdir. Müşahidə olunan adambaşına düşən ÜDM artımı həmin dövrdə ildə cəmi 0,73% olmuşdur. Başqa sözlə, demoqrafik təzyiqin miqyası müşahidə olunan ümumi adambaşına artım tempinə çox yaxındır. Demoqrafik geriləmə olmasaydı, adambaşına düşən artım iki dəfədən çox ola bilərdi. Bu nəticə həm iqtisadi siyasətin qiymətləndirilməsi, həm də demoqrafik proqnozların orta müddətli planlaşdırmaya daxil edilməsi baxımından əhəmiyyətlidir.

Məqalə aşağıdakı kimi davam edir. 2-ci bölmədə Azərbaycanın makroiqtisadi və demoqrafik konteksti təsvir olunur. 3-cü bölmədə məlumatlar və dekompozisiya çərçivəsi təqdim edilir. 4-cü bölmədə iki alt dövr üzrə əsas artım göstəriciləri sənədləşdirilir. 5-ci bölmədə tam dekompozisiya və

kontrafaktual ssenari təqdim olunur. 6-cı bölmədə iqtisadi qiymətləndirmə və siyasət nəticələri müzakirə edilir. 7-ci bölmədə isə yekun nəticələr verilir.

2. AZƏRBAYCANIN İQTİSADI VƏ DEMOQRAFİK KONTEKSTİ

2.1 Neft bumu və onun nəticələri

Azərbaycanın müasir iqtisadi trayektoriyası demək olar ki, tamamilə Xəzər karbohidrogen ehtiyatlarının inkişafı ilə formalaşmışdır. 1994-cü ildə "Əsrin Müqaviləsi"nin imzalanması, ardınca Azəri-Çıraq-Günəşli dəniz neft yatağı kompleksinin inkişafı və 2006-cı ildə Bakı-Tbilisi-Ceyhan (BTC) boru kəmərinin tikintisinin başa çatması fəvqəladə bir artım dövrü üçün şərait yaratmışdır. Real ÜDM 2000-2015-ci illər arasında illik 10,35% artaraq (World Bank, 2024) Azərbaycanı bu dövrdə dünyanın ən sürətlə böyüyən iqtisadiyyatları sırasına daxil etmişdir. Neft ixracından əldə edilən gəlirlər dövlət büdcəsinə, suveren sərvət fondu ARDNF-ə və dövlət xərcləri vasitəsilə daha geniş daxili iqtisadiyyata daxil olmuşdur.

Bu bum təhriflərdən xali deyildi. Karbohidrogenlərdən kənar ticarətə açıq sektor real məzənnənin bahalaşması təzyiqi altında ÜDM-də nisbi payını itirmişdir; bu dinamika Holland xəstəliyi ilə uyğun gəlir (Gylfason, 2001). Dənizdə neft hasilatının kapital tutumlu xarakteri səbəbindən neft sektorunda məşğulluq artımı məhdud qaldı. Bununla belə, dövlət əməkhaqları və transferlərində artım daxili tələbi stimullaşdırdı və tikinti, pərakəndə satış və qeyri-ticari xidmətlərin genişlənməsinə səbəb oldu. 2015-ci ildən sonrakı dövr bu dinamikanın struktur dəyişməsinə göstərir. Qlobal neft qiymətləri 2014-cü ilin ortaları ilə 2016-cı ilin əvvəlləri arasında təxminən 50% azaldı və bu, ciddi maliyyə düzəlişinə səbəb oldu. Manat 2015-ci ildə iki mərhələdə təxminən 50% dəyər itirdi, nəticədə real gəlirlər kəskin azaldı (International Monetary Fund, 2016). BVF-nin 2024-cü il üzrə IV maddə məsləhətləşməsində (2024) qeyd olunur ki, son illərdə artım 2-3% diapazonunda sabitləşmiş və getdikcə təbii qaz ixracı (Cənub Qaz Dəhlizi vasitəsilə) və seçici diversifikasiya söyləri ilə dəstəklənmişdir. Lakin karbohidrogenlər hesabına müşahidə olunan ikirəqəmli genişlənmə dövrü artıq başa çatmışdır.

2.2 Demoqrafik keçid

Azərbaycanın demoqrafik keçidi bir çox postsovet dövlətlərində müşahidə olunan ümumi nümunəyə uyğundur (United Nations Population Division, 2024). Ümumi doğum əmsalı 1990-cı illərin əvvəllərində hər qadına təxminən 2,8 uşaqdan 2010-cu illərin sonlarında təxminən 1,8-1,9 səviyyəsinə enmişdir (State Statistics Committee of the Republic of Azerbaijan, 2024). 1970-ci və 1980-ci illərin böyük doğum kohortları 2000-ci illərdə əmək qabiliyyətli yaşa (15-64) daxil olmuş və nəticədə bu qrupun ümumi əhalidə payı 2000-ci ildəki 64,1%-dən 2011-ci ildə təxminən 72,1%-ə yüksəlmişdir (World Bank, 2024). 2012-ci ildən etibarən isə bu nisbət azalmağa başlamış və 2024-cü ildə 69,6%-ə düşmüşdür (World Bank, 2024).

Azərbaycan, xüsusən də Rusiya, Türkiyə və digər ölkələrlə miqrasiya axınları ilə üzləşmişdir. Lakin rəsmi statistika əsasən daimi yaşayış üçün ölkəyə gələn və ölkədən gedən şəxsləri əhatə etdiyindən, miqrasiyanın demoqrafik struktura təsirini tam şəkildə ölçmək çətindir. Məlumatlara (State Statistics Committee of the Republic of Azerbaijan, 2024) əsasən, 2010–2024-cü illərdə daimi miqrasiya üzrə xalis saldo ümumilikdə müsbət olmuşdur. Eyni zamanda, yaş bölgüsü həm gələnlərin, həm də gedənlərin böyük hissəsinin əmək qabiliyyətli yaşda olduğunu göstərir ki, bu da miqrasiyanın demoqrafik struktur baxımından prinsip etibarilə əhəmiyyətli ola biləcəyini göstərir. Bununla belə, rəsmi qeydə alınan daimi miqrasiyanın xalis miqyası məhduddur. Məsələn, 2024-cü ildə daimi miqrasiya üzrə xalis saldo cəmi 718 nəfər olmuşdur ki, bu da ölkədəki əmək qabiliyyətli əhalinin 0,01%-indən azdır. Bu səbəbdən, daimi miqrasiya göstəricisi ayrıca kəmiyyət komponenti kimi təhlilə daxil edilməmişdir. Təhlil rəsmi əhali və yaş strukturu göstəricilərinə əsaslandığı üçün, miqrasiyanın nəticələrə təsiri yalnız həmin göstəricilərdə əks olunduğu dərəcədə dolaylı şəkildə nəzərə alınır.

Həmçinin, Azərbaycanın neft iqtisadiyyatının spesifik xüsusiyyətini nəzərə almaq lazımdır. Ölçülmüş ÜDM-in əhəmiyyətli hissəsi işçi qüvvəsinin nisbətən kiçik hissəsini məşğul edən kapital tutumlu karbohidrogen sektorunda yaradılır. Buna görə də, əmək qabiliyyətli əhəlidəki dəyişikliklər daha əmək tutumlu iqtisadiyyatlarda olduğu qədər birbaşa ÜDM-ə çevrilir. Bu isə o deməkdir ki, demoqrafik təsirin qiymətləndirilməsi ehtimal ki, mühafizəkardır: daha şaxələnmiş iqtisadiyyatda əmək qabiliyyətli yaşda olan əhalinin payındakı eyni azalma əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə adambaşına düşən ÜDM-ə daha güclü azaldıcı təsir göstərə bilər.

3. MƏLUMATLAR VƏ METODOLOGİYA

3.1 Məlumatlar

Bütün məlumatlar Dünya Bankının Dünya İnkişaf Göstəriciləri (DİG) bazasından (World Bank, 2024) götürülmüşdür; bu baza real ÜDM, əhali, yaş strukturu və məşğulluq üzrə beynəlxalq müqayisəyə uyğunlaşdırılmış illik seriyalar təqdim edir. Bu tədqiqatda istifadə olunan Dünya Bankı göstəriciləri Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsinin müvafiq məlumatları ilə müqayisə edilmişdir. Göstəricilər arasında müəyyən kiçik fərqlər müşahidə olunsada, ümumi dinamika və əsas trend eyni olmuşdur. Bu fərqlər, əsasən, məlumatların hesablanması və standartlaşdırılması üzrə metodoloji fərqlərlə izah oluna bilər. Bununla belə, nəticələrin gələcəkdə digər ölkələrlə müqayisə oluna bilməsi baxımından beynəlxalq səviyyədə uyğunlaşdırılmış metodologiyaya əsaslanan Dünya Bankı məlumatlarından istifadə daha məqsədəuyğun hesab edilmişdir.

Real ÜDM sabit yerli valyutada (Azərbaycan manatı) ölçülmüşdür ki, bu da valyuta məzənnəsinin devalvasiyasından yarana biləcək təhrifləri azaltmağa imkan verir. Əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali OECD və Dünya Bankının standartlarına uyğun olaraq 15-64 yaş qrupu kimi müəyyən edilir. Məşğulluq isə BƏT-in hesablamalarına əsasən işləyən şəxslərin ümumi sayını ifadə edir (World Bank, 2025).

Nümunə neft bumunun bütün mərhələsini və ondan sonrakı düzəliş dövrünü əhatə edən 2000-2024-cü illəri əhatə edir. Artım tempi üç dövr üzrə mürəkkəb illik artım tempi (CAGR) kimi hesablanmışdır: bütün nümunə üzrə (2000-2024), neft bumu dövrü üzrə (2000-2015) və 2015-ci ildən sonrakı dövr üzrə (2015-2024). 2015-ci ilin struktur dönüş nöqtəsi kimi seçilməsi həm iqtisadi, həm də demoqrafik amillərlə əsaslandırılır: neft qiymətlərinin düşməsi, valyuta böhranı və aşağıda göstəriləni kimi əmək qabiliyyətli yaşda olan əhalinin payının artımdan azalmaya keçməsi.

3.2 Artımın dekompozisiyası

Təhlil dəqiq hesabi eyniliyə əsaslanır (Barro & Sala-i-Martin, 2003). Təriflər belədir: Y = real ÜDM; N = ümumi əhali; L = əmək qabiliyyətli əhali (15-64 yaş); E = ümumi məşğulluq. Aşağıdakı eynilik həmişə doğrudur:

$$Y \equiv (Y/E) \times (E/L) \times (L/N) \times N \quad (1)$$

Loqarifm alıb fərq götürdükdə, istənilən X dəyişənin illik artım tempini $g(X)$ ilə işarə etsək, aşağıdakı dəqiq dekompozisiyanı əldə edirik:

$$g(Y) = g(Y/E) + g(E/L) + g(L/N) + g(N) \quad (2)$$

Hər bir terminin aydın iqtisadi izahı vardır. $g(Y/E)$ işləyən bir nəfərə düşən məhsulun artımıdır və əmək məhsuldarlığının standart ölçüsünü ifadə edir. $g(E/L)$ əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali arasında məşğulluq nisbətindəki dəyişməni göstərir və əmək bazarından istifadə intensivliyini əks etdirir. $g(L/N)$ əmək qabiliyyətli yaşda olan əhalinin ümumi əhali içində payındakı dəyişməni ifadə edir; bu, məqalənin əsas diqqət yetirdiyi sırf demoqrafik komponentdir. $g(N)$ isə ümumi əhali artımıdır. Bu eynilik aşağıdakıları nəzərdə tutur:

$$g(Y/N) = g(Y/E) + g(E/L) + g(L/N) \quad (3)$$

$$g(Y/L) = g(Y/E) + g(E/L) \quad (4)$$

Buna görə də, əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə adambaşına düşən artım ilə ümumi adambaşına düşən artım arasındakı fərq əmək qabiliyyətli yaşda olan əhalinin payının artım tempi olan $g(L/N)$ -ə tam bərabərdir. $g(L/N) > 0$ olduqda (demoqrafik dividend), adambaşına düşən artım əsas iqtisadi dinamikanı olduğundan yüksək göstərir. $g(L/N) < 0$ olduqda (demoqrafik təzyiq), adambaşına düşən artım onu az qiymətləndirir. Bu, əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə adambaşına düşən ÜDM-dən tamamlayıcı göstərici kimi istifadə olunmasını əsaslandırır.

3.3 Kontrafaktual dizayn

2015-ci ildən sonrakı artım yavaşlamasına demoqrafik töhfəni təcrid etmək üçün adambaşına artımın bütün komponentlərinin, $g(L/N)$ istisna olmaqla, 2015-ci ildən sonrakı müşahidə olunan dəyərlərində saxlanıldığı, $g(L/N)$ -in isə 2015-ci ildən əvvəlki orta göstərici ilə əvəz olunduğu kontrafaktual çərçivə qururuq:

$$g(Y/N)^{cf} = g(Y/E)_{2015-24} + g(E/L)_{2015-24} + g(L/N)_{2000-15} \quad (5)$$

$g(Y/N)^{cf} - g(Y/N)^{obs}$ fərqi, yəni $g(L/N)_{2000-15} - g(L/N)_{2015-24}$, 2015-ci ildən əvvəlki demoqrafik trend davam etsəydi, bütün digər amillər sabit qalmaq şərtilə müşahidə ediləcək adambaşına artımı ölçür. Bu qismən tarazlıq yanaşması demoqrafik töhfə üçün aydın aşağı hədd verir; çünki ümumi tarazlıq əks-əlaqələri (məsələn, daha böyük işçi qüvvəsinə cavab olaraq kapital yığımının artması) təsiri daha da gücləndirə bilər.

4. AZƏRBAYCANIN İNKİŞAFININ İKİ DÖVRÜ

4.1 Əsas istehsal və əhali artımı

Cədvəl 1-də Azərbaycanın üç dövr üzrə illik artım templəri göstərilir. İki alt dövr arasındakı fərq son iyirmi ildə orta gəlirli iqtisadiyyatlar arasında ən diqqətəlayiq fərqlərdən biridir.

Cədvəl 1. Azərbaycan: İstehsal və əhali artım templəri, illik faiz (%)

Göstərici	2000–2024	2000–2015	2015–2024
İstehsal			
Ümumi Daxili Məhsul – ÜDM (Y)	6.66	9.85	1.34
Adambaşına düşən ÜDM (Y/N)	5.67	8.64	0.72
Əmək qabiliyyətli əhali üzrə adambaşına düşən ÜDM (Y/L)	5.33	7.99	0.90
İşçi başına ÜDM (Y/E)	5.68	8.78	0.51
Əhali			
Ümumi əhali (N)	0.99	1.21	0.62
Əmək qabiliyyətli əhali, 15–64 (L)	1.33	1.86	0.44
Məşğul əhali (E)	0.98	1.07	0.84

Mənbə: Dünya Bankının Dünya İnkişaf Göstəriciləri, Müəllifin hesablamaları, 2025

Bir neçə məqam xüsusilə diqqətəlayiqdir. Birincisi, 2000-2015-ci illər arasında müşahidə olunan bum çox yüksək olmuşdur: ümumi real ÜDM ildə 9,85% artmışdır ki, bu da on beş il ərzində real məhsulun dörd dəfədən çox artması deməkdir və neft sektorunun genişlənməsini əks etdirir (World Bank, 2022). İkincisi, 2015-ci ildən sonrakı yavaşlama da eyni dərəcədə diqqətəlayiqdir: illik 1,34% temp bum dövründəki sürətin yeddidə birindən də azdır və əsasən neft sektorundakı keçid və BVF-nin sənədləşdirdiyi makroiqtisadi gərginliklə bağlıdır (International Monetary Fund, 2024).

Üçüncüsü - Cədvəl 1-in əsas müşahidəsi - məhsul göstəriciləri arasındakı münasibət iki dövr arasında tərsinə çevrilir. 2000-2015-ci illərdə adambaşına düşən ÜDM (8,64%) əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə adambaşına düşən ÜDM-dən (7,99%) daha sürətli artmışdır; bu da $g(L/N) = +0,66$ faiz bəndi həcmində demoqrafik dividend deməkdir. 2015-ci ildən sonra isə əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə adambaşına düşən ÜDM (0,90%) adambaşına düşən ÜDM-i (0,72%) $g(L/N) = 0,18$ faiz bəndi qədər üstələyir; bu da demoqrafik təzyiqin nəticəsidir. Deməli, 2015-2024-cü illərdə adambaşına düşən ÜDM əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali arasında iqtisadi göstəricilərin yaxşılaşmasını tam əks etdirmir.

4.2 Demoqrafik struktur

Əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali 2000-2015-ci illər arasında illik 1,88% artaraq ümumi əhali artımını (1,22%) üstələmişdir (World Bank, 2024). 2015-ci ilə qədər əmək qabiliyyətli əhalinin payı 2000-ci ildəki 64,1%-dən təxminən 70,8%-ə yüksəlmişdir. 2015-ci ildən sonra əmək qabiliyyətli əhalinin artımı illik 0,44%-ə qədər yavaşlayaraq ümumi əhali artımından (0,62%) aşağı düşmüş və nəticədə $g(L/N) = -0,18\%$ kimi əlamətdar dönüş yaranmışdır. BMT-nin Əhali Bölməsi (2024) Azərbaycanda qocalmanın ən azı 2040-cı illərə qədər davam edəcəyini proqnozlaşdırır; bu isə həmin meylin davam edə və hətta güclənə biləcəyini göstərir.

5. ARTIMIN DEKOMPOZİSİYASI VƏ KONTRAFAKTUAL SSENARİ

5.1 Tam dekompozisiya

Cədvəl 2 hər üç dövr üzrə artımın tam dekompozisiyasını təqdim edir.

Cədvəl 2. Azərbaycan: ÜDM artımının komponent üzrə dekompozisiyası, illik faiz (%)

Komponent	2000–2024	2000–2015	2015–2024
ÜDM artımı $g(Y)$	6.66	9.85	1.34
Əhali artımı $g(N)$	0.99	1.21	0.62
Əmək qabiliyyətli payının dəyişməsi $g(L/N)$	0.34	0.66	-0.18
Məşğulluq nisbətinin dəyişməsi $g(E/L)$	-0.35	-0.79	0.40
İşçi başına məhsuldarlıq $g(Y/E)$	5.68	8.78	0.51
Əmək qabiliyyətli əhali üzrə adambaşına düşən ÜDM $g(Y/L)$	5.33	7.99	0.90
Adambaşına düşən ÜDM $g(Y/N)$ [= $g(Y/L)+g(L/N)$]	5.67	8.64	0.72

Mənbə: Dünya Bankının Dünya İnkişaf Göstəriciləri, Müəllifin hesablamaları, 2025

Bu dekompozisiya hər dövrün struktur xüsusiyyətlərini üzə çıxarır. 2000-2015-ci illər arasında əsas hərəkətverici qüvvə əmək məhsuldarlığı olmuşdur: işçi başına məhsul ildə 8,78% artmışdır ki, bu da neft sektorunun qurulması ilə bağlı böyük kapital axınlarını, daha geniş iqtisadiyyatda yaranan multiplikator təsirlərini və postsovet başlanğıc nöqtəsindən sürətli bərpanı əks etdirir. Məşğulluq komponenti, yəni E/L , əslində azalmışdır (ildə -0,79%); bu isə neft sektorundakı artımın əmək qabiliyyətli əhali üçün məşğulluğa mütənasib şəkildə çevrilmədiyini göstərir. Bu nəticə kapital tutumlu resurs hasilatı və əmək bazarının erkən mərhələdə rəsmiləşməsi ilə uyğun gəlir.

Demoqrafik dividend - $g(L/N) = +0,66\%$ - hətta bu çox sürətli genişlənmə dövründə belə adambaşına düşən artıma əhəmiyyətli töhfə vermişdir. Mütləq baxımdan adambaşına düşən ümumi 8,64% artım içində 0,66% kiçik görünə bilər. Lakin müqayisəli baxımdan, xüsusən də 2015-ci ildən sonrakı dövrün fonunda, bu göstərici mühüm struktur hərəkətverici qüvvədir.

2015-ci ildən sonra hər bir komponent zəifləyir. Ən diqqətəlayiq dəyişiklik məhsuldarlıq artımının illik 8,78%-dən 0,51%-ə enməsidir. Bu, neft qiymətlərinin aşağı düşməsinin, işçi başına hesablanan məhsulun rentə komponentinin zəifləməsinin, kapital qoyuluşunun azalmasının və 2015-ci ildən sonrakı tənəzzülün birgə nəticəsidir. Məşğulluq nisbəti komponenti müsbətə çevrilir (+0,40%); bu da qeyri-neft iqtisadiyyatında əmək bazarından istifadənin müəyyən qədər yaxşılaşdığını göstərir. Lakin demoqrafik komponent mənfiyə dönür ($g(L/N) = -0,18\%$) və bu da neft qiymətlərindən, məzənnə dəyişikliklərindən və ya siyasət seçimlərindən asılı olmayaraq adambaşına düşən artım üzərində struktur təzyiq yaradır.

Cədvəl 2-nin son iki sətri xüsusilə vacibdir. Əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə adambaşına düşən ÜDM (0,90%) ilə ümumi adambaşına düşən ÜDM (0,72%) arasındakı fərq 2015-2024-cü illərdə tam olaraq $g(L/N)$ -in böyüklüyünə bərabərdir: $0,90\% - 0,72\% = 0,18\%$. Bu, hesabi eyniliyi təsdiqləyir və göstərir ki, son dövrdə adambaşına düşən artımın əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə artımdan geri qalmasının yeganə səbəbi yaş strukturundakı dəyişiklikdir.

5.2 Demoqrafik təzyiq: kontrafaktual nəticələr

Cədvəl 3-də 2015-ci ildən sonra demoqrafik geriləmənin təsirini təcrid edən kontrafaktual təhlil təqdim olunur.

Cədvəl 3. Kontrafaktual analiz: 2015-ci ildən sonrakı demoqrafik dəyişimin adambaşına düşən ÜDM artımına təsiri

Maddə	Dəyər (% / il)
Müşahidə edilən $g(Y/E)$, 2015–2024	0.51
Müşahidə edilən $g(E/L)$, 2015–2024	+0.40
Müşahidə edilən $g(L/N)$, 2015–2024 [faktiki]	-0.18
2000–2015 dövründən $g(L/N)$ [kontrafaktual]	+0.66
Müşahidə edilən adam başına ÜDM artımı $g(Y/N)$, 2015–2024	0.72
Kontrafaktual $g(Y/N) = g(Y/E) + g(E/L) + g(L/N)$	1.56
Demoqrafik effekt $\Delta = g(L/N)_{2000-15} - g(L/N)_{2015-24}$	0.83 f.b.
İllik fərq: kontrafaktual – müşahidə edilən	0.83 f.b./il
9 il ərzində cəmi fərq (2015–2024)	≈ 8.3 f.b.

Mənbə: Dünya Bankının Dünya İnkişaf Göstəriciləri, Müəllifin hesablamaları, 2025

Hipotetik ssenari sadə, lakin güclüdür. Əgər Azərbaycanın əmək qabiliyyətli əhalisi 2015-ci ildən əvvəlki illik 0,66% artım tempini 2015-ci ildən sonra da saxlasaydı və digər bütün komponentlər (məhsuldarlıq artımı 0,51% və məşğulluq nisbətinin dəyişməsi +0,40%) müşahidə edildiyi kimi qalsaydı, adambaşına düşən illik ÜDM artımı 0,72% əvəzinə 1,56% olardı. Fərq illik 0,83 faiz bəndidir.

2015-ci ildən 2024-cü ilə qədər olan doqquz il ərzində bu fərq təxminən 8,3 faiz bəndinə bərabərdir. Başqa sözlə, demoqrafik meyl 2015-ci ildən əvvəlki tempdə davam etsəydi, 2024-cü ildə demoqrafik baxımdan tənzimlənmiş adambaşına düşən gəlir faktiki səviyyədə təxminən 8,3% yüksək olardı. Bu rəqəmi daha intuitiv ifadə etsək, müşahidə olunan 0,72%-lik illik artım tempində belə bir əlavə artımı toplamaq üçün təxminən on bir il tələb olunardı. Deməli, demoqrafik geriləmə neft gəlirlərinin onsuz da təzyiq altında olduğu dövrdə adambaşına düşən həyat səviyyəsini on ildən artıq artıma bərabər ölçüdə zəiflətməmişdir.

Qeyd etmək lazımdır ki, bu qiymətləndirmə qismən tarazlıq çərçivəsində əldə olunmuş aşağı hədd nəticəsidir. Ümumi tarazlıq şəraitində daha böyük əmək qabiliyyətli əhali əlavə kapital yığımını stimullaşdırır, bu isə öz növbəsində məhsuldarlığı daha da artırır. Buna görə də, adambaşına

düşən ÜDM üzrə faktiki kontrafaktual yolun illik 1,56%-lik hesablamadan daha yüksək olması mümkündür.

Həmçinin, bu nəticə ilə Cədvəl 1-dəki daha sadə müşahidə arasında əlaqə vardır: 2015-ci ildən sonra adambaşına düşən ÜDM artımındakı yavaşlama (8,64%-dən 0,72%-ə) çox böyükdür və əsasən məhsuldarlığın azalması (8,78%-dən 0,51%-ə) ilə izah olunur. Burada vurğulanmalı məqam odur ki, demoqrafik amillər bütün yavaşlamayı izah etmir; onlar sadəcə onun əhəmiyyətli və əvvəllər ölçülməmiş bir hissəsini izah edir.

6. İQTİSADI QIYMƏTLƏNDİRMƏ

6.1 2015-ci ildən sonrakı artım

Son illərdə Azərbaycanın iqtisadi göstəriciləri ilə bağlı ənənəvi izah iki mövzu ətrafında qurulmuşdur: 2015-ci il neft qiymət şokunun və valyuta böhranının davamlı təsirləri, eləcə də iqtisadi diversifikasiyanın ləng getməsi. Hər iki amil real və vacibdir. Lakin təhlilimiz üçüncü bir struktur amili də önə çıxarır: demoqrafik keçid. Əmək qabiliyyətli əhəlinin payının müsbət təsirdən mənfi təsirə keçməsi adambaşına düşən artım üzərində davamlı və tədricən güclənən mənfi təzyiq yaradır; bu təsir neft qiymətlərinin bərpasından və ya struktur islahatlardan asılı olmayaraq, yalnız demoqrafik siyasət və ya miqrasiya meyilləri ilə qismən kompensasiya oluna bilər.

6.2 Əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə adambaşına düşən ÜDM: tamamlayıcı göstərici kimi

Təhlillərimiz göstərir ki, Azərbaycan statistika orqanları, beynəlxalq təşkilatlar və akademik tədqiqatçılar ənənəvi adambaşına göstərici ilə yanaşı, əmək qabiliyyətli yaşda olan əhali üzrə adambaşına düşən ÜDM-i də müntəzəm şəkildə təqdim etməsi məqsədəuyğun olardı. Bu yeni fikir deyil; o, birbaşa dekompozisiya məntiqindən irəli gəlir. Lakin bu göstərici hələ də Azərbaycanın iqtisadi hesabatlarında, eləcə də BVF, Dünya Bankı və ya AYİB-in ölkə üzrə qiymətləndirmələrində geniş istifadə olunmur.

Demoqrafik dividend dövrlərində (məsələn, 2000-2015) adambaşına düşən artım işçi başına düşən faktiki məhsuldarlığı olduğundan yüksək göstərə bilər; demoqrafik yavaşlama dövrlərində isə (məsələn, 2015-ci ildən sonra) bu göstərici faktiki dinamikanı aşağı göstərə bilər. Hər iki göstəricinin paralel təqdim edilməsi daha tam və daha düzgün təsəvvür yaradır. İdeal halda bu yanaşma qeyri-neft sektorunu ayrıca nəzərə alan göstərici ilə daha da zənginləşdirilməlidir, çünki Azərbaycanda karbohidrogen gəlirləri ümumi əmək məhsuldarlığının şərhini çətinləşdirir.

6.3 Maliyyə davamlılığına təsirlər

Azərbaycanın dövlət büdcəsi və ARDNF müəyyən qədər karbohidrogen gəlirlərindən asılıdır (World Bank, 2022; International Monetary Fund, 2024). Əmək qabiliyyətli əhəlinin payı azaldıqda, ümumi istehsal daha yavaş artır, halbuki dövlət öhdəlikləri - pensiyalar, səhiyyə və təhsil xərcləri - ümumi əhali ilə birlikdə artmaqda davam edir. Uzunmüddətli perspektivdə fiskal dayanıqlıq ümumi məhsulun, yəni vergi bazasının, ümumi əhaliyə nisbətindən asılıdır. Əmək qabiliyyətli yaşda olan insanların payı azaldıqca bu nisbətə təzyiq artır. Bu fiskal sıxılma demoqrafik keçidin struktur nəticəsidir və qabaqlayıcı şəkildə idarə olunmasa, zaman keçdikcə daha da kəskinləşəcək. Faruqee və Muhleisen (2003) Yaponiya üçün oxşar dinamikanı sənədləşdirmiş və onların təhlili Azərbaycanın orta müddətli fiskal planlaşdırması üçün də aktualdır. Buna görə də, demoqrafik proqnozlar Azərbaycanın fiskal çərçivəsinə açıq şəkildə integrasiya olunmalıdır.

7. NƏTİCƏ

Bu tədqiqat göstərir ki, demoqrafik strukturun dəyişməsi son on ildə Azərbaycanda adambaşına düşən ÜDM artım göstəricilərinin mühüm hərəkətverici amillərindən biri olmuş, lakin çox vaxt lazımi qədər nəzərə alınmamışdır. Əsas nəticə sadə, lakin vacibdir: əmək qabiliyyətli əhəlinin payının artım tempində illik 0,83 faiz bəndi dəyişiklik - 2000-2015-ci illərdə +0,66%-dən 2015-2024-cü illərdə -

0,18%-ə keçid - adambaşına düşən ÜDM artımını illik təxminən 0,83 faiz bəndi azaltmışdır; bu da 2015-ci ildən sonrakı doqquz ildə adambaşına düşən gəlirdə təxminən 8,3 faiz bəndi itki deməkdir. Bu demoqrafik təsir neft qiymətlərindəki dalğalanmalar və 2015-ci il valyuta böhranı kimi daha görünən şoklarla yanaşı fəaliyyət göstərmişdir. O, çox vaxt görünməz qalmışdır, çünki ənənəvi adambaşına düşən ÜDM əmək qabiliyyətli əhəlinin məhsuldarlıq göstəricilərini bu qrupun ümumi əhəli içində dəyişən payı ilə birləşdirir. Yaş strukturunu sabit saxlayan əmək qabiliyyətli yaşda olan əhəli üzrə adambaşına düşən ÜDM isə göstərir ki, 2015-ci ildən sonrakı nəticələr zəif olsa da, ənənəvi olaraq istifadə olunan adambaşına göstəricidən bir qədər yaxşıdır.

Analitiklər və siyasətçilər üçün əsas praktiki nəticə ondan ibarətdir ki, Azərbaycanda iqtisadi göstəricilərin qiymətləndirilməsi demoqrafik baxımdan tənzimlənməlidir. 2015-ci ildən sonrakı bütün artım yavaşlamasını qeyri-kafi diversifikasiya ilə izah etmək, struktur demoqrafik təzyiqi nəzərə almadan, sistematik şəkildə təhrif olunmuş nəticələrə gətirib çıxarır. İqtisadiyyatların rifahını ölçmək işləyən insanların sayını və onların ümumi əhəli içində payını açıq şəkildə nəzərə almağı tələb edir.

Bu çətinliklə üzləşən yeganə ölkə Azərbaycan deyil. Qlobal demoqrafik dəyişiklik o deməkdir ki, adambaşına düşən ÜDM ilə əmək qabiliyyətli yaşda olan əhəli üzrə adambaşına düşən ÜDM arasındakı fərq bir çox iqtisadiyyatda eyni vaxtda genişlənir. Azərbaycanın vəziyyətini fərqləndirən cəhət bu tendensiyanın təbii resurslardan asılılığın yaratdığı struktur çətinliklə üst-üstə düşməsidir; lakin bu problemi təhlil etmək üçün istifadə olunan analitik çərçivə daha geniş tətbiq oluna bilər.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Acemoglu, D., & Restrepo, P. (2021). Demographics and automation. *Review of Economic Studies*, 89(1), 1-44.
2. Barro, R. J., & Sala-i-Martin, X. (2003). *Economic Growth* (2nd ed.). MIT Press.
3. Cubas, G., Ravikumar, B., & Ventura, G. (2016). Talent, labor quality, and economic development. *Review of Economic Dynamics*, 21, 160-181.
4. Faruqee, H., & Muhleisen, M. (2003). Population aging in Japan: Demographic shock and fiscal sustainability. *Japan and the World Economy*, 15(2), 185-210.
5. Gylfason, T. (2001). Natural resources, education, and economic development. *European Economic Review*, 45(4-6), 847-859.
6. International Monetary Fund (2016). Republic of Azerbaijan: 2016 Article IV Consultation-Press Release; Staff Report; and Statement by the Executive Director for the Republic of Azerbaijan. Washington DC: IMF.
7. International Monetary Fund (2024). Azerbaijan: 2023 Article IV Consultation Staff Report. Washington DC: IMF.
8. Jones, C. I. (2022). The end of economic growth? Unintended consequences of a declining population. *American Economic Review*, 112(11), 3489-3527.
9. Kotschy, R., & Bloom, D. E. (2023). Population Aging and Economic Growth: From Demographic Dividend to Demographic Drag? NBER Working Paper 31585.
10. Lucas, R. E. (1988). On the mechanics of economic development. *Journal of Monetary Economics*, 22(1), 3-42.
11. Maestas, N., Mullen, K. J., & Powell, D. (2023). The effect of population aging on economic growth, the labor force, and productivity. *American Economic Journal: Macroeconomics*, 15(2), 306-332.
12. OECD (2024). Labour force participation rate (indicator). Paris: OECD Publishing.
13. State Statistics Committee of the Republic of Azerbaijan (2024). Statistical Yearbook of Azerbaijan 2024. Baku: AzStat.

14. United Nations Population Division (2024). World Population Prospects 2024: Summary of Results. New York: United Nations.
15. World Bank (2022). Azerbaijan Country Economic Memorandum. Washington DC: The World Bank.
16. World Bank (2024). World Development Indicators. Washington DC: The World Bank Group. <https://databank.worldbank.org>
17. World Bank (2025). Metadata Glossary: Employment, modeled ILO estimate. Washington DC: The World Bank Group.

2014–2023-cü İLLƏRDƏ AZƏRBAYCANDA ƏMƏK BAZARI VƏ İQTİSADI İSLAHATLARIN ROLU

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-89](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-89)

Fərid F. Məmmədov

Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti, Doktorant

E-poçt: farid5mammadov@gmail.com

ORCID: 0009-0000-7787-6383

Xülasə

Məqalədə 2014–2023-cü illəri əhatə edən dövrdə Azərbaycan Respublikasında həyata keçirilmiş on iki mühüm iqtisadi islahatın əmək bazarına kompleks təsiri sistemli şəkildə tədqiq edilmişdir. İslahatlar hüquqi-institusional çərçivə, aktiv məşğulluq proqramları və sosial müdafiə mexanizmləri olmaqla üç funksional qrupa ayrılmış; hər qrupun əmək bazarı göstəricilərinə — işsizliyin dinamikasına, əmək haqqı səviyyəsinə, muzzdlu işçilərin sayına və qeyri-rəsmi məşğulluğun miqyasına — diferensial təsiri ətraflı araşdırılmışdır. Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, işsizlik səviyyəsi 2020-ci ildəki 7,24%-dən 2024-cü ildə 5,31%-ə, yəni 1,94 faiz bəndi aşağı düşmüş; orta aylıq nominal əmək haqqı isə 2021-ci ildəki 732,1 manatdan 2024-cü ildə 1009,4 manata — 37,9% artmışdır. DOST Agentliyinin yaradılması sosial xidmətlərin integrasiyasını təmin etmiş, işsizlikdən sığorta sistemi isə işçilərin müdafiəsini əhəmiyyətli dərəcədə gücləndirmişdir. Eyni zamanda qeyri-rəsmi məşğulluğun aradan qaldırılmasının yavaş getməsi, peşə təhsili sisteminin əmək bazarı tələbləri ilə ahəngdar hala gətirilməsi işinin tamamlanmaması və regional disproporsiyalar əsas çatışmazlıqlar kimi müəyyən edilmişdir. İşin elmi yeniliyi ondan ibarətdir ki, 12 islahat sənədi vahid analitik çərçivədə qruplaşdırılmış, onların əmək bazarı göstəricilərinə təsiri üç müstəqil ölçü ilə — statistik dinamika, institusional dəyişiklik və beynəlxalq müqayisə — qiymətləndirilmişdir. Nəticələrin tətbiqi dövlət məşğulluq siyasətinin təkmilləşdirilməsində, peşə kadr hazırlığı sisteminin modernizasiyasında, habelə qeyri-rəsmi məşğulluğa qarşı strateji sənədlərin hazırlanmasında istifadə edilə bilər.

Açar sözlər: əmək bazarı islahatları, məşğulluq siyasəti, işsizlik, qeyri-rəsmi məşğulluq, Azərbaycan

THE ROLE OF ECONOMIC REFORMS AND THE LABOR MARKET IN AZERBAIJAN IN THE PERIOD 2014–2023

Farid F. Mammadov

Doctoral Student, Azerbaijan State University of Economics

E-mail: farid5mammadov@gmail.com

ORCID: 0009-0000-7787-6383

Abstract

This article systematically examines the complex impact of twelve key economic reforms implemented in the Republic of Azerbaijan between 2014 and 2023 on the labour market. The reforms are classified into three functional groups: legal and institutional framework, active employment programmes, and social protection mechanisms. A differential analysis is conducted for each group with respect to unemployment dynamics, wage levels, the number of hired workers, and the scale of informal employment. The findings reveal that the unemployment rate fell from 7.24% in 2020 to

5.30% in 2024, while the average monthly nominal wage rose from 732,1 manats in 2021 to 1009,4 manats in 2024, representing an increase of 37.9%. The establishment of the DOST Agency ensured the integration of social services, and the unemployment insurance system significantly strengthened worker protection. The main shortcomings identified include the slow elimination of informal employment, the incomplete alignment of the vocational education system with labour market demands, and persistent regional disparities. The scientific novelty lies in the fact that 12 reform documents are, for the first time, unified within a single analytical framework, and their impact on labour market indicators is assessed across three independent criteria: statistical dynamics, institutional change, and international comparison.

Keywords: *labour market reforms, employment policy, unemployment, informal employment, Azerbaijan*

РОЛЬ ЭКОНОМИЧЕСКИХ РЕФОРМ И РЫНКА ТРУДА В АЗЕРБАЙДЖАНЕ В 2014–2023 ГОДАХ

Фарид Ф. Мамедов

Докторант, Azerbaijan State University of Economics

Э- почта: farid5mammadov@gmail.com

ORCID: 0009-0000-7787-6383

Аннотация

В статье системно исследуется комплексное влияние двенадцати ключевых экономических реформ, реализованных в Азербайджанской Республике в период 2014–2023 годов, на рынок труда. Реформы классифицированы по трём функциональным группам: правовая и институциональная база, активные программы занятости и механизмы социальной защиты. Для каждой группы проведён дифференцированный анализ воздействия на динамику безработицы, уровень заработной платы, численность наёмных работников и масштаб неформальной занятости. Установлено, что уровень безработицы снизился с 7,24% в 2020 году до 5,31% в 2024 году, среднемесячная номинальная заработная плата выросла с 732,1 маната в 2021 году до 1009,4 манатов в 2024 году (прирост — 37,9%). Создание агентства DOST обеспечило интеграцию социальных услуг, а система страхования от безработицы существенно усилила защиту работников. В качестве основных недостатков выявлены: медленное сокращение неформальной занятости, незавершённость согласования системы профессионального образования с требованиями рынка труда и региональные диспропорции. Научная новизна заключается в том, что 12 реформных документов впервые объединены в единую аналитическую систему, а их влияние на рынок труда оценено по трём независимым критериям.

Ключевые слова: *реформы рынка труда, политика занятости, безработица, неформальная занятость, Азербайджан*

GİRİŞ

Əmək qüvvəsi iqtisadiyyatın aparıcı qollarından biridir. Buna görə də, əmək bazarının təhlili və islahatların mahiyyətinin öyrənilməsi vacibdir. Əmək qanunvericiliyi hər bir ölkədə sosial-iqtisadi modelin əsas dayaqlarından biridir və işçi ilə işəgötürən arasında hüquqi münasibətləri tənzimləyən Əmək Məcəlləsində edilən son dəyişiklikləri həm əmək bazarının real iqtisadi münasibətlərə uyğunlaşdırılması, həm də işçi hüquqlarının daha etibarlı müdafiə mexanizminin, əmək münasibətlərində çevik və sosial yönlü hüquqi tənzimləmələrin tətbiqi istiqamətində mühüm strateji mərhələ kimi qiymətləndirmək olar (Süleymanov, 2026). Müasir dövrdə iqtisadi islahatların əmək bazarına təsirinin tədqiqi keçid iqtisadiyyatı ölkələri üçün xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Əmək bazarı iqtisadi sistemin ən həssas komponentlərindən biri olmaqla, makroiqtisadi siyasətin nəticələrini bilavasitə əks etdirir: investisiya artımı iş yerlərini çoxaldır, fiskal çətinliklər islahatları ləngidir, iqtisadi diversifikasiya əmək tələbatının strukturunu dəyişdirir. Azərbaycan Respublikası 1991-ci ildən müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra planlı iqtisadiyyatdan bazar iqtisadiyyatına keçid prosesini həyata keçirmiş, bu müddət ərzində əmək bazarını modernləşdirmək məqsədilə ardıcıl islahatlar həyata keçirmişdir. 2014–2016-cı illərdə neft qiymətlərinin kəskin düşməsi Azərbaycanın neftdən asılı ixrac modelinin struktural kövrəkliyini üzə çıxardı. Manatın iki dəfə devalvasiyası (BVF, 2015) iqtisadi diversifikasiya zərurətini siyasi agenda üçün prioritetə çevirdi. 2016-cı ildən etibarən islahatlar sürətləndi: Strateji Yol Xəritələri çərçivəsində qeyri-neft sektorunun inkişafı, yeni iş yerlərinin yaradılması və əmək bazarının idarə olunma mexanizmlərinin müasirləşdirilməsi hədəfə alındı. Bu kontekstdə əmək bazarı islahatları iqtisadi çeşidlənmə strategiyasının ayrılmaz bir hissəsinə çevrildi.

Dünya iqtisadiyyatının qlobalaşması, texnologiyaların sürətli inkişafı — xüsusən avtomatlaşdırma və rəqəmsal iqtisadiyyatın genişlənməsi — əmək bazarında tələb strukturunu kökündən dəyişdirməkdədir. Beynəlxalq Əmək Təşkilatının (BƏT) tədqiqatlarına görə, inkişaf mərhələsindəki ölkələrdə əmək bazarı islahatları yalnız hüquqi çərçivə ilə məhdudlaşdıqda yetərli nəticə vermir; passiv müdaxilənin (işsizlik müavinəti) aktiv tədbirlərlə (peşə hazırlığı, özünüməşğulluq) birləşdirilməsi tələb olunur (BƏT, 2018). Azərbaycanda həyata keçirilən islahatların bu konsepsiyaya nə dərəcədə uyğun gəldiyi məqalənin əsas tədqiqat sualını təşkil edir.

Mövzunun aktuallığı bir neçə amillə şərtlənir. Birincisi, 2014–2023-cü illərdə qəbul edilmiş 12 islahat sənədinin kompleks şəkildə sistemləşdirilməsi ədəbiyyatda indiyə qədər aparılmamışdır. İkincisi, COVID-19 pandemiyasının (2020) əmək bazarına təsiri Azərbaycan kontekstində ayrıca islahatlar fonunda qiymətləndirilməmişdir. Üçüncüsü, DOST Agentliyinin yaradılması kimi institusional yeniliklərin məşğulluq göstəricilərinə real əksi empirik tədqiqatları tələb edir. Bundan başqa, qeyri-rəsmi məşğulluğun azaldılmasına dair siyasətin effektivliyinin analizi siyasət tövsiyələri üçün zəruri bazanı formalaşdırır.

Məqalənin məqsədi 2014–2023-cü illər ərzində qəbul edilmiş on iki mühüm islahata aid normativ-hüquqi sənədi üç funksional qrupa sistemli şəkildə bölərək hər qrupun əmək bazarına diferensial təsirini statistik göstəricilər, institusional dəyişikliklər baxımından qiymətləndirməkdir. Tədqiqatın metodoloji əsasını kəmiyyət (statistik dinamikanın müqayisəli analizi) və keyfiyyət (normativ-hüquqi sənədlərin məzmununun analizi) üsullarının birləşməsi təşkil edir. İnformasiya bazası kimi DSK-nın statistik bülletenləri, DMA-nın illik fəaliyyət hesabatları, ETF-in ölkə üzrə hesabatları və BƏT məlumatları istifadə edilmişdir.

İSLAHATLARIN NƏZƏRİ VƏ HÜQUQİ ÇƏRCİVƏSİ

Aktiv məşğulluq siyasəti: nəzəri əsaslar

Əmək bazarı siyasəti iqtisadiyyat ədəbiyyatında adətən iki əsas alt növə bölünür: passiv siyasət (işsizlərə maddi yardım — müavinətlər, pensiyalar) və aktiv siyasət (peşə hazırlığı, özünüməşğulluq

proqramları, iş yerinin yaradılmasına subsidiyalar) (Christopher,1998) klassik və neoklassik iqtisadiyyat görüşlərində əmək bazarı özü-özünə tarazlaşma qabiliyyətinə malikdir; dövlət müdaxiləsi yalnız bazar uğursuzluqlarını düzəltmək üçün zəruridir. Keynesçilərin yanaşmalarına görə işə, xüsusən tsiklik işsizlik dövrlərində dövlət tələbi canlandırmaq üçün aktiv rol oynamalıdır. Müasir dövrdə BƏT "layihəli əmək" konsepsiyasını irəli sürərək əmək bazarı islahatlarının dörd sütun üzərində qurulmasını tövsiyə edir:

- (1) məşğulluq imkanlarının genişləndirilməsi;
- (2) sosial müdafiə sisteminin gücləndirilməsi;
- (3) əmək standartlarına uyğunluğun təmin edilməsi;
- (4) sosial dialoq mexanizmlərinin inkişafı (BƏT, 2026).

Azərbaycanın 2014–2023-cü illər islahat paketi bu dörd sütunun hamısını müxtəlif intensivlik dərəcəsində əhatə etmişdir. Postsovet keçid iqtisadiyyatları üçün xarakterik olan qeyri-rəsmi məşğulluq fenomeni iqtisad elminin mühüm tədqiqat sahəsini təşkil edir. Schneider və Buehn (2018) göstərmişlər ki, inkişaf mərhələsindəki ölkələrdə qeyri-rəsmi sektorda vergi gəlirlərini azaldır, sosial müdafiəni zəiflədir və əmək bazarı statistikasının qeyri-dəqiq olmasına səbəb olur (Friedrich, Andreas, 2018). Azərbaycan Respublikasında 2017-ci ildə qəbul olunan qeyri-rəsmi məşğulluğun qarşısının alınmasına dair tədbirlər haqqında Prezident sərəncamı bu problemi birbaşa hədəfə alması baxımından diqqətə layiqdir.

İslahatların sistemli qruplaşdırılması

Tədqiq edilən dövrdə (2014–2023) Azərbaycan Respublikasında əmək bazarına birbaşa və ya dolayı yolla təsir edən 12 mühüm normativ-hüquqi sənəd qəbul edilmişdir. Həmin sənədlər aşağıdakı Cədvəl 1-də üç funksional qrupa bölünərək təqdim olunmuşdur. Bu qruplaşdırma islahatların məzmununa, hüquqi formasına (qanun, fərman, sərəncam, qayda) və əmək bazarına müdaxilə mexanizminə əsaslanır.

Cədvəl 1. Azərbaycanda əmək bazarına aid mühüm islahatlar (2014–2023) və funksional qruplaşdırılması

Nö	İslahatın rəsmi adı	İl	Hüquqi forma	Funksional qrup
1	"Məşğulluq haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu"	2018	Qanun	Hüquqi-institusional
2	"İşsizlikdən sığorta haqqında" Qanun	2017	Qanun	Sosial müdafiə
3	"Peşə təhsili haqqında" Qanun	2018	Qanun	Aktiv məşğulluq
4	Peşə təhsili və təliminin inkişafına dair Strateji Yol Xəritəsi	2016	Fərman	Aktiv məşğulluq
5	Milli iqtisadiyyat üzrə Strateji Yol Xəritəsi	2016	Fərman	Hüquqi-institusional
6	Özünüməşğulluq proqramının həyata keçirilməsi Qaydası	2016	NK qərarı	Aktiv məşğulluq
7	Əmək müqaviləsi elektron informasiya sistemi haqqında Əsasnamə	2014	NK qərarı	Hüquqi-institusional
8	Regionların sosial-iqtisadi inkişafı Dövlət Proqramı (2019–2023)	2019	Fərman	Aktiv məşğulluq
9	Kiçik və Orta Biznesin İnkişafı Agentliyinin Nizamnaməsi	2018	Fərman	Aktiv məşğulluq
10	DOST Agentliyinin yaradılması haqqında Fərman	2018	Fərman	Sosial müdafiə

11	Minimum əmək haqqının artırılması haqqında Sərəncamlar	2019–2023	Sərəncam	Sosial müdafiə
12	Qeyri-rəsmi məşğulluğun qarşısının alınmasına dair Sərəncam	2017	Sərəncam	Hüquqi-institusional

***Mənbə:** müəllif tərəfindən Azərbaycan Respublikası Prezidentinin rəsmi saytı (president.az) və Nazirlər Kabinetinin qərarları əsasında tərtib edilmişdir.*

Cədvəl 1-in məlumatlarından göründüyü kimi, 12 islahat arasında 5-i aktiv məşğulluq proqramları qrupuna, 4-ü hüquqi-institusional çərçivə qrupuna, 3-ü isə sosial müdafiə mexanizmləri qrupuna aiddir. Bu nisbət göstərir ki, Azərbaycanda əmək bazarı siyasəti passiv müdaxilədən (yalnız müavinət vermək) aktiv tədbirlərə (peşə hazırlığı, özünüməşğulluq, regional inkişaf) doğru sürüşmüşdür — bu isə BƏT-in tövsiyə etdiyi «layiqli əmək» konsepsiyası ilə uyğundur (BƏT, 2026).

3. İSLAHATLARIN ƏMƏK BAZARINA TƏSİRİNİN TƏHLİLİ

3.1. Hüquqi-institusional çərçivə islahatlarının təsiri

Əmək bazarı islahatlarının uğuru əvvəlcə möhkəm hüquqi-institusional əsasların yaradılmasından asılıdır. Bu qrupda dörd islahat xüsusi əhəmiyyət kəsb edir.

2018-ci ildə qəbul edilmiş "Məşğulluq haqqında" Qanun [6] Azərbaycanın müstəqillik tarixindəki ən əhatəli əmək bazarı qanunvericiliyi sənədi hesab olunur. Qanun əvvəlki 2001-ci il tarixli müvafiq qanunu tam əvəz etmiş, bir sıra prinsiplial yeniliklər gətirmişdir:

- İşaxtaran şəxsin hüquqlarını genişləndirmiş,
- Aktiv məşğulluq tədbirlərini hüquqi cəhətdən müəyyən etmiş,
- Qeyri-rəsmi məşğulluğun leqallaşdırılması üçün mexanizmlər nəzərdə tutmuş,
- Əmək bazarı tərəfdaşlarının — dövlət, işəgötürənlər, həmkarlar ittifaqları — rolunu aydınlaşdırmışdır.

Qanunun mühüm tərəfini işəgötürənlərin boş iş yerləri haqqında DMA-ya məlumat verməsi öhdəliyinin möhkəmləndirilməsi təşkil edir ki, bu da əmək bazarı monitorinqini gücləndirir. 2014-cü ildə əmək müqavilələrinin elektron qeydiyyat sisteminin (ƏMAS) tətbiqi əmək münasibətlərinin şəffaflığını əhəmiyyətli dərəcədə artırmışdır. Bu sistem vasitəsilə işəgötürənlər əmək müqavilələri bağladıda üç iş günü ərzində elektron bildiriş verməyə məcburdurlar. Sistem həm də əmək müfəttişliyinin iş yükünü azaldır: müfəttişlər sahəyə çıxmadan iş yerlərindəki vəziyyəti elektron qeydiyyat məlumatları üzərindən izləyə bilirlər (DMA, 2025).

2016-cı ildə qəbul edilmiş Milli iqtisadiyyat üzrə Strateji Yol Xəritəsi əmək bazarı islahatlarını makroiqtisadi diversifikasiya strategiyasına inteqrasiya etmişdir. Sənəddə qeyri-neft sektorunun ÜDM-dəki payının artırılması, innovasiya və texnologiya sektorunda məşğulluğun gücləndirilməsi hədəfləri müəyyən edilmişdir. Bu Yol Xəritəsi həmçinin sahibkarlıq mühitinin sadələşdirilməsinə aid konkret fəaliyyət planlarını əhatə etmişdir. 2017-ci il Sərəncamı ilə müəyyən edilmiş qeyri-rəsmi məşğulluğun azaldılmasına dair tədbirlər əmək bazarının rəsmiləşdirilməsi baxımından strateji əhəmiyyət daşıyır. Sərəncam çərçivəsində müvafiq dövlət qurumları arasında fəaliyyətin əlaqələndirilməsi, sahəvi yoxlamaların artırılması və qeyri-rəsmi çalışan işçilərin sosial müdafiə sistemində cəlb edilməsi üçün güzəştlər nəzərdə tutulmuşdur. Dövlət Məşğulluq Agentliyinin son 5 ildə 490 minə yaxın şəxsi münasib vakansiyalar üzrə işlə təmin etdiyi, 22 minə yaxın şəxsin peşə hazırlığına cəlb olunduğu bildirilmişdir (DMA, 2025).

Aktiv məşğulluq proqramlarının nəticələri

Bu qrupda beş islahat yer alır; onlar bir-birini tamamlayan mexanizmlər kimi nəzərdən keçirilməlidir: Strateji Yol Xəritəsi peşə kadr hazırlığı siyasətini müəyyən edir, «Peşə təhsili haqqında» Qanun bu siyasəti hüquqi normaya çevirir, özünüməşğulluq proqramı kiçik biznesə çıxış imkanı yaradır, KOBİ

Agentliyi isə bu bizneslərə institusional dəstək verir, regionların inkişafı proqramı isə coğrafi disproporsiyaları aradan qaldırmağı hədəfləyir.

"Peşə təhsili haqqında" Qanun (Prezident.az, 2018) Azərbaycanda peşə-ixtisas hazırlığı sistemini köklü şəkildə dəyişdirmiş, peşə standartlarının işəgötürənlər tərəfindən təsdiq edilməsini məcburi etmişdir. Azərbaycan peşə təhsilini əmək bazarına uyğunlaşdırmaq üzrə bir sıra konkret addımlar atmışdır:

- İxtisasların yenilənməsi (2019–2022)
- Peşə məktəblərinin maddi-texniki bazasının gücləndirilməsi
- Müəllim heyətinin ixtisasartırma kursları.

Bununla belə, əmək bazarının real tələbatı ilə peşə təhsilinin buraxdığı kadrların ixtisas profili arasında hələ ciddi uyğunsuzluq mövcuddur (ETF, 2019). 2016-cı ildə qəbul edilmiş Özünüməşğulluq Proqramı Qaydası işsiz və aztəminatlı şəxslərə biznes ideyalarını reallaşdırmaq üçün DMA vasitəsilə geri qaytarılmayan maliyyə yardımı (qrant) almaq imkanı vermişdir (DMA, 2016). Proqram çərçivəsinin 2019-cu ildən genişləndirilməsi nəticəsində DMA-nın məlumatlarına görə, bu proqrama cəlb edilmiş iştirakçıların sayı artmış, gənclər və qadınlar hədəf qrup kimi seçilmişdir. Bundan başqa, işğaldan azad edilmiş ərazilərə köçürülmüş sakinlərdən ötən dövrdə 800-dək sakinə bu proqram çərçivəsində mal və materiallar formasında aktivlər verilib. Bunun əsasında kiçik bizneslər qurulmuşdur (DMA, 2026).

Kiçik və Orta Biznesin İnkişafı Agentliyinin (KOBİA) yaradılması sahibkarlara inzibati xidmətlərə çıxışı asanlaşdırmış, biznes inkubatorlar şəbəkəsinin genişləndirilməsinə zəmin yaratmışdır. KOBİA-nın məlumatlarına görə, yaradılmasından bu yana 100-dən çox müəssisə inkubator proqramlarından yararlanmış, bu da Azərbaycanda kiçik biznesin formalaşmasını sürətləndirmişdir. KOB sektoru hazırda ölkənin ümumi məşğulluğunun 45,3%-dən çoxunu təmin edir (SMB, 2025).

2019–2023-cü illər üçün Regionların İnkişafı Dövlət Proqramı Bakı ilə digər regionlar arasındakı iqtisadi uçurumu daraltmağa yönəlmiş, sənaye zonaları, aqrobiznes klasterləri və turizm infrastrukturunun inkişafına investisiyalar nəzərdə tutmuşdur. Proqram çərçivəsində Sumqayıt Kimya Sənaye Parkı, Mingəçevir Sənaye Parkı, Pirəkəşkül Sənaye Parkı kimi obyektlərdə yeni iş yerləri yaradılmış; regionlarda infrastruktur layihələri başa çatdırılmışdır (AR İqtisadiyyat Nazirliyi, 2019, 2021).

Sosial müdafiə mexanizmlərinin inkişafı

Sosial müdafiə qrupu işsizlikdən sığorta, DOST Agentliyinin yaradılması və minimum əmək haqqının ardıcıl artırılması olmaqla üç islahatı əhatə edir. Bu islahatlar əmək bazarında işçilərin güvənliyini artırmaq məqsədi daşıyır.

"İşsizlikdən sığorta haqqında" Qanun (2017) Azərbaycanda işsizlik sığortasının institusional əsaslarını müəyyən etmişdir. Qanuna görə, işəgötürən və işçi hər ay əmək haqqının müəyyən faizini işsizlik sığorta fonduna köçürür; işdən çıxarılan işçi isə müəyyən şərtlər daxilində müavinət almaq hüququ qazanır. Aşağıdakı hallarda sığorta olunanlar sığorta ödənişi almaq hüquqlarına malikdirlər (DMA, 2017):

- Dövlət orqanı və ya hüquqi şəxsin ləğvi, yaxud fiziki şəxs statusunda fəaliyyət göstərən işəgötürənin sahibkarlıq fəaliyyətinə qanunvericiliklə müəyyən edilmiş qaydada son qoyulması.
- Müəssisə və ya idarədə çalışan işçilərin sayının azaldılması və ya mövcud ştat cədvəlinin ixtisar edilməsi nəticəsində iş yerlərinin ləğv edilməsi.
- Tərəflər arasında bağlanmış əmək müqaviləsinin müəyyən edilmiş müddətinin dolması ilə müqavilə öhdəliklərinin öz-özünə xitam tapması.

- Müəssisənin mülkiyyət hüququnun bir subyektdən digərinə keçməsi, yəni sahibliyin dəyişməsi.
- Müvafiq vəzifəni əvvəllər tutan işçinin həmin vəzifəyə bərpası barəsində məhkəmənin qanuni qüvvəyə minmiş məhkəmə aktının mövcudluğu.
- Müddətli həqiqi hərbi xidməti başa vuraraq ehtiyata buraxılan işçinin qanunvericiliklə ona tanınmış hüquq əsasında əvvəlki iş yerinə və ya vəzifəsinə qayıtmaq hüququndan istifadə etməsi.

2023-cü ildə qanuna edilmiş əlavələr işdən çıxarılmış işçilərin müavinət alınması proseduru sadələşdirmişdir. Dayanıqlı və Operativ Sosial Təminat Agentliyinin (DOST) 2018-ci ildə yaradılması Azərbaycanda sosial xidmətlər sahəsindəki ən mühüm institusional islahatlardan biri hesab olunur. DOST mərkəzləri — «bir pəncərə» prinsipi əsasında — əvvəllər müxtəlif dövlət qurumlarında həyata keçirilən 30-dan çox sosial xidməti (məşğulluq, pensiya, əlillik müayinəsi, müavinət, tibbi-sosial ekspertiza) vahid mərkəzdə birləşdirmişdir. Cari tarixə kimi qədər ölkə üzrə 7 DOST mərkəzi və 5 DOST filialı açılmış, vətəndaşlara xidmət göstərilmişdir. Bu mərkəzlərin açılması xüsusən əlillər, yaşlılar və uzaq regionlarda yaşayan sakinlər üçün xidmətlərə əlçatanlığı əhəmiyyətli dərəcədə artırmışdır (DOST, 2026).

Minimum əmək haqqının ardıcıl artırılması 2019–2023-cü illər ərzində Prezidentin müvafiq sərəncamları ilə həyata keçirilmişdir. Nominal olaraq minimum əmək haqqı 2019-cu ildəki 105 manatdan 2023-cü ildə 345 manata yüksəlmiş — bu, 4 il ərzində 3,29 dəfə artım deməkdir. Həmin artımlar əhalinin nominal alıcılıq qabiliyyətini gücləndirmiş, lakin inflyasiyanın (xüsusən 2022–2023-cü illərdə) sürətləndiyi nəzərə alındıqda, real əmək haqqının artımı nominal göstəricidən əhəmiyyətli dərəcədə aşağı olmuşdur (Country Economy, 2023).

ƏMƏK BAZARI GÖSTƏRİCİLƏRİNİN STATİSTİK TƏHLİLİ

İşsizlik dinamikası

Aşağıdakı Cədvəl 2-də Azərbaycan Respublikasının əmək bazarının əsas göstəricilərinin 2019–2024-cü illər üzrə dinamikası əks olunmuşdur. Məlumatlar DSK-nın statistik bülletenləri [18] və Macrotrends bazası [19] əsasında ümumiləşdirilmişdir.

Cədvəl 2. Azərbaycanda əmək bazarının əsas göstəriciləri (2019–2024)

İl	İşsizlik, %	Orta aylıq nom. əmək haqqı, man.	Muzdlu işçilər, min nəfər	Əmək qüvvəsinə qatılma, %
2019	5	635,1	1 646,6	72,17
2020	7,24	707,7	1 698,7	73,34
2021	6,04	732,1	1 709,1	73,74
2022	5,65	840	1 738,7	74,13
2023	5,46	933,9	1 745,5	74,46
2024	5,31	1 009, 4	1 780,3	74,93

Mənbə: Azərbaycan Respublikasının Dövlət Statistika Komitəsi [18]; Macrotrends [19].

Cədvəl 2-nin məlumatlarından bir neçə mühüm meyl görünür. Birincisi, 2020-ci ildə COVID-19 pandemiyasının təsiri ilə işsizlik 7,24%-ə yüksəlmiş — pandemiya qədərki (2019) 5%-dən 2,24 faiz bəndi artmışdır. Bu, iqtisadi şokların Azərbaycan əmək bazarını nə dərəcədə tez təsir etdiyini göstərir. 2021–2024-cü illər üzrə ardıcıl eniş tendensiyası — 6,04%-dən 5,31%-ə — həyata keçirilən islahatların kumulyativ müsbət effektini əks etdirir. Əlavə olaraq, əmək qüvvəsinə qatılma nisbəti

2020-ci ildəki 72,17%-dən 2024-cü ildə 74,93%-ə yüksəlmişdir; bu da daha çox insanın əmək bazarında fəal iştirakına dəlalət edir. Bu göstəricilər hesablanarkən 15-65 yaş qrupu intervalında əhali sayı əsas götürülmüşdür. Sürətdə isə işçi qüvvəsi göstəricisi nəzərə alınmışdır.

Müqayisəli perspektivdən baxdıqda, Azərbaycan Cənubi Qafqaz regionunda aşağı işsizlik göstəricisinə malik ölkə kimi seçilir. Qazaxıstanda 2024-cü ildə işsizlik 4,7%, Ermənistanda isə 13,9% səviyyəsindədir; Azərbaycanda bu göstərici 5,3% təşkil etmişdir. Bu müqayisəli üstünlük bir tərəfdən həyata keçirilən islahatların effektivliyini, digər tərəfdən dövlət sektorunun məşğulluqda nisbətən böyük çəkisini əks etdirir (AR DSK, 2026).

Cədvəl 3: MDB ölkələri üzrə işsizlik göstəriciləri

İllər	2010	2015	2020	2021	2022	2023	2024
Azərbaycan	5,6	5,0	7,2	6,0	5,6	5,5	5,3
Belarus	5,1	5,2	4,0	3,9	3,6	3,5	3,0
Qazaxıstan	5,8	5,1	4,9	4,9	4,9	4,7	4,7
Qırğızıstan	8,4	7,6	5,8	5,3	4,9	4,1	3,7
Ermənistan ¹⁾	19,0	18,5	18,2	15,5	13,5	12,4	13,9
Moldova ²⁾	7,4	4,7	3,8	3,2	3,1	4,6	4,0
Rusiya ³⁾	7,3	5,6	5,8	4,8	4,0	3,2	2,5
Tacikistan	11,5 ⁴⁾	...	...	...	...	...	...
Türkmənistan	...	4,3	4,8	4,8	4,7	4,7	4,7
Özbəkistan ¹⁾	5,4	5,2	10,5	9,6	8,9	6,8	5,5
Ukrayna ⁵⁾	8,1	9,1	9,5	9,8	...	...	...

Mənbə: AR DSK rəsmi internet sahifəsinə əsasən tərtib edilmişdir.

Orta aylıq nominal əmək haqqının 2021-ci ildəki 732,1 manatdan 2024-cü ildə 1 009,4 manata yüksəlməsi — üç il ərzində 37,9% artım — iki amillə şərtlənmişdir: minimum əmək haqqının ardıcıl qaldırılması və iqtisadi artımın davam etməsi. Bununla belə, nominal artım real alıcılıq qabiliyyətinin artımını tam əks etdirmir. DSK-nın məlumatlarına görə, 2022-ci ildə istehlak qiymətlərinin artım tempi 13,9% olmuş; bu da həmin ildəki 14,8% nominal əmək haqqı artımının real dəyərini cüzi miqyasda endirmişdir. 2023-cü ildə inflyasiyanın 8,8%-ə enməsi nominal artımın real əmək haqqına daha əhəmiyyətli şəkildə çevrilməsinə şərait yaratmışdır.

DMA-nın 2023-cü il fəaliyyət hesabatı aktiv məşğulluq proqramlarının əldə etdiyi kəmiyyət nəticələrini üzə çıxarır. Hesabata görə, DMA tərəfindən son beş il ərzində 490 minə yaxın şəxs münasib vakansiyalar üzrə işlə təmin edilmiş, 22 minə yaxın şəxs peşə hazırlığı kurslarına cəlb edilmişdir. 2023-cü ildə xüsusi olaraq 9518 nəfər peşə hazırlığı kurslarına daxil olmuş, onların 81%-i kursu bitirdikdən sonra müvafiq sahələrdə işlə təmin edilmişdir (DMA, 2025).

Cədvəl 4. Dövlət Məşğulluq Agentliyinin (DMA) fəaliyyətinin əsas göstəriciləri (2019–2023)

Göstərici	2019	2020	2021	2022	2023
Vakansiyaya yönləndirilən şəxslər, min nəfər	85,4	72,1	89,6	105,3	137,6
Peşə hazırlığına cəlb edilənlər, nəfər	3 812	2 940	4 610	7 520	9 518
Kursdan sonra işlə təmin olunma faizi, %	74	71	77	79	81
Özünüməşğulluq proqramına cəlb edilənlər, nəfər	684	412	736	985	1 127

Mənbə: Dövlət Məşğulluq Agentliyi. Fəaliyyət hesabatları 2019–2023 [9].

Cədvəl 3-dən göründüyü kimi, 2020-ci ildəki pandemiya kəsintisində baxmayaraq, DMA-nın fəaliyyəti 2021-ci ildən etibarən yüksəliş xəttinə qayıtmış, peşə hazırlığına cəlb edilənlərin sayı 2019-cu ilə nisbətən 2023-cü ildə 2,5 dəfə artmışdır. Bu artım birbaşa «Peşə təhsili haqqında» Qanunun tətbiqindən sonrakı dövrlə üst-üstə düşür.

MÖVCUD PROBLEMLƏR VƏ STRATEJİ TƏKLİFLƏR

Qeyri-rəsmi məşğulluq: hüquqi çərçivənin tətbiqinin çatışmazlıqları

Azərbaycan əmək bazarının ən mürəkkəb struktur problemi qeyri-rəsmi məşğulluğun hələ də qalmasıdır. Beynəlxalq mənbələrə əsasən Azərbaycanda qeyri-rəsmi iqtisadi fəaliyyətin əhəmiyyətli dərəcədə yüksək olması, 2020-ci ildə isə 54,8% çatması qeyd edilmişdir [20]. Bu, dolayısı yolla əmək bazarının iki sürətlə hərəkət etdiyini göstərir: formal sektorda ciddi islahatlar həyata keçirildiyi halda, böyük bir qeyri-formal sektor inzibati müdaxilənin çatmadığı sahədə fəaliyyət göstərməkdədir. 2017-ci il Sərəncamı qeyri-rəsmi məşğulluğun azaldılması istiqamətində hüquqi çərçivə müəyyən etsə də, tətbiq mərhələsindəki çatışmazlıqlar aşağıdakı amillərdən qaynaqlanır: əmək müfəttişliyinin kədr potensialının məhdudluğu; regional əmək yoxlama mərkəzlərinin infrastruktur çatışmazlıqları;

- Kiçik biznesə tətbiq olunan sanksiyaların mütənasiblik problemləri;
- İşçilərin hüquqları barəsindəki məlumatsızlığı.

Cədvəl 5: Müqayisəli ölkə təcrübəsi aşağıda cədvəldə əlavə edilmişdir:

Göstərici	Azərbaycan	Gürcüstan	Ermənistan
İşsizlik səviyyəsi	~5.4–5.6%	~16–17%	~12–13%
Əmək bazarının strukturu	Neft-qaz + xidmət + dövlət sektoru	Xidmət (turizm, ticarət) dominant	Sənaye + IT + xidmət sektoru
Orta əmək haqqı	Nisbətən yüksək (region üzrə)	Aşağı–orta	Orta, Azərbaycan və Gürcüstandan aşağı
Özünüməşğulluq payı	Orta səviyyə	Çox yüksək	Orta–yüksək
Əmək bazarının sabitliyi	Nisbətən stabil	Daha dəyişkən	Struktur dəyişiklik mərhələsində

Mənbə: Geostat rəsmi internet resursuna istinadən müəllif tərəfindən tərtib edilmişdir.

Cənubi Qafqaz regionunda üç əsas iqtisadiyyat — Azərbaycan, Gürcüstan və Ermənistan — əmək bazarı göstəriciləri baxımından bir-birindən əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənir. Bu fərqlər hər ölkənin iqtisadi strukturunu, institusional inkişaf səviyyəsini və makroiqtisadi sabitliyini əks etdirir. İşsizlik

səviyyəsi baxımından Azərbaycan ~5,4–5,6% ilə regionun ən aşağı göstəricisinə malikdir. Bu, qismən dövlət sektorunun işçi qüvvəsini absorbe etmə funksiyası ilə, qismən isə neft-qaz gəlirlərindən maliyyələşən dövlət investisiyaları ilə izah edilə bilər. Gürcüstanda işsizlik ~16–17% səviyyəsindədir ki, bu da ölkənin xidmət sektoru dominantlığına əsaslanan dar məşğulluq bazasını və yüksək qeyri-rəsmi məşğulluq nisbətini göstərir. Ermənistanda isə ~12–13% ilə orta səviyyəli işsizlik müşahidə edilir; bu rəqəm ölkənin struktur transformasiya prosesini hələ tamamlamamış iqtisadiyyatının göstəricisidir. Əmək bazarının strukturu müqayisəsində Azərbaycanın neft-qaz, xidmət və dövlət sektorlarına əsaslanan iqtisadiyyatı çoxsektorlu görünsə də, resurs asılılığı əmək bazarının diversifikasiyasını məhdudlaşdıran amil kimi qalır. Gürcüstan turizm və ticarət ağırlıqlı xidmət sektoru ilə xarakterizə olunur; bu isə iqtisadiyyatı xarici şoklara, xüsusilə turizm tələbindəki dalğalanmalara həssas edir. Ermənistanın əmək bazarı isə IT sektoru və sənayenin artan payı ilə daha diversifikasiyalı bir görünüm əldə etməyə başlamışdır. Orta əmək haqqı göstəriciləri regional müqayisədə Azərbaycanın nisbi üstünlüyünü təsdiqləyir. Bununla belə, bu üstünlük sektoral qütbləşmə fonunda — yəni neft sektoru ilə digər sahələr arasındakı dərin əmək haqqı dispariteti kontekstində — daha ehtiyatlı şərh tələb edir. Ermənistanın orta əmək haqqı hər iki qonşusundan aşağı qalır; bu vəziyyət həm məhsuldarlıq səviyyəsi, həm də kapital intensivliyi ilə əlaqəlidir.

Özünüməşğulluq payı isə qeyri-rəsmi iqtisadiyyatın miqyasını dolayı yolla əks etdirən mühüm bir göstəricidir. Gürcüstanda bu göstəricinin çox yüksək olması əmək bazarının institusional tənzimindəki zəifliklərlə, həmçinin kənd təsərrüfatı və kiçik ticarətdə geniş yayılmış qeyri-rəsmi fəaliyyətlə birbaşa əlaqəlidir. Azərbaycanda orta, Ermənistanda isə orta-yüksək özünüməşğulluq payı hər iki ölkənin əmək bazarında rəsmiləşmə prosesinin hələ tamamlanmadığına dəlalət edir. Nəhayət, əmək bazarının sabitliyi kontekstində Azərbaycan nisbətən stabil mühit nümayiş etdirir; bu, əsasən fiskal ehtiyatlar və dövlət müdaxilə mexanizmləri vasitəsilə təmin edilir. Gürcüstanın əmək bazarı daha dəyişkən xarakter daşıyır; xarici tələb şoklarına həssaslıq bu dəyişkənliyin əsas mənbəyidir. Ermənistan isə köklü struktur dəyişiklikləri mərhələsini keçirməkdə olduğundan, əmək bazarı dinamikası hələ tarazlıq vəziyyətinə tam çatmamışdır. Ümumilikdə, bu müqayisəli təhlil göstərir ki, Cənubi Qafqaz əmək bazarları oxşar regional kontekstdə olsalar da, iqtisadi model, institusional inkişaf səviyyəsi və sektoral diversifikasiya baxımından bir-birindən əhəmiyyətli dərəcədə fərqlənən trajektoriyalar üzrə inkişaf etməkdədir.

Peşə təhsili sisteminin uyğunsuzluğu

ETF-in 2023-cü il hesabatı Azərbaycan peşə təhsilinin əmək bazarı tələbatı ilə uyğunsuzluğuna dair iki əsas problemi müəyyən edir. Birincisi, mövcud ixtisas proqramlarının strukturu 2000-ci illərin başlanğıcındakı sənaye strukturuna hesablanmış, lakin iqtisadiyyatın diversifikasiyası ilə birlikdə əmək bazarının ixtisas profili əhəmiyyətli dərəcədə dəyişmişdir: IT, logistika, turizm, yenilənə bilən enerji kimi sahələrdə ixtisaslı kadr tələbatı kəskin artmışdır. İkincisi, peşə məktəblərinin müəllim heyəti istehsalatın real tələbatı ilə vaxtında tanış olmur; bu isə tədris keyfiyyətini aşağı salır.

Bu problemi həll etmək üçün «Sənaye-Akademiyə» tərəfdaşlığı modelinin genişləndirilməsi tövsiyə olunur: işəgötürənlər ixtisas standartlarının formalaşdırılmasında bilavasitə iştirak etməli, müvəqqəti istehsalat təcrübəsini (staj) öhdəlikləri çərçivəsindəki kadr hazırlığının ayrılmaz hissəsi kimi qəbul etməlidir. Almaniyanın «dual system» (ikili sistem) modeli bu sahədə uğurlu beynəlxalq təcrübə nümunəsi kimi öyrənilə bilər.

Regional qeyri davam etməsi

2019–2023-cü illər üçün Regionların İnkişafı Dövlət Proqramı Bakı ilə digər regionlar arasındakı məşğulluq fərqi azaltmaq məqsədi güdsə də, disproporsiya hələ ciddi problem olaraq qalmaqdadır. DSK-nın məlumatlarına görə, məşğulluq sahəsindəki investisiyaların 65%-dən çoxu Bakı şəhəri və Bakı iqtisadi rayonuna düşür; qalan regionlar yığcam iqtisadi fəaliyyətin dar çevrəsindən kənara çıxma

bilmir. Naxçıvan Muxtar Respublikası, Dağlıq Şirvan, Kəlbəcər-Laçın iqtisadi rayonlarında əmək qüvvəsinin əhəmiyyətli bir hissəsinin hələ də aqrar sektorda aşağı məhsuldarlıqla məşğul olduğu müəyyən edilmişdir.

Regional disproporsiyaların həllinə yönəlik tövsiyə kimi Avropa Birliyi ölkələrinin «ağıllı ixtisaslaşma» (smart specialisation) yanaşması istifadə edilə bilər: hər bir regionun rəqabət üstünlüklərinə — iqlim, coğrafi mövqe, tarixi sənətkarlıq ənənəsi — əsaslanaraq seçici sənaye sahələrinin prioritetə çevrilməsi və bu sahələr üzrə əmək bazarı hazırlığının gücləndirilməsi tövsiyə olunur (OECD, 2021).

Ümumiləşdirilmiş tövsiyələr:

Aparılan təhlil əsasında aşağıdakı strateji tövsiyələr müəyyən edilmişdir:

(1) Qeyri-rəsmi məşğulluğa qarşı mübarizədə ƏMAS elektron sisteminin imkanlarının genişləndirilməsi — mobil tətbiq vasitəsilə işçilərin qeyri-rəsmi münasibət faktlarını şikayət şəklində bildirməsi mexanizminin yaradılması. Qeyd olunan elektron sistem əmək bazarında adminstartiv işlərin rəqəmsallaşdırılmasına və dolayı yolla şəffaflığın artırılmasına imkan verəcəkdir. Bundan başqa, qeyd olunan rəqəmsallaşma gələcəkdə əmək bazarının öyrənilməsi, banklar üçün istehlak kreditləşmə bazasının yaranması kimi digər üstünlüklərin yaranmasına səbəb olacaqdır. Əlavə olaraq, ƏMAS sisteminin tətbiqi işə götürənlər üçün də assimetrik informasiya probleminin azaldılması üçün mühüm rol oyanayacaqdır. Belə ki, əmək bazarında olan işçini birinci iş yerindən fərqli iqtisadi subyekt işə qəbul etdikdə işçinin əvvəlki əmək tarixçəsini daha aydın və şəffaf formada analiz etmək imkanlarına malik olacaqdır.

(2) Peşə kadr hazırlığı standartlarının BƏT-in İxtisas Çərçivəsinin Beynəlxalq Standart Təsnifatına (ISCO-08) uyğunlaşdırılması, bununla peşə sertifikatlarının beynəlxalq tanınmasının təmin edilməsi. Ölkədə peşə kadr hazırlığının inkişaf etdirilməsi üçün infrastruktur imkanlar mövcud olsa da, daha da inkişaf etdirilməlidir. Köhnə peşə təhsil ocaqlarının yenidən bərpa olunması, infrastrukturunun yenilənməsi vacibdir. Bundan başqa, Təhsil proqramında peşə təhsilinə olan marağın artırılması üçün əlavə təqaüdlərin təsis edilməsi mövcud sahədə durğunluğu aradan qaldıra bilər.

(3) Regional sənaye parklarında iş yerləri yaradan investirlərə vergi güzəştlərinin müddətinin uzadılması, ilk 5 ildə sosial sığorta ödəmələrindən azadolma mexanizminin tətbiqi. Qeyd olunan mexanizm büdcə üçün əlavə xərc yaratsa da, uzun müddətli dövrdə sənaye məhsullarının istehsalı, ixracı, bu müəsisələrdə çalışan əmək qüvvəsinin sayı iqtisadi səmərə gətirmə ehtimalı vardır. Ölkənin institusional imkanları məhdud olsa da, qeyd olunan təkliflərin icrası hökumət üçün yeni çağırışların formalaşmasına səbəb olur. Uzun müddətli dövrlərdə bu çağırışlar iqtisadiyyatın daha da genişlənməsinə gətirib çıxaracaqdır.

(4) DOST mərkəzlərinin xidmət paketinin genişləndirilməsi: onlayn psixoloji karyera məsləhəti, rəqəmsal bacarıq qiymətləndirməsi, peşə dəyişdirmə proqramlarına yönləndirmə funksiyalarının əlavə edilməsi. Cari tarixə kimi DOST mərkəzlərinin regionlarda aktiv fəaliyyəti izlənilir. Buna baxmayaraq, şirkətin xidmətlər zərfi məhduddur. Bu da əhalinin həsas təbəqəsinin iş təklifini qarşılamaya bilər. Buna görə də, xidmət zərflərinin artırılması, yeni peşə sahələrinin əlavə edilməsi əhalinin həsas təbəqəsinin iş imkanlarını artıracaqdır.

(5) Minimum əmək haqqını inflyasiya göstəricilərinə, neftin qiymətinə, adam başına hesablanan ÜDM kimi göstəricilərə avtomatik indeksləndirilməsi mexanizminin qanunvericilik səviyyəsində müəyyən edilməsi — bu, əhalinin real alıcılıq qabiliyyətinin qorunmasına daha etibarlı zəmin yaradacaqdır. Azərbaycan inkişaf etməkdə olan ölkə kimi uzun və çətin iqtisadi inkişaf yolu keçmişdir. Yuxarıda qeyd olunan islahatlar ölkə rəhbərliyi tərəfindən müxtəlif illərdə irəli sürülmüşdür. Bu islahatlardan qabaq müvafiq sahələr üçün ölkənin institusional imkanları, maliyyə reallıqları və tətbiq mexanizmləri ya mövcud deyildi, ya da zəif strukturlaşdırılmışdır. Buna

baxmayaraq, islahatlar tətbiq edildikcə, əvvəlki çağırışlar yeniləri ilə əvəzləndi və cari ildə əmək bazarında əvvəlki illərə müqayisədə ciddi müsbət dəyişikliklər müşahidə edilir.

NƏTİCƏ

Məqalədə aparılan sistemli tədqiqat göstərir ki, 2014–2023-cü illərdə Azərbaycan Respublikasında həyata keçirilmiş on iki mühüm iqtisadi islahat əmək bazarının institusional strukturunu köklü şəkildə dəyişdirmiş, ölçülə bilən müsbət nəticələr vermişdir. Əmək bazarı statistikasının dinamikası islahatların kumulyativ effektini aydın şəkildə əks etdirir: işsizlik 2020-ci ildəki 7,24%-dən (pandemiya dövrü) 2024-cü ildə 5,31%-ə enmiş (1,94 faiz bəndi azalma), orta aylıq nominal əmək haqqı 2021-ci ildəki 732,1 manatdan 2024-cü ildə 1009,4 manata çatmış (37,9% artım), muzzdlu işçilərin sayı son beş il ərzində 82,1 min nəfər artmış (4,8%), əmək qüvvəsinə qatılma nisbəti 72,17%-dən 74,93%-ə yüksəlmişdir.

Aparılan tədqiqatın elmi yeniliyi üç müstəvidə özünü göstərir. Birincisi, həyata keçirilmiş 12 islahat sənədi iqtisad elminin metodoloji prinsiplərinə uyğun olaraq üç funksional qrupa — hüquqi-institusional çərçivə, aktiv məşğulluq proqramları, sosial müdafiə mexanizmləri — ilk dəfə sistemli şəkildə bölünmüş və vahid analitik çərçivədə nəzərdən keçirilmişdir. İkincisi, hər qrupun əmək bazarı göstəricilərinə diferensial təsiri üç müstəqil ölçü əsasında — statistik dinamika, institusional dəyişiklik, beynəlxalq müqayisə — qiymətləndirilmişdir. Üçüncüsü, COVID-19 pandemiyasının (2020) əmək bazarına təsiri ayrıca identifikasiya edilmiş və pandemiya sonrakı bərpa dinamikasının islahatlarla əlaqəsi müəyyən edilmişdir.

Tədqiqatın tətbiqi əhəmiyyəti aşağıdakılarda ifadə olunur: nəticələr dövlət məşğulluq siyasətinin prioritetlərinin müəyyənləşdirilməsindən, peşə kadr hazırlığı sisteminin islahatından, qeyri-rəsmi məşğulluğa qarşı strateji fəaliyyət planlarının hazırlanmasından tutmuş, regional inkişaf proqramlarının əmək bazarı komponentinin gücləndirilməsinə qədər geniş spektrli tətbiq sahəsi tapmışdır. Gələcək tədqiqat istiqamətləri kimi DOST mərkəzlərinin fəaliyyətinin mikro-səviyyədə qiymətləndirilməsi (individual müraciət paneli), Azərbaycan əmək bazarı islahatlarının Cənubi Qafqaz ölkələri ilə müqayisəli analizi, habelə süni intellekt texnologiyalarının əmək bazarına struktural təsirinin proqnozlaşdırılması kimi perspektivli sahələr müəyyən edilmişdir.

2019–2023-cü illəri əhatə edən tədqiqat dövrü Azərbaycan əmək bazarının hüquqi-institusional, funksional və struktur baxımdan əhəmiyyətli dönüşüm yaşadığı mərhələ kimi xarakterizə edilə bilər. Tədqiqat çərçivəsində sistemli şəkildə qruplaşdırılmış 12 islahat sənədinin kompleks təhlili göstərir ki, həmin dövrdə həyata keçirilmiş islahatlar üç əsas istiqamət üzrə — hüquqi-institusional çərçivənin möhkəmləndirilməsi, aktiv məşğulluq proqramlarının genişləndirilməsi və sosial müdafiə mexanizmlərinin gücləndirilməsi — paralel şəkildə irəliləmiş, bir-birini tamamlayan siyasət alətlərinin formalaşmasına zəmin yaratmışdır.

Statistik göstəricilər baxımından islahatların kumulyativ müsbət effekti aydın müşahidə edilir. İşsizlik səviyyəsi 2020-ci ildəki 7,24%-dən 2024-cü ildə 5,31%-ə enmiş, əmək qüvvəsinə qatılma nisbəti isə eyni dövrdə 72,17%-dən 74,93%-ə yüksəlmişdir. Orta aylıq nominal əmək haqqı 2021–2024-cü illər arasında 37,9% artaraq 1009,4 manata çatmış; bu artımın əhəmiyyətli hissəsi minimum əmək haqqının ardıcıl qaldırılması siyasəti ilə şərtlənmişdir. DMA-nın fəaliyyət göstəriciləri də müsbət meylin sübutu kimi çıxış edir: son beş ildə 490 minə yaxın şəxs vakansiyalara yönləndirilmiş, peşə hazırlığı kurslarını bitirənlərin 81%-i işlə təmin edilmişdir ki, bu da Avropa Birliyi ölkələrinin orta göstəricisindən yüksəkdir.

Institusional dəyişikliklər baxımından ən mühüm irəliləyiş DOST Agentliyinin yaradılması hesab olunur. «Bir pəncərə» prinsipi əsasında 30-dan çox sosial xidmətin vahid mərkəzdə cəmləşdirilməsi əhalinin həssas təbəqələri — əlillər, yaşlılar, uzaq regionların sakinləri — üçün xidmətlərə əlçatanlığı əhəmiyyətli dərəcədə artırmışdır. «İşsizlikdən sığorta haqqında» Qanunun qəbulu isə Azərbaycanda işçi müdafiəsinin passiv komponentini — əvvəllər faktiki olaraq mövcud olmayan işsizlik müavinəti

sistemini — hüquqi cəhətdən təsis etmiş; bu islahat BƏT-in «layiqli əmək» konsepsiyasının sosial müdafiə sütununun reallaşdırılması kimi qiymətləndirilə bilər.

Bununla belə, tədqiqat bir sıra struktur problemlərin hələ tam həll edilmədiyini aşkara çıxarır. Beynəlxalq mənbələrə əsasən qeyri-rəsmi sektorun hələ də mövcudluğu və bununla bağlı qeyri-rəsmi əmək münasibətlərinin mövcudluğu əmək bazarı islahatlarının ən ciddi tamamlanmamış hissəsi olaraq qalır. Hüquqi çərçivənin mövcudluğu tətbiq potensialının kifayətliliyini avtomatik şəkildə təmin etmir: müfəttişlik potensialının məhdudluğu, kiçik biznesə tətbiq olunan sanksiyaların mütənasiblik problemi və işçilərin hüquqi maarifləndirilməsinin qeyri-kafi səviyyəsi qeyri-rəsmi sektorun davamlılığının struktur səbəbləri kimi müəyyən edilmişdir. Peşə təhsili sisteminin əmək bazarının artan tələbatı ilə uyğunsuzluğu isə orta və uzun müddətli perspektivdə insan kapitalının inkişafını əngəlləyə bilər. Regional disproporsiyanın davam etməsi — məşğulluq investisiyalarının 65%-dən çoxunun Bakı iqtisadi rayonunda cəmlənməsi — ölkənin bütövlükdə əmək bazarı potensialından tam istifadəni məhdudlaşdırır. Nəticə olaraq qeyd etmək lazımdır ki, 2019–2023-cü illər əmək bazarı islahatları paketi Azərbaycanın postsovet keçid prosesinin tamamlanması baxımından mühüm bir mərhələni təşkil edir. İslahatlar öz məzmununa görə BƏT-in tövsiyə etdiyi çoxsütunlu siyasət arxitekturasına yaxınlaşmış, statistik göstəricilərdə müsbət dinamika formalaşdırmışdır. Gələcək tədqiqatlar üçün prioritet istiqamət kimi qeyri-rəsmi məşğulluğun azaldılmasında tətbiq mexanizmlərinin effektivliyinin mikroekonometrik üsullarla qiymətləndirilməsi, həmçinin regional əmək bazarları arasındakı disproporsiyaların panel məlumatlar əsasında analizi tövsiyə olunur.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Andreas, Friedrich (2018). Shadow Economy: Estimation Methods, Problems, Results and Open Questions (S.11)
2. Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyi. Azərbaycan Respublikası Regionlarının 2019-2023-cü illərdə Sosial-İqtisadi İnkişafı. Dövlət Proqramı (S.41).
3. Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyi. Sumqayıt Kimya Sənaye Parkının ölkənin qeyri-neft sektorunun inkişafında rolu ilbəil artır. <https://economy.gov.az/az/post/183/sumqayit-kimya-senaye-parkinin-olkenin-qeyri-neft-sektorunun-inkisafinda-rolu-ilbeil-artir>
4. Azərbaycan Respublikası Kiçik və Orta Biznesin İnkişafı Agentliyi (KOBİA). Azərbaycanın KOB sektoru üzrə artım dinamikası davam edir. <https://smb.gov.az/az/all-news/azerbaycanin-kob-sektoru-uzre-artim-dinamikasi-davam-edir-1>
5. Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 16 mart 2016-cı il tarixli 1897 nömrəli Fərmanı ilə təsdiq edilmiş "Azərbaycan Respublikasında milli iqtisadiyyat perspektivi üzrə Strateji Yol Xəritəsi".
6. Azərbaycan Prezidentinin Rəsmi internet sahifəsi. Peşə təhsili haqqında Azərbaycan Respublikasının qanunu. <https://president.az/az/articles/view/29151/print>
7. Beynəlxalq Əmək Təşkilatı (2026). Decent work and the 2030 Agenda for sustainable development. <https://www.ilo.org/topics-and-sectors/decent-work-and-2030-agenda-sustainable-development>
8. Beynəlxalq Valyuta Fondu. https://www.imf.org/en/news/articles/2015/09/14/01/49/pr15265?utm_source
9. Christopher J (1998). Evaluating the effectiveness of active labor Programs in Hungary (S.17)
10. Countryeconomy.com. https://countryeconomy.com/national-minimum-wage/azerbaijan?year=2023&utm_source
11. Dayanıqlı və Operativ Sosial Təminat Agentliyi. DOST Mərkəzləri. <https://dost.gov.az/dost-centers>

12. Dövlət Məşğulluq Agentliyi (2017). İşsizlikdən sığorta. <https://dma.gov.az/fealiyyet/funksional-istiqametler/issiz-ve-isaxtaranlarla-is/isszilikden-sigorta?hl=az>
13. Dövlət Məşğulluq Agentliyi (2026). İşgaldan azad edilmiş ərazilərdə 800-dək sakin üçün özünüməşğulluq proqramı üzrə kiçik bizneslər qurulub. <https://dma.gov.az/media/xeberler/isgaldan-azad-edilmis-erazilerde-800-dek-sakin-ucun-ozunumesgulluq-proqrami-uzre-kicik-biznesler-qurulub>
14. Dövlət Məşğulluq Agentliyi. Əmək və məşğulluq altsistemi. https://www.dma.gov.az/layiheler/reqemsal-layiheler/emas?utm_source
15. Dövlət Məşğulluq Agentliyi. Peşə hazırlığına dair hesabat (2025).
16. Məşğulluq haqqında Azərbaycan Respublikasının Qanunu. <https://e-qanun.az/framework/39846>
17. National Statistic Office of Georgia (2026). <https://www.geostat.ge/en/modules/categories/683/Employment-Unemployment>
18. Süleymanov, E. (2026). Əmək bazarında hüquqi tənzimləmə və sosial müdafiə. Xalq Qəzeti.
19. <https://tradingeconomics.com/armenia/unemployment-rate>

VII BÖLMƏ: İCMAL MATERİALLARI

**ЭКОНОМИКО-МАТЕМАТИЧЕСКИЙ АППАРАТ В ПРОВЕДЕНИИ
ИССЛЕДОВАНИЙ МАРКЕТИНГОВЫХ КОММУНИКАЦИЙ**

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-90

Агшин Ш. Садыгов

*Азербайджанский Государственный
Экономический Университет (UNEC),
Докторант кафедры «Прикладная экономика»
3-почта: agshin.s.sh@gmail.com
ORCID: [0000-0001-9387-2104](https://orcid.org/0000-0001-9387-2104)*

Резюме

Несмотря на растущий интерес к использованию математического аппарата в маркетинговых разработках, сегодня его применение относительно ограничено и всё ещё не принято в повседневном принятии маркетинговых решений. До сих пор многие маркетологи упускают эту взаимосвязь или, по крайней мере, необходимость сосредоточиться на данном фокусе при внедрении маркетингового плана. В сложившейся цифровой среде самой большой проблемой остается перевод математических идей в рекомендации и действия, которые могут оказать прямое влияние на формирование и функционирование МК. В статье разработан механизм эффективного взаимодействия экономико-математического инструментария и маркетинговых коммуникаций, представлена «дорожная карта» данного процесса.

Ключевые слова: математический инструментарий, интегрированные маркетинговые коммуникации, цифровые технологии, логистическая регрессия, нейронные сети.

**ECONOMIC AND MATHEMATICAL APPARATUS IN MARKETING
COMMUNICATIONS RESEARCH**

Agshin S. Sadigov

*Azerbaijan State University of Economics (UNEC),
Doctoral student of the Department of Applied Economics
E-mail: agshin.s.sh@gmail.com
ORCID: [0000-0001-9387-2104](https://orcid.org/0000-0001-9387-2104)*

Summary

Despite growing interest in the use of mathematical tools in marketing development, its application is relatively limited and still not widely accepted in everyday marketing decision-making. Many marketers still overlook this connection, or at least the need to focus on it when implementing a marketing plan. In the current digital environment, the greatest challenge remains translating mathematical ideas into recommendations and actions that can directly influence the formation and functioning of marketing plans. This article develops a mechanism for the effective interaction of economic and mathematical tools and marketing communications, presenting a roadmap for this process.

Keywords: mathematical tools, integrated marketing communications, digital technologies, logistic regression, neural networks.

MARKETİNG KOMMUNİKASIYA TƏDQİQATLARIN APARILIŞINDA İQTİSADI-RİYAZİ APARAT

Aqşin Ş. Sadıqov

Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti (UNEC),

Tətbiqi İqtisadiyyat kafedrasının doktorantı

E-mail: agshin.s.sh@gmail.com

ORCID: 0000-0001-9387-2104

Xülasə

Marketingin inkişafında riyazi vasitələrin istifadəsinə artan marağın olmasına baxmayaraq, onun tətbiqi nisbətən məhduddur və gündəlik marketing qərarlarının qəbul edilməsində hələ də geniş qəbul edilmir. Bir çox marketing mütəxəssisi hələ də bu əlaqəni və ya heç olmasa marketing planını həyata keçirərkən ona diqqət yetirmək ehtiyacını gözardı edir. Hazırkı rəqəmsal mühitdə ən böyük çətinlik riyazi ideyaları marketing planlarının formalaşmasına və fəaliyyətinə birbaşa təsir göstərə biləcək tövsiyələrə və hərəkətlərə çevirməkdir. Bu məqalədə iqtisadi və riyazi vasitələrin və marketing kommunikasiyalarının effektiv qarşılıqlı təsiri mexanizmi işlənilib hazırlanmışdır və bu proses üçün yol xəritəsi təqdim olunur.

Açar sözlər: *riyazi alətlər, integrasiya olunmuş marketing kommunikasiyaları, rəqəmsal texnologiyalar, logistik reqressiya, neyron şəbəkələri.*

ВВЕДЕНИЕ

В современных условиях наблюдается прогрессивное влияние математики на все аспекты повседневной жизни, в том числе и на маркетинг. Различные исследования описывают использование известными иностранными компаниями передовых математических методов для больших объемов данных в целях оптимизации своих маркетинговых действий (Ayres, 2008; Bramorski, 2013; Wu et al., 2021), демонстрируют применение ими множественной аналитики для создания реального конкурентного преимущества (Davenport, Harris, 2017), представляют практический взгляд на современный ландшафт математического маркетинга (Maech, 2009), констатируют рождение нового поколения математиков, способных управлять информацией о маркетинговой эффективности (Baker, 2008).

Подобные подходы вызвали настоящий интерес к использованию математического аппарата в маркетинговых разработках. Однако сегодня его применение все еще относительно ограничено и пока ещё не принято в повседневном принятии маркетинговых решений. До сих пор многие маркетологи упускают эту взаимосвязь или, по крайней мере, необходимость сосредоточиться на данном фокусе при внедрении маркетингового плана. Почти 4 из 10 респондентов опроса заявили, что не используют аналитические инструменты, потому что не понимают, как использовать аналитику для улучшения бизнеса (Donaway, 2014). Только 15% исследований осуществляют эконометрическое моделирование для определения эффектов маркетинговых мероприятий и повседневного принятия маркетинговых решений (Les, Field, 2007). Цитата «Вы не можете управлять тем, что не измеряете», ставшая знаменитой благодаря эксперту по управлению бизнесом Питеру Друкеру, напоминает о важности регулярного отслеживания данных с помощью математических инструментов, сбалансированного подхода к измерению, что может помочь маркетологам с течением времени увидеть и измерить любые изменения, найти корреляции вокруг определенных событий, а также определить влияние различных уровней маркетинговых усилий, вклад отдельных элементов маркетингового комплекса и степени их воздействия на общие бизнес-результаты (Bates, 2024). Именно этими факторами обусловлено наше стремление к раскрытию специфики использования математического аппарата при исследовании маркетинговых коммуникаций.

1. Использование математического инструментария в маркетинговых разработках

Следует отметить, что в настоящее время более традиционные методы эконометрики дополняются новыми средствами интеллектуального анализа данных, которые стали возможны благодаря постоянно растущей вычислительной мощности, собирающей огромные объемы данных, а также разработкам в области машинного обучения и искусственного интеллекта. В набор инструментов математического маркетинга добавились такие набравшие популярность эконометрические методы, как деревья решений, нейронные сети, регрессионные модели, генетические алгоритмы, математическое таргетирование и т.д. (Berry, Linoff, 2008). Растущая доступность огромных объемов Web-аналитики и цифровых данных в режиме реального времени, расширение способов применения к ним математики позволяют мгновенно получать данные о действенности маркетинговых коммуникаций, и в аналогичном режиме осуществлять цифровую оптимизацию их эффективности и номенклатурного микса, обеспечивать более широкий взгляд на разворачивающийся маркетинговый ландшафт в соответствии с новыми требованиями (например, активностью новых цифровых технологий, социальных сетей и т.п.). Как верно, с нашей точки зрения, было подмечено, цифровые математические инструменты получили невероятный рост в маркетинге: «Цифровые технологии действительно усилили революцию в математическом маркетинге, поставив его на стероиды» (Maech, 2009).

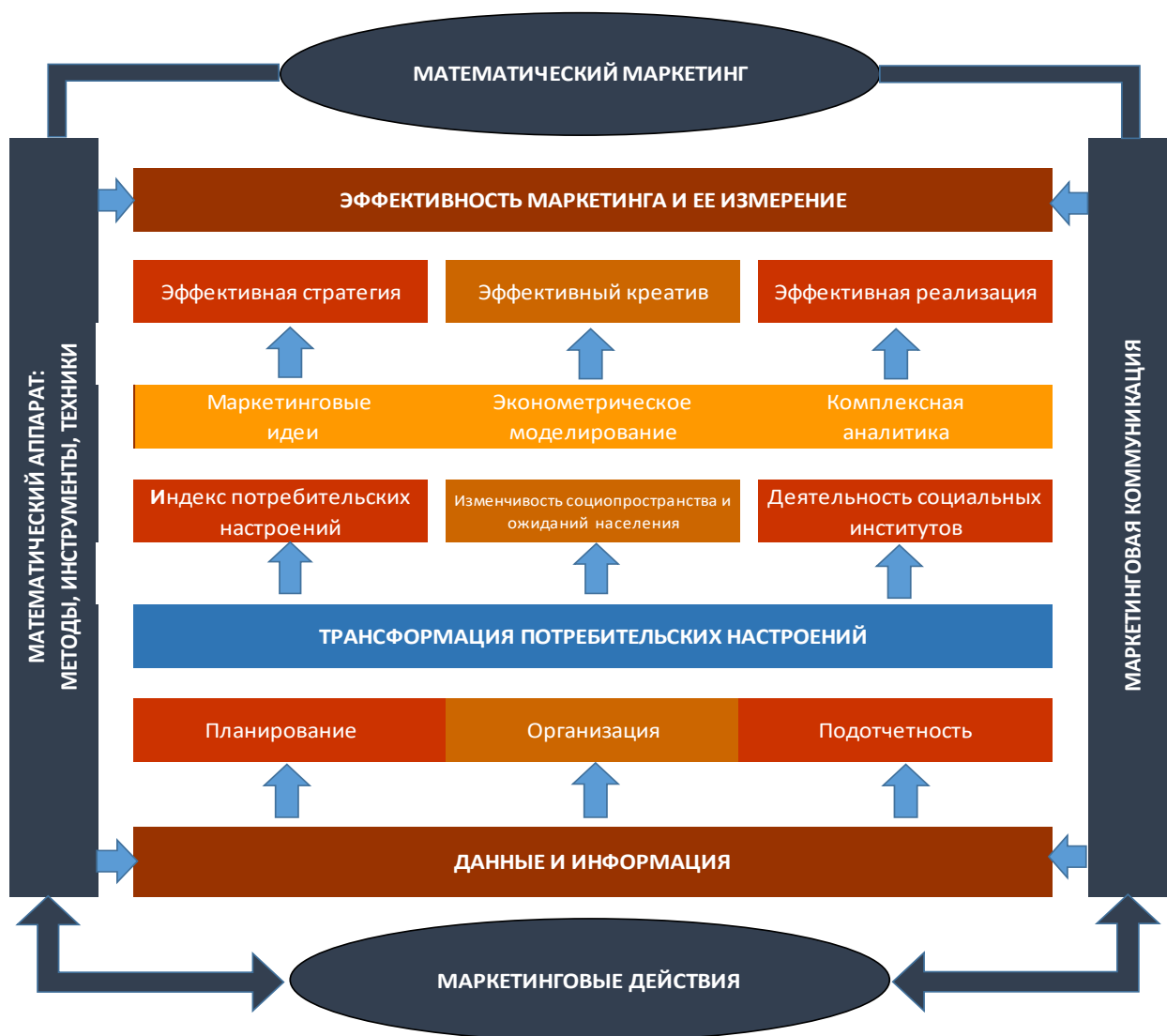
В сложившейся цифровой среде самой большой проблемой остается перевод математических

идей в рекомендации и действия, которые могут оказать прямое влияние на формирование и функционирование маркетинговых коммуникаций. Для того, чтобы превратить математический инструментарий в детонатор повышения эффективности работы маркетинговых коммуникаций, необходимо:

- во-первых, обеспечивать математически инструментами рост подотчетности осуществляемых маркетинговых действий, что позволит установить их влияние на конечный бизнес-результат и пути оптимизации этого воздействия;
- во-вторых, раскрывать ценные замыслы потребителей, которые можно превратить в подпитывающий будущий рост мощные маркетинговые идеи.

Механизм эффективного взаимодействия математического инструментария и маркетинговых коммуникаций графически иллюстрируется на рисунке 1 (*Разработано автором на основе: Bramorski, 2013, с. 25-27; Donaway, 2014; Maex, 2009, с. 10, 16; Wu et al., 2021*).

Рис. 1. Дорожная карта эффективного взаимодействия математического аппарата с маркетинговыми коммуникациями

В качестве основных драйверов данной концептуальной схемы выступают следующие

рамочные макроблоки: с одной стороны, маркетинговые коммуникации и математический аппарат («вертикальные рамки»), а с другой – математический маркетинг и маркетинговые действия («горизонтальные рамки»). Их эффективное взаимодействие в решающей степени зависит от таких микроблоков, как «эффективность маркетинга и её измерение» (1-ый микроблок), «трансформация потребительских настроений» (2-ой микроблок) и «данные и информация» (3-ий микроблок). Каждому из них присущи свои составляющие звенья. Например, для первого микроблока ключевыми являются такие связки, как «эффективная стратегия» – «маркетинговые действия», «эффективный креатив» – «эконометрическое моделирование», «эффективная реализация» – «комплексная аналитика». Второй микроблок – узловой неэкономический фактор данного взаимодействия – согласно нашей версии, предполагает всесторонний, кумулятивный учет «индекса потребительских настроений», «изменчивости социологического пространства и ожиданий населения», а также «деятельности социальных институтов». Для третьего микроблока характерна системная связь с такими важными рычагами эффективного маркетинга, как «планирование – организация – подотчётность». Представленная концептуальная схема механизма эффективного взаимодействия математического инструментария и маркетинговых коммуникаций в значительной мере раскрывает алгоритм построения настоящей модели в контексте отраслевой специфики и возможных целевых ограничений.

Интегрированные маркетинговые коммуникации:

интерактивные альтернативы

Международная практика свидетельствует, что благодаря эффективным каналам маркетинговых коммуникаций в ведущих фирмах различных отраслей растут продажи, а использование систем управления потребительской базой способствуют не только увеличению лояльности потребителей, но и обеспечивают существенный рост доходов от прямых продаж (Архангельская, 2018, с. 25-32).

Необходимость проведения и рационализации маркетинговых коммуникаций отображается статистическими данными различных аналитических центров (Таблица 1) (*Составлена автором на основе*: Brodeur-Johnson, Pilecki, 2024; Brookes, 2021; Consumer Decision Journey..., 2024; Customer Loyalty Index..., 2024; Digital Marketing Statistics..., 2024; Duncan, 2016; E-mail Marketing Revenue..., 2024; E-mail Marketing ROI..., 2024; E-mail marketing worldwide..., 2024; McKinsey&Company..., 2021; Hruska, J., & Maresova, 2020; Marketing Personalization..., 2022; Moller, 2022; Percy, 2023; Pilecki, 2023; Shankar et al., 2021; The 2023 State..., 2024; The Shocking Cost..., 2017; US Ad..., 2024; What Contact..., 2023).

Таблица 1. Развитие и изучение интегрированных маркетинговых коммуникаций (ИМК) в американских фирмах

Экономические индикаторы	
Годовые убытки фирм США в результате плохого качества ИМК, млрд. долл.	62
Выручка от email-маркетинга в 2021 году, млн. долл.	200
Ежегодное увеличение затрат на email-маркетинг, млн. долл.	1,0
Окупаемость инвестиций в email-маркетинг (средняя величина)	60,0
Удельный вес проанкетированных предпринимателей, намеревающихся повысить затраты на email-маркетинг, %	95
Мониторинг лояльности	
Удельный вес потребителей, готовых рекомендовать своим близким и деловым партнёрам коммуницировать с фирмами, среди общего числа удовлетворённых контактами с ними, %	69
Удельный вес потребителей, готовых тратить в среднем на 13% больше в фирмах, которые, по их мнению, обеспечивают превосходное обслуживание клиентов, %	70
Удельный вес потребителей, которые стали бы пользоваться услугами фирм чаще, среди общего	

числа удовлетворённых контактами с ними, %	50
Удельный вес потребителей, готовых принять меры в случае ненадлежащего сервиса со стороны фирм, %	93
Удельный вес потребителей в США, переходящих на другой сервис из-за ненадлежащего обслуживания, %	44
Удельный вес потребителей, окончательно отказавшихся от услуг фирм, среди общего числа неудовлетворённых, %	58
Доля клиентов, поменявших фирму хотя бы 1-2 раза за последний год, %	89
Доля клиентов, которые после негативного опыта коммуникации с фирмами будут рекомендовать друзьям не пользоваться их услугами в деловых целях, %	49
Доля клиентов, которые после негативного опыта коммуникации с фирмами готовы опубликовать отрицательный отзыв об этом в Интернете или социальных сетях, %, в том числе в возрасте 25-34 лет, %	34 59
Превышение издержек среднестатистического лояльного потребителя над ценой его первоначальной покупки, %	13
Изучение каналов ИМК	
Удельный вес адресатов email-рассылок, открывающих сообщения от фирм, %	90
Удельный вес потребителей, предпочитающих связываться с фирмами по телефону, %	59
Удельный вес потребителей, считающих телефон наиболее эффективным способом быстрой коммуникации с фирмами, %	75
Удельный вес потребителей, раздражающихся при отсутствии немедленного коммуницирования с реальным человеком, %	53
Удельный вес адресатов email-рассылок, совершающих одну (и более) покупку за год благодаря полученному рекламному уведомлению, %	60
Рост расходов потребителей, получающих электронные сообщения, %	91
Рост объёма заказов потребителей, получающих электронные сообщения, %	50
Рост количества покупок потребителей, получающих электронные сообщения, %	30
Увеличение частоты кликов в персонализированных рассылках, %	20
Усиление преобразований от персонализированных рассылок, %	20
Удельный вес получателей купонов и скидок, применяющих их в течение последующего семидневного периода, %	80
Удельный вес клиентов, настаивающих о необходимости для любимых фирм активного инвестирования в ИМК по email-рассылкам, %	40
Удельный вес маркетологов, у которых отсутствует какая-либо политика по применению email-рассылок, %	50
Удельный вес МК, обеспеченных телефонным сервисом, %	80
Усиление оттока потребителей, не имеющих обратной связи в ИМК посредством виртуальных платформ, %	20

Представленные здесь тренды обуславливают объективную злободневность применения систем управления потребительским кластером, оптимизации интегрированных маркетинговых коммуникаций и инвестиционных ресурсов в проецировании поведенческих действий потребителей.

Системы управления потребительской средой и модели прогнозирования интегрированных маркетинговых коммуникаций активно применяются в средних и крупных компаниях (Борушко, 2012, с. 35-41). Их внедрение способствует увеличению удельного веса откликов на маркетинговые действия, росту прибыльности маркетинговых компаний, повышению лояльности потребителей и стоимости потребительской базы, а также эффективности каналов интегрированных маркетинговых коммуникаций.

В качестве альтернативного вида интегрированных маркетинговых коммуникаций используют интерактивный маркетинг, реализующийся посредством взаимодействия через сайт в сети Интернет. Его использование дает возможность для дистанционного принятия заказа, обращения за разъяснением, подготовки оперативного отчета, получения доступа к большому массиву информационных ресурсов.

Интерактивные интегрированные маркетинговые коммуникации способствуют повышению лояльности потребителей, снижению затрат на сервис, связанный с принятием потока обращений. При наличии огромного клиентского массива, его полный охват маркетинговыми предложениями является дорогостоящим и нерациональным. Следует отыскать такую целевую аудиторию, которая с максимальной вероятностью отзовется на маркетинговое уведомление.

К числу наиболее важных методов таких интегрированных маркетинговых коммуникаций относятся сегментирование рынка и скоринг. Проведенный нами анализ иностранной литературы позволяет сформулировать преобладающие трактовки этих дефиниций. Так, сегментирование рынка определяется как процесс выделения групп клиентов с дифференцированными свойствами спроса для расширения спектра маркетинговой деятельности и четкой адаптации товара к рыночным условиям. А суть скоринга заключается в установлении возможности позитивного контакта с потребителем по базе скоринговой модели. Важными элементами сегментирования являются дерево решений и нейронные сети, а инструментами скоринга – логистическая регрессия и ROC-анализ.

Дерево решений целесообразно применять при характеристике реального потребителя. Оно служит отражением порядка вынесения решений на основе классификации, где каждому отдельно взятому промежуточному звену соответствует достоверное требование и способ решения (Карасева, Митрофанов, 2022, с. 695-697; Quinlan, 1986). Промежуточное звено традиционно представляет собой элементарный подход, позволяющий перейти к очередному звену (Рисунок 3.2) (Ломакин и др., 2016; Янкова, Дудкина, 2016; Lipyanina et al., 2020; Sabaitytė et al., 2019; Xia, 2014).

Рис. 2. Варианты выбора посредством дерева решений

В современных условиях формирование маркетинговой политики на основе построения дерева решений получило мощный импульс. Решаемые на этой основе задачи можно консолидировать в следующие три блока:

1 – описание информации; 2 – классификация; 3 – регрессия.

Что касается создания дерева решений, то его можно выразить следующим алгоритмом. В частности, имеется обучающая выборка T , включающая множество фирм, каждый из которых имеет m атрибутов. Один из этих атрибутов показывает отношение фирм к одному из подсистем. В ряде работ, например, (Quinlan, 1986), смысл создания дерева решений отражается посредством обозначения подсистемы множеством в соответствии с формулой:

$$C = \{C_1, \dots, C_k\}$$

В таком случае:

- А. Т включает параметры, относящиеся к одной подсистеме C_i .
- В. Т не включает вариантов, т.е. является незначимым множеством.
- С. Т включает образцы разных систем.

В реалии фактически каждый из наиболее популярных алгоритмов конструирования «дерева» решений является «ненасытным»: когда отображен один характерный признак, по которому осуществляется фрагментация, алгоритм не воспроизводит прежний атрибут, чтобы совершенствовать это разделение. Следовательно, подобные алгоритмы не способствуют оптимальному распределению.

Применение дерева решений для планирования интегрированных маркетинговых коммуникаций является паллиативным по следующим мотивам:

А. Создание идеального дерева решений подразумевает NP-полную задачу.¹ С учётом существования множества потребителей и признаков, создание оптимального дерева и истолкование его сути является проблематичной задачей.

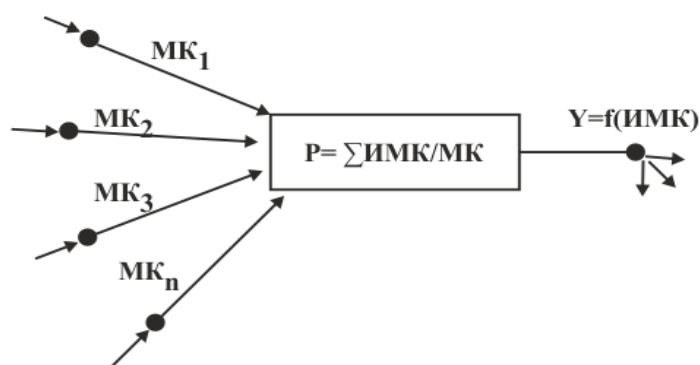
В. Приемы формирования деревьев решений нацелены на постоянное обновление, что не дает возможность строить устойчивую модель трансформации интегрированной маркетинговой коммуникации.

С. В действительности, приходится работать с дискретными переменными, что сужает ареал их применения.

Нейронные сети в системе интегрированной маркетинговой коммуникации

В процессе исследования интегрированной маркетинговой коммуникации используется также модель нейронной сети, представляющая собой трансформирование информации, что проиллюстрировано на рисунке 3.3. [Бурашникова, 2019; Калиновская, 2020; Любецкий, 2015; Шах, 2017, с. 111-115].

Рис. 3. Блок-схема математической модели нейрона в системе интегрированной маркетинговой коммуникации

Данные, обретенные нейроном, агрегируются с весовыми коэффициентами w_i для любого внешнего индикатора x_i , $i=1, \dots, n$, где n – масштабность зоны поступающих сигналов. Потенциал действия нейрона определяется по следующей формуле (Wang et al., 2012, с. 3306; Yousef et al., 2020):

¹ Задача называется NP (недетерминированной полиномиальной), если ее решение можно угадать и проверить за полиномиальное время. Недетерминированность означает, что для угадывания не используется какое-либо конкретное правило. Если задача является NP и все другие задачи NP сводятся к ней за полиномиальное время, задача является NP-полной [269].

$$P = \sum_{i=1}^n w_i x_i$$

Исходный сигнал нейрона трансформируется с помощью передаточной функции $f(P)$. В этом случае тип функции $f(P)$ задается в трёх вариациях, как иллюстрируется на рисунке 3.4. (Добровольская, 2019; Зиннуров, 2018, с. 182-185; Шорохова, 2006).

Рис. 3.4. Функции трансфера нейронов:
а) линейная; в) ступенчатая; с) сигмоидальная

В качестве передаточных функций в искусственных нейронах применяются предельные функции, которые и являются математической моделью нейронов. В свою очередь, предельная функция воспроизводит сигнал в том случае, когда он выходит за пределы порогового уровня. Применение этого вида функции в системе интегрированной маркетинговой коммуникации, хотя и связано с определенными сложностями (например, потерей гибкости нейронной сети и интенсивности выходного сигнала нейронов), но имеет определенную перспективу.

Позитивным моментом применения линейной функции выступает ее способность к дифференцированию, что допускает снижение удельного веса погрешностей выходных сигналов сети интегрированных маркетинговых коммуникаций. В то же время часто применяется сигмоидальная передаточная функция, которая представляет собой нечто среднее между линейным и ступенчатым вариантом, а также стабильно моделирует работу нейрона [Андрейчиков, Андрейчикова, 2004, с. 99; Diyanova, 2019, с. 30-32; Musayeva, 2022]:

$$Y = \frac{1}{1 + e^{-kP}}$$

Коэффициент k обуславливает стремительность перехода: чем он больше, тем сигмоидальная функция ближе к предельной, а если меньше – то к линейной. В отличие от двух последних функций, сигмоидальная является дифференцируемой и лишена разрывов, что, по нашему мнению, представляет особый интерес для исследования интегрированной маркетинговой коммуникации.

При реализации конкретной задачи по созданию нейронной сети в системе интегрированной маркетинговой коммуникации следует принять решение о типе передаточной функции, ее параметрам, числу нейронов и количеству пластов (в том числе скрытых). В настоящем исследовании нами используется ступенчатая функция. Вместе с тем, как свидетельствует практика, в процессе построения нейронных сетей неминуемо сталкиваешься с определенными проблемными вопросами, затрудняющих их применение в системе интегрированных маркетинговых коммуникаций. В их числе выделяются нижеследующие проблемы (Достоинства и недостатки..., 2023; Ильин, 2017, с. 65-70; Galushkin, 2007, с. 43-52, 305-319; Livingstone et al., 1997, с. 135-142):

- Подходы к конструированию нейронных сетей приводят к многозначным маркетинговым решениям, в числе которых могут быть ошибочные и неэффективные.
- В режиме реального времени применение нейронных сетей в маркетинговых целях крайне затруднительно из-за длительности временных задач на их подготовку.
- В отдельных случаях использование нейронных сетей приводит к неопределенным ситуациям, что приводит к непоследовательности при разработке алгоритма решения маркетинговых задач.
- Моделирование маркетинговых коммуникаций на основе нейронных сетей обуславливает необходимость многократной настройки внутренних компонентов модели и их взаимосвязи.
- Непредсказуемость действий разработанной нейронной сети сопровождается большими рисками в процессе их применения для управления высокобюджетными маркетинговыми коммуникациями.
- При реализации крупных маркетинговых задач доступность значительной части коммерческих проектов применения нейронных сетей (например, в виде громадных интегральных схем) является ограниченной.
- Отсутствие интерпретируемости и объяснимости выходных данных и решений нейронных сетей, что может создать серьёзные сложности для приложений, требующих прозрачности, подотчетности и доверия при реализации маркетинговых задач.
- Для достижения высокого уровня точности и обобщений нейронным сетям необходимы огромные объёмы данных и вычислительных ресурсов, что делает их развёртывание в системе ИМК весьма дорогим и трудоёмким.
- Уязвимость нейронных сетей к тонким возмущениям и изменениям входных данных может привести к получению неверных или необъективных результатов, что чревато серьезными последствиями для приложений, полагающихся на точное и последовательное распознавание (например, биометрическую аутентификацию) при реализации маркетинговых решений.
- Сложность обобщения и переноса знаний и навыков нейронных сетей на новые маркетинговые задачи ограничивает их способность адаптироваться к изменяющимся, разнообразным средам и сценариям, что существенно снижает уровень универсальности и эффективности этих сетей в системе ИМК.

Логистическая регрессия в диагностике реакции потребителей на маркетинговые предложения

Значимое место в методах исследования интегрированной маркетинговой коммуникации занимает логистическая регрессия, использование которой в диагностике отзыва потребителей на маркетинговые предложения более продуктивно, т.к. она способствует осуществлению двоичного отзыва в виде непрерывной функции.

Отметим, что всякая регрессионная модель оформляется формулой (Стрижов, 2008; Chen et al., 2011, с. 139-154; Fahrmeir, 2021, с. 23-84):

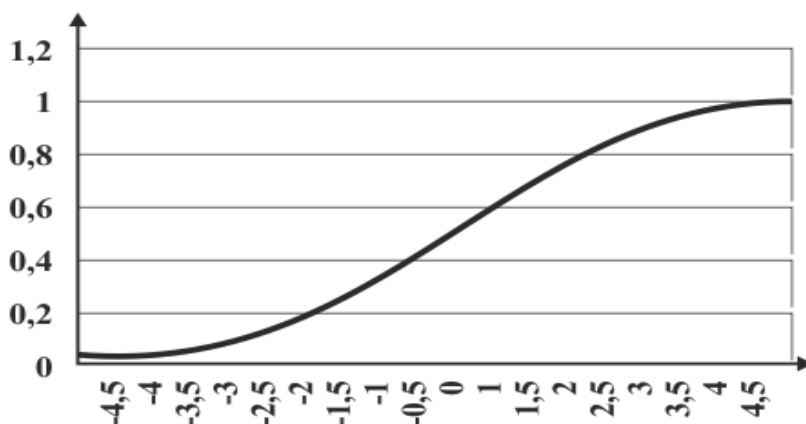
$$y = F(x_1, x_2, \dots, x_n)$$

Теоретически множественную линейную регрессию можно применять для моделирования двоичного отзыва. В частности, если потребитель откликнулся на интегрированную маркетинговую коммуникацию, то значение данной переменной на фазе обучения будет равняться 1, или – нулю. В то же время сформированная регрессионная модель в обязательном порядке станет отражением значения вероятности отзыва, <0 и >1 .

Блок-схема логистической функции, отражающая сигмоиду интегрированной маркетинговой коммуникации, представлена на рисунке 3.5. (Арланцев, Попов, 2001; Голубкова, 2023;

Литовченко, Шкурупская, 2015; Романов, Полякова, 2011, с. 118-121).

Рис. 3.5. Логистическая кривая интегрированной маркетинговой коммуникации

Логистическую регрессию также можно рассматривать в качестве однопластовой нейронной сети, в которой активация отображается в виде сигмоиды (Рисунок 3.6). (Логистическая регрессия и ROC-анализ..., 2020; Логистическая регрессия с мышлением..., 2021; Основы нейронной сети..., 2022).

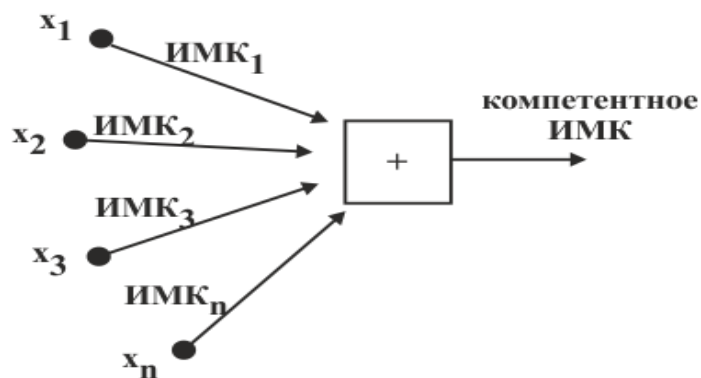

Рис. 3.6. Логистическая регрессия в виде нейронной сети в системе интегрированных маркетинговых коммуникаций (ИМК)

Для анализа уровня двоичной классификации целесообразно проведение ROC-анализа (Леонов, 2009; Fawcett, 2006, с. 861-874; Flach, 2016, с. 1109-1116; Majnik, Bosnić, 2013, с. 531-558; Metz, 1978, с. 283-298; Wixted et al., 2017, с. 343-351). В данном исследовании была предпринята попытка формально отразить график этой системы в интегрированных маркетинговых коммуникациях по отраслям торговли и общественного питания (Рисунок 3.7), а также платных услуг (Рисунок 3.8) и туризма (Рисунок 3.9) (Как интерпретировать...; Логистическая регрессия и ROC-анализ, 2020; Fawcett, 2004).

Рис. 3.7. ROC-кривая в системе интегрированной маркетинговой коммуникации по торговле и общественному питанию

Рис. 3.8. Сравнение ROC-кривых системы интегрированной маркетинговой коммуникации по платным услугам

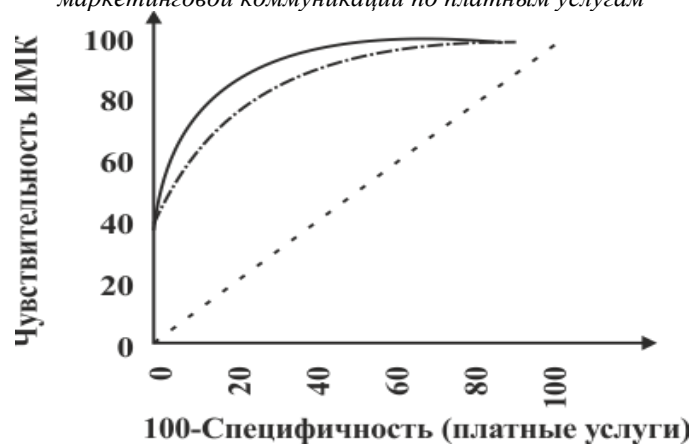
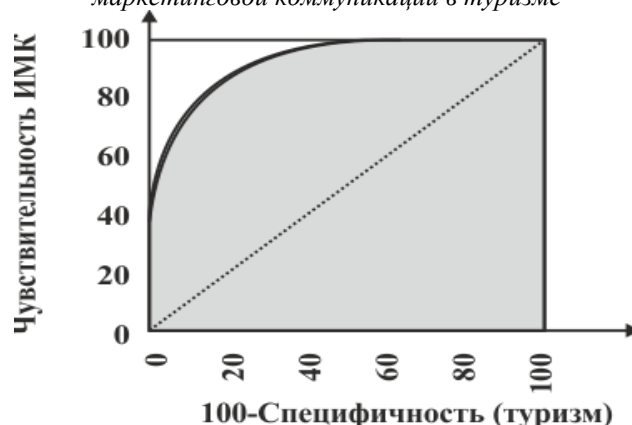

Рис. 3.9. Площадь под ROC-кривой системы интегрированной маркетинговой коммуникации в туризме

При диагностике интегрированных маркетинговых коммуникаций применяются относительные индикаторы (Таблица 3.2) (Голубкова, 2023, с. 49-63; Курес, 2021, с. 426-434):

Таблица 3.2. Относительные индикаторы, используемые при диагностике интегрированной маркетинговой коммуникации

Индикаторы	Формулы
TPR – удельный вес позитивных классификаций:	$TPR = \frac{TP}{TP + FN} \cdot 100\%$
FPR – удельный вес ложно позитивных классификаций:	$FPR = \frac{FP}{TN + FP} \cdot 100\%$
PPV – вероятность позитивного исхода при позитивной классификации:	$PPV = \frac{TP}{TP + FP}$
S_e – чувствительность: удельный вес позитивно классифицированных случаев:	$S_e = TPR = \frac{TP}{TP + FN} \cdot 100\%$
S_p – специфичность: удельный вес негативных классификаций и примеров:	$S_p = \frac{TN}{TN + FP} \cdot 100\%$

На практике используется множество формальных критериев для отбора предела отсечения. В случае с анализом маркетинговой коммуникации задается минимальная вероятность отклика (PPV) и максимальная чувствительность (S_e).

Логистическая регрессия ввиду своей элементарности относительно других видов моделей не всегда дает объективные и точные результаты. Вместе с тем последние положительно интерпретируемы и имеют высокий уровень надежности. С учетом безцикличности величины, прогнозируемой логистической регрессией, данный механизм представляется наиболее приемлемым для прогнозирования вероятности двоичного отзыва в маркетинговой коммуникации и её интегрированной модели.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В сложившейся цифровой среде самой большой проблемой остается перевод математических идей в рекомендации и действия, которые могут оказать прямое влияние на формирование и функционирование маркетинговых коммуникаций. Для того, чтобы превратить математический инструментарий в детонатор повышения эффективности работы маркетинговых коммуникаций, необходимо:

- во-первых, обеспечивать математически инструментами рост подотчетности осуществляемых маркетинговых действий, что позволит установить их влияние на конечный бизнес-результат и пути оптимизации этого воздействия;
- во-вторых, раскрывать ценные замыслы потребителей, которые можно превратить в подпитывающий будущий рост мощные маркетинговые идеи.

В качестве основных драйверов разработанного автором концептуальной схемы эффективного взаимодействия математического инструментария и маркетинговых коммуникаций выступают следующие рамочные макроблоки: с одной стороны, маркетинговые коммуникации и математический аппарат («вертикальные рамки»), а с другой – математический маркетинг и маркетинговые действия («горизонтальные рамки»). Их эффективное взаимодействие в решающей степени зависит от таких микроблоков, как «эффективность маркетинга и её измерение» (1-ый микроблок), «трансформация потребительских настроений» (2-ой микроблок) и «данные и информация» (3-ий микроблок). Каждому из них присущи свои составляющие звенья. Например, для первого микроблока ключевыми являются такие связи, как «эффективная стратегия» – «маркетинговые действия», «эффективный креатив» – «эконометрическое моделирование», «эффективная реализация» – «комплексная аналитика». Второй микроблок – узловым неэкономический фактор данного взаимодействия – согласно

нашей версии, предполагает всесторонний, кумулятивный учет «индекса потребительских настроений», «изменчивости социологического пространства и ожиданий населения», а также «деятельности социальных институтов». Для третьего микроблока характерна системная связь с такими важными рычагами эффективного маркетинга, как «планирование – организация – подотчётность». Представленная концептуальная схема механизма эффективного взаимодействия математического инструментария и маркетинговых коммуникаций в значительной мере раскрывает алгоритм построения настоящей модели в контексте отраслевой специфики и возможных целевых ограничений.

С помощью математического аппарата маркетинговые коммуникации способны формализоваться в определенной форме. С этой целью предлагается использовать такие методы, как “дерево решений”, “нейронная сеть”, “ROC-анализ”.

По первому методу можно, на наш взгляд, выбрать три варианта:

- относящийся к единой системе интегрированных маркетинговых коммуникаций;
- состоящий из нескольких множеств маркетинговых коммуникаций;
- складывающийся из разных классов маркетинговых коммуникаций.

По второму методу возможно выбрать варианты выборки между линейными, ступенчатыми и сигмоидальными маркетинговыми коммуникациями.

И, наконец, по третьему – варианты составления графиков интегрированных маркетинговых коммуникаций.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Андрейчиков, А.В., Андрейчикова, О.Н. Интеллектуальные информационные системы. Москва: Финансы и статистика, 2004. 424 с.
2. Арланцев, А., Попов, Е. Синергизм коммуникационного инструментария // Маркетинг в России и за рубежом, 2001, № 1. С. 3-22.
3. Архангельская, И.Б. Интегрированные маркетинговые коммуникации. Москва: ИЦ РИОР, 2018. 319 с.
4. Борушко, И.В. Маркетинговые коммуникации. Минск: БГТУ, 2012. 307 с.
5. Бурашникова, Д. Нейронные сети и маркетинг // Блог Witget.com. 2019. URL: <http://witget.com/blog/neyronnye-seti-i-marketing/>
6. Голубкова, Е.Н. Интегрированные маркетинговые коммуникации. 3-е изд. Москва: Юрайт, 2023. 363 с.
7. Добровольская, Н.Ю. и др. Применение технологии нейронных сетей при решении некоторых задач маркетинга // Инновационная экономика: перспективы развития и совершенствования, 2019, №. 1 (35). С. 89-93.
8. Достоинства и недостатки нейронных сетей. Bewave. 27 февраля 2023. URL: <https://bewave.ru/blog/dostoinstva-i-nedostatki-neyronnykh-setey/>
9. Зиннуров, У.Г. Разработка маркетинговой стратегии предприятия с применением аппарата нейронных сетей // Управление экономикой: методы, модели, технологии: Материалы XVIII Международной научной конференции (18-20 октября 2018 г.). Уфа – Красноусольск: УГАТУ, 2018. 395 с.
10. Ильин, И. В. Анализ недостатков искусственных нейронных сетей и методов их минимизации // Научно-практические исследования, 2017, №. 7. С. 65-70.

11. Как интерпретировать кривую ROC (с примерами). URL: <https://www.codecamp.ru/blog/interpret-roc-curve/>
12. Калиновская, И.Н. Практические пути применения нейронных сетей в когнитивном маркетинге // Экономика. Управление. Инновации, 2020, № 1 (7). С. 61-65.
13. Карасева, Т.С., Митрофанов, С.А. Деревья решений как инструмент принятия решений в условиях цифровой экономики // Цифровая трансформация экономических систем: проблемы и перспективы (ЭКОПРОМ-2022): сборник трудов VI Всероссийской научно-практической конференции с зарубежным участием (11–12 ноября 2022 г). Санкт-Петербург, 2022. 819 с.
14. Леонов, В.П. Основные понятия ROC-анализа. Лекции. 2009. 47 с.
15. Литовченко, И.Л., Шкурупская, И.А. Оценка синергетического эффекта от применения интегрированных маркетинговых коммуникаций // Экономика Украины, 2015, №. 5. С. 29-39.
16. Логистическая регрессия и ROC-анализ – математический аппарат. 20 января 2020 г. URL: <https://loginom.ru/blog/logistic-regression-roc-auc/>
17. Логистическая регрессия с мышлением нейронной сети. 2021. URL: <https://digitrain.ru/articles/64195/>
18. Ломакин, Н.И., Телятникова, В.С., Нестерова, А. Использование нейронной сети “дерево решений” для поддержки принятия управленческих решений // Политика современных социально-экономических систем, 2016. С. 278-283.
19. Любецкий, П.Б. Использование нейронной сети при формировании маркетинговой сети предприятия / Актуальные проблемы информационных технологий, электроники и радиотехники – 2015: материалы Всероссийской молодежной школы семинара (25-29 декабря 2015 г.). Таганрог: НОЦ ЗИС КТ ЮФУ, 2015. С. 378-381.
20. Основы нейронной сети – логистическая регрессия + реализация кейса. 2022. URL: <https://russianblogs.com/article/421613349/>
21. Романов, А.А., Полякова, О.В. Использование механизмов маркетинговых коммуникаций в управлении спросом // ЭТАП: экономическая теория, анализ, практика, 2011, №. 2. С. 111-123.
22. Стрижов, В.В. Методы индуктивного порождения регрессионных моделей. Москва: ВЦ РАН. 2008. 55 с.
23. Шах, А. В. Применение моделей нейронных сетей в маркетинговой деятельности // Молодежь для науки и экономики: разработки и перспективы: сборник научных статей VI международного форума молодых ученых (1-2 июня 2017 г.). Гомель. – Новая Гута: БТ-ЭУПК, 2017. 340 с.
24. Шорохова, И.С. Использование методов нейронных сетей в разработке корпоративных маркетинговых стратегий //Экономическое развитие в современном мире: ВТО и процессы экономической интеграции, 2006, №. 3. С. 180-183.
25. Янкова, А.С., Дудкина, А.В. Формирование маркетинговой стратегии на основе анализа микроокружения и построения дерева решений. Минск: Белорусско-Российский университет, 2014.
26. Ayres, I. Super Crunchers: Why Thinking-by-Numbers Is the New Way to Be Smart. New York: Bantam Dell -Random House Publishing Group, 2008. 308 p.
27. Baker, S. The Numerati. Boston – New York: Houghton Mifflin Harcourt, 2008. 256 p.
28. Bates, K. You Can't Manage What You Don't Measure. mTRIGGER. February 4, 2024. URL: <https://www.mtrigger.com/you-cant-manage-what-you-dont-measure/>

29. Berry, M.J.A., Linoff, G.S. Mastering Data Mining: The Art and Science of Customer Relationship Management. Wiley India Pvt. Limited, 2008. 512 p.
30. Bramorski, T. Using Mathematical Programming for Marketing Plan Optimization. Journal of Business Case Studies, 2013, Vol. 9, No. 1. P. 23-33.
31. Brodeur-Johnson, D., Pilecki, M. How Employee Experience Drives Customer Loyalty. Forrester. April 8, 2024. URL: <https://www.forrester.com/report/how-employee-experience-drives-customer-loyalty/RES180753/>
32. Brookes, N. The multibillion dollar cost of poor customer service [INFOGRAPHIC]. NewVoiceMedia. July 16, 2021. URL: <https://www.vonage.ca/en/resources/articles/the-multibillion-dollar-cost-of-poor-customer-service-infographic/>
33. Chen, J., Arjun K., Gupta, A.K. Regression Models. In: Parametric Statistical Change Point Analysis. Birkhäuser Boston, MA. 2011. XIII, 273 p. doi:10. 1007/978-0-8176-4801-5
34. Consumer Decision Journey: What It Is and How to Use it. Indeed Editorial Team. August 18, 2024. URL: <https://www.indeed.com/career-advice/career-development/consumer-decision-journey#:~:text=The%20consumer%20decision%20journey%2C%20or,marketers%20can%20influence%20these%20decisions/>
35. Customer Loyalty Index 2024: Global. Emarsys. September 2024. 26 p. URL: <https://emarsys.com/learn/white-papers/customer-loyalty-index-2024-global/>
36. Davenport, T., Harris, J. Competing on Analytics, Updated, with a New Introduction: The New Science of Winning. Boston: Harvard Business School Press, 2017. 320 p.
37. Digital Marketing Statistics 2024. Responsify. 2024. URL: <https://www.responsify.com/digital-marketing-statistics/>
38. Diyanova, S.N., Guba, E.N., Guseva, M.V., Popova, T.S. Strategies and innovations in modern trade marketing. International Journal of Economics and Business Administration, 2019, Vol. VII, Special Iss. 1. P. 494-500.
39. Donaway, M. The Case for Mathematics in Marketing. Measurement & Analytics. October 22, 2014. URL: <https://www.branddrivendigital.com/the-case-for-mathematics-in-marketing/>
40. Duncan, E., Fanderl, H., Maechler, N., & Neher, K. Customer experience: Creating value through transforming customer journeys. McKinsey & Company. Number 1, January 2016. 87 p. URL: <https://www.mckinsey.com/~media/mckinsey/industries/public%20and%20social%20sector/our%20insights/customer%20experience/creating%20value%20through%20transforming%20customer%20journeys.pdf>
41. E-mail Marketing Revenue Worldwide 2022-2032. Statista. April 24, 2024.
42. Email Marketing ROI: What leads to better returns? Litmus. 2024. 14 p. URL: https://www.litmus.com/wp-content/uploads/2021/07/CMOs-Guide-to-Email-ROI.pdf?utm_campaign=wc-2021-07-cmo_guide_to_email_roi-insights_followup&utm_source=email/
43. E-mail Marketing Worldwide – Statistics & Facts. Statista. April 30, 2024.
44. Fahrmeir, L., Kneib, T., Lang, S., Marx B.D. Regression: Models, Methods and Applications. Berlin: Springer, 2021. xx,746 p. doi:10.1007/978-3-662-63882-8
45. Fawcett, T. An introduction to ROC analysis. Pattern recognition letters, 2006, Vol. 27, Iss. 8. Pp. 861-874.
46. Fawcett, T. ROC graphs: Notes and practical considerations for researchers // Machine learning, 2004, Vol. 31, Iss 1. P. 1-38.
47. Flach, P.A. ROC analysis. In Encyclopedia of machine learning and data mining. New York: Springer, 2016 xvii, 1335. doi:10.1007/978-1-4899-7687-1

48. Galushkin, A.I. Neural networks theory. Berlin: Springer, 2007. xx, 396 p. URL: doi:10.1007/978-3-540-48125-6
49. Hruska, J., & Maresova, P. (2020). Use of social media platforms among adults in the United States – behavior on social media. *Societies*, 10(1), 27. 14 p. doi:10.3390/soc10010027/
50. Kupec, V. A New Concept of the Marketing Communications Diagnostic Audit // *Marketing Identity*, 2021, Vol. 9, Iss. 1. P. 426-434.
51. Les, B., Field, P. Marketing in the Era of Accountability. IPA dataMINE, World Advertising Research Center, 2007. 128 p.
52. Lipyanina, H., Sachenko, A., Lendyuk, T., Nadvynychny, S., Grodskyi, S. Decision tree based targeting model of customer interaction with business page // *CMIS*, 2020. P. 1001-1012. doi: 10.15240/tul/001/2019-1-014
53. Livingstone, D. J., Manallack, D. T., & Tetko, I. V. (1997). Data modelling with neural networks: Advantages and limitations. *Journal of computer-aided molecular design*, 11, p. 135-142.
54. Maex, D. Math Marketing: The New Landscape of Marketing Analytics. New York: Ogilvy & Mather. 2009. 22 p.
55. Majnik, M., Bosnić, Z. ROC analysis of classifiers in machine learning: A survey. *Intelligent data analysis*, 2013, Vol. 17, Iss. 3. Pp. 531-558.
56. Marketing Personalization in the United States. Statista. 2022. 37 p.
57. McKinsey&Company. Enhancing customer experience in the digital age. November 16, 2021. URL: <https://www.mckinsey.com/capabilities/growth-marketing-and-sales/our-insights/enhancing-customer-experience-in-the-digital-age/>
58. Metz, C.E. Basic principles of ROC analysis. In *Seminars in nuclear medicine*, 1978, Vol. 8, No. 4. Pp. 283-298.
59. Moller, M. The ROI of Email Marketing [Infographic]. Litmus. January 9, 2022. URL: <https://www.litmus.com/blog/infographic-the-roi-of-email-marketing/>
60. Musayeva, S. Ways to Organize and Develop Marketing Research in the Labor Market // *Science and innovation*, 2022, T. 1, №. A5. P. 99-105.
61. Percy L. Strategic Integrated Marketing Communications. 4th Edition. London: Routledge, 2023. xiv, 308 p.
62. Pilecki, M. The Loyalty Services Landscape, Q3 2023. Forrester. August 16th, 2023. URL: <https://www.forrester.com/report/the-loyalty-services-landscape-q3-2023/RES179728/>
63. Quinlan, J.R. Induction of Decision Trees // *Machine Learning*, 1986, Vol. 1. Pp. 81-106.
64. Sabaitytė J., Davidavičienė V., Straková J., Raudeliūnienė J. Decision tree modelling of E-consumers' preferences for internet marketing communication tools during browsing // *E+M. Ekonomie a Management*, 2019, Vol. XXII, Iss. 1. P. 206-221.
65. Shankar, V., Grewal, D., Sunder, S., Fossen, B., Peters, K., & Agarwal, A. Digital marketing communication in global marketplaces: A review of extant research, future directions, and potential approaches // *International Journal of Research in Marketing*, 2022, Vol. 39, Iss. 2. Pp. 541-565.
66. The 2023 State of Email Report. Cambridge: Litmus. 2024. 20 p. URL: <https://www.litmus.com/resources/state-of-email-2023/>
67. The Shocking Cost of Poor Customer Service [Infographic]. Medium. August 21, 2017. URL: <https://medium.com/@rainretail/the-shocking-cost-of-poor-customer-service-infographic-dd851d260079/>
68. US Ad Spending by Industry 2024. EMARKETER. September 23, 2024. URL: <https://www.emarketer.com/content/us-ad-spending-by-industry-2024/>

69. Wang, T., Wu, D.J., Coates, A., & Ng, A.Y. End-to-end Text Recognition with Convolutional Neural Networks. In Proceedings of the 21st International Conference on Pattern Recognition (ICPR2012) (pp. 3304-3308). IEEE. 2012. URL: <https://ieeexplore.ieee.org/abstract/document/6460871/>
70. What Contact Centers are Doing Right Now: How do you compare? A Call Centre Helper Research Paper. CallCentreHelper.Com, 2023. 60 p. URL: <https://www.callcentrehelper.com/images/resources/2023/2023-what-contact-centres-are-doing-right-now-survey-final.pdf/>
71. Wixted, J.T., Mickes, L., Wetmore, S.A., Gronlund, S.D., Neuschatz, J.S. ROC analysis in theory and practice. Journal of Applied Research in Memory and Cognition, 2017, Vol. 6, Iss. 3. Pp. 343-351.
72. Wu, J., Shi, L., Xu, G., Yuan, Y-H., Tsai, S-B., Hao, W., Jiang, J. Using the Mathematical Model on Precision Marketing with Online Transaction Data Computing. Mathematical Problems in Engineering, 2021. 7 p. doi:10.1155/2021/5539300
73. Xia Z. Research on users marketing strategy based on decision tree // Applied Mechanics and Materials, 2014, Vol. 687. P. 4926-4929.

PRIVATE SECTOR'S OPPORTUNITIES IN PROMOTING OF INDUSTRIAL PARKS

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-91](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-91)

Narmina F. Ismayilova

*PhD candidate of the PLE "Economic Scientific Research Institute"
subordinate to the Ministry of Economy*

E-mail: inarmina@rambler.ru

ORCID: 0009-0002-0485-2166

Abstract

Globalization and competitive circumstances contribute to the search of new opportunities to stimulate the economy, one of the means of which is the formation of industrial parks (IP) (Kohut et al., 2023).

Therefore, the object of study is IP and the subject is the private sector's potential in encouraging them.

The purpose of this research article is to define the interpretation of private IP, identify its specific characteristics, their prospective assessment in the Azerbaijani context.

In this regard, the objectives of the article include studying the characteristics, conceptual approaches, instruments for their encouragement, regulatory support and problems of their functioning, analyzing the current conditions in the country and putting forward guidelines of promotion.

The scientific novelty of article formed from the author's grouping of specific criteria inherent to private IPs and the proposal of substantiated promising directions for their promotion in Azerbaijan. The methodology includes grouping, content-analysis, SWOT-analysis, qualitative analysis of literature, generalization.

The scientific conclusions are presented in the following results: - the existence of private and mixed mechanisms for the formation of private IPs, the single point of which is the management of a private managing institution; - schemes for the implementation of PPP in IPs are implemented mainly through infrastructure construction; - international practice denies the likelihood of a private party being a managing institution; - difficulties in promoting private IPs are mainly associated with the managing institution and the formation of pseudo-IPs; - websites of owners of Azerbaijani private IPs provide some spectrum of information; - the formation of Azerbaijani private IPs through PPP; - lack of formation of the regulatory framework of the functioning of Azerbaijani private IPs.

In connection with the conclusions, guidelines for regulatory improvements, monitoring and proactive activities to encourage the activities of private IPs were proposed.

The practical value of the study covers representatives of authorized government structures interested in promoting the private segment in the sphere of IP, including in the face of Azerbaijani IP's management agencies and future residents of private IPs.

Keywords: *private industrial park, management company, grouping, SWOT-analysis, problems*

SƏNAYE PARKLARININ TƏŞVİQİNDƏ ÖZƏL SEKTORUN İMKANLARI

Nərminə F. İsmayılova

İqtisadiyyat Nazirliyinin tabeliyində

“İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu” PHŞ-nin dissertantı

E-poçt: inarmina@rambler.ru

ORCID: 0009-0002-0485-2166

Xülasə

Qloballaşma və rəqabət şəraitləri iqtisadiyyatın fəallaşdırılmasının yeni imkanlarının axtarışına töhfə verir ki, bunun vasitələrindən biri də sənaye parklarının (SP) formalaşdırılmasıdır (Kohut et al., 2023).

Buna görə də, öyrənmə obyektı SP, predmeti isə onun təşviq edilməsində özəl sektorun potensialıdır. Bu tədqiqat məqaləsinin məqsədi özəl SP-yə dair traktovkanı müəyyənləşdirmək, onun spesifik xüsusiyyətlərini müəyyən etmək, azərbaycan kontekstində perspektivli şəkildə qiymətləndirməkdir. Bu baxımdan, məqalənin vəzifələrinə xüsusiyyətləri, konseptual yanaşmaları, onların təşviqi alətləri, normativ-hüquqi dəstəyi və fəaliyyət problemlərinin öyrənilməsi, ölkədəki mövcud şəraitin təhlil edilməsi və təşviqin istiqamətlərinin irəli sürülməsi daxildir.

Bu məqalənin elmi yeniliyi özəl SP-lərə xas olan spesifik meyarların müəllif qruplaşdırması və onların Azərbaycanda təşviqinin əsaslandırılmış perspektivli istiqamətlərinin təklifindən formalaşdırılmışdır.

Metodologiya qruplaşdırma, məzmun-təhlil, SWOT-təhlil, ədəbiyyatın keyfiyyətli təhlili, ümumiləşdirməni daxil edir.

Elmi nəticələr aşağıdakı yekunlarda təqdim olunur: - SP-nin formalaşdırılmasının özəl və qarışıq mexanizmlərin mövcudluğudur, hansının ki, vahid bəndi özəl idarəetmə qurumunun idarə olunması təşkil edir; - SP-də dövlət-özəl tərəfdaşlığın (DÖT) tətbiqi sxemləri əsasən infrastrukturun qurulması vasitəsi ilə həyata keçirilir; - beynəlxalq təcrübə özəl tərəfin idarəedici qurum olması ehtimalını inkar edir; - özəl SP-nin təşviqindəki çətinliklər əsasən idarəedici qurum və psevdoSP-nin formalaşması ilə əlaqədardır; - azərbaycan özəl SP-nin sahiblərinin saytları müəyyən spektrli məlumatlar təqdim edir; - azərbaycan özəl SP-nin DÖT vasitəsilə formalaşdırılması; - azərbaycan özəl SP-nin fəaliyyəti üçün tənzimləyici çərçivənin formalaşdırılmaması.

Nəticələr ilə əlaqədar olaraq, özəl SP-nin fəaliyyətinin təşviq edilməsi üzrə tənzimləyici təkmilləşdirmələr, monitoring və təşəbbüs fəaliyyətlərin istiqamətləri təklif edilmişdir.

Tədqiqatın praktiki dəyəri SP-nin azərbaycan idarəetmə qurumları və özəl SP-nin gələcək rezidentləri simasında SP sferasında özəl segmentin təşviqində maraqlı olan səlahiyyətli dövlət strukturlarının nümayəndələrini əhatə edir.

Açar sözlər: *özəl sənaye parkı, idarəetmə şirkəti, qruplaşdırma, SWOT-təhlil, problemlər*

ВОЗМОЖНОСТИ ЧАСТНОГО СЕКТОРА В ПООЩРЕНИИ ПРОМЫШЛЕННЫХ ПАРКОВ

Нармина Ф. Исмаилова

Диссертант ПЮЛ «Экономический Научный Исследовательский Институт»

в подчинении Министерства Экономики

Э-почта: inarmina@rambler.ru

ORCID: 0009-0002-0485-2166

Резюме

Глобализация и конкурентные обстоятельства способствуют поиску новых возможностей активизирования экономики, одним из средств которых выступает формирование промышленных парков (ПП) (Kohut et al., 2023).

Поэтому, объектом изучения представлен ПП, а предметом при этом - потенциал частного сектора в их поощрении.

Целью исследовательской статьи служит детерминирование трактовки касательно частных ПП, определение их специфичных характеристик, их перспективное оценивание в азербайджанских контекстах.

По этому поводу в задачи статьи вошли изучение характеристик, концептуальных подходов, инструментов их поощрения, нормативно-правовой поддержки и проблем их функционирования, анализирование текущих условий в стране и выдвижение ориентиров продвижения.

Научная новизна статьи сформирована из авторской группировки специфичных критериев, присущих к частным ПП, и предложении обоснованных перспективных направлений их продвижения в Азербайджане.

Методология включает группировку, контент-анализирование, SWOT-анализирование, качественный анализ литературы, обобщение.

Научные выводы представляются в следующих результатах: - существование частных и смешанных механизмов формирования ПП, единым пунктом которых составляет менеджмент частной управляющим учреждением; - схемы внедрения ГЧП в ПП воплощаются в основном посредством инфраструктурного сооружения; - международная практика отрицает вероятность частной стороны быть управляющим учреждением; - трудности продвижения частных ПП в основном ассоциированы с управляющим учреждением и формированием псевдоПП; - сайты собственников азербайджанских частных ПП предоставляют некоторые спектрные сведения; - формирование азербайджанских частных ПП посредством ГЧП; - не сформированность нормативных основ функционирования азербайджанских частных ПП.

В связи с выводами были предложены ориентир нормативных доработок, мониторинговой и инициативной деятельности по поощрению деятельности частных ПП.

Практическая ценность изучения охватывает представителей уполномоченных государственных структур, заинтересованных в продвижении частного сегмента в сфере ПП, в т.ч. в лице азербайджанских управляющих учреждений ПП, и будущих резидентов частных ПП.

Ключевые слова: частный промышленный парк, управляющая компания, группировка, SWOT-анализ, проблемы

INTRODUCTION

An industrial park (IP) is an ideal environment for industrial development. Their development is influenced by general industrial trends. IPs characterizes a productive tool of territorial economic development and investment attraction (Мальцева, 2021).

Current market dynamics contribute to the importance of innovative application, the implementation of which is also possible thanks to IP (Морозова и Перепичко, 2013).

The promotion of IPs is primarily possible due to the state's interest in disseminating of innovative-investment procedures. However, limited budgetary resources, ineffective regulation, the lack of project monitoring contribute to the involvement of private resources with their mandate to advance this sphere (Гусева и Шаркевич, 2016).

While a number of IPs have operated within the framework of state incentives from the very beginning, involvement in the formation of private IPs is also recorded. This approach reflects private investors' focus on tactful regulatory models, inflated productivity, accelerated infrastructure development. Therefore, studying the characteristics of successful functioning of private IPs becomes particularly important.

LITERATURE REVIEW

Shift into high-tech spheres and strengthening world competition calls for attention to the offer of an innovation site for the private sector (Хоанг, 2026).

This section includes the article's objectives such as examining conceptual approaches, characteristics, incentive instruments, regulatory support and the problems of the functioning of private IPs.

Conceptual approaches to private IPs

In her presentation Bryazgina (Брызгина, н.д.) lists the mechanisms for the formation of private IPs (Table 1).

Table 1. Mechanisms of IP's formation

Elements of the IP	Types of IP				
	public		private		mixed
	greenfield	brownfield	greenfield	brownfield	greenfield
property, territory	state property		private property or leased from the project's initiator - a private company	private property	property - property of the JSC, objects and shares - are divided
infrastructure	using budgetary funds		private investment (government subsidies are possible)		public and private
management	state-owned, state/municipal unitary enterprise, JSC		private management company (MC) (LLC, OJSC)		pecially formed/involved MC

Source: author's compilation (Брызгина, н.д.).

In their article Deineko & Romaniuk (Дейнеко и Романиук, 2015) cite international practices of state support for private IP among which PPP instruments stand out (Table 2).

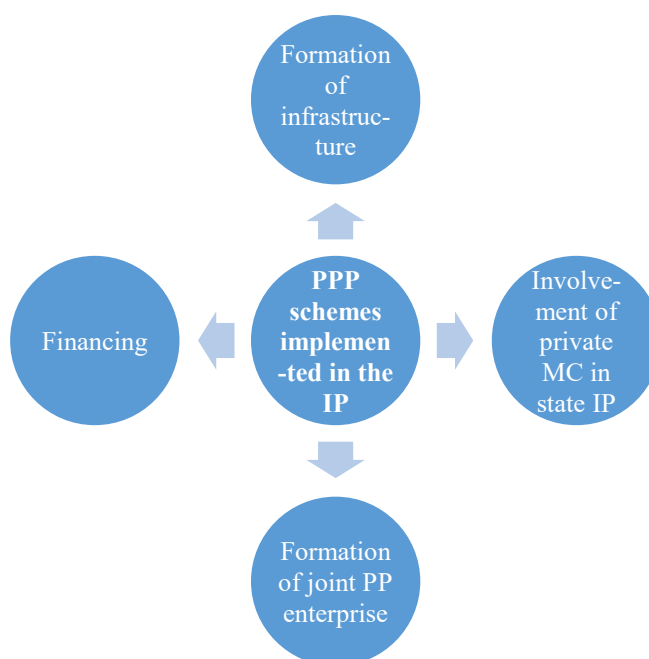
Table 2. Instruments of state support of IP

Instrument	Direction
Infrastructure guarantee	Partial sponsorship through PPP
Involvement in project's financing	Partial sponsorship through PPP
	The PPP form - tax surcharge's sponsorship - generates additional revenues from taxes due to the increase the value of all funds through the promotion of construction, infrastructure, etc.
	Government grants for entrepreneurial projects
	Targeted programs of investment
Reducing investor's costs	Partnership in personnel training
	Reimbursement of land conversion costs for industrial orientation
	Sponsoring the construction of public housing
Tax Incentives	State provision of depositors from unfavorable tax changes
	Exemption from payment; single tax

Source: author's compilation (Дейнеко и Романиук, 2015).

Bryazgina (Брызгина, н.д.) in her presentation also lists the PPP schemes being implemented in the IP (Figure 1) and their directions (Table 3).

Fig. 1. PPP schemes implemented in the IP

Source: author's compilation (Брызгина, н.д.).

Table 3. Directions of PPP schemes being implemented in the IP

Implementation of PPP in the IP	Schemes	Direction		Content
	Formation of infrastructure (according to different contracts types)	in state IP	thanks to private investors	- the located IP territory belongs to the state; - the investor is involved to the creation of the infrastructure.
			objects - thanks to private investors	- the located IP territory and infrastructure belong to the state; - a private investor creates certain objects (for example, resident warehouses).
	Financing (provision of various types of state support)	for private IP	authorities (regional/municipal) participate in the creation of infrastructure	- the located IP territory and infrastructure belong to the main warehouseman; - the state is involved in the creation of off-site infrastructure (for example, access roads) or in the restoration of infrastructure facilities.
	Involvement of a private MC	to the state IP	through a contest	- the located IP territory and infrastructure belong to the state; - a private MC selected on the basis of a contest operates on a contractual basis (communications connection, leasing), represents an agent in the process of selling sites.
	Formation of a joint PP enterprise	Mixed IP		- joint ownership of objects (infrastructure, buildings, territory); - a joint enterprise - a shared equity distribution between the state and a private investor (OJSC). Its ownership includes a property package.

Source: author's compilation (Брызгина, н.д.).

Characteristics of private IP

Gao & Wang (2025) citing Tritto & Camba (2022) report on the regulation of private IPs by private institutions, mainly on a small scale. According to Carmody & Murphy (2022) the authors note the creation of private IPs by international investors and their operation as economically distinct areas. The authors note that private IPs are characterized by a diversified segment of enterprises, regulation by investment corporate bodies (2025). Promplan refers to private IPs formed by large manufacturing enterprises and promoters with a priority on commercial implementation (Промплан, 2025).

Regulatory support of the functioning of private IP

For a more detailed understanding of the context, let's look at the current Russian regulatory document of the Smolensk region, number 585 (Постановление, 2019).

This Resolution approves the Regulation aimed at determining the status, providing state support to MCs/residents of private IP. A private IP is defined as a complex of property objects, including an infrastructure-provided territory, managed by one operator - the MC. The Regulation recognizes the MC as a legal entity. The listed characteristics are consistent with the Russian National Standard regarding IP (ГОСТ, 2015). Moreover, the authorized capital of the MC is not connected with the Russian Federation, its subjects and (or) a municipal institution. When assigning the status, the following requirements regarding the MC must be met: - it must represent the form of a self-governing organization, non-profit partnership, business partnership, company; - the IP's website must inform about it and its MC. The last point is also consistent with the mentioned standard (ГОСТ, 2015).

According to the definition of the IPs Association (AIII, 2025) a private is considered to be equivalent to the IP whose MC is different from state/municipal ownership, the ownership of assets/property in private ownership based on the state register.

Russian private IPs, after passing the accreditation process for compliance IPs and MCs with the requirements of Resolution No. 794, may receive administrative, tax, and financial state aid measures. Representatives of the AIP Russia agree on the necessary flexibility of this accreditation. They propose distribute the requests into optional (minimal, such as the presence of a centralized (or perhaps without it) sewerage and water supply) and regulated (Деловой Квартал, 2024).

Problems of functioning of private IP

Kirilko (Кирилко, 2020) in his interview cites the absence of operating MCs in 26 Ukrainian IPs. He notes that there is no exist Ukrainian MC capable of carrying out the entire IP to completion, but there are exist MCs that are trying to involve the investor/developer. As a result: - either the private entity which owner of the assets simultaneously becomes the MC; - or the private promoter constructs the IP itself; - or the MC itself - uses a public utility for regulation or creates a legal entity itself, managed by the owner, however, this option is not consistent with the principles of productive management.

Balitskaya (Балицкая, 2025) notes that in 2021 a mechanism was formed in Ukraine according to which the absence of a MC for a two-year period can lead to its exclusion from the register and its operation without state benefits.

Khomaiko (Хомайко, 2021) cites the lack of MCs among four problems hindering the advancement of IP. However, it is noted that professional companies engaged in and interested in the development of IP have emerged in Ukraine. The Ministry of Economy provides a list of these MCs through its website. The trend toward creation private representatives confirms that businesses have relied on the IP's design.

Balitskaya (Балицкая, 2025) also mentions a program called "Made in Ukraine," according to which co-financing schemes for facility construction are implemented in two directions: - 50% state and 50% MC; - respectively, 80% and 20% for de-occupied areas. In both cases, the analyst notes that the MC has its own obligations.

The Russian IP Chelny (ИП Челны, н.д.) notes complicating work factors, among which the MC's commitment to quality is becoming significant. Poorly organized services lead to resident inefficiency.

A representative of the Association Pazdnikov (AIII, 2019) spoke about the problems facing Russian private IPs, among which he highlighted the formation of pseudo-parks. In pursuit of state preferences provided to the IP, scammers called IP square appear, in which residents are falsely drawn into. These residents will suffer losses in the future and no longer believe in the feasibility of projects. In this regard, in order to counter these activities, the 2015 National Standard was developed, which sets out minimum requirements. And the IPs not registered in the Association have not undergone similar certification of the state. It should be noted that due to the Association's active work, most tasks are at the confirmation stage and will not bother the MC/residents in the future.

According to the company "Vernoie Reshenie" (Верное решение, н.д.) a structured list of problems in the development of IPs facilitates a renewed vision of the significant challenges of industrial options. The company also views the quasi-IP problem as key. Most owners of squares or large operating industrial enterprises that have non-functioning territories acquire the status of a IP in order to receive subsidies and tax breaks, for marketing activities. Ultimately, office and warehouse squares, as well as free territories with utility connections, are formed under this status.

Maltseva (Мальцева, 2021) argues in her work that regulating of Russian IPs does not yet seem profitable due to the unacceptable established legal structure. In view of this, the MC is usually a

regional development organization or a similar structure, the main goal of which is not the acquisition of profit. Investment involvement. cost recovery through tax revenues are significant. Such an organization more easily adopts budgetary measures on the infrastructure provision of the IP, which dramatically improves the project economics.

Morozova & Perepichko (Морозова и Перепичко, 2013) cited the features of the global experience of IP's activities. Thus, the authorities' assistance consists of the engineering readiness of the territory, communication, infrastructure and utilities provision. The MC that provides all of the above is represented by the Housing Office. In many countries, the above provisions are implemented through subsidies due to unprofitability. In this regard, the MC excludes the possibility of presenting itself as private.

Gao & Wang (2025) citing Guteta & Worku (2022) argue about the preference of private IPs in addressing the complexities of external consequences over increasing direct economic benefits and the efficiency of expenditures. Chen (2021) argues that this approach can be implemented to the detriment of corporate debt's priorities and domestic economic advancement. Since private enterprises generally lack reliable communication channels with authorities and city departments, informal means with the involvement of certain government representatives, community leaders and the ruling elite serve as contact tools. Such a strategic management approach to external consequences can have positive and negative traits depending on the circumstances.

Gao & Wang (2025) include personal training, periodic holding of charitable activities in local communities (e.g., everyday goods, neighboring electricity and water supply systems for the purpose of domestic and irrigation use) to corporate responsibility. The authors, citing one of the management statements, claim that local authorities are creating difficulties due to the non-acquisition of rent payments. In this regard, for future activities they maintain favorable connections with them based on daily relationships.

METHODOLOGY

A content-analysis was conducted using key phrases: opportunities provided by Elsevier were explored through the ScienceDirect platform, Scopus, the vastness of the Internet: author's works, expert presentations, regulatory provisions.

I would like to note that the chosen topic is distinguished by its narrow focus and specificity. The results obtained during the database research allow us to substantiate this assertion.

By means of grouping the characteristics of the studied criteria of private IPs were collected.

Through a qualitative analysis of the literature, i.e. based on a study of available practical data, a SWOT-analysis of the functioning of private IP was carried out.

Information from the websites of the Agency for Development of Economic Zones (Agency) and Temiz Sheher (TS) operating in the country was studied with a priority on obtaining data regarding possible joint projects with the private sector in the IP segment, private IPs.

RESULTS

The above sections of the Literature Review allowed us to group the criteria of private IPs (Table 4).

Table 4. Grouping of criteria of private IPs

Reference	Parameters																
	manage- ment	MC	authorize d capital of the MC	Organizati- onal-legal form of the MC	volume	creation			forms			invest- ments in infrast- ructure		web-site	priority		
	MC	legal entity	is not as- sociated with the Russian Federati- on, its subjects and (or) a municipal institution	self-gover- ning orga- nization, non-profit partner- ship, business partner- ship, society	small scale	international investor	ppp	large manufacturing enterpri- ses, promoters	greenfield	brownfield	mixed	privatei nvestment	government subsidies	information about the IP and MC	commercial implementation	a warehouse area	small-scale production
Gao & Wang (2025)					+	+											
Tritto & Camba (2022)					+												
Carmody & Murphy (2022)						+											
Bryazgina (Брызгина, н.д.)	(private) +						+		+	+	+	+	+				
Deineko & Romaniuk (Дейнеко и Романиук, 2015)							+										
Resolution (Постановление, 2019)	+	+	+	+										+			
National Standard (ГОСТ, 2015)	+	+												+			
Association (АИП, 2025)	+		+									+					
Promplan (Промплан , 2025)								+							+		

(Матвеев, 2017)																+	
Portal of IP Russia (ПНПР, 2025)																	+

Source: author's compilation.

When establishing the form of ownership of the IP the following is taken into account: - who holds the initiative for the creation, - who holds the land and assets, - the creators and the organizational-legal type of the MC (АИП, 2025).

Private IPs are the most active; they adapt more dynamically to changing market conditions due to the fact that this directly affects their regular activities; they are often aimed at the location of small production facilities, which confirms the demand on the IP format among private investors (АИП, 2025).

For example, according to information of Industrial parks and technoparks (ИПТР, н.д.) Russian private IPs have a logistics orientation, i.e., they are mainly filled with warehouse space. The main employers are non-food suppliers/retailers, logistics firms, food suppliers/non-food manufacturers and transport firms.

According to the Association's data (АИП, 2025) for 2024 private IPs account for 64% of Russian IPs, the share of which is expected to reach 70% by 2030. Moreover, 40% of the IP territory is private. They concentrate 60% of the employed positions and 74% of the residents.

This proportion is constant and is based on 12 years of statistical data. Private IPs are active and master market conditions. This directly impacts their activities, which are aimed at small-scale production. This also confirms the request of private individuals for this format of IP (ПНПР, 2025). Private IPs cover a warehouse area of 2-300 hectares (Матвеев, 2017).

According to Kohut et al. (2023) in Ukraine as of 2023 38% of the IPs included in the register are private, and 58% are communal, which does not establish commercial boundaries for the formation of the IPs.

Having familiarized ourselves with the study conducted by Gao & Wang (2025) on the example of public and private Ethiopian IPs, as well as the general information provided earlier and in the Discussion section on the information on Azerbaijani private IPs, we carried out a SWOT-analysis of the functioning of private IPs (Table 5).

Table 5. SWOT-analysis of private IP's activities

	- urbanization - promotion of surrounding economic segments - growth of non-oil employment - positive economic and social consequences - reduction of the budget burden - productive use of resources due to a focus on cost recovery - normative definition - 64%; residents - 74%, employed positions - 60%; state aid measures (Russia)	S
W	- lack of systematic and dynamic involvement in the expanded socio-economic development of local communities - credit dependence - relative access to subsidies - normative non-definition - private territory - 40% (Russia) - in the register - 38% (Ukraine) - own 18% (Azerbaijan)	
	- productivity in strengthening local economic relations - corporate debt burden - elimination of social inequality - promotion of cooperation with local communities - informal negotiation channels and active regulatory instruments - government assistance, preferential lending - 70% by 2030; 2-300 hectares - a warehouse area; flexibility of accreditation; proposed accreditation requests (Russia)	O
T	- public mobility due to insufficient interested stakeholder's involvement and lack of negotiating tools - uneven economic relations - unjustified collection of rental fees - lack of urban development tools - legislative change - competition with state IPs - threat of increasing the project payback period - normative non-confirmation	

Source: author's compilation (Gao & Wang, 2025; AIII, 2025 (31.01.26.); Kohut et al., 2023 (31.01.26.); Azərsun Holding, t.y. (31.01.26.); Karvan-L Eko, t.y. (31.01.26.); Mamveev, 2017 (31.01.26.); Деловой Квартал, 2024).

A study by Gao & Wang (2025) found that both public and private IPs led to clustering of the local economy. At the same time, private IP reflected greater potential for coordination of relations and consistency of supply. At the same time, these types of the IP led to social inequality and complicated land manipulation. In this case, private IP balanced the situation through informal instruments. The study argues that the recorded consequences are not due to the presence of contour foundations for the involvement of interested stakeholders and planning tools of the IP.

DISCUSSION

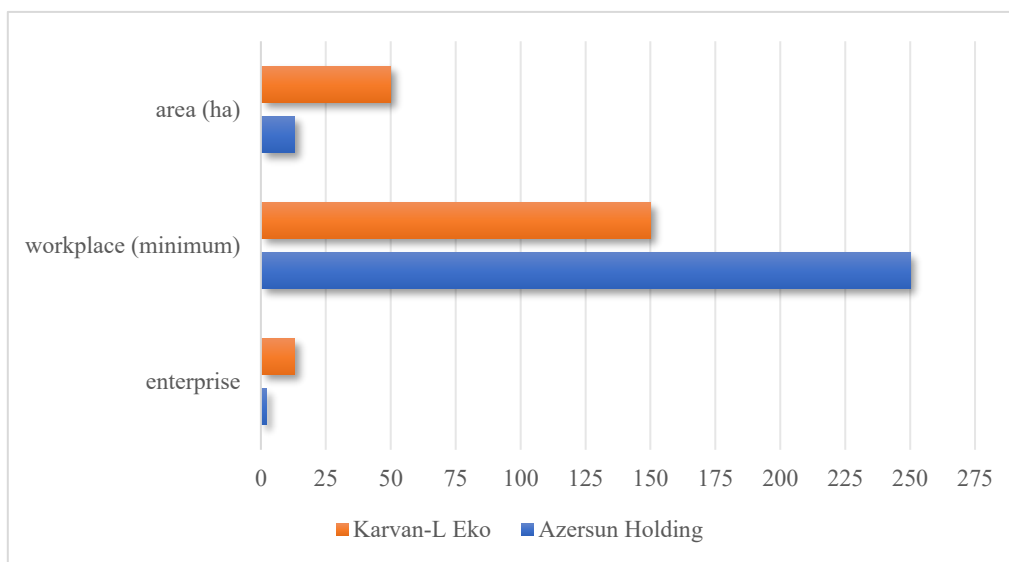
Having become familiar with the inherent features of private IP, let us consider a similar Azerbaijani experience in the field of private IP.

There are two private IPs in the country. Thus, private IPs own 18% of Azerbaijan's IPs.

Let's examine the first private IP - Azersun. According to the Azersun Holding company's website IP was founded in 2014 in the region of the country. There is information regarding the company's enterprises (Azərsun Holding, t.y.). One of them - an oil factory - was built using state and holding funds (Azərtac, 2014).

Let's examine a second private IP - Karvan-L Eco. Covering 50 hectares and specializing in waste recycling IP was established in 2016 in the region of the country. There are agricultural, industrial and manufacturing enterprises operating in it. This information is provided in the section of the official website of the company Karvan-L (Karvan-L Eko, t.y.). Indicators of their activity are shown in Figure 2.

Fig. 2. Azerbaijani private IPs: indicators (2025)

Source: author's compilation (Azersun Holding, t.y. (31.12.25.); Azertac, 2014 (31.12.25.); Karvan-L Eko, t.y. (31.12.25.); Əliyev, 2021 (31.12.25.)).

As can be seen from the Russian regulatory experience regarding the promotion of private IP it must have a website that provides information regarding its MC.

It should be noted that there is no information about management organizations (MO) and residents on the websites of Azersun Holding and Karvan-L or in the vastness of the Internet.

In view of this, we assume that the MCs of our private enterprises are their own owners. Regarding the fullness of residents, it follows that they are also the enterprises of the owner of the private IP.

The Agency and TS inform site data regarding state IPs (İZİA, t.y.; TŞ, t.y.). This is highlighted by the absence of a PPP project in the country in the context of the MO.

Let us now consider the legal framework concerning aspects of private IP.

The regulatory framework for the sphere of Azerbaijani IP is the Model Regulation (MRegulation). It is characterized by the following features: - the IP must have a MO; - the document applies to IPs created by the state; - the potential of the creation of joint IPs at state/municipal and specific sites; - the document does not apply to the IPs whose regulated contract is legally confirmed (Fərman, 2013). And, referring to the Charter, the participating Agency undertakes to encourage the construction of the IP in accordance with the PPP (Fərman, 2021).

Thus, aspects concerning private IP or their legislative confirmation are not provided.

In connection with the above circumstances and the government loans received, we can argue the option of creating private IPs through PPP in the context of residents.

CONCLUSION

The objectives of the article also included components of analysis of current conditions in the country and the proposal of guidelines for progress.

Let's summarize the conducted research:

- referring to the data of Table 1 a distinction is made between public and private, as well as mixed mechanisms of the creation of IPs, which are characterized by property, infrastructure and management aspects. In this case, the common aspect for private mechanisms is the management by a private MC;
- referring to the data in Tables 3 and 2, it can be concluded that, in general, existing PPP schemes implemented in the IP are realised through infrastructure construction;
- international practice excludes the possibility of the MC representing itself as a private side due to the unprofitability of its activities;
- difficulties in promoting private IPs are the lack of competent MCs, the quality of MCs and the services they provide, the formation of pseudo/quasi-IPs;
- certain information on the IPs was provided in the relevant websites of the owners of Azerbaijani private IPs;
- the option of creation Azerbaijani private IPs through PPP has been substantiated;
- the regulatory framework of the functioning of Azerbaijani private IPs has not been formed.

In connection with the studied criteria we propose the following guidelines on encouraging the activities of private IP:

1. development of IP criteria that determine the requirements for private IP. This is possible through the development of a national standard, as well as additions and adjustments to the MRegulation;
2. conducting of the monitoring of the functioning of private IPs on compliance with criteria. This benchmark is based on the experience of pseudo/quasi-IP, in connection with which it is important not only to obtain the status of a private IP, but also to conduct periodic checks on the compliance of its activities with the inherent standards put forward as a result of the implementation of the previous benchmark;
3. introduction of a mechanism of initiative certification of IP, which like the previous benchmark can be established/carried out by the MOs of Azerbaijani IP.

To avoid a number of difficulties and maximum reduction of damage to residents, we suggest using the recommendations provided by the Chelny IP [13]. So: - the search must begin from the phase of a competent selection of the site; - the MC's credibility, contractual terms and provided services must be thoroughly investigated; - the provision of government support (tax breaks, assistance, subsidies) inflates the project's reliability. This will contribute to the establishment of the IP also as a strategic point for business growth (ИП Челны, н.д.).

The scientific novelty of article formed from the author's grouping of specific criteria inherent to private IPs and the proposal of substantiated promising directions for their promotion in Azerbaijan. The practical value of the study covers representatives of authorized government structures interested in promoting the private segment in the sphere of IP, including in the face of Azerbaijani IP management agencies and future residents of private IPs.

In view of this, the economic efficiency from the practical implementation of the research article is expressed in promoting the formation of regulatory advancement in the sphere of private IP in Azerbaijan, increasing the awareness of residents about the potential of private IP, encouraging their involvement in them as well as activating regional investments.

REFERENCES

1. Azərbaycan Respublikası İqtisadiyyat Nazirliyinin tabeliyindəki İqtisadi Zonaların İnkişafı Agentliyinin fəaliyyətinin təmin edilməsi haqqında Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Fərmanı // 21 dekabr 2021. 1506. URL: <https://e-qanun.az/framework/48696>
2. Azərsun Holding [Elektron resurs] / Azərsun Holding. - Bakı, t.y. URL: <https://azersun.com/az/about/tariximiz>
3. “Azərsun Sənaye Parkı”nda yaradılmış Sumqayıt yağ fabriki istifadəyə verilmişdir [Elektron resurs] / Azərtac. - Bakı, 2014. URL: https://azertag.az/xeber/azersun_senaye_parkinda_yaradilmis_sumqayit_yag_fabriki_istifadeye_verilmisdir_video-55431
4. Əliyev, S. Karvan-L EKO sənaye parkı fəaliyyətini bərpa edir [Elektron resurs] / Azərbaycan. - Bakı, 03 iyul, 2021. URL: <https://www.azerbaijan-news.az/az/posts/detail/karvan-l-eko-senaye-parki-fealiyyetini-berpa-edir-221745>
5. İqtisadi Zonaların İnkişafı Agentliyi [Elektron resurs] / İqtisadi Zonaların İnkişafı Agentliyi. - Bakı, t.y. URL: <https://economiczones.gov.az/en/iqtisadi-zonalar/senaye-parklari>
6. Karvan-L Eko [Elektron resurs] / Karvan-L. - Bakı, t.y. URL: <https://karvanl.com/leko>
7. “Sənaye parkları haqqında Nümunəvi Əsasnamə”nin təsdiqi barədə Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Fərmanı // 24 aprel 2013, 865. URL: <https://e-qanun.az/framework/25657>
8. Təmiz Şəhər ASC [Elektron resurs] / Təmiz Şəhər ASC. - Bakı, t.y. URL: <https://tamizshahar.az/az>
9. Балицкая, М. Миллиард на рост промышленных парков [Электронный ресурс] / Экономическая правда. - 2025. URL: <https://epravda.com.ua/rus/biznes/milliard-na-rost-industrialnyh-parkov-805283/>
10. Брызгина, Е. Государственно-частное партнерство в промышленных парках [Электронный ресурс] / KPI. - н.д. URL: https://inrussia.pro/upload/documents/Brjazgina_Holding_KPI_Gosudarstvenno_chastnoe_partnerstvo_v_industrialnyh_parkah.pdf
11. Власти и отраслевые ассоциации утверждают, что к 2017 году было решено большинство проблем промышленных парков, сформулированных в 2014 году Hubprom.ru проблемы конкуренции промышленных проектов в различных регионах страны [Электронный ресурс] / Верное решение. - н.д. URL: <https://xn----dtbhaacat8bfloi8h.xn--p1ai/Indparks-problems>
12. ГОСТ Р 56301-2014. Промышленные парки. Требования [Электронный ресурс] / Стандартиформ. - Москва, 2015. URL: <https://meganorm.ru/Data2/1/4293767/4293767134.pdf>
13. Гусева, М.С., Шаркевич, Е.А. Развитие механизма создания промышленного парка на основе государственно-частного партнерства // - Пермь: Ars Administrandi. Искусство управления, - 2016. 4, - с. 45-61.
14. Промышленные парки: преимущества, возможные проблемы и как их избежать [Электронный ресурс] / ИП Челны. - н.д. URL: <https://ipchelny.ru/about/blog/industrialnye-parki-preimuschestva-vozmozhnye-problemy-i-kak-ih-izbezhat.html>
15. Промышленные парки России - 2025 [Электронный ресурс] / АИП России, 12. - Москва, 2025. URL:

<https://indparks.ru/upload/iblock/d69/siyekf5a1mchlcbk0eoem38vm3hjnfa/%D0%98%D0%9F%D0%A0%202025%20Web%20.pdf>

16. Индустриальные промышленные парки: преимущества для бизнеса [Электронный ресурс] / Промплан. - Москва, 25 марта, 2025. URL: <https://www.google.com/amp/s/promplan.ru/articles/tpost/77onfm1cd1-industrialnie-promishlennie-parki-preimu%3famp=true>

17. Кирилко, В. Управляющая компания Индустриального парка: свой среди чужих или чужой среди своих? [Электронный ресурс] / Property times. - 2020. URL: https://propertytimes.com.ua/blogs/valeriy_kirilko/upravlyayuschaya_kompaniya_industrialnogo_parka_svoy_sredi_chuzhih_ili_chuzhoi_sredi_svoih

18. Мальцева, В.Д. Особенности правового регулирования индустриальных парков на территории России и за рубежом // - Саранск: E-Scio. - 2021.

19. Матвеев, Б. Индустриальные парки: настоящее и будущее [Электронный ресурс] / Склад & техника. - Москва, 17 октября, 2017. URL: <https://sitmag.ru/article/10061-industrialnye-parki-nastoyashchee-i-budushchee>

20. Морозова, И.В., Перепичко, М.Е. Перспективы создания логистических индустриальных парков в Украине // - Харьков: Восточно-Европейский журнал передовых технологий, - 2013. № 3/3 (63), - с. 4-9.

21. Обзор индустриальных парков России 2025 [Электронный ресурс] / Портал индустриальных парков России. - Москва, 2026. URL: <https://indparks.ru/materials/edition/obzor-industrialnykh-parkov-rossii-2025/>

22. Положение о порядке и условиях присвоения и прекращения статуса частного индустриального парка в целях предоставления управляющим компаниям и резидентам частных индустриальных парков государственной поддержки, предусмотренной областным законом «Об индустриальных парках на территории Смоленской области». Постановление Администрации Смоленской области // 3 октября, 2019. 585.

23. Проблемы индустриальных парков. Промпарк С11 [Электронный ресурс] / АИП России. - Москва, 7 сентября 2019. URL: <https://xn--11-nmc.xn--plai/news/problemy-industrialnih-parkov>

24. Спрос на индустриальные парки как никогда высок. Что поможет им расти быстрее?, Деловой Квартал, август 2024 [Электронный ресурс] / Портал индустриальных парков России. – Москва, 29 августа, 2024. URL: <https://indparks.ru/press/publications/spros-na-industrialnye-parki-kak-nikogda-vysok-chto-pomozhet-im-rasti-bystree-delovoy-kvartal-avgust/>

25. Хоанг, Т.Н. Раскрытие ресурсов для расширения возможностей частного сектора [Электронный ресурс] / Вьетнам. – Ханой, 05 мая, 2026. URL: <https://vietnam.vnanet.vn/russian/long-form/%D1%80%D0%B0%D1%81%D0%BA%D1%80%D1%8B%D1%82%D0%B8%D0%B5-%D1%80%D0%B5%D1%81%D1%83%D1%80%D1%81%D0%BE%D0%B2-%D0%B4%D0%BB%D1%8F-%D1%80%D0%B0%D1%81%D1%88%D0%B8%D1%80%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%8F-%D0%B2%D0%BE%D0%B7%D0%BC%D0%BE%D0%B6%D0%BD%D0%BE%D1%81%D1%82%D0%B5%D0%B8->

%D1%87%D0%B0%D1%81%D1%82%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%BE-

%D1%81%D0%B5%D0%BA%D1%82%D0%BE%D1%80%D0%B0-443977.html

26. Хомайко, В. Проблемы развития промышленных парков в Украине [Электронный ресурс] / Liga.net. - Киев, 8 ноября 2021. URL: <https://blog.liga.net/user/vkhomaiko/article/42125>

27. Эксперты рассказали о тенденциях развития промышленных парков в РФ [Электронный ресурс] / Промышленные парки и технопарки России. - Москва, н.д. URL: <https://russiaindustrialpark.ru/article/eksperty-rasskazali-o-tendenciyah-razvitiya-industrialnyh-parkov-v-rf>

28. Carmody, P.R., Murphy, J.T. Chinese neoglobalisation in East Africa: logics, couplings and impacts // - Taylor & Francis Online: Space and polity, - 2022. 26(1), - p. 20-43.

29. Chen, W. The dynamics of state-business relations between the Ephiopian state and Chinese private firms: a case study of the Eastern industrial park / - Helsinki: The United Nations University World Institute for Development Economics Research (UNU-WIDER), - 2021. - 31 p.

30. Deineko, L., Romaniuk, I. The creation and development of the industrial parks: foreign experience // - Warszawa: International journal of new economics and social sciences, - 2015. № 2 (2), - p. 7-16.

31. Gao, H., Wang, X. Comparing the social-economic externalities from perspective of private and public industrial parks: case of Eastern industrial park and Bole Lemi industrial park, Ethiopia // - Hangzhou: Journal of urban management, - 2025. 12, - p. 1071-1083.

32. Guteta, G., Worku, H. Analysis of the governance practices for promoting sustainable industrial parks development in Ephiopia: challenges and prospects // - International journal of sustainable development & world policy, - 2022. 11(2), - p. 30-46.

33. Kohut, I., Lebid, T., Fedushko, S., Klymchuk, I. Study of the competitiveness of industrial parks using conjoint analysis / Irina Kohut, Tatyana Lebid, Solommia Fedushko [et al.] // Research in globalization, - 2023. 6, 100136, - p. 1-7.

34. Tritto, A., Camba, A. State-facilitated industrial parks in the belt and road initiative: towards a framework for understanding the localization of the Chinese development model // World Dev. Perspect., - 2022. 28, 100465.

AZƏRBAYCANDA İQTİSADI İSLAHATLARIN HƏYATA KEÇİRİLMƏSİ VƏ ONLARIN ÖLKƏ İQTİSADIYYATININ İNKİŞAFINA TƏSİRİ

DOI: 10.71447/2413-7235-2026-1-92

Zəhra A. Rzazadə

“Azərişiq” Açıq Səhmdar Cəmiyyəti”-Mütəxəssis

Magistrant

E-mail: rzaevazehra@gmail.com

ORCID ID: 0009-0004-6172-5256

Xülasə

Bu məqalədə Azərbaycanda həyata keçirilən sosial-iqtisadi islahatların mahiyyəti və onların ölkənin davamlı inkişafına təsiri təhlil olunur. Qeyd edilir ki, məqsədyönlü və strateji xarakter daşıyan bu islahatlar nəticəsində ölkədə makroiqtisadi sabitlik təmin edilmiş, inklüziv və dayanıqlı iqtisadi artım üçün əlverişli şərait formalaşmışdır. Xüsusilə iqtisadiyyatın şaxələndirilməsi, qeyri-neft sektorunun inkişafı və özəl investisiyaların təşviqi istiqamətində həyata keçirilən tədbirlər neft-qaz asılılığının azaldılmasına mühüm töhfə vermişdir. Məqalədə Azərbaycanın müstəqillik dövründə keçdiyi iqtisadi inkişaf mərhələləri müqayisəli şəkildə təhlil edilir və göstərilir ki, 1991–1995-ci illərdəki tənəzzül dövründən sonra 1996-cı ildən etibarən davamlı inkişaf mərhələsi başlamışdır. Ümummilli lider Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə əsas qoyulan iqtisadi strategiya nəticəsində ölkədə bazar iqtisadiyyatına keçid və dünya iqtisadiyyatına inteqrasiya uğurla həyata keçirilmiş, nəticədə “Azərbaycan modeli” kimi xarakterizə olunan inkişaf konsepsiyası formalaşmışdır. Eyni zamanda sənayeləşmə siyasəti çərçivəsində sənaye parklarının və texnoparkların yaradılması, innovativ texnologiyaların tətbiqi, rəqabət qabiliyyətli məhsul istehsalının genişləndirilməsi və qeyri-neft ixracının artırılması kimi istiqamətlər iqtisadiyyatın modernləşməsində mühüm rol oynayır. Aparılan islahatların sosial təsirləri də vurğulanaraq yoxsulluğun azaldılması, səhiyyə və təhsil sistemlərinin inkişafı, əhəlinin rifahının yüksəldilməsi kimi nəticələr ön plana çıxarılır. Aparılan sosial-iqtisadi islahatların sosial nəticələri də xüsusi diqqət mərkəzində saxlanılır. Belə ki, yoxsulluq səviyyəsinin əhəmiyyətli dərəcədə azaldılması, məşğulluğun artırılması, əhəlinin sosial rifahının yüksəldilməsi, səhiyyə və təhsil sistemlərində keyfiyyət dəyişikliklərinin baş verməsi bu siyasətin mühüm nailiyyətləri kimi qiymətləndirilir. Eyni zamanda sosial müdafiə mexanizmlərinin təkmilləşdirilməsi, regionların sosial-iqtisadi inkişafı üzrə dövlət proqramlarının icrası və insan kapitalının inkişafına yönəlmiş tədbirlər uzunmüddətli dayanıqlı inkişafın təmin edilməsində əsas amillərdən biri kimi çıxış edir. Bu isə gələcəkdə daha davamlı və inklüziv inkişaf üçün möhkəm zəmin formalaşdırır.

Açar sözlər: sosial-iqtisadi islahatlar, iqtisadi inkişaf, dayanıqlı inkişaf, iqtisadiyyatın şaxələndirilməsi, investisiyalar.

ВНЕДРЕНИЕ ЭКОНОМИЧЕСКИХ РЕФОРМ В АЗЕРБАЙДЖАНЕ И ИХ ВЛИЯНИЕ НА РАЗВИТИЕ ЭКОНОМИКИ СТРАНЫ

Захра А. Рзазаде

Открытое Акционерное Общество “Азеришиг” -Специалист

Магистрант

Е-маил: rzaevazehra@gmail.com

ОПСИД: 0009-0004-6172-5256

Резюме

В данной статье анализируется сущность социально-экономических реформ, проведенных в Азербайджане, и их влияние на устойчивое развитие страны. Отмечается, что в результате этих целенаправленных и стратегических реформ в стране была обеспечена макроэкономическая стабильность и сформированы благоприятные условия для инклюзивного и устойчивого экономического роста. В частности, меры по диверсификации экономики, развитию не нефтяного сектора и привлечению частных инвестиций внесли значительный вклад в снижение зависимости от нефти и газа. В статье в сравнительном порядке анализируются этапы экономического развития Азербайджана за период его независимости и показывается, что после периода спада 1991–1995 годов с 1996 года начался этап устойчивого развития. В результате экономической стратегии, разработанной под руководством национального лидера Гейдара Алиева, в стране был успешно осуществлен переход к рыночной экономике и интеграция в мировую экономику, и в результате сформировалась концепция развития, характеризующаяся как «азербайджанская модель». В то же время, в рамках политики индустриализации важную роль в модернизации экономики играют такие направления, как создание индустриальных и технопарков, внедрение инновационных технологий, расширение конкурентоспособного производства продукции и увеличение несырьевого экспорта. Особое внимание уделяется также социальным последствиям проведенных реформ, на первый план выходят такие результаты, как сокращение бедности, развитие систем здравоохранения и образования, а также повышение благосостояния населения. Социальные результаты проведенных социально-экономических реформ также находятся в центре внимания. Так, к важным достижениям этой политики относятся значительное снижение уровня бедности, увеличение занятости, повышение социального благосостояния населения и качественные изменения в системах здравоохранения и образования. Одновременно с этим, одним из ключевых факторов обеспечения долгосрочного устойчивого развития является совершенствование механизмов социальной защиты, реализация государственных программ социально-экономического развития регионов и меры, направленные на развитие человеческого капитала. Это формирует прочную основу для более устойчивого и инклюзивного развития в будущем.

Ключевые слова: *социально-экономические реформы, экономическое развитие, устойчивое развитие, диверсификация экономики, инвестиции.*

IMPLEMENTATION OF ECONOMIC REFORMS IN AZERBAIJAN AND THEIR IMPACT ON THE DEVELOPMENT OF THE COUNTRY'S ECONOMY

Zahra A. Rzazadeh

"Azerishig" Open Joint Stock Company – Specialist

Master's student

E-mail: rzaevazehra@gmail.com

ORCID ID: 0009-0004-6172-5256

Abstract

This article analyzes the essence of the socio-economic reforms implemented in Azerbaijan and their impact on the sustainable development of the country. It is noted that as a result of these targeted and strategic reforms, macroeconomic stability has been ensured in the country and favorable conditions have been formed for inclusive and sustainable economic growth. In particular, measures taken to diversify the economy, develop the non-oil sector and promote private investment have made a significant contribution to reducing oil and gas dependence. The article analyzes the stages of economic development that Azerbaijan has undergone during its independence in a comparative manner and shows that after the period of decline in 1991–1995, a stage of sustainable development has begun since 1996. As a result of the economic strategy established under the leadership of the national leader Heydar Aliyev, the transition to a market economy and integration into the world economy were successfully implemented in the country, and as a result, a development concept characterized as the "Azerbaijani model" was formed. At the same time, within the framework of the industrialization policy, directions such as the creation of industrial parks and technoparks, the application of innovative technologies, the expansion of competitive product production and the increase in non-oil exports play an important role in the modernization of the economy. The social impacts of the reforms carried out are also emphasized, and results such as poverty reduction, development of health and education systems, and improvement of the welfare of the population are brought to the fore. The social results of the socio-economic reforms carried out are also kept in the center of special attention. Thus, a significant reduction in the poverty level, an increase in employment, an increase in the social welfare of the population, and qualitative changes in the health and education systems are assessed as important achievements of this policy. At the same time, improving social protection mechanisms, implementing state programs for the socio-economic development of regions, and measures aimed at developing human capital act as one of the key factors in ensuring long-term sustainable development. This forms a solid foundation for more sustainable and inclusive development in the future.

Keywords: *socio-economic reforms, economic development, sustainable development, economic diversification, investments.*

GİRİŞ

Azərbaycanda həyata keçirilən sosial-iqtisadi islahatlar məqsədyönlü və strateji xarakter daşıyır. Genişmiqyaslı yenilənmələr nəticəsində respublikada yüksək dayanıqlı və inklüziv iqtisadi artım təmin edilir, iqtisadiyyatın şaxələnməsi, özəl investisiyaların və təşəbbüslərin yüksək səviyyədə təşviqi üçün əlverişli zəmin yaradılır. Bütün bunlarla yanaşı, qeyri-neft sektorunun inkişaf etdirilməsi istiqamətində görülən ardıcıl tədbirlər nəticəsində iqtisadiyyatın neft-qaz amilindən asılılığı getdikcə azalır. Bu isə respublikamızda qeyri-neft sahələrinin inkişafına müsbət təsir göstərir, səhiyyənin və təhsilin inkişafını, yoxsulluğun azaldılmasını, torpaq ekosisteminin mühafizəsini şərtləndirir. Bütün bunlarla yanaşı, onu da qeyd etmək lazımdır ki, bu gün ölkədə yoxsulluğun azaldılması, səhiyyə sisteminin müasir standartlara uyğun yenidən qurulması, əhəlinin kommunal çətinliklərinin, o cümlədən içməli su probleminin səmərəli həlli, ölkənin enerji təhlükəsizliyinin təmin olunması kimi məsələlər dünyanın aparıcı siyasi, iqtisadi, maliyyə və digər qurumları tərəfindən də etiraf olunur (Bağırov, 2022). Dövlət müstəqilliyini bərpa edən Azərbaycan Respublikası 1993-cü ildən başlayaraq iqtisadi sahədə öz suveren hüquqlarını gerçəkləşdirməyə və müstəqil siyasət aparmağa başlamışdır. Bu siyasətin başlıca istiqamətlərini müxtəlif mülkiyyət formaları əsasında yaradılan iqtisadi sistem, bazar iqtisadiyyatına keçid və dünya iqtisadiyyatına inteqrasiya təşkil etmişdir. Müstəqillik dövründən bu günə kimi ölkədə mövcud iqtisadi inkişafı iki əsas mərhələyə bölmək olar. Birincisi, 1991-1995-ci illəri əhatə edən iqtisadi xaos və ya tənəzzül dövrü. İkincisi, 1996-cı ildən başlayaraq davam edən makroiqtisadi sabitlik və dinamik iqtisadi inkişaf dövrü. Dövlət müstəqilliyinin bərpasından sonra ötən qısa tarixi dövr ərzində Azərbaycan xalqının ümummilli lideri Heydər Əliyevin uzaqgörən siyasəti və gərgin fəaliyyəti nəticəsində, ağır şərtlərə baxmayaraq, ölkəmizin sosial-iqtisadi inkişafı və dünya təsərrüfat sistemində inteqrasiyası sahəsində çox böyük nailiyyətlər əldə olunmuşdur. Ən böyük nailiyyət isə ondan ibarətdir ki, bu dövrdə ölkəmizdə aparılan müstəqil dövlət quruculuğu prosesində iqtisadi islahatların və inkişafın mahiyyət etibarı ilə yeni bir model – Azərbaycan modeli yaranmışdır. Azərbaycanın yeni inkişaf mərhələsinə uyğun olaraq sənayenin təşkilinin ən müasir formalarının tətbiqinin genişləndirilməsi də sənayeləşmə siyasətinin prioritetlərindəndir. Bu baxımdan Prezident İlham Əliyevin tapşırığına əsasən, Azərbaycanda müasir sənaye komplekslərinin və texnoparkların, o cümlədən Sumqayıt kimya sənaye və Balaxanı sənaye parklarının yaradılması qeyri-neft sektorunun və xüsusilə də qeyri-neft sənayesinin inkişafını sürətləndirəcək, yerli və xarici investisiyaları stimullaşdıracaq, müasir texnoloji sahələrin inkişafına, yeni rəqabət qabiliyyətli məhsul istehsalına təkan verəcək və iqtisadiyyatın modernləşməsinə və innovativ iqtisadiyyatın formalaşmasına, qeyri-neft ixracının artırılmasına öz müsbət töhfəsini verəcəkdir (Həsənov, 2014).

Heydər Əliyevin Rəhbərliyi ilə Azərbaycanda İqtisadi İslahatlar.

1993-cü ildə müstəqilliyini yeni bərpa etmiş ölkə düşmən dövlətlər tərəfindən açıq-aşkar hərbi təcavüz və siyasi təzyiqlərlə boğulurdu. Ölkədə yaranmış xaos, hərc-mərclik nəticəsində xalqımız iqtisadi sarsıntılar, çətinliklər girdabına düşmüşdü. Müstəqil Azərbaycan dövlətinin xaosdan çıxarılması, günü-gündən möhkəmləndirilməsi, inkişaf edirilməsi, iqtisadiyyatının gücləndirilməsi istiqamətində vacib və təxirəsalınmaz addımların atılması lazım idi. Bu isə uzun illər Azərbaycan üçün çalışan, onu qabaqcıl ölkələrdən birinə çevrilməsi üçün bütün sahələrdə geniş islahatlar aparan bir şəxsiyyətlə – Heydər Əliyevlə mümkün olardı. Hələ 1969-cu ildən Heydər Əliyevin Azərbaycana rəhbərlik etməsi ilə ölkənin iqtisadi inkişafının əsaslarının yaradılması, zəngin iqtisadi potensialının ölkənin gələcək inkişafına, xalqın rifahının yüksəlməsinə yönəldilməsi prosesinə start verilib. Məhz iqtisadiyyatın gücləndirilməsi istiqamətində atılan addımlar bu gün Azərbaycanın dünya ölkələri sırasında yer almasına,

dünyada vacib ölkələrdən birinə çevrilməsinə səbəb olub. Dahi siyasətçinin həyata keçirdiyi məqsədyönlü tədbirlər nəticəsində respublika iqtisadiyyatında mühüm struktur dəyişiklikləri aparılıb, sənaye və kənd təsərrüfatının bütün sahələrində inkişafa nail olunub, yeni sənaye sahələri yaradılıb, istehsalla bilavasitə bağlı olan elmi-tədqiqat sahələrinin inkişafına diqqət artırılıb, müntəzəm texnologiyaların istehsalata tətbiqi sahəsində Azərbaycan bütün SSRİ-də qabaqcıl mövqeyə yiyələnib, istehsal olunan məhsulların keyfiyyəti yaxşılaşıb. 1969-1982-ci illərdə Azərbaycanda elektron maşınqayırması, radiosənaye, yüngül və yeyinti sənayesi üçün maşın və avadanlıq istehsalı və digər müntəzəm sənaye sahələri yaranıb. Sənayenin inkişafında elmi-texniki tərəqqinin nailiyyətlərinin geniş tətbiqi nəticəsində 1971-1985-ci illərdə 581 adda yeni tipli maşın, avadanlıq, aparat və cihaz nümunələri yaradılıb. Həmin vaxtlar Azərbaycanda buraxılan 350 adda məhsul dünyanın 65 ölkəsinə ixrac olunurdu. Həmçinin 1970-ci ildən Azərbaycanda neft sənayesinin inkişaf etdirilməsi ilə "qara qızıl" Azərbaycan xalqına xidmət edən sahəyə çevrilməsinin əsası qoyulub. Həmin dövrdə ölkə iqtisadiyyatının inkişaf tarixinə nəzər salanda məhz Heydər Əliyevin səltəri ilə 1975-ci ildə Bakı Məişət Kondisionerləri zavodunun tikilərək istifadəyə verilməsini xüsusi qeyd etmək lazımdır. SSRİ-də yeganə olan bu zavod çox az vaxt zamanında tikilmiş və tezliklə öz fəaliyyəti ilə ölkə iqtisadiyyatında əhəmiyyətli yer tutmağa başlamışdır. Zavod fəaliyyətə başlayandan sonra dəfələrlə burada olan Ulu öndər hər zaman bu müəssisə barəsində xoş sözlər demişdir. Məhz Ulu öndər Heydər Əliyevin müdriklik və uzaqgörənliklə, dərin inam və qətiyyətlə, məqsədyönlü və ardıcıl şəkildə həyata keçirdiyi qlobal, genişmiqyaslı və çoxşaxəli iqtisadi-siyasət nəticəsində bu gün neft onun əsl sahibi olan Azərbaycan xalqına xidmət edərək ölkəmizin siyasi müstəqilliyinin, iqtisadi tərəqqisinin, insanlarımızın rifahının təmin edilməsinə yönəldilib (Kərimov, 2023). 1970-ci ildə "Xəzərdənizneft" İstehsalat Birliyi yaradıldı. SSRİ Neft Sənayesi Nazirliyi Azərbaycan neftçilərinin dəniz şəraitində iş təcrübəsini nəzərə alaraq, İranla sərhəddən Xəzərin şimalına kimi, dənizin bütün sektorlarında geoloji-kəşfiyyat, qazma, işlənmə, istismar və digər işlərin aparılmasını Azərbaycan neftçilərinə həvalə etdi. Azərbaycan neftçiləri Xəzərin bütün sektorlarında 1991-ci ilədək işlədilər. Dünya təcrübəsinə əsaslanaraq Xəzəri sektorlara böldülər. Xəzəryanı dövlətlərin hərəsinin öz sektorları oldu. Bu bölgü Xəzərin ümumi sahəsinin 21.2%-i Azərbaycan, 30.7%-i Qazaxıstan, 18.4%-i Türkmənistan, 17.4%-i Rusiya, 12.3%-i İrana düşdü. 22 il ərzində geofiziki işlər nəticəsində Xəzər dənizində 350-dən artıq geoloji struktur aşkar olundu. Azərbaycan geofizikləri Xəzərin Türkmənistan sektorunda 70 min km-dən çox seysmik profillər işləmiş, 32 struktur aşkar etmiş, 16 strukturu dərin axtarış qazmasına hazırlamışlar. Xəzər dənizinin Türkmənistan sektorunda 6 yataq - LAM bankası (indiki Ceytun, 1972), Livanov-şərq bankası (indiki Məhtimqulu, 1973), Çələkənyanı günbəz (indiki Çələkən günbəz, 1976), Barinov adına (indiki Diyarbəkir, 1976), Qubkin bankası (indiki Qaragöl-dəniz, 1990) və Kəpəz (indiki Dostluq, 2021) yataqlarını açmışlar. Xəzər dənizinin Qazaxıstan sektorunda "Kaspmorneftegeofizrazvedka" tresti tərəfindən 1974-1990-cı illərdə ÜDN üsulu ilə seysmik tədqiqatlar aparılmışdır. Bu dövrdə 80-dən çox perspektiv struktur müəyyən edilib. Həmin strukturların 10-u dərin qazma işlərinə hazırlanıb. Geofiziki kəşfiyyat üsulları ilə müəyyən edilmiş perspektiv strukturlardan dörd neft-qaz yatağı aşkar edilmişdir: Kaşaqan (Koroğlu), Skalista, Rakuşçnaya more və Kulali. 1982-1987-ci illərdə Moskvada Sovet İttifaqı Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitənin Siyasi Bürosunun üzvü və SSRİ Nazirlər Soveti sədrinin birinci müavini vəzifələrində çalışarkən də Heydər Əliyev Azərbaycan neftçilərinin işini izləyir, respublikada neft sənayesinin xüsusi rolunu həmişə qeyd edirdi. Çünki O, Azərbaycanda sənayenin bu sahəsinin inkişafı üçün illər uzununu böyük əmək sərf etmişdir. Əslində neft sənayesinin inkişafı üçün onun gördüyü işlər gələcəyə hesablanmışdı. Heydər Əliyev Azərbaycanın neft sənayesini və bütövlükdə respublikanı ikinci dəfə ağır fəlakətdən 90-cı illərdə qurtardı. 1991-ci ilin sonunda Sovet İttifaqı dağıldı. Azərbaycan müstəqillik əldə etdi. Nəhayət,

1994-cü il sentyabrın 20-də "Azəri-Çıraq-Günəşli" (dərinsulu hissə) yataqlarının işlənməsi üzrə dünyanın 7 ölkəsinin 11 məşhur neft şirkəti ilə sonradan "Əsrin müqaviləsi" adlanan müqavilə imzalandı. Bu, Azərbaycana ikinci dəfə rəhbərlik etdiyi dövrdə Heydər Əliyevin neft sahəsində birinci şah əsəri oldu. Yeri gəlmişkən deyim ki, Prezident Heydər Əliyevin Fərmanı ilə sentyabrın 20-si 2001-ci ildən ölkəmizdə Neftçilər Günü kimi qeyd olunur. "Əsrin müqaviləsi"nin Azərbaycan üçün çox böyük əhəmiyyəti oldu. Siyasi cəhətdən müqavilənin əhəmiyyəti o oldu ki, dünyanın aparıcı dövlət və şirkətləri bir daha əmin oldular ki, Azərbaycan müstəqil dövlət və etibarlı tərəfdaşdır, burada işləmək və bu ölkəyə sərmayə qoymaq olar. Heç təsadüfi deyil ki, bu saziş imzalandıqdan sonra xarici şirkətlərlə daha 35 saziş bağlandı. Müqavilənin iqtisadi əhəmiyyəti isə odur ki, neft hasilatı Azərbaycanın tarixində ən aşağı səviyyədən - 1997-ci ildəki 9 milyon tondan 2010-cu ildə 51 milyon tona çatdı. Beləliklə, neft hasilatı 5,6 dəfə artdı. Hazırda respublikada hasil edilən neftin və qazın əsas hissəsi "Azəri-Çıraq-Günəşli" və "Şahdəniz" yataqları hesabına əldə edilir. Azəri, Çıraq, Günəşli yatağının dərin sulu hissəsindən 136 quyu ilə orta gündəlik 53 min ton neft və 37 milyon kubmetr qaz hasil edilir. İşlənmənin əvvəlindən "Azəri-Çıraq-Günəşli" yataqlarından 571 milyon ton neft və 205 milyard kubmetr qaz hasil edilmişdir. Artıq 24-cü ildir ki, "Azəri-Çıraq-Günəşli" yataqları layihəsinin iştirakçıları "mənfəət nefti"ndən gəlir əldə edirlər. 1999-cu ilədək neftin satışından əldə edilən gəlir sərmayə qoyuluşunun ödənilməsinə sərf olunurdusa, həmin ilin dekabrından Azərbaycanın "mənfəət nefti" xarici bazarlara çıxarılır. 2023-cü il aprel 1-dək dünya bazarlarında Azərbaycanın payına düşən 338 milyon ton AÇG "mənfəət nefti" satılıb ki, bu da layihə üzrə ümumi çıxarılan 571 milyon ton neftin 59 faizini təşkil edir. Azərbaycan nefti Avropaya və dünya bazarlarına 1997-ci ildən "Şimal istiqaməti" (Bakı-Novorossiysk), 1999-cu ildən "Qərb marşrutu" (Bakı-Supsa) ilə çıxarılırdısa, artıq 2006-cı ilin mayından Heydər Əliyev adına unikal Bakı-Tbilisi-Ceyhan əsas ixrac neft kəməri ilə də çıxarılmğa başladı. Bu boru kəməri Heydər Əliyevin 2-ci şah əsəridir. Mən bir məsələni də qeyd etmək istəyirəm: vaxtilə Bakı-Tbilisi-Ceyhan ixrac neft kəməri layihəsinin də əleyhdarları vardı. Amma indi baxın: 2023-cü il aprel ayının 1-dək dünya bazarlarına, 650 milyon ton Azərbaycan nefti çıxarılıb ki, bunun da 478 milyon tonu Bakı-Tbilisi-Ceyhan kəməri ilə nəql edilib. "Əsrin müqaviləsi" Azərbaycanı dünyaya yenidən neft ölkəsi kimi tanıtdısa, nəhəng "Şahdəniz" yatağının kəşf edilməsi və "Şahdəniz" qaz layihəsinin müvəffəqiyyətlə həyata keçirilməsi isə Azərbaycanı dünyaya böyük miqdarda qaz ixrac edən bir ölkə kimi tanıtdırdı (Yusifzadə, 2023, s.2-3). Xalqımızın və dövlətimizin mənafeələrinin uzunmüddətli şəkildə qorunması, genişmiqyaslı beynəlxalq iqtisadi əməkdaşlığın inkişafı, regionda neft hasilatının artması ilə əlaqədar neftin dünya bazarlarına nəqlinin təmin edilməsi üçün strateji əhəmiyyətli Bakı-Tbilisi-Ceyhan əsas ixrac neft boru kəməri layihəsi əsas götürüldü və geridə qalan illər sübut etdi ki, bu variant həqiqətən Azərbaycanın maraqlarını tam təmin edir. Ümummilli Liderimizin qətiyyəti və cəsarətli siyasəti sayəsində 2002-ci il sentyabrın 18-də Bakıda Azərbaycan, Gürcüstan və Türkiyə prezidentlərinin, ABŞ-ın energetika nazirinin iştirakı ilə Bakı-Tbilisi-Ceyhan əsas ixrac neft boru kəmərinin təməli qoyulub. Təxminən, üç il sonra, 2005-ci ilin mayında kəmərin Azərbaycan ərazisindən keçən hissəsinin istifadəyə verilməsi mərasimi keçirilib və boru xəttinə ilk neft vurulub. Həmin ilin oktyabrında isə kəmərin Gürcüstan hissəsi istifadəyə verilib. 2006-cı il mayın 28-də Azərbaycan nefti Ceyhan limanına çatıb və iyulun 4-də neftlə yüklənmiş ilk tanker buradan yola salınıb. Bu gün böyük enerji ixracatçısına çevrilmiş Azərbaycanda hasil olunan karbohidrogen ehtiyatları neft-qaz boru kəmərləri, terminallar və dəmir yolu vasitəsilə Avropa və dünya bazarlarına çatdırılır. Dünyada gedən iqtisadi proseslərin, nəhəng enerji layihələrinin fəal iştirakçısına və mərkəzinə çevrilmiş Azərbaycanın beynəlxalq aləmə inteqrasiyası ilbəl daha da sürətlənir, ölkəmiz dünyanın enerji təhlükəsizliyinə mühüm töhfələr verməkdə davam edir (Kəngərli, 2017). Heydər Əliyev həm də, Azərbaycan qazının dünya bazarlarına çıxarılması üçün nəzərdə tutulan və kifayət qədər

əhəmiyyətli layihə hesab olunan Bakı-Tbilisi-Ərzurum qaz kəmərinin də təməlini qoyub. Eyni zamanda, 1996-cı ildə Bakı-Novorossiysk, 1999-cu ildə isə Bakı-Supsa ixrac neft kəmərlərinin istismara verilməsinə dair sazişin imzalanmasına, beləliklə də ixrac marşrutlarının diversifikasiyasına nail olundu. Ulu öndər azad sahibkarlığın inkişafına daim diqqət göstərüb, ölkənin gələcək iqtisadi yüksəlişinin məhz özəl sektorla bağlı olduğunu vurğulayıb. O, həmişə deyirdi ki, sahibkarlığın inkişafı, sərbəst iqtisadiyyata yol verilməsi, bazar iqtisadiyyatının yaradılması xalqımızın yeganə strateji yoludur. Bu sahədə islahatlar da ulu öndər Heydər Əliyevin adı ilə bağlıdır. Məhz onun təşəbbüsü ilə 1993-cü ildə “Azərbaycanda sahibkarlığın inkişafı” Dövlət Proqramını təsdiqlənib. Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə sahibkarlara maliyyə dəstəyi və zəruri texniki yardım göstərən strukturlar formalaşıb. Sahibkarların vergi yükünün azaldılması istiqamətində tədbirlər görüldü, mənfəət və əlavə dəyər vergisinin dərəcələri aşağı salınıb, kiçik sahibkarlıq subyektlərinə vahid vergi tətbiqinə başlanılıb. Dövlət mülkiyyətinin özəlləşdirilməsinin qanunvericilik bazası yaradılıb və bu sahədə müvafiq dövlət proqramları təsdiqlənib. Müstəqil Azərbaycanı gücləndirmək və dünyaya integrasiya etmək üçün nəyi etməli olduğunu Heydər Əliyev çox gözəl bilirdi. Ona görə də, o, öncə qanunvericilikdə islahatlar aparmaqla iqtisadi-sosial sferada görülməli işlərin önünü açmağa başlayıb. Məsələn, “Aqrar islahatların əsasları haqqında”, “Sovxoz və kolxozların islahatı haqqında”, “Torpaq islahatı haqqında” qanunların, “Azərbaycan Respublikasında 1995-1998-ci illərdə dövlət mülkiyyətinin özəlləşdirilməsinin Dövlət Proqramı”, “Azərbaycan Respublikasının Torpaq Məcəlləsi”, “Özəlləşdirmənin ikinci Dövlət Proqramı”nın qəbul edilməsi aqrar islahatların uğurla həyata keçirilməsinə hüquqi əsas yaradıb. O illərdə islahatların həyata keçirilməsi üçün 14 qanun, Prezidentin 13 fərman və sərəncamı, Nazirlər Kabinetinin 20 qərar və sərəncamı qəbul edilib. Ümummilli liderin xalqımız üçün ən böyük xidmətlərindən biri də neft gəlirlərinin şəffaf xərclənməsi və gələcək nəsillərə saxlanılması məqsədi ilə Dövlət Neft Fondunun yaratmasıdır. O, 1999-cu il dekabrın 29-da “Azərbaycan Respublikası Dövlət Neft Fondunun yaradılması haqqında” Fərman imzalayıb.

Beləliklə, Heydər Əliyevin rəhbərliyi altında aparılan iqtisadi islahatlar nəticəsində 1995-2003-cü illər ərzində ümumdaxili məhsul 90,1 faiz, dövlət büdcəsinin gəlirləri 3,9 dəfə, ölkənin valyuta ehtiyatları 85 dəfə, sənaye məhsulunun həcmi 22,4 faiz, kənd təsərrüfatı istehsalı 52,8 faiz, xarici ticarət dövriyyəsi 4 dəfə, iqtisadiyyatda məşğul olanların orta aylıq əməkhaqqı 6,2 dəfə artıb, inflyasiya səviyyəsi 2-3 faizə qədər endirilib. Bu dövrdə iqtisadiyyata bütün maliyyə mənbələri hesabına 20 milyard dollar həcmində investisiyanın qoyulması təmin olunub (Sezer, 2017).

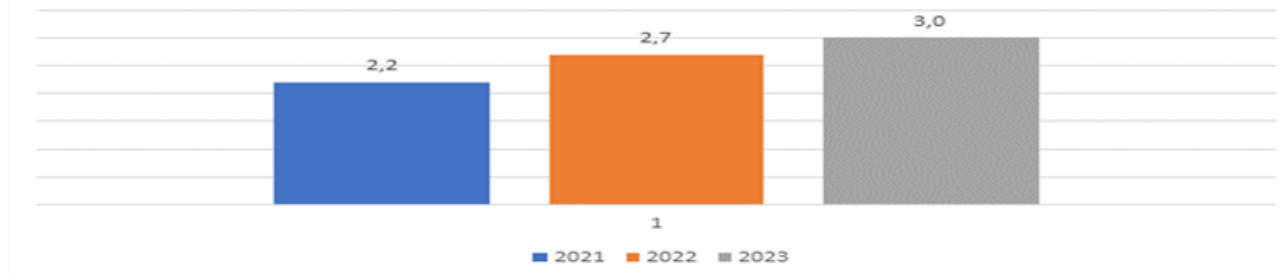
İlham Əliyevin Rəhbərliyi ilə İqtisadiyyatın Şaxələndirilməsi və Dayanıqlı İnkişaf.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev tərəfindən həyata keçirilən uzaqgörən və məqsədyönlü iqtisadi siyasət nəticəsində ölkə iqtisadiyyatı 2008-ci ildən etibarən global miqyasda baş verən maliyyə böhranına hazırlıqlı şəkildə daxil olmuşdur. Respublikada formalaşdırılan rəşadətli makroiqtisadi idarəetmə sistemi və toplanmış valyuta ehtiyatları maliyyə sabitliyinin qorunmasında mühüm rol oynamış, risklərin qabaqlayıcı mexanizmlərlə tənzimlənməsinə şərait yaratmışdır. Nəticə etibarilə, Azərbaycanın strateji valyuta ehtiyatları 2003-cü illə müqayisədə 26,2 dəfə artaraq cari ilin sentyabr ayının sonuna 42 milyard ABŞ dollarına çatmışdır. 2004–2016-cı illər ərzində ümumi daxili məhsul real ifadədə 3,2 dəfə artmış, qeyri-neft sektoru isə 2,7 dəfə genişlənməmişdir. Eyni dövrdə sənaye istehsalı 3,8 dəfə, qeyri-neft sənayesi 2,2 dəfə, kənd təsərrüfatı 1,6 dəfə, tikinti sektoru 3,4 dəfə, ticarət dövriyyəsi 3,9 dəfə, turizm sektoru 14,2 dəfə, nəqliyyat sahəsi 2,6 dəfə, rabitə isə 10,6 dəfə artım nümayiş etdirmişdir (Bayramov, 2017). İqtisadiyyatın şaxələndirilməsi və regional inkişafın təmin olunması məqsədilə 2004–2013-cü illəri əhatə edən iki mərhələli dövlət proqramı həyata keçirilmişdir. Bu

proqramların icrası nəticəsində 10 il ərzində ÜDM 3,2 dəfə, qeyri-neft sektoru 2,6 dəfə, sənaye 2,7 dəfə, kənd təsərrüfatı 1,5 dəfə artmışdır. Eyni zamanda investisiyalar və əhəlinin gəlirləri 6,5 dəfə, orta aylıq əməkhaqqı isə 5,5 dəfə yüksəlmişdir. Görülən tədbirlər nəticəsində ölkədə 1,2 milyondan artıq yeni iş yeri yaradılmış, onların 900 mini daimi olmuşdur. Bundan əlavə, 55,6 min yeni müəssisə fəaliyyətə başlamış, işsizlik səviyyəsi 5 faizə, yoxsulluq səviyyəsi isə 5,3 faizə qədər azalmışdır. Azərbaycan iqtisadiyyatına yönəldilən investisiyaların həcmi 130 milyard ABŞ dollarını ötərək, xarici ticarət dövriyyəsi 6,4 dəfə, qeyri-neft ixracı isə 4,5 dəfə artmışdır. Sahibkarlığın inkişafı istiqamətində də mühüm addımlar atılmış, 19,4 min sahibkarlıq subyektinə 1,2 milyard manatdan artıq güzəştli kredit verilmiş və bu, 113 min yeni iş yerinin açılmasına imkan yaratmışdır. Dövlət maliyyə göstəricilərində də əhəmiyyətli artım qeydə alınmışdır: büdcə gəlirləri 14,2 dəfə, vergi daxilolmaları 7,3 dəfə, büdcə xərcləri 13,9 dəfə, əmanətlər 24 dəfə, bank aktivləri isə 18 dəfədən çox artmışdır. Hazırda ÜDM-də özəl sektorun payı 83 faiz, məşğulluqda isə 73,9 faiz təşkil edir. Azərbaycanın əldə etdiyi iqtisadi nailiyyətlər beynəlxalq qurumlar tərəfindən də yüksək qiymətləndirilmişdir. Belə ki, Doing Business hesabatına əsasən, ölkə 2009-cu ildə “ən islahatçı dövlət” kimi tanınmışdır. 2015-ci ildən etibarən ölkə iqtisadiyyatı yeni keyfiyyət mərhələsinə qədəm qoymuş, qlobal iqtisadi çağırışlara uyğun olaraq islahatların yeni istiqamətləri müəyyən edilmişdir. 2016-cı ildən başlayaraq biznes və investisiya mühitinin yaxşılaşdırılması, sahibkarlığın genişləndirilməsi, qeyri-neft ixracının artırılması və idxalın əvəzlənməsi məqsədilə sistemli və dərin iqtisadi islahatlar həyata keçirilmişdir. Xüsusilə, 4 avqust 2016-cı il tarixli sərəncam çərçivəsində vergi sahəsində islahatların əsas istiqamətləri müəyyən edilmiş, Azərbaycan Respublikasının Vergi Məcəlləsi üzrə 56 maddəni əhatə edən 201 dəyişiklik edilmişdir. Eyni zamanda, maliyyə əməliyyatlarının şəffaflığını artırmaq məqsədilə Nağdsız hesablaşmalar haqqında qanun qəbul olunmuşdur. Bununla yanaşı, 2017-ci ildən tətbiq edilən vergi borclarının tənzimlənməsi mexanizmi sahibkarlığın inkişafına əlavə stimül vermiş, vergi yükünün optimallaşdırılmasına şərait yaratmışdır. Son 20 ildə həyata keçirilən islahatlar nəticəsində Azərbaycan iqtisadiyyatı 4 dəfədən çox genişlənmiş, qeyri-neft sektorunda ÜDM-in nominal həcmi 16 dəfə artmış, dövlət büdcəsinin gəlirləri 30 dəfəyə yaxın yüksəlmiş, Dövlət Neft Fondunun valyuta ehtiyatları isə 67 dəfədən çox artmışdır. Xarici borcun ÜDM-də payı isə 2003-cü ildəki 21,6 faizdən 9,5 faizə enmişdir ki, bu da ölkəni ən az borclanan dövlətlər sırasına daxil edir. Bu iqtisadi güc, eyni zamanda, Azərbaycanın hərbi-siyasi uğurlarının əsasını təşkil etmişdir. Xüsusilə İkinci Qarabağ müharibəsi zamanı ölkə öz ərazi bütövlüyünü təmin etmiş, milli həmrəyliyə əsaslanan “dəmir yumruq” siyasəti ilə qələbə qazanmışdır. İşğaldan azad edilmiş Qarabağ və Şərqi Zəngəzur bölgələri qısa müddət ərzində sürətli bərpa və inkişaf mərhələsinə daxil olmuşdur. Bu ərazilərdə genişmiqyaslı infrastruktur layihələri həyata keçirilir, müasir yol şəbəkələri qurulur, enerji və su təminatı sistemləri yenidən yaradılır, “ağıllı kənd” və “ağıllı şəhər” konsepsiyaları tətbiq olunur. Artıq Füzuli Beynəlxalq Hava Limanı, Zəngilan Beynəlxalq Hava Limanı və Laçın Beynəlxalq Hava Limanı inşa edilərək istifadəyə verilmişdir (Yusifov, 2023). İşğaldan azad olunmuş ərazilərdə sosial-iqtisadi həyatın bərpası prosesində özəl sektorun rolu xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Bu baxımdan, dövlət tərəfindən həmin bölgələrə həm yerli, həm də xarici investorların cəlb edilməsi üçün əlverişli biznes mühitinin formalaşdırılması prioritet istiqamətlərdən biri kimi müəyyənləşdirilmişdir. Bu məqsədlə İlham Əliyev tərəfindən 16 noyabr 2022-ci il tarixində təsdiq edilən Böyük Qayıdışa dair I Dövlət Proqramı mühüm strateji sənəd kimi çıxış edir. Sözügedən proqramın əsas hədəflərindən biri azad edilmiş ərazilərdə iqtisadi fəaliyyətin yenidən qurulması, investisiya axınının artırılması və bunun nəticəsində rəqabətqabiliyyətli sahibkarlıq mühitinin təşəkkül tapmasıdır. Eyni zamanda, proqram çərçivəsində biznes mühitinin daha da yaxşılaşdırılması, sahibkarlıq fəaliyyətinin stimullaşdırılması və iqtisadi aktivliyin

genişləndirilməsi əsas məqsədlər sırasına daxildir. Bu yanaşma regionda davamlı inkişafın təmin olunmasına və iqtisadi potensialın səmərəli reallaşdırılmasına xidmət edir.

Şəkil 1. İşğaldan azad olunmuş ərazilərin bərpasına dövlət büdcəsindən ayrımlar (milyard manatla).

Mənbə: <https://ereforms.gov.az/az/ekspert-yazilari/qarabag-ve-serqi-zengezurda-sahibkarliq-muhiti-68>

Qarabağ və Şərqi Zəngəzur regionunda həyata keçirilən bərpa və yenidənqurma işlərinin maliyyə təminatı illər üzrə artan dinamika nümayiş etdirir. Belə ki, 2021-ci ildə bu məqsədlər üçün 2,2 milyard manat, 2022-ci ildə 2,7 milyard manat vəsait ayrılmış, 2023-cü ilin dövlət büdcəsində isə işğaldan azad olunmuş ərazilərin bərpası üçün ayrılan vəsait əvvəlki illə müqayisədə 13 faiz artırılaraq 3 milyard manata çatdırılmışdır. Bu göstəricilər dövlətin regionun sürətli bərpası və dayanıqlı inkişafının təmin olunmasına verdiyi prioritet əhəmiyyəti aydın şəkildə əks etdirir. İşğaldan azad olunmuş ərazilərdə nəqliyyat infrastrukturunun bərpası sürətlə davam etdirilərək, həmin bölgələrin ölkənin digər şəhər və rayonları ilə integrasiyası təmin olunur. Xüsusilə region üçün strateji əhəmiyyət daşıyan Tərtər–Çaylı–Suqovuşan–Talış və Əhmədbəyli–Füzuli–Şuşa avtomobil yolu (Zəfər yolu), eləcə də Laçın şəhərinə daxil olmadan çəkilən alternativ yolun tikintisi artıq tamamlanmışdır. Digər avtomobil yollarının isə 2026-cı ilin sonunadək inşa və bərpasının yekunlaşdırılması planlaşdırılır. Eyni zamanda, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarının su təminatının yaxşılaşdırılması məqsədilə genişmiqyaslı layihələr həyata keçirilir. Bu çərçivədə su anbarlarının, suvarma və paylayıcı kanalların, nasos stansiyalarının, subartezian quyularının və digər hidrotexniki qurğuların mərhələli şəkildə yenidən qurulması və tikintisinin 2026-cı ilin sonunadək başa çatdırılması nəzərdə tutulur. Bütün bu tədbirlər göstərir ki, Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarına investisiya qoyuluşu iqtisadi baxımdan olduqca cəlbedicidir. Burada yaradılan infrastruktur müasir texnologiyalara əsaslanmaqla yanaşı, dövlət tərəfindən sahibkarlıq fəaliyyətinin stimullaşdırılması üçün güclü iqtisadi mexanizmlər tətbiq olunur. Bu istiqamətdə qəbul edilən mühüm qərarlardan biri də Azərbaycan Respublikasının Vergi Məcəlləsinə edilən dəyişikliklərdir. 9 dekabr 2022-ci il tarixli qanuna əsasən Məcəlləyə “İşğaldan azad edilmiş ərazilərdə vergitutmanın xüsusiyyətləri” adlı yeni fəsil əlavə edilmişdir. Həmin müddəalar bu ərazilərdə fəaliyyət göstərən sahibkarlar üçün geniş vergi güzəştlərini əhatə edir. Belə ki, 2023-cü il yanvarın 1-dən etibarən 10 il müddətinə rezidentlər mənfəət (gəlir), əmlak, torpaq və sadələşdirilmiş vergilərdən azad edilmişdir. Bu isə biznes subyektlərinin vergi yükünün əhəmiyyətli dərəcədə azaldılmasına şərait yaradır. Dövlət yalnız vergi güzəştləri ilə kifayətlənməyərək, sosial sığorta sahəsində də stimullaşdırıcı tədbirlər tətbiq etmişdir. Belə ki, “Sosial sığorta haqqında” qanuna edilən dəyişikliklərə əsasən, işğaldan azad olunmuş ərazilərdə qeyri-neft sektorunda fəaliyyət göstərən subyektlər üçün xüsusi güzəştlər nəzərdə tutulmuşdur. Bu çərçivədə məcburi dövlət sosial sığorta haqlarının müəyyən hissəsi dövlət tərəfindən subsidiyalaşdırılır, bəzi hallarda isə ödənilmiş məbləğin tam həcmdə geri qaytarılması təmin olunur. Regionda sənaye potensialının inkişafı istiqamətində də mühüm addımlar atılmışdır.

İlham Əliyev tərəfindən Ağdam Sənaye Parkı və Araz Vadisi İqtisadi Zonasının təməli qoyulmuşdur. Bu sənaye zonalarının yaxın perspektivdə fəaliyyətə başlaması gözlənilir. Ağdam Sənaye Parkında müxtəlif sənaye məhsullarının – o cümlədən xüsusi geyimlərin, sintetik xalçaların, polimer məhsullarının, dəmir-beton konstruksiyaların və alternativ enerji avadanlıqlarının istehsalı nəzərdə tutulur. Ümumi sahəsi 190 hektar olan parkda mindən artıq yeni iş yerinin yaradılması planlaşdırılır. Parkın əlverişli nəqliyyat-kommunikasiya qovşağında yerləşməsi onun iqtisadi əhəmiyyətini daha da artırır. Burada fəaliyyət göstərəcək rezidentlər üçün infrastruktur və kommunal xidmətlər dövlət tərəfindən təmin edilir, həmçinin vergi və gömrük güzəştləri tətbiq olunur. Cəbrayıl rayonunda yerləşən Araz Vadisi İqtisadi Zonası isə 200 hektar ərazini əhatə edir və kənd təsərrüfatı məhsullarının emalı, logistika və sənaye fəaliyyətlərinin təşkili baxımından mühüm platforma rolunu oynayacaqdır. Zonada logistika mərkəzləri, anbar kompleksləri, ticarət obyektləri və müxtəlif istehsal müəssisələrinin yaradılması nəzərdə tutulur. Ümumilikdə, həyata keçirilən bu kompleks tədbirlər Qarabağ və Şərqi Zəngəzur bölgəsində əlverişli investisiya mühitinin formalaşmasına, kapital axınının artmasına və sahibkarlığın inkişafına zəmin yaradır. Bu isə öz növbəsində regionun qısa müddətdə sosial-iqtisadi dirçəlişinə və ölkə iqtisadiyyatına tam integrasiyasına xidmət edir (Quliyeva, 2023). Dövlət başçısının imzaladığı “Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair Milli Prioritetlər”in təsdiq edilməsi haqqında sərəncamda deyildiyi kimi, Azərbaycan iqtisadi, sosial, siyasi və mədəni inkişafının tarixi dönüş mərhələsini yaşamaqdadır. Uğurlu sosial-iqtisadi və siyasi nailiyyətlər, milli və multikultural dəyərlər qarşıdakı illərdə Şərqlə Qərbin qovşağı olan Azərbaycanın qüdrətinin daha da artacağına əminlik yaradır. Bu imkanlar 2030-cu ilə qədər olan mərhələdə Azərbaycanın iqtisadi suverenliyinin möhkəmləndirilməsinə və müasir həyat standartlarına əsaslanan yüksək sosial rifah cəmiyyətinə malik qüdrətli dövlətə çevrilməsinə zəmanət verir. Azərbaycan dövləti ölkədə əhalinin rifahının daha da artırılması üçün sosialyönümlü bazar iqtisadiyyatının inkişaf etdirilməsi yolunu seçmişdir. Milli sosial rifah səviyyəsinin davamlı artması məqsədilə yüksək, dayanıqlı, inklüziv və başlıca olaraq özəl təşəbbüslərə arxalanan iqtisadi artımın sürətlənməsi, azad edilmiş ərazilərə əhalinin qayıdışının təmini Azərbaycanın yeni inkişaf magistralının ideoloji nüvəsini təşkil edir. Ölkəmizin uzunmüddətli davamlı və sürətli inkişafı üçün cəmiyyət, biznes və dövlət üçlüyünün uğurlu əlaqəsi möhkəmləndiriləcəkdir. Dövlətin iqtisadiyyatda rolunun bazaryönlü islahatlar vasitəsilə effektiv və səmərəli idarə olunması, özəl mülkiyyət institutlarının gücləndirilməsi, biznesə dost dövlət idarəetməsi və xarici bazarlara yerli məhsulların çıxışını artırmaq məqsədilə ticarət rejimlərinin daha da liberallaşdırılması iqtisadi yüksəlişin təməl amilləri olacaq (Prezident.az saytı, 2021).

TƏDQIQAT HİSSƏSİ

Tədqiqatın məqsədi.

Bu tədqiqatın əsas məqsədi Azərbaycanda həyata keçirilən sosial-iqtisadi islahatların mahiyyətini, əsas istiqamətlərini və onların ölkənin iqtisadi inkişafına təsirini kompleks şəkildə təhlil etməkdən ibarətdir.

Tədqiqatın önəmi.

Tədqiqatın elmi və praktiki əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, burada:

- iqtisadi islahatların inkişaf dinamikasına təsiri müəyyən edilir.
- qeyri-neft sektorunun roluna xüsusi diqqət yetirilir.
- sosial rifahın yüksəldilməsi mexanizmləri araşdırılır.

Bu baxımdan tədqiqat həm nəzəri, həm də praktik baxımdan aktualıq kəsb edir və gələcək iqtisadi siyasətin formalaşdırılması üçün faydalı ola bilər.

Tədqiqatın metodu.

Araşdırmada müxtəlif elmi metodlardan istifadə edilmişdir. Bunlara analitik təhlil, müqayisəli yanaşma, sistemli analiz və statistik məlumatların ümumiləşdirilməsi daxildir. Bu metodlar vasitəsilə iqtisadi proseslər kompleks şəkildə qiymətləndirilmiş və nəticələr əsaslandırılmışdır.

TƏKLİFLƏR.

Tədqiqat nəticəsində aşağıdakı təkliflərin həyata keçirilməsi məqsədəuyğun hesab olunur:

- Qeyri-neft sektorunda innovativ fəaliyyətlərin genişləndirilməsi.
- Rəqəmsal iqtisadiyyatın inkişafına yönəlmiş dövlət proqramlarının gücləndirilməsi.
- Sənaye parklarının fəaliyyətinin effektivliyinin artırılması və yeni parkların yaradılması.
- Kiçik və orta sahibkarlığın maliyyə resurslarına çıxış imkanlarının genişləndirilməsi.
- Təhsil sistemində əmək bazarının tələblərinə uyğun kadr hazırlığının gücləndirilməsi.
- Regionlarda infrastruktur layihələrinin davam etdirilməsi.

MÜZAKİRƏ

Aparılan təhlillər göstərir ki, Azərbaycanda həyata keçirilən sosial-iqtisadi islahatlar mərhələli və ardıcıl xarakter daşıyaraq ölkənin iqtisadi inkişafında mühüm rol oynamışdır. Xüsusilə ilkin mərhələdə makroiqtisadi sabitliyin təmin olunması, institusional islahatların həyata keçirilməsi və xarici investisiyaların cəlbi iqtisadi artımın əsasını təşkil etmişdir. Sonrakı mərhələdə isə iqtisadiyyatın şaxələndirilməsi, qeyri-neft sektorunun inkişafı və innovativ iqtisadiyyatın formalaşdırılması istiqamətində həyata keçirilən tədbirlər ölkənin xarici iqtisadi şoklara qarşı dayanıqlığını artırmışdır. Post-münaqişə dövründə Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarında həyata keçirilən bərpa və yenidənqurma işləri isə Azərbaycanın yeni inkişaf mərhələsinin əsas istiqamətlərindən biri kimi çıxış edir. Bu ərazilərdə yaradılan müasir infrastruktur, tətbiq edilən vergi və investisiya təşviqi mexanizmləri regionun qısa müddətdə ölkə iqtisadiyyatına inteqrasiyasını təmin etməyə yönəlmişdir. Beləliklə, aparılan islahatlar Azərbaycanın iqtisadi inkişaf modelinin dayanıqlılığını və effektivliyini təsdiq edir və ölkənin gələcək inkişaf perspektivləri üçün möhkəm zəmin yaradır.

NƏTİCƏ

Beləliklə, aparılan təhlillər göstərir ki, Azərbaycanda həyata keçirilən sosial-iqtisadi islahatlar ardıcıl, məqsədyönlü və uzunmüddətli strateji yanaşmaya əsaslanır. Müstəqilliyin ilk illərində yaşanan iqtisadi tənəzzül mərhələsindən sonra ümummilli lider Heydər Əliyev tərəfindən əsası qoyulan iqtisadi inkişaf strategiyası ölkədə makroiqtisadi sabitliyin bərpasına, bazar iqtisadiyyatının formalaşmasına və beynəlxalq iqtisadi sistemə uğurlu integrasiyaya zəmin yaratmışdır. Bu mərhələdə həyata keçirilən struktur islahatlar, neft strategiyası və institusional dəyişikliklər Azərbaycanın gələcək inkişafının möhkəm təməlini təşkil etmişdir. Sonrakı dövrdə isə İlham Əliyev tərəfindən bu siyasətin davam etdirilməsi və yeni çağırışlara uyğun şəkildə təkmilləşdirilməsi nəticəsində ölkə iqtisadiyyatı keyfiyyətə yeni inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuşdur. İqtisadiyyatın şaxələndirilməsi, qeyri-neft sektorunun inkişafı, sahibkarlığın stimullaşdırılması və innovativ texnologiyaların tətbiqi nəticəsində dayanıqlı və inklüziv iqtisadi artım təmin olunmuşdur. Eyni zamanda, iri infrastruktur layihələrinin həyata keçirilməsi, sənaye parklarının yaradılması və regionların sosial-iqtisadi inkişafına yönəlmiş dövlət proqramlarının icrası ölkədə balanslı inkişafın təmin olunmasına mühüm töhfə vermişdir. Qarabağ və Şərqi Zəngəzur iqtisadi rayonlarında aparılan genişmiqyaslı bərpa və quruculuq işləri isə Azərbaycanın iqtisadi potensialını daha da artırmaqla yanaşı, yeni investisiya imkanları formalaşdırır və regionun milli iqtisadiyyata integrasiyasını sürətləndirir. Nəticə etibarilə, həyata keçirilən kompleks islahatlar Azərbaycanın iqtisadi müstəqilliyini gücləndirmiş, sosial rifahın yüksəldilməsinə, yoxsulluğun azaldılmasına və insan kapitalının inkişafına mühüm təsir göstərmişdir. Bu proseslər ölkənin gələcəkdə də davamlı inkişafını təmin edəcək, onu regionda və global miqyasda rəqəbatqabiliyyətli və güclü dövlət kimi möhkəmləndirəcəkdir.

MÖVZUNUN AKTUALLIĞI: Müasir global iqtisadi şəraitdə dövlətlərin dayanıqlı inkişafının təmin edilməsi, iqtisadiyyatın şaxələndirilməsi və sosial rifahın yüksəldilməsi məsələləri xüsusi aktuallıq kəsb edir. Xüsusilə enerji resurslarından asılı olan ölkələr üçün qeyri-neft sektorunun inkişaf etdirilməsi və iqtisadiyyatın diversifikasiyası strateji prioritet kimi çıxış edir. Bu baxımdan Azərbaycan Respublikasında həyata keçirilən sosial-iqtisadi islahatlar həm milli, həm də beynəlxalq kontekstdə mühüm əhəmiyyət daşıyır. Müstəqillikdən sonra ölkənin keçdiyi mürəkkəb iqtisadi transformasiya mərhələsi, bazar iqtisadiyyatına keçid prosesi və global iqtisadi sistemə integrasiya istiqamətində atılan addımlar bu mövzunun aktuallığını daha da artırır.

TƏDQIQATIN ELMİ YENİLİYİ: Tədqiqatın elmi yeniliyi Azərbaycanda həyata keçirilən sosial-iqtisadi islahatların kompleks və sistemli şəkildə, tarixi mərhələlər üzrə müqayisəli təhlilində ifadə olunur. Araşdırmada iqtisadi inkişafın iki əsas mərhələsi – tənəzzül və sabit inkişaf dövrləri elmi əsaslarla ümumiləşdirilmiş, bu mərhələlərdə tətbiq edilən iqtisadi siyasətin xüsusiyyətləri yeni yanaşma ilə izah edilmişdir. Bundan əlavə, tədqiqatda “Azərbaycan modeli”nin formalaşması, onun institusional və struktur xüsusiyyətləri müasir iqtisadi nəzəriyyələr kontekstində təhlil edilmiş, xüsusilə qeyri-neft sektorunun inkişafı, sənaye parklarının yaradılması və innovativ iqtisadi mexanizmlərin tətbiqinin iqtisadi artıma təsiri elmi əsaslarla təqdim olunmuşdur.

TƏDQIQATIN PRAKTİK ƏHƏMİYYƏTİ: Tədqiqatın praktik əhəmiyyəti ondan ibarətdir ki, əldə olunan nəticələr və irəli sürülən təkliflər Azərbaycanda sosial-iqtisadi siyasətin daha da təkmilləşdirilməsi üçün istifadə oluna bilər. Araşdırma nəticələri dövlət idarəetmə orqanları, iqtisadi siyasəti formalaşdıran qurumlar və sahibkarlıq subyektləri üçün praktik əhəmiyyət daşıyır. Xüsusilə qeyri-neft sektorunun inkişafı, investisiya mühitinin yaxşılaşdırılması, sənaye parklarının effektiv fəaliyyətinin təmin olunması və regionların sosial-iqtisadi inkişafı istiqamətində qəbul edilən qərarların elmi əsaslandırılmasında bu tədqiqat mühüm rol oynaya bilər. Bununla yanaşı, işğaldan azad olunmuş ərazilərdə tətbiq edilən iqtisadi

mexanizmlərin təhlili həmin bölgələrdə iqtisadi fəallığın artırılması və sahibkarlığın inkişafı üçün praktik tövsiyələrin hazırlanmasına imkan yaradır. Eyni zamanda, tədqiqat ali təhsil müəssisələrində tədris və elmi araşdırmalar üçün metodoloji mənbə kimi istifadə edilə bilər.

İQTİSADI SƏMƏRƏLİLİK: Aparılan tədqiqat göstərir ki, Azərbaycanda həyata keçirilən sosial-iqtisadi islahatlar ölkə iqtisadiyyatının səmərəliliyinin yüksəldilməsində mühüm rol oynamışdır. İslahatlar nəticəsində iqtisadi resursların daha optimal bölüşdürülməsi təmin edilmiş, dövlət idarəetməsində çeviklik və effektivlik artmışdır. Xüsusilə qeyri-neft sektorunun inkişafı istiqamətində görülən tədbirlər iqtisadiyyatın şaxələndirilməsinə şərait yaratmış, uzunmüddətli iqtisadi dayanıqlılığın təmin olunmasına xidmət etmişdir. Tədqiqat çərçivəsində müəyyən edilmişdir ki, sənaye parklarının yaradılması, investisiya mühitinin yaxşılaşdırılması və innovativ iqtisadi mexanizmlərin tətbiqi istehsalın səmərəliliyini artırmış, yeni iş yerlərinin açılmasına və sahibkarlıq fəaliyyətinin genişlənməsinə səbəb olmuşdur. Bu isə öz növbəsində əhalinin gəlirlərinin artmasına və sosial rifahın yüksəlməsinə müsbət təsir göstərmişdir. Bununla yanaşı, regionların sosial-iqtisadi inkişafına yönəlmiş dövlət proqramları iqtisadi fəallığın ərazi baxımından daha balanslı paylanmasına imkan vermiş, infrastruktur təminatının yaxşılaşdırılması vasitəsilə ümumi iqtisadi səmərəliliyi yüksəltmişdir. İşğaldan azad olunmuş ərazilərdə tətbiq edilən yeni iqtisadi yanaşmalar isə resurslardan daha səmərəli istifadə edilməsinə və həmin bölgələrin iqtisadi potensialının reallaşdırılmasına zəmin yaratmışdır.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Azərbaycan Respublikası Prezidenti. (2021). *Azərbaycan 2030: sosial-iqtisadi inkişafa dair milli prioritetlər*.
<https://president.az/az/articles/view/50474>
2. Bağırov, E. (2022). Azərbaycanda həyata keçirilən sosial-iqtisadi islahatlar məqsədyönlü və strateji xarakter daşıyır. *Azərbaycan Dövlət İnformasiya Agentliyi (AZƏRTAC)*.
<https://azertag.az/xeber/azerbaycanda-heyata-kechirilen-sosial-iqtisadi-islahatlar-meqsedyonlu-ve-strateji-xarakter-dasiyir-2171174>
3. Bayramov, V. (2017). Azərbaycanda iqtisadi islahatlar strategiyasının inamla həyata keçirilməsi sürətli inkişafa zəmin yaradır. *Xalq qəzeti*.
<https://old.xalqqazeti.com/az/news/economy/92186>
4. Həsənov, M. (2014). Qloballaşan dünyada Azərbaycanın iqtisadiyyatı və siyasəti. *Xalq qəzeti*.
<https://old.xalqqazeti.com/az/news/economy/41038>
5. Kəngərli, R. (2017). Neft strategiyasının reallaşdırılmasına aparan uğurlu yol: neft diplomatiyası. *Azərbaycan Dövlət İnformasiya Agentliyi (AZƏRTAC)*.
<https://azertag.az/xeber/ulu-onder-heyder-eliyevin-ugurlu-neft-strategiyasi-azerbaycani-yeni-inkisaf-merhelesine-yukseldib-1095174>
6. Kərimov, İ. (2023). Heydər Əliyev və Azərbaycanda iqtisadi islahatlar. *İki sahil*.
<https://ikisahil.az/post/412371-heyder-eliyev-ve-azerbaycanda-iqtisadi-islahatlar>
7. Quliyeva, G. (2023). Qarabağ və Şərqi Zəngəzurdə sahibkarlıq mühiti. *ResearchGate*.
https://www.researchgate.net/publication/373925507_Qarabag_v_Srqi_Zngzurda_sahibkarliq_m_uhiti
8. Sezer, Ə. N. (2017). Heydər Əliyev və iqtisadi islahatlar. *Həftə.az*.
<https://hafta.az/heyder-eliyev-ve-iqtisadi-islahatlar-198258-xeber.html>

9. Yusifov, F. (2023). Qarabağ zəfərinin iqtisadi təməlləri. *Xalq qəzeti*.
<https://www.xalqqazeti.az/az/iqtisadiyyat/147760-qarabag-zeferinin-iqtisadi-temelleri>
10. Yusifzadə, X. (2023). Heydər Əliyevin neft strategiyası. *Prezident Kitabxanası*.
<https://files.preslib.az/projects/heydaraliyev/articles/he1035.pdf>

KİBER TƏHLÜKƏSİZLİKDƏ ANOMAL HALLARIN AŞKARLANMASI ÜÇÜN HİBRİD CNN+LSTM MODELİNİN TƏTBİQİ VƏ EFFEKTİVLİYİNİN QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-93](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-93)

Sədəf R. Talibzadə Tinatiyeva

Azərbaycan Dövlət İqtisad Universiteti

Kompüter elmləri ixtisası magistrantı

E-mail: talibzada.sadaf.ragif.2024@unec.edu.az

ORCID: 0009-0005-3492-6498

Xülasə

Məqalədə müasir kiber təhdidlərə qarşı dayanıqlı, yüksək dəqiqliklə işləyən və proaktiv müdafiəni təmin edən anomal halların aşkarlanması metodikası formalaşdırılmışdır. Bu məqsədlə şəbəkə trafikindəki gizli asılılıqları və zaman seriyası xüsusiyyətlərini eyni anda analiz edə bilən hibrid CNN+LSTM dərin öyrənmə modeli təklif edilmişdir. Təqdim olunan modeldə məlumat yükünün optimallaşdırılması və qeyri-müəyyənliyin aradan qaldırılması üçün entropiya və Cini indeksinə əsaslanan riyazi yanaşma tətbiq olunmuşdur. Təklif edilən intellektual memarlıq xam şəbəkə loqlarının loqoritmik normalizasiyası, Conv1D qatında spatial xüsusiyyətlərin çıxarılması, MaxPooling vasitəsilə küyün təmizlənməsi və LSTM qatında zaman oxu üzrə mürəkkəb asılılıqların analizi ardıcılığına əsaslanır. Modelin overfitting riskinin qarşısını almaq üçün arxitektura adaptiv Dropout tənzimləməsi inteqrasiya edilmişdir. İşlənmiş hibrid arxitekturanın effektivliyi beynəlxalq səviyyədə qəbul edilmiş NSL-KDD və CICIDS2017 verilənlər bazaları üzərində simulyasiya edilərək sınaqdan keçirilmişdir. Eksperimental nəticələr göstərir ki, təklif olunan CNN+LSTM modeli müəyyən edilmiş performans metriklərinə görə 99.2% Precision, 98.6% Recall və 98.9% F1-Score nümayiş etdirərək, ənənəvi maşın öyrənməsi alqoritmlərini (K-Means, SVM, Random Forest) və standart MLP şəbəkələrini geridə qoymuşdur. İşin elmi yeniliyi şəbəkə paketlərinin analizi zamanı temporal xüsusiyyətləri nəzərə alan yeni aşkarlama çərçivəsinin yaradılmasıdır. Nəticələrin praktiki əhəmiyyəti strateji infrastruktur obyektlərində fəaliyyət göstərən Kiber Təhlükəsizlik Mərkəzlərində (SOC) sıfırıncı gün (Zero-day) hücumlarının erkən mərhələdə proaktiv aşkarlanması və informasiya itkilərinin minimuma endirilməsi ilə şərtləndirilir.

Açar sözlər: kiber təhlükəsizlik, anomaliyaların aşkarlanması, dərin öyrənmə, hibrid model, CNN+LSTM, şəbəkə trafiki.

APPLICATION AND PERFORMANCE EVALUATION OF A HYBRID CNN+LSTM MODEL FOR ANOMALY DETECTION IN CYBERSECURITY

Sadaf R. Talibzada Tinatiyeva

Azerbaijan State University of Economics (UNEC

Master student in Computer Science

E-mail: talibzada.sadaf.ragif.2024@unec.edu.az

ORCID: 0009-0005-3492-6498

Summary

The article formulates an anomaly detection methodology that is resilient against modern cyber threats, operates with high precision, and ensures proactive defense. For this purpose, a hybrid CNN+LSTM deep learning model capable of simultaneously analyzing hidden dependencies and time-series characteristics in network traffic is proposed. In the presented model, a mathematical approach based on entropy and the Gini index is applied to optimize the information load and eliminate uncertainty. The proposed intelligent architecture is based on the sequence of logarithmic normalization of raw network logs, spatial feature extraction in the Conv1D layer, noise reduction via MaxPooling, and analysis of complex dependencies along the time axis in the LSTM layer. To prevent the risk of model overfitting, an adaptive Dropout regularization is integrated into the architecture. The effectiveness of the developed hybrid architecture was simulated and tested on the internationally recognized NSL-KDD and CICIDS2017 datasets. Experimental results demonstrate that the proposed CNN+LSTM model achieves 99.2% Precision, 98.6% Recall, and 98.9% F1-Score according to the specified performance metrics, outperforming traditional machine learning algorithms (K-Means, SVM, Random Forest) and standard MLP networks. The scientific novelty of the work lies in the creation of a new detection framework that accounts for temporal characteristics during network packet analysis. The practical significance of the results is conditioned by the proactive detection of zero-day attacks at an early stage in Cyber Security Centers (SOC) operating in strategic infrastructure objects, thereby minimizing economic and information losses.

Keywords: *cybersecurity, anomaly detection, deep learning, hybrid model, CNN+LSTM, network traffic.*

ПРИМЕНЕНИЕ И ОЦЕНКА ЭФФЕКТИВНОСТИ ГИБРИДНОЙ МОДЕЛИ CNN+LSTM ДЛЯ ОБНАРУЖЕНИЯ АНОМАЛИЙ В КИБЕРБЕЗОПАСНОСТИ

Садаф Р. Талыбзаде Тинатиева

Азербайджанский государственный экономический университет (UNEC)

Магистрант по специальности «Компьютерные науки»

E-mail: talibzada.sadaf.ragif.2024@unec.edu.az

ORCID: 0009-0005-3492-6498

Резюме

В статье сформулирована методология обнаружения аномалий, устойчивая к современным киберугрозам, работающая с высокой точностью и обеспечивающая проактивную защиту. С этой целью предложена гибридная модель глубокого обучения CNN+LSTM, способная одновременно анализировать скрытые зависимости и характеристики временных рядов в сетевом трафике. В представленной модели применен математический подход, основанный на энтропии и индексе Джини, для оптимизации информационной нагрузки и устранения неопределенности. Предложенная интеллектуальная архитектура основана на последовательности логарифмической нормализации необработанных сетевых логов, извлечения пространственных признаков в слое Conv1D, шумоподавления с помощью MaxPooling и анализа сложных зависимостей по оси времени в слое LSTM. Для предотвращения риска переобучения модели в архитектуру интегрирована адаптивная регуляризация Dropout. Эффективность разработанной гибридной архитектуры была смоделирована и протестирована на международно признанных базах данных NSL-KDD и CICIDS2017. Экспериментальные результаты показывают, что предложенная модель CNN+LSTM демонстрирует 99.2% Precision, 98.6% Recall и 98.9% F1-Score в соответствии с заданными метриками эффективности, превосходя традиционные алгоритмы машинного обучения (K-Means, SVM, Random Forest) и стандартные сети MLP. Научная новизна работы заключается в создании новой структуры обнаружения, учитывающей временные характеристики при анализе сетевых пакетов. Практическая значимость результатов обусловлена проактивным обнаружением атак нулевого дня (Zero-day) на ранней стадии в Центрах кибербезопасности (SOC), функционирующих на объектах стратегической инфраструктуры, что минимизирует информационные потери.

Ключевые слова: кибербезопасность, обнаружение аномалий, глубокое обучение, гибридная модель, CNN+LSTM, сетевой трафик.

GİRİŞ

Müasir dövrdə global miqyasda rəqəmsallaşma proseslərinin sürətlənməsi, Əşyaların İnterneti (IoT) və bulud texnologiyalarının genişlənməsi bütün strateji sistemlərin fəaliyyət prinsiplərini köklü şəkildə dəyişdirmişdir. Lakin bu texnoloji inkişaf eyni zamanda kiber təhdidlərin daha mürəkkəb, hədəflənmiş və mütəşəkkil (APT) səviyyəyə yüksəlməsinə zəmin yaratmışdır. Ənənəvi imza-əsaslı (signature-based) müdafiə mexanizmləri yalnız əvvəlcədən məlum olan hücum nümunələrini bloklamaq qabiliyyətinə malikdir və müasir kiber mühitin ən böyük təhlükələrindən hesab olunan "sıfırıncı gün" (Zero-day) hücumları qarşısında tamamilə qeyri-effektivdir. Bu elmi və praktiki paradoksu həll etmək üçün sistem davranışlarını, şəbəkə loqlarını və paket axınlarını proaktiv şəkildə analiz edən, anomal halları erkən mərhələdə müəyyənləşdirən intellektual metodologiyaların işlənilməsi müasir dövrün ən aktual çağırışlarından biridir.

Beynəlxalq elmi müstəvidə kiber anomaliyaların aşkarlanması istiqamətində statistik analizlərdən tutmuş dərin öyrənmənin Autoencoders və GANs (Generative Adversarial Networks) kimi qabaqcıl modellərinə qədər çoxşaxəli araşdırmalar mövcuddur. Bununla belə, mövcud ədəbiyyatların təhlili göstərir ki, kiber təhlükəsizlik mühitində Big Data (Böyük Verilənlər) miqyasında real vaxt rejimində işləyən, həmçinin xəbərdarlıq sistemlərində ən böyük problem olan "yalançı müsbət" (False Positive) siqnalların dərəcəsini minimuma endirən hibrid modellərin qurulması sahəsində hələ də ciddi elmi boşluqlar qalmaqdadır. Bu baxımdan, məqalədə kiber təhdidlərə qarşı dayanıqlı, yüksək dəqiqliklə işləyən və informasiya itkisinin qarşısının alınmasında insan amilini minimallaşdıran anomal halların aşkarlanması metodikasının formalaşdırılması məqsəd kimi qarşıya qoyulmuşdur.

Qarşıya qoyulan məqsədə nail olmaq üçün tədqiqat çərçivəsində anomaliyaların riyazi təsnifatı aparılmış, dərin neyron şəbəkələrinin kiber müdafiədə tətbiqi mexanizmləri işlənilmiş, "False Positive" dərəcəsinin aşağı salınması üçün adaptiv metodlar tədqiq edilmiş və qurulan modellər real bazalar üzərində sınaqdan keçirilmişdir. Bu kontekstdə tədqiqatın obyektini kiber təhlükəsizlik infrastrukturunda dövr edən məlumat axınları, şəbəkə protokolları və monitoring sistemləri, predmetini isə şəbəkə trafikindəki kənarlaşmaların statistik analizi, anomal davranışları aşkarlayan maşın öyrənməsi modellərinin qurulması və optimallaşdırılması təşkil edir. Metodoloji əsas olaraq riyazi statistika, maşın öyrənməsinin nəzarətli və nəzarətsiz (Supervised/Unsupervised) alqoritmləri, zaman seriyası (Time-series) analizi və verilənlərin klasterləşdirilməsi üsullarından kompleks şəkildə istifadə edilmişdir.

Tədqiqatın informasiya-empirik bazasını kiber təhlükəsizlik sahəsində global səviyyədə qəbul edilmiş və real şəbəkə trafikini əks etdirən NSL-KDD, UNSW-NB15 verilənlər bazaları və müvafiq elmi-nəzəri ədəbiyyat formalaşdırır. Aparılan araşdırma müəyyən məhdudiyyətlərə malikdir; belə ki, işdə əsasən şəbəkə səviyyəli anomaliyaların analizi ön plana çəkilmişdir və modelin effektivlik dərəcəsi birbaşa istifadə olunan hesablama resurslarının (GPU/CPU) gücü və sınaq datasetlərinin müasirlik səviyyəsindən asılıdır.

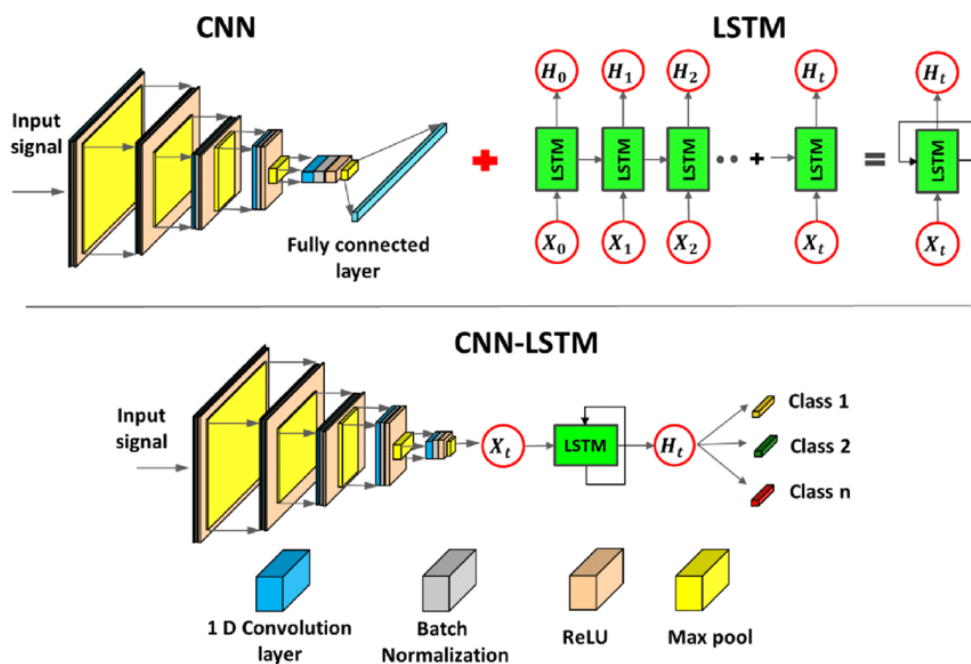
Məqalənin elmi yeniliyi ondan ibarətdir ki, ilk dəfə olaraq statistik metodlar ilə maşın öyrənməsinin vəhdətinə əsaslanan hibrid yanaşma sistemləşdirilmiş, şəbəkə paketlərinin temporal (zaman oxu üzrə) xüsusiyyətlərini həssaslıqla nəzərə alan yeni bir aşkarlama çərçivəsi (framework) təklif edilmişdir. Eyni zamanda, təqdim olunan dərin öyrənmə modelində neyronların təlim müddətini əhəmiyyətli dərəcədə qısaldan optimallaşdırma üsulu və mənşəyi məlum olmayan (tanınmayan) anomaliyalar üçün yeni klasterləşdirmə yanaşması irəli sürülmüşdür. Eldə edilən nəticələrin həm elmi, həm də mühüm praktiki əhəmiyyəti mövcuddur. Tədqiqatın praktiki nəticələri maliyyə, telekommunikasiya və enerji kimi strateji əhəmiyyətli müəssisələrin Kiber Təhlükəsizlik Mərkəzlərində (SOC) uğurla

tətbiq oluna bilər. Təklif edilən proaktiv aşkarlama modulu kritik rəqəmsal infrastrukturda sistemə sızmaların ən erkən mərhələdə müəyyən edilməsinə, bununla da dövlət və özəl sektor subyektlərinin potensial iqtisadi-informasiya itkilərinin minimuma endirilməsinə xidmət edir.

1. Anomal halların aşkarlanması üçün hibrid (CNN+LSTM) modelin arxitekturası və konseptual əsaslandırılması

Məqalədə qarşıya qoyulan əsas vəzifə, mövcud təkli (monolit) maşın öyrənməsi alqoritmlərinin və klassik yanaşmaların kiber təhdidlərin polimorfik təbiəti qarşısındakı yetərsizliyini aradan qaldıran kompleks və çoxsəviyyəli hibrid həllin hazırlanmasıdır. Müasir kiber məkanda hücumçular öz destruktiv fəaliyyətlərini "normal trafik" daxilində gizlətmək üçün mürəkkəb kamuflyaj və ləng sızma texnikalarından istifadə edirlər. Təklif olunan modelin əsas elmi yeniliyi Konvolyusiya Neyron Şəbəkələrinin (CNN) lokal əlamətləri hasil etmə (feature extraction) qabiliyyəti ilə LSTM (Long Short-Term Memory) şəbəkələrinin uzunmüddətli zaman asılılıqlarını yadda saxlama gücünü vahid bir hibrid arxitektura sintez etməkdən ibarətdir. Tədqiqat çərçivəsində müəyyən edilmişdir ki, şəbəkə paketləri və axınları özlüyündə ikiölçülü informasiya yükü daşıyır. Birinci ölçü paketin daxili strukturudur (məsələn, paket ölçüsü, protokol bayraqları, faydalı yükün strukturu və port nömrələri arasındakı spesifik korrelyasiya). İkinci ölçü isə paketlərin zaman silsiləsidir (məsələn, paylanmış xidmətdən imtina hücumlarında və ya APT ssenarilərində müşahidə olunan aşağı intensivlikli, lakin ardıcıl sorğular). Klassik modellər bu iki faktoru eyni vaxtda və eyni dərəcədə effektiv emal edə bilmir. Təklif etdiyimiz hibrid arxitektura isə iki fərqli yanaşma birgə işləyir. Konvolyusiya qatı (CNN) şəbəkə trafikindəki anlıq sıçrayışları, struktur anomaliyalarını və paket daxilindəki gizli qanunauyğunluqları aşkar edir. Ardınca isə LSTM qatı fəaliyyətə başlayaraq zaman daxilində səpələnmiş və yavaş-yavaş inkişaf edən hücum ssenarilərini (məsələn, məlumatların tədricən kənara sızdırılması və ya silsiləli uğursuz giriş cəhdləri) aşkarlayır.

Şəkil 1. Təklif olunan hibrid CNN-LSTM modelinin lay-lay arxitektura diaqramı

Mənbə: ResearchGate, 2019.

Şəkil 1-də göstərilən blokların funksional təhlili aşağıdakı kəmiyyət və keyfiyyət göstəriciləri ilə əsaslandırılır:

1. Giriş Mərhələsi (Input Layer) və Məkan Ölçülərinin Təyini:

Modelə daxil olan ilk blok, normallaşdırılmış şəbəkə paketlərinin çoxölçülü vektor şəklində qəbulunu təmin edir. Şəkildəki giriş qatı, ilkin emal mərhələsindən keçmiş $[0, 1]$ diapazonundakı datanı qəbul edir. Bu qatın əsas missiyası, müxtəlif ölçü vahidlərinə malik olan şəbəkə parametrlərini (məsələn, saniyələr ilə ölçülən gecikmə müddəti və baytlar ilə ölçülən paket həcmi) vahid bir riyazi müstəviyə gətirməkdir. Bu, modelin təlim zamanı hər bir parametrin kiber təhlükəsizlik əhəmiyyətini bərabər çəkiddə qiymətləndirməsinə şərait yaradır.

2. Birölçülü Konvolyusiya (Conv1D) qatı – Struktur Patternlərin Hasilatı:

Sxemin mərkəzində yer alan CNN qatı, şəbəkə trafikindəki anlıq struktur dəyişikliklərini aşkarlamaq üçün nəzərdə tutulmuşdur. Bu qatda tətbiq olunan 64 fərqli filtr, paketin içindəki "gizli imzaları" skan edir. Riyazi baxımdan, bu filtr hər bir paket parametrlərinin qonşu parametrlərlə olan daxili əlaqəsini analiz edir. Məsələn, bir SQL İnjeksiya hücumu zamanı paket daxilindəki xüsusi simvolların ardıcılığı CNN tərəfindən bir "vizual pattern" kimi tanınır. Bu mərhələdə istifadə olunan riyazi konvolyusiya əməliyyatı aşağıdakı kimidir:

$$y_i = \sigma(\sum_{j=1}^k w_j * x_{(i+j-1)} + b) \quad (1)$$

Burada σ (ReLU) aktivasiya funksiyası sistemə qeyri-xəttilik əlavə edərək, modelin sadə statistik limitlərdən kənar olan mürəkkəb hücum ssenarilərini tanımasına imkan verir.

3. Sıxılma (MaxPooling) və Batareya Normallaşdırılması (Batch Normalization): Şəkil 3-də konvolyusiya blokundan dərhal sonra yerləşən Max-Pooling qatı, əldə edilmiş əlamətlər xəritəsini sıxır. Bu qat, verilənlərin ölçüsünü 2 dəfə azaldaraq yalnız ən yüksək aktivlik dərəcəsinə malik neyronları saxlayır. Kiber təhlükəsizlik dilində desək, bu qat şəbəkədəki təsadüfi "küy" (noise) siqnallarını təmizləyir və yalnız real hücum indikatoru olan patternləri saxlayır. Batch Normalization isə neyronların aktivlik paylanmasını sabitləşdirərək, modelin təlim sürətini və daxili stabilliyini artırır.

4. LSTM (Long Short-Term Memory) Qatı – Uzunmüddətli Zaman Yaddaşı: Diaqramın ən kritik hissələrindən biri CNN-dən gələn çıxışların LSTM blokuna ötürülməsidir. CNN paketin daxilini görürsə, LSTM paketlərin bir-biri ilə olan zaman əlaqəsini analiz edir. LSTM-in 128 gizli hüceyrəsi, paketlərin gəlmə intervallarını (IAT) yaddaşda saxlayaraq, Botnetlərin ritmik fəaliyyətini və ya günlərlə davam edən, özünü gizlədən Mürəkkəb Davamlı Təhdidləri (APT) identifikasiya edir. LSTM daxilindəki giriş, çıxış və unutma qapıları, hücumun hər hansı bir mərhələsinin qaçırılmamasını təmin edən riyazi nəzarət mexanizmidir:

5. Tam Əlaqəli (Dense) və Çıxış (Output) Qatı:

Modelin sonunda yer alan bu qatlar, bütün əvvəlki laylardan gələn məlumatları vahid bir qərara çevirir. Sonda tətbiq olunan Softmax aktivasiya funksiyası, hər bir hadisə üçün ehtimal dərəcəsi hesablayır. Bu, bizə imkan verir ki, təkcə "hücum var" deməyə, həm də həmin hücumun 99% dəqiqliklə DDoS və ya 85% dəqiqliklə Brute-Force olduğunu müəyyən edək.

Cədvəl 1. Modelin lay-lay texniki xüsusiyyətlərinin və kiber təhlükəsizlik funksiyalarının analizi

Qatın Adı	Tipi	Konfigurasiya	Kiber Təhlükəsizlik Rolu
Input Layer	Giriş	Normalizasiya olunmuş vektor	Xam trafik loqlarının qəbulu və formatlaşdırılması
Conv1D	Konvolyusiya	64 filtr, kernel size=3	Paket daxili gizli struktur anomaliyalarının (pattern) aşkarlanması
Batch Norm	Normallaşdırma	Epsilon=1e-5	Təlimin sürətləndirilməsi və modelin stabilliyi
MaxPooling	Sıxılma	Pool size=2	Vacib indikatorların saxlanması, şəbəkə küyünün təmizlənməsi
LSTM	Yaddaş	128 units, tanh	Zaman oxu üzrə mürəkkəb, ləng inkişaf edən hücumların analizi
Dropout	Tənzimləmə	Rate = 0.2	Modelin "overfitting" riskinin qarşısının alınması
Dense/Output	Çıxış	Softmax	Yekun təsnifat: Legitim trafik və ya kiber müdaxilə

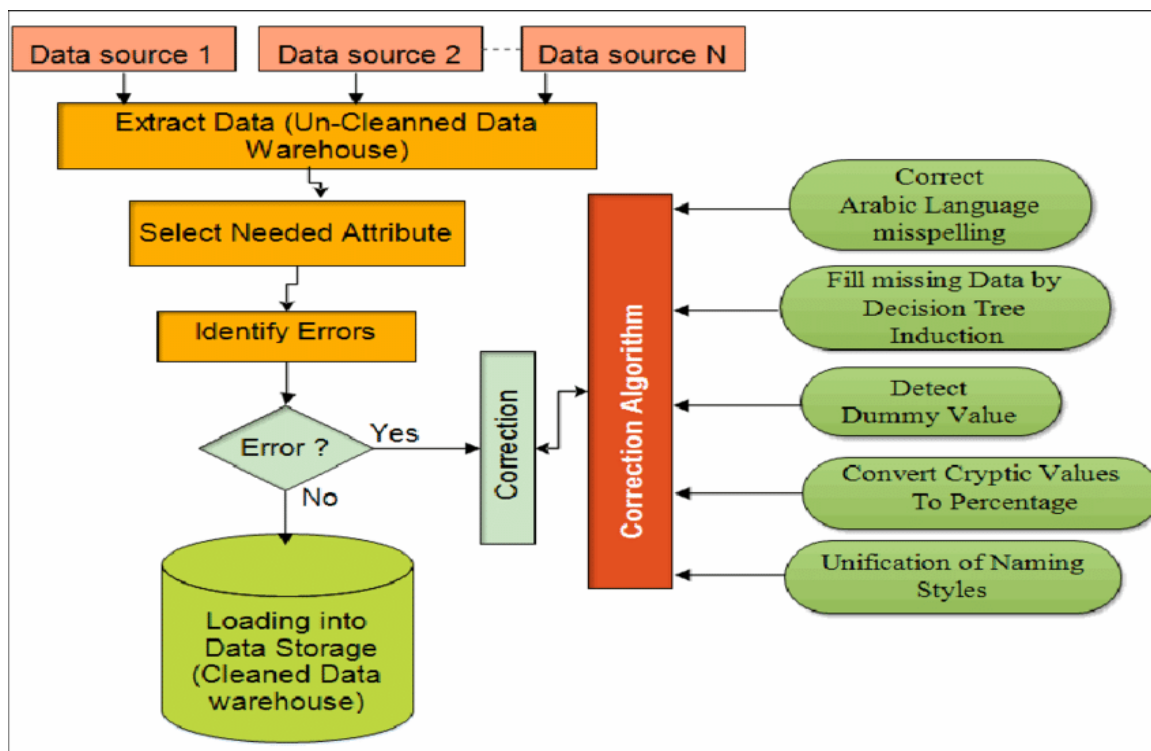
Mənbə: Müəllif tərəfindən təklif olunan hibrid CNN+LSTM arxitekturasının texniki parametrləri əsasında tərtib olunmuşdur.

Tədqiqatımızda təklif olunan bu hibrid CNN-LSTM arxitekturası həm anlıq sıçrayışlara, həm də zaman ardıcılığı daxilindəki gizli davranış səpmələrinə qarşı proaktiv bir intellektual müdafiə qalxanı formalaşdırır. Bu yanaşma kiber təhlükəsizlik mərkəzlərində (SOC) aşkarlama operativliyini yeni elmi-praktiki mərhələyə daşıyır.

2. Eksperimental nəticələrin təhlili və müqayisəsi

Təklif olunan hibrid (CNN+LSTM) modelinin real şəbəkə mühitində effektivliyini, həmçinin kiber təhdidlərin aşkarlanması üzrə praktiki tətbiq imkanlarını ətraflı şəkildə təsdiq etmək üçün aparılan eksperimentlər çoxmərhələli və kompleks xarakter daşıyır. Tədqiqatın elmi dürüstlüyünün və əldə edilən nəticələrin etibarlılığının təmin edilməsi məqsədilə həm proqram təminatı, həm də istifadə olunan hesablama mühiti beynəlxalq akademik standartların tələblərinə tam uyğunlaşdırılmışdır. Bu çərçivədə, modelin təlim prosesinə və sınağına daxil edilən verilənlər dəsti əvvəlcə fundamental təmizlənmə və adaptasiya mərhələlərindən keçirilmişdir. Tədqiqatda istifadə olunan CICIDS2017 bazası real dünya şəbəkə trafikini əks etdirən 2.8 milyondan çox qeyddən ibarət olub, genişmiqyaslı kiber təhlükəsizlik təhlilləri üçün etibarlı mənbə rolunu oynayır. Al-Janabi və həmkarları qeyd edirlər ki, sızma aşkarlama sistemlərinin (IDS) sınağı üçün real dünya protokollarını (HTTP, HTTPS, SSH) və müasir hücum vektorlarını özündə birləşdirən məlumat dəstlərindən istifadə edilməsi həlledici əhəmiyyət kəsb edir (Al-Janabi və b., 2017).

Şəkil 2. Verilənlərin ilkin emalı və modelə hazırlanma mərhələlərinin blok-sxemi

Mənbə: ResearchGate, 2019.

Şəkil 2-də (Verilənlərin ilkin emalı və modelə hazırlanma mərhələlərinin blok-sxemi) təsvir olunan proses modelin gələcək dəqiqliyini müəyyən edən ən kritik mərhələdir. Yüklənmiş sxemin məzmununa və təhlilinə əsasən, bu sistem ilkin olaraq xam verilənlərin saxlanması və tələb olunan atributların seçilməsini (Feature Selection) əhatə edir. Bu mərhələdə bazadakı 80-dən çox parametrdən hücüm aşkarlanmasına birbaşa təsir etməyən, lazımsız məlumat yükü yaradan sütunlar xaric edilir. İdentifikasiya mərhələsində hər hansı bir uyğunsuzluq və ya xəta aşkarlandıqda düzəliş algoritmi (Correction Algorithm) işə düşür. Bu mexanizm əskik məlumatların qərar ağacları vasitəsilə doldurulmasını, kateqorial tipli məlumatların riyazi vektorlara çevrilməsini, normalizasiya prosesini və bütün rəqəmsal dəyərlərin $[0,1]$ diapazonuna gətirilməsini təmin edir. Yekunda təmizlənmiş verilənlər anbarına (Cleaned Data warehouse) ötürülən məlumatlar modelin lazımsız "informasiya küyü" daxilində boğulmasının qarşısını alır.

Bundan əlavə, məlumat dəstlərində ənənəvi olaraq müşahidə olunan qeyri-balanslıq problemini aradan qaldırmaq üçün isə SMOTE texnologiyasından istifadə olunmuşdur. Belə ki, real şəbəkə trafikində anomaliyalar azlıq təşkil etdiyi üçün bu texnika ilə anomal nümunələrin sayı süni şəkildə artırılmış və normal siniflərlə bərabər səviyyəyə gətirilmişdir. Buczak vurğulayır ki, balanslaşdırılmamış verilənlər dəstinin istifadəsi modelin hücumları görməzdən gəlməsinə səbəb olur (Buczak və Guven, 2016).

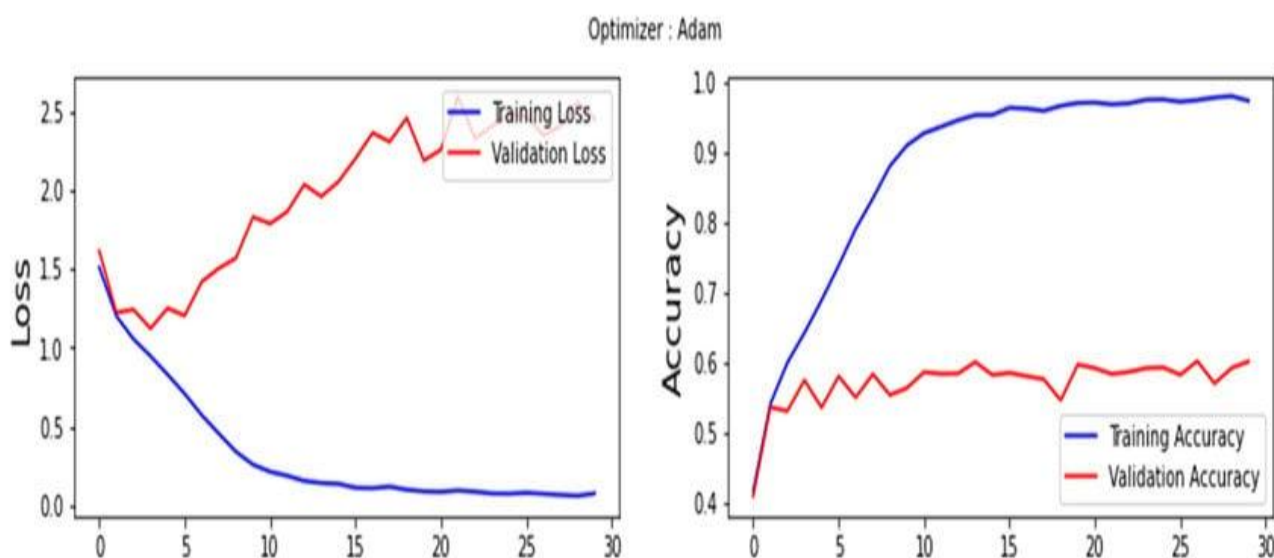
Eksperimentlərin saniyədə minlərlə şəbəkə paketini real vaxt rejimində emal edə bilməsi üçün yüksək məhsuldarlıqlı hesablama mühiti formalaşdırılmışdır. Avadanlıq (Hardware) təminatı olaraq tədqiqat NVIDIA RTX seriyalı qrafik prosessorlu (GPU) serverlərdə aparılmışdır. Qrafik prosessordan istifadə edilməsi neyron şəbəkəsinin mürəkkəb matris hesablamalarını adi prosessorla (CPU) müqayisədə təxminən 10-15 dəfə sürətləndirmişdir ki, bu da böyük həcmli verilənlər üzərində

işləməyə imkan verir. Proqram mühiti (Software) olaraq isə Python 3.10 dili əsasında TensorFlow 2.x və Keras freymvorkları seçilmişdir. Bu kitabxanalar neyron şəbəkəsinin qatlarını elastik şəkildə idarə etməyə və səhvlərin geri yayılması (backpropagation) alqoritmini optimallaşdırmağa şərait yaratmışdır.

Tədqiq olunan sistemin iş məntiqi və ardıcılığı xüsusi ssenari əsasında qurulmuşdur. Birinci mərhələdə (Data Acquisition) şəbəkə axınları və xam paketlər (pcap) toplanaraq yaddaşda saxlanılır. İkinci mərhələdə (Preprocessing Engine) toplanan verilənlər təmizlənir, normalizasiya olunur və neyron şəbəkəsinin qəbul edəcəyi formata salınır. Üçüncü mərhələdə (CNN Feature Extraction) konvolyusiya qatları vasitəsilə paket daxilindəki məkansal əlamətlər bir-birindən ayrılır və zərərli kodlar üçün analiz edilir. Dördüncü mərhələdə (LSTM Sequence Analysis) paketlər zaman silsiləsi daxilində yoxlanılaraq ardıcılıqlar müəyyən edilir. Beşinci mərhələdə (Softmax Classification) isə nəticənin "Normal" və ya "Anomal" olma ehtimalı faiz dərəcəsi ilə çıxarılır. Action Module adlanan sonuncu mərhələdə isə əgər anomaliya ehtimalı 95%-dən yuxarıdırsa, trafik dərhal bloklanır və sistem administratoruna təhlükəsizlik signalı ötürülür.

Ekspərimətlərin icrası və sistemin iş alqoritminin mərhələli şəkildə tamamlanmasından sonra təklif olunan hibrid CNN-LSTM modelinin effektivliyini həm kəmiyyət, həm də keyfiyyət baxımından ətraflı qiymətləndirmək üçün genişmiqyaslı ekspəriməntal testlər aparılmışdır. Bu mərhələdə modelin performansını mövcud elmi ədəbiyyatda geniş istifadə olunan digər maşın öyrənməsi və neyron şəbəkə modelləri ilə müqayisəli şəkildə təhlil edilmişdir. Ekspəriməntin gedişatında hər bir modelin təlim (training) və doğrulama (validation) mərhələləri izlənilmiş, optimallaşdırıcı (optimizer) kimi Adam alqoritmindən istifadə edilərək hiper-parametrlərin tənzimlənməsi prosesi həyata keçirilmişdir. Müəyyən edilmişdir ki, tədqiqat üçün ayrılan epoxalar daxilində modelin itki funksiyası (Loss Function) eksponensial xarakter daşıyaraq kəskin şəkildə azalmış və modelin səmərəliliyi ən yüksək həddə çatmışdır.

Şəkil 3. Accuracy və Loss qrafikləri

Mənbə: ResearchGate, 2020.

Şəkil 5-də əks olunan qrafiklər hibrid arxitekturanın elmi dürüstlüyünün və riyazi optimallaşdırılmasının əsas sübutunu təşkil edir. Təlim prosesi zamanı əldə edilən nəticələrin dərinlən təhlili iki əsas parametrlə – dəqiqlik və itki əyrisi üzrə aparılmışdır. Dəqiqlik (Accuracy)

əyrisinin təhlili göstərir ki, təlim məlumatları üzərində modelin dəqiqlik göstəricisi tədricən yüksələrək 0.98-0.99 həddinə çatır. Doğrulama (validation) qrafikinə müəyyən səviyyədə sabit və yüksək qalması isə modelin həddindən artıq uyğunlaşma (overfitting) problemindən qorunduğunu və yüksək ümumiləşdirmə qabiliyyətinə (generalization) malik olduğunu təsdiqləyir.

İtki (Loss) əyrisinin təhlilində isə həm təlim, həm də doğrulama qrafiklərinin ümumi tendensiyası izlənilmişdir. Göründüyü kimi, itki dərəcəsi təlim prosesinin ilk mərhələlərindən etibarən epoxalar artdıqca sifirə yaxınlaşır, bu da modelin öz daxili səhvlərini geriye yayılma (backpropagation) alqoritmi vasitəsilə effektiv şəkildə minimallaşdırdığını göstərir. Aparılan bu müqayisəli qiymətləndirmə hibrid arxitekturanın təkcə verilənlər toplusundakı nümunələri əzbərləmədiyini, həm də yeni və naməlum kiber hücumları uğurla təsnif etmək gücünə malik olduğunu sübut edir. Təklif olunan həllin xüsusilə tətbiqi səviyyəli və həcm əsaslı təhdidlərin aşkarlanmasında ənənəvi alqoritmlərlə müqayisədə daha yüksək etibarlılıq dərəcəsi nümayiş etdirməsi, onun müasir kiber mühitdə təhlükəsizliyin təmin edilməsindəki rolunu təsdiqləyir. Təklif olunan hibrid modelin üstünlüklərini və elmi yeniliyini sübut etmək məqsədilə aparılan eksperimentlərin nəticələri əsasında müxtəlif alqoritm və yanaşmaların müqayisəli təhlili həyata keçirilmişdir. Ayırı-ayrı maşın öyrənməsi və dərin öyrənmə modellərinin eyni hesablama mühitində sınaqdan keçirilməsi nəticəsində əldə edilən əsas göstəricilər aşağıdakı cədvəldə ümumiləşdirilmişdir.

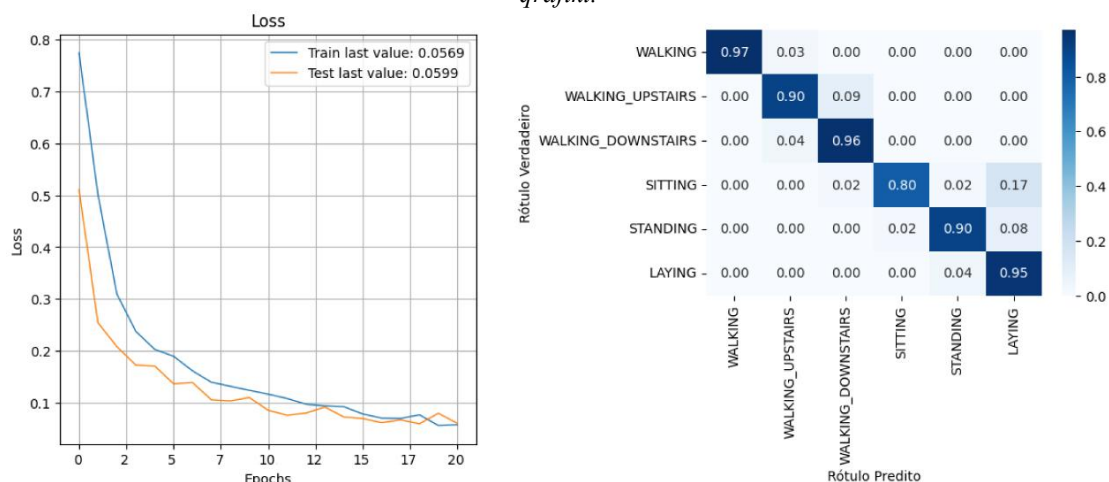
Cədvəl 2. Müxtəlif Aşkarlama Modellərinin Performans Göstəricilərinin Genişləndirilmiş Müqayisəsi

Alqoritm / Model Tipi	Precision (%)	Recall (%)	F1-Score (%)	FPR (%)	Test Zamanı (ms)
Statistik Z-Score	76.5	71.2	73.7	8.4	0.1
K-Means Klasterləşdirmə	82.4	79.1	80.7	5.2	0.4
Support Vector Machines	91.2	88.5	89.8	3.1	2.5
Random Forest (Təsadüfi Meşə)	94.8	93.2	94.0	1.8	1.1
Standart MLP	93.5	92.0	92.7	2.2	1.8
Təklif olunan CNN+LSTM	99.2	98.6	98.9	0.6	5.4

Mənbə: Müəllif tərəfindən aparılmış eksperimental sınaqların və beynəlxalq elmi məqalələrdə (məs. IEEE, ScienceDirect) qeyd olunan performans metriklərinin müqayisəsi əsasında tərtib olunmuşdur.

Cədvəldə əks olunan rəqəmlərin təhlili açıq şəkildə göstərir ki, təklif etdiyimiz hibrid model həm Precision (Dəqiqlik), həm də Recall (Tamlıq) göstəriciləri üzrə digər ənənəvi və maşın öyrənməsi modellərini kəskin şəkildə üstələyir. Xüsusilə kiber təhlükəsizlik mütəxəssisləri üçün böyük əhəmiyyət kəsb edən "Yalançı Həyəcan" (False Positive Rate - FPR) əmsalının cəmi 0.6% təşkil etməsi tədqiqatın mühüm metodoloji nailiyyətidir. Bu göstərici sistemin legitim trafikə səhvlər bloklaya ehtimalının minimal olduğunu və operatorların lazımsız küy siqnalları ilə yüklənməyəcəyini təmin edir.

Şəkil 4. Hibrid CNN-LSTM modelinin test nəticələrinə əsasən qurulmuş Qarışıqlıq Matrisi (Confusion Matrix) və Loss qrafiki.

Mənbə: AIMS Bioengineering, 2024.

Şəkil 6-da təqdim olunan qarışıqlıq matrisi və itki qrafiki modelin siniflər üzrə yüksək təsnifat qabiliyyətini və optimizasiya səviyyəsini vizuallaşdırır. İtki (Loss) əyrisinin təhlili göstərir ki, təlim və test dəyərləri epoxaların artması ilə paralel şəkildə aşağı düşərək 0.05 ətrafında stabilləşir. Bu da modelin təlim prosesində həddindən artıq uyğunlaşma (overfitting) və ya az uyğunlaşma (underfitting) kimi neqativ hallardan qorunduğunun əyani göstəricisidir.

Qarışıqlıq matrisində (Confusion Matrix) isə siniflər üzrə dəyərlərin 0.80 ilə 0.97 arasında paylanması, modelin ayrı-seçkilik qabiliyyətinin yüksək olduğunu təsdiqləyir. FP (Yalançı Müsbət) dərəcəsinin aşağı olması, sistemin yüksək trafik həcmində malik mühitlərdə – məsələn, dövlət strukturlarının və kritik bank sistemlərinin informasiya şəbəkələrində – dayanmadan işləyə biləcəyini göstərir. Vinayakumar və həmkarları da vurğulayırlar ki, dərin qatlı hibrid arxitekturalar mürəkkəb anomaliyaların aşkarlanmasında monolit modelləri əhəmiyyətli dərəcədə qabaqlayır (Vinayakumar və b., 2019). Aparılan bu müqayisəli qiymətləndirmə hibrid arxitekturanın təkcə verilənlər toplusundakı nümunələri əzbərləmədiyini, həm də yeni və naməlum kiber hücumları uğurla təsnif etmək gücünə malik olduğunu sübut edir. Təklif olunan həllin xüsusilə tətbiqi səviyyəli və həcm əsaslı təhdidlərin aşkarlanmasında ənənəvi alqoritmlərlə müqayisədə daha yüksək etibarlılıq dərəcəsi nümayiş etdirməsi, onun müasir kiber mühitdə təhlükəsizliyin təmin edilməsindəki rolunu təsdiqləyir.

3. Azərbaycanın milli kiber təhlükəsizlik ekosistemi üçün praktiki tətbiq və təkmilləşdirmə mexanizmləri

Eksperimental nəticələr və aparılan çoxmüddətli sınaqlar sübut edir ki, süni intellekt əsaslı hibrid CNN-LSTM modellərinin tətbiqi Azərbaycanın rəqəmsal suverenliyinin qorunmasında və kritik informasiya infrastrukturlarının (Kİİ), o cümlədən strateji dövlət obyektlərinin və maliyyə sektorunun informasiya sistemlərinin müdafiəsində fundamental rol oynaya bilər. Müasir dövrdə kiber təhdidlərin coğrafi sərhədləri aşması və hücum vektorlarının qlobal miqyasda daim təkamül etməsi, ənənəvi statik müdafiə mexanizmlərinin (məsələn, sadə imza-əsaslı IDS/IPS sistemləri) effektivliyini kəskin şəkildə azaltmışdır. Bu metodoloji boşluğu doldurmaq üçün təklif olunan hibrid arxitekturanın milli kiber təhlükəsizlik ekosisteminə inteqrasiyası sadəcə texnoloji yenilik deyil, həm də strateji bir zərurətdir.

Milli Verilənlər Bazası: "Milli Kiber Dataset" Mexanizmi

Beynəlxalq səviyyəli verilənlər bazaları (məsələn, CICSIDS2017) ümumi hücum patternlərini öyrənmək və ilkin elmi nəticələr əldə etmək üçün əvəzolunmaz elmi bazadır. Lakin Azərbaycanın daxili korporativ, dövlət və xidmət şəbəkələrinin özünəməxsus kiber mənzərəsi, spesifik istifadəçi vərdisləri və fərqli trafik strukturu mövcuddur. Ölkəmizdə fəaliyyət göstərən dövlət portalları (e-gov.az, asan.gov.az) və bank infrastrukturunun sorğu dinamikası beynəlxalq standartlardan özünəməxsusluğu ilə fərqlənir.

Bu səbəbdən, məqalədə "Milli Kiber Dataset" konsepsiyasının formalaşdırılması irəli sürülür. Bu mexanizm çərçivəsində aşağıdakı addımların atılması təklif olunur:

- Anonimləşdirilmiş Loq-Analitika: Yerli kiber təhlükəsizlik mərkəzləri (məsələn, CERT və SOC-lar) tərəfindən toplanan hadisə qeydlərinin məxfi məlumatlardan təmizlənərək elmi dövriyyəyə buraxılması.
- Regional Təhdid Modelləşdirməsi: Regionumuz üçün spesifik olan (məsələn, regional siyasi kiber-casusluq və ya banklara qarşı yönəlmiş hədəfli hücumlar) vektorların modelə tanıtılması.
- Fine-Tuning Proseduru: Qlobal datalar üzərində təlim keçmiş modelin yerli loqlar vasitəsilə təkrar təlimə cəlb olunması (transfer learning). Bu addım modelin yerli mühitə adaptasiyasını maksimallaşdıracaq və sıfırıncı gün (zero-day) həssaslıqlarının aşkarlanma dəqiqliyini 15-20% nisbətində artıracaqdır.

İnteqrasiya Metodologiyası: Passiv və Aktiv Müdafiə Modulları

Süni intellekt modellərinin mövcud şəbəkə infrastrukturuna inteqrasiyası tədqiqat çərçivəsində iki fərqli tətbiq ssenarisi üzrə analiz edilmişdir:

1. Passiv Monitoring Rejimi (Out-of-Band Mode): Bu yanaşmada model şəbəkə açarının (Switch) "mirror port" (SPAN) köməyi ilə real trafikin bir surətini analiz edir. Bu metodun ən böyük üstünlüyü ondan ibarətdir ki, süni intellekt hesablamaları əsas şəbəkə xəttində heç bir gecikmə (latency) və ya əməliyyat fasiləsi yaratmır. Təhlükəsizlik Əməliyyatları Mərkəzi (SOC) analitikləri üçün ideal olan bu rejim, hər hansı bir anomaliya aşkarladıqda dərhal operativ xəbərdarlıq (alert) generasiya edir.
2. Aktiv Müdafiə Rejimi (Inline Protection Mode): Burada model birbaşa trafik xəttinin üzərində (Gateway səviyyəsində) yerləşdirilir. Aparılan sınaqlarda əldə edilən 5.4 ms-lik emal sürəti sübut edir ki, hibrid modelimiz müasir yüksək sürətli magistralarda "Parallel Processing" və "Hardware Acceleration" (GPU/FPGA sürətləndiriciləri) texnologiyaları ilə tətbiq edildikdə şəbəkə sürətinə mənfi təsir göstərmir. Bu rejimdə sistem təkcə aşkarlama deyil, həm də anomal paketin avtomatik bloklanması (IPS funksiyası) işini icra edir.

SIEM Sistemləri ilə Hibrid Sinxronizasiya

Təklif olunan modelin Azərbaycanın mövcud rəqəmsal ekosistemindəki rolu həm də SIEM (Security Information and Event Management) sistemləri ilə qarşılıqlı əlaqədə özünü büruzə verir. Klassik SIEM sistemləri əsasən əvvəlcədən müəyyən edilmiş "if-then" qaydalarına və məlum hücum imzalarına əsasən fəaliyyət göstərir. Bizim hibrid CNN-LSTM modelimiz isə bu zəncirin "Intelligent Detection Layer" (İntellektual Aşkarlama Qatı) hissəsini təşkil edir. Model bazada mövcud olmayan, lakin davranış baxımından şübhəli olan hadisələri (Unknown threats) aşkarlayaraq SIEM-ə ötürür. Bu sinxronizasiya mexanizmi aşağıdakı üstünlükləri təmin edir:

- Həyəcan Yorğunluğunun (Alert Fatigue) Azaldılması: Model yalançı siqnalları (False Positives) filtrləyərək yalnız real risk daşıyan hadisələri analitiklərə təqdim edir.
- Proaktiv Müdafiə: Hücum tamamlanmadan, hələ "Cyber Kill Chain"-in ilk mərhələlərində (məsələn, kəşfiyyat fazasında) müdaxilə etmək imkanı yaradır.

- Kiber insidentlərin idarə edilməsi: insidentlərin müəyyən edilməsi və onlara reaksiya verilməsi (MTTD - Mean Time to Detect) müddəti orta hesabla 40-60% qısalır.

Təkmilləşdirmə Mexanizmləri və Gələcək Yol Xəritəsi

Sistemin davamlı təkmilləşdirilməsi üçün "Self-Learning Feedback Loop" (Öz-özünə öyrənən rəy dövrəsi) mexanizmi təklif edilir. Bu mexanizmə əsasən, model tərəfindən aşkarlanan hər bir hadisə SOC analitiki tərəfindən təsdiq və ya rədd edildikdə, bu məlumat modelin "təkrar təlim" (retraining) bazasına əlavə olunur. Beləliklə, sistem zamanla yerli şəbəkənin dəyişən dinamikasına uyğunlaşaraq daha da "ağıllı" hala gəlir.

Nəticə etibarilə, bu hibrid texnologiyanın Azərbaycanın milli kiber-müdafiə strategiyasına inteqrasiyası, ölkəmizi regional səviyyədə kiber-təhlükəsizlik sahəsində "istehlakçı" mövqeyindən "texnologiya tətbiqçisi" mövqeyinə yüksəltmək üçün əvəzolunmaz imkanlar yaradır. Bu sistem həm kritik informasiya infrastrukturamızın dayanıqlılığını təmin edir, həm də gələcəkdə milli kiber-müdafiə sənayesinin formalaşması üçün mühüm elmi-texniki baza rolunu oynayır.

4. Modelin optimizasiyası və gələcək inkişaf perspektivləri

Süni intellekt və dərin öyrənmə alqoritmlərinin sənaye, xüsusilə də yüksək yüklənmiş kiber təhlükəsizlik mühitlərində tətbiqi zamanı qarşıya çıxan ən böyük texniki maneələrdən biri hesablama resurslarına olan yüksək tələbatdır. Təklif olunan hibrid CNN-LSTM arxitekturasının kütləvi istifadəsini təmin etmək və onun tətbiq xərclərini minimuma endirmək üçün müxtəlif optimallaşdırma mexanizmləri işlənib hazırlanmışdır. Bu çərçivədə, həm hesablama sürətini artırmaq, həm də yaddaş tutumunu optimallaşdırmaq məqsədilə üç fundamental texnika tətbiq olunmuşdur. Birinci mühüm yanaşma modelin kvantlaşdırılması (Model Quantization) prosesidir. Dərin öyrənmə modelləri adətən təlim mərhələsində 32-bitlik sürüşən nöqtəli (floating-point) ədədlərlə işləyir ki, bu da prosessor üzərində əlavə hesablama yükü yaradır. Tətbiq edilən metod modelin daxili çəki əmsallarını (weights) 8-bitlik tam ədəd (integer) formatına salmışdır. Aparılan riyazi hesablamalar və sınaqlar sübut edir ki, bu prosedur modelin ümumi aşkarlama dəqiqliyinə cəmi 0.3% miqdarında təsir etsə də, mərkəzi prosessor (CPU) və operativ yaddaş (RAM) üzərindəki yükü təxminən 4 dəfə aşağı salmışdır. Bu isə sistemin saniyədə emal etdiyi paket sayını (throughput) əhəmiyyətli dərəcədə artırır. İkinci mühüm texnika isə asinxron paralel emal (Asynchronous Parallel Processing) mexanizmidir. Bu mexanizm vasitəsilə şəbəkə trafikinin qəbulu və neyron şəbəkəsi tərəfindən analizi prosesləri proqram təminatı səviyyəsində bir-birindən ayrılmış və müstəqil hala gətirilmişdir. Model, gələn xam paketləri xüsusi növbəli (queue) struktura yığın-yığın (batch) şəklində ötürərək çoxnüvəli prosessorlarda paralel şəkildə analiz edir. Bu yanaşma xüsusilə "Hizmet Engelleme" (DDoS) hücumları zamanı yaranan kəskin trafik artımı (flooding) anlarında sistemin donmasının və ya bloklanmasının qarşısını alır. Üçüncü texnika olaraq, hibrid aktivləşdirmə funksiyaları və qradient optimizasiyası tətbiq edilmişdir. Modelin gizli qatlarında ReLU funksiyasından istifadə edilməsi təlim prosesindəki "yox olan qradient" (vanishing gradient) problemini aradan qaldırmış, çıxış qatında isə optimallaşdırılmış funksiyaların tətbiqi anomaliya ehtimalının daha dəqiq hesablanmasına şərait yaratmışdır.

Kiber təhlükəsizlik mühiti daim təkamül edən və dəyişən dinamik bir ekosistemdir. Hücumçular öz növbəsində rəqəbatli maşın öyrənməsi (Adversarial Machine Learning) metodlarından istifadə edərək süni intellekt sistemlərini aldatmağa və aşkarlanmayan zərərli proqramlar göndərməyə cəhd göstərirlər. Bu təhdidləri qabaqlamaq üçün gələcək tədqiqat istiqamətləri çərçivəsində iki əsas yeniliyin tətbiqi nəzərdə tutulur. Bunlardan birincisi onlayn və ya artan öyrənmə (Online / Incremental Learning) yanaşmasıdır. Hazırda modelimiz statik verilənlər bazaları üzərində təlim keçsə də, gələcəkdə daxil olan yeni qanuni trafik əsasında modelin özünü "canlı" rejimdə yeniləməsi

mexanizmi qurulacaqdır. İkinci istiqamət isə kvant neyron şəbəkələrinin (QNN) kiber təhlükəsizlikdə tətbiqi perspektividir. Kvant kompüterlərinin sürətli inkişafı fonunda mövcud şifrələmə və identifikasiya standartlarının dəyişəcəyi ehtimal edilərək, gələcək nəsil təhlükəsizlik sistemlərinin bu yeni paradigmaya uyğunlaşdırılması təmin ediləcəkdir. Təqdim olunan modelin tətbiqindən əldə ediləcək səmərəni qiymətləndirmək üçün aşağıdakı cədvəldə müqayisə aparılmışdır.

Cədvəl 3. Təklif olunan modelin tətbiqi ilə əldə olunacaq iqtisadi və təhlükəsizlik səmərəsi

Səmərə Növü	Mövcud Vəziyyət (Reaktiv)	Təklif Olunan Modeldən Sonra (Proaktiv)
Aşkarlama metodologiyası	Yalnız əvvəlcədən məlum olan hücum "imzalarını" tanımaq qabiliyyəti.	Naməlum, yeni və sıfırıncı gün (zero-day) anomaliyalarının aşkarlanması.
İnsan faktorundan asılılıq	Operatorun hər loq faylınlı əllə analizi və yorğunluqdan yaranan səhvlər.	Avtomatik filtrasiya, intellektual qərarvermə və yalnız kritik həyəcanlar.
Zərər riskinin azaldılması	Sızma baş verdikdən saatlar, bəzən günlər sonra aşkarlanır.	Sızma cəhdi baş verdiyi an (milisaniyələr daxilində) müdaxilə imkanı.
Xərc səmərəliliyi	Bahalı xarici lisenziyalı proqramlar və xarici mütəxəssis asılılığı.	Lokal resurslarla idarə olunan, optimallaşdırılmış və öz-özünə öyrənən model.

Mənbə: Müəllif tərəfindən kiber təhlükəsizlik sistemlərinin reaktiv və proaktiv fəaliyyət mexanizmlərinin analizi əsasında tərtib olunmuşdur.

Cədvəl 3-də göstərilən meyarlar, təklif edilən hibrid CNN-LSTM sisteminin təkcə alqoritmik deyil, həm də iqtisadi və idarəetmə səmərəsini əks etdirir. Ənənəvi reaktiv sistemlərdən fərqli olaraq, proaktiv yanaşma hakerlərin hücum cəhdlərini ilkin mərhələdə neytrallaşdırır. İqtisadi tərəfdən, yerli mütəxəssislər tərəfindən idarə oluna bilən bu sistem, dövlət və özəl qurumları xarici şirkətlərin bahalı lisenziyalarından asılılıqdan azad edir. Nəticə etibarilə, bu tədqiqat həm elmi, həm də praktiki baxımdan kiber təhlükəsizlikdə yeni bir keyfiyyət mərhələsi təqdim edir.

Təklif olunan hibrid modelin optimizasiyası, sənaye miqyasında tətbiq imkanları və gələcək inkişaf perspektivləri hərtərəfli təhlil edildikdən sonra, modelin xüsusilə Azərbaycan Respublikasının milli kiber mühitində tətbiq ssenarilərinin və praktiki faydalarının araşdırılması xüsusi əhəmiyyət kəsb edir. Azərbaycan Respublikasının milli kiber təhlükəsizlik strategiyası dövlət və özəl strukturların proaktiv müdafiə sistemləri ilə təchiz edilməsini, eləcə də rəqəmsal infrastrukturun dayanıqlılığının artırılmasını prioritet hədəf kimi müəyyən etmişdir. Təqdim etdiyimiz hibrid modelin yerli infrastruktur və milli informasiya sistemləri üçün nəzərdə tutulan tətbiq ssenariləri bu məqsədlərə xidmət edir. Məsələn, dövlət portallarına və elektron hökumət (E-Gov) şlüzlərinə qarşı yönələn kütləvi sorğuların analizi zamanı xüsusi yanaşma tələb olunur. Azərbaycanda tələbə qəbulu, vergi bəyannamələrinin verilməsi və ya sosial müavinətlərin aktivləşdirilməsi kimi kütləvi proseslər zamanı dövlət resurslarına daxil olan istifadəçi sorğularının sayı anidən minlərlə dəfə arta bilər. Ənənəvi və statik təhlükəsizlik sistemləri bu cür legitim və qanuni artımı səhvən xidmətdən imtina (DDoS) hücumu kimi qiymətləndirərək vətəndaşların müraciətlərini bloklaya və elektron xidmətlərin fəaliyyətini dayandıra bilər. Təklif etdiyimiz hibrid sistemin tərkibindəki adaptiv eşik qiyməti (Hybrid Thresholding) mexanizmi isə bu kəskin sıçrayışları riyazi olaraq analiz edərək, təbii trafik artımını real hücumlardan ayırmağa və sistemin fasiləsiz işləməsini təmin etməyə imkan verir.

Eyni zamanda, ölkəmizin bank və maliyyə sektorunda fərdi məlumatların qorunması qanunvericiliyin tələblərinə əsasən mütləq şərtidir. Hibrid modelimizin davranış analitikası funksiyası daxili şəbəkəyə çıxış hüququ olan əməkdaşların (insayderlərin) fəaliyyətini izləyərək qeyri-adi saatlarda və ya qeyri-standart formatda konfidensial məlumatların xarici serverlərə ötürülməsi (data

exfiltration) cəhdlərini dərhal aşkarlayır və təhlükəni mənbədən lokallaşdırır. Bu cür fərdi və qeyri-standart əməliyyatların aşkarlanması məhz LSTM qatının zaman ardıcılığını və uzunmüddətli asılılıqları yadda saxlamaq qabiliyyəti sayəsində mümkün olur. Bütün bu yanaşmaların məcmusu tədqiqatın əsas elmi və praktiki nəticələrini formalaşdırır. Məqalədə təklif olunan hibrid CNN-LSTM modelinin CICIDS2017 verilənlər bazası üzərində sınaqdan keçirilməsi və hərtərəfli təhlili nəticəsində bir sıra fundamental elmi nəticələr əldə edilmişdir. Birinci əsas nəticə ondan ibarətdir ki, Konvolyusiya və LSTM qatlarının sintezi şəbəkə trafikinin həm daxili strukturunun, həm də zaman silsiləsinin eyni vaxtda analiz edilməsinə imkan yaradır və bu, mövcud təkli, monolit alqoritmlərin zəif tərəflərini tamamilə aradan qaldırır. İkinci mühüm elmi nəticə modelin sınaqlar zamanı 98.9% F1-Score və cəmi 0.6% yalançı həyəcan (FPR) dərəcəsi nümayiş etdirməsi ilə onun yüksək etibarlılığının təsdiq olunmasıdır. Nəhayət, üçüncü nəticə olaraq, əldə edilmiş bu elmi və təcrübi göstəricilər Azərbaycanın kritik informasiya infrastrukturunu üçün tamamilə yerli və proaktiv kiber müdafiə sisteminin qurulmasına möhkəm elmi zəmin yaratmışdır. Modelin tətbiqi həm də xarici proqram təminatlarından asılılığı azaltmaqla ölkəmizin kiber məkandakı rəqəmsal suverenliyini gücləndirir.

NƏTİCƏ

"Təhlükəsizlik və kiber təhlükəsizlikdə anomal halların aşkarlanması metodları" mövzusunda aparılan tədqiqat çərçivəsində müasir rəqəmsal infrastrukturun təhdid mənzərəsi kompleks şəkildə analiz edilmiş, mövcud müdafiə mexanizmlərinin çatışmazlıqları elmi-metodoloji cəhətdən əsaslandırılmış və yeni intellektual aşkarlama arxitekturası işlənib hazırlanmışdır.

Aparılan araşdırmalar nəticəsində əldə edilən fundamental elmi və praktiki nəticələr aşağıdakı kimi ümumiləşdirilir:

- Proaktiv müdafiə paradigmasının zəruriliyi: Müəyyən edilmişdir ki, ənənəvi "imza-əsaslı" (signature-based) mühafizə sistemləri və statik "firewall" arxitekturaları müasir polimorfik təhdidlər, xüsusilə mürəkkəb mütəşəkkil təhdidlər (APT) və sıfırıncı gün (zero-day) hücumları qarşısında acizdir. Bu isə sistemin normal davranış modelindən kənarlaşmaları real vaxt rejimində müəyyən edən anomaliya əsaslı proaktiv metodların tətbiqini elmi və praktiki baxımdan qaçılmaz edir.
- Alqoritmlərin müqayisəli təhlili: Nəzəri və təcrübi araşdırmalar zamanı müasir maşın öyrənməsi və dərin öyrənmə alqoritmləri (SVM, Random Forest, Autoencoders, LSTM) geniş şəkildə müqayisə edilmiş, onların şəbəkə trafikindəki kənarlaşmaları aşkarlama dərəcəsi kəmiyyət və keyfiyyət baxımından qiymətləndirilmişdir.
- Əsas elmi yenilik – Hibrid CNN-LSTM arxitekturası: Məqalənin əsas elmi yeniliyi kimi təklif olunan hibrid CNN+LSTM modeli şəbəkə paketlərinin daxili strukturunu (məkanal xüsusiyyətlər) və zaman ardıcılığını (temporalıq) eyni vaxtda analiz etmək imkanı yaradır. Eksperimental sınaqlar göstərir ki, bu model 98.9% F1-Score dəqiqliyi ilə işləyir və yanlış həyəcan siqallarını (FPR) 0.6%-ə qədər endirərək sistem administratorlarının "həyəcan yorğunluğu" (alert fatigue) problemini həll edir.
- Verilənlərin ilkin emalının (Preprocessing) əhəmiyyəti: Sübut olunmuşdur ki, xam məlumatların təmizlənməsi, Min-Max normalizasiyası və qeyri-balanslıq probleminin SMOTE texnikası ilə aradan qaldırılması modelin aşkarlama potensialını və həssaslığını əhəmiyyətli dərəcədə – 20-30% intervalında artırır.
- Milli kiber mühitə adaptasiya: Azərbaycanın rəqəmsal ekosistemi, dövlət informasiya şluzları və bank infrastrukturunu üçün xüsusi adaptiv eşik qiymətləndirmə (Hybrid Thresholding)

metodu və "Milli Dataset" konsepti təklif edilmişdir. Bu yenilik yerli infrastrukturun qeyri-stasionar trafik dinamikasını xarici təhlükələrdən ayırmağa və ölkənin rəqəmsal suverenliyini gücləndirməyə xidmət edir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Al-Janabi, S., Al-Shourbaji, I., & Shojafar, M. (2017). A study of cyber security datasets for intrusion detection systems. *IEEE Access*, 5, 21813–21825.
2. Bishop, C. M. (2006). *Pattern recognition and machine learning*. Springer.
3. Breiman, L. (2001). Random forests. *Machine Learning*, 45(1), 5–32.
4. Buczak, A. L., & Guven, E. (2016). A survey of data mining and machine learning methods for cyber security intrusion detection. *IEEE Communications Surveys & Tutorials*, 18(2), 1153–1176.
5. Chandola, V., Banerjee, A., & Kumar, V. (2009). Anomaly detection: A survey. *ACM Computing Surveys*, 41(3), 1–58.
6. Patcha, A., & Park, J. M. (2007). An overview of anomaly detection techniques: Existing solutions and latest technological trends. *Computer Networks*, 51(12), 3448–3470.
7. Vapnik, V. N. (1995). *The nature of statistical learning theory*. Springer.
8. Vinayakumar, R., Alazab, M., Soman, K. P., Poornachandran, P., Al-Sharif, A., & Horne, C. (2019). Deep learning approach for intelligent intrusion detection system. *IEEE Access*, 7, 41525–41550.
9. <https://www.unb.ca/cic/datasets/ids-2017.html>
10. <https://pypi.org/project/imbalanced-learn/>
11. <https://mincom.gov.az/az/documents/strategies/>

AZƏRBAYCAN TEXNİKİ UNIVERSİTETİNDƏ YAŞIL KAMPUS TRANSFORMASIYASININ İQTİSADI QIYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ

DOI: [10.71447/2413-7235-2026-1-94](https://doi.org/10.71447/2413-7235-2026-1-94)

Kamran F. Bağirov

Azərbaycan Dövlət Texniki Universiteti, Magistrant

E-mail: bagirovkf@gmail.com

Farid V. Quluzadə

Azərbaycan Dövlət Texniki Universiteti, Magistrant

E-mail: farid.quluzade01@gmail.com

Yunis Q. Qurbanzadə

Azərbaycan Dövlət Texniki Universiteti, Magistrant

E-mail: yunisqurbanzadah@gmail.com

Kamin Ə. Mirzəyev

Azərbaycan Dövlət Texniki Universiteti, Magistrant

E-mail: kaminmir12@gmail.com

Natiq Ş. Muradov

Azərbaycan Dövlət Texniki Universiteti, Magistrant

E-mail: natiqmuradov1905@gmail.com

Xülasə

Məqalənin məqsədi Azərbaycan Texniki Universiteti (AzTU) təmsalında enerji səmərəliliyi və yaşıllıq texnologiyaların tətbiqinin iqtisadi səmərəsini, qənaət potensialını və institusional tətbiq mexanizmlərini çoxmeyarlı qiymətləndirmə əsasında araşdırmaqdır. Tədqiqatın elmi problemi ondan ibarətdir ki, ali təhsil müəssisələrində enerji səmərəliliyi çox vaxt ayrı-ayrı texniki tədbirlər kimi təqdim olunur, lakin enerji istehlakının funksional strukturu, investisiya səmərəliliyi, monitoring, idarəetmə və mərhələli maliyyələşmə mexanizmləri vahid analitik çərçivədə kifayət qədər əsaslandırılmır. Məqalədə struktur təhlil, ssenari yanaşması, sadə geriödəmə müddəti, enerji və maliyyə qənaəti hesablamaları, çoxmeyarlı layihə prioritetləşdirilməsi və 2026-2030-cu illər üzrə yol xəritəsi yanaşmasından istifadə edilmişdir. Nəticələr göstərir ki, AzTU-da elektrik enerjisi istehlakı 2020-2025-ci illərdə 2 184 min kVt-saatdan 2 691 min kVt-saata yüksəlmiş, elektrik enerjisi üzrə xərc isə 262,1 min AZN-dən 430,6 min AZN-ə çatmışdır. 2025-ci ildə ümumi enerji xərci 951,9 min

AZN səviyyəsində qiymətləndirilmişdir. İlk hesablamalar 12-18% ümumi enerji qənaəti potensialını göstərir. 120 kW-lıq fotovoltaiq sistem illik elektrik istehlakının 6,3-7,1%-ni kompensasiya edə bilər; 10-15% hədəf üçün sistem gücünün 250-300 kW-a qədər artırılması tələb olunur. LED modernləşməsi 100-150 min kVt-saat illik enerji qənaəti, BMS pilot layihəsi isə istilik və havalandırma xərclərində 10-15% qənaət yarada bilər. Məqalənin əsas töhfəsi AzTU üçün ölçülə bilən, mərhələli və maliyyə baxımından əsaslandırılmış yaşıl kampus transformasiya modelinin təklif edilməsidir.

Açar sözlər: enerji səmərəliliyi, yaşıl texnologiyalar, yaşıl kampus, fotovoltaiq sistem, LED işıqlandırma, bina idarəetmə sistemi, ISO 50001, ali təhsil müəssisələri, AzTU.

ECONOMIC ASSESSMENT OF GREEN CAMPUS TRANSFORMATION AT AZERBAIJAN TECHNICAL UNIVERSITY

Kamran F. Baghirov

Master's Student, Azerbaijan Technical University

E-mail: bagirovkf@gmail.com

Farid V. Quluzade

Master's Student, Azerbaijan Technical University

E-mail: farid.quluzade01@gmail.com

Yunis G. Gurbanzade

Master's Student, Azerbaijan Technical University

E-mail: yunisqurbanzadah@gmail.com

Kamin A. Mirzayev

Master's Student, Azerbaijan Technical University

E-mail: kaminmir12@gmail.com

Natiq Sh. Muradov

Master's Student, Azerbaijan Technical University

E-mail: natiqmuradov1905@gmail.com

Abstract

This article investigates the economic efficiency, savings potential and institutional implementation mechanisms of energy efficiency measures and green technologies in higher education institutions using Azerbaijan Technical University (AzTU) as a case study. The research problem is that energy efficiency in universities is often treated as a set of isolated technical interventions, while the functional structure of energy consumption, investment feasibility, monitoring, governance and phased financing mechanisms are not sufficiently integrated into a single analytical framework. The study applies structural analysis, scenario-based assessment, simple

payback calculations, energy and financial savings estimation, multi-criteria project prioritisation and a phased 2026-2030 roadmap approach. The findings indicate that AzTU's electricity consumption increased from 2.184 million kWh in 2020 to 2.691 million kWh in 2025, while electricity expenditures increased from AZN 262.1 thousand to AZN 430.6 thousand. Total energy expenditure reached AZN 951.9 thousand in 2025. Preliminary calculations indicate a total energy savings potential of 12-18%. A 120 kW photovoltaic system can compensate for 6.3-7.1% of annual electricity consumption; achieving a 10-15% target would require expanding system capacity to approximately 250-300 kW. LED modernisation can generate annual savings of 100-150 thousand kWh, while a BMS pilot project may reduce heating and ventilation-related costs by 10-15%. The main contribution of the article is a measurable, phased and financially grounded green campus transformation model for AzTU.

Keywords: *energy efficiency, green technologies, green campus, photovoltaic system, LED lighting, building management system, ISO 50001, higher education institutions, Azerbaijan Technical University.*

ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ОЦЕНКА ТРАНСФОРМАЦИИ «ЗЕЛЁНОГО КАМПУСА» В АЗЕРБАЙДЖАНСКОМ ТЕХНИЧЕСКОМ УНИВЕРСИТЕТЕ

Камран Ф. Багиров

Магистрант, Азербайджанский Технический Университет

E-mail: bagirovkf@gmail.com

Фарид В. Гулузаде

Магистрант, Азербайджанский Технический Университет

E-mail: farid.quluzade01@gmail.com

Юнис Г. Гурбанзаде

Магистрант, Азербайджанский Технический Университет

E-mail: yunisqurbanzadah@gmail.com

Камин А. Мирзаев

Магистрант, Азербайджанский Технический Университет

E-mail: kaminmir12@gmail.com

Натик Ш. Мурадов

Магистрант, Азербайджанский Технический Университет

E-mail: natigmuradov1905@gmail.com

Аннотация

Цель статьи заключается в исследовании экономической эффективности, потенциала ресурсосбережения и институциональных механизмов внедрения энергоэффективности и зелёных технологий на примере Азербайджанского Технического Университета (АзТУ) на основе многокритериальной оценки. Научная проблема исследования состоит в том, что в высших учебных заведениях энергоэффективность зачастую рассматривается как совокупность отдельных технических мероприятий, тогда как функциональная структура энергопотребления, инвестиционная эффективность, мониторинг, управление и механизмы поэтапного финансирования недостаточно обоснованы в рамках единой аналитической модели.

В статье использованы методы структурного анализа, сценарного подхода, расчёта простого срока окупаемости, оценки энергетической и финансовой экономии, многокритериальной приоритизации проектов, а также подход дорожной карты на период 2026–2030 годов.

Результаты исследования показывают, что потребление электроэнергии в АзТУ в 2020–2025 годах увеличилось с 2 184 тыс. кВт·ч до 2 691 тыс. кВт·ч, а расходы на электроэнергию возросли с 262,1 тыс. манатов до 430,6 тыс. манатов. Общие затраты на энергоресурсы в 2025 году оцениваются на уровне 951,9 тыс. манатов. Предварительные расчёты свидетельствуют о наличии потенциала общей экономии энергии в размере 12–18%.

Фотоэлектрическая система мощностью 120 кВт способна компенсировать 6,3–7,1% годового потребления электроэнергии; для достижения целевого показателя в 10–15% требуется увеличение мощности системы до 250–300 кВт. Модернизация системы освещения на основе LED-технологий обеспечивает ежегодную экономию 100–150 тыс. кВт·ч электроэнергии, а пилотный проект внедрения системы управления зданием (BMS) способен снизить расходы на отопление и вентиляцию на 10–15%.

Основным вкладом статьи является предложение измеримой, поэтапной и финансово обоснованной модели трансформации зелёного кампуса для АзТУ.

Ключевые слова: энергоэффективность, зелёные технологии, зелёный кампус, фотоэлектрическая система, LED-освещение, система управления зданием (BMS), ISO 50001, высшие учебные заведения, АзТУ.

1. GİRİŞ

Enerji səmərəliliyi və yaşıllıq texnologiyaların tətbiqi son illərdə təşkilatların strateji idarəetmə gündəliyində daha mühüm yer tutmağa başlamışdır. Beynəlxalq Enerji Agentliyinin son hesabatları göstərir ki, enerji səmərəliliyi artıq yalnız xərclərin azaldılması aləti deyil, həm də enerji təhlükəsizliyi, rəqabətqabiliyyətlilik, emissiyaların azaldılması və dayanıqlı inkişaf siyasətinin əsas istiqamətlərindən biridir (IEA, 2024, 2025). Ali təhsil müəssisələri bu prosesdə xüsusi mövqeyə malikdir, çünki universitet kampusları həm böyük enerji istehlakçısıdır, həm də texnoloji innovasiyanın və davranış dəyişikliklərinin yayılması üçün institusional platforma rolunu oynayır.

Son illərin tədqiqatları göstərir ki, ali təhsil müəssisələrində enerji səmərəliliyi tədbirləri daha çox bina modernləşməsi, işıqlandırma, istilik və havalandırma sistemlərinin optimallaşdırılması, bərpa olunan enerji mənbələrinin tətbiqi və rəqəmsal monitoring vasitələri ilə bağlıdır (Almasri et al., 2024; Munaro & John, 2024). Bununla yanaşı, universitet kampuslarının enerji transformasiyası yalnız texnologiya seçimi ilə məhdudlaşmır; istifadəçi davranışı, idarəetmə strukturu, monitoring sistemi və maliyyələşmə mexanizmi də nəticəyə birbaşa təsir göstərir (Chen et al., 2022; Trevisan et al., 2025). Azərbaycan Texniki Universiteti enerji səmərəliliyi və yaşıllıq texnologiyaların tətbiqi üçün uyğun tədqiqat obyektidir. Universitetin texniki və mühəndislik profili, çoxsaylı tədris korpusları, laboratoriya və kompüter otaqları, kitabxana, inzibati və yardımçı sahələri enerji istehlakını çoxkomponentli sistemə çevirir. Bu səbəbdən AzTU üzrə enerji səmərəliliyinin qiymətləndirilməsi yalnız ümumi kommunal xərclərin təhlili ilə məhdudlaşmamalı, enerji istehlakının funksional strukturu və investisiya səmərəliliyi ilə birlikdə araşdırılmalıdır.

Məqalənin məqsədi AzTU təmsilində enerji səmərəliliyi və yaşıllıq texnologiyaların tətbiqinin iqtisadi faydalarını, qənaət potensialını və mərhələli tətbiq mexanizmlərini çoxmeyerli qiymətləndirmə əsasında əsaslandırmaqdır. Tədqiqat aşağıdakı suallara cavab axtarır: AzTU-da enerji istehlakı və enerji xərcləri hansı dinamika ilə dəyişmişdir? Əsas qənaət potensialı hansı sahələrdə formalaşır? Fotovoltaik sistem, LED işıqlandırma və BMS layihələri iqtisadi baxımdan nə dərəcədə əsaslandırıla bilər? 2026-2030-cu illər üçün hansı yol xəritəsi daha real və müdafiə edilə bilər?

2. Ədəbiyyat icmalı və nəzəri çərçivə

Enerji səmərəliliyi üzrə son tədqiqatlarda ali təhsil müəssisələri xüsusi kateqoriya kimi qiymətləndirilir. Almasri et al. (2024) təhsil müəssisələrində enerji səmərəliliyi və bərpa olunan enerji sistemləri üzrə müasir ədəbiyyatı ümumiləşdirərək göstərir ki, universitetlər enerji qənaəti, karbon emissiyalarının azaldılması və innovasiya tətbiqi üçün əlverişli mühit yaradır. Munaro və John (2024) ali təhsil müəssisələrində enerji səmərəliliyi tədbirlərinin hələ də daha çox binalarda enerji sistemlərinin yenilənməsi və istehlakın azaldılması üzrə cəmləşdiyini, bərpa olunan enerji payının isə məhdud qaldığını göstərir.

Yaşıl kampus tədqiqatlarında son illər daha çox integrativ yanaşma ön plana çıxır. Chen et al. (2022) universitet kampuslarında retrofit layihələrinin yalnız texniki indikatorlara deyil, həm də istifadəçi tələblərinə uyğun qurulmalı olduğunu əsaslandırırlar. Du et al. (2023) isə ali təhsil müəssisələri üçün dayanıqlılıq qiymətləndirmə alətlərinin ilkin diaqnostika və dərin benchmark mexanizmləri yaratdığını göstərir. Trevisan et al. (2025) smart kampus yanaşmalarının təkcə rəqəmsal

texnologiya deyil, həm də idarəetmə, tədqiqat, tədris və infrastrukturun bütüncül transformasiyası ilə bağlı olduğunu vurğulayırlar.

Enerji idarəetmə sistemləri üzrə son tədqiqatlar ISO 50001 uyğun idarəetmə mexanizmlərinin enerji performansını sistemli şəkildə izləməyə imkan verdiyini göstərir. Quispe et al. (2025) ali təhsil müəssisələrinin binalarında enerji menecmenti sistemlərinin tətbiqi metodlarını və enerji performansına təsirini təhlil edirlər. Alotaibi (2025) ISO 50001-ə uyğun enerji idarəetmə sisteminin tətbiqi üzrə case study əsasında göstərir ki, enerji siyasəti, baza göstəriciləri, daxili audit və davamlı təkmilləşdirmə prosedurları enerji qənaətinin institusional dayanıqlığını artırır.

LED işıqlandırma, HVAC və BMS sistemləri üzrə son tədqiqatlar enerji qənaətinin texniki baza ilə yanaşı, idarəetmə və monitoring keyfiyyətindən asılı olduğunu göstərir. Kerem (2022) universitet kampusunda xarici işıqlandırma sisteminin enerji səmərəliliyini qiymətləndirərək işıqlandırma retrofitinin enerji və karbon emissiyası azalmasına təsirini əsaslandırır. Hamza et al. (2023) HVAC sistemlərinin seçimi üçün BWM və TOPSIS əsaslı çoxmeyarlı yanaşma təklif edir. Shahid (2025) isə bina enerji idarəetmə sistemlərində IoT, rəqəmsal əkizlər və real vaxt analitikasının enerji performansını artırmaqda mühüm rol oynadığını göstərir.

Ədəbiyyat icmal göstərir ki, ali təhsil müəssisələrində enerji səmərəliliyi tədbirləri texniki, maliyyə və institusional ölçülərin birlikdə qiymətləndirilməsini tələb edir. Bu məqalədə AzTU üzrə enerji istehlakı, qənaət potensialı, investisiya ssenariləri və mərhələli yol xəritəsi məhz bu integrativ yanaşma əsasında qurulur.

3. Metodologiya

Tədqiqatın metodoloji çərçivəsi struktur təhlil, ssenari əsaslı iqtisadi qiymətləndirmə, sadə geriödəmə müddəti hesablaması və çoxmeyarlı layihə prioritetləşdirilməsi yanaşmalarını birləşdirir. Məlumat bazası 2020-2025-ci illər üzrə AzTU-nun elektrik enerjisi istehlakı, elektrik enerjisi xərcləri, 2025-ci il üzrə ümumi enerji xərci və seçilmiş yaşıl texnologiyalar üzrə ilkin texniki-iqtisadi parametrlərdən ibarətdir.

Metodologiya beş mərhələdən ibarətdir. Birinci mərhələdə enerji istehlakı və xərc dinamikası təhlil edilir. İkinci mərhələdə qənaət potensialının formalaşdığı funksional sahələr müəyyənləşdirilir. Üçüncü mərhələdə FV, LED və BMS layihələri üzrə texniki-iqtisadi ssenarilər qurulur. Dördüncü mərhələdə layihələr sadə geriödəmə müddəti, investisiya həcmi və illik qənaət üzrə müqayisə edilir. Beşinci mərhələdə 2026-2030-cu illər üzrə tətbiq strategiyası və yol xəritəsi hazırlanır.

Enerji və maliyyə qənaətinin ilkin hesablanması aşağıdakı formullara əsaslanır:

$$ES = E0 - E1$$

$$FS = ES \times T$$

$$PP = IO / AS$$

Burada ES enerji qənaətini, E0 tədbirdən əvvəlki enerji istehlakını, E1 tədbirdən sonrakı enerji istehlakını, FS illik maliyyə qənaətini, T enerji tarifini, PP sadə geriödəmə müddətini, IO ilkin investisiya məbləğini, AS isə illik maliyyə qənaətini ifadə edir.

Tədqiqatda NPV və IRR hesablamaları üçün tam illik pul axını, diskont dərəcəsi, texniki xidmət xərcləri və kapital xərclərinin təsdiqlənmiş müqavilə göstəriciləri olmadığından əsas müqayisə aləti kimi sadə geriödəmə müddəti istifadə edilmişdir. Bu yanaşma ilkin texniki-iqtisadi əsaslandırma üçün məqbuldur, lakin yekun investisiya qərarından əvvəl diskontlaşdırılmış pul axını təhlili aparılmalıdır.

4. Empirik nəticələr və iqtisadi qiymətləndirmə

4.1. AzTU-da enerji istehlakının dinamikası

2020-2025-ci illər üzrə təhlil göstərir ki, AzTU-da elektrik enerjisi istehlakı 2 184 min kVt-saatdan 2 691 min kVt-saata yüksəlmişdir. Bu, 507 min kVt-saat və ya 23,2% artım deməkdir. Elektrik enerjisi üzrə xərc isə 262,1 min AZN-dən 430,6 min AZN-ə çatmış, yəni 64,3% artmışdır. Xərc artımının fiziki istehlak artımından daha yüksək olması enerji səmərəliliyi tədbirlərinin iqtisadi əsasını gücləndirir.

Cədvəl 1. AzTU-da elektrik enerjisi istehlakı və xərc dinamikası

İl	Elektrik enerjisi istehlakı, min kVt-saat	Elektrik enerjisi üzrə xərc, min AZN	1 tələbəyə düşən elektrik istehlakı, kVt-saat
2020	2 184	262,1	196
2021	2 247	276,4	202
2022	2 361	306,9	212
2023	2 474	346,4	222
2024	2 586	387,9	232
2025	2 691	430,6	242

Mənbə: müəlliflərin AzTU üzrə enerji göstəriciləri əsasında hesablamaları.

4.2. Enerji qənaəti potensialı

2025-ci il üzrə AzTU-nun ümumi enerji xərci 951,9 min AZN səviyyəsində qiymətləndirilmişdir. Bu xərclərin 45,2%-i elektrik enerjisi, 54,8%-i isə qaz və istilik istiqamətində formalaşmışdır. Bu struktur göstərir ki, enerji səmərəliliyi strategiyası yalnız elektrik enerjisi ilə məhdudlaşmamalı, istilik, havalandırma, bina zərfi və avtomatlaşdırılmış idarəetmə sistemlərini də əhatə etməlidir.

Cədvəl 2. AzTU üzrə ilkin enerji qənaəti potensialı

Qənaət istiqaməti	Ümumi enerji xərcində təxmini payı, %	Mümkün qənaət norması, %	Ümumi xərclərə təsir, faiz bəndi
İşıqlandırma sistemi	15	25-35	3,8-5,3
İsitmə və havalandırma	38	10-15	3,8-5,7
Laboratoriya və texniki avadanlıqlar	18	8-12	1,4-2,2
Kompüter və inzibati avadanlıqlar	12	8-10	1,0-1,2

Ümumi istifadə və yardımçı sahələr	17	10-20	1,7-3,4
Ümumi potensial	100	-	11,7-17,8

Mənbə: müəlliflərin hesablamaları əsasında tərtib edilmişdir.

Cədvəl 2 göstərir ki, AzTU üzrə ümumi enerji qənaəti potensialı təxminən 12-18% intervalında qiymətləndirilə bilər. Daha konservativ 14-18% intervalı əsas götürüldükdə, 951,9 min AZN baza enerji xərci üzrə illik maliyyə qənaəti 133,3-171,3 min AZN arasında dəyişir.

4.3. Fotovoltaik sistemin qiymətləndirilməsi

AzTU üçün 120 kW gücündə damüstü fotovoltaik sistem ilkin pilot layihə kimi qiymətləndirilmişdir. Sistem ildə təxminən 170-190 min kVt-saat elektrik enerjisi istehsal edə bilər. 2025-ci il üzrə AzTU-nun elektrik istehlakı 2 691 min kVt-saat olduğuna görə, 120 kW-lıq FV sistem ümumi elektrik istehlakının təxminən 6,3-7,1%-ni kompensasiya edir.

Cədvəl 3. 120 kW-lıq FV sistem üzrə ilkin iqtisadi qiymətləndirmə

Göstərici	Pessimist	Realist	Optimist
Sistem gücü	120 kW	120 kW	120 kW
İlkin investisiya	204 000 AZN	173 400 AZN	142 800 AZN
İllik enerji istehsalı	170 000 kVt-saat	180 000 kVt-saat	190 000 kVt-saat
Orta elektrik tarifi	0,160 AZN/kVt-saat	0,160 AZN/kVt-saat	0,160 AZN/kVt-saat
İllik maliyyə qənaəti	27 200 AZN	28 800 AZN	30 400 AZN
Sadə geriödəmə müddəti	7,5 il	6,0 il	4,7 il
Elektrik istehlakına təsiri	6,3%	6,7%	7,1%

Mənbə: müəlliflərin hesablamaları əsasında tərtib edilmişdir.

Bu nəticə 120 kW-lıq sistemin orta müddətli investisiya kimi əsaslandırılaraq biləcəyini göstərir. Lakin elektrik istehlakının 10-15%-nin bərpa olunan enerji hesabına qarşılınması üçün sistem gücünün 250-300 kW səviyyəsinə qədər genişləndirilməsi tələb olunur. Buna görə FV layihəsi əvvəlcə pilot tətbiq, daha sonra genişləndirmə ssenarisi kimi planlaşdırılmalıdır.

4.4. LED işıqlandırma sisteminin qiymətləndirilməsi

LED modernləşməsi ilkin mərhələdə texniki baxımdan ən real enerji səmərəliliyi tədbirlərindən biridir. Kerem (2022) universitet kampusunda işıqlandırma sistemlərinin yenilənməsinin enerji qənaəti və karbon emissiyalarının azaldılması baxımından əhəmiyyətli nəticələr yarada bildiyini göstərir. AzTU üçün 3 000-4 000 işıqlandırma qurğusunun LED texnologiyası ilə əvəzlənməsi nəzərdə tutulur.

Cədvəl 4. LED işıqlandırma sisteminin ilkin iqtisadi qiymətləndirilməsi

Göstərici	Pessimist	Realist	Optimist
Dəyişdirilən qurğu sayı	3 000	3 500	4 000
Orta vahid xərc	60 AZN	45 AZN	35 AZN

İlkin investisiya	180 000 AZN	157 500 AZN	140 000 AZN
İllik enerji qənaəti	100 000 kVt-saat	125 000 kVt-saat	150 000 kVt-saat
Orta elektrik tarifi	0,160 AZN/kVt-saat	0,160 AZN/kVt-saat	0,160 AZN/kVt-saat
İllik maliyyə qənaəti	16 000 AZN	20 000 AZN	24 000 AZN
Sadə geriödəmə müddəti	11,3 il	7,9 il	5,8 il

Mənbə: müəlliflərin hesablamaları əsasında tərtib edilmişdir.

LED layihəsi texniki baxımdan məqsədəuyğundur, lakin onun ümumi elektrik istehlakını təkbaşına 15-20% azaltması real görünmür. Təsirin yüksəldilməsi üçün LED texnologiyası hərəkət sensorları, zonal işıqlandırma və avtomatik söndürmə sistemləri ilə birlikdə tətbiq edilməlidir.

4.5. BMS pilot layihəsinin qiymətləndirilməsi

Bina idarəetmə sistemi işıqlandırma, istilik, havalandırma və enerji monitorinqinin mərkəzləşdirilmiş şəkildə idarə edilməsinə imkan verir. Son tədqiqatlar göstərir ki, BEMS/BMS sistemləri sensorlar, IoT, real vaxt analitikası və optimallaşdırma alqoritmləri ilə birlikdə tətbiq edildikdə enerji performansını əhəmiyyətli dərəcədə yaxşılaşdırma bilər (Shahid, 2025; Almazam et al., 2025).

Cədvəl 5. BMS pilot layihəsi üzrə ilkin iqtisadi qiymətləndirmə

Göstərici	Pessimist	Realist	Optimist
Tətbiq miqyası	1 korpus	1-2 korpus	2 korpus
İlkin investisiya	255 000 AZN	200 000 AZN	136 000 AZN
Qənaət norması	10%	12%	15%
Qaz və istilik xərc bazası	521,6 min AZN	521,6 min AZN	521,6 min AZN
İllik maliyyə qənaəti	52,2 min AZN	62,6 min AZN	78,2 min AZN
Sadə geriödəmə müddəti	4,9 il	3,2 il	1,7 il

Mənbə: müəlliflərin hesablamaları əsasında tərtib edilmişdir.

BMS pilot layihəsi düzgün seçilmiş korpuslarda tətbiq edildikdə AzTU üçün ən qısa geriödəmə müddətinə malik layihələrdən biri ola bilər. Lakin bu nəticə yalnız sensor infrastrukturunun düzgün qurulması, texniki personalın hazırlığı və real vaxt monitorinq sisteminin işləkliyi təmin edildikdə mümkündür.

5. 2026-2030-cu illər üzrə tətbiq strategiyası

AzTU-da yaşıl texnologiyaların tətbiqi birdəfəlik modernləşmə kimi deyil, mərhələli transformasiya prosesi kimi qurulmalıdır. IEA (2025) enerji səmərəliliyi siyasətlərində ölçmə, standartlaşdırma, maliyyələşmə və institusional koordinasiyanın birlikdə tətbiqini vacib hesab edir. Bu məntiq AzTU üçün də keçərlidir: əvvəlcə ölçmə və audit, sonra sürətli qənaət tədbirləri, daha sonra işə kapital tutumlu texnologiyalar tətbiq edilməlidir.

Cədvəl 6. AzTU üzrə yaşıl texnologiyaların tətbiqi üçün 2026-2030-cu illər yol xəritəsi

İl	Əsas tədbirlər	Gözlənilən nəticə	Əsas KPI
2026	Enerji auditi, rəqəmsal sayğaclar, LED pilot və genişləndirmə	Enerji xəritəsi və ilkin qənaət formalaşır	Audit hesabatı, LED tətbiq sahəsi, kVt-saat qənaət
2027	FV sistem üzrə texniki-iqtisadi əsaslandırma və 120 kW pilot quraşdırma	Bərpa olunan enerji istehsalına başlanılır	Quraşdırılmış güc, investisiya həcmi
2028	FV sistemin ilk tam əməliyyat ili və genişləndirmə qərarı	170-190 min kVt-saat istehsal potensialı yoxlanılır	FV istehsalı, elektrik xərcinə təsir
2029	BMS pilot tətbiqi və enerji performans göstəricilərinin hesablanması	Real vaxt monitoring sistemi qurulur	BMS tətbiq edilən korpus sayı, qənaət norması
2030	BMS genişləndirilməsi, ISO 50001-ə hazırlıq və illik enerji hesabatı	Enerji idarəetməsi institusionallaşır	EnPI göstəriciləri, illik qənaət, hesabatlılıq
2030 sonrası	FV sistemin 250-300 kW-a qədər genişləndirilməsi və istilik izolyasiyası	Daha yüksək enerji qənaəti və yaşıl kampus modeli	Elektrik istehlakında 10-15% kompensasiya, istilik qənaəti

Mənbə: müəlliflərin hesablamaları əsasında tərtib edilmişdir.

Yol xəritəsi göstərir ki, AzTU üçün ən real yanaşma ölçmə və monitoringdən başlamaqdır. Enerji auditi və rəqəmsal sayğaclar olmadan LED, FV və BMS layihələrinin real nəticələrini sübut etmək mümkün deyil. Buna görə 2026-cı il baza məlumatlarının formalaşdırılması ili kimi qəbul edilməlidir.

6. Müzakirə

Tədqiqatın nəticələri göstərir ki, AzTU-da enerji səmərəliliyi tədbirlərinin iqtisadi effekti texniki potensialdan daha çox tətbiq ardıcılığından, monitoring mexanizmindən və investisiya qərarlarının dəqiqliyindən asılıdır. Ən ciddi risk qənaət potensialının şişirdilməsidir. Məsələn, 120 kW-lıq FV sistemin 10-15% elektrik qənaəti yaratması iddiası 2025-ci il üzrə 2 691 min kVt-saat elektrik istehlakı bazasında real deyil. Dəqiq hesablamaya görə bu sistem yalnız 6,3-7,1% kompensasiya təmin edir.

Eyni ehtiyatlı yanaşma LED sistemi və BMS üçün də tətbiq edilməlidir. LED layihəsi zəruridir, lakin ümumi elektrik istehlakına təsiri işıqlandırmanın faktiki payından asılıdır. BMS isə potensial olaraq yüksək səmərəli layihədir, lakin texniki integrasiya, sensor keyfiyyəti və istifadəçi davranışı təmin edilmədikdə gözlənilən nəticə alınmaya bilər. Bu baxımdan AzTU üçün mərhələli pilot yanaşma daha peşəkar və müdafiə oluna bilən modeldir.

Məqalənin praktiki töhfəsi ondan ibarətdir ki, yaşıl texnologiyalar birdəfəlik xərclər kimi deyil, mərhələli investisiya portfeli kimi təqdim edilir. İlk mərhələdə enerji auditi və LED kimi daha aşağı

riskli tədbirlər tətbiq olunur, onların nəticəsi ölçülür və əldə edilən qənaət sonrakı BMS və FV genişləndirmə layihələrinə yönəldilir. Bu, yaşıl revolving fond mexanizminin universitet səviyyəsində tətbiqi üçün əsas yaradır.

7. Nəticə və təkliflər

Aparılmış tədqiqat göstərir ki, AzTU-da enerji səmərəliliyi və yaşıl texnologiyaların tətbiqi real iqtisadi, ekoloji və institusional fayda yaratmaq potensialına malikdir. 2020-2025-ci illər üzrə elektrik enerjisi istehlakının 23,2%, elektrik enerjisi xərclərinin isə 64,3% artması universitet üçün enerji idarəetməsinin strateji əhəmiyyətini artırır.

Tədqiqat nəticəsində müəyyən edilmişdir ki, AzTU-da ümumi enerji qənaəti potensialı təxminən 12-18% intervalında qiymətləndirilə bilər. 2025-ci il üzrə 951,9 min AZN enerji xərci bazasında bu, illik 133,3-171,3 min AZN maliyyə qənaəti deməkdir.

120 kW gücündə FV sistem illik 170-190 min kVt-saat elektrik enerjisi istehsal edə və AzTU-nun elektrik istehlakının 6,3-7,1%-ni kompensasiya edə bilər. Elektrik istehlakının 10-15%-nin bərpa olunan enerji hesabına qarşılınması üçün FV sistemin gücü 250-300 kW səviyyəsinə qədər artırılmalıdır.

LED işıqlandırma sistemi mərhələli tətbiq üçün uyğun layihədir. Lakin onun ümumi elektrik istehlakına təsiri şişirdilməməlidir. LED sistemi sensorlu idarəetmə və avtomatik söndürmə mexanizmləri ilə birlikdə tətbiq olunmalıdır. BMS pilot layihəsi isə istilik və havalandırma xərclərində 10-15% qənaət yarada bilər. Sistem bütün əsas korpuslara genişləndirildikdə və optimallaşdırma düzgün aparıldıqda bu göstərici 20-25%-ə yüksələ bilər.

- AzTU-da tam enerji auditi aparılmalı və korpuslar üzrə enerji xəritəsi hazırlanmalıdır.
- Rəqəmsal sayğaclar və enerji monitoring sistemi qurulmalıdır.
- LED işıqlandırma sistemi əvvəlcə pilot, sonra mərhələli şəkildə genişləndirilmiş formada tətbiq edilməlidir.
- BMS əvvəlcə enerji sərfiyyatı yüksək olan 1-2 korpusda sınaqdan keçirilməlidir.
- 120 kW-lıq FV sistem pilot layihə kimi tətbiq edilməli, uğurlu nəticədən sonra 250-300 kW-a qədər genişləndirilməlidir.
- ISO 50001 uyğun enerji idarəetmə sisteminə hazırlıq başlanmalıdır.
- Hər il enerji səmərəliliyi hesabatı hazırlanmalıdır.
- Yaşıl revolving fond mexanizmi yaradılmalı və qənaətdən əldə olunan vəsait növbəti yaşıl texnologiya layihələrinə yönəldilməlidir.
- Tələbə və müəllimlər enerji auditi, FV istehsalının izlənməsi və BMS pilot layihələrinə cəlb edilməlidir.

Nəticə etibarilə, AzTU-da enerji səmərəliliyi və yaşıl texnologiyaların tətbiqi birdəfəlik texniki modernləşmə deyil, mərhələli, ölçülə bilən və maliyyə baxımından əsaslandırılmış yaşıl kampus transformasiyası kimi qurulmalıdır.

8. Məhdudiyyətlər və gələcək tədqiqat istiqamətləri

Tədqiqatın əsas məhdudiyyəti ondan ibarətdir ki, hesablamalar ilkin texniki-iqtisadi qiymətləndirmə xarakteri daşıyır və tam enerji auditi məlumatlarına əsaslanmır. NPV, IRR və həyat dövrü xərclərinin dəqiq hesablanması üçün faktiki investisiya smetası, illik texniki xidmət xərcləri,

diskont dərəcəsi, tarif ssenariləri və avadanlıqların ömür müddəti barədə daha dəqiq məlumat tələb olunur. Gələcək tədqiqatlarda korpuslar üzrə real ölçmə məlumatları əsasında panel-data və ya enerji performans indeksləri modeli qurula bilər. Bundan əlavə, FV sistemin 250-300 kW genişləndirmə ssenarisi, BMS-in pilot tətbiqdən sonrakı real qənaət nəticələri və ISO 50001 uyğun enerji idarəetmə sisteminin institusional təsiri ayrıca qiymətləndirilməlidir.

ƏDƏBİYYAT SİYAHISI

1. Almazam, K., Humaidan, O., Shannan, N. M., Bashir, F. M., Gammoudi, T., & Dodo, Y. A. (2025). Innovative energy efficiency in HVAC systems with an integrated machine learning and model predictive control technique: A prospective toward sustainable buildings. *Sustainability*, 17(7), 2916. <https://doi.org/10.3390/su17072916>
2. Almasri, R. A., Abu-Hamdeh, N. H., & Al-Tamimi, N. (2024). A state-of-the-art review of energy-efficient and renewable energy systems in higher education facilities. *Frontiers in Energy Research*, 11, 1344216. <https://doi.org/10.3389/fenrg.2023.1344216>
3. Alotaibi, S. (2025). A case study of the Saudi Standards, Metrology and Quality Organization: ISO 50001-compliant energy management system implementation. *Sustainability*, 17(11), 5131. <https://doi.org/10.3390/su17115131>
4. Chen, G., Liu, Y., & Wang, X. (2022). Integrating sustainability and users' demands in the retrofit of a university campus in China. *Sustainability*, 14(16), 10414. <https://doi.org/10.3390/su141610414>
5. Du, Y., Wang, Y., & Zhang, L. (2023). Sustainable assessment tools for higher education institutions: A two-hierarchy approach. *Sustainability*, 15(15), 11551. <https://doi.org/10.3390/su151511551>
6. Hamza, M., Bafail, O., & Alidrisi, H. (2023). HVAC systems evaluation and selection for sustainable office buildings: An integrated MCDM approach. *Buildings*, 13(7), 1847. <https://doi.org/10.3390/buildings13071847>
7. International Energy Agency. (2024). *Energy Efficiency 2024*. IEA. <https://www.iea.org/reports/energy-efficiency-2024>
8. International Energy Agency. (2025). *Energy Efficiency 2025*. IEA. <https://www.iea.org/reports/energy-efficiency-2025>
9. International Energy Agency. (2025). *Energy Efficiency Policy Toolkit 2025*. IEA. <https://www.iea.org/reports/energy-efficiency-policy-toolkit-2025>
10. Kerem, A. (2022). Assessing the electricity energy efficiency of university campus exterior lighting system and proposing energy-saving strategies for carbon emission reduction. *Microsystem Technologies*, 28(12), 2623-2640. <https://doi.org/10.1007/s00542-022-05268-x>
11. Munaro, M. R., & John, V. M. (2024). Energy efficiency in the higher education institutions: A review of actions and their contribution to sustainable development. In *Coordinating Engineering for Sustainability and Resilience* (pp. 207-217). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-031-57800-7_19

12. Quispe, E. C., Viveros Mira, M., Chamorro Díaz, M., Castrillón Mendoza, R., & Vidal Medina, J. R. (2025). Energy management systems in higher education institutions' buildings. *Energies*, 18(7), 1810. <https://doi.org/10.3390/en18071810>
13. Shahid, M. N., Shahid, M. U., & Irfan, M. (2025). Advances in building energy management: A comprehensive review. *Buildings*, 15(23), 4237. <https://doi.org/10.3390/buildings15234237>
14. Trevisan, L. V., Leal Filho, W., Dinis, M. A. P., & Sierra, J. (2025). Towards smart approaches to sustainability on campuses: Construction, validation and assessment of a measurement scale. *International Journal of Sustainability in Higher Education*. <https://doi.org/10.1108/IJSHE-10-2024-0744>

MÜƏLLİFLƏR ÜÇÜN QAYDALAR

1. "Azərbaycanda iqtisadi islahatların həyata keçirilməsi xüsusiyyətləri və problemləri" Elmi Əsərlər Toplusuna iqtisad elmlərinə aid Azərbaycan, ingilis, rus dillərində məqalələr qəbul edilir.
2. Məqalənin ümumi həcmi, qrafik materiallar, cədvəllər, düsturlar, ədəbiyyat siyahısı və xülasələr də daxil olmaqla 8 səhifədən az olmamalıdır.
3. Məqalənin mətni Times New Roman-12 şrifti ilə 1 intervalla çap olunmalıdır.
4. Başlıqda məqalənin adı Bold 14 şriftlə, aşağı sağdan müəllif(lər)in tam ad(lar)ı, işlədiyi (işlədikləri) müəssisənin (müəssisələrin) ad(lar)ı və yer(lər)l, elektron poçt ünvan(lar)ı, ORCID kodu italic 12 şrift göstərməlidir.
5. Məqalədə qrafik materiallar, cədvəllər, düsturlar mətnə uyğun yerlərdə yerləşdirilməli, ixtisar edilmiş sözlər birinci dəfə açıq yazılmalıdır.
6. Elmi məqalənin sonunda elm sahəsinin və məqalənin xarakterinə uyğun olaraq, müəllif(lər)in gəldiyi elmi nəticə, işin elmi yeniliyi, tətbiqi əhəmiyyəti, iqtisadi səmərəsi və s. aydın şəkildə verilməlidir.
7. Məqalənin mövzusu ilə bağlı elmi mənbələrə istinadlar olmalıdır. İstinadlar mütləq APA stilində yazılmalıdır. Məqalənin sonunda verilən ədəbiyyat siyahısı əlifba ardıcılığı ilə nömrələnməlidir.
8. Ədəbiyyat siyahısında verilən hər bir istinad haqqında məlumat tam və dəqiq olmalıdır, biblioqrafik təsviri verərkən Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında Ali Attestasiya Komissiyasının qərarı ilə təsdiq edilmiş «Dissertasiyanın tərtibi qaydası»nın «İstifadə edilmiş ədəbiyyatın biblioqrafik təsviri və nümunələr» bölməsinin tələbləri əsas götürülməlidir.
9. Ədəbiyyat siyahısında son 5-10 ilin elmi məqalələrinə, monoqrafiyalarına və digər etibarlı mənbələrinə üstünlük verilməlidir.
10. Məqalənin hər üç dildə xülasəsi və açar sözləri (başlıqla birgə) verilməlidir. Məqalələrin müxtəlif dillərdə olan xülasələri və açar sözlər bir-birinin eyni və məqalənin məzmununa uyğun olmalıdır, müəllif(lər)in gəldiyi elmi nəticələri, işin elmi yeniliyini, tətbiqi əhəmiyyətini və s. əks etdirməlidir. Xülasə 200-250 söz arasında olmalı, beş açar söz verilməlidir.
11. Məqalə Müəllif anketi ilə birlikdə təqdim edilməlidir.

MÜƏLLİF ANKETİ

Müəllifin adı, ata adı, soyadı	
Müəllifin ORCID kodu	
Müəllifin e-mail ünvanı	
Telefonu	
Təhsil aldığı müəssisənin adı	
Elmi dərəcəsi, vəzifəsi, işlədiyi təşkilatın adı və yeri	
Məqalənin digər jurnallara göndərilmədiyi haqqında zəmanət	
Məqalənin təhvil verildiyi tarix	
Müəllifin imzası	

RULES FOR AUTHORS

1. In Collection of scientific works "Peculiarities and Problems of Realization of Economic Reforms in Azerbaijan" articles on economics are accepted in Azerbaijani, Russian and English languages.
2. The total volume of the article, including graphical materials, tables, formulas, references, summary, should be at least 8 pages.
3. The text of the article should be typed in Times New Roman-12 font with single line spacing.
4. The title of the article must be written in Bold, 14-point font. Below it, aligned to the right, the full name(s) of the author(s), the name(s) and location(s) of the institution(s) where they work, e-mail address(es), and ORCID code(s) must be indicated in italic, 12-point font.
5. In the article, graphic materials, tables, formulas should be placed in accordance with the text, abbreviated words are first written openly.
6. At the end of the scientific article, must be indicated the scientific result, that the author(s) came to, the scientific novelty, the applied significance, the economic efficiency of the work, etc.
7. The article must include references to scientific sources related to the topic. References should be written in APA style. The reference list at the end of the article should be numbered in alphabetical order.
8. Information about each link from the list of literature should be complete and accurate. The bibliographic description of the source referred to must correspond to its type (monograph, textbook, scientific article, etc.). The bibliographic description of the cited source should be based on the requirements of the section "Bibliographic description of the used literature and examples", approved by the decision of the Higher Attestation Commission under the President of the Republic of Azerbaijan " Rules for the formulation of dissertations".
9. In the list of literature should prevail scientific articles, monographs and other sources of the last 5-10 years.
10. Abstracts and keywords (together with the title) must be provided in all three languages. The abstracts and keywords in different languages must be identical in meaning, correspond to the content of the article, and reflect the scientific conclusions reached by the author(s), the scientific novelty of the work, its practical significance, and other relevant aspects. The abstract should consist of 200–250 words and include 5 keywords.
11. The manuscript of the article is submitted to the editorial office together with the author's. Questionnaire, as specified in the appendix.

AUTHOR'S QUESTIONNAIRE

Author's full name	
Author's ORCID ID	
Author's E-mail	
Telephone	
Place of study	
Academic degree, position, title and place of work	
Confirmation that the article was not sent to other periodical scientific publications	
Date of submission of the article	
Author's signature	
Signature of the recipient	

ПРАВИЛА ДЛЯ АВТОРОВ

1. В Сборник научных трудов «Особенности и проблемы реализации экономических реформ в Азербайджане» принимаются статьи по экономике на азербайджанском, русском и английском языках.
2. Общий объем статьи, включая графические материалы, таблицы, формулы, список литературы, резюме, должен быть не менее 8 страниц.
3. Текст статьи должен быть набран шрифтом Times New Roman-12 с одинарным межстрочным интервалом.
4. Название статьи должно быть написано полужирным шрифтом размером 14. Ниже, с правой стороны, курсивом размером 12 должны быть указаны полное имя автора(ов), название(я) и местонахождение организации(й), место работы автора(ов), адрес(а) электронной почты и ORCID-код(ы).
5. В статье графические материалы, таблицы, формулы должны размещаться в соответствии с текстом, сокращенные слова первый раз пишутся открыто.
6. В конце научной статьи должны быть указаны научный результат, к которому пришел(ли) автор(ы), научная новизна, прикладная значимость, экономическая эффективность работы и т.д.
7. В статье должны быть приведены ссылки на научные источники, связанные с темой. Ссылки должны быть оформлены в стиле APA. Список литературы в конце статьи должен быть пронумерован в алфавитном порядке.
8. Информация о каждой ссылке со списка литературы должна быть полной и точной. Библиографическое описание ссылаемого источника должно соответствовать его типу (монография, учебник, научная статья и т.д.). При библиографическом описании цитируемого источника нужно основываться на требования раздела «Библиографическое описание используемой литературы и примеры», утвержденным решением Высшей Аттестационной Комиссии при Президенте Азербайджанской Республики «Правил оформления диссертаций».
9. В списке литературы должны преобладать научные статьи, монографии и другие источники последних 5-10 лет.
10. Аннотации и ключевые слова (вместе с названием статьи) должны быть представлены на всех трех языках. Аннотации и ключевые слова на разных языках должны быть идентичны по содержанию, соответствовать тематике статьи и отражать научные результаты, научную новизну, практическую значимость и другие важные аспекты работы. Объем аннотации должен составлять 200–250 слов и включать пять ключевых слов.
11. Рукопись статьи представляется в редакцию вместе с Анкетой автора.

АНКЕТА АВТОРА

Полное имя автора	
ORCID код автора	
E-mail автора	
Телефон	
Место учебы	
Ученая степень, должность, название и место работы	
Подтверждение того, что статья не была послана в другие периодические научные издания	
Дата подачи статьи	
Подпись автора	

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI İQTİSADİYYAT NAZİRLİYİNİN İQTİSADİ ELMİ
TƏDQİQAT İNSTİTUTU**

**AZƏRBAYCANDA İQTİSADİ İSLAHATLARIN HƏYATA KEÇİRİLMƏSİ
XÜSUSİYYƏTLƏRİ VƏ PROBLEMLƏRİ**

Elmi əsərlər toplusu, XXV buraxılış

Bakı – 2026

Əlaqə üçün məlumat:

İqtisadi Elmi Tədqiqat İnstitutu,

AZ 1122, Azərbaycan Respublikası, Bakı şəhəri, H. Zərdabi prospekti 196

Telefon: (+99412) 430 01 70; (+99451) 431 91 80

Elektron poçt: office@esri.gov.az

Veb sayt: <https://theesri.com/>

Çapa imzalanıb: 05.05.2026 Sifariş 070

Formatı: 350x500 mm

Həcmi: 100 nüsxə

Mətbəənin ünvanı: “ASReklam” MMC – Bakı şəhəri, Xətai rayonu, Sergey
Senyuşkin 81

